பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

விசதவாக்சிகாமணிகளான மணவாள மாமுனிகளின்

ஸ்ரீஸூக்தி மாலையான

ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்த்ர க்ரந்தமாலை

(இரண்டாம் ஸம்புடம்)

பெரியாழ்வார் திருமொழி வியாக்கியானம்

(நானூறு பாசுரங்களுக்குமேல் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானம்)

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம். அண்ணங்கராசாரியர் பதிப்பு.

கீலகஹூ பங்குனி விசாகம்

5—4—1969

விலை 10 ரூ.] [தபால் செலவு தனி.

கிடைக்குமிடம்:

P. B. ANNANGARACHARYA,

KANCHEEPURAM-3.

ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்த்ர க்ரந்தமாலையைப்பற்றி

விண்ணப்பம்.

ஆசார்ய ஸார்வபௌமரான மணவாளமாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை யெல்லாம் மாலையாக வெளியிட மனோரதங்கொண்டு **ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்த்ர க்ரந்தமாலை** யென்னும் பெயரால் தொடங்கின மாலையில் முதல் ஸம்புடம் 1966 பராபவவாண்டு ஐப்பசித் திருமூல நன்னாளில் வெளியிடப்பட்டதென்பதை உலகமறியும். அந்த முதல் ஸம்புடத்தில் வெளிவந்த க்ரந்தங்களாவன —

1. ஸ்ரீ தேவராஜமங்களம்.
2. ஸ்ரீகாஞ்சி திவ்யதேசஸ்துதி.
3. யதிராஜவிம்சதி.
4. உபதேச ரத்தினமாலை.
5. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.
6. ஆர்த்திப் பிரபந்தம்.
7. ஞானஸாரப்ரமாண யோஜனை.
8. ஜீயர்படியென்னும் நித்யக்ரந்தம்.
9. முமுக்ஷுப்படி வியாக்கியானம்.
10. தத்வத்ரய வியாக்கியானம்.
11. ஸ்ரீ வசனபூஷண வியாக்கியானம்.
12. ஆசார்யஹ்ருதய வியாக்கியானம்.

ஆக இப்பன்னிரண்டு திவ்யக்ரந்தங்களாம். இந்த ஸம்புடத்தின் விலை 25—00.

இந்த இரண்டாவது ஸம்புடம் பராபவவாண்டிலேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டும். இவ்வளவு காலதாமதமானதற்குக் காரணம் இன்னதென்று விஜ்ஞாபிக்க முடியாதபடியுள்ளது. *துர்விஜ்ஞாநஸ்வஹ்ருதயமஹோ தைவமத்ர ப்ரமாணம்* என்று நிற்கிறேன்.

இனி சேஷித்துள்ள திவ்யக்ரந்தங்கள் பூர்த்திபெறுவதற்கு மூன்றுவது ஸம்புடமும் வெளிவரவேண்டியது அவசியமாகின்றது. அதில் முக்கியமாக நிற்பது ப்ரமாணத்திரட்டுகளின் ப்ரகாசனம். அதனை எந்த லிபியில் செய்வதென்பது விசாரத்திலுள்ளது. பகவத் பாகவத ஆசார்ய க்ருபாகடாக்ஷத்தினால் அது வெளிவருங்காலத்தை அன்பர்கள் எதிர்பார்த்திருப்பதென்று இவ்வளவே விஜ்ஞாபிக்கிறேன். சிறிது தாமதமானாலும் வெளிவந்தேதீரும்.

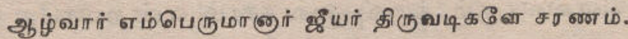
(இந்த இரண்டாம் ஸம்புடத்தைப்பற்றி)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை நாலாயிரத்திற்கும் பூர்த்தியாக வியாக்கியானமருளிச் செய்திருந்தும் அதில் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற்பாசுரந்தொடங்கி *வாக்குத்தூய்மையிலாமையினாலே மாதவாவுன்னை* (5-1-1.) என்னுமளவும் வியாக்கியானம் கரையானுக்கு இரையாகி லுப்தமாய்விட்டபடியாலே அவ்வளவுக்கு மாமுனிகள் வியாக்கியானமிட்டருளினர். அதுவும், மேற்பகுதிக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்கியானமும் இதில் வெளிவந்து பூர்த்தியாயிற்று.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவதாஸன், அண்ணங்கராசாரியன்.

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்த்ர க்ரந்தமாலையில்

இரண்டாவது ஸம்புடம்

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.
லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் இத்யாதி–ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்.
குருமுகமநதீத்ய......இத்யாதி. விரைந்து கிழியறுத்தான் பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்க்யாநம்

(விசதவாக்சிகாமணிகளான மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்தது.)

அவதாரிகை.

ஸ்ரிய:பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரன், தமக்கு ஸந்நிஹிதனானவளவிலே, ப்ரணவத்தில் சொல்லுகிறபடியே அவனைத் தமக்கு ரக்ஷகனாகவும் தம்மை அவனுக்கு ரக்ஷ்யபூதராகவும் அநுஸந்தித்து, ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான வ்ருத்திவிசேஷங்களை அவன் திருவடிகளிலே செய்ய வமைந்திருக்க, அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளை அநுஸந்திப்பதற்கு முன்னே, முகப்பிலுண்டான ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ஆழங்காற்பட்டு அவனைக் குழைச்சரக்காக நினைக்கையாலும், 'காலாதீதமானவஸ்து காலம் ஸாம்ராஜ்யம்பண்ணும் தேசத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ!' என்னும் பயத்தாலும், அவனை ரக்ஷ்யபூதனாக நினைத்து தாம் ரக்ஷகராய் நின்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவளவில், உபய விபூதி யுக்தனான நிலையிலே மங்களாசாஸநம் பண்ணினவளவன்றிக்கே, அவன் ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக ப்ரதிகூல பூயிஷ்டமான இத்தேசத்திலே வந்து அவதரித்துச் செய்தருளின சேஷ்டிதங்களை அநுஸந்தித்து, அதீதகாலங்களில் அபதாநங்களுக்கு உத்தரகாலத்திலே வயிறெரியும் ப்ரேமஸ்வபாவராகையாலே திருவவதார விசேஷங்களுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணியருளினார் திருப்பல்லாண்டிலே. அது தன்னிலும் "அந்தியம்போதிலரியுருவாகி அரியையழித்தவனைப் பந்தனைதீரப் பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதும்" என்றும், "இராக்கதர்வாழிலங்கை

பாழாளாகப் படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதும்'' என்றும் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ ப்ராதுர்ப்பாவத்துக்கும் ராமாவதாரத்துக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணினவள வன்றிக்கே; ''மாயப்பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளும் பொழிகுருதிபாயச் சுழற்றிய ஆழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதும்'' என்றும், ''ஐந்தலைய பைந்நாகத்தலைப் பாய்ந்தவனே உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுதும்'' என்றும் இவர் ப்ராசுர்யேணமங்களாசாஸநம் பண்ணிற்று க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கேயிறே.

ஆழ்வார்களெல்லாரும் 'க்ருஷ்ணாவதாரம்' என்றவாறே போர மண்டியிருப் பர்கள். அதுக்கடி—அல்லாத அவதாரங்கள் போலன்றிக்கே, ஸமகாலமாகையாலே, ஒருசெவ்வாய்க்கிழமைமுற்படப்பெற்றிலோம்! பாவியேன்! பல்லிலேபட்டுத்தெறிப் பதே! என்னும் இழவும், பரிவர்தேட்டமான அவதாரமாகையாலே, அத்தை அநு ஸந்திக்கையால் வந்தவயிற்றெரிச்சலும். ராமாவதாரத்திலேதகப்பனார்சம்பராந்த கனாய் ஏகவீரனாயிருப்பா னொருவன், பிள்ளைகள் தாங்களும் ஆண்புலிகள், குடிதானே வன்னிய மறுத்திருப்பதொரு குடி ; இவை யெல்லாம் மிகையாம்படி, குணத்தாலே நாட்டையெல்லாம் ஒருமார்பெழுத்தாக்கிக்கொண்டு இருப்பர்கள்; ஆகையாலே எதிரிகள் என்கிற சப்தமில்லை. இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே, தமப்பனொரு ஸாதுவ்ருத் தன். பிறந்ததும் கம்ஸன் சிறைக்கூடத்திலே, வளர்ந்ததும் அவன் அகத்தருகே; ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலே எழும்பூண்டுகளகப்பட்ட அஸுரமயமாயிருக்கும். ரக்ஷக ரானவர்கள் ஒரடி தாழநிற்கில் பாம்பின் வாயிலே விழும்படியாயாய்த்து அவன்படி யிருப்பது. இப்படியானல் வயிறெரியாதிரார்களே இவர்கள். அவர்களெல்லா ரையும் போலல்லவிறே க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் இவர்க்குண்டான ப்ராவண்யம். அதாவது—''விட்டுசித்தன்மனத்தே கோயில்கொண்ட கோவலன்'' என்கிறபடியே தான் பிறந்தபடியும் வளர்ந்தபடியும் இவரைக்கொண்டு பாடுவித்துக் கொள்ளுகைக் காக, அவன், இவர் திருவுள்ளத்திலே குடிகொண்டிருக்க, ''போகத்தில்வழுவாத புதுவையர் கோன்'' என்னும்படி அவதாராநுபவமாகிற போகத்திலொன்றும் நழு வாதபடி ''கண்ணன்கேசவன் நம்பிபிறந்தினில்'' என்று அவதார ஸமயமே தொடங்கி அதிலுண்டான ரஸமெல்லாம் தாமே முற்றூட்டாக அநுபவித்தாரிறே. இனி, இவ்விஷயத்தில் பரிவிலும் வந்தால், அவர்களுக்கு அது காதாசித்கமாய் இவர்க்கு நித்யமாயிறே யிருப்பது. ஆக, இப்படி க்ருஷ்ணாவதாராநுபவாதிகளிலே ப்ரவ்ருத்தரான இவர், இவ்வவதாரத்துக் கடிசொல்லுகிற விடத்தில், திருக்கோட் டியூரினின்றும் வந்து பிறந்தானென்பானென்? *ஸ ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: । நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்* என்று க்ஷீராப்தியில் நின்றும் வந்து பிறந்தானாகவன்றோ பரமாணங்கள் சொல்லுகிறதென்னில்; ஹிரண்யாஸுர பீடிதரான தேவர்கள் இங்கே திரளவிருந்து தன்னையே ரக்ஷக னாக அபேக்ஷிக்க க்ஷீராப்திநாதன். இவர்கள் கோஷ்டியிலே யெழுந்தருளி இவர் களுடைய ரக்ஷணசிந்தை பண்ணினமை தோற்றும்படி உரகமெல்லணையானைப் பள்ளிகொண்டருளின ஸ்தலமாகையாலே அந்த ஐக்யத்தைப் பற்றவும், ''அல் வழக்கொன்றுமில்லாவணிகோட்டியர்கோன்'' என்று தமக்கு மங்களாசாஸநத் துக்கு ஸஹகாரியான செல்வநம்பியோடே திருக்கோட்டியூர் ப்ரஸ்துதமாகை யாலே அவ்வுகப்பைப் பற்றவும் திருக்கோட்டியூரைத் திருவவதாரகந்தமாக

வருளிச்செய்த விதில் விரோதமில்லை. இப்படி க்ருஷ்ணுவதார ரஸத்தை அநுப விக்கிறவளவில் ருஷிகளைப்போலே கரையிலே நின்று அவதார குண சேஷ்டிதங் களைச் சொல்லிப்போகையன்றிக்கே, பாவநா ப்ரகர்ஷத்தாலே கோபஜந்மத்தை ஆஸ்த்தாநம்பண்ணி, யசோதாதிகள் சொல்லும் பாசுரத்தை, தாம் அவர்களாகப் பேசி அநுபவித்துச் செல்லுகிருர். ... ... *

திருவவதரித்தருளினவளவில் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் பண்ணின உப லாலநாதிகளை அநுஸந்தித்து இனியராகிருர் இத்திருமொழியில். ... *

**வண்ண மாடங்கள்சூழ் திருக்கோட்டியூர் *
கண்ணன் கேசவனம்பி பிறந்தினில் *
எண்ணெய் சுண்ண மெதிரெதிர் தூவிட *
கண்ணன் முற்றம் கலந்தள ருயிற்றே. (1)

முதற்பாட்டு. வண்ணமாடங்கள்சூழ் திருக்கோட்டியூர். "வண்ண நன்மணி யும் மரகதமு மழுத்தி நிழலெழும் திண்ணை சூழ் திருக்கோட்டியூர்" என்கிறபடியே நாநாவிதமான ரத்நங்களை யழுத்திச் சமைக்கையால் வந்த அழகை யுடைத்தான மாடங்களாலே சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரில். கண்ணன் கேசவன் நம்பி. ப்ரசஸ்தகேசனுய் பரிபூர்ண குணனுன க்ருஷ்ணன். பிறந்தினில். இன்-இல்-பிறந்து; ஸ்ரீமதுரையில் சிறைக்கூடம்போலே பிறந்தவிடம் தோன்ருமல் போக வேண்டாதே, எல்லா வுபலாலநத்துக்கும் யோக்யமான ஸ்ரீநந்தகோபர் திரு மாளிகையாகிற இனிய இல்லிலே பிறந்து. அதவா, ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்குக் காரணபூதனுய் பரிபூர்ணகுணனுனவன் க்ருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்த வளவிலென் னவுமாம். எண்ணெய் சுண்ணம் எதிரெதிர்தூவிட. எண்ணெயையும் மஞ்சள்பொடி யையும் ஹர்ஷத்தாலே களித்து ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்த்துத் தூவ. கண்ணன் முற்றம். க்ருஷ்ண னவதரித்தபோதே ஊர் நிர்வாஹகன் பிள்ளையாக ஸ்ரீநந்த கோபர் நினைத்திருக்கையாலே கண்ணனுடைய முற்றமென்னுதல்; கண் நல் முற்றம். இடமுடைத்தாய் தர்சநீயமான முற்ற மென்னுதல். கலந்தளருயிற்றே. இவை இரண்டும் துவையுண்டு தன்னிலே சேர்ந்து சேருய்விட்டது. ... (1)

ஓடுவார் விழுவா ருகந்தாலிப்பார்*
நாடுவார் நம்பிரா னெங்குற்ரு னென்பார்*
பாடுவார்களும் பல்பறை கொட்டநின்று*
ஆடுவார்களு மாயிற் ருய்ப்பாடியே. (2)

வ்யா—இரண்டாம்பாட்டு. ஓடுவார். பிள்ளை பிறந்த ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே ஸம்ப்ரமித்து ஓடுவார். விழுவார். ஓடச்செய்தே அளற்றிலே வழுக்கி விழுவார். உகந்து ஆலிப்பார். ப்ரீதராய், அந்தப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே ஆர்த்துக்கொள்ளு வார். நாடுவார். 'பிள்ளை யெங்கே? பிள்ளை யெங்கே?' யென்று தேடுவார். நம்பிரா னெங்குற்ருனென்பார். கண்டிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, தங்களுக்கு நிர்வாஹகரான ஸ்ரீநந்தகோபர்மகனை முதன்மைதோற்ற 'நமக்கு ஸ்வாமியான

வன் எங்கே?' என்பார். பாடுவார்களும். ப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டுப் பாடுவார்களும். பல்பறை கொட்டநின்று ஆடுவார்களும். பல வாத்யங்களும் கொட்ட, அதுக்குப் பொருந்தி நின்று ஆடுவார்களும். அங்ஙனன்றிக்கே, சிலர் தங்களுக்குத் தோன்றினபடியே கொட்ட, நிரந்வயமாகக் கூத்தாடுவார்களும் என்னுதல். "பாடுவார்களும்" இத்யாதிக்கு ஒக்க கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாவற்றையும், ஓடுவாரும் விழுவாரும் என்று இங்ஙனே ஸமுச்சயித்துக்கொள்வது. ஆயிற்ருய்ப்பாடியே. இப்படி திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளாரில் ஒருத்தரும் விசதராகாமலிருந்தாரில்லை யென்றபடி. ... ... * 2

பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில் *
காணத் தாம்புகுவார் புக்குப் போதுவார் *
ஆணொப்பா ரிவன்னேரில்லைகாண்* திரு
ஓணத்தா னுலகாளு மென்பார்களே. (3)

மூன்ரும்பாட்டு. பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில். சீருடைய பிள்ளை பேணிப் பிறந்தினில். அவதரித்தபோதே மாதாபிதாக்கள் சொல்லிற்றுச் செய்கையாலே சீருடைய பிள்ளை யென்கிறது. சீர்-குணம். அதாவது - சிறைக்கூடத்தில் திருவவதரித்த போதை திவ்ய வேஷத்தைக் கண்டு கம்ஸன் நிமித்தமாக பயப்பட்ட மாதாபிதாக்கள் "உபஸம்ஹர" என்று அபேக்ஷிக்க, அப்போதே அந்த திவ்யவேஷத்தை மறைத்தானிறே. இப்படி உகவாதார் கண்படாதபடி தன்னைப் பேணிக்கொடுவந்து திருவாய்ப்பாடியிலே. பிறந்தவளவிலே. கம்ஸனுக்குப் பிழைத்துத் திருவாய்ப்பாடியில் புகுந்தபின்புகாணும் இவர் பிறந்தாளுக நினைத்திருக்கிறது. காணத்தாம்புகுவார். பிள்ளையைக் காண வாசைப்பட்டுத் தாங்கள் புகுவார். புக்குப் போதுவார். புக்குக் கண்டு புறப்படுவார். ஆணொப்பாரித்யாதி. ஸாமுத்ரிக லக்ஷணம் போவார் இவனைப் பார்த்து, பும்ஸ்த்வ ஸாம்யமுடையவர்களில் இவனுக்கு ஸத்ருசரில்லைகாண் என்பாரும் இவனுடைய லக்ஷணமிருந்தபடியால் திருவோணத்தானை ஸர்வேச்வரனுடைய லோகமெல்லாம் இவன் ஆளும் என்பாருமாய், இப்படி ப்ரீதிவ்யவஹாரம் பண்ணினர்களென்கை. அன்றிக்கே, "ஆணொப்பான் இவன் நேரில்லை" என்று பாடமானபோது, ஆணொப்பென்றது—ஆண்படி, அதாவது. பும்ஸ்த்வ லக்ஷணம். ஒப்பானென்றது. ஒப்பாலென்றபடியாய். பும்ஸ்த்வலக்ஷணத்தால் இவனுக்கு எதிரில்லையென்று பொருளாகக்கடவது. புகுவாரும், போதுவாரும், உலகாளுமென்பார்களுமானர்கள். (3)

உறியை முற்றத் துருட்டிநின் ருடுவார் *
நறுநெய் பால்தயிர் நன்ருகத் தூவுவார் *
செறிமென் கூந்த லவிழத் திளைத்து* எங்கும்
அறிவழிந்தன ராய்ப்பாடி யாயரே (4)

நான்காம்பாட்டு. உறியை முற்றந்துருட்டி நின்ருடுவார். நறுவிதான நெய்யும் பாலும்தயிரும் இருக்கிற உறிகளை, த்ரவ்ய கௌரவம் பாராமல் அறுத்துக்கொடு

வந்து ப்ரீதி பாரவச்யத்தாலே முற்றத்திலேயுருட்டி நின்றுடுவார். நறு நெய் பால் தயிர் நன்றாகத் தூவுவார். வஸ்த்ரதக்ஷிணாத்யாதிகளை 'பிள்ளைக்கு நன்மை உண்டாக வேணும்' என்று தாநம் செய்வார். செறிமென்கூந்தலவிழத் திளைத்து. செறிந்து மெத்தென்ற மயிர்முடி யவிழும்படி ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தம்பண்ணி. எங்கு மறிவழிந் தனர் ஆய்ப்பாடியாயரே. திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள கோபரானவர்கள் எங்குமொக்க உகவை தலைமண்டை யிட்டு க்ர்த்யாக்ர்த்ய விவேக சூந்யரானார்கள். சிலர் உறியை முற்றத்துருட்டிநின்றாட, சிலர் நறு நெய் பால் தயிர் நன்றாகத் தூவ, சிலர் செறிமென்கூந்தலவிழத்திளைத்து, இப்படி ஆய்ப்பாடியாயர்-எங்கும் அறி வழிந்தனரென்று க்ரியை. ... ... *

கொண்டதாளுறி கோலக் கொடுமழு*
தண்டினர் பறியோலைச் சயனத்தர்*
விண்டமுல்லை யரும்பன்ன பல்லினர்*
அண்டர்மிண்டிப் புகுந்து நெய்யாடினார். (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. கொண்டதாளித்யாதி. கால்நெருக்கத்தையுடைத்தான உறி களையும், பரிசு உண்டாய்க் கூரியதான மழுக்களையும் ஜாத்யுசிதமான தடிகளையு முடையராய், மடலில் நின்றும் பறிக்கப்பட்ட ஓலையாலே கோத்துச் சமைத்த ஶய்யையையுமுடையராய்க்கொண்டு; ஹர்ஷம்தோற்ற ஸ்மிதம் பண்ணுகை யாலே முல்லையரும்பு விண்டாற்போலே யிருக்கிற பல்லையுடையரான கோபரான வர்கள், நெருக்கிப் புகுந்து நெய்யாடலாடினார்களென்கை. "விண்டின்முல்லை" என்று பாடமானபோது, விண்டென்று குன்றாய், குன்றின் முல்லை நெருங்கிப் பூத்தாற்போலே யிருக்கிற பல்லரென்னவுமாம். இடைக் கூத்தாடுவார் தோற்றுப் பல்லராயாயிற்றிருப்பது. அண்டர் - தேவரும், இடையரும்; இவ்விடத்தில் இடையரைச் சொல்லுகிறது. .... (5)

கையும் காலும் நிமிர்த்துக் கடாரநீர் *
பைய வாட்டிப் பசும்சிறு மஞ்சளால் *
ஐயநா வழித்தாளுக்கங்காந்திட*
வையம் ஏழும் கண்டாள் பிள்ளைவாயுளே. (6)

ஆறும்பாட்டு. கையும் காலும் நிமிர்த்து. திருமஞ்சனம் செய்கைக்குடலாகத் திருக்கைகளையும் திருவடிகளையும் நீட்டி, திருமேனியின் மார்தவத்துக்கநுகுண மாக நிமிர்த்து. கடாரநீர்பையவாட்டி. திருமேனிக்கு அநுகுணமாக ஔஷதங் களும் ஸுகந்தத்ரவ்யங்களும் கூட்டிக்காய்ச்சின கடாரத்தில் திருமஞ்சனத்தாலே திருமேனியலையாமல் மெள்ளத் திருமஞ்சனம் செய்து. பசும் சிறு மஞ்சாளல். இது கீழ்மேலும் அந்வயித்துக்கிடக்கிறது. குறுங்கண்ணான பசுமஞ்சளைச்சாத் தியாய்த்து நீராட்டிற்றும். ஐயநாவித்யாதி. அப்படி யிருந்துள்ள மஞ்சளாலே மெல்லிதான திருநாவை வழித்தவளுக்கு—அதுக்கு உடலாக அங்காந்திட, பிள்ளையுடைய வாயுள்ளே ஸகலலோகங்களையும் கண்டாளென்கை. அதுக்கடி

அர்ஜுநனுக்கு திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்து வைச்வரூப்யம் காட்டினாப் போலே இவளுக்கும் திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்துத் தன் வைபவத்தைக் காட்டுகையிறே. .... (6)

வாயுள் வையகம் கண்ட மடநல்லார் *
ஆயர் புத்திர னல்ல னருந்தெய்வம் *
பாய சீருடைப் பண்புடைப் பாலகன் *
மாயனென்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. வாயுள் வையகம் கண்ட மடநல்லார். இப்படி திருப்பவளத்தினுள்ளே லோகங்களைக்கண்ட-பவ்யதையையும் ஸ்நேஹத்தையு முடையவர்கள். "வையமேழும் கண்டாள் பிள்ளைவாயுள்" என்று கீழ் ஒருத்தியாகச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அநுபாஷணத்திலே பலராகச் சொல்லுகையாலே, பின்னையும் கூடக் கண்டவர்களுண்டென்று கொள்ளவேணும். அதாவது-இவள் கண்டவநந்தரம், அருகு நின்றவர்களுக்கும் காட்ட அவனும், தன் வைபவம் எல்லாரும் அறிகைக்காக அவர்களுக்கும் திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்துக் காட்டக் கூடுமிறே. ஆயர்புத்திரனல்ல னருந்தெய்வம். ஸ்ரீநந்தகோபர் மகனல்லன், பெறுதற்கரிய ஸர்வேச்வரன். பாயசீருடைப் பண்புடைப் பாலகன். பரம்பின கல்யாணகுணங்களையுடையனாய் நீர்மையையுடையனான சிறுப்பிள்ளை. மாயன். ஆச்சர்ய சக்தி யுக்தன். என்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே. இப்படிச் சொல்லி மிகவும் ப்ரீதைகளானார்கள் ஸ்த்ரீகளென்கை. "வாயுள் வையகம் கண்ட மடநல்லாரான - மாதர் - பாயசீருடைப் பண்புடைப் பாலகன் - ஆயர்புத்திரனல்லன் அரும் தெய்வம்-மாயனென்று மகிழ்ந்தனர்" என்றந்வயம். ... . (7)

பத்து நாளும் கடந்த விரண்டாநாள் *
எத்திசையும் சயமரம் கோடித்து *
மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தனை *
உத்தானம்செய் துகந்தன ராயரே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. பத்துநாளும் கடந்த விரண்டாநாள். பத்துநாளும் கடந்த இரண்டாம் நாளான நாமகரண திவஸத்திலே. எத்திசையும் சயமரம் கோடித்து. எல்லாதிக்குக்களிலும் ஜயஸூசகமான தோரணம் நாட்டி அலங்கரித்து. மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தனை. வர்ஷாபத்ரக்ஷணார்த்தமாக, மத்தகஜங்களை யுடைத்தான பெரியமலையை தரித்துக்கொண்டு நின்ற மிடுக்கனை. பிற்பாடராகையாலே, தத்காலத்திலன்றிக்கே பிற்காலத்திலுள்ள சேஷ்டிதங்களையும் அவ்வஸ்துவுக்கு நிருபகமாக்கி அருளிச்செய்யலாமிறே ஆழ்வார்க்கு. உத்தானம்செய்து உகந்தனர் ஆயரே. இடையரெல்லாரும் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே தனித் தனியே தந்தாம் கைகளிலே யெடுத்துக்கொண்டு ப்ரீதரானார்களென்கை. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு, திருவவதரித்தவளவில் ஊரடங்கலும் செய்த உபலாளந விசேஷங்களை அநுஸந்தித்து இனியரானார்-கீழ்; இப்பாட்டில் – பருவத்துக்குத்

தகுதியல்லாத சேஷ்டிதங்களை யநுஸந்தித்து, திருத்தாயார், ஸந்நிஹிதரானவர்களுக்குச் சொன்ன பாசுரத்தை, அவளானபாவனையாலே தாம் அநுபவித்து இனியராகிறார்.

கிடக்கிற் றொட்டில் கிழிய வுதைத்திடும்*
எடுத்துக்கொள்ளின் மருங்கை யிறுத்திடும்*
ஒடுக்கிப் புல்கி லுதரத்தே பாய்ந்திடும்*
மிடுக்கிலாமையால் நான் மெலிந்தேன் நங்காய். (9)

கிடக்கிலித்யாதி. தொட்டிலிலே வளர்த்தினால் அதிலே கிடந்தானாகில் தொட்டில் கிழியும்படி உதையாநிற்கும். எடுத்துக்கொள்ளில் மருங்கையிறுத்திடும். 'திருவடிகளின் மார்தவத்துக்கு இது பொருது' என்று அஞ்சி ஒக்கலையிலே எடுத்துக் கொள்ளில், புடைபெயர்ந்து ஒக்கலையை முறியாநிற்கும். ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும். 'இது அத்திருமேனியின் மார்தவத்துக்குப் பொருது' என்று வ்யாபாரக்ஷமனல்லாதபடி ஒடுக்கி மார்விலே அணைத்துக்கொள்ளில், திருவடிகளாலே வயிற்றிலே பாயாநிற்கும். மிடுக்கிலாமையால் நான்மெலிந்தேன் நங்காய். 'இந்த சேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் பொறுக்கவல்ல சக்தி பிள்ளைக்குப் போராது' என்று நான் போர இளைத்தேன். நங்காயென்று ஜாத்யேக வசநமாய், நங்கைமீரென்றபடி. நீங்களெல்லாரும் பருவத்துக்குத் தக்க சேஷ்டிதங்களையுடைய பிள்ளையைப்பெற்று வளர்க்கையாலே பூர்ணைகளாயிருக்கிறீர்களித்தனை. ... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

**செந்நெலார் வயல்சூழ் திருக்கோட்டியூர்*
மன்னு நாரணன்நம்பி பிறந்தமை*
மின்னுநூல் விட்டுசித்தன் விரித்த* இப்
பன்னு பாடல்வல்லார்க்கில்லை பாவமே. (10)

பத்தாம்பாட்டு. செந்நெலித்யாதி. செந்நெலாலே நிறைந்திருக்கிற வயல்களாலே சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரிலே, அஸாதாரண விக்ரஹ விசிஷ்டனாய்க் கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, நாராயணசப்தவாச்யனாய் கல்யாணகுண பூர்ணனானவன் திருவவதரித்த ப்ரகாரத்தை. மின்னுநூல் விட்டுசித்தன் விரித்த. பட்டர்பிரானாகையாலே விளங்காநின்றுள்ள திருயஜ்ஞோபவீதத்தை யுடையராய், ஸர்வ வ்யாபகனான ஸர்வேச்வரனைத் தம் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே விஷ்ணுசித்தரென்னும் திருநாமத்தையுடையரான பெரியாழ்வார், திருவவதரித்த காலத்திலுபலாளநாதிகளோடே கூட விஸ்தரேண அருளிச்செய்த. இப்பன்னுபாடல் வல்லார்க்கில்லை பாவமே. ரஸ்யதையாலே விசேஷஜ்ஞரானவர்கள் எப்போதும் சொல்லும்படியான இப்பாடலை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்களுக்கு பகவதநுபவ விரோதியான பாபமில்லை. ... ... (10)

முதற்பத்து—முதல் திருமொழி முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து—இரண்டாந்திருமொழி—சீதக்கடல்.

கீழ்த்திருமொழியிலே, "திருக்கோட்டியூர்க் கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்" என்று தொடங்கி, "திருக்கோட்டியூர் மன்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை" என்று தலைக்கட்டுகையாலே திருவவதரித்தருளின ப்ரகாரத்தை தத்காலோபலாளநங்களோடே அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டரா யருளிச்செய்தார்; இனிமேல், இப்படி திருவவதரித்தருளினவனுடைய திவ்யவிக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தை தத்தத்காலத்தில் யசோதைப்பிராட்டி அநுபவித்தாப்போலே, தத்பாவயுக்தராய்க்கொண்டு திருவடிகளில் நின்றும் திருமுடியளவாக அநுபவித்த ப்ரகாரத்தை, அப்போது அவள் பேசின பாசுரத்தாலே ஆதரம் தோற்ற அருளிச்செய்கிறார். *

> **சீதக் கடலுள்ளமுதன்ன தேவகி*
> கோதைக் குழலா ளசோதைக்குப் போத்தந்த*
> பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்*
> பாதக்கமலங்கள் காணீரே பவளவாயீர் வந்து காணீரே (1)

முதற்பாட்டு. சீதக்கடல் உள்ளமுதன்ன தேவகி. அகாதமாகையாலே குளிர்த்திமாருத ஸமுத்ரத்திலே தேவபோக்யமாகப் பிறந்த அம்ருதம் புறவமுதாம்படி, "அமுதில் வரும் பெண்ணமுது" என்கிறபடியே உள்ளமுதாகப்பிறந்த பிராட்டியோடொத்த தேவகிப்பிராட்டி. அதாவது அவள் பரோபகாரசீலையானுப்போலே, இவளும் பரோபகார சீலையென்றபடி. கோதைக் குழலா ளசோதைக்குப் போத்தந்த. பூமாலையாலே அலங்க்ருதமானகுழலையுடையயசோதைப் பிராட்டிக்குப் போகவிட்ட—வரவிட்ட வென்றபடி. போத்தந்த வென்று - ஒரு முழுச் சொல்லு. பேதைக்குழவி. "[illegible]" என்னுமாப்போலே. பேதை—பருவத்துக்குத் தக்கவறிவில்லாமை. குழவி - பருவம். பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும். திருக்கையாலே பிடித்துத் திருப்பவளத்திலே வைத்து ஆஸ்வாதித்து புஜிக்கும். "[illegible]". இத்தால் "[illegible]" "தேனேமலரும் திருப்பாதம்" என்று சொல்லக்கேட்டிருக்கையாலே திருவடிகள் போக்யதை தன்னைப் பரீக்ஷிக்கைக்காக, பருவத்துக்கு அநுகுணமான வ்யாபாரம் செய்வாரைப்போலே செய்தானாதல்; "வையமேழும் கண்டாள்" என்னும்படி திருவயிற்றில் கிடக்கிற லோகங்களுக்கு, சிறைச் சோறுக்கிறுதல். பாதக்கமலங்கள் காணீரே. இப்படி யிருந்துள்ள திருவடித்தாமரைகளை வந்து காணுங்கோள். கமலமென்கையாலே - திருவடிகளிலுண்டான நிறத்தையும், சைத்ய மார்தவ ஸௌரப்யாதிகளையும் சொல்லுகிறது. பவளவாயீர் வந்து காணீரே. பவளம் போலே சிவந்த அதரத்தையுடையீர்! வந்துகாணுங்கோளென்று, யசோதைப்பிராட்டி, தான் அநுபவித்த அம்சத்தை ஸஜாதீயைகளாய் அநுபுபூஷுக்களாயிருப்பாரையும் ச்லாகித்துக்கொண்டு அழைத்துக்காட்டின பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தாராய்த்து. ... ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. திருவடிகளின் அகவாயை அநுபவித்தாராய் நின்றார் கீழ்; இப்பாட்டில் திருவடிகளின் திருவுகிருடனே திருவிரற்களை யநுபவிக்கிறார்.

முத்தும் மணியும் வயிரமும்நன்பொன்னும்*
தத்திப் பதித்துத் தலைப்பெய்தாற் போல் எங்கும்*
பத்து விரலும்மணிவண்ணன் பாதங்கள்*
ஒத்திட்டிருந்தவா காணீரே ஒண்ணுதலீர்வந்து காணீரே. (2)

முத்துமித்யாதி. திருவடிகளுக்குச் செம்பஞ்சுசாத்துகிறபோது ஒன்பது விரலுக்கும் நவரத்நவர்ணத்தையும்; மற்றொரு விரலுககு ஸ்வர்ண வர்ணத்தையும் பரபாகம் தோற்ற மாறிமாறிச் சாத்துகையாலே நீலரத்நம்போன்ற வடிவை யுடையவனுடைய திருவடிகளில் பத்து விரலும், முத்துமாணிக்கம் வயிரம் முதலான நவரத்நங்களையும் நல்லபொன்னையும் மாறிமாறிப் பதித்துச் சேர்த்தாற் போலேயாய், திருவிரல்களினுடைய லக்ஷணத்தில் ஒன்றும் குறைவின்றிக்கே எங்கும் தன்னில் சேர்ந்திருந்தபடியைக் காணுங்கோள், ஒள்ளிய நுதலையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோளென்கை. முத்தும் மணியும் வயிரமுமென்றவிது-அல்லாத ரத்நங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். நுதல்-நெற்றி. ... ... (2)

மூன்ரும்பாட்டு. திருவடிகளை அநுபவித்த வநந்தரம், திருக்கணைக்காலின ழகையநுபவிக்கிருர்,

பணைத்தோளிளவாய்ச்சி பால்பாய்ந்த கொங்கை*
அணைத்தாரவுண்டு கிடந்த விப்பிள்ளை*
இணைக்காலில் வெள்ளித்தளைநின் றிலங்கும்*
கணைக்காலிருந்தவா காணீரே காரிகையீர் வந்துகாணீரே. (3)

பணைத்தோளிளவாய்ச்சி. பசுமைக்கும் சுற்றுடைமைக்கும் செவ்விக்கும் வேய் போலேயிருந்துள்ள தோளையுடையளாய், பருவத்தால் இளையளுமான ஆய்ச்சி யுடைய. இப்போது இவளை வர்ணிக்கிறது, அழகுக்கும் பருவத்துக்குமீடாக மோஹபரவசையா யிருக்கையன்றிக்கே பிள்ளையை ஸ்நேஹித்து நோக்கிக் கொண்டு போருமவளென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக. பால்பாய்ந்த கொங்கை. ஸ்நேஹத்தாலே நெறித்துப் பால் சொரிகிற முலையை. அணைத்தாரவுண்டு கிடந்த இப்பிள்ளை. திருக்கைகளாலே அணைத்து வயிருர வுண்டு, அத்தாலே ஹ்ருஷ்டனாய்க்கிடந்த விப்பிள்ளையுடைய. இணைக்காலி லித்யாதி. அந்யோந்யம் சேர்த்தி யழகையுடைய திருவடிகளில் வெள்ளித்தண்டை நின்று விளங்காநிற்கிற கணைக் காலின் அழகிருந்தபடியை, அநுபவ யோக்யரானவர்கள் வந்து காணுங்கோள். காரிகையீர் வந்துகாணீரே. அழகுடையவர்களாகையாலே அழகின் வாசியறியும் நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு. திருக்கணைக்காலி னழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருமுழந் தாளினழகை யநுபவிக்கிருர்.

உழந்தாள் நறுநெய் யோரோதடாவுண்ண*
இழந்தாளெரிவிஞ லீர்த்தெழில்மத்தின்*
பழந்தாம்பாலோச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான்*
முழந்தா ளிருந்தவா காணீரே முகிழ்முலையீர்வந்து காணீரே. (4)

உழந்தாள். ஆயாஸித்தவள். கறந்து காய்த்துத் தோய்த்துக் கடைந்து வெண்ணெயாக்கி யுருக்கித் தடாக்களிலே சேர்த்துவைத்த வருத்தத்தையெல்லாம் சொல்லுகிறது. நறுநெய் ஒரோதடாவுண்ண. நறுவிதான நெய்யை ஒவ்வொரு தடாவாக ஒன்றும் சேஷியாதபடியுண்ண. இழந்தாள் எரிவினால் ஈர்த்து. 'உண்ட நெய் பிள்ளைக்கு ஸாத்மியாது' என்று பிள்ளையை இழந்தாளாக நினைத்து, பயப் படுகையால் வந்த வயிற்றெரிச்சலாலே கையைப்பிடித்திழுத்து. எழில்மத்தின் பழந் தாம்பாலோச்ச. அழகிய மத்திலே சுற்றிக்கடைந்து பழகின தாம்பாலே அடிப்பதாக ஓங்க. பயத்தால் தவழ்ந்தான். பயத்தாலே அத்தைத் தப்புவதாகத் தவழ்ந்தவனுடைய. முழந்தாளிருந்தவா காணீரே. முழந்தாளின் அழகிருந்தபடி யைக் காணுங்கோள். முகிழ்முலையீர் வந்துகாணீரே. முகிழ்த்த முலையையுடையீர் வந்து காணுங்கோள். .... (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. முழந்தாளினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருத்துடையி னழகை யநுபவிக்கிறார்.

பிறங்கிய பேய்ச்சி முலைசுவைத் துண்டிட்டு *
உறங்குவான் போலே கிடந்தவிப் பிள்ளை*
மறங்கொ ளிரணியன் மார்வைமுன் கீண்டான்*
குறங்குகளை வந்து காணீரே குவிமுலையீர் வந்து காணீரே. (5)

பிறங்கியபேய்ச்சி முலைசுவைத்துண்டிட்டு. க்ரௌர்யத்தால் வந்த ப்ரகாசத்தை யுடையளான பூதனையுடைய முலையைப் பசையறச் சுவைத்து புஜித்து. உண் டிட்டு என்று-ஒரு முழுச் சொல்லு. உறங்குவான்போலே கிடந்தவிப்பிள்ளை. செய்த பராக்ரமம் ஒன்றும் தெரியாதபடி உறங்குமவன்போலக்கிடந்த இப்பிள்ளை. மறங் கொளித்யாதி. ப்ரஹ்லாத விஷயமான சீற்றத்தை யுடையனான ஹிரண்யனுடைய மார்வை முற்காலத்திலே பிளந்து பொகட்டவனுடைய அச்சுவடு தோற்றும்படி யிருக்கிற திருத்துடைகளை வந்துகாணுங்கோள். குவிமுலையீர் வந்து காணீரே. குவிகிற முலையையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். ... ... (5)

ஆறும்பாட்டு. திருத்துடையினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருக்கடி ப்ரதேசத்தினழகை யநுபவிக்கிறார்.

மத்தக்களிற்று வசுதேவர் தம்முடை*
சித்தம் பிரியாத தேவகி தன் வயிற்றில்*
அத்தத்தின் பத்தாநாள் தோன்றிய வச்சுதன்*
முத்தமிருந்தவா காணீரே முகிழ்நகையீர் வந்து காணீரே. (6)

மத்தவித்யாதி. மத்தகஜங்களை யுடையரான ஸ்ரீவஸுதேவர் தம்முடைய ஹ்ருதயத்துக்குத் தகுதியாகப் பரிமாறுகிற தேவகிப்பிராட்டிதன் வயிற்றிலே. அத் தத்தினித்யாதி. ஹஸ்தத்துக்குப் பத்தாநாளிலே; மங்களாசாஸநபரராகையாலே விரோதிகள் அறிந்து அபிசரிக்கைக்கு அவகாசமில்லாதபடி திருவவதரித்த நாளை

மறைத்தருளிச் செய்கிருர். தோன்றியவித்யாதி. "[illegible]" என்கிறபடியே— கர்ப்பவாஸதோஷமற ஆவிர்ப்பவித்து, ஆச்ரிதரை ஒரு காலமும் நழுவ விடாதவனுடைய முத்தமிருந்தபடியைக் காணுங் கோள். முகிழ் நகையீர் வந்து காணீரே. முகிழா நின்றுள்ள நகையையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். முத்தம்-சண்ணம் அதாவது கடிப்ரதேசம். முகிழ் நகை-மந்தஸ்மிதம். .... (6)

ஏழாம்பாட்டு. திருக்கடிப்ரதேசத்தினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திரு மருங்கினழகை யநுபவிக்கிருர்.

இருங்கைம் மதகளி றீர்க்கின்றவனை*
பருங்கிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன்றன்*
நெருங்கு பவளமும் நேர்நாணும் முத்தும்*
மருங்கு மிருந்தவா காணீரே வாணுதலீர் வந்து காணீரே. (7)

இருங்கையித்யாதி. பெரிய துதிக்கையை யுடைய மத்தகஜமான குவலயா பீடத்தைத் தன்வசமாக நடத்தா நின்றுள்ள பாகனைக்கொன்று. பருங்குதல்— கொல்லுதல். பறித்தித்யாதி. அதின் கொம்புகளைப் பறித்துக்கொண்டு கம்ஸ னிருந்த வுயர்ந்த நிலத்திலே ஓடிச்சென்று குதித்த பரமனுடைய. அன்றிக்கே, ஊரில் இடைப்பிள்ளைகள் விளையாடுகிறவர்களிலே, லீலோபகரணங்களிலே ஆனை யாகப்பண்ணி, பெரிய கையையுடைய மத்தகஜமென்று இழுத்துக்கொண்டு திரி கிறவனை, அடர்த்துப்பறித்துக்கொண்டோடாநிற்கும் பரமனென்னுதல். நெருங்கி த்யாதி. நெருங்கக்கோத்த பவளவடமும், நேரிதான பொன்நாணும், முத்து வடமும், இவற்றேடேசேர்ந்த திருமருங்கு மிருந்தபடியைக் காணுங்கோள். வாணுதலீர்வந்து காணீரே. ஒளிவிடாநின்ற நெற்றியையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். .... (7)

எட்டாம்பாட்டு. திருமருங்கினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருவுந்தியி னழகை யநுபவிக்கிருர்.

வந்தமதலைக் குழாத்தை வலிசெய்து*
தந்தக் களிறுபோல் தானே விளையாடும்*
நந்தன் மதலைக்கு நன்று மழகிய*
உந்தியிருந்தவா காணீரே யொளியிழையீர் வந்து காணீரே. (8)

வந்தவித்யாதி. தன்னேடே விளையாடவந்த *தன்னேராயிரம் பிள்ளை களான மதலைக்குழாத்தை, தானும் மதலையாயிருக்கச் செய்தே, அத்தனை பேரும் ஒருதலை, தானொருதலையாகநின்று பலாத்கரித்து, கொம்புமுகிழ்த்த இள வானை போலே தானே ப்ரதாநனுய் விளையாடும். நந்தனித்யாதி. இப்படி திரியா நிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீநந்தகோபர் ஸந்நிதியில் ஸவிநயமாக வர்த்திக்கும் பிள்ளைத் தனத்தையுடையவனுக்கு. நன்றுமித்யாதி. மிகவும் அழகியதான திருவுந்தி யிருக்கிறபடியைக் காணுங்கோள். ஒளியிழையீர் வந்து காணுங்கோள். இழை— ஆபரணம். ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. திருவுந்தியினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருவுதரத் தினழகை யநுபவிக்கிறார்.

அதிருங் கடல்நிற வண்ணனை* ஆச்சி
மதுர முலையூட்டி வஞ்சித்து வைத்து*
பதரப் படாமே பழந்தாம்பா லார்த்த*
உதர மிருந்தவா காணீரே யொளிவளையீர் வந்து காணீரே. (9)

அதிரும் கடல்நிற வண்ணனை. கோஷிக்கிற கடலின் நிறம்போலே ச்ரம ஹரமான நிறத்தை யுடையவனை. "கடல்நிறவண்ணன்" என்னவமைந்திருக்கச் செய்தே, "அதிரும் கடல்" என்று விசேஷிக்கையாலே இவனுடைய அடங்காமை தோற்றுகிறது. ஆச்சி மதுரமுலையூட்டி வஞ்சித்து வைத்து. பெற்ற தாயானவள் மதுரமான முலைப்பாலையூட்டி, மேல், தான் இவனைக் கட்டத் தேடுகிறது அறியாத படி வஞ்சித்துவைத்து. பதரவித்யாதி. தன்நினைவு தப்பாதபடி, கன்றுகளும் பசுக் களும் கட்டிப்பழகி ஒழிஞ்சானமுட்டாய்க்கிடந்ததொரு தாம்பாலே கட்டின கயிற் றில் தழும்பு காணலாம்படி யிருக்கிற வயிற்றினழகிருக்கிறபடியைக் காணுங்கோள். ஒளிவளையீர் வந்து காணீரே. ஒளியையுடைத்தான வளையையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. திருவுதரத்தினழகை யனுபவித்த வநந்தரம், திருமார்வி னழகை யனுபவிக்கிறார்.

பெருமா வுரலில் பிணிப்புண் டிருந்து* அங்
கிருமா மருத மிறுத்த விப்பிள்ளை*
குருமா மணிப்பூண் குலாவித் திகழும்*
திருமார் விருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர் வந்து காணீரே. (10)

பெருமாவித்யாதி. மிகவும் பெரியவுரலோடு கட்டுண்டிருந்து அத்தசை யிலே அத்தையு மிழுத்துக்கொண்டு தவழ்ந்துபோய், தன்னை நலிவதாகச் சேர்ந்து நின்ற இரண்டு பெரியமருதுகளின் நடுவேசென்றுபுக்கு அவற்றைமுறித்த முழுஞனைவிவனுடைய. குருமா வித்யாதி. ச்ரேஷ்ட்டமாய் ச்லாக்யமான ஸ்ரீகௌ ஸ்துபமாகிற ஆபரணம் அசைந்து விளங்கா நின்றுள்ள திருமார்வினழகிருந்த படியைக் காணுங்கோள். சேயிழையீர் வந்துகாணீரே. சிவந்த ஆபரணங்களை யுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். ... ... (10)

பதினோராம்பாட்டு. திருமார்வினழகை யநுபவித்தவநந்தரம், திருத்தோள் களினழகை யநுபவிக்கிறார்.

நாள்களோர் நாலைந்து திங்க ளளவிலே*
தாளைநிமிர்த்துச் சகடத்தைச் சாடிப்போய்*
வாள்கொள் வளையெயிற் றுருயிர் வவ்வினான்*
தோள்களிருந்தவா காணீரே சுரிகுழலீர் வந்து காணீரே. (11)

நாள்களோரித்யாதி. திருவவதரித்தபின்பு சென்ற நாள்கள் ஒருநாலைந்து மாஸத்தளவிலே. மாஸம் நாலென்றும், அஞ்சு என்றும் ஒன்பதென்றும் இருப

தென்றும் தெரியாதபடி, இப்படி மயக்கி யருளிச்செய்தது மங்களாசாஸந பரராகை யாலே; த்ருஷ்டிதோஷ பரிஹாரார்த்தமாக. தாளையித்யாதி. தனித்துக் கண் வளர்ந்தருளுகிறவிடத்திலே அஸுராவேசத்தாலே நலிவதாக வந்து கிட்டுகிற சகடத்தை முலைவரவுதாழ்த்துச் சீறி நிமிர்த்த திருவடிகளாலே கட்டழியவுதை த்து. இவன் அந்யார்த்தமாகத் திருவடிகளை நிமிர்த்தாலும் ப்ரதிகூலித்து வந்து கிட்டுகையாலே சகடம் ஃக்நமாகத் தட்டில்லையிறே. சாடிப்போயென்றது. சாடி விட்டென்றபடி. வாள்கொளித்யாதி. ஒளியையுடைத்தாய் வளைந்திருக்கிற எயிறு களையுடையளான பூதனையுடைய முடித்தற்கரியவுயிரை அபஹரித்தவனுடைய. "பேய்ச்சி பெருமுலையூடுயிரை வற்றவாங்கியுண்டவாயான்" என்னக்கடவதிறே. சகடாஸுர நிரஸனத்துக்கு முன்னே பூதநா நிரஸநமாயிருக்க, மாறி யருளிச் செய்தது க்ரம விவக்ஷயாவன்று; ஹர்ஷாதிசயத்தாலே இன்னபடி சொல்லவேணு மென்றறியாமை. எயிற்றை யுடையவளை எயிறு என்கிறது, "ஒண்டொடி" என்னு மாபோலே. தோள்களித்யாதி. அவள் முலைப்பாலோடே*உயிரைவற்றவாங்குகிற போது நெறித்த தோள்களினுடைய அழகிருக்கிறபடியைக் காணுங்கோள்; சுருண்ட குழலையுடையரான நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். ... (11)

பன்னிரண்டாம்பாட்டு. திருத்தோளினழகை யனுபவித்த வநந்தரம், திருக்கைத்தலத்தினழகை யநுபவிக்கிருர்.

மைத்தடங்கண்ணி யசோதைவளர்க்கின்ற*
செய்த்தலை நீலநிறத்துச் சிறுப்பிள்ளை*
நெய்த்தலை நேமியுஞ் சங்கும்நிலாவிய*
கைத்தலங்கள் வந்து காணீரே கனங்குழையீர் வந்து காணீரே. (12)

மைத்தடங்கண்ணி. கறுத்துப் பெருத்திருந்துள்ள கண்ணையுடையவளென் னுதல்; அஞ்ஜநாலங்க்ருதமாய் விஸ்த்ருதாமாயிருந்துள்ள கண்ணையுடையவ ளென்னுதல்; அசோதைவளர்க்கின்ற. இப்படி யிருந்துள்ள கண்ணழகையுடைய யசோதைப்பிராட்டி வைத்தகண் வாங்காமல் நோக்கிவளர்க்கிற. வளர்ப்பார் பலருண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், அவர்கள் கையிற் காட்டிக்கொடாதே தானே யிறேவளர்ப்பாள். (செய்த்தலையித்யாதி.) பூஸாரமுள்ள க்ஷேத்ரத்திலே அப்போ தலர்ந்த குவளைப்பூவின் நிறம்போலிருக்கிற நிறத்தையுடையனுன சிறுப்பிள்ளையி னுடைய. அவள் சீராட்டி வளர்த்த முசுமுசுப்பெல்லாம் திருநிறத்திலே தோன்றும்படி யிருக்குமாயிற்று.

(நெய்த்தலை நெமியும் சங்கும் நிலாவிய) கூரியநுதியை யுடைத்தான திரு வாழி யென்னுதல்; ஆயுத ஸாமாந்யத்தாலே நெய்யணிந்திருக்கும் திருவாழி யென்னுதல்; "கையெல்லாம் நெய்" என்கிற திருக்கையின் ஸ்பர்சத்தாலே நெய்ச்சுவடுமாருத திருவாழி யென்னுதல். இப்படியிருக்கிற திருவாழியும், இதுபோலே *கருதுமிடம் பொருதுவந்து கையில் நிற்கவும் வேண்டாதே, கைவிடாதேயிருந்து தன்னேசையாலே எதிரிகளை அழிக்கவல்ல ஸ்ரீபாஞ்சஜ

ந்யமும் நிரந்தரமாக வர்த்தியா நின்றுள்ள கையும் ஆழ்வார்களுமான சேர்த்தியை ஒரோதசைகளிலே இவன்றான் இவளுக்கும் காட்டக்கூடுமிறே. கைத்தலமித்யாதி. திருக்கைத்தலத்தினழகை வந்து காணுங்கோள்; கனவிதான காதுப்பணியை யுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். கநமென்று - பொன்னுகவுமாம். (12)

பதின்மூன்றாம்பாட்டு. திருக்கைத்தலத்தினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருக்கழுத்தினழகை யநுபவிக்கிறார்.

வண்டமர்பூங்குழல் ஆய்ச்சிமகனை *
கொண்டுவளர்க்கின்ற கோவலக்குட்டற்கு *
அண்டமும்நாடும் அடங்கவிழுங்கிய *
கண்டமிருந்தவாகாணீரே காரிகையீர்வந்து காணீரே. (13)

வண்டமரித்யாதி. பிள்ளைகள் அனுங்காமைக்காகத் தாய்மார் தங்களை யலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பர்களாய்த்து; அப்படியே இவளும் காலபுஷ்பங்களைப்பல காலும் முடிக்கையாலே மதுபாநம்பண்ணும் வண்டுகளுக்கு வஸ்தவ்யபூமி இவள் குழலிறே. ஆகையாலே வண்டுகள் படிந்துகிடக்கிற பூவோடேகூடின குழலை யுடையளான யசோதைப்பிராட்டி தன்மகனை ஸ்நேஹித்துக்கொண்டு வளர்க்கிற ஸ்ரீநந்தகோபர்மகனுக்கு. இவர் அடியறிந்தவராகையாலே "மகனைக்கொண்டு" என்கிறார்; அவள், *தன்மகன்* என்றிறே நினைத்திருப்பது.

(அண்டமித்யாதி). அண்டத்தையும் அண்டாந்தர்வர்த்திகளான சேதநா சேதநங்களையும் திருவயிற்றில் ஒருபுடையிலே அடங்கும்படி விழுங்கின வென்னுதல்; ஒன்றும் பிறிகதிர்ப்படாதபடி எல்லாவற்றையும் சேரவிழுங்கின வென்னுதல். கண்டமித்யாதி. இப்படி யிருந்துள்ள திருக்கழுத்தி னழகிருந்தபடியைக் காணுங்கோள்; அபிரூபைகளான நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். காரிகையார்- அழகுடையஸ்த்ரீகள். .... (13)

பதினாலாம்பாட்டு. திருக்கழுத்தினழகை யநுபவித்த வநந்தரம் திருப்பவளத்தினழகை யனுபவிக்கிறார்.

எந்தொண்டைவாய்ச்சிங்கம் வாவென்றெடுத்துக்கொண்டு *
அந்தொண்டைவாயமுதாதரித்து * ஆய்ச்சியர்
தந்தொண்டைவாயால் தருக்கிப்பருகும் *
இச்செந்தொண்டைவாய்வந்துகாணீரே சேயிழையீர்வந்துகாணீரே. (14)

என் தொண்டையித்யாதி. ஆதொண்டைபோலே யிருக்கிற திருப்பவளத்தையும் ஸிம்ஹக் கன்றுபோலே செருக்கையுமுடையனா யிருக்கிறவிவனை யென்னுடையவனென்று அபிமாநித்து வாவென்று அழைத்து எடுத்துக்கொண்டு இடைப்பெண்களெல்லாரும் அழகிய தொண்டைபோலே யிருக்கிற திருவதரத்திலூறுகிற அம்ருதத்தை ஆதரித்துத் தங்கள் கோவைவாயாலே நெருக்கிப் பாநம் பண்ணுகிற. தருக்கிப் பருகுமென்றது - செருக்கிப்பருகு மென்னவுமாம். இச்செந்

தொண்டையித்யாதி. இப்படி அவர்கள் பருகப் பருகப் பின்னையும் சிவப்புமாருதே யிருக்கிற திருப்பவளத்தை வந்து காணுங்கோள்; சிவந்த ஆபரணங்களையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். .... (14)

பதினைந்தாம்பாட்டு. திருப்பவளத்தினழகை யநுபவித்த வநந்தரம் திருமுக மண்டத்தின் ஸமுதாய சோபையை யநுபவிக்கிருர்.

நோக்கியசோதை நுணுக்கியமஞ்சளால் *
நாக்குவழித்து நீராட்டுமிந்நம்பிக்கு *
வாக்கும்நயனமும் வாயும்முறுவலும் *
மூக்குமிருந்தவாகாணீரே மொய்குழலீர்வந்துகாணீரே . (15)

நோக்கியித்யாதி. திருமேனியின் ஸௌகுமார்ய மறியும் யசோதைப்பிராட்டி அதுக்குத் தகுதியாம்படி பார்த்து நேராகவரைத்த மஞ்சள் காப்பாலே திருநாவை வழித்துத் திருமஞ்சனம் செய்யும்படி விதேயதயா பூர்ணனை விவனுக்கு. வாக்கு மித்யாதி. மாதா முதலானுரை நாமக்ரஹணம் பண்ணுகிற வாக்கும், 'என்னைப் பாரீர் என்னைப்பாரீர்' என்ன அவர்களைக் கடாக்ஷிக்கிற திருநயனங்களும் மந்தஸ் மிதம் செய்ய உபக்ரமிக்கிற திரு அதரஸ்புரணத்தையும் அந்த ஸ்புரணத்தோடே கூடின மந்தஸ்மிதமும், "மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ வறியேன்" என்று நித்ய ஸந்தேஹஜநகமான திருமூக்குமாகிற இச்சேர்த்தி யழகிருந்தபடி காணுங்கோள்; செறிந்த குழலையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். .... (15)

பதினுரும்பாட்டு. ஸமுதாய சோபையின் நடுவே அநுபவித்த திருக்கண் களின் அழகு பின்னுட்ட, அத்தை யநுபவிக்கிருர். அது தன்னில் எல்லாவற்றுக் கும் பின்பநுபவித்தது திருமூக்கினழகிறே. திருமூக்குக்கும் திருக்கண்களுக்கும் ஒரு சேர்த்தி யுண்டே; அத்தாலும், பாதாதிகேசமநுபவித்து வருகிற அடை வுக்குச் சேர்ந்ததாகையாலும் திருக்கண்களிலே சுழியாறுபட்டு அநுபவிக்கிருர்.

விண்கொளமரர்கள் வேதனைதீர * முன்
மண்கொள்வசுதேவர்தம் மகனுய்வந்து *
திண்கொளசுரரைத் தேயவளர்கின்ருன் *
கண்களிருந்தவாகாணீரே கனவளையீர்வந்துகாணீரே. (16)

விண்கொளித்யாதி. அவதாரப்ரயோஜநம் ஸாது பரித்ராணுதிகளாகை யாலே ஸ்வர்க்காதி லோகங்களை யிருப்பிடமாக வுடைய இந்த்ராதி தேவர்களுக்கு ஆஸுரப்ரக்ருதிகளால் வரும் துக்கம் போம்படியாக முன்னே பூமியை யிருப்பிட மாகவுடைய ஸ்ரீ வஸுதேவருக்குப் புத்ரனுய் வந்தவதரித்து, தன்னைப்பற்றச் சிறைப்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீ வஸுதேவர் துக்கத்தைத் தீர்த்து, பின்னை தேவர்கள் துக்கம் தீர்க்கைக்காக முன்னே இங்கே வந்தவதரித்தானுய்த்து. "தந்தை காலில் விலங்கறவந்து தோன்றிய தோன்றல்" என்னக்கடவதிறே. திண்கொளித்யாதி.

காயபலமும் மநோபலமுமுடையரான அஸுரர்களானவர்கள் க்ஷயித்துச் செல்லும்படியாகத் தான் வளரா நிற்கிறவனுடைய இவன் கால் நெடுக நெடுக அஸுர வர்க்கம் க்ஷீணமாய்விட்டதிறே. கண்களித்யாதி. இப்படி அநுகூலரக்ஷணமும் ப்ரதிகூல நிரஸநமும் பண்ணுமிடத்தில் இவர்கள் தழைக்கவும் அவர்கள் க்ஷயிக்கவும் கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களினழகிருக்கிறபடியைக் காணுங்கோள்; பொன்னாலே செய்த வளையையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். .... (16)

பதினேழாம்பாட்டு. திருக்கண்களினழகை யநுபவித்த வநந்தரம் திருப்புருவத்தினழகை யநுபவிக்கிறார்.

> பருவம்நிரம்பாமே பாரெல்லாமுய்ய *
> திருவின்வடிவொக்கும் தேவகிபெற்ற *
> உருவுகரிய வொளிமணிவண்ணன் *
> புருவமிருந்தவாகாணீரே பூண்முலையீர்வந்துகாணீரே. (17)

பருவமித்யாதி. சக்ரவர்த்தி திருமகனைப்போலே பருவம் நிரம்பின பின்பு விரோதிகளை நிரஸித்து லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்பிக்கையன்றிக்கே, பருவம் நிரம்புவதுக்கு முன்னே * திண்கொள் அசுரரைத் தேயவளருகையாலே லோகமெல்லாமுஜ்ஜீவிக்கும்படியாக, பூதநாசகடயமளார்ஜுநாதிகளைத் தொட்டில் பருவமே பிடித்திறே நிரஸித்துச் சென்றது. திருவின்வடிவொக்கும் தேவகிபெற்ற. லக்ஷ்மீ துல்யஸ்வபாவையான தேவகிப்பிராட்டி இப்படிக் கீடாக நோற்றுப் பெற்ற. திருவின்வடிவொக்கு மென்கையாலே கீழ் "உள்ளமுதன்ன தேவகி" என்றது இங்கே ஸ்பஷ்டமாயிற்றிறே.

உருவித்யாதி. ரூபத்தால் கரியதாய் உஜ்ஜ்வலமாயிருந்துள்ள மணி போன்ற வடிவை யுடையவனுடைய. புருவமித்யாதி. * மதநன் கருப்புச்சிலை போலே யிருக்கிற திருப்புருவங்களினழகைக் காணுங்கோள்; ஆபரணாலங்க்ருதமான முலையையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். .... (17)

பதினெட்டாம்பாட்டு. திருப்புருவத்தினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருமகரக்குழையினழகை யநுபவிக்கிறார்.

> மண்ணும்மலையும் கடலுமுலகேழும் *
> உண்ணுந்திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும்பிள்ளைக்கு *
> வண்ணமெழில்கொள் மகரக்குழையிவை *
> திண்ணமிருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர்வந்துகாணீரே. (18)

மண்ணுமித்யாதி. ஸர்வாதாரமான பூமிக்காதாரமான பர்வதங்களும், பூமிக்கு ரக்ஷகமான ஸமுத்ரங்களும், மற்றுமுண்டான ஸகல லோகங்களும் ப்ரளயங் கொள்ளாதபடி திருவயிற்றிலே வைக்கிறவளவில், 'இவற்றை ரக்ஷிக்கப் பெற்றோமே!' என்னும் உகப்பாலே இதுவே தாரகமாகத் திருவயிற்றிலேவைத்த பாலனுக்கு. வண்ணமித்யாதி. திருமேனிக்குப் பரபாகமான திருநிறத்தையும்

ஸ்வஸம்ஸ்தாந வைசித்ரியால் வந்த அழகையுமுடைய திருமகரக்குழைகளான விவற்றினுடைய, கண்டவர்கள் கண்ணையும் நெஞ்சையும் கவரும்படியான திண்மை யிருக்கிறபடியைக் காணுங்கோள்; அழகிய ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதைகளான நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். ... ... (18)

பத்தொன்பதாம்பாட்டு. திருமகரக் குழையினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருநெற்றியினழகை யநுபவிக்கிறார்.

முற்றிலுந்தூதையும் முன்கைம்மேல்பூவையும் *
சிற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களை *
பற்றிப்பறித்துக் கொண்டோடும்பரமன்றன் *
நெற்றியிருந்தவாகாணீரே நேரிழையீர்வந்துகாணீரே. (19)

முற்றிலுமித்யாதி. கொட்டகமிட்டு விளையாடித்திரிகிற பெண்களை, மணல் கொழிக்கிற சிறு சுளகையும் மணற் சோருக்குகிற சிறுபானையையும், முன்கைமேல் வைத்துப் பேச்சுக் கொண்டு விளையாடும் பூவையையும். பூவை-நாகணவாய்ப்புள். பற்றியித்யாதி. கையைப் பிடித்து வன்மையாலே பறித்துக்கொண்டு பிடிகொடாமல் ஓடும் தீம்பில் தலைவனானவனுடைய. நெற்றியித்யாதி. அந்த ஆயாஸத்தாலே குறுவெயர்ப்பு அரும்பின திருநெற்றியினழகைக் காணுங்கோள். நுண்ணியதான ஆபரணங்களையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். ஆபரணத்துக்கு நுட்பமாவது – தொழிலினுடைய ஸௌக்ஷ்ம்யமாதல்; ஸௌகுமார்யாநுகுணமான லாகவமாதல். ... . (19)

இருபதாம்பாட்டு. திருநெற்றியினழகை யநுபவித்த வநந்தரம், திருக்குழலினழகை யநுபவிக்கிறார்.

அழகியபைம்பொன்னின் கோல்அங்கைக்கொண்டு *
கழல்கள்சதங்கை கலந்தெங்குமார்ப்ப *
மழகன்றினங்கள் மறித்துத்திரிவான் *
குழல்களிருந்தவாகாணீரே குவிமுலையீர்வந்துகாணீரே. (20)

அழகியவித்யாதி. கண்டவர்கள் கண்ணுக்கழகியதாய், பசும்பொன்னாலே சமைந்திருப்பதான கோலை, கன்றுகளை மறிக்கைக்கு உபகரணமாக வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படி அழகியதான கையிலே பிடித்துக்கொண்டு. கழல்களித்யாதி. கன்றுகளை மறிக்கைக்காக அதிரவோடுகையாலே திருவடிகளிலே சாத்தியிருக்கிற வீரக்கழல்களும் சதங்கைகளும் தன்னிலே கலந்து எங்குமொக்க த்வனிக்க. மழகன்றித்யாதி. இளங்கன்றுகளினுடைய திரள்களைக் கைகழியப்போகாமல் மடங்குவித்து ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளவனுடைய. குழல்களித்யாதி. "நெறித்த குழல்களை நீங்க முன்னோடி" என்கிறபடியே அதிரவோடுகையாலே அசைந்து நீங்கிச்செல்லும் திருக்குழலின் அழகிருக்கிறபடியைக் காணுங்கோள்; குவிகிற முலையையுடைய நீங்கள் வந்து காணுங்கோள். ... (20)

நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

**சுருப்பார்குழலி அசோதைமுன்சொன்ன *
திருப்பாதகேசத்தைத் தென்புதுவைப்பட்டன் *
விருப்பாலுரைத்த இருபதோடொன்று
முரைப்பார்போய் * வைகுந்தத்தொன்றுவர்தாமே.

சுருப்பார்குழலியித்யாதி. மெல்லொற்று வல்லொற்றாய், சுரும்பாரென்கிற விது, சுருப்பாரென்று கிடக்கிறது. குழலில் முடித்த பூக்களின் மதுவைப் பானம் பண்ணுகைக்காக வண்டுகள் எப்போதும் படிந்து கிடக்கும்படியான குழலை யுடைய யசோதைப்பிராட்டி முன்சொன்ன. திருப்பாதகேசத்தை. அவதார ஸம காலத்திலே அநுபவித்து, பிறர்க்கும் அழைத்துக்காட்டிச்சொன்ன பாதாதி கேசத்தை. தென்னித்யாதி. அழகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய் ப்ராஹ்மணோத்தமரான பெரியாழ்வார் அத்யாதரத்தோடே அருளிச்செய்த. அவளுடைய ஆதரத்தளவு மன்றிறே யிவருடையவாதரம்.

''கோதைக்குழலாளசோதை'' ''பணைத்தோளிளவாய்ச்சி'' ''மைத்தடங் கண்ணியசோதை'' இத்யாதிகளாலே யசோதைப்பிராட்டியை வர்ணித்துச் சொன்னவையும், ''உழந்தாள் நறுநெய்'' ''அதிருங் கடல்நிற வண்ணன்'' ''நோக்கி யசோதை'' இத்யாதிகளாலே அவனுடைய சேஷ்டிதங்களாகச் சொன்னவையும், ''மறங்கொளிரணியன் மார்வை முன்கீண்டான்'' ''இருமாமருத மிறுத்த விப்பிள்ளை'' ''சகடத்தைச் சாடிப்போய் வாள்கொள்வளை யெயிற்றுருயிர் வவ்வினன்'' இத்யாதிகளாலே இவனுக்கு நிரூபகமாக வருளிச்செய்த அவதாராந்தர சேஷ்டிதங்களும். இவ்வவதாரந்தன்னில் உத்தரகால சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம், அவதாரகாலத்துக்குப் பிற்பாடராயிருக்கச்செய்தேயும் *மயர்வற மதிநல மருளப் பெறுகையாலே ஸர்வகாலத்திலுள்ளதும் ப்ரகாசிக்கும்படியான தசை பிறந்த இவர் இவ்விஷயத்தில் ஆதராதிசயத்தாலே அருளிச்செய்தாராமித்தனை.

யசோதைப் பிராட்டியுடைய ஸ்நேஹத்தை யுடையராய்க்கொண்டு அநுபவித்ததும் இவள் பாதாதிகேசமநுபவித்துப் பிறர்க்குக்காட்டின கட்டளையிலே பேசினதுமான விதுவே அவளோடு இவர்க்கு ஸாம்யம். ஆகையாலே. ''அசோதை முன்சொன்ன திருப்பாதகேசத்தைத் தென்புதுவைப் பட்டன் விருப்பாலுரைத்த'' என்றருளிச்செய்தா ராய்த்து. இந்த ந்யாயத்தாலே மேலில் திருமொழிகளிலும் இப்படி வந்தவற்றிற்கு வகையிட்டுக் கண்டுகொள்வது. இருபதோடொன்றுமுரைப்பார். இந்த இருபத்தொருபாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாகச்சொல்லுவாரென்னுதல்; பாவபந்தமில்லையே யாகிலும் சப்தமாத்ரத்தைச் சொல்லுவாரென்னுதல். போயித்யாதி. இவ்விஷயத்தைப் பரிபூர்ணநுபவம் பண்ணலாம்படியான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் ''சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டு'' என்கிற படியே அவனை யநுபவித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு ஒரு காலமும் பிரிவின்றி யிருக்கப்பெறுவர். .... (21)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

22-9-90.

முதற்பத்து—மூன்றாந்திருமொழி—மாணிக்கங்கட்டி.

கீழ்த்திருமொழியிலே— திருவடிகள் தொடங்கித் திருமுடியளவுமுண்டான திவ்யாவயவங்களை யசோதைப்பிராட்டி அநுபவித்த ப்ரகாரத்தை, தத்காலம் போல மிகவும் விரும்பி யநுபவித்தாராய்நின்றார்; இனிமேல், வளர்பிள்ளையைத் தொட்டிலிலே வளர்த்தித் தாலாட்டின ப்ரகாரத்தை, தத்காலம்போலே விரும்பி யநுபவித்துப் பேசுகிறார். ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் ஸர்வ ப்ரகார நிரபேக்ஷனாய் நாராயணசப்தவாச்யனான ஸர்வேச்வரன், யாதோரிடத்திலே யாதொரு திருமேனியோடே அவதரித்தாலும் அவனுடைய ஸ்திதி கமந சயநாதிகளைக் கண்டால் மிகவும் விரும்பித் தங்களால் ஆனவளவும் கிஞ்சித்கரித்தன்றி நிற்க வொண்ணாதிறே ப்ரஹ்மேசாநாதிகளுக்கும். இத்தை, யசோதைப்பிராட்டி மனோரதித்துக் கண்டாளாகச்சொல்லித் தாலாட்டின ப்ரகாரத்தை, தாம் *மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்றவ ராகையாலே தத்காலம்போலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு மிகவும் உகந்து அவனுடைய மேன்மையையும் நீர்மையையு மருளிச்செய்து தாலாட்டுகிறார். .... *

முதற்பாட்டு. அண்டாதிபதியான ப்ரஹ்மா, இவனுடைய பருவத்துக் கநுகுணமாகப் பண்ணின கிஞ்சித்காரத்தைச் சொல்லுகிறது.

** மாணிக்கங்கட்டி வயிரமிடைகட்டி *
ஆணிப்பொன்னாற்செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டில் *
பேணியுனக்குப் பிரமன்விடுதந்தான் *
மாணிக்குறளனேதாலேலோ வையமளந்தானேதாலேலோ. (1)

மாணிக்கமித்யாதி. இரண்டருகும் மாணிக்கத்தையும் நடுவே வயிரத்தையும் பகைத்தொடையாகக் கொண்டு ஒழுங்குபடக் கட்டி, 'இதுக்குமேலே மாற்றில்லை" என்னும்படியான பொன்னாலே சமைத்ததாகையாலே அழகியதாய்ப் பருவத்துக்குத் தகுதியாம்படி சிறியதாயிருந்துள்ள தொட்டிலை. பேணியித்யாதி. ஆதரித்து உனக்கு ப்ரஹ்மா வரவிட்டான். மாணியித்யாதி. உன்னுடைமை பெறுகைக்காக இரப்பிலே தழும்பேறின ப்ரஹ்மசாரியாய்ச் சென்று இரந்த வாமன ரூபியானவனே! தாலேலோ; இரப்புப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே வளர்ந்து லோகத்தை யளந்த திரிவிக்கிரமனானவனே! தாலேலோ! .... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. ப்ரஹ்மாவுக்கநந்தரம் பரிகணிதனாய் ஈச்வராபிமாநியான ருத்ரன் கிஞ்சித்கரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

உடையார்கனமணியோடு ஒண்மாதளம்பூ *
இடைவிரவிக்கோத்த எழில்தெழ்கினோடு *
விடையேறுகாபாலி யீசன்விடுதந்தான் *
உடையாயழேலழேல்தாலேலோ உலகமளந்தானேதாலேலோ. (2)

உடையித்யாதி. திருவரைக்குச் சேர்ந்திருப்பதான பொன்மணியோடு நடு நடுவே கலசிக்கோத்த அழகிய இடைச்சரிகையோடும் கூடியிருந்துள்ள அழகிய

மாதளம்பூக் கோவையான அரைவடத்தை. விடையித்யாதி. ரிஷபவாஹநனுய் கபால நிருபகனுய் ஸ்வகோஷ்ட்டிக்கு நியந்தாவா யிருக்கிற ருத்ரன் வரவிட்டான். உடையாயித்யாதி. ஒருவர் 'என்னது' என்று வரவிடாதபோதும் அவர்களோடு அவர்களுடைமையோடு வாசியற எல்லாவற்றையுமுடையவனே! அழாதேகொள்! அழாதேகொள்!! தாலேலோ. உலகமித்யாதி. திருவுலகளந்தருளின வ்ருத்தாந்தத்தாலே உன்னுடைய ஸர்வ ஸ்வாமித்வத்தை அடிப்படுத்தி வைத்தவனே! தாலேலோ வென்று தாலாட்டினதாயிருக்கிறது. தாலாட்டாவது-நாவசைத்தல். (2)

மூன்றும்பாட்டு. ப்ரஹ்மருத்ரர்களை எண்ணினல், பின்பு தன்னை யெண்ணும்படியான முதன்மையையுடையனுன இந்த்ரன் கிஞ்சித்கரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

> எந்தம்பிரானுர் எழில்திருமார்வர்க்கு *
> சந்தமழகிய தாமரைத்தாளர்க்கு *
> இந்திரன்றுனும் எழிலுடைக்கிண்கிணி *
> தந்துவனுய்நின்றுன்தாலேலோ தாமரைக்கண்ணனேதாலேலோ. (3)

என்னித்யாதி. என் தம்பிரானுர் எழில் திருமார்வற்கு. எழில்-அழகு. என் தம்பிரானுரென்கிறவிது – திருமார்பினழகுக்குத் தோற்றுச்சொன்ன வார்த்தை. சந்தமித்யாதி. சிவப்பாலும் விகாஸாதிகளாலும் நிறமழகிய தாமரைப் பூப்போலேயிருக்கிற திருவடிகளை யுடையவனுக்கு. இந்திரனித்யாதி. த்ரைலோக்ய நிர்வாஹகனுன முதன்மையையுடைய இந்த்ரன் தானும், அழகை யுடைத்தான கிண்கிணியைக் கொடுவந்து ஸமர்ப்பித்து ஸ்வநைச்யம்தோற்ற அதூர விப்ரக்ருஷ்டனுய் நின்றுன், தாலேலோ. தாமரையித்யாதி. கிஞ்சித்கரித்தவர்களைக் குளிரக் கடாக்ஷிக்கும் தாமரைபோன்ற திருக்கண்களை யுடையவனே! தாலேலோ. (3)

நாலாம்பாட்டு. இந்த்ரனுக்குக் கீழாய், தனித்தனி ப்ரதாநரான தேவர்கள் ஸமுதாயேந பண்ணின கிஞ்சித்காரத்தைச் சொல்லுகிறது.

> சங்கின்வலம்புரியுஞ் சேவடிக்கிண்கிணியும் *
> அங்கைச்சரிவளையும் நாணுமரைத்தொடரும் *
> அங்கண்விசும்பில் அமரர்கள்போத்தந்தார் *
> செங்கட்கருமுகிலேதாலேலோ தேவகிசிங்கமேதாலேலோ. (4)

சங்கித்யாதி. சங்குகளில் வைத்துக்கொண்டு உத்க்ர்ஷ்டமாய் மங்களாவஹமான வலம்புரியும், சிவந்த திருவடிகளிலே சாத்தத்தக்க சதங்கையும். "சேவடிக் கிண்கிணி" யென்கையாலே, "கிண்கிணி" யென்று-பாதச்சதங்கையைச் சொல்லுகிறது. அங்கைச்சரியித்யாதி. அழகிய திருக்கைக்கு ஆபரணமான முன்கைச்சரிகளும், திருத்தோள்வளைகளும், திருமார்புக்கலங்காரமாகச் சாத்தத்தக்க நாணும், அரை வடமும். அன்றிக்கே, அரைத்தொடரோட்டைச் சேர்த்தியாலே, நாணென்றது–அரை நாணுகவுமாம். அங்கணித்யாதி. அழகியதாய் இடமுடைத்தான ஸ்வர்க்காதி லோகங்களில் தேவர்கள் வரவிட்டார்கள். செங்கணித்யாதி.

ஓராபரணமும் வேண்டாதபடி தாமரை பூத்த காளமேகம்போலே சிவந்த திருக் கண்களோடே சேர்ந்த ச்யாமளமான வடிவையுடையவனே! தாலேலோ. தேவகி யித்யாதி. தேவகிப் பிராட்டிவயிற்றில் பிறப்பாலே ஸிம்ஹக்கன்றுபோலே யிருக் கிற செருக்கையுடையவனே! தாலேலோ. .... (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. உத்தரதிக்பாலனாய் உதாரனான வைச்ரவணன் கிஞ்சித் கரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

> எழிலார்திருமார்பிற்கு ஏற்குமிவையென்று *
> அழகியவைம்படையும் ஆரமுங்கொண்டு *
> வழுவில்கொடையான் வயிச்சிராவணன் *
> தொழுதுவனாய்நின்றான்தாலேலோ தூமணிவண்ணனேதாலேலோ. (5)

எழிலித்யாதி. வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படி அழகு மிக்கிருந்துள்ள திருமார்புக்குச் சேருமிவை யென்று. அழகியவித்யாதி. அழகிய தாயிருந்துள்ள ஸ்ரீபஞ்சாயுதமாகிற ஆபரணமும்*கோலமாமணியாரமும் கொண்டு. வழுவிலித்யாதி. கொடுத்துக் கொள்ளுதல், கொடுக்க முசித்தல்செய்கையாகிற குற்றமில்லாத கொடையையுடையவனான வைச்ரவணன். அரவை, "அரா" என்னுமாபோலே, "வைச்ரவணன்" என்கிறவித்தை; வயிச்சிராவணனென்கிறது. தொழுதித்யாதி. இத்தை யங்கீகரிக்கவேணுமென்று அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டு அதூரவிப்ர க்ர்ஷ்டனாய் நின்றான், தாலேலோ. தூமணியித்யாதி. ஓராபரணமும் வேண்டாதபடி பழிப்பற்ற நீலரத்நம்போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவனே! தாலேலோ. .... (5)

ஆறும்பாட்டு. பச்சிம திக்பாலனாய் ஸமுத்ராதிபதியான வருணன் கிஞ்சித் கரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

> ஓதக்கடலில் ஒளிமுத்தினாரமும் *
> சாதிப்பவளமுஞ் சந்தச்சரிவளையும் *
> மாதக்கவென்று வருணன்விடுதந்தான் *
> சோதிச்சுடர்முடியாய்தாலேலோ சுந்தரத்தோளனேதாலேலோ. (6)

ஓதமித்யாதி. திரைக்கிளப்பத்தை யுடைத்தான கடலிலே யுண்டாய் ஒளி யோடே கூடின முத்துக்களாலே சேர்க்கப்பட்ட ஆரமும். அதுக்கு பரபாகமாம்படி ஆக்கனன்றிக்கே ஜாதியான பவளப்படியும். சந்தச்சரிவளையும். திருக்கைக்குத் தகுதியாம்படி அழகியதாயிருந்துள்ள சரிகளும் வளைகளும். மாதக்கவித்யாதி. பெருவிலையனாய் 'அங்குத்தைக்குத் தகுதியாயிருந்துள்ளவை இவை" என்று வரு ணன் வரவிட்டான். சோதியித்யாதி. ஆதிராஜ்ய ஸூசகமாய் மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான திருவபிஷேகத்தையுடையவனே! தாலேலோ. சுந்தரத்தோளித் யாதி. ஆபரணங்கள் மிகையாம்படி அழகிய திருத்தோள்களை யுடையவனே! தாலேலோ. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. திவ்யமஹிஷிகளில் பெரிய பிராட்டியார் வரவிட்ட உபஹாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

> கானார்நறுந்துழாய் கைசெய்தகண்ணியும் *
> வானார்செழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தின்வாசிகையும் *
> தேனார்மலர்மேல் திருமங்கைபோத்தந்தாள் *
> கோனேயழேலழேல்தாலேலோ குடந்தைக்கிடந்தானேதாலேலோ. (7)

கானாரித்யாதி. தன் நிலத்திலே வளருகையாலே தழைத்து பரிமளோத்தரமாயிருந்துள்ள திருத்துழாயாலே கைத்தொழில் தோன்றப்பண்ணின திருமாலையும். வானாரித்யாதி. ஆகாசப்பரப்படங்கலும் நிறையும்படி அழகியதாய்ச் சோலை செய்து நிற்கிற கற்பகப்பூவாலே செய்த திருநெற்றிமாலையும். தேனாரித்யாதி. தேன்மாறாத செந்தாமரை மலரின்மேலே நித்யவாஸம் செய்யா நிற்பாளாய், "[illegible]" என்னும் பருவத்தை யுடையளான பெரியபிராட்டியார் வரவிட்டாள். கோனேயித்யாதி. எல்லாரும் கிஞ்சித்கரிக்க வேண்டும்படி ஸர்வசேஷியா யுள்ளவனே! அழாதேகொள் அழாதேகொள் தாலேலோ. குடந்தையித்யாதி. அந்த மேன்மைக் கெதிர்த்தட்டான நீர்மை தோன்றத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தவனே! தாலேலோ. ... . (7)

எட்டாம்பாட்டு. பெரிய பிராட்டியாருக்கு அநந்தரம் பரிகணிதையான ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி வரவிட்ட உபஹார விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது.

> கச்சொடுபொற்சுரிகை காம்புகனகவளை *
> உச்சிமணிச்சுட்டி ஒண்டாள்நிரைப்பொற்பூ *
> அச்சுதனுக்கென்று அவனியாள்போத்தந்தாள் *
> நச்சுமுலையுண்டாய்தாலேலோ நாராயணாவழேல்தாலேலோ. (8)

கச்சித்யாதி. திருவரையில் சாத்தின பரிவட்டத்தின் மேலே கட்டுமதான கச்சோடே அதிலே சொருகத்தக்க அழகிய சுரிகையாகிற ஆயுதமும், திருவரைக்கு அநுகுணமாகச் சாத்தும் சிறுக்காம்பன் சேலையும், திருத்தோள்களுக்கு அலங்காரமான பொன்வளையும், திருமுடியிலே சாத்துகைக்கு ரத்நாலங்க்ருதமான சுட்டியும், ஒள்ளிய தாளை யுடைத்தாய், திருமுடியிலே ஒழுங்குபடச் சாத்துகைக் கீடான பொற்பூவும். அச்சுதனித்யாதி. ஆச்ரிதரை ஒருகாலமும் நழுவவிடாதவனுக்கென்று ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி வரவிட்டாள். நச்சுமுலையித்யாதி. பூபார நிரஸநம் பண்ணுகைக்கு அடியிட்டு, பூதநையை முடிக்கைக்காக அவளுடைய நஞ்சேற்றின முலையை யுண்டவனே! தாலேலோ. நாராயணாவித்யாதி. உபயவிபூதியிலுள்ளாரும் கிஞ்சித்கரிக்க வேண்டும்படி உபயவிபூதி நாதத்வ ஸூசகமாக நாராயணசப்த வாச்யனானவனே! அழாதே கொள் தாலேலோ. .... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. அவதார காலத்திலே ஒக்கப்பிறந்து இத்தலையைப் பேணிப்போன பா(ஷா)ந்தவ விசேஷத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவர்களெல்லாரிலும் வ்யாவ்ர்த்தையான துர்க்கை, தன்னுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகப் பண்ணின கிஞ்சிக்காரத்தைச் சொல்லுகிறது.

மெய்திமிருநானப் பொடியோடுமஞ்சளும் *
செய்யதடங்கண்ணுக்கு அஞ்சனமும்சிந்துரமும் *
வெய்யகலேப்பாகி கொண்டுவளாய்நின்ருள் *
ஐயாவழேலழேல்தாலேலோ அரங்கத்தணையானேதாலேலோ. (9)

மெய்யித்யாதி. திருமேனியிலே மர்த்திக்கைக்கீடான சந்தந கஸ்தூரீ கர்ப்பூராதி ஸுகந்தத்ரவ்ய ஸமுதாய சூர்ணத்தோடே நிறம்பெறச் சாத்தத்தக்க மஞ்சள் பொடியும், சிவந்து புடைபரந்து நீண்ட திருக்கண்களுக்குச் சாத்துகைக்குத் தகுதியான அஞ்ஜனமும், திருநெற்றியில் அழகுபெறச் சாத்துகைக்குச் சிந்துரமும். வெய்யவித்யாதி. வெவ்விதான கலேயை வாஹநமாகவுடைய துர்கையானவள் கொண்டுவந்து அதூரவிப்ரக்ர்ஷ்டையாய் நின்ருள். அய்யாவித்யாதி. ஸர்வ ஸ்வாமியானவனே அழாதே கொள் அழாதே கொள் தாலேலோ. அரங்கத்தியாதி. அந்தஸர்வஸ்வாமித்வத்தை நிர்வஹிக்கைக்கீடாகக் கோயிலில் திருவரவணையிலே பள்ளிகொண்டருளினவனே! தாலேலோ. அன்றிக்கே, வெய்ய கலேப்பாகி என்கிறது. வெம்மை-விருப்பத்துக்கு வாசகமாகையாலே ஸ்ப்ர்ஹணீயமான கலேகளே நாவிலே நின்று நடத்துகிற ஸரஸ்வதியைச் சொல்லுகிறதாய், அடியிலே எல்லாருக்கும் ப்ரதாநனுகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மாவுக்கு ப்ரதாந மஹிஷியானவள் பண்ணின கிஞ்சித்காரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று வாக்யார்த்தமாக்கி, மேலடைய, அதுக்குச்சேர நிர்வஹிக்கவுமாம். ... ... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்ருர்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்.

** வஞ்சனேயால்வந்த பேய்ச்சிமுலேயுண்ட *
அஞ்சனவண்ணனே ஆய்ச்சிதாலாட்டிய *
செஞ்சொல்மறையவர் சேர்புதுவைப்பட்டன்சொல் *
எஞ்சாமைவல்லவர்க்கு இல்லேயிடர்தானே. (10)

வஞ்சனேயித்யாதி. "தாயாய்வந்தபேய்" என்கிறபடியே பேயான தன் வடிவை மறைத்துத் தாய்வடிவைக் கொண்டு வஞ்சித்து வந்த பூதனையுடைய முலேயை, அவள் தாயாய்வந்தாற்போல், தானும் பிள்ளேயாய்க்கொண்டு, தாய்முலேயுண்ணுமாபோலே உண்ணு நிற்கச்செய்தே அவள் முடியும்படியாகவுண்ட. அஞ்சனவண்ணனே. விரோதிபோகப் பெற்ருேமென்னும் ஹர்ஷத்தாலே திருமேனியிற் பிறந்த புகரைச் சொல்லுகிறது. ஆச்சியித்யாதி. மாதாவான யசோதைப்பிராட்டி தாலாட்டினபடிகளே, செஞ்சொலித்யாதி. யதா பூதவாதியாகையாலே செவ்விய சொல்லே யுடைத்தான வேதத்தைத் தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையவர்கள் சேர்ந்து வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ப்ராஹ்மணுேத்தமரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த சப்தத்தை. எஞ்சாமையித்யாதி. ஸங்கோசமற அதிகரிக்கவல்லவர்களுக்கு ஒரு துக்கமுமில்லே. ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

———

முதற்பத்து—நாலாந்திருமொழி—தன்முகத்துச்சுட்டி.

கீழிற்றிருமொழியிலே - யசோதைப் பிராட்டி அவனுடைய சைசவாநுகுணமாக அழுகையை மாற்றிக் கண்வளரப் பண்ணுகைக்காகச் சீராட்டிக்கொண்டு தாலாட்டின ப்ரகாரத்தை தத்பாவயுக்தராய்க்கொண்டு தாமும் அப்படி அருளிச்செய்தார்; இனிமேல், தொட்டில் பருவம்போய், தவழ்ந்து விளையாடத்தக்க பருவமானபின்பு அவன் * நீணிலாமுற்றத்தே போந்து தவழ்ந்து புழுதியளைவது, சந்த்ரனை யழைப்பதான ப்ரகாரத்தை, அவள் அநுபவித்து அவனுக்குகப்பாகச் சந்த்ரனை வரச்சொல்லித் தான்பலகாலும் அழைத்தப்ரகாரத்தை, தாமும் அநுபவ பூர்வகமாகப் பேசியினியராகிறார். பரமபதத்தில் * அவாக்யநாதர: * என்கிறபடியே பெருமதிப்பனாய் ஒருவார்த்தை சொல்லக் கடவனன்றிக்கே, தன்னோடொக்க முகம்பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகைக்கு ஒரு தத்வாந்தர மில்லாமையாலே அநாதரித் திருக்குமவன், லீலாவிபூதியிலே ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகத் தன் இச்சையாலே இதர ஸஜாதீயனாய் வந்தவதரித்து அவதாரத்தில் மெய்ப்பாடு தோற்ற சைசவாத்யவஸ்த்தைகளை அடைந்து தத்ததவஸ்த்தாநுகுணமாகச் செய்த சேஷ்டிதாதிகளை அநுஸந்தித்தால் *மயர்வற மதிநல மருளப்பெறுகையாலே அவன் மேன்மையையும் நீர்மையையும் தெளியக்கண்டவர்கள் அதிலே வித்தராய் அநுபவிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே. மற்றுள்ள வாழ்வார்களையும்போலன்றிக்கே இவ்வவதாரவிஷயத்தில் அதிப்ரேமாதிசயத்தாலே கோபஜந்மத்தை ஆஸ்த்தாநம் பண்ணி, இவ்வவதார ரஸமெல்லாம் அநுபவிப்பதாக இழிந்தவிவர் அவனுடைய பாலசேஷ்டிதங்களில் ஒன்றும் நழுவவிடாரிறே; ஆகையாலே, அவன் புழுதியளைவது சந்த்ரனை அழைப்பதான சேஷ்டிதங்களை தத்காலத்தில் யசோதைப் பிராட்டி அநுபவித்தாற்போலே தாமும் அநுபவித்துப் பேசுகிறார். *

** தன்முகத்துச்சுட்டி தூங்கத்தூங்கத்தவழ்ந்துபோய் *
பொன்முகக்கிண்கிணியார்ப்பப் புழுதியளைகின்றான் *
என்மகன்கோவிந்தன் கூத்தினையிளமாமதீ *
நின்முகங்கண்ணுளவாகில் நீயிங்கேநோக்கிப்போ. (1)

முதற்பாட்டு. தன்னித்யாதி. வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியான தன் திருமுகத்திலே அழகுக்கு உடலாக நாலும்படி கட்டின சுட்டியானது தவழுகைக்காகத் திருமுடியை நாற்றுகையாலே பலகாலும் அசையும்படியாகவும் திருவரையிலே சாத்திக்கிடக்கிற அழகிய முகத்தை யுடைத்தான கிண்கிணியானது த்வநிக்கும்படியாகவும் தவழ்ந்துபோய்ப் புழுதியளையா நின்றான். பொன் முகக் கிண்கிணியென்றது - சேவடிக் கிண்கிணி என்கிற பாதச்சதங்கையாகவுமாம். அதிறே தவழும்போது மிகவும் சப்திப்பது. என்மகனித்யாதி. என்னுடைய பிள்ளையான கோவிந்தனுடைய, மநோஹாரிசேஷ்டிதத்தை. இளமாமதீ. இத்தைக்கண்டு கால் தாழ்ந்து நிற்கவேண்டியிருக்க, அது செய்யாதே போகிற அதிமுக்தனான சந்த்ரனே. இளமாமதி யென்றது இளமையால் மிக்க மதியென்றபடி. நின்முகமித்யாதி. உன்னுடைய முகத்தில் கண்ணுண்டாமாகில் கண் படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி நீ இங்கே பார்த்துப்போ. .... (1)

என்சிறுக்குட்டன் எனக்கோரின்னமுதெம்பிரான் *
தன்சிறுக்கைகளால் காட்டிக்காட்டியழைக்கின்றான் *
அஞ்சனவண்ணனோடு ஆடலாடவுறுதியேல் *
மஞ்சில்மறையாதே மாமதீமகிழ்ந்தோடிவா. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. என்சிறுக்குட்டன். என்னுடைய சிறுப்பிள்ளை. எனக்கோரின்னமுது. பருவத்தாலும் சேஷ்டிதங்களாலும் அத்விதீயமாய் இனிதான அம்ர்தம்போலே எனக்கு ரஸாவஹனானவன். எம்பிரான். எனக்குப் புத்ரனாய்வந் தவதரித்தும், தன் சேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் அநுபவிப்பித்தும், இப்படியே எல்லாப்படியாலும் எனக்கு உபகாரகனானவன். தன்னித்யாதி. தனக்குத் தகுதியான சிறுக்கைகளாலே பலகாலும் உன்னையே அழையா நின்றான். அஞ்சனமித்யாதி. கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படி அஞ்ஜநம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையனான இவனோடே விளையாடலாட வேண்டுதியாகில். மஞ்சிலித்யாதி. மேகத்திலே சொருகி மறையாதே வடிவாலும் குளிர்த்தியாலும் ச்லாக்யனான சந்த்ரனே! "நம்மை யழைக்கப்பெற்றோமே" என்று உகந்து ஆதரந்தோற்றக் கடுநடையிட்டுவா. ... ... (2)

சுற்றுமொளிவட்டம் சூழ்ந்துசோதிபரந்தெங்கும் *
எத்தனை செய்யிலும் என்மகன்முகம்நேரொவ்வாய் *
வித்தகன்வேங்கடவாணன் உன்னைவிளிக்கின்ற *
கைத்தலம்நோவாமே அம்புலீகடிதோடிவா. (3)

மூன்றாம்பாட்டு. சுற்றுமித்யாதி. ஒளியை யுடைத்தான மண்டலமானது அக்ஷயமாய்க் கொண்டு சுற்றும் சுழன்று அகளங்கமாய்க் கொண்டு இடமெங்கும் தேஜஸ்ஸாலே வ்யாப்தமாய் எல்லாம் செய்தாலும். என்மகனித்யாதி. என்மகனுடைய ஸர்வாத்தமாய் ஜ்யோதிர்மயமான முகத்துக்கு ஸர்வதா ஸத்ர்சமாக மாட்டாய். வித்தகனித்யாதி. அழகாலும் குணசேஷ்டிதங்களாலும் விஸ்மயநீயனாய் துர்மாநிகளான உன்போல்வாரை அநாதரித்து * கானமும் வானரமுமானவற்றை ஆதரித்துக் கொண்டு திருமலையிலே வர்த்திக்கிறவன், உன்னை ஆதரித்து அழைக்கிற திருக்கைத்தலம் நோவாதபடியாக அம்புலீ! மிகவும் விரைந்தோடிவா. (3)

சக்கரக்கையன் தடங்கண்ணால்மலரவிழித்து *
ஒக்கலைமேலிருந்து உன்னையேசுட்டிக்காட்டுங்காண் *
தக்கதறிதியேல் சந்திரா! சலஞ்செய்யாதே *
மக்கட்பெறாத மலடனல்லையேல்வாகண்டாய். (4)

நாலாம்பாட்டு சக்கரக்கையன். * கருதுமிடம் பொரும் திருவாழியைக் கையிலேயுடையவன். இத்தால் - நீ வாராதொழிந்தால் உன்னை சிக்ஷிக்கைக் கீடான பரிகர முடையவனென்கை. தடங்கணித்யாதி. இடமுடைத்தான திருக் கண்களாலே உன்னளவில் ப்ரீதி தோற்ற மலரப்பார்த்து. ஒக்கலைமேலிருந்து. என்னுடைய மருங்கிலே யிருந்து. உன்னையித்யாதி. வேறொன்றில் கண்வையாதே

உன்னையே குறித்துக்காட்டா நிற்குங்காண். தக்கதறிதியேல். உனக்குத்தகுதியானது அறிதியாகில். சந்திரா சலஞ்செய்யாதே! எல்லார்க்கும் ஆஹ்லாதகரனாயிருக்கிற நீ இவனுக்கு வெறுப்புச் செய்யாதே. மக்களித்யாதி. பிள்ளைகள் பெருத வந்த்யனல்லையாகில் வந்துகொடு நில் கிடாய். ... ... (4)

அழகியவாயில் அமுதவூறல்தெளிவுரு *
மழலைமுற்றாத இளஞ்சொல்லாலுன்னைக்கூவுகின்றான் *
குழகன்சிரீதரன் கூவக்கூவநீபோதியேல் *
புழையிலவாகாதே நின்செவிபுகர்மாமதீ! (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. அழகியவித்யாதி. அழகிய திருப்பவளத்திலே ஊறாநின்ற ஜலமாகிற அம்ர்தத்தோடேகூடி உருத்தெரியாததாய் மழலைத்தனத்துக்குள்ள முற்றுதல் தானு மின்றிக்கேயிருக்கிற இளஞ்சொல்லாலே உன்னையழையாநின்றான். குழகன். கொடுத்தார் கொடுத்தார் முலைகளெல்லாமுண்டு, எடுத்தாரெடுத்தாரோடெல்லாம் பொருந்தியிருக்குங் கலப்புடையவன். சிரீதரன். கீழ்ச்சொன்ன நீர்மைக்கு எதிர்த்தட்டான மேன்மையை யுடையவன். ஸ்ரீதரத்வம் ஸர்வாதிகத்தவ ஸூசகமிறே. கூவக்கூவ நீபோதியேல். ஒருகால்போலே பலகாலும் அழையாநிற்க, கேளாதாரைப்போலே நீபோவுதியாகில். புழையித்யாதி. உன்னுடைய செவி துளையிலவாகாதே. புழை—ஸுஷிரம். உன்னுடைய ச்ரவணேந்த்ரியத்துக்கு ப்ரயோஜநமில்லை யாகாதோவென்கை. புகர் மா மதி!. உன்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கும் பெருமைக்கும் போருமோ இது. ... ... (5)

தண்டொடுசக்கரம் சார்ங்கமேந்துந்தடக்கையன் *
கண்டுயில்கொள்ளக்கருதிக் கொட்டாவிகொள்கின்றான் *
உண்டமுலைப்பாலறாகண்டாய் உறங்காவிடில் *
விண்டனில்மன்னிய மாமதீவிரைந்தோடிவா. (6)

ஆறாம்பாட்டு. தண்டித்யாதி. கதையும் திருவாழியும் ஸ்ரீசார்ங்கமும் மற்றவிரண்டுக்கும் உபலக்ஷணம். ஏந்தும்தடக்கையன். இவற்றை, பூவேந்தினாற்போலே ஸர்வகாலமும் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் இடமுடைத்தான திருக்கைகளையுடையவன். இவை தான் ஆபரணகோடியிலும் ஆயுதகோடியிலுமாயிறே யிருப்பது. இத்தரல் – இவ்வழகை அநுபவித்து வாழலாயிருக்க, இவற்றின் வீர்யத்துக்கிலக்காய் முடிந்துபோகாதேகொள்ளென்கை. கண்டுயிலித்யாதி. கண்வளர்ந்தருளுவதாக நினைத்து, அதுக்கு ஸூசகமாகக் கொட்டாவி கொள்ளாநின்றான். உண்டவித்யாதி. கண்வளர்ந்தருளா தொழியில், அமுதுசெய்தமுலைப்பால் ஜரியாதுகிடாய். ஆனபின்பு; விண்டனில் மன்னியமாமதீ விரைந்தோடிவா. உச்சஸ்த்தலத்திலே வர்த்தியாநிற்பானாய் வடிவிற் பெருமையுடையனாயிருக்கிற சந்த்ரனே! உன்னுடைய உயர்த்திக்கும் பக்வதைக்குமீடாக ஸத்வரனாய்க்கொண்டு ஓடிவா. (6)

பாலகனென்று பரிபவஞ்செய்யேல் * பண்டொருநாள்,
ஆலினிலைவளர்ந்த சிறுக்கனவனிவன் *
மேலெழப்பாய்ந்து பிடித்துக்கொள்ளும்வெகுளுமேல் *
மாலைமதியாதே மாமதீமகிழ்ந்தோடிவா. (7)

ஏழாம்பாட்டு. பாலகனித்யாதி. இவன் சிறுப்பிள்ளையன்றோவென்று பருவத்தைப்பார்த்துக் குறைய நினைக்கையாகிற பரிபவத்தைப் பண்ணாதேகொள். பண்டொருவித்யாதி, முன்பொருகாலத்திலே ஜகத்தையடையத் திருவயிற்றிலே வைத்து, ஒரு பவனான ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்த சிறுபிள்ளையானவன் இவன் காண். அந்த அகடிதகடநா ஸாமர்த்யமெல்லா முடையவனென்கை. மேலெழவித்யாதி. இவன் சீறுமாகில் மேலே எழக்குதித்து உன்னைப்பிடித்துக்கொள்ளும் மாலையித்யாதி. ஆனபின்பு இப்படி பெரியனானவனைச் சிறியனென்று பரிச்சேதியாதே, பெருமையையுடைய சந்த்ரனே! உன் பெருமைக்கீடாக 'இவன் நம்மை ஆதரித்து அழைக்கப்பெற்றோமே' என்னும் உகப்புத்தோற்ற ஓடிவா. .... (7)

சிறியனென்றென்னிளஞ்சிங்கத்தையிகழேல்கண்டாய் *
சிறுமையின்வார்த்தையை மாவலியிடைச்சென்றுகேள் *
சிறுமைப்பிழைகொள்ளில் நீயுமுன்தேவைக்குரியைகாண் *
நிறைமதி! நெடுமால் விரைந்துன்னைக்கூவுகின்றான். (8)

எட்டாம்பாட்டு. சிறியனித்யாதி. பால ஸிம்ஹம்போலே செருக்கையும் வீர்யத்தையு முடையனாயிருக்கிற என்னுடைய பிள்ளையை, பருவத்தைப் பார்த்துச் சிறுப்பிள்ளை யென்று அநாதரியாதே கிடாய். சிறுமையித்யாதி. இவனுடைய பால்யத்தினுடைய விசேஷத்தை, வாமனனாய்ச் சென்று, தன்னை வசீகரித்து மூவடி என்று இரந்து இரண்டடியாலே ஜகத்தையடைய வளந்து ஓரடிக்குத் தன்னைச் சிறையிலே வைக்கப்பட்ட மஹாபலி பக்கலிலே சென்று கேட்டுக்கொள். சிறுமையித்யாதி. இப்படி யிருக்கிறவன் விஷயத்தில் சிறுமையை நினைத்தவிது நமக்கு அபராதமென்று புத்திபண்ணுவுதியாகில், அப்போது நீயும் அவன் திறத்தில் அடிமைக்கு ப்ராப்தன் காண். நிறையித்யாதி. பரிபூர்ணனான சந்த்ரனே! ஸர்வாதிகனானவன், பெரிய த்வரையோடே உன்னை யழையா நின்றான்; ஆனபின்பு நீயுன் பூர்த்திக்கீடாக ஓடிவாவென்று கருத்து. ... ... (8)

தாழியில்வெண்ணெய் தடங்கையாரவிழுங்கிய *
பேழைவயிற்றெம்பிரான் கண்டாயுன்னைக்கூவுகின்றான் *
ஆழிகொண்டுன்னையெறியும் ஐயுறவில்லைகாண் *
வாழவுறுதியேல் மாமதீமகிழ்ந்தோடிவா. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. தாழியித்யாதி. தாழியிலே சேர்த்திருக்கிற வெண்ணெயை அபிநிவேசாதிசயத்தாலே பருவத்துக்குத்தக்க கையன்றோ வென்னும்படி வெண்ணெயைக் கண்டவாறே விஸ்த்ருதமான கை நிறையும்படி அள்ளிஅமுதுசெய்த. பேழையித்யாதி. உள்ளுப்புக்க த்ரவ்ய கௌரவத்தாலே விசைத்துப் பெருத்திருக்கிற திருவயிற்றை யுடையனாய் எங்கள் குலத்துக்கு உபகாரகனா யிருக்கிறவன்காண் உன்னை யழையா நிற்கிறான். இத்தால் - தன்பருவத்துக்கீடாக வெண்ணெயை விரும்பி விழுங்கினாற்போலே யிருப்ப தொன்றுகாண் உன்னை யழைக்கிறதுமென்கை. ஆழியித்யாதி. அவ் வெண்ணெய்த்தாழியை எட்டாதபடி வைக்கில் கல்லைக்கொண்டு எறிந்து உடைக்குமாப்போலே, நீயும் வாராதிருக்கில்

தலையை யறுக்கைக்காகத் திருவாழியைக்கொண்டு உன்னை யெறியும்; இதில் ஒரு ஸம்சய மில்லைகாண். வாழவித்யாதி. அப்படி அவன் க்ரோதத்துக்கு விஷயமாய் முடிந்து போகாதே ஜீவிக்கவேண்டி யிருந்தாயாகில், பெருமையையுடைய சந்த்ரனே! உன் பெருமைக்கீடாம்படி ப்ரீதனாய் ஓடிவா. ... ... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

** மைத்தடங்கண்ணி அசோதைதன்மகனுக்கு * இவை,
ஒத்தனசொல்லி உரைத்தமாற்றம் * ஒளிபுத்தூர்
வித்தகன்விட்டுசித்தன் விரித்ததமிழிவை *
எத்தனையுஞ்சொல்லவல்லவர்க்கு இடரில்லையே. (10)

மைத்தடங்கண்ணி அசோதை. கறுத்துப் பெருத்திருந்துள்ள கண்ணையுடையளான யசோதை. அஞ்சநத்தாலே அலங்க்ருதமாய்ப் பரந்திருந்துள்ள கண்ணையுடையவளென்னுதல்; * அஞ்சனவண்ணனான விவனை அநவரதம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையாலே, இவனுடைய திருமேனியின் நிறம் ஊறி, அத்தாலே மைத்து, இவன் பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலே விகஸிதமான கண்ணையுடையவ ளென்னுதல். தன்னித்யாதி. தன்னுடைய புத்ரனான விவனுக்கு நினைவுக்கும் சொலவுக்கும் சேர்ந்தவையாயிருக்கிற இவற்றைச்சொல்லி. மென்மையும் வன்மையும் தோன்றும்படியாகச் சந்த்ரனைக்குறித்துச் சொன்ன பாசுரத்தை. ஒளியித்யாதி. நிலமிதிதானே ஜ்ஞாநப்ரேமங்களை விளைக்கும் தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மங்களாசாஸந ஸமர்த்தரான பெரியாழ்வார் விஸ்தரித் தருளிச்செய்ததாய் த்ராவிடரூபமா யிருக்கிற இவை பத்துப்பாட்டையும் ஏதேனுமொருபடி சொல்ல வல்லவர்களுக்கு துக்கமென்பது ஒன்றுமில்லை. ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து-ஐந்தாந்திருமொழி—உய்யவுலகு.

கீழிற்றிருமொழியிலே, அவன் நிலாமுற்றத்திலே யிருந்து புழுதியளைவது, அம்புலியை யழைப்பதானபடியை, யசோதைப்பிராட்டி, தானநுபவித்து, அவை தன்னைச் சந்த்ரனைப் பார்த்துச்சொல்லி, இவனோடே விளையாடவேண்டி யிருந்தா யாகில் விரைந்துவாவென்று பலஹேதுக்களாலும் அவனையழைத்த ப்ரகாரத்தை, தாமும்பேசி, பிற்காலமா யிருக்கச்செய்தே தத்காலம்போலே அவனுடைய அந்த சேஷ்டிதத்தை யநுபவித்தாராய் நின்றார்; இனிமேல் அவனுடைய பருவத்துக் கீடாக அவன் செங்கீரையாடுகிறது காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டு, அவனைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்து "எனக்கு ஒருகால் செங்கீரை ஆடவேணும்" என்று பல காலும் அபேக்ஷித்து அந்த சேஷ்டிதரஸத்தை அவளநுபவித்தபடியைத், தாமும் தத்காலம்போலே அநுபவித்து, அவள் பேசினாற்போலே பேசி இனியராகிறார்.

அவனை ஸ்தோத்ரபூர்வகமாகச் செங்கீரை பாடவேணுமென்று பலகாலு மபேக்ஷிக்கிறதும் அந்த சேஷ்டிதாநுபவம் பண்ணுகிறதுமே அவளோடு இவர்க்கு

ஸாம்யம். *மயர்வறமதிநலம் பெற்றவராகையாலே அவன்படிகளடங்கலும் ப்ரகாசிக்கையாலே தர்மைக்யத்தாலே அவதாராந்தர சேஷ்டிதங்களையும் இவ்வவதாரந்தன்னில் உத்தரகாலசேஷ்டித விசேஷங்களையும் பரத்வாதிகளிலுண்டான படிகளையும், உகந்தருளின நிலங்களில் நிலையால் தோற்றுகிற குணவிசேஷங்களையு மெல்லாம் தம்முடைய ப்ரேமாதிசயத்தாலே இவ்வஸ்துவுக்கு விசேஷணமாக்கிக்கொண்டு புகழ்ந்து, அந்த சேஷ்டிதரஸத்தை அநுபவிக்கிறது இவர்க்கு விசேஷம். ... ... *

** உய்யவுலகுபடைத்துண்டமணிவயிறு ஊழிதொறூழிபலவாலினிலையதன்மேல் *
பையவுயோகுதுயில்கொண்டபரம்பரனே பங்கயநீணயனத்தஞ்சனமேனியனே *
செய்யவள்நின்னகலஞ்சேமமெனக்கருதிச் செல்வுபொலிமகரக்காதுதிகழ்ந்திலக *
ஐயவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே. (1)

முதற்பாட்டு. உய்யவித்யாதி. கரண களேபர விதுரராய் போகமோக்ஷ சூந்யராய்க்கிடக்கிற ஆத்மாக்கள் உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பாக லோகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்பு அவாந்தரப்ரளயம்வர, அதில் அழியாதபடி உள்ளேவைத்து நோக்கின அழகிய திருவயிற்றை யுடையவனே. உழிதொறித்யாதி. ப்ரவாஹரூபேண வருகிற பலகல்பங்கள் தோறும் ஜகத்தை யடங்க விழுங்கின திருவயிற்றோடே ஒரு பவனுன ஆலிலையின் மேலே அது அசையாதபடி மெள்ள யோகநித்ரை பண்ணின பராத்பரனனவனே. பங்கயமித்யாதி. அந்த ஸர்வஸ்மாத்பரத்வஸூசகமாய் விகாஸாதிகளால் தாமரையை ஒரு போலியாகச் சொல்லலாம்படியாய், அவ்வளவன்றிக்கே நீண்டிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையனுய், அதுக்குப் பரபாகமாய் அஞ்சனம்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே. செய்யவளித்யாதி பெரிய பிராட்டியாருக்கு வாஸஸ்த்தாநமான உன்னுடைய திருமார்வானது இந்த ந்ருத்தத்தால் அசையாதே ரக்ஷையையுடைத்தாகவேணு மென்று நினைத்துக் கொண்டு ஐச்வர்யஸம்ர்த்திக்கு ஸூசகமான திருமகரக்குழைகளோடு கூடின திருக்காதுகளானவை உஜ்ஜ்வலமாய்க்கொண்டு விளங்க. ஐயவித்யாதி. ஐயனே! என்பொருட்டாக ஒருகால் செங்கீரையாடி யருளவேணும். ஆயர்களித்யாதி. ஆயர்களுக்கு என்னுடையவனென்னும்படி பவ்யனுய், அத்தாலே யுத்தோந்முகமான ரிஷபம்போலே செருக்கியிருக்கிறவனே! ஆடியருளவேணும் ஆடியருளவேணும். செங்கீரையாவது-தாய்மார் முதலானுர், பிள்ளைகளைத்தாங்களே அசைத்தாடுவிப்பதொரு ந்ருத்த விசேஷம். ... ... (1)

கோளரியின்னுருவங்கொண்டவுணனுடலம் குருதிகுழம்பியெழச்கூருகிராற் குடைவாய் *
மீளவவன்மகனைமெய்ம்மைகொளக்கருதி மேலையமரர்பதிமிக்குவெகுண்டுவர *
காளநன்மேகமவைகல்லொடுகார்பொழியக் கருதிவரைக்குடையாக் காலிகள்காப்பவனே *
ஆளவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. கோளரியி னுருவம்கொண்டு. தேவர்கள் கொடுத்த வரத்துக்கு விரோதமற அவனை நிரஸிக்கைக்காக மிடுக்கையுடைத்தான நரஸிம்ஹ

வேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துக் கொண்டு. அவுணனித்யாதி, பாபிஷ்டனான ஹிரண்யாஸுரனுடைய வரபல புஜபலங்களாலுண்டான செருக்காலே மிடியற வளர்ந்த சரீரமானது ரத்தங்குழம்பிக் கிளரும்படியாகவும், "ஸர்வத்ராஸ்தி" என்று சொன்ன வார்த்தையைப் பொய்யென்று, *இங்கில்லையென்று தான் அளந்திட்ட தூணைத்தட்டின அவன் மநஸ்ஸு புரிந்து ஸ்வபுத்ரனானவனை *ஸத்யவாதி* என்று கொள்ளும்படியாகவும் திருவுள்ளம்பற்றி ஆயுதம் எடுக்க வொண்ணாததுகொண்டு முழுக்கூர்மையான திருவுகிர்களாலே *ஒள்ளியமார்பு உறைக்கும்படி குடைந்தவனே. மீளவென்றது- *இல்லை* என்ற மநஸ்ஸு புரிந்தென்றபடி. மெய்ம்மைகொளவென்றது-மெய்ம்மையையுடையவனாக நினைக்க வென்றபடி. மேலையித்யாதி. ஐச்வர்யத்தாலும் ஆயுஸ்ஸாலும் இவ்வருகுள்ளாரிற் காட்டில் மேலாயிருக்கிற தேவர்களுக்கெல்லா மதிபதியான இந்த்ரன் *எனக்கிட்ட சோற்றை யுண்டவனார்?* என்று பசியாலே மிகவும் கோபித்துவர, கடலை வறளாக்கப் பருகுகையாலே கறுத்து, ஸ்வாமி சொன்ன கார்யம் செய்கையாகிற நன்மையையுமுடைய மேகங்களானவை, பெருங்காற்றோடே கல்வர்ஷமாக வர்ஷிக்க. அன்றிக்கே, *கார்* என்று பாடமானபோது - கல்லோடே கூட வர்ஷத்தைச் சொரியவென்று பொருளாகக்கடவது. கருதியித்யாதி. *இம்மலையே உங்களுக்கு ரக்ஷகம், இச்சோற்றை இதுக்கு இடுங்கோள்* என்று அடியில் அருளிச்செய்ததை நினைத்து அம்மலைதன்னையே குடையாகக்கொண்டு பசுக்களை ரக்ஷித்தவனே. *இடையரையும் இடைச்சிகளையும் ரக்ஷித்த* என்னாதே, *காலிகள் காப்பவனே* என்றது - ரக்ஷ்யவர்க்கத்தில் ப்ரதாநம் இவையென்று தோற்றுகைக்காக. பண்ணின உபகாரமறிவது இவையேயிறே. ஆள. இப்படிரக்ஷித்த ஆண்மையை யுடையவனே! என்னுதல்; என்னுடைய அபேக்ஷிதம்செய்து என்னையாளும்படியாக வென்னுதல். எனக்கித்யாதி. எனக்காக ஒருகால் செங்கீரையாடியருளவேணும். ஆயர்களித்யாதி. பூர்வவத். .... (2)

நம்முடைநாயகனேநான்மறையின்பொருளே நாபியுள்நற்கமலநான்முகனுக்கொருகால்*
தம்மனையானவனேதரணிதலமுழுதும் தாரகையின்னுலகுந்தடவிஅதன்புறமும் *
விம்மவளர்ந்தவனேவேழமுமேழ்விடையும் விரவியவேலைதனுள்வென்றுவருமவனே *
அம்மவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை ஆயர்கள்போரேறேஆடுகவாடுகவே. (3)

மூன்ரும்பாட்டு. நம்முடை நாயகனே. எங்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே, நான்மறையின்பொருளே. நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களுக்கும் ப்ரதாந ப்ரதிபாத்யனானவனே. "வேதைச்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய:" என்றானிறே. நாபியுளித்யாதி. திருநாபியிலே உத்பந்நமாய் விலக்ஷணமாயிருந்துள்ள தாமரையைப் பிறப்பிடமாகவுடைய சதுர்முகனுக்கு ஒருகாலத்திலே தாய்போலே பரிவனானவனே! தம்மனை-தாய். மதுகைடபர்கள் கையிலே வேதத்தைப்பறிகொடுத்து, "வேதா மே பரமம் சக்ஷு: வேதா மே பரமம் பலம்" என்று அவன் 'கண்ணிழந்தேன், தநமிழந்தேன்' என்று க்லேசப்பட, அவற்றை மீட்டுக்கொடுத்து ரக்ஷித்தபடியாலே "ஒருகால் தம்மனையானவனே" என்கிறது. தாரணிதலமித்யாதி. பூதலமடங்கலும் நக்ஷத்ரலோக

மும் நிலாத்தென்றல்போலே திருவடிகளாலே ஸ்பர்சித்து, அதுக்குப்புறம்புள்ள தேசமெங்குமொக்கப் பரிபூர்ணமாம்படி வளர்ந்தவனே! இத்தால்—ஆச்ரிதனன இந்த்ரனுடைய அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் தலைக்கட்டுகைக்காகச்செய்த வ்யாபாரம் சொல்லிற்று, வேழமுமித்யாதி. குவலயாபீடமும் ஸப்தரிஷபங்களும் நலிவதாக உன்னோடே வந்து கலசினவளவிலே அவற்றை ஜயித்துவருமவனே. வேழத்தையும் ரிஷபத்தையும் ஜயித்தது பிந்நகாலத்திலே யாயிருக்கச்செய்தேயும், ஏககாலத்திற்போலே யருளிச்செய்தது, விரோதிநிரஸநத்தில் த்வரையாலே. இத்தால் ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுக்கும் நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கும் ப்ரியகரமாம்படிசெய்த வ்யாபாரங்கள் சொல்லப்பட்டன. அம்ம-ஸ்வாமீ. எனக்கித்யாதி பூர்வவத். (3)

வானவர்தாம்மகிழவன்சகடமுருள வஞ்சமுலைப்பேயின்நஞ்சமதுண்டவனே *
கானகவல்விளவின்காயுதிரக்கருதிக் கன்றதுகொண்டெறியுங்கருநிறவென்கன்றே *
தேனுகனும்முரனுந்திண்டிறல்வெந்நரகன் என்பவர்தாம்மடியச்செருவதிரச்செல்லும் *
ஆனையெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே (4)

நாலாம்பாட்டு. வானவரித்யாதி. பூபார நிரஸநார்த்தமாக அர்த்தித்து அவதரிப்பித்த தேவர்கள், பருவம் நிரம்புவதுக்குமுன்னே தொடங்கி ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளை நிரஸிக்கிறபடியைக்கண்டு ப்ரீதராம்படியாக, அஸுராவிஷ்டமாய்க் கொண்டு, கண்வளருகிற விடத்திலே நலியவந்த ப்ரபலமான சகடத்தை, முலை வரவு தாழ்த்துச் சீறிநிமிர்த்த திருவடிகளாலே கட்டழிந்து சிதறியுருளப்பண்ணி, பெற்றதாய்போல் வஞ்சித்துவந்த பேய்ச்சியுடைய முலையில் அந்தக்கொடிதான நஞ்சை ப்ராணஸஹிதமாக உண்டவனே. "நஞ்சமுதுண்டவனே" என்று பாடமானபோது - நஞ்சைஅமுதாக வுண்டவனே யென்று பொருளாகக் கடவது. (க) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. கானகமித்யாதி. காட்டில் கன்றுகள் மேய்க்கப்போன விடத்திலே விளாவான வடிவைக் கொண்டும் கன்றான வடிவைக்கொண்டும் சிலவஸுரர்கள் தன்னை நலிவதாகவந்து நிற்க, அவற்றிலே ஒன்றையிட்டு ஒன்றையெறிந்து இரண்டையும் முடித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. காட்டிலே நிற்கிற வலிய விளாவினுடைய காய்களானவையுதிரும்படியாகக்கருதி, கன்றானவத்தைக்கொண்டெ எறிந்து கறுத்த நிறத்தையுடைய என்னுடைய கன்றாய் நின்றவனே. இத்தால் விரோதிநிரஸநம் பண்ணுகையாலே திருமேனி புகர் பெற்றபடியும், எல்லாத்தசையிலும் ஆச்ரிதர்க்கு பவ்யனாயிருக்கும்படியும் சொல்லுகிறது. "என்கன்றே" யென்றது - உகப்பின் கார்யமான அஃறிணைச்சொல்லு. [அஃறிணைச்சொல்லு-அசேதநவாசியான சொல்லு] தேனுகனித்யாதி. தேநுகனுகிற அஸுரனும், முராஸுரனும், திண்ணிதான திறலையுடையனாய் அதிக்ரூரனுமா யிருக்கிற நரகாஸுரனும் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் தாங்களடைய நசித்துப் போம்படியாக யுத்தத்திலே முடுகிச்சென்ற ஆனையானவனே. ஆனைபோல் என்னாதே, ஆனையென்றது முற்றுவமை. (4)

மத்தளவுந்தயிரும்வார்குழனன்மடவார் வைத்தனநெய்களவால்வாரிவிழுங்கி * ஒருங்
கொத்தவிணைமருத முன்னியவந்தவரை ஊருகரத்தினொடுமுந்தியவெந்திறலோய் *

முத்தினிளமுறுவல்முற்றவருவதன்முன் முன்னமுகத்தணியார்மொய்குழல்களலைய *
அத்தவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. மத்தளவுமித்யாதி. வார்குழல் நன்மடவார் வைத்தன. நீண்ட கேசபாசத்தையும் நன்றான மடப்பத்தையும் உடையரான ஸ்த்ரீகள் சேமித்து வைத்தவையான. மத்தளவும்தயிரும் நெய்யும் களவால் வாரிவிழுங்கி. மத்தாலே அளாவிக்கடைகைக்கு யோக்யமான தயிரும், முன்புகடைந்த வெண்ணெய் உருக்கின நெய்யும், வைத்தவர்கள் அறியாதபடி க்ர்த்ரிமத்தாலே அபிநிவேசாநுகுணமாக வாரி யமுதுசெய்து. உன்னிய-ஒருங்கொத்த விணைமருதம்-வந்த வரை. உன்னை நலியவேணுமென்னும் நினைவையுடையராய் அதுக்கீடாக வொரு படிப்பட நெஞ்சு ஒத்துள்ளவர்களாய் ஸ்வவேஷம் தெரியாதபடி இரட்டை மருதாய் வந்து நின்ற வஸுரர்களை. ஊருவித்யாதி. நடுவே தவழ்ந்து போகையாலே திருத்துடைகளாலும் திருக்கைகளாலும் இரண்டருகும் சரிந்துவிழும்படி தள்ளிப் பொகட்ட கடிய திறலை யுடையவனே. முத்தித்யாதி. திருமுத்துக்கள் தோன்றும்படி இனிதான மந்தஸ்மிதமானது பூர்ணமாக வருவதற்குமுன்னே, முன்முகத்திலே அழகுமிக்குச் செறிந்துள்ள திருக்குழல்களானவை "வந்துன்பவளவாய் மொய்ப்ப" என்கிறபடியே திருப்பவளத்தை மறைக்கும்படி தாழ்ந்தலையும்படியாக. அணி-அழகு. மொய்-செறிவு. அத்த-அப்பனே. .... (5)

காயமலர்நிறவா கருமுகில்போலுருவா கானகமாமடுவிற்காளியனுச்சியிலே *
தூயநடம்பயிலுஞ் சுந்தரவென்சிறுவா துங்கமதக்கரியின்கொம்புபறித்தவனே *
ஆயமறிந்துபொருவா னெதிர்வந்தமல்லை அந்தரமின்றியழித்தாடியதாளிணையாய் *
ஆயவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே. (6)

ஆறும்பாட்டு. காயவித்யாதி, "காயா" என்கிற இத்தை "காய" என்று குறுக்கிக்கிடக்கிறது. நெய்ப்பாலும் நைல்யத்தாலும் காயாம்பூப்போலே யிருக்கிற நிறத்தை யுடையவனே. கருமுகிலித்யாதி, இருட்சியாலும் குளிர்த்தியாலும் காளமேகம்போலிருக்கிற வடிவையுடையவனே. கானகமித்யாதி. காட்டிடத்திலே பெரிய மடுவினுள்ளே கிடந்த காளியனை அலைத்துக்கிளப்பி, க்ரோதத்தாலே விஸ்த்ருதமான அவன் சிரஸ்ஸிலே, ஸலக்ஷணமாகையாலே அழகியதாயிருந்துள்ள ந்ருத்தத்தை நெருங்கச்செய்த அழகையுடைய என் பிள்ளையானவனே. சுந்தரம்-அழகு, சிறுவன்-பிள்ளை. துங்கமித்யாதி. பெரிய உயர்த்தியை யுடையதாய் மதமுதிதமான குவலயாபீடத்தினுடைய கொம்புகளை அநாயாஸேந பிடுங்கினவனே. ஆயமித்யாதி. மல்பொரும் கூறறிந்து பொருவதாக எதிர்ந்து வந்த மல்லரை, அவர்களுக்கு வ்யாபரிக்கைக்கு இடமறும்படி சீக்கிரமாகச்சென்று ஓடிப் பொருதழித்து, 'இன்னம் வருவாருண்டோ' என்று பார்த்து மநோஹரமாம்படி ஸஞ்சரித்த திருவடிகளையுடையவனே. அன்றிக்கே அந்தரமின்றி என்றது மற்பொருகிறபோது உடலும் உடலும் இடைவெளியறப் பொருந்தும்படி பொருதபடியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே அந்தரமாவது-அபாயமாய், உனக்கொரு அபாயமில்லாதபடி அவர்களை அழித்து என்கிறதாகவுமாம். ஆய-ஆயனே. ... . (6)

துப்புடையாயர்கள்தம்சொல்வழுவாதொருகால் தூயகருங்குழனற்றோகைமயிலனைய *
நப்பினைதன்திறமாநல்விடையேழவிய நல்லதிறலுடையநாதனுமானவனே *
தப்பினபிள்ளைகளைத்தனமிகுசோதிபுகத் தனியொருதேர்கடவித்தாயொடுகூட்டிய * என்
அப்பவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. துப்பித்யாதி. துப்பு-மிடுக்கு. இத்தால் - ஏறுதழுவவல்ல ஸாமர்த்த்யத்தைச் சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, ரிஷபங்களின் வன்மையும் இவன் மென்மையும் பாரதே இவற்றைத் தழுவவேணுமென்ற நெஞ்சுரமாதல். இப்படியிருந்துள்ள இடையர் தங்களுடைய வசனத்தைத் தப்பாதே ஒரு காலவிசேஷத்திலே தூயவித்யாதி. அழகியதாய்க் கறுத்திருந்துள்ள குழலையுடையளாய் அத்தாலே நன்றான தோகைமயில்போலே யிருக்கிற சாயலையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டி ஹேதுவாக. இவளோடே சேரலாமாகில், "ஆர்சொல்லிற்றுச் செய்தால் நல்லது" என்றிறே ஆயர்கள் தம்சொல் வழுவாதொழிந்தது. நல்விடையித்யாதி. கொடிதான ரிஷபங்கள் ஏழும் விளக்குப்பிணம்போலே அவியும்படியாக, நன்றான மிடுக்கையுடையனாய், அத்தாலே இடையரும் "எங்கள் குலநாதன்" என்று கொண்டாடும்படி அவர்களுக்கு நாதனுமானவனே. நல்விடையென்றது. "நல்ல பாம்பு" என்னுமாபோலே க்ரௌர்யத்தைப்பற்ற. தப்பினவித்யாதி. ப்ரஸவஸமனந்தரம் மாதாவானவள் காண்பதற்குமுன்னே கைதப்பிப்போன வைதிக புத்ரர்களை "தன்னுடைச்சோதி' என்கிறபடியே தனக்கு அஸாதாரணமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமான பரமபதத்திலே செல்லும்படியாகத், தனியே அத்விதீயமான தேரை நடத்தி, அத்தை ப்ரக்ருதி மண்டலத்தளவிலே நிறுத்தி, தானே அருகே சென்றுபுக்கு அங்கு நின்றும் கொடுபோந்து. மாதாவானவள் "என் பிள்ளைகள்" என்று உச்சிமோந்து எடுக்கும்படி அவளோடே கூட்டினவனாய், ஆச்ரிதர் கார்யம் செய்து அவ்வழியாலும் எனக்கு உபகாரகனானவனே. ... ... (7)

உன்னையுமொக்கலையிற்கொண்டுதமின்மருவி உன்னொடுதங்கள்கருத்தாயின
செய்துவரும் *
கன்னியரும்மகிழக்கண்டவர்கண்குளிரக் கற்றவர்தெற்றிவரப்பெற்றவெனக்கருளி *
மன்னுகுறுங்குடியாய்வெள்ளறையாய்மதிள்சூழ் சோலைமலைக்கரசேகண்ணபுரத்தமுதே *
என்னவலங்களைவாயாடுகசெங்கீரை ஏழுலகுமுடையாயாடுகவாடுகவே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. உன்னையுமித்யாதி. ஸௌந்தர்யாதிகளாலே த்ர்ஷ்டிசித்தாபஹாரியான வுன்னையும் மருங்கிலே எடுத்துக்கொண்டு தங்கள் க்ருஹங்களிலே சேர்ந்து. 'இதென்ன வருமைதான், இவன் மருங்கிலேயிருக்க இவர்கள் தங்கள் க்ர்ஹங்களறிந்து போனபடியென்!' என்று கருத்து. உன்னித்யாதி. ஈத்ருசனான வுன்னோடே தங்கள் நினைவுக்குத்தக்கபடி பரிமாறி: மீளவும் கொண்டுவாரா நிற்கும் பாலைகளானவர்களும் இச்சேஷ்டிதத்தைக்கண்டு உகக்கும்படியாக. இத்தால் – தனியிடத்திலே யௌவனாவஸ்த்தனாய்த் தங்களோடே பரிமாறுமவன்: மாத்ருஸந்நிதியில் இப்படி சைசவாவஸ்த்தனாய்ச்செய்கிற சேஷ்டிதம் கண்டால் அவர்கள் உகப்பர்களென்று கருத்து. கண்டவர் கண்குளிர. ஆரேனுமாக: இச்சேஷ்டிதங்

குளிரும்படியாக.
ளைக் காண்பவர்கள் கண்கள் இளநீர்க்குழம்பிட்டாற்போலே குளிரும்படியாக. உன்னுடைய பாலசேஷ்
ற்றவர் தெற்றிவர. நாலுசப்தம் தொடுக்கக் கற்றவர்கள், உன்னுடைய பாலசேஷ்
த ரஸத்தைக்கண்டு பிள்ளைக்கவிகள் தொடுத்துவர. பெற்றவெனக்கருளி. உன்
னப் பிள்ளையாகப் பெற்றவெனக்கு ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணி. இது மேலே அந்வ
ிக்கக்கடவது. மன்னுகுறுங்குடியாய். “[illegible]” என்கிறபடியே ப்ரளயத்
துக்குமழியாத திருக்குறுங்குடியிலே வர்த்திக்கிறவனே. வெள்ளறையாய். அவ்வள
வன்றிக்கே, திருவெள்ளறையிலேயும் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே. மதிள்சூழ்
சோலைமலைக்கரசே. அரணுகப்போரும்படியான மதிளாலே சூழப்பட்ட திருமலைக்கு
ராஜாவாய்க்கொண்டு ஈரரசுதவிர்த்து நின்றவனே. கண்ணபுரத்தமுதே. ஸர்வ
ஜந போக்யமாம்படி திருக்கண்ணபுரத்திலே நிற்கிற அம்ருதமே! என் அவலம் களை
வாய். என்னுடைய அவத்யத்தைப் போக்குமவனே. அதாவது எனக்கு பவ்யனாய்
நான்சொன்னபடி செய்கையாலே நீ அநியாம்யனானபோது நான்படும் க்லேசத்
தைப் போக்குமவனே யென்கை. ஆடுகசெங்கீரை. இப்படியிருக்கிற நீ செங்கீரை
யாடி யருளவேணும். ஏழுலகித்யாதி. ஸமஸ்த லோகங்களுக்கும் ஸ்வாமியான
வனே! ஆடியருளவேணுமென்கை. “மன்னு குறுங்குடியாய்” என்று தொடங்கி
“என் அவலம்களைவாய்” என்று ஸம்போதித்து, “உன்னையுமொக்கலையில்” என்று
தொடங்கி-பெற்றவெனக்கருளி-ஆடுக செங்கீரை என்று அந்வயம். ... (8)

பாலொடுநெய்தயிரொண்சாந்தொடுசெண்பகமும் பங்கயநல்லகருப்பூரமுநாறிவர *
கோலநறும்பவளச்செந்துவர்வாயினிடைக் கோமளவெள்ளிமுளைப்போல்சிலபல்லிலக *
நீலநிறத்தழகாரைம்படையின்நடுவே நின்கனிவாயமுதமிற்றுமுறிந்துவிழ *
ஏலுமறைப்பொருளேயாடுகசெங்கீரை எழுலகுமுடையாயாடுகவாடுகவே. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. பாலித்யாதி. பாலோடேகூட நெய்யும் தயிருமாகிற
கவ்யங்களைப் பலகாலும் அமுதுசெய்கையாலும், திருமேனியிலே அழகிய சாந்து
செண்பகம் முதலானவற்றைப் பலகாலும் சாத்துகையாலும். திருமேனி அசைகை
யாலே அவையும் ஹர்ஷத்தாலே “கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ”
என்னும்படியான திருப்பவளம் விகஸிக்கையாலே பங்கஜமும் நல்ல கர்ப்பூரமுமா
கிறவையும் தன்னிலேகலந்து கந்தித்துவர. கோலமித்யாதி. தர்சநீயமாய்
பரிமளிதமான பவளம்போலே அழகியதாய்ச் சிவந்திருக்கிற திருவதரத்தினுள்ளே
இளையதான வெள்ளியரும்புபோலே சிலமுத்துக்கள் விளங்க. நீலமித்யாதி. நீல
மான திருமேனி நிறத்துக்குப் பரபாகத்தாலே அழகுமிக்கிருக்கிற ஸ்ரீபஞ்சாயுதத்
தின் நடுவே உன்னுடைய பக்வபலம்போலே யிருக்கிற திருப்பவளத்திலூறுகி
அம்ருதஜலமானது இற்றிற்றுவிழ. ஏலுமித்யாதி. தகுதியான வேதார்த்தமான
வனே. “[illegible]” என்கிறபடியே வேதத்துக்கு அநுரூ
மான அர்த்தமிவனேயிறே! .... (9)

செங்கமலக்கழலிற்சிற்றிதழ்போல்விரலில் சேர்திகழாழிகளுங்கிண்கிணியும்* அரையில்
தங்கியபொன்வடமும்தாளநன்மாதளையின் பூவொடுபொன்மணியும்மோதிரமுங்கிறியு
மங்கலவைம்படையுந்தோள்வளையுங்குழையும் மகரமும்வாளிகளுஞ்சுட்டியுமொத்தில
எங்கள்குடிக்கரசேயாடுகசெங்கீரை ஏழுலகுமுடையாயாடுகவாடுகவே. (1

பத்தாம்பாட்டு. செங்கமலமித்யாதி. சிவந்த கமலம்போலே யிருக்கிற திருவடிகளில், அதில் உள்ளிதழ்போலே சிறுகியிருக்கிற திருவிரல்களிலே ஸஹஜ மென்னும்படி சேர்ந்து விளங்கநின்ற திருவாழி மோதிரங்களும், திருவரையில் கிண்கிணியும். அன்றிக்கே கிண்கிணி யென்கிற வித்தைக் கீழோடே சேர்த்து, பாதச்சதங்கையாகச் சொல்லவுமாம்: 'சேவடிக்கிண்கிணி" என்னக்கடவதிறே அரையில்தங்கிய பொன்வடமும். திருவரையில் ஸர்வகாலமும் சாத்தியிருக்கும் பொன்னரை நாணும். தாளநன்மாதுளையின் பூவொடுபொன்மணியும். 'உடையார் கனமணியோடொண்மாதளம்பூ" என்கிறபடியே தாளையுடைத்தாய் நன்றான மாதளம் பூவோடே நடுநடுவே கலந்துகோத்த பொன்மணிக்கோவையும். மோதிரமும் கிறியும். திருக்கையில் திருவிரலில் சாத்தின மோதிரங்களும், மணிக்கட்டிற்சாத்தின சிறுப்பவளவடமும். மங்கலவைம்படையும். திருமார்விற்சாத்தின மங்களாவஹமான ஸ்ரீ பஞ்சாயுதமும். தோள்வளையும். அதுக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு இரண்டருகும் விளங்காநின்றுள்ள திருத்தோள்வளைகளும். குழையும். திருக்காதுப் பணிகளும். மகரமும். திருமகரக் குழைகளும் வாளிகளும். திருச்செவிமடல்மேல் சாத்தின வாளிகளும், சுட்டியும். திருக்குழலிலே சாத்தித் திருநெற்றிக் கலங்காரமாக நாலும் சுட்டியும். ஒத்திலக. இரண்டருகு மசைந்தாடுகையாலே எல்லாம் சேர வொளிவிட வென்னுதல்; திருமேனிக்குத் தகுதியாய் ப்ரகாசிக்க வென்னுதல். எங்கள் குடிக்கரசே. எங்களுடையகுலத்துக்குராஜாவானவனே. (10)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

அன்னமுமீனுருவுமாளரியுங்குறளும் ஆமையுமானவனேயாயர்கள்நாயகனே *
என்னவலங்களைவாயாடுகசெங்கீரை யேழுலகுமுடையாயாடுகவாடுகவென்று *
அன்னநடைமடவாளசோதையுகந்தபரிசு ஆனபுகழ்ப்புதுவைப்பட்டனுரைத்ததமிழ்*
இன்னிசைமாலைகளிப்பத்தும்வல்லார் உலகிலெண்டிசையும்புகழ்மிக்கின்பமதெய்துவரே

அன்னமுமித்யாதி. வேதப்ரதமான ஹம்ஸமும், ப்ரளயாபத்ஸகமான மத்ஸ்யமும், ஹிரண்ய நிரஸநார்த்தமா(ன)க ந்ருஸிம்ஹமும் இந்த்ராபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணும் வாமநனும், மந்தராதாரமான கூர்மமுமானவனே. இத்தால்— ஆச்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக அஸாதாரண திவ்ய விக்ரஹத்தை அழிய மாறிக் கொண்டு அவ்வவ தசாநுகுணமாக ரக்ஷிக்குமவனென்கை. ஆயர்கள் நாயகனே. அவையெல்லாம் போலன்றிக்கே பூபார நிர்ஹரணார்த்தமாக அவதரித்து இடையர்க்குத் தலைவனானவனே. என் அவலம்களைவாய். எல்லாத்தசையிலும் 'உனக்கென்வருகிறதோ" என்று வயிறெரியாநிற்கு மென்னுடைய க்லேசத்தை, உன்னை நோக்கித்தருகையாலே போக்கினவனே. ஆடுக செங்கீரை. செங்கீரை ஆடியருளவேணும். ஏழுலகுமித்யாதி. ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமியானவனே யாடவேணு மாடவேணுமென்று. அன்னமித்யாதி, அன்னம் போலே நடையழகையும் பவ்யதையையுமுடையளான யசோதைப்பிராட்டி உகந்து சொன்ன ப்ரகாரத்தை. ஆனவித்யாதி. ப்ராஹ்மணோத்தமராய் வைத்து கோபஜந்மத்தை ஆஸ்த்தாநம் பண்ணி, அவள் தத்காலத்திலே அநுபவித்தாற்போலே பிற்காலத்திலே அநுபவிக்கையாலே அவளிலுங்காட்டில் ஸமர்த்தமான புகழையுடையராய்

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச் செய்த த்ராவிட ரூபமாய் இனியதான இசையோடே கூடியிருந்துள்ள தொடைகளான விப்பத்தையும் அப்யஸிக்க வல்லவர்கள். உலகிலித்யாதி. இந்த லோகத்திலே இருக்கச்செய்தே எட்டுதிக்கிலுமடங்காத பெரிய புகழையுடையராய், அவர்களுக்கு நிலமல்லாத பகவதநுபவ பரமஸுகத்தை ப்ராபிக்கப் பெறுவர்கள். .... (11)

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

24-9-90

முதற்பத்து – ஆருந்திருமொழி – மாணிக்கக் கிண்கிணி

(அவ.) கீழே-செங்கீரையாடுகையாகிற அவனுடைய பாலசேஷ்டிதத்தை, தற்காலத்திலே யசோதைப் பிராட்டி ப்ரார்த்தித்தநுபவித்தாற்போலே *மயர்வற மதிநல மருளப்பெறுகையாலே அந்த ஸ்நேஹத்தை யுடையராய்க் கொண்டு, தாமும் அநுபவித்தாராய் நின்றார்; இனி, சப்பாணி கொட்டுகையாகிற பாலசேஷ்டி தத்தைச் செய்தருள வேணுமென்று அவனை ப்ரார்த்தித்து, அந்த சேஷ்டித ரஸத்தை அவளநுபவித்தாற்போலே ஒரு சேஷ்டிதத்தை அநுபவித்தவளவில் பர்யாப்தி பிறவாத அபிநிவேசாதிசயத்தாலே அந்த சேஷ்டித ரஸத்தையுமநுப விக்க வாசைப்பட்டு, அவள் பேசினாற் போலே பேசித் தாமுமநுபவிக்கிறார். *

மாணிக்கக்கிண்கிணியார்ப்ப மருங்கின்மேல் *
ஆணிப்பொன்னாற்செய்த ஆய்பொன்னுடைமணி *
பேணிப்பவளவாய்முத்திலங்க * பண்டு
காணிகொண்டகைகளாற்சப்பாணி கருங்குழற்குட்டனே சப்பாணி. (1)

முதற்பாட்டு. மாணிக்கமித்யாதி. மாற்றெழும்பின பொன்னாலே சமைக்கப் பட்டதாய்ப் பழிப்பற்று அழகியதாயிருந்துள்ள அரைவடத்தை யுடைத்தான மருங்கின் மேலே மாணிக்கக் கிண்கிணியானது த்வநிக்க. "ஆய் பொன்னுடை மணி" என்கிற விடத்தில், ஆய்தல் தெரிதலாய், பழிப்பறுதலைச் சொல்லுகிறது "ஆணிப் பொன்னாற் செய்த' என்று கீழே சொல்லுகையாலே; மேல், பொன் னென்று அழகைச் சொல்லுகிறது. மாணிக்கக்கிண்கிணி சப்திக்குமோ வென் னில்; நல்மாணிக்க மாகையாலே சப்திக்கும். கிண்கிணிக்குப் புறம்பே மாணிக் கம் பதித்தால் சப்தியாது. பேணியித்யாதி. என்னுடைய நிர்ப்பந்தத்துக்காக வன்றிக்கே, விருப்பத்தோடே, பவளம்போலே யிருக்கிற திருவதரமும் திரு முத்தும் பரபாகத்தாலே விளங்கும்படி ஸ்மிதம் செய்துகொண்டு. அன்றிக்கே பேணி யென்றது-உன் திருமேனி யலையாதபடி பேணிக் கொண்டென்னவுமாம் பண்டித்யாதி முன்பு "குடங்கையில் மண்கொண்டு" என்கிறபடியே உன்னுடை மையான பூமியை மஹாபலி பக்கலிலே சென்று உதகபூர்வகமாகப் பரிக்ரஹித் திருக்கைகளாலே. இத்தால்—தன் மேன்மைபாராதே ஆச்ரிதர்க்காகத் தன்னை யழியமாறிக் கார்யம் செய்யும் கையென்கை. சப்பாணி. சப்பாணி கொட்டியருள வேணும். கருங்குழலித்யாதி· கருகின திருக்குழலையும், பிள்ளைத்தனத்தை முடையவனே! சப்பாணி கொட்டியருளவேணும். .... (1

பொன்னரைநாணொடு மாணிக்கக்கிண்கிணி *
தன்னரையாடத் தனிச்சுட்டிதாழ்ந்தாட *
என்னரைமேல்நின்றிழிந்து உங்களாயர்தம் *
மன்னரைமேற்கொட்டாய்சப்பாணி மாயவனேகொட்டாய்சப்பாணி. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. பொன்னித்யாதி, பொன்னாலே செய்யப்பட்ட திருவரை நாணோடே சேர்ந்த மாணிக்கக் கிண்கிணியானது தனக்கு வாஸஸ்தாநமான கடிப்ரதேசத்திலே கிடந்து சப்திக்க. தனியித்யாதி. திருக்குழலிற் சாத்தின அத்விதீயமான சுட்டியாகிற ஆபரணம் திருநெற்றியிலே தாழ்ந்தசைய. என்னித் யாதி. என்னுடைய மடியில் நின்று மிழிந்து உங்கள் தமப்பனாராய் ஆயர்க்கெல் லாம் நிர்வாஹகரா யிருக்கிறவர் மடியிலே இருந்து சப்பாணிகொட்டியருளாய். இத்தால்—தன் மடியிலே யிருந்து சப்பாணிகொட்டுகிறதிலும், அவர் மடியிலிருந்து சப்பாணிகொட்டக்காண்கை தனக்கு உகப்பாகையாலே அத்தைச் செய்யவேணு மென்று அபேக்ஷித்தாராய்த்து மாயவனே. ஆச்சர்ய பூதனானவனே! .... (2)

பன்மணிமுத்தின் பவளம்பதித்தன்ன *
என்மணிவண்ணன் இலங்குபொற்றேட்டின்மேல் *
நின்மணிவாய்முத்திலங்க நின்னம்மைதன் *
அம்மணிமேற்கொட்டாய்சப்பாணி ஆழியங்கையனேசப்பாணி. (3)

மூன்றாம்பாட்டு. என்மணிவண்ணன். என்னுடையவனென்று அபிமாநிக்க லாம்படி எனக்கு பவ்யனாய் நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையனாயிருக்கிறவனே. பன்மணியித்யாதி. மாணிக்கம், மரகதம், புஷ்யராகம், வைரம், கோமேதகம், வைடூர்யமென்கிற பலவகைப்பட்ட ரத்நங்களும், முத்தும், இனிய பவளமும் பகைத்தொடையாக வழுத்தி வாசாமகோசரமான அழகை யுடைத்தாய்க்கொண்டு விளங்கா நின்ற பொற்றேட்டி னழகுக்கு மேலே. நின்னித்யாதி. உன்னுடைய அழகிதான திருப்பவளத்தில் திருமுத்துக்கள் ப்ரகாசிக்க. நின்னம்மையித்யாதி உன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற பாக்யத்தை யுடையளான அவளுடைய மடிமேலே யிருந்து சப்பாணிகொட்டாய். அம்மணி யென்று அரைக்குப்பேர். இத்தால் ஸ்ரீநந்தகோபர் தம்முடைய மடியிலிருந்து சப்பாணி கொட்டுகிறதிலும் தாயார் மடியிலிருந்து சப்பாணி கொட்டக்காண்கை தமக்குகப்பாகையாலே அத்தைச் செய்யவேணுமென்று அபேக்ஷித்தாராய்த்து. ஆழியங்கையனே. திருவாழியை அழகிய திருக்கையிலே யுடையவனே யென்னுதல்; ஆழியென்று—திருவாழி மோதிரமாதல். .... (3)

தூநிலாமுற்றத்தே போந்துவிளையாட *
வானிலாவம்புலீ சந்திராவாவென்று *
நீநிலா நின்புகழாநின்ற ஆயர்தம் *
கோநிலாவக்கொட்டாய் சப்பாணி குடந்தைக்கிடந்தானேசப்பாணி. (4)

நாலாம்பாட்டு. தூநிலாவித்யாதி. தூய்தான நிலா முற்றத்திலே போந்து. விளையாடவித்யாதி. 'ஆகாசத்திலே வர்த்திக்கிற அம்புலீ! சந்திரா! விளையாடவா'

என்று, அம்புலியை யழைத்து. நீ நிலா. நீ நின்று. நின்னித்யாதி. உன் சேஷ்டிதங்களிலே வித்தராய்க் கொண்டு உன்னைப் புகழா நிற்கிற ஸர்வகோபநிர்வாஹகரான உங்களையன் உன்னுடைய சேஷ்டிதத்தைக் கண்ட ஹர்ஷத்தாலே உஜ்வலமாம்படியாகச் சப்பாணிகொட்டவேணும். குடந்தை யித்யாதி. ஆச்ரித பராதீநனாய்க் கொண்டு திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! (4)

புட்டியிற்சேறும் புழுதியுங்கொண்டுவந்து *
அட்டியமுக்கி அகம்புக்கறியாமே *
சட்டித்தயிரும் தடாவினில்வெண்ணெயுமுண் *
பட்டிக்கன்றே! கொட்டாய்சப்பாணி பற்பநாபா! கொட்டாய்சப்பாணி. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு புட்டியித்யாதி. மத்யமாங்கத்தில் சேற்றையும் புழுதியையும் கொண்டுவந்து * சொட்டுச் சொட்டென்னத் துளிக்கத் துளிக்கப் புழுதியிலேயிருந்து விளையாடுகையாலே திருவரையில் நனைந்தவிடம் புழுதியுமாயிருக்குமிறே. அட்டியமுக்கி. இப்படியிருக்கிற ஆகாரத்தோடேவந்து மேலே யணைகையாலே அந்தச் சேற்றையும் புழுதியையும் கொண்டுவந்து மேலேயிட்டு உறைக்கப்பூசி. அகம்புக்கித்யாதி. ஓடிப்போய் உள்ளேபுக்கு, வைத்தநான் அறியாதபடியாக, சட்டிகளிலே தோய்த்துவைத்த தயிரையும் தடாக்களிலே சேர்த்துவைத்த வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்யாநிற்கும். பட்டி யித்யாதி பட்டிதின்று திரியும் கன்றுபோலே களவே யாத்ரையாய்த் திரியுமவனே! சப்பாணிகொட்டு. பற்பநாபா. ஸகல ஜகத்காரணமான தாமரையைத் திரு நாபியிலே யுடையவனே! .... (5)

தாரித்துநூற்றுவர் தந்தைசொற்கொள்ளாது *
போருய்த்துவந்து புகுந்தவர்மண்ணாள *
பாரித்தமன்னர்படப் பஞ்சவர்க்கு * அன்று
தேருய்த்தகைகளாற்சப்பாணி தேவகிசிங்கமேசப்பாணி. (6)

ஆறும்பாட்டு. தாரித்து "தரித்து" என்கிறவித்தை நீட்டிக்கிடக்கிறது. தரித்து - பொறுப்புண்டா யென்னுதல்; புத்திபண்ணி யென்னுதல். நூற்றுவர். இதுக்கு மேலே அந்வயம். தந்தைசொற்கொள்ளாது. "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதாமாதா ச மாதவ:" என்கிறபடியே ஸர்வலோகத்துக்கும் பிதாவாகையாலே தங்களுக்கும் பிதாவான நீ இரண்டு தலையையும் சேர்க்கைக்குத் தூதாகவெழுந்தருளி, 'பாண்டவர்களும் நீங்களும் பரஸ்பரம் விரோதித்திருக்கவேண்டா; ப்ராப்தி எல்லார்க்குமொக்கும்; ஆனபின்பு ராஜ்யத்தை ஸமவிபாகம் பண்ணி புஜித்துச் சேர்ந்திருங்கோள்; அது செய்யமாட்டிகோளாகில், தலைக்கு இரண்டு ஊராக அவர்களுக்குப் பத்தூர்தன்னைக் கொடுங்கோள்; அதுவும் செய்யிகோளாகில் அவர்கள் தங்களுக்குக் குடியிருக்கைக்கு ஒரூர்தன்னை யாகிலும் கொடுங்கோள் என்று இப்படி அருளிச்செய்தவசநத்தில் ஒன்றையும் கைக்கொள்ளாதே. போருய்த்தித்யாதி: பின்பு ரோஷத்தாலே *வீரபோக்யா வஸுந்தராவன்றோ, யுத்தத்தைப் பண்ணி ஜயித்தவர்களொருவர் ராஜ்யத்தையாளுங்கோள் என்றபடியாலே யுத்தத்தைநடத்துவதாக கர்வோத்தரராய்வந்து யுத்தபூமியிலே புகுந்தவர்களாய், பாண

டவர்களை யழியச்செய்து, பூமிப்பரப்படங்கலும் தாங்களே ஆளுவதாகப் பாரித்த ராஜாக்களான நூற்றுவரும், ஒருவர் சேஷியாதபடி பட்டுப் போம்படியாக. பஞ்சவர்க்கித்யாதி. உன்னையல்லது வேறு துணையில்லாத பாண்டவர்கள் ஐவர்க்கும் தங்கள் வெறுமைதோன்ற நின்ற வன்று, ‘ஆயுதமெடுக்க வொண்ணாது’ என்கையாலே ஸாரத்யத்திலே அதிக்ர்தனாய் ப்ரதிபக்ஷ மித்தனையும் தேர்க்காலிலே நெரிந்து போம்படி தேரைநடத்தின கைகளாலே சப்பாணி கொட்டவேணும். தேவகி சிங்கமே. தேவகிப்பிராட்டி வயிற்றிற்பிறப்பாலே ஸிம்ஹக்கன்றுபோலே செருக்கி யிருக்கிறவனே! சப்பாணி. ... ... (6)

பரந்திட்டுநின்றபடுகடல், தன்னை *
இரந்திட்டகைம்மேல் எறிதிரைமோத *
கரந்திட்டுநின்றகடலைக்கலங்க *
சரந்தொட்டகைகளாற்சப்பாணி சார்ங்கவிற்கையனேசப்பாணி. (7)

ஏழாம்பாட்டு. பரந்தித்யாதி. “[illegible]” என்கிறபடியே ஒருவரால் எல்லைகாண வொண்ணாதபடி விஸ்தீர்ணமாய்நின்ற ஆழ்ந்த கடலானது. படு என்று - ஆழம்; அன்றிக்கே. ரத்நாதிகள் படுகிற கடலென்றுமாம். தன்னையித்யாதி. “[illegible]” என்கிறபடியே - லங்கையிலே போம்படியாக வழிதரவேணும்” என்று தன்னைக்குறித்துச் சரணம் புகுந்த கைமேலே அலையெறிகிற திரைகளானவை மோத. கரந்தித்யாதி. முகம் காட்டாதே மறைந்துநின்ற கடலை பீதியாலே கீழ்மண்கொண்டு மேல்மண்ணெறியும்படி கலங்க. “[illegible]! [illegible]” என்கிறபடியே சீறி, சரம் தொட்ட கைகளாலே சப்பாணி. கடல் என்கிற சப்தத்தாலே - அபிமாநியான வருணனைச் சொல்லுகிறது. சார்ங்கவிற்கையனே. அப்போது, கையும் வில்லுமாய் நின்ற அழகையுடையவனே! யென்னுதல்; கையிலே வில்லை வாங்கின போதை வீரப்பாட்டைச் சொல்லுதல். ... ... (7)

குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை *
நெருக்கியணைகட்டி நீணீரிலங்கை *
அரக்கரவிய அடுகணையாலே *
நெருக்கியகைகளாற்சப்பாணி நேமியங்கையனேசப்பாணி. (8)

எட்டாம்பாட்டு. குரக்கித்யாதி, நீருக்கு அஞ்சி உயர்ந்த நிலங்களிலே வர்த்திக்கும் குரங்குகளினுடைய திரளாலே. ஆழத்தாலும் பரப்பாலும் திரைக்கிளப்பத்தை யுடைத்தாய்க்கொண்டு கோஷியாநின்ற ஸமுத்ரத்தை இரண்டருகும் தேங்கிப்போம்படி நடுவே அணைகட்டி. நீணீரித்யாதி. “நீள்கடல்சூழிலங்கை” என்கிறபடியே - பரந்தகடலை அகழாகவுடைத்தான லங்கையை யிருப்பிடமாகவுடைய ராகையாலே, இந்த அரண் உண்டாயிருக்க நமக்கொரு குறையு மில்லையென்று நெருங்கி யிருக்கும் ராக்ஷஸரானவர்கள் முழுக்காயாக அவியும்படியாய் ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநசீலமான அம்புகளாலே நெருங்கப் பொருத கைகளாலே சப்

பாணி. நேமியங்கையனே சப்பாணி. திருவாழியை அழகிய திருக்கையாலே யுடையவனே சப்பாணி. விரோதி நிரஸனத்துக்கு அடுகளை தானே அமைந்திருக்கையாலே திருவாழி அழகுக்குடலா மித்தனையிறே. ... ... (8)

அளந்திட்டதூணை அவன்தட்ட * ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச்சிங்கவுருவாய் *
உளந்தொட்டிரணியன் ஒண்மார்வகலம் *
பிளந்திட்டகைகளாற் சப்பாணி பேய்முலையுண்டானேசப்பாணி ! (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. அளந்தித்யாதி. முன்பே நரஸிம்ஹத்தை வைத்து நட்ட தூண்” என்ன வொண்ணுதபடி தானேதனக்குப் பொருந்தப்பார்த்து அளந்து நட்டதூணை. அவன்தட்ட. வேறேசிலர்தட்டில், கையிலே நரஸிம்ஹத்தை யடக்கிக்கொண்டுவந்து தூணிலே பாய்ச்சினர்களென்ன ஒண்ணுதபடி அவன்தானே, “எங்கு முளன்” என்று ப்ரஹ்லாதன் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை பொருமல், “பிள்ளையைச்சீறி வெகுண்டுதூண் புடைப்ப” என்கிறபடியே அவனைச்சீறி, அந்தச் சீற்றத்தினுடைய அதிசயத்தாலே “ஆனல் நீ சொல்லுகின்றவன் இங்கில்லை” என்று அழன்று அடிக்க. ஆங்கே. அடித்த விடமொழிய ஸ்த்தலாந்தரத்திலே தோன்றிலும் “இவன் இங்கில்லை” என்ற ப்ரதிஜ்ஞை நிலைநின்றதாமென்று, அத்தூணில் அவன் அடித்த விடந்தனிலே. வளர்ந்திட்டு. “பரியவிரணியன்” என்னும்படி பருத்துவளர்ந்த வடிவை யுடையனானவன் கீழ்ப்படும்படியாகத்தான் வளர்ந்து. வாளுகிர்ச்சிங்கவுருவாய். அஸ்த்ர சஸ்த்ரங்களில் ஒன்றாலும் படக்கடவனல்லவாகவும், தேவாதி சதுர்வித ஜாதியிலுள்ளவற்றில் ஒன்றின்கையிற் படக்கடவனல்லவாகவும், ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் கொடுத்த வரத்துக்கு விரோதம் வாராதபடி, ஒளியை யுடைத்தான உகிர்களையுடைய நரஸிம்ஹரூபியாய். உளம்தொட்டு. “எங்கு முளன்” என்று ப்ரஹ்லாதன் சொன்னபடியே, தான் “இல்லை” என்று சொன்ன ஸ்த்தலந்தனிலே “உண்டு” என்னும்படியாகத் தோற்றுகையாலும், “சிரம்பற்றி முடியிடியக் கண்பிதுங்க வாயலறத் தெழித்தான்” என்கிறபடியே ஓரொன்றே துஸ்ஸஹமாம்படி பண்ணின பீடாவிசேஷங்களாலும், பீதியாலே நெஞ்சிளகி அநுகூலிக்கக் கூடுமோவென்று ஹ்ருதய பரீக்ஷைபண்ணி. இரணியனொண்மார்வகலம். ஹிரண்யனுடைய ஒள்ளியதாய் விஸ்த்ருதமான மார்வை. ஒண்மையாவது—நரஸிம்ஹத்தினுடைய கோபாக்நியாலும் தன்னுடைய உதரத்தில் பயாக்நியாலும் பிறந்த பரிதாபத்தாலே அக்நி முகத்தில் பொன்போலே உருகிப் பதம் செய்து ஒளி விடுகை. இத்தால்-திருவுகிர்க்கு அநாயாஸேந கிழிக்கலாம்படியான படியைச் சொல்லுகிறது. அகலமென்கையாலே-வரபல புஜபலங்களாலே மிடியறவளர்ந்த பரப்பாலே திருவுகிர்கட்கெல்லாம் இரைபோந்தபடி சொல்லுகிறது. பிளந்திட்ட கைகளால் “உடலக மிருபிளவா. கையில் நீளுகிர்ப்படையது வாய்த்தவனே” என்கிறபடியே-திருவுகிர்களாலே இரண்டு கூறுகப் பிளந்து பொகட்ட திருக்கைகளாலே சப்பாணி. பேய்முலை யித்யாதி. அவனைப்போலே ப்ராதிகூல்யம் தோற்ற நிற்கையு மன்றிக்கே, “தாயாய் வந்தபேய்” என்கிறபடியே வஞ்சகையாய்வந்த பூதநையுடைய முலையை ப்ராணஸஹிதமாகவுண்டு முடித்தவனே சப்பாணி. (9)

அடைந்திட்டமரர்கள் ஆழ்கடல்தன்னை *
மிடைந்திட்டுமந்தரம் மத்தாகநாட்டி *
வடஞ்சுற்றிவாசுகிவன்கயிருக *
கடைந்திட்டகைகளாற்சப்பாணி கார்முகில்வண்ணனேசப்பாணி. (10)

பத்தாம்பாட்டு. அடைந்தித்யாதி. துர்வாஸச்சாபோபஹதராய் அத்தாலே நஷ்டைச்வர்யராய் அஸுராக்ராந்தராய் அம்ருத்வஸாபேக்ஷரான தேவர்கள் "ஶரணம் த்வாமநுப்ராப்தா: ஸமஸ்தா தேவதாகணா:" என்கிறபடியே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று சரணம்புகுர. அடைந்திட்டு என்கிறவினையெச்சம் திரிந்து, அடைந்திட என்னும் பொருள் பெற்றுக் கிடக்கிறது. "நலங்கழல் வணங்கி" என்கிற விது திரிந்து, வணங்க வென்னும் பொருளாகிருப்போலே. ஆழ்கடலித்யாதி. அத்யகாதமான க்ஷீராப்தியை நம்முடைய படுக்கையென்று பாராதே நெருக்கி. மந்தரமித்யாதி. "உத்பாட்ய மந்தரம் சக்ருஸ்தா" என்கிறபடியே மஹாசலமான மந்தரத்தை, கடைகைக்கு மத்தாக நாட்டி. வடமித்யாதி. "யோக்த்ரம் க்ருத்வா து வாஸுகிம்" என்கிறபடியே. வாஸுகியாகிற வலிய கயிற்றை அதிலே கடைகயிருகச்சுற்றி. கடைந்திட்டவித்யாதி. தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் முந்துறக் கடையவிட்டு, அவர்கள் இளைத்துக் கைவாங்கினவாறே "அலைகடல் கடைந்தவப்பன்" என்கிறபடியே அமருதம் கிளருந்தனையும் நின்று கடைந்தருளின கைகளாலே சப்பாணி. கார்முகிலித்யாதி. ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணின ஹர்ஷத்தாலே காளமேகம் போலே குளிர்ந்து புகர்பெற்ற வடிவை யுடையனாய் நின்றவனே சப்பாணி.

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைகட்டுகிறார்.

**** ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயர்தங்கோவினை***
நாட்கமழ்பூம்பொழில் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன் *
வேட்கையாற்சொன்ன சப்பாணியீரைந்தும் *
வேட்கையினுற்சொல்லுவார் வினைபோமே. (11)

ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய. ஸர்வரையும் அடிமை கொள்வதாகவந்து ஆவிர்ப்பவித்த. அவதார ப்ரயோஜநம்-லீலாவிபூதியிலுள்ள சேதநரைத்திருத்தி அடிமைகொள்ளுகையென்கை. "பிறந்த" என்னுதே, தோன்றிய என்றது "தேவகீ பூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்பூதம் மஹாத்மநா" என்கிறபடியே கர்ப்பவாஸதோஷமற வந்தவதரித்தமை தோற்றுகைக்காக. ஆயர்தம்கோவினை. ஆவிர்ப்பவித்தது ஸ்ரீமதுரையிலேயாகிலும், அது ப்ரகாசித்ததும் ப்ரயோஜனப்பட்டதும் திருவாய்ப்பாடியிலேயிறே. தான் தாழ நின்று ஏவிற்றுச்செய்து, தன் நீர்மையாலே எல்லாரையும் வசீகரித்து ஆளாக்கிக்கொண்டு ஸர்வகோப நிர்வாஹகனானவனை. நாட்கமழித்யாதி. ஸர்வகாலத்திலும் கமழாநின்றுள்ள பூம்பொழில்களையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார். வேட்கையித்யாதி. அவதார சேஷ்டிதாநுபவத்தில் ஆசையாலே அருளிச்செய்த சப்பாணிவிஷயமான பத்துப்பாட்டையும் ஆசாபூர்வகமாகச் சொல்லுமவர்களுடைய அகில பாபங்களும் தன்னடையேபோம். (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து—ஏழாந்திருமொழி—தொடர்சங்கிலிகை.

கீழிற்றிருமொழியிலே—சப்பாணி கொட்டுகையாகிற அவனுடைய பால சேஷ்டிதத்தை, தத்காலத்திலே யசோதைப் பிராட்டி யநுபவித்தாப்போலே, பிற்பாடராயிருக்கிறதாமும் அதில் ஆதராதிசயத்தாலே அவளுடைய பாவயுக்த ராய்க் கொண்டு பேசி யநுபவித்தாராய் நின்றார்; அவன் தளர் நடை நடக்கை யாகிற சேஷ்டிதத்தை தற்காலம் போலே அநுபவித்து இனியராகின்றாரிதில். *

தொடர்சங்கிலிகைசலார்பிலாரென்னத் தூங்குபொன்மணியொலிப்ப *
படுமும்மதப்புனல்சோர வாரணம்பையநின்றூர்வதுபோல் *
உடன்கூடிக்கிண்கிணியாரவாரிப்ப உடைமணிபறைகறங்க *
தடந்தாளிணைகொண்டுசார்ங்கபாணி தளர்நடைநடவானே. (1)

முதற்பாட்டு. தொடரித்யாதி. மதாதிசயத்தாலே கம்பத்தை முறித்துக் காலில் துடரையிழுத்துக்கொண்டு நடக்கையாலே காலிற் கிடக்கிற சங்கிலிகைத் துடரானது சலார் பிலாரென்று சப்திக்க. தொடரென்று-விலங்கு. ஆனை விலங்கு சங்கிலிகையாயிறே யிருப்பது. சலார்பிலார் என்கிறது-சப்தாநுகாரம். தூங்கித்யாதி. முதுகில் கட்டின பொன் கயிற்றில் தொங்குகிற மணியானது த்வநிக்க. "பொன்மணி" என்கிறவிடத்தில், பொன் என்கிறவித்தால் பொற்கயிற்றைச் சொல்லுகிறது. படுவித்யாதி. உண்டாக்கப்பட்ட மூன்று வகையான மதஜலம் அருவி குதித்தாற்போலே வடிய. மும்மதப்புனலாவது-மதத்தாலே கபோலத்வயமும் மேட்ர ஸ்த்தாநமுமாகிற த்ரயத்தில் நின்றும் வடிகிற ஜலம். வாரணமித்யாதி. ஆனையானது அந்த மதபாரவசயத்திலே அலஸமாய்க் கொண்டு மெள்ள நடக்குமாபோலே. உடனித்யாதி. "சேவடிக்கிண்கிணி" என்கிறபடியே திருவடிகளிற் சாத்தின சதங்கைகளானவை தன்னிலே கூடிசப்திக்க. அன்றிக்கே, திருவரையிற் சாத்தின சதங்கை வடமானது நழுவி விழுந்து திருவடிகளோடே சேர்ந்து இழுப்புண்டு வருகையாலே அதிலுண்டான சதங்கைகள் தன்னிலே கூடி சப்திக்க வென்னவுமாம். உடையித்யாதி. திருவரையிற்கட்டின மணியானது பறைபோலே சப்திக்க. தடந்தாளித்யாதி. பருவத்துக் கீடாய் விகாஸயுக்தமாய் பரஸ்பரஸத்ருசமாயிருக்கிற திருவடிகளைக் கொண்டு. சார்ங்கபாணி. ஸ்ரீசார்ங்கத்தைத் திருக்கையிலேயுடையவன். இது ஈச்வரத்வ சிஹ்நங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். அவதரிக்கிறபோதே ஈச்வரத்வ சிஹ்நங்கள் தோன்றும்படியாகவிறே வந்தவதரித்தது. தளர் நடை நடவானே. தளர் நடையாவது-திருவடிகள் ஊன்றி நடக்கும் பருவமன்றிக்கே நடைகற்கும் பருவமாகையாலே தள்ளம்பாறி நடக்கும் நடை. .... (1)

செக்கரிடைநுனிக்கொம்பில்தோன்றுஞ் சிறுபிறைமுளைப்போல *
நக்கசெந்துவர்வாய்த்திண்ணைமீதே நளிர்வெண்பல்முளையிலக *
அக்குவடமுடுத்தாமைத்தாலிபூண்ட அனந்தசயனன் *
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடைநடவானே (2

இரண்டாம்பாட்டு. செக்கரித்யாதி. செக்கர்வானத்திடையிலே, சாகாக்ரத்திலே தோன்றும்படி உந்நேயமான பாலசந்த்ராங்குரம்போலே. நக்கவித்யாதி. ஸ்மிதம் செய்கையாலே மிகச்சிவந்திருந்துள்ள திருவதரமாகிற உயர்ந்த நிலத்தின் மேலே குளிர்ந்து வெளுத்திருக்கிற திருமுத்தின் அங்குரத்தினுடைய தேஜஸ்ஸானது ப்ரகாசிக்க. அக்குவட முடுத்து. சங்குமணி வடத்தைத் திருவரையிலேசாத்தி. ஆமைத்தாலிபூண்ட. கூர்மாகாரமான தாலியாகிற ஆபரண விசேஷத்தைத் திருக்கழுத்திலே சாத்தியிருக்கிற. அநந்தசயனன். அவதாரத்தினுடைய மூலத்தை நினைத்துச் சொல்லுகிறது. * நாம வ[illegible] மத * என்னக்கடவதிறே. தக்கமாமணிவண்ணன். தகுதியான நீலரத்நம்போன்ற திருநிறத்தையுடையவன். வாசுதேவனித்யாதி. ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகன், தளர்நடை நடவானோ. .... (2)

மின்னுக்கொடியுமோர்வெண்டிங்களுஞ் சூழ்பரிவேடமுமாய் *
பின்னல்துலங்குமரசிலையும் பீதகச்சிற்ருடையொடும் *
மின்னிற்பொலிந்ததோர்கார்முகில்போலக் கழுத்தினிற்காறையொடும் *
தன்னிற்பொலிந்தவிருடீகேசன் தளர்நடைநடவானோ. (3)

மூன்றும்பாட்டு. மின்னித்யாதி. மின்கொடியும் அத்தோடு சேர்ந்ததோர் அகளங்க சந்த்ரமண்டலமும் அத்தைச்சூழ்ந்த பரிவேஷமும்போலே. பின்னலித்யாதி. திருவரையிற் சாத்தின பொற்பின்னலும், அதிலே கோவைப்பட்டு ப்ரகாசிக்கிற வெள்ளி அரசிலைப்பணியும், இவற்றுக்கு மேலேசாத்தின பொன்னின் சிற்ருடையுமாகிற விவற்றோடும். மின்னிலித்யாதி. மின்னாலே விளங்கப்பெற்றதொரு காளமேகம்போலே திருக் கழுத்திற் சாத்தின காறையோடும். தன்னிலித்யாதி. இவ்வொப்பனைகள் மிகையாம்படி தன்னழகாலே ஸம்ர்த்தனுயிருப்பானுய் அவ்வழகாலே கண்டவர்களுடைய இந்த்ரியங்களைத் தன்வச மாக்கிக் கொள்ளுமவன் தளர்நடை நடவானோ. .... (3)

கன்னற்குடந்திறந்தாலொத் தூறிக் கணகணசிரித்துவந்து *
முன்வந்துநின்றுமுத்தந்தரும் என்முகில்வண்ணன் திருமார்வன் *
தன்னைப்பெற்றேற்குத்தன்வாயமுதந்தந்து என்னைத்தளிர்ப்பிக்கின்றுன் *
தன்னெற்றுமாற்றலர்தலைகள்மீதே தளர்நடைநடவானோ. (4)

நாலாம்பாட்டு. கன்னலித்யாதி. கருப்பஞ்சாற்றுக்குடம் இல்லி திறந்தால் பொசிந்து புறப்படுமாபோலே, திருப்பவளத்தில் ஜலமானது ஊறிவடிய, கணகணவெனச் சிரித்து ப்ரீதனுய்க்கொண்டு. கணகணவென்றது - விட்டுச் சிரிக்கிறபோதை சப்தானுகாரம். முன்னித்யாதி. முன்னேவந்து தன்னுடைய அதராஸ்வாதத்தைத் தாராநிற்கும். முத்தம் - அதரம். என்னித்யாதி. எனக்கு பவ்யனுய்க் காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையனுய், அந்த பவ்யதைக்கு ஊற்றுவாயான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை யுடையவன். தன்னையித்யாதி. தன்னைப் பிள்ளையாகப்பெற்ற பாக்யத்தையுடைய வெனக்குத் தன்னுடைய வாகம்ர்தத்தைத்தந்து என்னைத் தழைப்பியாநின்றுன். இங்கே "வாயமுதந் தந்து-தளிர்ப்பிக்கின்றுன்"

என்று - வர்த்தமானமாகச் சொல்லுகையாலே, முன்பு ''முத்தம்தரும்'' என்றது எப்போதும் தன்விஷயத்தில் அவன் செய்து போரும் ஸ்வபாவகதநம் பண்ணின படி. தன்னெற்றித்யாதி. தன்னோடெதிர்ந்த சத்ருக்களானவர்களுடைய தலைகள் மேலே தளர்நடை நடவானோ. .... (4)

முன்னலோர்வெள்ளிப்பெருமலைக்குட்டன் மொடுமொடுவிரைந்தோட *
பின்னைத்தொடர்ந்ததோர் கருமலைக்குட்டன் பெயர்ந்தடியிடுவதுபோல் *
பன்னியுலகம்பரவியோவாப் புகழ்ப்பலதேவனென்னும் *
தன்னம்பியோடப்பின்கூடச்செல்வான் தளர்நடைநடவானோ. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு முன்னலித்யாதி. முன்னே விலக்ஷணமாய் அத்விதீயமாய்ப் பெரிதாயிருந்துள்ள வெள்ளிமலையீன்ற குட்டியானது தன்செருக்காலே திடுதிடென விரைந்தோட. பின்னையித்யாதி. அந்தக்குட்டியின் பின்னே தன் செருக்காலே அத்தைப்பிடிக்கைக்காகத் தொடர்ந்து, அஞ்ஜநகிரியீன்றதொருகுட்டி, தன் சைசவாநுகுணமாகக் காலுக்குக்கால் பேர்ந்தடியிட்டுச் செல்லுமாபோலே. பன்னியித்யாதி. லோகமெல்லாம் கூடி, தங்கள் ஜ்ஞாநசக்திகளுள்ள வளவெல்லாம்கொண்டு ஆராய்ந்து ஸ்துதித்தாலும் முடிவு காணவொண்ணாத புகழையுடையனாய் பலதேவனென்னும் பேரையுடையனான தன்னுடைய தமையனானவன் செருக்கி முன்னே ஓட, அவன்பின்னே அவனைக் கூடவேணுமென்று தன் சைசவாநுகுணமாக த்வரித்து நடக்குமவன் தளர்நடை நடவானோ. ... ... (5)

ஒருகாலிற்சங்கொருகாலிற்சக்கரம் உள்ளடிபொறித்தமைந்த *
இருகாலுங்கொண்டங்கங்கெழுதினாற்போல் இலச்சினைபடநடந்து *
பெருகாநின்றவின்பவெள்ளத்தின்மேல் பின்னையும்பெய்துபெய்து *
கருகார்க்கடல்வண்ணன்காமர்தாதை தளர்நடைநடவானோ. (6)

ஆறாம்பாட்டு. ஒருகாலித்யாதி. ஒரு திருவடிகளிலே ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமும் ஒரு திருவடிகளிலே திருவாழியாழ்வானுமாக உள்ளடிகளிலே ரேகாரூபேண பொறித்துச் சமைந்த விரண்டு திருவடிகளையுங்கொண்டு. அங்கங்கித்யாதி. அடியிட்ட அவ்வவஸ்தலங்களிலே தூலிகைகொண்டு எழுதினாற்போலே அடையாளப் படும்படி நடந்து. பெருகாவித்யாதி. இந்த நடையழகையும் வடிவழகையும்கண்டு மேன்மேலனப் பெருகாநின்ற ஆநந்த ஸாகரத்துக்குமேலே பின்னையும் உத்தரோத்தரம் ஆநந்தத்தையுண்டாக்கி. கருகாரித்யாதி. இரண்டு குளிர்ந்திருக்கிற கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையவன். கருமை-இருட்சி; கார்-குளிர்த்தி. அன்றிக்கே, கருமை- பெருமையாய். கார் - இருட்சியாகவுமாம். அன்றிக்கே, காரென்று -மேகமாய், காளமேகம் போலேயும் கடல்போலேயுமிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனென்னவுமாம். காமர்தாதை. அழகாலே நாட்டைவெருட்டித் திரிகிற காமனுக்கு உத்பாதகனானவன். *காமனைப்பயந்த காளையிறே. ''[illegible]'' என்னும்படியன்றிக்கே, காமனைப் பயந்த பின்பு கீழ்நோக்கிப் பிராயம்புகுமாய்த்து.

காமர்தாதை இன்ப வெள்ளத்தின்மேல் பின்னையும் பெய்து பெய்து — தளர் நடை நடவானோ என்று அந்வயம். ... ... (6)

படர்பங்கயமலர்வாய்நெகிழப் பனிபடுசிறுதுளிபோல் *
இடங்கொண்டசெவ்வாயூறியூறி யிற்றிற்றுவீழநின்று *
கடுஞ்சேக்கழுத்தின்மணிக்குரல்போல் உடைமணிகணகணென *
தடந்தாளிணைகொண்டுசார்ங்கபாணி தளர்நடைநடவானோ. (7)

ஏழாம்பாட்டு. படரித்யாதி. பெருத்திருந்துள்ள தாமரைப்பூவானது முகுளிதமா யிருக்கையன்றிக்கே, வாய்நெகிழ்ந்தவளவிலே, குளிர்த்தியையுடைத்தான அகவாயில் மதுவானது சிறுக்கத்துளித்து விழுமாப்போலே. இடங்கொண்டவித்யாதி. இடமுடைத்தாய்ச் சிவந்திருந்துள்ள திருப்பவளத்தில் ஜலமானது நிரந்தரமாக ஊறி முறிந்து விழும்படி நின்று. கடுஞ்சேக்கழுத்தித்யாதி. கடிதான சேவின் கழுத்தில் கட்டின மணியினுடைய த்வநிபோலே திருவரையில் கட்டின மணியானது கணகணவென்று சப்திக்கும்படி. தடந்தாளித்யாதி. ஸவிகாஸமாய் பரஸ்பர ஸத்ர்சமான திருவடிகளைக்கொண்டு சார்ங்கபாணியானவன் தளர்நடை நடவானோ. .... (7)

பக்கங்கருஞ்சிறுப்பாறைமீதே அருவிகள்பகர்ந்தனைய *
அக்குவடமிழிந்தேறித்தாழ அணியல்குல்புடைபெயர *
மக்களுலகினிற்பெய்தறியா மணிக்குழவியுருவின் *
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடைநடவானோ. (8)

எட்டாம்பாட்டு. பக்கமித்யாதி. கறுத்த நிறத்தையுடைத்தாய்ச் சிறுத்திருந்துள்ள மலையினுடைய பார்ச்வத்திலே நிம்நோந்நதமான அருவிகள் ஒளிவிடுமாபோலே. பகர் - ஒளி. அக்கித்யாதி. திருவரையிற்சாத்தின வளைமணி வடமானது தாழ்ந்தும் உயர்ந்தும் நாலும்படியாக. அணியித்யாதி. அழகிய நிதம்ப ப்ரதேசமானது பார்ச்வங்களிலே அசைய மக்களித்யாதி. லோகத்தில் மநுஷ்யர் பெற்றறியாத அழகிய குழவிவடிவையுடைய. தக்கவித்யாதி. தகுதியான நீலரத்நம் போன்ற நிறத்தையுடையனான ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகன் தளர்நடை நடவானோ.

வெண்புழுதிமேற்பெய்துகொண்டளைந்ததோர் வேழத்தின்கருங்கன்றுபோல் *
தெண்புழுதியாடித்திரிவிக்கிரமன் சிறுபுகர்படவியர்த்து *
ஒண்போதலர்கமலச் சிறுகாலுறைத்தொன்றும்நோவாமே *
தண்போதுகொண்டதவிசின்மீதே தளர்நடைநடவானோ. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. வெண்புழுதியித்யாதி. வெளுத்த புழுதியை மேலே ஏறிட்டுக்கொண்டு அளைந்ததொரு கரிய ஆனைக்கன்றுபோலே. தெண்ணித்யாதி. தெள்ளிய புழுதியைத் திருமேனியிலே ஏறிட்டுக்கொண்டு. திரிவிக்கிரமன். ஆச்ரிதனை இந்த்ரனபேக்ஷிதம் செய்கைக்காகத் திருவடிகளின் மார்த்தவம் பாராதே லோகத்தை யளந்தவன். சிறுபுகர்பட வியர்த்து. ஏறிட்டுக்கொண்ட புழுதி ஸ்வேத பிந்துக்களாலே நனைத்தவிடங்களிலே திருமேனி சிறிது புகர்த்துத் தோன்றும்படி வியர்த்து. ஒண்போதித்யாதி. அழகியதாய்த் தனக்கடைத்த

காலத்திலே யலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற சிறியதான திருவடிகள் மிதித்த விடத்திலே ஒன்றுறைத்து நோவாதடியாக. தண்ணித்யாதி. குளிர்ந்த பூக்களையுடைத்தான மெத்தைமேல் தளர்நடை நடவானோ. தவிசு-மெத்தை. (9)

திரைநீர்ச்சந்திரமண்டலம்போல் செங்கண்மாற்கேசவன்றன் *
திருநீர்முகத்துத்துலங்குசுட்டி திகழ்ந்தெங்கும்புடைபெயர *
பெருநீர்த்திரையெழுகங்கையிலும் பெரியதோர்தீர்த்தபலந்
தருநீர் * சிறுச்சண்ணந்துள்ளஞ்சோரத் தளர்நடைநடவானோ. (10)

பத்தாம்பாட்டு. திரைநீரித்யாதி. திரைக்கிளப்பத்தை யுடைத்தான ஸமுத்ரமத்யத்திலே சலித்துத்தோற்றுகிற சந்த்ரமண்டலம்போலே சிவந்ததிருக் கண்களையும் அதுக்குப் பரபாகமான கறுத்த நிறத்தையு முடையனாய் ப்ரசஸ்த கேசனாயிருக்கிறவன். மால்-கரியவன். தன்னித்யாதி. தன்னுடைய அழகியதாய் நீர்மையை யுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தில் விளங்குகிற சுட்டியானது எங்கு மொக்க ப்ரகாசித்து இடம்வலம் கொண்டசைய. பெருநீரித்யாதி. தீர்த்தங்களில் ப்ரஸித்தமாய் ப்ரவாஹஜலம் மாறாமல் அலையெறிகிற கங்கையிலுங்காட்டில் பெரியதாய் அத்விதீயமான தீர்த்தபலத்தைத் தரும் ஜலத்தை யுடைத்தான சிறுச்சண்ணமானது துளிக்கத் துளிக்கத் தளர்நடை நடவானோ. ... ... (10)

ஆயர்குலத்தினில்வந்துதோன்றிய அஞ்சனவண்ணன்றன்னை *
தாயர்மகிழவொன்னார்தளரத் தளர்நடைநடந்ததனை *
வேயர்புகழ்விட்டுசித்தன் சீரால்விரித்தனவுரைக்கவல்லார் *
மாயன்மணிவண்ணன்தாள்பணியும் மக்களைப்பெறுவர்களே. (11)

ஆயரித்யாதி. கோபகுலத்திலே வந்து ஆவிர்ப்பவித்த. ராஜகுலத்தில் ஆவிர்ப்பவித்தமை அடியறிவாரறியுமித்தனையிறே; இதிறே எல்லாரும் அறிந்தது. அஞ்சனவண்ணன்தன்னை. கண்டவர் கண்குளிரும்படி அஞ்சனம் போலே யிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனை. தாயரித்யாதி. பெற்றதாயாரான யசோதையும் அவளோபாதி ஸ்நேஹிகளானவர்களும் ப்ரீதராம்படியாகவும், தொட்டில் பருவத்திலே பூதநாசகடாதிகள் நிரஸ்தரானமையறிந்த கம்ஸாதிகளான சத்ருக்கள், தலையெடுத்து நடக்க வல்லனானமை கண்டு "என் செய்யப்புகுகிறோம்" என்று பீதராய் அவஸந்நராம்படியாகவும் தளர்நடை நடந்த ப்ரகாரத்தை. வேயரித்யாதி. *வேயர் தங்கள் குலத்துதித்தவராகையாலே அக்குடியிலுள்ளாரெல்லாரும் தம்முடைய வைபவத்தைச் சொல்லிப்புகழும்படியான பெரியாழ்வார். சீராலித்யாதி. சீர்மையோடே விஸ்தரித்துச்சொன்னவிவற்றை யேதேனுமொருபடி சொல்ல வல்லவர்கள். மாயனித்யாதி. ஆச்சர்யமான குணங்களையுடையனாய் நீலரத்நம் போன்ற வடிவையுடையனானவனுடைய திருவடிகளிலே ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான வ்ருத்தி விசேஷத்தைப் பண்ணும் ஸத்புத்ரர்களைப் பெறுவர். மக்களென்று அவிசேஷமாகச் சொல்லுகையாலே வித்யையாலும் ஜந்மத்தாலும் வரும் உபயவித புத்ரர்களையும் சொல்லுகிறது. ... ... (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

26-9-90

முதற்பத்து—எட்டாந்திருமொழி—பொன்னியல்.

அவன் தளர்நடையாகிற பாலசேஷ்டிதத்தினுடைய ரஸத்தை, பெற்ற தாயாரான யசோதைப்பிராட்டி தத்காலத்தில் அவனைக்குறித்து அபேக்ஷித்து அநுபவித்தாப்போலே, பிற்காலமாயிருக்கச் செய்தேயும் *மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்றவராகையாலே தத்காலத்திற் போலே ப்ரகாசித்து, தாமும் அந்த ரஸத்தை அநுபவித்தாராய் நின்ருர் கீழ்; இனிமேல் அவனுடைய சைசவாநுகுணமாக ஓடிவந்து தன்னை அணைத்துக்கொள்ளும்படியை, யசோதைப்பிராட்டி அநுபவிக்கவாசைப்பட்டு, அதுதன்னை அவனைக்குறித்து அபேக்ஷித்து, அவன் வந்து தன்னையணைக்கையாகிற ரஸத்தை அவள் அநுபவித்த ப்ரகாரத்தை, அப்படியே தாமும் அநுபவித்து ஹர்ஷடராகிருர். அச்சோவென்று-அவன் வந்து அணைத்துக்கொள்ளுகையை அபேக்ஷிக்கையும், அந்த சேஷ்டிதரஸத்தை அநுபவிக்கையுமே அவளோடிவர்க்கு ஸாம்யம். *மயர்வற மதிநலம் பெற்று, பரத்வாதிகளை யெல்லாம் தெளியக் கண்டவராகையாலே அவதாராந்தர சேஷ்டிதங்களையும் இவ்வவதாரந்தன்னில் உத்தரகாலத்திலுள்ள சேஷ்டிதங்களையும் தர்ம்யைக்யத்தாலே வஸ்து விசேஷணமாக்கிக்கொண்டு அவனைப்புகழ்ந்து அந்த பாலசேஷ்டித ரஸத்தை அநுபவித்தவிது இவர்க்கு விசேஷம். ... . *

** பொன்னியற்கிண்கிணி சுட்டிபுறங்கட்டி *
தன்னியலோசை சலன்சலனென்றிட *
மின்னியல்மேகம் விரைந்தெதிர்வந்தாற்போல் *
என்னிடைக்கோட்டராவச்சோவச்சோ எம்பெருமான்வாராவச்சோவச்சோ. (1)

முதற்பாட்டு. பொன்னியல்கிண்கிணி. பொன்ஞலே இயலப்பட்ட கிண்கிணி. அழகுக்குடலாக பேலே பொன்தோய்த்துச் சமைத்த கிண்கிணியென்றபடி. பொன்னே உபாதானமாகச் சமைத்ததென்னில் த்வநிக்கக்கூடாதிறே அன்றிக்கே, பொன் வடத்திலே கோவைப்பட்ட கிண்கிணியென்னவுமாம். மேலே "சலன்சலனென்றிட" என்கையாலே, கிண்கிணியென்றவிது திரு அரையில் சாத்தும் கிண்கிணியையும், சேவடிக் கிண்கிணியையும் சொல்லுகிறது. சுட்டி-லலாடபூஷணம். இவற்றை, புறங்கட்டியென்றது. புறமென்று இடமாய், அவற்றுக்கு அடைத்தஸ்த்தலங்களிலே கட்டியென்றபடி. "கண்கால்புறமகம்" என்கையாலே, புறமென்ற சப்தம். இடத்துக்கு வாசகமிறே. தன்னியலித்யாதி. திருவரையில் கிண்கிணியினுடையவும் திருவடிகளில் சதங்கைகளினுடையவும் தனக்கு இயல்வானத்வநி சலன்சலனென்று த்வனிக்க, சலன்சலன் என்கிறது-அனுகார சப்தம். மின்னியலித்யாதி. மின்னையியல்வாக வுடைத்தான மேகமானது கால் படைத்துக் கடுநடையிட்டுக்கொண்டு எதிரே வருமாபோலே. கீழ் கிண்கிணி, சுட்டி என்றவை, "செங்கமலக்கழல்" என்கிற பாட்டிற் சொன்ன ஸர்வாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய், திருமேனிக்குப் பரபாகமான அவ்வாபரண தேஜஸ்ஸோடேகூட நடந்துவரவேணுமென்னு மபேக்ஷையைப்பற்ற இந்த த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்தது. என்னிடைக்கித்யாதி. என்னுடைய வொக்கலையிலிருப்புக் காசைப்பட்டு ஓடிவந்து என்னை யணைத்துக்கொள்ளவேணும். இருகாற் சொல்லு

கிறது அதில் ஆதராதிசயத்தாலே. எம்பெருமானித்யாதி. முன்சொன்னவிடத்தில் அல்பம் விளம்பிக்கையாலே, என்னுடைய நாதனே! வாரா அச்சோவச்சோ வென்கிறது. அச்சோவென்றது—அணைத்துக்கொள்ளென்றபடி. வாரா—வந்து. (1)

செங்கமலப்பூவில் தேனுண்ணும்வண்டேபோல் *
பங்கிகள்வந்து உன்பவளவாய்மொய்ப்ப *
சங்குவில்வாள்தண்டு சக்கரமேந்திய *
அங்கைகளாலேவந்தச்சோவச்சோ ஆரத்தழுவாவந்தச்சோவச்சோ. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. செங்கமலமித்யாதி. செந்தாமரைப் பூவிலே மதுபானம் பண்ணுகிற வண்டுகள்போலே பங்கிகளித்யாதி. சுருண்ட திருக்குழல்கள் வந்து உன் திருப்பவளத்தை மொய்க்கும்படியாக. சங்கித்யாதி. ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்கும் அழகுக்கு முடலாய் உனக்குப்பரிகையே யாத்ரையாயிருக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களைப் பூவேந்தினாற்போலே தரித்துக்கொண்டிருக்கு மவையாய், அவைதானும் மிகையாம்படி வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்க வேண்டும்படியான அழகையுடைய திருக்கைகளாலே வந்து அணைத்துக்கொள்ளவேணும். ஆரவித்யாதி. அபர்யாப்தமாக வன்றிக்கே, பரிபூர்ணமாக வணைத்துக்கொள்ளவேணும். (2)

பஞ்சவர்தூதனாய்ப் பாரதங்கைசெய்து *
நஞ்சுமிழ்நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு *
அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள்செய்த *
அஞ்சனவண்ணனேயச்சோவச்சோ ஆயர்பெருமானேயச்சோவச்சோ. (3)

மூன்றாம்பாட்டு. பஞ்சவரித்யாதி. துர்யோதநாதிகளாலே நெருக்குண்டு, ராஜ்யாதிகளை யிழந்து, உன்னையொழிய வேறொரு துணையின்றிக்கே நின்ற பாண்டவர்களவர்க்கும் பரதந்த்ரனாய்க்கொண்டு தூதகர்த்யத்திலே அதிகரித்து, துர்யோதநாதிகள் பக்கலிலே சென்று அவர்களையும் இவர்களையும் சேர்க்கப் பார்த்தவிடத்தில் அவர்கள் இசையாமையாலே, 'ஆனால் யுத்தத்தைப்பண்ணி ஜயித்தவர்கள் ஒருவர் ராஜ்யத்தை ஆளுங்கோ'ளென்று சொல்லிப்போந்து, பின்பு பாண்டவர்களுக்காய் நின்று பாரத யுத்தத்திலே கையும் அணியும் வகுத்து யுத்தத்தை நடத்தி. நஞ்சித்யாதி. விஷத்தைஉமிழாநின்ற காளியனாகிற ஸர்ப்பங்கிடந்த கொடிய பொய்கையிலே அத்தை மதியாமற் சென்றுபுக்கு. நற்பொய்கையென்றது விபரீதலக்ஷணையாய் காளியவிஷதூஷித மாகையாலே க்ரூரமான பொய்கை யென்றபடி. அஞ்சவித்யாதி. "ஆய்ச்சிமார்களு மாயருமஞ்சிட" என்கிறபடியே இந்த வ்ர்த்தாந்தத்தைக் கேட்ட அநுகூல ஜனங்களெல்லாரும் "என்னாகப்புகுகிறதோ" என்று பயப்படும்படியாக. "ஐந்தலைய பைந்நாகத்தலைப் பாய்ந்தவனே" என்கிறபடியே அந்தக்காளியனுடைய பணங்களின்மேலே சென்று குதித்து ந்ர்த்தம் செய்து அவனை யிளைப்பித்து, "[illegible]" என்று தன்னுடைய ப்ராணரக்ஷணத்துக்காக அவன் சரணம் புகுந்த பின்பு அவன் பக்கலிலே அருளைப்பண்ணின. அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டென்றது—காளியன்தானஞ்சும்படியாக அவன் பணத்தின்மேலே பாய்ந்தென்னவுமாம்.

அஞ்சனவண்ணனே. சரணுகதரக்ஷணம் பண்ணுகையாலே அஞ்சனம்போலே குளிர்ந்து புகர்பெற்ற திருமேனியை யுடையவனே! அச்சோவச்சோ. ஆயர்பெருமானே. அமரர்பெருமானுன மேன்மைக் கெதிர்த்தட்டாக ஆயர்பெருமானுன நீர்மையையுடையவனே யச்சோவச்சோ. ... ... (3)

> **நாறியசாந்தம் நமக்கிறைநல்கென்ன ***
> **தேறியவளுந் திருவுடம்பில்பூச ***
> **ஊறியகூனினை உள்ளேயொடுங்க * அன்**
> **றேறவுருவினுயச்சோவச்சோ எம்பெருமான்வாராவச்சோவச்சோ.** ((4)

நாலாம்பாட்டு. நாறியவித்யாதி. ஈரங்கொல்லியைக் கொன்று பரிவட்டங்கள் சாத்தி ஸ்ரீமதுரையிலே போய்ப்புகுந்தவளவிலே, கம்ஸனுக்குச் சாந்திட்டுப் போரும் கூனி சாந்துகொண்டுபோகா நிற்கச்செய்தே வழியிலே கண்டு, ''அண்ணர்க்கும் நமக்கும் பூசலாம்படி சாந்திட வல்லையோ" என்ன; அபேக்ஷித்தது மறுக்கமாட்டாமையாலும் "வெண்ணெய் நாற்றத்திலே பழகின இவர்கள் சாந்தின் வாசி யறிவார்களோ" என்னுமத்தாலும் மட்டமான சாந்துகளைக்காட்ட; "[illegible]" இத்யாதிப்படியே அவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு குறை சொல்லிக் கழித்து, "ஸுக³ந்த⁴மேதத் ராஜார்ஹம் தீ³யதாமநுலேபநம்" என்று "அண்ணருடம்புக்கும் நம்முடம்புக்கும் அநுரூபமான பரிமளத்தையுடைய சாந்திலே அல்பம் தர" என்று அபேக்ஷிக்க; சாந்தைத் தரமிட்டுக்கழித்தபடியையும் அபேக்ஷித்த சீர்மையையும் வடிவழகையும் கண்டு ஹர்ஷடையாய் "கம்ஸனுக்குக் கொடு போகிற வித்தை இவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவன் தண்டிக்கிற் செய்வதென்'' என்று அஞ்சாதே நெஞ்சம்தேறி அவளும் உத்தமமான சாந்தை யெடுத்துத் திருமேனியிலே சாத்த. ஊறியவித்யாதி. அநந்யப்ரயோஜநமாக அவள் கிஞ்சித்கரிக்கையாலுண்டான ப்ரீதியாலே "இவள் முதுகில் கூனை நிமிர்த்திவிடக்கடவோம்" என்று திருவுள்ளம் பற்றி அவள் முதுகிலே "வேர்விழுந்ததோ" என்னும்படி உறைத்துப் புறப்பட்டு நிற்கிறகூனை அவள் சரீரத்தினுள்ளே அடங்கும்படியாக அக்காலத்திலே நிமிர்த்து, திருக்கைகளாலே யுருவினவனே! அச்சோ வச்சோ; எங்கள் குலத்துக்கு ஸ்வாமியானவனே வாராவச்சோ வச்சோ. ... (4)

> **கழல்மன்னர்சூழக் கதிர்போல்விளங்கி ***
> **எழலுற்றுமீண்டே யிருந்துன்னைநோக்கும் ***
> **சுழலைப்பெரிதுடைத் துச்சோதனனை ***
> **அழலவிழித்தானேயச்சோவச்சோ ஆழியங்கையனேயச்சோவச்சோ.** (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. கழலித்யாதி. பாண்டவர்களுக்காக ஸ்ரீதூதெழுந்தருளுகிற விசேஷத்தைக் கேட்டு, வீரக்கழலிட்டு ஸமர்த்தராயிருக்கும் ராஜாக்கள் பலரும் சூழ ஸேவித்திருக்க, தான் ஸிம்ஹாஸநஸ்த்தனுய்க்கொண்டு, அபிஷேகாத்யாபரண தேஜஸ்ஸாலும் ப்ரதாபத்தாலும் ஆதித்யனைப்போல் விளங்கி, "க்ர்ஷ்ணன் வந்தால் ஒருவரும் எழுந்திருத்தல், குசலப்ரச்நம் பண்ணுதல் செய்யாதே கொள்ளுங்கோள்" என்று நியமித்து, பொய்யாஸநமிட்டு வைத்திருக்கிற வளவிலே,

எழுந்தருளிச் சென்று புகுந்தபோது, ராஜாக்களெல்லாரும் "[illegible]" என்கிறபடியே எழுந்திருப்பார் அநுவர்த்திப்பாராக, தானும் துடை நடுங்கி எழுந்திருக்க வுத்யோகித்து, மீண்டும் கறுவுதலாலே தெரியாதபடியிருந்து. உன்னையித்யாதி. பொய்யாஸநம் முதலாக முன்பு பண்ணிவைத்த சூழ்ச்சிகளாலே நலிவதாகக்கோலி உன்னைப்பார்த்த துர்யோததனை, தன்னகவாயிற் சீற்றமெல்லாம் பார்க்கிற பார்வையிலே தோற்றும்படி அத்யுஷ்ணமாகப் பார்த்தவனே யச்சோவச்சோ. ஆழியங்கையனித்யாதி. திருவாழியை அழகிய திருக்கையிலே யுடையவனே அச்சோவச்சோ. ... ... (5)

போரொக்கப்பண்ணி யிப்பூமிப்பொறைதீர்ப்பான் *
தேரொக்கவூர்ந்தாய் செழுந்தார்விசயற்காய் *
காரொக்குமேனிக் கரும்பெருங்கண்ணனே *
ஆரத்தழுவா வந்தச்சோவச்சோ ஆயர்கள்போரேறேயச்சோவச்சோ. (6)

ஆரும்பாட்டு. போரித்யாதி. பதினொரு அக்ஷௌஹிணிபரிகரமும் நூறு ராஜாக்களும் பீஷ்மத்ரோணாதிகளுமான அத்திரளோடு ஸமமாக ஏழக்ஷௌஹிணி பரிகரத்தையும், பாண்டவர்களைவரையுங் கொண்டு யுத்தம் பண்ணி யென்னுதல்; "பாண்டவர்களுக்கு ஓர் கோல்குத்து நிலமும் கொடோம்" என்று வெட்டிதாக வார்த்தை சொன்னபின்பு துர்யோதநாதிகளை யுத்தத்திலே பொருந்தும்படியாகப் பண்ணி யென்னுதல். இப்பூமிப்பொறை தீர்ப்பான். இதுதான் செய்தது, அதார்மிகராய் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளா யிருப்பாரெல்லாரையும் யுத்தபூமியிலே கொன்று. இந்த பூமியினுடைய பாரத்தைப் போக்குகைக்காக வாய்த்து. "மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான்" என்கையாலே அவதார ப்ரயோஜநமு மிதுவேயிறே. தேரித்யாதி. யுத்தத்துக்கும் விஜயத்துக்கும் தகுதியாகச்சூடும் தும்பை, வாகை முதலான அழகிய மாலையையுடைய அர்ஜுநனுக்கு '[illegible]' இத்யாதிப்படியே ஸர்வமுமாய் நின்று, ப்ரதிபக்ஷ பூதரானவர்களுடைய அநேகம் தேருக்கு ஸமமாக அவனுடைய தேரை நடத்தினவனே. "ஆயுதமெடுக்க வொண்ணாது" என்கையாலே ஸாரத்த்யத்திலே அதிகரித்து. தேர்க்காலாலே ப்ரதிபக்ஷ ஸேனையைத் துகளாக்கினுய்த்து. "கொல்லாமாக்கோல்" இத்யாதிப்படியே ஸாரத்த்யம் பண்ணின ஸாமர்த்த்யத்தாலேயிறே பூபாரநிரஸநம் பண்ணிற்று. காரொக்குமித்யாதி. வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிற திருமேனியை யுடையனாய், *கரியவாகிப் புடைபரந்திருக்கிற திருக்கண்களை யுடையனா யிருக்கிறவனே. இத்தால் பூபாரத்தைப் போக்குகையாலும், ஆச்ரிதனான அர்ஜுநனை விஜயியாக்குகையாலு முண்டான ஹர்ஷம் வடிவிலும் கண்ணிலும் தோற்றும்படி நின்ற நிலையைச் சொல்லுகிறது. ஆரவித்யாதி. என்னுடைய அபிநிவேசம் தீரும்படி வந்து பூர்ணமாக வணைத்தருளவேணும். ஆயர்களித்யாதி. கோபர்க்கு பவ்யனாய், அத்தாலே யுத்தோந்முகமான ரிஷபம்போலே செருக்கியிருக்கிறவனே யச்சோவச்சோ. ... ... (6)

மிக்கபெரும்புகழ் மாவலிவேள்வியில் *
தக்கதிதன்றென்று தானம்விலக்கிய *
சுக்கிரன்கண்ணைத் துரும்பால்கிளறிய *
சக்கரக்கையனேயச்சோவச்சோ சங்கமிடத்தானேயச்சோவச்சோ. (7)

ஏழாம்பாட்டு. மிக்கவித்யாதி ஔதார்யத்தாலே மிகவும் பெரிய புகழை யுடையனுன மஹாபலியின் யஜ்ஞவாடத்திலே இந்த்ரனுக்காக வாமநவேஷத்தைக் கொண்டு சென்று "கொள்வன், நான், மாவலி, மூவடி, தா" என்ன; "புலன்கொள் மாணுய்" என்கிறபடியே ஸர்வேந்த்ரியாபஹாரக்ஷமமான விவனுடையவடிவழ காலும், அநந்விதமாகச்சொன்ன முக்தோக்தியாலும் மஹாபலி அபஹ்ருதசித்த னுய், இவனபேக்ஷித்தது கொடுப்பதாக உத்யோகிக்கிறவளவிலே, குருவான சுக்ரன், இவன் வடிவும், வரத்தும், சொன்ன வார்த்தையும் அதிமாநுஷமா யிருக்கை யாலே நிருபித்து, "இவன் ஸர்வேச்வரன், தேவகார்யம் செய்யவந்தான், உன் ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்கவந்தான் ; ஆனபின்பு, நீ தாநம் பண்ணுகிற விது தகுதியன்று" என்று தாநத்தை நிரோதிக்க; அவன் அதுகேளாதே உதகம் பண்ணப் புகுந்தவளவிலே, உதகபாத்ர த்வாரத்திலே சுக்ரன் ப்ரவேசித்து உதகம் விழாதபடி தகைய; அந்த த்வாரசோதநம் பண்ணுவாரைப்போலே திருக்கையில் திருப்பவித்ரத்தினுடைய அக்ரத்தாலே அவன் கண்ணைக் கலக்கின திருவாழியைக் கையிலே யுடையவனே. "துரும்பாற்கிளறிய சக்கரக்கையன்" என்கையாலே அந்த பவித்ராக்ரமாய்ப் புகுந்து அவன் கண்ணைக்கலக்கிற்று, 'கருதுமிடம் பொரும் திருவாழி' என்று தோற்றுகிறது. சங்கமிடத்தானே. ஒருகாலும் திருவாழிக்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்திற்கும் பிரிவில்லையிறே. ஆகையாலே, அவன் வலங்கையிலே தோன்றும்போது இவன் இடங்கையிலே தோன்றும்படியாயிறே யிருப்பது. அச்சோவச்சோ. இப்படி யிருந்துள்ள கையு மாழ்வார்களுமான சேர்த்தியோடே வந்து அணைத்துக்கொள்ளவேணுமென்கை. ... ... (7)

என்னிதுமாயம் என்னப்பனறிந்திலன் *
முன்னையவண்ணமேகொண்டு அளவாயென்ன *
மன்னுநமுசியை வானிற்சுழற்றிய *
மின்னுமுடியனேயச்சோவச்சோ வேங்கடவாணனேயச்சோவச்சோ. (8)

எட்டாம்பாட்டு. என்னித்யாதி. திருக்கையிலே உதகம் விழுந்தவனந் தரம் திருவடிகளை வளர்த்து அளக்கப்புக்கவாறே, இத்தைக்கண்ட மஹாபலிபுத்ர னுன நமுசி ஓடிவந்து "இதுவென்" என்று வளருகிற திருவடிகளைத்தகைய; "நீ தகைகிறதென்? நான் உதகமேற்றது அளந்துகொள்ள வேண்டாவோ" என்ன; "நீ செய்தது க்ருத்ரிமமன்றோ" என்ன; "நீ க்ருத்ரிமமென்பானென்? என்னுடைய ப்ரஹ்மசர்ய வேஷத்தையும் அர்த்தித்வத்தையும்கண்டு உன்னுடைய பிதா உதக தானம் பண்ணிப்போந்தது பொய்யோ? என்ன; "என்னுடைய பிதாவானவன் உன்னுடைய வஞ்சநனத்திலேயகப்பட்டு உன்னுடையபடியொன்று மறிந்திலன்" என்ன; "நான் செய்தது வஞ்சனமென்று நீ சொல்லுகிறது என்கொண்டு?" என்ன; "வஞ்சனமன்ருகில் நீ முற்பட்ட வடிவைக்கொண்டு அளவாய்" என்ன; "முன்னையவண்ணம் கூடுமோ? விகாரியான சரீரமன்றோ" என்றவளவிலும், தான் பிடித்த நிலைவிடாதே நின்ற நமுசியை ஆகாசத்திலே சுழற்றி யெறிந்து விட்ட உஜ்ஜ்வலமான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனே. திருவுலகளந்த வ்ருத்தாந்தத்தாலே சேதனருடைய அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களை

அறுத்த பின்பாய்த்து சேஷித்வ ப்ரகாசகமான திருவபிஷேக மொளிபெற்றது. வேங்கடமித்யாதி. "அன்று ஞாலமளந்தபிரான் – சென்றுசேர் திருவேங்கட மாமலை" என்னும்படி அந்த வாமநாவதார சேஷ்டிதமடையத் தோன்றத் திருமலைக்கு நிர்வாஹகனாய் நிற்கிறவனே! அச்சோவச்சோ. .... (8)

கண்டகடலும் மலையுமுலகேழும் *
முண்டத்துக்காற்ரு முகில்வண்ணுவோவென்று *
இண்டைச்சடைமுடி யீசனிரக்கொள்ள *
மண்டைநிறைத்தானேயச்சோவச்சோ மார்வில்மறுவனேயச்சோவச்சோ, (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. கண்டவித்யாதி. கண்ணுற்கண்ட கடல்களும் மலைகளும் ஸப்த லோகங்களும் எல்லாவற்றையுமிட்டு நிறைக்கப் பார்க்கிலும் என்கையில் கபாலத்துக்குப் போராதா யிராநின்றன. முண்டம்-கபாலம். இதால்-கண்டவிட மெங்கும் பிக்ஷைபுகுந்து திரிந்தும் நிறையக்காணுமையாலே இதினுடைய துஷ்பூரதையைச் சொன்னபடி. அன்றிக்கே, கண்டகடலும்மலையு முலகேழும் தட்டித்திரிந்து பிக்ஷைபுகுந்தவிடத்திலும் என்கையில் கபாலத்துக்குப் போருகிற தில்லை யென்னவுமாம். முகில்வண்ணு, ஜலஸ்தலவிபாகம் பாராமல் உபகரிக்கும் மேகம்போன்ற ஔதார்ய ஸ்வபாவத்தை யுடையவனே. இத்தால் நீ நிறைக்கி லொழிய நிறைக்கவல்லாரில்லை யென்கை. ஓவென்று. தன் ஆர்த்தி தோற்றக் கூப்பிட்டு. இண்டையித்யாதி. நெருங்கப்பின்னின ஜடாபந்தத்தையுடையனுய் ஈச்வராபிமானியான ருத்ரன். இத்தால்–இவனுடைய ஈச்வரத்வம் தப:பலமாய் வந்ததென்னுமிடமும் இவனுடைய துர்மாநமும் சொல்லுகிறது. இரக்கொள்ள, * [illegible] * என்கிறபடியே வந்து பிக்ஷையிரக்க. இரக்கொள்ள என்று ஒரு முழுச்சொல்லாய், இரக்கவென்றபடி. மண்டை நிறைந்தானே. [illegible]" என்கிறபடியே பஹுதாவாக ஸ்புடிதமாய் போனவழி தெரியாதே போம்படி, "ஊறு செங்குருதியால் நிறைத்த" என்கிறபடியே திருமார்வில் செங்குருதியாலே அந்தக் கபாலத்தை நிறைத்தவனே. மார்வில் மறுவனே. ஸர்வேச்வரத்வசிஹ்நமான ஸ்ரீவத்ஸத்தைத் திருமார்விலே யுடையவனே! அச்சோவச்சோ.

"உண்டத்துக்கு" என்று பாடமானபோது, "கண்ட" இத்யாதிக்கு—கண்ட கடலிலும் மலையிலும் உலகேழிலும் சாபோபஹதனாய்த் திரிந்து பிக்ஷை புகுந்து "முடைத்தலையூன்" என்கிறபடியே துர்க்கந்தியான கபாலத்தில். அத்தை யுளைந்துளைந்து ஜீவித்துத்திரிந்து, அதுக்கு ஆற்ருதே, நெருங்கப்பின்னின ஜடையை யுடைய ஈச்வராபிமாநியான ருத்ரன் அந்த ஆற்ருமையைப்பரிஹரிக்கைக்காக முகில்வண்ணுவோவென்று உன்னுடைய ஔதார்ய குணத்தைச் சொல்லி ஆர்த்தியோடே கூப்பிட்டு, "இத்தைப் போக்கவேணும்" என்று அர்த்தித்தவளவிலே, "நம்மையொழிய விவனுக்கு கதியில்லை" என்று "அரற்குப பிச்சைபெய் கோபாலகோளரி" என்கிறபடியே அவன் கையில் கபாலத்தை நிறைத்தவனே யென்னுமாம். .... (9)

துன்னியபேரிருள் சூழ்ந்துலகைமூட *
மன்னியநான்மறை முற்றுமறைந்திட *
பின்னிவ்வுலகினில் பேரிருள்நீங்க * அன்
றன்னமதானானேயச்சோவச்சோ அருமறைதந்தானேயச்சோவச்சோ. (10)

பத்தாம்பாட்டு. துன்னியவித்யாதி. தேஜஸ்ஸினுடைய அஸந்நிதாநத்தில் திமிரம் வ்யாப்தமாமாபோலே கர்ம ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபாதிகளுக்குக் கண்காட்டியான வேதம் போகையாலே நெருங்கின அஜ்ஞாநரூப மஹாந்தகாரமானது வ்யாப்தமாய்க்கொண்டு லோகத்தை யெங்கும் மறைக்கும்படியாக. மன்னியவித்யாதி. நித்யமாய் ருகாதிபேதத்தாலே நாலுவகைப்பட்டிருந்துள்ள வேதமெல்லாம் திரோஹிதமாய்விட. பின்னித்யாதி. பின்பு இந்த லோகத்திலுண்டான மஹாந்தகாரமானது நீங்கும்படியாக. அன்றித்யாதி. அக்காலத்திலே வேதத்தை வெளிப்படுத்துகைக்காக ஸாராஸார விவேக சக்தியுக்தமான ஹம்ஸமாய் வந்து தோற்றினவனே. அருமறையித்யாதி. உன்னைப் பெறிலும் பெறுதற்கரிதான வேதத்தை உபகரித்தவனே! அச்சோ வச்சோ. ... . (10)

நச்சுவார்முன்னிற்கும் நாராயணன்றன்னை *
அச்சோவருகவென்று ஆய்ச்சியுரைத்தன *
மச்சணிமாடப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல் *
நிச்சலும்பாடுவார் நீள்விசும்பாள்வரே. (11)

நச்சுவாரித்யாதி. ஜந்ம வ்ருத்தாதிகளாலுண்டான தரதமவிபாகம் பாராதே. தன்னையாசைப்பட்டவர்களெல்லார்க்கும் அவர்களாசைப்பட்ட வடிவைக்கொண்டு முன்னே வந்துநிற்கும் நாராயணன் தன்னை. அச்சோவித்யாதி. அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டால் வந்த சைசவாநுகுணமாக அவன் தன்னை யணைத்துக் கொள்ளுகையில் அபேக்ஷை தோற்ற அச்சோவச்சோவென்றும் வருகவென்றும் தாயான யசோதைப் பிராட்டி சொன்ன பாசுரங்களை. மச்சணியித்யாதி. பல நிலமான மாடங்களையுடைய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய் ப்ராஹ்மணோத்தமரான பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தவித்தை. நிச்சலும் பாடுவார். ப்ரீதியுக்தராய்க் கொண்டு போகருபமாகச் சொல்லுமவர்கள், காலதத்த்வமுள்ளதனையும் பரமாகாச சப்த வாச்யமான பரம பதத்தை ஸ்வாதீநமாக நடத்தப் பெறுவர். அதாவது அங்குள்ள ஸகல போகத்துக்கும் தாங்களே நிர்வாஹகராவரென்றபடி. ... (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து-ஒன்பதாந்திருமொழி—வட்டுநடுவே.

கீழிற்றிருமொழியிலே – யசோதைப்பிராட்டி, அவனுடைய சைசவாநுகுணமாக முன்னே யோடிவந்து மேல்விழுந்து அணைத்துக்கொள்ளும் ரஸத்தை யநுபவிக்க வாசைப்பட்டு அச்சோ வென்கிற நன்னுடைய உக்தியாலும் அதுக்கு அநுகுணமான தன்னுடைய ஹஸ்தமுத்ரையாலும் வந்தணைத்துக்கொள்ள வேணு

மென்று அவனை யபேக்ஷித்து அந்த ரஸத்தை யநுபவித்தபடியைத் தம்முடைய ப்ரேமாநுகுணமாகத் தாமும் அப்படியே அபேக்ஷித்து அநுபவித்தாராய் நின்றார்; அவ்வளவன்றிக்கே, அவன் தன்னுகப்பாலே யோடிவந்து முதுகிலே மேல் விழுந்து அணைத்துக்கொள்ளும் சேஷ்டிதரஸத்தையும் அனுபவிக்க வாசைப்பட்டு, "புறம்புல்குவான்" என்று அதுதன்னை அவனைக்குறித்தபேக்ஷித்து, அவனும் அப்படிசெய்ய அவளநுபவித்த ப்ரகாரத்தை, அவ்வளவுமல்லாத ப்ரேமத்தை யுடைய தாம், அந்த சேஷ்டிதத்தை யநுபவிக்கையிலுண்டான ஆசையாலே அவனுடைய மேன்மையையும் நீர்மையையும் சொல்லிப்புகழ்ந்துகொண்டு, "புறம் புல்குவான், புறம்புல்குவான்" என்று பலகாலுமபேக்ஷித்து, தத்காலம்போலே தர்சித்து ப்ரீதரா யநுபவிக்கிறா ரித்திருமொழியில். ... ... (*)

வட்டுநடுவேவளர்கின்ற * மாணிக்க
மொட்டுநுனையின் முளைக்கின்றமுத்தேபோல் *
சொட்டுச்சொட்டென்னத் துளிக்கத்துளிக்க * என்
குட்டன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவான் கோவிந்தனென்னைப்புறம்புல்குவான். (1)

முதற்பாட்டு. வட்டித்யாதி. இரண்டு நீலரத்நவட்டின் நடுவே வளராநிற்ப தொரு நீலரத்நத்தாலுண்டான மொட்டினுடைய அக்ரத்திலே அரும்பியா நிற்கிற முத்துக்கள் போலே. நீலரத்ந மொட்டென்றது - நிறத்தையும் ஆகாரத்தையும் பற்ற. சொட்டித்யாதி. உள்ளினின்றும் புறப்படுகிற ஜலபிந்துக்களிற்று முறிந்து சொட்டுச்சொட்டென்னப் பல்காலும் துளியாநிற்க. சொட்டுச்சொட்டென்கிற விது அநுகாரம். என்குட்டனித்யாதி. என்பிள்ளைவந்து என்னைப் புறம்புல்குவான். கோவிந்தன். ஸுலபனானவன் என்னைப் புறம்புல்குவான். புறமென்று - முதுகு. புல்குதலாவது - தழுவுகை. புல்குவான் என்று - அபேக்ஷிக்கை. அன்றிக்கே, புல்குவான் என்றது - புல்குகிறவ னென்றபடி. அப்போது - இத்தலை அபேக்ஷிக்க வன்றிக்கே. அவன் தானேவந்து புல்குகிறபடியைச் சொல்லுகிறதாம். இது "ஆழிப்பிரான் புறம்புல்கிய" என்கிற நிகமனத்துக்கு மிகவும்சேரும். .... (1)

கிண்கிணிகட்டிக் கிறிகட்டி * கையினிற்
கங்கணமிட்டுக் கழுத்தில்தொடர்கட்டி *
தங்கணத்தாலே சதிராநடந்துவந்து *
என்கண்ணனென்னைப்புறம்புல்குவான் எம்பிரானென்னைப்புறம்புல்குவான். (2)

இரண்டாம்பாட்டு. கிண்கிணியித்யாதி. திருவரையிலே கிண்கிணியைக்கட்டித் திரு முன்கையிலே கிறியைக்கட்டி. கிறி - சிறுபவள வடம். கங்கணமித்யாதி. திருத்தோள் வளையிட்டுத் திருக்கழுத்திலே சங்கிலியாகிற வாபரணத்தைச்சாத்தி. நன் கணத்தாலே. திருவாபரணந் தன்னுடைய திரளோடே. திருவாபரண ப்ரகரணமாகையாலே அநுக்தமான திருவாபரணங்களையும் கூட்டிக் கணமென்கிறது. அன்றிக்கே, தன் கண்ணாலே என்னைக் கடாக்ஷித்துக் கொண்டென்னுதல். அத்து - சாரியை. சதிரா நடந்துவந்து. நானறியாதபடி நடந்துவந்து. அன்றிக்கே, அழகிதாக நடந்துவந்தென்னுதல். என்கண்ணன். எனக்கு ஸுலபனானவன்,

என்னைப் புறம்புல்குவான். எம்பிரான். எனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னைப் புறம் புல்குவான். ... ... (2)

கந்தக்கதித்துக் கிடந்தபெருஞ்செல்வம் *
ஒத்துப்பொருந்திக்கொண்டு உண்ணாதுமண்ணாள்வான் *
கொத்துந்தலைவன் குடிகெடத்தோன்றிய *
அந்தன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவான் ஆயர்களேறென்புறம்புல்குவான். (3)

மூன்றும்பாட்டு. கத்தவித்யாதி. அஹம்மமதைகளாலே உனக்கெனக்கென்று பிணங்கும்படி கொழுத்துக்கிடந்த மஹதைச்வர்யத்தை. கதிப்பு–கொழுப்பு. அன்றிக்கே. "தக்கத்தடித்து, பக்கப்பருத்து" என்னுமாபோலே, கத்தக்கதித்தென்று ஒரு முழுச் சொல்லாய், மிகவும் கொழுத்துக்கிடந்த மஹதைச்வர்யத்தை யென்னவுமாம். ஒத்தித்யாதி. பந்துக்களான பாண்டவர்களோடே கூடி நெஞ்சு பொருந்திக் கொண்டு ஜீவியாதே. மண்ணாள்வான். பூமிப்பரப்படங்கலும் தானே ஆள்வானாகப் பாரித்திருந்த–.கொத்துத்தலைவன். துச்சாஸநாதிகளான ப்ராதாக்களும் பந்துக்களுமானதிரளுக்கு நிர்வாஹகனாய்க் கொண்டு ப்ரதாநனாயிருந்துள்ள துர்யோதநனுடைய. குடிகெட. குலமாக நசிக்கும்படி. தோன்றியவித்யாதி. "[illegible]" என்கிறபடியே பார்த்தனுக்கு ஸாரதியாய்க் கொண்டு ப்ரகாசகனான ஸ்வாமியானவன், வந்து என்னைப்புறம்புல்குவான். ஆயர்களித்யாதி. கோபர்களுக்கெல்லாம் தலைவனானவன். என்னைப் புறம்புல்குவான். ... . (3)

நாந்தகமேந்திய நம்பிசரணென்று *
தாழ்ந்ததனஞ்சயற்காகித் தரணியில் *
வேந்தர்களுட்க விசயன்மணித்திண்டேர் *
ஊர்ந்தவனென்னைப்புறம்புல்குவான் உம்பர்கோனென்னைப்புறம்புல்குவான். (4)

நான்காம்பாட்டு. நாந்நகமித்யாதி. நாந்தகமென்னும் பேரையுடைத்தான திருக்குற்றுடைவாளை ஆச்ரிதரக்ஷணத்தில் விளம்பாஸஹதையாலே ஸர்வகாலமும் பூவேந்தினாற்போலே திருக்கையிலே தரித்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கைக்கீடான குணங்களால் பூர்ணனாயிருக்கிற நீ ரக்ஷகனாகவேணுமென்று. தாழ்ந்தவித்யாதி. ப்ரபதநம் செய்த அர்ஜுந பக்ஷபாதியாய். தரணியிலித்யாதி. பூமியிலுள்ள ராஜாக்களெல்லாரும் அர்ஜுநனளவில் பக்ஷபாதத்தையும் தேரை நடத்துகிற ஸாமர்த்த்யத்தையும் கண்டு "நாம் இனி ஜீவிக்கையென்ப தொன்றுண்டோ" என்று நெஞ்சுஉளுக்கும்படியாக. விசயனித்யாதி. அர்ஜுநனுடைய அழகியதாய்த் திண்ணியதான தேரை ஸாரதியாய் நின்று நடத்தினவன், என்னைப்புறம் புல்குவான். உம்பரித்யாதி. இப்படி துர்வர்க்கத்தை நிரஸிக்கையாலே, பூபாரத்தைப் போக்குகைக்காக அவதரித்தருள வேணுமென்று அபேக்ஷித்த தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனானவன், என்னைப் புறம்புல்குவான். .... (4)

வெண்கலப்பத்திரங் கட்டிவிளையாடி *
கண்பலபெய்த கருந்தழைக்காவின்கீழ் *
பண்பலபாடிப் பல்லாண்டிசைப்ப * பண்டு
மண்பலகொண்டான்புறம்புல்குவான் வாமனனென்னைப்புறம்புல்குவான். (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. வெண்கலமித்யாதி. வெண்கலத்தாலே பண்ணின பத்ரத்தை ஜாத்யுசிதமாகத் திருவரையிலே கட்டிக்கொண்டுவிளையாடி. கண்பலவித்யாதி. பலபீலிக் கண்களையுமிட்டுக்கட்டின பெரிய குடையாகிற சோலை நிழலின் கீழே. கண்-பீலிக்கண். பெய்தல்-அத்தையிட்டுச் சமைத்தலைச் சொல்லுகிறது. கருமை—பெருமை. தழை—குடை. அத்தை, "கா" என்கிறது பீலியினுடைய தழைவால் வந்த குளிர்த்தியைப்பற்ற. அன்றிக்கே. "கண் பல பெய்து" என்று பாடமானபோது, கருந்தழை-கண் பல பெய்து என்று அந்வயித்து-பல பீலிக் கண்களையும் திருமுடியிலே அலங்காரமாகச் சாத்தியென்று பொருளாகக் கடவது. கருந்தழை — பீலிப்பிச்சம். கண்ணென்கிறது — அதினுடையகண். தலையிலே பீலித்தழைகட்டுகை ஜாத்யுசிதவர்த்தியிறே. காவின்கீழ். இப்படிக் கொத்த அலங்காரத்தோடே சோலை நிழலிலே விளையாடியென்கை.

பண்ணித்யாதி. "ஸஜெஜஸஸ—ராணாழ" என்றும் "திசைவாழியெழ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திக்குக்கள் தோறும் அநுகூலரானவர்கள் பண்கள் பலவற்றாலும்பாடி மங்களாசாஸநம்பண்ண. இசைப்பவென்றது-சொல்லவென்றபடி. பண்டித்யாதி, மஹாபலிபக்கலிலே அர்த்தியாய்ச் சென்று நீரேற்றவக்காலத்திலே பூமி தொடக்கமான ஸகல லோகங்களையும் திருவடிகளாலே அளந்து கொண்டவன், புறம்புல்குவான். வாமனன். அளப்பதற்கு முன்னே இரக்கைக்கு வாமநனானவன், என்னைப்புறம்புல்குவான். ... . (5)

சத்திரமேந்தித் தனியொருமாணியாய் *
உத்தரவேதியில் நின்றவொருவனை *
கத்திரிவர்காணக் காணிமுற்றுங்கொண்ட *
பத்திராகாரன்புறம்புல்குவான் பாரளந்தானென்புறம்புல்குவான். (6)

ஆறும்பாட்டு. சத்திரமித்யாதி. ச்சத்ரத்தையும் கையிலே தரித்துக்கொண்டு அஸஹாயனாய் க்ர்ஷ்ணாஜிநமும் யஜ்ஞோபவீதமும் முஞ்சியுமான விநீத வேஷத்தாலும் வடிவழகாலும் அத்விதீயமான வாமநனாய்க்கொண்டு யஜ்ஞவாடத்திலே சென்று, உத்தரவித்யாதி. அத்விதீயமான ஔதார்யகுணத்தை யுடையனாய், உத்தரவேதியிலே நின்ற மஹாபலியை. கத்திரிவரித்யாதி. ராஜாக்களெல்லாரும் காணத் தனக்கு ஸ்வம்மான பூமியை. அவன் தன்னதாகக் கொண்டிருக்கையாலே தான் அர்த்தியாய் உதகமேற்றுப் பரிக்ரஹித்த. பத்திராகாரன். பத்ரமான ஆகாரத்தை யுடையவன் – விலக்ஷணமான வடிவையுடையவ னென்கை. "புலன் கொண்மாணாய்" என்றாரிறே. பாரளந்தானித்யாதி. முன்பு இரந்த பூமியைத் திருவடிகளாலே அளந்துகொண்டவன், என்புறம் புல்குவான். .... (6)

பொத்தவுரலைக்கவிழ்த்து அதன்மேலேறி *
தித்தித்தபாலும் தடாவினில்வெண்ணெயும் *
மெத்தத்திருவயிறார விழுங்கிய *
அத்தன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவான் ஆழியானென்னைப்புறம்புல்குவான். (7)

ஏழாம்பாட்டு. பொத்த வித்யாதி. பால் வெண்ணெய் முதலான த்ரவ்யங்களைக் களவிலே ஜீவித்துத்திரியப் புக்கவாறே, அவற்றை "இவனுக்கெட்டாதபடி வைக்கக்கடவோம்" என்று உறிமேலே உயரச் சேமித்துவைக்க; அடிப்பொத்து உபயோக யோக்யமன்றிக்கே எல்லாரும் உபேக்ஷித்துக்கிடந்ததொரு வுரலையுருட்டிக் கொண்டுபோய் உறிக்கீழே கவிழவிட்டு அதின்மேலேயேறி நின்று. நல்லவுரலானல் நடுவே தேடுவாருண்டா யிருக்குமென்றுய்த்துப் பொத்தவுரலைத்தேடி யிட்டுக்கொண்டது. தித்தித்தவித்யாதி. காய்ச்சித் திரட்டித் தடாவிலே வைத்த ரஸ்யமான பாலையும், கடைந்து தடாவிலே சேர்த்து வைத்த வெண்ணெயையும். தடாவினி லென்கிறவிது, கீழும் மேலும் அந்வயித்துக் கிடக்கிறது. விழுங்கிய வென்கையாலே பாலும் திரட்டுப்பாலென்றே கொள்ளவேணும்.

மெத்தவித்யாதி. இவற்றை அமுது செய்கிற விடத்தில் அபிநிவேசாதிசயத்தாலே மிகவும் திருவயிறு நிறைய வமுது செய்த. அத்தன். ஸ்வாமியானவன். கீழ்ச்சொன்ன வ்ருத்தாந்த விசேஷத்தைப்பற்ற வுகந்து சொல்லுகிற வார்த்தை. வந்தென்னைப் புறம்புல்குவான். ஆழியான். க்ரீடமத்தில் மிகவும் அவகாஹந முடையவனென்னுதல்; கையிலே திருவாழியை யுடையவனென்னுதல். திருவாழியை யுடையவன் என்றபோது, ஸர்வாதிகனானவன் கிடீர்! க்ஷுத்ரரைப்போலே யிப்படி செய்தவனென்று கருத்து. என்னைப் புறம்புல்குவான். .... (7)

மூத்தவைகாண முதுமணற்குன்றேறி *
கூத்துவந்தாடிக் குழலாலிசைபாடி *
வாய்த்தமறையோர் வணங்க * இமையவர்
ஏத்தவந்தென்னைப்புறம்புல்குவான் எம்பிரானென்னைப்புறம்புல்குவான். (8)

எட்டாம்பாட்டு. மூத்தவைகாண. வயஸ்ஸாலும் ஜாத்யுசிதமான வடிவாலும் மூத்த கோபஜநங்களானவை தன்னுடைய சேஷ்டிதரஸத்தைக் காணும்படியாக. அன்றிக்கே, மூத்த என்கிற வித்தை, மூத்து என்று கடைக்குறைத்தலாய், அவை என்று. ஸபையாய், வ்ருத்தஜந ஸபை யென்னவுமாம். முதுமணலித்யாதி. எல்லார்க்கும் தெரியும்படியான உயர்ந்த மணற்குன்றிலேயேறி. முதுமையால் - கிளர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. கூத்தித்யாதி. நிலவறையிற் கிடக்கிற பெண்களும் விட்டுவந்துகாண்கைக்கு உறுப்பாகையாலே ப்ரீதனாய்க்கொண்டு கூத்தாடி. குழலாலிசைபாடி. திருப்பவளத்தில் வைத்து ஊதுகிற குழல்வழியே இசைகளைப் பாடி. குழலின் த்வநி வாய்ப்பிறே மூத்தவையறிவது. தான் நினைத்த பெண்களுடைய பெயரைச்சொல்லியழைக்கையும், வெறுத்தவர்களைக் கால்கட்டிப் பொறை கொள்ளுகையும் முதலான சப்தவிசேஷங்கள் இவனோடு பழகிப் போரும்

பெண்களுக்கிறே தெரிவது. "குழலாலிசைபாடி கூத்துவந்தாடி" என்றந்வயித்துக் கொள்வது. குழலோசையாலே அபிமதரைத்திரட்டி, "அவர்கள் காணப்பெற் ரேமே" என்று உகந்து கொண்டாய்த்துக் கூத்தாடுவது. மரக்கால்கூத்து, குடக் கூத்து என்று விசேஷியாமையாலே, இவற்றில் ஏதேனுமொரு கூத்தாகக்கடவது.

வாய்த்தவித்யாதி. ஸ்வசேஷ்டிதங்காண வாசைப்பட்டு, தன்னை அடியொத் தித்திரியும் விலக்ஷணரான ரிஷிகளானவர்கள் இந்த சேஷ்டிதத்திலே தோற்று வணங்க, தேவர்களானவர்கள் இத்தைக்கண்டு வித்தராய்நின்று ஸ்துதிக்க. அன் றிக்கே, வாய்த்த என்கிற வல்லொற்றை—மெல்லொற்ருக்கி, வாய்ந்தவென்ருய், மறையோரென்கிறது — நிலவறையிலே மறைந்து நின்றவர்களென்றபடியாய், முன்பு நில்வறைகளிலே மறைந்துகிடந்து குழலோசை வழியே கிட்டின பெண்கள் திருவடிகளின் மார்த்தவத்தை நினைத்து இந்தக்கூத்தை அமைக்கைக்காகவணங்க, அநிமிஷராய்க் கூத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த முன்பு சொன்ன வ்ர்த்தஜநங்கள் வித்தராய் ஸ்துதிக்கும்படியாக வென்னவுமாம். வந்தித்யாதி. இப்படிக் கூத்தா டின செவ்வியோடே வந்தென்னைப் புறம்புல்குவான். எம்பிரான். எங்களுக்கு மஹோபகாரகனனவனென்னைப் புறம்புல்குவான். .... (8)

கற்பகக்காவு கருதியகாதலிக்கு * .
இப்பொழுதீவனென்று இந்திரன்காவினில் *
நிற்பனசெய்து நிலாத்திகழ்முற்றத்துள் *
உய்த்தவனென்னைப்புறம்புல்குவான் உம்பர்கோனென்னைப்புறம்புல்குவான். (9)

ஒன்பதாம்பாங்கு. கற்பகமித்யாதி. தேவலோகத்திலே இந்த்ரனுடைய காவிலே நிற்கிற கற்பகக்காவை, சசிபண்ணின அவமதியடியாக "பிடுங்கிக் கொண்டுபோய் பூலோகத்திலே என்னுடைய நிலாமுற்றத்திலே நட்டுத்தர வேணும்" என்று ஆசைப்பட்ட அபிமதையான ஸத்யபாமைப்பிராட்டிக்கு, நாளை யென்னுதல், பின்னையென்னுதல் செய்யாதே இப்போதே தரக்கடவேனென்று பிடுங்கிக்கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே. முற்பட ஆதரித்தஇந்த்ரன், தன்புழைக் கடையிலே ஒருபூண்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போரப்பொருமையாலே குபிதனாய் வஜ்ரத்தைவாங்கித், துடர்ந்து யுத்தம் செய்வானாகவந்து, வந்தகார்யம் பலியாமை யாலே ஸ்தோத்ரம் செய்ய, "இப்போதுதானே கொடுபோகவேணும், பின்பு அங்கே வந்து நிற்கக்கடவது" என்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு போந்து "வண்துவரை நட்டான்" என்கிறபடியே ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே நிலாமுற்றத்திலே நட்டவன். உய்த்தவன் என்கையாலே இங்கேகொடுவந்து நட்டபின்பு அங்குத் தையிலுங்காட்டில் தழையும் பூவும் கொழுந்துமாய்க்கொண்டு ஸம்ருத்தமானபடி சொல்லுகிறது. என்னையித்யாதி. இப்படி அபிமதவிஷய பரதந்த்ரனனவன் என்னைப் புறம்புல்குவான். உம்பர்கோன். பிராட்டியுகப்புச்செய்கையாலே இஸ்ஸ்வபாவத்துக்குத் தோற்று எழுதிக்கொடுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனனவன் என்னைப்புறம் புல்குவான் .... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்ருர்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்.

ஆய்ச்சியன்ருழிப்பிரான் புறம்புல்கிய *
வேய்த்தடந்தோளிசொல் விட்டுசித்தன்மகிழ்ந்து *
ஈத்ததமிழிவை யீரைந்தும்வல்லவர் *
வாய்த்தநன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே. (10)

வேய்த்தடந்தோளி-ஆய்ச்சி. பசுமைக்கும் சுற்றுடைமைக்கும் செவ்வைக்கும் வேய்போலேயாய்ப் பெருத்திருந்துள்ள தோள்களையுடையளான யசோதைப் பிராட்டி. அன்றித்யாதி. அக்காலத்திலே கையிலே திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரன் அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டால் வந்த சைசவாநுகுணமாகத் தன்னைப் புறம்புல்கின ப்ரகாரங்களைச் சொன்னசொல்லை. விட்டுசித்தனித்யாதி. பெரியாழ்வார் தத்காலம்போலே அனுபவித்து ப்ரீதராய், அது தன்னை யெல்லாரு மறியும்படி உபகரித்ததாய் ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடமாயிருக்கிற இவை பத்துப் பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். வாய்த்தவித்யாதி. ஸர்வேச்வரனுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கீடாக வாய்த்த விலக்ஷணரான சிஷ்யபுத்ரர்களை லபித்து, அத்தால் வந்த ஆநந்தத்தை யுடையராவர். .... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து—முதல்திருமொழி—மெச்சூது.

கீழிரண்டு திருமொழியிலும் - "அச்சோ" என்றும், "புறம்புல்குவான்" என்றும் அவன், சைசவாநுகுணமாக ஓடிவந்து மேல்விழுந்து முன்னும் பின்னு மணைக்கும் ரஸத்தைத் தானநுபவிக்க வாசைப்பட்டு அவனைக்குறித்து ப்ரார்த்தித்து அவன் அப்படி செய்ய, யசோதைப்பிராட்டி அநுபவித்தாற்போலே, இந்த சேஷ்டி தங்களினுடைய ரஸத்தை யநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, தாமும் அப்படி ப்ரார்த்தித்து தத்காலம்போலே யநுபவித்து இனியரானர்; சிறுப்பிள்ளைகள் அப்பூச்சிகாட்டி விளையாடுமத்தையும் அவதாரத்தின் மெய்ப்பாடு தோற்ற அவன் ஆசரித்ததை தத்காலத்திலுள்ளா ரநுபவித்து ஹ்ர்ஷ்டராய்ப் பேசினப் போலே, பிற்காலமா யிருக்கச் செய்தேயும் தத்காலம்போலே தாமுமநுபவித்துப்பேசி ஹ்ர்ஷ்டராகிரு ரித்திருமொழியில். .... *

மெச்சூதுசங்கமிடத்தான் நல்வேயூதி *
பொய்ச்சூதில்தோற்ற பொறையுடைமன்னர்க்காய் *
பத்தூர்பெருதன்று பாரதங்கைசெய்த *
அத்தூதனப்பூச்சிகாட்டுகின்ருன் அம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்ருன். (1)

முதற்பாட்டு. மெச்சூது சங்கமிடத்தான். "ஆச்ரிதபரதந்த்ரனை பாண்டவ பக்ஷபாதி" என்று எல்லாரும் மெச்சும்படியாக வூதுகிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யிடத்திருக்கையிலேயுடையவன். 'மெச்ச' என்கிறவிது, 'மெச்சு' என்று கடைக் குறைத்தலாய்க் கிடக்கிறது. மெச்ச ஊதுகிறவென்றபடி. மெச்சுதல் - கொண் டாட்டம். ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்வநிதான் ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியும் அநுகூலர்

வாழும்படியு மாயிறே யிருப்பது. "[illegible]" என்கிறபடியே. நல்வேயூதி இதிறே அவதாரத்துக்கநுகுணமான நிரூபகம். அநுகூலர் வாழும்படி நல்ல குழலை யூதுபவன். குழலுக்கு நன்மையாவது - "நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு நாரதனும் தந்தம் வீணைமறந்து" "மரங்கள் நின்று மதுதாரைகள்பாயும்" இத்யாதிப்படியே தன்னுடைய த்வநியாலே சேதநாசேதந விபாகமற ஈடுபடுத்தவற்றுகை. ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும் திருக்குழலும் இவ்வவதாரத்தில் கைதொடானியிறே யிருப்பது. பசுமேய்த்துத் திரியுங்காலத்திலும், "ஆநிரையினம் மீளக்குறித்த சங்கம்" என்றும், "கேயத்தீங்குழ லூதிற்றும் நிரைமேய்த்ததும்" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே.

பொய்ச்சூதில் தோற்ற. க்ர்த்ரிமமானசூதிலே பராஜிதராய் ஸர்வஸ்வத்தையு மிழந்த. செவ்வையில் இவர்களை ஜயிக்கப்போகாதிறே; க்ர்த்ரிமத்தாலேயிறே இவர்களை ஜயித்தது. பொறையுடை மன்னர்க்காய். அவர்கள்செய்தது க்ர்த்ரிமமென்று அறிந்திருக்கச்செய்தேயும் க்ரோதவிக்ர்தியின்றிக்கே, க்ஷமையை யுடையராயிருந்த ராஜாக்களுக்காய். துர்யோதநாதிகள், இவர்கள் ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்குமித்தனையல்லது இவர்கள் க்ஷமையை அபஹரிக்கமாட்டார்களிறே. ஆகையாலே பொறையுடை மனனரென்று - பொறையை யிவர்களுக்கு நிரூபகமாகச்சொல்லுகிறது. மன்னர்க்காய். "[illegible] ஜநார்த்தந:" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு ஸர்வவிதமான துணையும் தானேயாய்ப் பரதந்த்ரனாய்.

பத்தூரித்யாதி. இவர்களுக்காக ஸ்ரீதூதெழுந்தருளி "பாண்டவர்களும் நீங்களும் விரோதித்திராதே உள்ளார்க்குள்ள அம்சங்களை விபஜித்துக்கொடுத்து, கூடிக்கலந்திருக்கில் தீர்க்கஜீவிகளாகலாம்" என்ன; அவர்கள், "நாங்கள் அது செய்யோம்" என்ன; "ஆனால், சிறிது குறையவாகிலுங் கொடுங்கோள், அவர்களை நான் பொருத்துகிறேன்" என்ன; அதுக்கும் அவர்களிசையாமையாலே, "ஆனால், அவர்களைவர்க்கும் தலைக்கிரண்டூராகப் பத்தூர்தன்னைக் கொடுங்கோள்" என்ன; "இவையொன்றும் நாங்கள் செய்வதில்லை, வீரபோக்யையன்றோ வஸுந்தரை, யுத்தத்தைப்பண்ணி ஜயித்தவர்கள் ஜீவிக்கு மித்தனை" என்ன; ஆனால், "அதுதன்னைச் செய்யுங்கோள்" என்று போந்து, இத்தலையையும் யுத்தத்திலே பொருத்தி, அன்று பாரதயுத்தத்திலே கையுமணியும்வகுத்து, ஸாரதியாய் நின்று நடத்தின ஆச்ரிதபக்ஷபாதியான அந்தத் தூதனைவன். அப்பூச்சி பயங்கரமாயுள்ளது. அதாவது—லோகத்தில் பாலரானவர்கள் எதிர்த்தலைக்கு பயங்கரமாகக் கொண்டு காட்டுவன சில சேஷ்டிதங்கள்.

இவ்விடத்தில் விசேஷமுண்டு. அதேதென்னில்; நீர்மையைக்கண்டு "நம்மிலே யொருவன்" என்றிருக்குமவர்கள் பயப்படும்படி ஈச்வரத்வசிஹ்நங்களைக் காட்டுகை. "இவ்விடத்தை, உய்ந்தபிள்ளை பாடாநிற்க, திருவோலக்கத்திலே அத்தூதனென்று—பெருமாளைக்காட்டுவது, அப்பூச்சியென்று - கண்ணை யிறுத்துக் கொண்டு வருவதாய் அபிநயிக்க; உடையவர்பின்னே ஸேவித் தெழுந்தருளி

யிருந்த எம்பார்–திருக்கைகளைத் திருத்தோள்களோடு சேர்த்துக்காட்ட, அவரும் அப்படியே அபிநயித்துக்கொண்டுவர, 'இதுக்கடியென்' என்று விசாரித்துப் புரிந்து பார்த்தருளி, 'ஸ்ரீகோவிந்தப் பெருமாள்! இருந்தீரோ' என்றருளிச்செய்தார்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. அப்பூச்சி யென்கிறது—இரண்டு திருக்கையி லாழ்வார் களையும். அம்மனே யென்கிறது–கண்டு பயப்பட்டுச் சொல்லுகிற வார்த்தை. (1)

மலைபுரைதோள்மன்னவரும் மாரதரும்மற்றும் *
பலர்குலைய நூற்றுவரும்பட்டழிய * பார்த்தன்
சிலைவளையத் திண்டேர்மேல்முன்னின்ற * செங்கண்
அலைவலைவந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (2)

இரண்டாம்பாட்டு. மலையித்யாதி. மலைபோலே ஒருவரால் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடி திண்ணிதான தோள்களையுடைய ராஜாக்களும். இத்தால் - அதி பலபராக்ரமராகையாலே ஒன்றுக்கு மஞ்சாதவர்களென்கை. மாரதரும். பீஷ்ம த்ரோணாதிகளான மஹா ரதரும். பீஷ்மர், த்ரோணாசார்யர், கர்ணன் என்கிற இவர்கள் ஒரொருவரே அதிசூரராகையாலே ஒரெதிரிகளுக்கு மஞ்சாதவர்களிறே. மற்றும்பலர். தனித்தனியே யெண்ணி முடியாமையாலே மற்று மிவர்களோடொக்க விகல்பிக்கலாம்படி யிருப்பாரநேகரென்கிறார். பதினோரக்ஷௌஹிணியானால் அதில் எத்தனை சூரருண்டாயிருக்கும்; ஆகையாலே ஸமுச்சயித்துச் சொல்லு மித்தனையிறே. குலைய. "க்ர்ஷ்ணன் ஸாரத்யம் பண்ணுவதாகவேறினான்" என்று கேட்டபோதே "நாம் இனி ஜீவிக்கை யென்றொரு பொருளுண்டோ" என்று பீதராய் நடுங்கும்படியாக. கீழே, அவர் இவர் என்றாற்போலே விசேஷந் தோற் றச்சொல்லி, "குலைய" என்கையாலே இந்நடுக்கத்தில் வந்தால் ஒருவர்க்கு மொரு விசேஷமு மில்லை யென்கை.

நூற்றுவரும்பட்டழிய. கீழே - மன்னவருமென்று - ராஜாக்களைச் சொல்லி யிருக்கச்செய்தே, இவர்களைப் பிரித்தெடுக்கையாலே - கோபலீவர்த்தந்யாயத் தாலே அங்கு இவர்களை யொழிந்தவர்களைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. பாண்டவர் களோடே யுத்தம்பண்ணி ஜயித்து பூமிப்பரப்படங்கலும் தாங்களே யாளுவதாகக் கோலியிருந்த துரியோதநாதிகள் நூற்றுவரும் பட்டழிய. "[illegible]" என்கிறபடியே க்ர்ஷ்ணன் அழியச்செய்வதாக ஸங்கல்பித்தபோதே நின்று நின்று வேரற்றமரம்போலே பட்டு பின்னை யுருவழிந்து போம்படியாக.

பார்த்தன் சிலைவளைய. அர்ஜுநன் கையில் காண்டீவம் வளைய. அதாவது - அதிரத மஹாரதரான பீஷ்மாதிகளை மதியாதே அர்ஜுநன் எதிர்த்து நின்று வில்வலித்து யுத்தம் பண்ணவல்லனாய்த்து இவனுடைய ஸஹாயபலத்தா லென்கை. திண்டேர்மேல் முன்னின்ற. மஹாரதரான பீஷ்மாதிகள் விட்ட ஆக்நே யாஸ்த்ராதிகளாலே தக்தமாய்விழாமல் தன் திருவடிகளின் ஸம்பந்தத்தாலே திண்மையை யுடைத்தாய் நின்ற தேரின்மேலே "[illegible]" என்கிறபடியே அர்ஜுநனால் பொறுக்க வொண்ணாத அஸ்த்ரசஸ்த் ரங்கள் வந்தாலும் தன்மேலே யேற்றுக்கொள்ளும்படி ஸாரதியாய் முன்னின்ற.

செங்கணலைவலை. தான் ஸாரத்யம் பண்ணின ஸாமர்த்யத்தாலே ப்ரதிபக்ஷத்தை வென்று அந்த விஜயத்தை அர்ஜுநன் மேலே யேறிட்டு அவன் பக்கல் வாத்ஸல்யந்தோற்றக் கடாக்ஷித்து நின்று அவன் விஜயந்தோற்றப் பலவற்றையும் சொல்லிப் புகழுமவன். "ஸவாக்ஷ நாதஜ:" என்றிருக்கக்கடவவன் அதடைய அழிந்து கலகலென ஏத்தா நிற்குமாய்த்து. "புகழ்ந்தாய் சினப்போர்ச்சுவேதனைச் சேநாபதியாய் மனப்போர் முடிக்கும்வகை" என்கிறபடியே. அதவா, பார்த்தன் சிலவளையத்திண்டேர்மேல் முன்னின்ற செங்கணலைவலை யென்கையாலே - அஸ்த்தாநஸ்நேஹகாருண்ய தர்மாதர்மதியாகுலனாய், "ந காங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண" இத்யாதிப்படியே விஜயமும் வேண்டா, ராஜ்யாதிகளும் வேண்டாவென்று உபேக்ஷித்து "ரதோபஸ்த உபாவிஶத்" "விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம் ஶோகஸம்விக்நமாநஸ:" என்கிறபடியே சோகத்தாலே வெருவின மநஸ்ஸையுடையனாய் வில்லையும் போகட்டு யுத்தாந்நிவர்த்தனாய்த் தேர்த்தட்டிலே யிருந்த அர்ஜுநன் தெளிந்து "கரிஷ்யே வசநம் தவ" என்றெழுந்திருந்து வில்லெடுத்து யுத்தம் பண்ணும்படியாக, ப்ரக்ர்த்யாத்ம விவேகந்தொடங்கி பரமரஹஸ்யமான பரபக்தி பர்யந்தமாக வுபதேசித்த அலைவலைத்தனத்தைச் சொல்லவுமாம்.

அலைவலையென்பது - அர்த்த கௌரவமும் அதிகார கௌரவமும் பாராதே தன் நெஞ்சில் ப்ரதிபந்நமானவற்றைச் சொல்லுமவனிறே. அது இங்குமுண்டாகையாலே இவனையும் அலைவலை யென்னலாமிறே. இப்படி தான் அருளிச்செய்தது சரணாகதையானவள் குழல் முடிப்பிக்கைக்காகவிறே. வந்தித்யாதி. இப்படி பலர் குலையவும் பட்டழியவும் சிலைவளையவும் தேர்முன்னின்று ஸாரத்யம் பண்ணின, ஆச்ரித விரோதி நிரஸநம், ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யம் முதலான ஸ்வபாவங்களையுடையவன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். அம்மனே பூர்வவத். (2)

காயுநீர்புக்குக் கடம்பேறி * காளியன்
தீயபணத்தில் சிலம்பார்க்கப்பாய்ந்தாடி *
வேயின்குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற *
ஆயன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (3)

மூன்றாம்பாட்டு. காயுநீரித்யாதி. காயுநீர் புக்கு. அருகணைந்த வ்ர்க்ஷங்கள் பக்ஷிகளுட்பட பட்டுவிழும்படி காளியன் விஷாக்நியாலே தப்தமாய் நின்று கொதிக்கிற மடுவின் ஜலத்திலே மதியாமல் சென்றுபுக்கு. "கடுவிடமுடைய காளியன் தடத்தைக் கலக்கி" என்கிறபடியே அந்த தடாகத்தைக் கலக்கி, காளியன் க்ருத்தனாய்த் தலையெடுத்தெழுந்திருக்கும்படி பண்ணி. கடம்பேறி. அந்த விஷாக்நியாலே அருகே பட்டு நிற்கிற தொருகடம்பை. தன் கடாக்ஷத்தாலே * பச்சிலைப் பூங்கடம்பாக்கி அதின்மேலேயேறி. காளியனித்யாதி. காளியனுடைய விஷாச்ரயமாகையாலே க்ரூரமான பணத்திலே திருவடிகளில் திருச்சிலம்பு த்வநிக்கும்படி சென்று குதித்து, அவன் பணங்கள் நெரிந்து வாய்களாலே ரக்தம் சொரியும்படி இளைத்து சரணம் புகுருமளவும் அதின்மேலே நின்று ந்ர்த்தம் செய்து. வேயித்யாதி. இந்த வ்ர்த்தாந்தத்தைக் கண்டும் கேட்டும் "என்னாகப்புகுகிறதோ" என்று தறைப்பட்டுக் கிடந்து ஈடுபடுகிற இவ்வநுகூல

ஜநங்கள் தலையெடுத்து ப்ரீதராய் வாழும்படி திருக்கையில் வேயின் குழலையூதி, இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தாலே விஸ்மயநீயனாய் நின்ற. ஆயன். எல்லாம் செய்தாலும் ஜாத்யுசிதமான இடைத்தனத்தில் கு(றை)லையாதவன். வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான். ....

இருட்டிற்பிறந்துபோய் ஏழைவல்லாயர் *
மருட்டைத்தவிர்ப்பித்து வன்கஞ்சன்மாள *
புரட்டியந்நாளெங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்ட *
அரட்டன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் (4)

நாலாம்பாட்டு. இருட்டில் பிறந்து. "[illegible]" என்கிறபடியே கம்ஸன் முதலான துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்படாதபடி அருகுநின்றாரைத் தெரியாத விருளிலே வந்தவதரித்து. "எப்போது பிறப்பது" என்று ஹிம்ஸிக்கைக்காக வுருவின வாளை உறையிலிடாம லிருக்கிறவன், கண்ணால் கண்டால் விடானிறே. "[illegible]" என்றாளிறே தேவகிப்பிராட்டி. போய் "வீங்கிருள்வாய் அன்றன்னை புலம்பப்போய்" என்கிற படியே அந்தச் செறிந்த விருளிலே பெற்ற தாயானவள் விரஹகாதரதையாலே காலைக்கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கதறுநிற்கத் திருவாய்ப்பாடியிலே போய்.

ஏழைவல்லாயர் மருட்டைத்தவிர்ப்பித்து. தன்பக்கல் சபலராய், "[illegible]" என்கிறபடியே தன்னைப்பற்றி யிருக்கும் பலத்தை யுடையரான கோபரானவர்கள். செருக்காலே தாங்கள் கம்ஸனை அழிக்கவல்லாரைப்போலே சொல்லும் ப்ராமகோக்திகளை, "நீங்களெல்லாரும் வேணுமோ, நானே செய் கிறேன்" என்றாற்போலே சொல்லும் தன்னுடைய உக்திவிசேஷங்களாலே தவிரும்படி பண்ணி. வன்கஞ்சன் மாளப் புரட்டி. நான் செய்கிறே னென்றது உக்திமாத்ரமாய்ப் போகாமே கம்ஸ ப்ரேரிதனாய், தன்னையழைத்துக்கொண்டு போகவந்த அக்ரூரனுடனே ஸ்ரீமதுரையிலே யெழுந்தருளி உத்ஸவத்துக்கென் றழைத்துவிட்டு, வழியிலே நலியும்படியாக தன் குவலயாபீடத்தையும் மல்லரையும் நிறுந்தி "[illegible]" என்கிறபடியே, தான் உயர்ந்த நிலத்திலேயேறிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வன்னெஞ்சனான கம்ஸன் முடியும்படியாக, அவன் வழி யில் நிறுத்தின விரோதிகளை நிரஸித்துக்கொண்டுசென்று அவனிருக்கிற மஞ்ச ஸ்த்தலத்திலே யெழப்பாய்ந்து "[illegible]" என்கிறபடியே அபிஷேகத்தைத் தட்டிப் பொகட்டு, மயிரைப் பிடித்திழுத்துக் கீழேபூமியிலே விழத்தள்ளி, அவன்மேலே குதித்து "கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த" என்கிறபடியே மயிரைத் தூக்கிப்பிடித்து நிலத்திலேயிட்டுப் புரட்டி. அந்நாளித்யாதி. பனிநீராடின வந்நாளிலே எங்க ளுடைய அழகிய பட்டுக்களை வாரிக்கொண்ட தீம்பனானவன். அரட்டு-தீம்பு; மிடுக்காகவுமாம். வந்தப் பூச்சிக்காட்டுகின்றான். .... (4)

சேப்பூண்ட சாடுசிதறி * திருடிநெய்க்
காப்பூண்டு நந்நன்மனைவிகடைதாம்பால் *
சோப்பூண்டுதுள்ளித் துடிக்கத்துடிக்க * அன்று
ஆப்பூண்டானப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. சேப்பூண்டவித்யாதி. "வன்பாரச்சகடம்" என்கிறபடியே எருதுகள் பூண்டுவலிக்கப்பட்ட அதிபாரமான சகடம். அஸுராவேசத்தாலே நலிவதாக ஊர்ந்து மேலிட்டுவர, முலைவரவு தாழ்த்துச் சீறிநிமிர்த்த திருவடிகளாலே அத்தை உருக்குலையும்படி யுதைத்து. திருடியித்யாதி. நெய்க்காசைப்பட்டு களவு கண்டு த்ரவ்யமுடையவர்கள் கையிலே யகப்பட்டுக்கட்டுண்டு. நந்தன்மனைவியித்யாதி. "என் பிள்ளையைக் களவேற்றுதே, உண்டாகில் கொண்டியோடே கண்டுபிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வாருங்கோள்" என்று முன்பே சொல்லிவைக்கையாலே, தாயாரான தன்முன்னே யவர்கள் கட்டோடே கொண்டுவர, நந்தன் மனைவி. "பிள்ளை பெற்று வளர்த்தபடி யழகிதாயிருந்தது" என்று தன்னைத்தானே மோதிக்கொண்டு, அவர்கள் முன்னே தன்னழற்றியெல்லாந் தோற்றும்படி, கடை கயிற்றாலே யடிக்கையாலே துள்ளித் துடிக்கத் துடிக்க அடியுண்டு. அன்றித்யாதி. அடித்தவளவுமன்றிக்கே. ஓரிடத்தில் போகாதபடி அவள் பிடித்துக்கட்டி, அப்போது கட்டுண்டிருந்தவன் இன்று அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். சேப்பூண்டு ஆப்பூண்டு என்கிற விவை நீட்டிச் சொல்லிக்கிடக்கிறது. .... (5)

செப்பிளமென்முலைத் தேவகிநங்கைக்கு *
சொப்படத்தோன்றித் தொறுப்பாடியோம்வைத்த *
துப்பமும்பாலும் தயிரும்விழுங்கிய *
அப்பன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (6)

ஆறும்பாட்டு. செப்பித்யாதி. செப்புப்போலே யிருக்கிற ஸந்நிவேசத்தை யுடைத்தாய், இளகிப்பதித்து ம்ருதுவாயிருக்கிற முலைகளை யுடையளாய் ஆத்மகுண பூர்ணையான தேகிப்பிராட்டிக்கு. இப்போது இவளுடைய முலைகளை வர்ணிக்கிறது க்ர்ஷ்ணன் பிடித்து அமுதுசெய்கைக்கு யோக்யமான முலைகளென்று தோற்றுகைக்காக. கம்ஸபீதியாலே அவனை ஸ்தலாந்தரத்திலே போகவிட்டவித்தனையிறே யுள்ளது. நங்கை யென்கிறது மேல்விளைவதறியவல்லவறிவும், பிள்ளையை அவன் த்தநுகுணமாக நோக்கவல்ல ப்ரேமமும், ரஸம்ர்த்திபரதையும் முதலான குணங்களை யுடையவளாகையாலே.

சொப்படத்தோன்றி. நன்றாகத்தோன்றி. அதாவது – "ஸர்வேச்வரனைப் பிள்ளையாகப் பெறவேணும்" என்று நோன்பு நோற்றதுக்கீடாக, "[illegible] [illegible]!" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரத்வ சிஹ்நங்களான திவ்யாயுதங்களோடே வந்து பிறந்து, "[illegible]" என்று அவளுடைய அபேக்ஷித ஸம்விதானம் பண்ணுகை. "பிறந்து" என்னாதே "தோன்றி" என்றது, "[illegible]" என்கிறபடியே கர்ப்பவாஸ தோஷமற ஆவிர்ப்பவித்தமையைப் பற்ற. [illegible] [illegible]' என்னக்கடவதிறே.

தொறுப்பாடியோம். தொறு–பசு. தொறுவர் ஆயர். தொறுப்பாடியோமென்றது ஆய்ப்பாடியிலுள்ளோமான நாங்களென்றபடி. வைத்த சேமித்துவைத்த. துப்பமித்யாதி. துப்பம்-நெய். நெய்யையும் பாலையும் தயிரையு மமுதுசெய்த. எல்லா

வற்றையும் சேர விழுங்கினவென்கையாலே—"துப்பமும் பாலும்" என்கிற விடத்தில், தூஞ்சின நெய்யும் காய்ந்த பாலும் விவக்ஷிதம். அன்றிக்கே, "விழுங்கிய" என்கிறவிது-அமுது செய்கிறத்துக்குப் பர்யாயமான சொல்லாய், த்ரவ்யாநுகுணமாகக்கொள்ளவுமாம். அப்பன். உபகாரகன். இவ்வோத்ரவ்யங்களை விரும்பியமுது செய்த வுபகாரந்தன்னைச் சொல்லுகிறது. வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்ருன். ... (6)

தத்துக்கொண்டாள்கொலோ தானேபெற்ருள்கொலோ *
சித்தமனையாள் அசோதையிளஞ்சிங்கம் *
கொத்தார்கருங்குழல் கோபாலகோளரி *
அத்தன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்ரு னம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்ருன். (7)

ஏழாம்பாட்டு. தத்தித்யாதி. தத்த புத்ரனை வளர்த்துக்கொண்டாளோ; அன்றியே, தானே மெய் நொந்து பெற்ருளோ. அதாவது-"அசோதையிளஞ்சிங்கம்" என்ன; இவள் தத்தஸ்வீகாரம் செய்யக்கண்டிலோம், இவள் பெறுகிற போது இவளைப்பார்த்துப் பேணிக்கொண்டிருந்த நாமெல்லாம், இவள் பெறக் கண்டிலோம். அயர்ந்துறங்கிவிட்டோம், இவள்தான் "நான் பெற்றேன்" என்று சொல்லக்கேட்டோ மித்தனையிறே. "[illegible]" என்கிறபடியே அவளும் அப்போது மோஹித்துக்கிடந்து உணர்ந்த பின்பிறே யிவனைக்கண்டது. இப்படித் தான் சொல்லுகிறது அதிலோகமான விவனுடைய ரூபகுணசேஷ்டிதங்களைக்கண்டால் "இவள்பிள்ளை" என்று சொல்லப்போகாதபடி யிருக்கையாலே. அவள் தானும், "இம்மாயம் வல்ல பிள்ளை நம்பி யுன்னை யென் மகனே யென்பர் நின்ருர்" என்று இவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைக் கண்டால் நீ என்னுடைய பிள்ளையாகக்கூடாது, நடுநின்றவர்கள் உன்னை என்னுடைய பிள்ளை என்றே சொல்லாநின்ருர்கள் என்னும்படியாயிறே யிருப்பது.

சித்தமித்யாதி. தீம்புகண்டாலும் நியமியாதே தன் நெஞ்சுக்கு ஒத்து நடக்கும் யசோதையுடைய பிள்ளையாய் பாலஸிம்ஹம்போலே அவளுக்கு அடங்காதே திரிகிறவன். நியமித்தாளாகிலும் "அங்ஙனும் தீமைகள் செய்வர்கொலோ நம்பீ! ஆயர் மடமக்களை" என்று இவன் தீம்பிலே கைவளரும்படியாக வாய்த்து நியமிப்பது. "அஞ்சவுரப்பாளசோதையாணாடவிட்டிட்டிருக்கும்" என்னக்கடவதிறே. கர்வத்தாலும் அநபிபவநீயதையாலும் இளஞ்சிங்கமென்றது. கொத்தாரித்யாதி. உகந்தார் உகந்தபடிசூட்டின பூங்கொத்துக்களாலே நிறைந்திருப்பதாய் "[illegible]" என்கிறபடியே இருண்டிருப்பதான திருக்குழலை யுடையனாய், கோபாலர் கீழடங்காமல், மிடுக்கையுடைத்தான ஸிம்ஹம்போலே செருக்கி மேனாணித் திருக்குமவன். அசோதை யிளஞ்சிங்கம் – கோபாலர் கோளரி. தாய்க் கடங்காதவன் ஊர்க்கடங்கானிறே. கோள்-மிடுக்கு. அத்தன். ஸ்வாமி. கீழ்ச் சொன்ன ஸ்வபாவங்களுக்குத் தோற்றுச் சொல்லுகிற வார்த்தை. வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்ருன். ... ... (7)

கொங்கைவன்கூனிசொற்கொண்டு * குவலயத்
துங்கக்கரியும் பரியுமிராச்சியமும் *

எங்கும்பரதற்கருளி வன்கானடை *
அங்கண்ணனப்பூச்சிகாட்டுகின்ரு னம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்ருன். (8)

எட்டாம்பாட்டு. கொங்கையித்யாதி. முதுகிலே முலைபுறப்பட்டாற் போலே திரண்டு கிளர்ந்த வலிய கூனையுடையளான மந்தரையுடைய வசனத்தைக் கொண்டு. காட்டுக்குப்போயிற்று பித்ர்வசநங்கொண்டாயிருக்க, குப்ஜையுடைய வசநங்கொண்டென்பா னென்னென்னில்; "[illegible]" என்கிறபடியே வநப்ரவேசஹேதுக்கள் சொல்லுகிறவிடத்தில் முந்துற வெடுத்தது இவளையிறே. இவளுடைய வசநத்தாலே *கலக்கிய மாமனத்தனளா யிறே கைகேசி வரம் வேண்டிற்று; அதடியாகவிறே சக்ரவர்த்தி போகச்சொல்ல வேண்டிற்றும். ஆகையால் எல்லாவற்றுக்கும் மூலம் இதுவாகையாலே இவ ளுடைய சொல்கொண்டு போனுரென்கிறது.

குவலயத்துங்கக்கரியும். பூமியில் ஆனைகளெல்லாவற்றிலும் விஞ்சின சத்ரு ஞ்ஜயன் முதலானவானைகளும். பரியும். அப்படி லோகவிலக்ஷணமான குதிரை களும். இராச்சியமும். அகண்டமான ராஜ்யமும். எங்கும். "[illegible]" என்கிறபடியே எழுந்தருளுகிற காடுதானும். பரதற்கருளி. கைகேயீவராநுகுணமாக சக்ரவர்த்திவசனத்தின்படியே ஸ்ரீ பரதாழ்வானுக்குக் கொடுத்து. வன்கானடையித்யாதி. ஒருவரால் ப்ரவேசிக்கவரிதான வலிய காட் டையடைந்த வழகிய ஸௌலபனுனவன். கட்டினகாப்போடே காடேறப் போகச் சொன்ன விடத்தில் முகத்தில் கருகுதலின்றிக்கே முடியைத் தவிர்ந்து ஜடையைப் புனைந்து நாட்டைவிட்டுக் காடேறப் போனபடியை நினைத்து, அழகிய-ஸௌல னென்கிறது. அன்றிக்கே "[illegible]", என்கிறபடியே அழகிய அங்கண் ணனென்றது திருக்கண்களையுடைய னென்னவுமாம். அப்போது. "ராஜ்யைச்வர் யத்தைவிட்டுக் காட்டிற்போந்தோம்" என்னும் க்லேசமின்றிக்கே அகவாயில் ஹர்ஷம் திருக்கண்களிலே தோன்றும்படியாகப் போனபடியைச் சொல்லுகிறது.

பதகமுதலைவாய்ப் பட்டகளிறு *
கதறிக்கைகூப்பி யென்கண்ணுகண்ணு வென்ன *
உதவப்புள்ளூர்ந்து அங்குறுதுயர்தீர்த்த *
அதகன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்ரு னம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்ருன். (9

ஒன்பதாம்பாட்டு. பதகமுதலை. பதகம்-கொடுமை. "கொடியவாய்விலங்கு" என்னக்கடவதிறே. "அதின்விடத்தினுக் கனுங்கியவானை" என்னும்படி ஸ்ரீகஜே ந்த்ராழ்வானை நோவுபடுத்தின கொடுமையைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, "பாதகம்" என்கிறத்தை "பதகம்" என்று குறைத்துக்கிடக்கிறதாய்-பாதகத்தை யுடைத்தான முதலை யென்னவுமாம். அதாவது-சாபோபஹதமாய் வந்து கிடந் ததிறே. இம்முகத்தாலே தன்னுடைய சாபமோக்ஷமென்று அறிகையாலே தன் கார்யஸித்தியளவும் இவன் காலைப்பிடித்தபிடி நழுவவிடாதென்றபடி. வாய்ப்பட்ட களிறு. அதன்வாயிலே அகப்பட்ட யானையானது. தன்னிலமல்லாமையாலே ஒரு நீர்ப்புழுவின்கையிலே யகப்பட்டதாய்த்து. வெளிநிலமாகில் இதின் அருகு வரமாட்டாதிறேயது.

கதறியித்யாதி. அதின்வாயிலே யகப்பட்டவிடத்தில் "நம்முடைய பலத்தாலே தள்ளிக் கரையேறுகிறேரும்" என்று "[illegible]" என்கிறபடியே ஆயிரம் தேவஸம்வத்ஸரம் அது நீருக்கிழுக்க, தான் கரைக் கிழுக்கச் சென்றவிடத்திலே, அதுக்குத் தன்னிலமாகையாலும் அபிமத ஸித்தியாலும் "முழுவலிமுதலை" என்னும்படி பலமதிசயித்து, தனக்குத் தன்னிலமல்லாமையாலும் அபிமத அலாபத்தாலும் பலம் க்ஷீணமாய், துதிக்கை முழுத்தும்படியாகையாலே "இனி நம்மாற் செய்யலாவதொன்றுமில்லை" என்று "[illegible]" என்கிறபடியே அத்தசையில் ஸர்வேச்வரனையே தனக்கு ரக்ஷகனுக நினைத்து தன் கையை யெடுத்து அஞ்சலிபண்ணி, தன்னுர்த்தியெல்லாம் தோற்றும்படி கூப்பிட்டுக்கொண்டு, எனக்கு நிர்வாஹகனுனவனேயென்று பல காலும் சொல்ல. "நாராயணு! ஓ! மணிவண்ணு! நாகணையாய்! வாராய்" என்று கூப்பிட்டானுகவருளிச் செய்தார் திருமங்கையாழ்வார்; இவர் "என் கண்ணு கண்ணு" என்று கூப்பிட்டானுகவருளிச் செய்தார்; "[illegible]" என்று கொண்டு "ஆதிமூலமே" என்று கூப்பிட்டானுக பௌராணிகர் சொன்னுர்களிறே. இவை தன்னில் சேரும்படி யென்னென்னில்; "மூலம்" என்கிறவிடத்தில் அஸாதாரண விக்ரஹ விசிஷ்டனுன ஆகாரத்தை நினைத்துக் கூப்பிட்டானுகையாலே, அதுக்கு பர்யாய சப்தங்களையிட்டு ஆழ்வார்களருளிச் செய்தார்களாகையால் எல்லாம் சேரக்குறையில்லை.

உதவவித்யாதி. இந்த ஆர்த்தத்வநி திருச்செவிப்பட்டபோதே திருப்படுக் கையில் நின்றும் பதறியெழுந்திருந்து "[illegible]" இத்யாதிப்படியே ஸேனைமுதலியார் திருக்கைகொடுக்கவும் பற்ருமல் திருவடிநிலை கோத்து எழுந்தருளுகையுமின்றிக்கே, வெறும் தறையிலே பத்தெட்டடியிட்ட பதற்றத்தைக்கண்டு "இதுக்கடியென்" என்று பயப்பட்டு திவ்யாந்த:புரம் கைநெரிக்க, பெரியதிருவடியைப் பண்செய்து ஏறப்பெருமல், வெறும் புறத்திலே மேற்கொண்டு, "அந்த ஆர்த்திக்கு உதவவேணும்" என்னுமத்தைப்பற்ற அவனை ப்ரேரித்து விரைய நடத்திக்கொண்டு சென்று, அந்தப் பொய்கையில் முதலையின் கையிலே யகப்பட்டு ஸ்ரீகஜேந்த்ரன்பட்ட அதிமாத்ரது:க்கத்தைப்போக்கின. ஸ்ரீகஜேந்த்ரனுக்கு து:க்கமாவது "[illegible]" என்கிறபடியே கைபிற்பூ, செவ்வியழியாமல் திருவடிகளிற்சாத்தப் பெறுகிறிலோமென்னுமது. அதகன். மிடுக்கன். இப்படி ஆச்ரித ரக்ஷணம் பண்ணின சக்தி விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்ருன். .... (9)

வல்லாளிலங்கைமலங்கச் சரந்துரந்த *
வில்லாளனை விட்டுசித்தன்விரித்த *
சொல்லார்ந்தவப்பூச்சிப் பாடலிவைபத்தும்
வல்லார்போய் * வைகுந்தம்மன்னியிருப்பரே, (10)

பத்தாம்பாட்டு. வல்லாளிலங்கை. வலிய ஆள்களை யுடைத்தாகையாலே ஒருவரால் அடக்கவொண்ணுத பரிகரக்கட்டுடைத்தான லங்கையானது.

ராவணன் மதிக்கும் படியான ஆண்பிள்ளைகள் வர்த்திக்கிறவூரிறே. மலங்க. செருப்பும் தேவாரமும் ஒக்கக்கட்டிப் போக்கிடந்தேடி மலங்கும்படியாக. சரந்துரந்த வில்லாளனை. திருச்சரங்களை மேன்மேலும் நடத்தின வில்லையுடையவனை. இத்தால்—ஈச்வரத்வப்பிடாரா லன்றிக்கே, அவதாரத்துக் கநுகுணமாக நின்ற அம்பாலே அவ்வூரையடர்த்த ஆண்பிள்ளைத் தனத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்திருமொழி க்ருஷ்ணாவதார விஷயமாயிருக்க, நிகமத்தில் இப்படியருளிச் செய்தது, அவ்வவதாரத்துக்கும் இவ்வவதாரத்துக்குமுண்டான ஐக்யத்தைம்பற்றவிறே. "வன்கானடை யங்கண்ணன்" என்று இந்த ஐக்யம் கீழும் சொல்லப்பட்டதிறே.

விட்டுசித்தன்விரித்த. பெரியாழ்வார் விஸ்தரேணவருளிச் செய்தவையான சொல்லார்ந்த வித்யாதி. சொல் நிரப்பத்தையுடைத்தாய் அப்பூச்சி விஷயமான பாட்டுக்களாயிருக்கிற விப்பத்தையிம் ஏதேனுமொருபடி வல்லவர்கள். சொல்லார்ந்தவென்றது-அதிகரிப்பார்க்கு இதினர்த்தத்தில் போகவேண்டா, சப்தரஸந்தானே அமையுமென்னும்படியிருக்கு மென்னவுமாம். வல்லாரென்றது-ஸாபிப்ராயமாக வல்லாரென்னவுமாம். போயித்யாதி. இதினுடைய வ்யவஸாயமே ஹேதுவாக அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலேபோய் ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே யவனையநுபவித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு யாவத்காலமு மிருக்கப் பெறுவர். (10)

இரண்டாம்பத்து முதல்திருமொழி முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து-இரண்டாந்திருமொழி – அரவணையாய்.

ஆழ்வார்களெல்லாரும் க்ருஷ்ணாவதார ப்ரவணராயிருந்தார்களேயாகிலும், அவர்களெல்லாரையும் போலன்றிக்கே, க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே அதிப்ரவணராய், அவ்வவதார ரஸாநுபவத்துக்காக கோபஜந்மத்தை ஆஸ்த்தாநம்பண்ணி. "போகத்தில் வழுவாத புதுவையர்கோன்" என்கிறபடியே அவ்வவதார ரஸமுள்ளதெல்லாம் அநுபவிக்கிற வராகையாலே, முதல் திருமொழியிலே – அவன் அவதரித்த ஸமயத்தில் அங்குள்ளார்செய்த உபலாலந விசேஷங்களையும், அநந்தரம், யசோதைப்பிராட்டி அவனுடைய பாதாதி கேசாந்தமான அவயவங்களிலுண்டான வழகை ப்ரத்யேகம் ப்ரத்யேகமாகத் தானநுபவித்து, அநுபுபூஷுக்களையும் தான் அழைத்துக்காட்டினபடியையும், அநந்தரம், அவள் அவனைத் தொட்டிலிலேற்றித் தாலாட்டினபடியையும், பிற்காலமாயிருக்க, தத்காலம்போலே பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே யசோதாதிகளுடைய ப்ராப்தியையும் ஸ்நேஹத்தையு முடையராய்க்கொண்டு தாமநுபவித்து அநந்தரம், அவன் அம்புலியை யழைக்க, செங்கீரையாடுகை, சப்பாணி கொட்டுகை, தளர் நடை நடக்கை. அச்சோவென்றும், புறம் புல்குவானென்றும், யசோதைப்பிராட்டி அபேக்ஷிக்க முன்னும் பின்னும் வந்தணைக்கையாகிற பாலசேஷ்டிதங்களை. தத்பாவயுக்தராய்க்கொண்டு அடைவே அநுபவித்துக்கொண்டுவந்து, கீழ்த்திருமொழியிலே - அவன் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார்ரோடே அப்பூச்சிகாட்டி விளையாடின சேஷ்டிதத்தையும் தத்காலத்திலே

அவள் அநுபவித்துப் பேசினுப்போலே தாமும் அநுபவித்துப்பேசி ஹர்ஷடராஞர்; இனி, இவன் லீலா வ்யாபாரச்ராந்தனாய் முலையுண்கையையும் மறந்து நெடும் போதாகக்கிடந்து உறங்குகையாலே "உண்ணப்பிள்ளையைத்தாயறியும்" என்கிற படியே யசோதைப்பிராட்டி அத்தை யறிந்து, "அம்ம முண்ணத் துயிலெழாயே" என்று அவனை யெழுப்பி, நெடும்போதாக முலையுண்ணமே கிடந்தமையை அவனுக்கறிவித்து, நெறித்துப்பாய்கிற தன் முலைகளை யுண்ணவேணுமென்று அபேக்ஷித்து, அவன் இருய்த்திருந்தவளவிலும் விடாதே நிர்ப்பந்தித்து முலை யூட்டின ப்ரகாரத்தை, தாமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, தத்பாவயுக்தராய்க்கொண்டு அவனை அம்ம முண்ண வெழுப்புகை முதலான ரஸத்தை யநுபவித்துப் பேசி ஹர்ஷடராகிருர் – இத்திருமொழியில். ... ... (*)

அரவணையாயாயரேறே அம்மமூண்ணத்துயிலெழாயே *
இரவுமுண்ணுதுறங்கி நீபோய் இன்று முச்சிகொண்டதாலோ *
வரவுங்காணேன் வயிறசைந்தாய் வனமுலைகள்சோர்ந்துபாய *
திருவுடையவாய்மடுத்துத் திளைத்துதைத்துப்பருகிடாயே. (1)

முதற்பாட்டு. அரவணையித்யாதி. மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றம் தொடக்க மானவற்றை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையனு யிருந்துவைத்து "நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகத:" என்கிறபடியே அப்படுக்கையை விட்டுப் போந்து அவதீர்ணனாய் ஆயர்க்கு ப்ரதானனானவனே. அப்படுக்கை வரய்ப்பாலே பள்ளிகொண்டு போந்தவாஸனநயோ ஆயரேருன விடத்திலும் படுக்கை விட்டெழுந்திராதே பள்ளிகொள்ளுகிறது அவன் தான் இதர ஸஜாதீயனு யவதரித்தால் "சென்ருல் குடையாம்" என்கிறபடியே சந்தாநுவர்த்தியாய் அடிமை செய்யக்கடவ திருவனந்தாழ்வானும் அவனுடைய அவஸ்த்தாநுகுணமாகப் பள்ளி கொள்வதொரு திருப்படுக்கையான வடிவைக் கொள்ளக்கூடுமிறே ஆகையால் அங்குண்டான ஸுகமெல்லாம் இங்குண்டாயிருக்குமிறே கண்வளர்ந்தருளுகிற வனுக்கு. அம்மமுண்ணத்துயிலெழாயே. "முலையுண்ண" என்னுதே, அம்மமுண்ண வென்றது-சைசவாநுகுணமாக அவள் சொல்லும் பாசுர மதுவாகையாலே. துயில்- நித்ரை. எழுகையாவது-அது குலைந்தெழுந்திருக்கை. எழா யென்கிறது எழுந் திருக்க வேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநை. இரவுமித்யாதி. நீ ராத்ரியுமுண்ணுதே யுறங்கி, அவ்வளவுமன்றிக்கே இன்றும் போது உச்சிப்பட்டது. ராத்ரி அலைத்த லாலே கிடந்துறங்கினல் விடிந்தாற்ருனுகிலு முண்ணவேண்டாவோ; விடிந்த வளவேயோ, போது உச்சிப் பட்டதுகாண். ஆலும் ஓவுமாகிற அவ்யயமிரண்டும் விஷாதாதிசய ஸூசகம். வரவித்யாதி. நீயாக வெழுந்திருந்து அம்மமுண்ண வேணுமென்று வரவும் கண்டிலேன்; அபேக்ஷை யில்லையென்ன வொண்ணுதபடி வயிறுதளர்ந்திராநின்ருய். வனமுலைகள் சோர்ந்துபாய. வனப்பு-அழகும், பெருமை யும். முலைகளானவை யுன்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலே நெறித்து, பால்உள்ளடங் காமல் வடிந்து பரக்க. உனக்குப் பசியுண்டாயிருக்க, இப்பால் வடிந்துபோக உண்ணுதொழிவதே! என்று கருத்து. திருவுடையவாய்மடுத்து அழகிய திருப்பவ ளத்தைமடுத்து. திரு அழகு. இவ்வனமுலையிலே உன்னுடைய திருவுடைய

வாயை அபிநிவேசம் தோற்ற மடுத்து. திளைத்தித்யாதி. முலையுண்கிற ஹர்ஷந் தோற்ற கர்வித்துக் கால்களாலே யென்னுடம்பிலே யுதைத்துக் கொண்டிருந்து உண்டடிாய். பருகுதல்-பாநம்பண்ணுதல். .... (1)

வைத்தநெய்யுங்காய்ந்தபாலும் வடிதயிரும் நறுவெண்ணெயும் *
இத்தனையும்பெற்றறியேன் எம்பிரான் நீ பிறந்தபின்னை *
எத்தனையுஞ்செய்யப்பெற்றாய் ஏதுஞ்செய்யேன் கதம்படாதே *
முத்தனையமுறுவல்செய்து மூக்குறிஞ்சிமுலையுணாயே * (2)

இரண்டாம்பாட்டு. வைத்தவித்யாதி. பழுதற வுருக்கிவைத்த நெய்யும், செறிவுறக் காய்ந்த பாலும், நீருள்ளது வடித்துக் கட்டியாயிருக்கிற தயிரும், செவ்வையிலே கடைந்தெடுத்த நறுவிய வெண்ணெயும். எம்பிரான் நீபிறந்தபின்னை-இத்தனையும் பெற்றறியேன். என்னுடைய நாயனே! நீ பிறந்தபின்பு இவை யொன்றும் பெற்றறியேன். அன்றிக்கே, இத்தனையுமென்றது-ஏகதேசமு மென்றபடியாய், இவற்றில் அல்பமும் பெற்றறியேனென்னுதல். இப்படி யென்னைக் களவேற்றுவதே! என்னைப்பிடித்தல் அடித்தல் செய்யவன்றோநீ இவ்வார்த்தை சொல்விற்றென்று குபிதனாக; எத்தனையும் செய்யப்பெற்றாய். உனக்கு வேண்டினதெல்லாம் செய்யக்கடவை. ஏதும்செய்யேன் கதம்படாதே. நான் உன்னைப்பிடித்தல் அடித்தல் ஒன்றும் செய்யக்கடவேனல்லேன், நீ கோபிக்க வேண்டா. கதம்-கோபம். முத்தனையவித்யாதி. முத்துப்போலே ஒளி விடாநிற்கும் முறுவலைச் செய்து. அதாவது கோபத்தைத்தவிர்ந்து ஸ்மிதம் பண்ணிக் கொண்டென்கை. மூக்குறிஞ்சி முலையுணாயே. முலைக்கீழை முழுசி மூக்காலே யுரோசியிருந்து முலையை யமுதுசெய்யாய். .... (2)

தந்தம்மக்களழுதுசென்றால் தாய்மாராவார்தரிக்ககில்லார் *
வந்துநின்மேற்பூசல்செய்ய வாழவல்லவாசுதேவா *
உந்தையாருன்திறத்தரல்லர் உன்னை நானொன்றுரப்பமாட்டேன் *
நந்தகோபன்னணிசிறுவா நான்சுரந்தமுலையுணாயே. (3)

மூன்றாம்பாட்டு. தந்தமித்யாதி. ஊரில் பிள்ளைகளோடே விளையாடப் புக்கால் எல்லாரையும் போலன்றிக்கே, நீ அவர்களை அடித்துக் குத்தி விளையாடா நின்றாய்; இப்படி செய்யலாமோ, தந்தம் பிள்ளைகள் அழுது சென்றால் அவர்கள் தாய்மாரானவர்கள் பொறுக்கமாட்டார்கள். வந்துநின்மேல் பூசல் செய்ய. அவர்கள் தாங்கள், தங்கள் பிள்ளைகளையும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து உன்மேலே சிலுகிட்டுப் பிணங்க. வாழவல்ல. அதில் ஒருசற்று மிளைப்பின்றிக்கே ப்ரியப்பட்டு இதுவே போகமாக இருக்கவல்ல. வாசுதேவா. வஸுதேவ புத்ரனானவனே. பசுவின் வயிற்றிலே புலியாயிருந்தாயீ!. உந்தையாரித்யாதி. உன்னுடைய தகப்பனாரானவர் உன்னிடையாட்ட மிட்டெண்ணார். உன்னை சிக்ஷித்து வளர்க்காரென்றபடி. உன்னையித்யாதி. தீம்பனான வுன்னை அபலையான நான் ஒருவழியாலும் தீர நியமிக்கமாட்டேன். நந்தகோபனணி சிறுவா. ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கு வாய்த்த பிள்ளாய்! அணி-அழகு. இவன் தீம்பிலே உளைந்து சொல்லுகிற வார்த்தை. நான்சுரந்த

முலையுண்ணுயே. அவை யெல்லாம் கிடக்க; இப்போது நான் சுரந்தமுலையை அமுது செய்யாய் என்கிருள். ... . (3)

கஞ்சன்றன்னுற்புணர்க்கப்பட்ட கள்ளச்சகடுகலக்கழிய *
பஞ்சியன்னமெல்லடியால் பாய்ந்தபோதுநொந்திடுமென்று *
அஞ்சினேன் காணமரார்கோவே ஆயர்கூட்டத்தளவன்ருலோ *
கஞ்சனையுன்வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தாய்முலையுண்ணுயே. (4)

நாலாம்பாட்டு. கஞ்சனித்யாதி. உன்மேலே கறுவுதலையுடையனுன கம்ஸனுலே உன்னை நலிகைக்காகக் கற்பிக்கப்பட்ட க்ர்த்ரிமமான சகடமானது. அஸுராவிஷ்டமாய் வருகையாலே-கள்ளச்சகடென்கிறது. கலக்கழிய. "தளர்ந்தும் முறிந்தும்—உடல்வேருப் பிளந்துவீய" என்கிறபடியே கட்டுக்குலைந்து உருமாய்ந்து போம்படியாக. பஞ்சி யித்யாதி. பஞ்சுபோலே ம்ர்துவான திருவடிகளாலே உதைத்தபோது 'திருவடிகள் நோம்' என்று பயப்பட்டேன் காண். அமரர்கோவே. தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனுனவனே. உன்னைக்கொண்டு தங்கள் விரோதியைப் போக்கி வாழவிருக்கிற வவர்கள் பாக்யத்தாலேயிறே உனக்கொரு நோவு வாராமலிருந்ததென்கை. ஆயர்கூட்டத்தளவன்ருலோ. ஆயருடைய திரள் அஞ்சினவளவல்லகாண் நானஞ்சினபடி. ஆல், ஓ என்றவை விஷாதஸூசகமான அவ்யயங்கள். கஞ்சனையித்யாதி. உன்திறத்திலே வஞ்சனைகளைச்செய்த கம்ஸனை நீ அவன் திறத்திற் செய்த வஞ்சனையாலே தப்பாதபடி யகப்படுத்தி முடித்தவனே. முலையுண்ணுயே. இப்போது முலையை யமுது செய்யவேணும் என்கிருள். ... (4)

தீயபுந்திக்கஞ்சனுன்மேல் சினமுடையன்சோர்வுபார்த்து *
மாயந்தன்னுல்வலைப்படுக்கில் வாழகில்லேன் வாசுதேவா *
தாயர்வாய்ச்சொல்கருமங்கண்டாய் சாற்றிச்சொன்னேன் போகவேண்டா *
ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கே அமர்ந்துஉவந்தென்முலையுண்ணுயே. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. தீய புந்திக் கஞ்சன். துர்புத்தியான கம்ஸன். பிள்ளைக்கொல்லியிறே. *மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோதின பாபிஷ்ட்டனிறே. உன்மேல் சினமுடையன். "தேவகியுடைய அஷ்டமகர்ப்பம் உனக்கு சத்ரு" என்று அசரீரிவாக்யத்தாலே கேட்டிருக்கையாலும், பின்பு துர்க்கை சொல்லிப்போன வார்த்தையாலும் "நமக்கு சத்ருவானவன் கைதப்பிப்போய் நம்மால் கிட்டவொண்ணுத ஸ்த்தலத்திலே புகுந்தான், இவனை யொருவழியாலே ஹிம்ஸித்தாய்விடும்படியென்?" என்றிருக்கையாலும், உன்றன்மேலே மிகவும் க்ரோதமுடையவன். சோர்வுபார்த்து. அவிழ்ச்சிபார்த்து. அதாவது - நீ அஸஹாயனுய்த்திரியும் அவஸரம் பார்த்தென்கை. மாயந்தன்னுல் வலைப்படுக்கில். உன்னை நலிகைக்காக மாயாரூபிகளான ஆஸுரப்ரக்ர்திகளை திர்யக்காயும் ஸ்தாவரமாயு முள்ள வடிவுகளைக்கொண்டு நீ வ்யாபரிக்கும் ஸ்தலங்களிலே நிற்கும்படிபண்ணி, நீ அறியாமல் வஞ்சநத்தாலே நழுவாதபடி பிடித்துக்கொள்ளில். வாழகில்லேன். நான் பின்னை ஜீவித்திருக்க க்ஷமையல்லேன்; முடிந்தேவிடுவன். வாசுதேவா. உன்னுலேயிறே ஸாதுவானவவரும் சிறைப்பட வேண்டிற்று. தாயரித்யாதி. தாய்மார்சொல்லு

கர்த்தவ்யங்காண். அதாவது—உத்தேச்யதையாலும் பரிவாலும் தாய்மார் வாக்கால் சொல்லுவது பிள்ளைகளுக்கு அவச்யகரணீயங்காணென்கை. சாற்றிச்சொன்னேன் போகவேண்டா. இதுதன்னைக் குன்றுங்குருச்கியாக வன்றிக்கே எல்லாருமறியும் படி ப்ரஸித்தமாகச் சொன்னேன்; லீலார்த்தமாகவும் நீ தனித்து ஓரிடத்தில் போக வேண்டா. ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கே. திருவாய்ப்பாடிக்கு ஒருமங்கள தீபமான வனே! அணி - அழகு. இத்தால் எனக்கேயன்று, உனக்கொரு தீங்குவரில் இவ் வூராக இருள்மூடி விடுங்கிடா யென்கை. அமர்ந்தித்யாதி. ஆனபின்பு, பரபரப்பை விட்டு ப்ரதிஷ்ட்டிதனாய்வந்து உனக்கென்று சுரந்திருக்கிற முலையை உகந்து அமுதுசெய்ய வேணுமென்கிறாள்.

மின்னனையநுண்ணிடையார் விரிகுழல்மேல்நுழைந்தவண்டு *
இன்னிசைக்கும்வில்லிபுத்தூர் இனிதமர்ந்தாயுன்னைக்கண்டார் *
என்னநோன்புநோற்றாள்கொலோ இவனைப்பெற்றவயிறுடையாள் *
என்னும் வார்த்தையெய்துவித்த இருடீகேசாமுலையுணாயே. (6)

ஆறும்பாட்டு. மின்னித்யாதி. மின்னோடொத்த நுண்ணிய இடையையுடைய வர்களென்னுதல்; மின்னை ஒருவகைக்கு ஒப்பாகவுடைத்தாய், அவ்வளவன்றிக்கே ஸூக்ஷ்மமான இடையையுடையவர்களென்னுதல். விரிகுழல்மேல் நுழைந்தவண்டு விஸ்த்ர்தமான குழல்மேலே மதுபாநார்த்தமாக அவகாஹித்த வண்டுகளானவை இன்னிசைக்குமித்யாதி. மதுபாநத்தாலே செருக்கியினியவிசைகளைப் பாடாநிற்கும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே' பரமபதத்திலுங்காட்டில் இனிதாகப் பொருந்தி வர்த்திக் கிறவனே. தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கலான தேசமாகையாலே திருவுள்ளம் பொருந்தி வர்த்திப்பது இங்கேயிறே. பரமஸாம்யாபந்நர்க்கு முகங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கு மித்தனையிறே பரமபதத்தில்; இங்கு இரண்டும் ஸித்திக்குமே. உன்னைக்கண்டா ரித்யாதி. நாட்டிற் பிள்ளைகளைப்போலன்றிக்கே, ரூபகுண சேஷ்டி தங்களால் வ்யாவர்த்தனாயிருக்கிற வுன்னைக் கண்டவர்கள், நாட்டிலே பாக்யாதி கைகளாய் விலக்ஷணமான பிள்ளைகளைப் பெறுவாருமுண்டிறே. அவ்வள வன்றிக்கே லோகத்தில் கண்டறியாத வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விவனைப் பெற்ற வயிறுடையவள் இதுக்குடலாக என்ன தபஸ்ஸைப் பண்ணினளோ வென்று ச்லாகித்துச்சொல்லும் வார்த்தையை யெனக்குண்டாக்கித்தந்த இருடீகேசா. கண்டவர்களுடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் வ்யக்த்யந்தரத்தில் போகாதபடி உன் வசமாக்கிக்கொள்ளும் வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனே! முலையுணாயே என்கிறாள். ... ... (6)

பெண்டிர்வாழ்வார்நின்னொப்பாரைப் பெறுதுமென்னுமாசையாலே *
கண்டவர்கள்போக்கொழிழிந்தார் கண்ணிணையாற்கலக்கநோக்கி *
வண்டுலாம்பூங்குழலினார் உன்வாயமுதமுண்ணவேண்டி *
கொண்டுபோவான் வந்துநின்றார் கோவிந்தாநீமுலையுணாயே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. பெண்டிரித்யாதி. ஸ்வபர்த்தாக்களுக்கு பார்யைகளாய் வர்த் திப்பாராய் உன்னைக் கண்டவர்கள், உன்னைப்போலே யிருக்கும் பிள்ளைகளைப் பெ

வேணுமென்னு மாசையாலே கால்வாங்கிப் போகமாட்டாதபடியாய் விட்டார்கள். **வண்டுலாம் பூங்குழலினர்-கண்ணிணையால்கலக்க நோக்கி.** பெருக்காற்றிலே இழிய மாட்டாமல் கரையிலே நின்று ஸஞ்சரிப்பாரைப் போலே, மதுவின் ஸம்ருத்தியாலே உள்ளே அவகாஹிக்கமாட்டாமல் வண்டுகளானவை மேலேநின்று ஸஞ்சரிக் கும்படி பூவாலே அலங்க்ர்தமான குழலையுடையவர்கள் தங்களுடைய கண்களாலே உன்னுடைய ஸமுதாய சோபாதர்சநஞ் செய்து. கலக்க நோக்குகையாவது-ஓரவயவத்திலே உற்று நிற்கையன்றிக்கே, திருமேனியை யெங்குமொக்கப் பார்க்கை கீழ்-"பெண்டிர் வாழ்வார்" என்று-பக்வைகளாய் பர்த்ர்பரதந்த்ரைகளாய் புத்ரஸாபேக்ஷைகளானவர்களைச் சொல்லிற்று; இங்கு, வண்டுலாம் பூங்குழலினு ரென்று-ப்ராப்த யௌவநைகளாய் போகஸாபேக்ஷைகளானவர்களைச் சொல்லு கிறது. உன்னித்யாதி. உன்வாகம்ர்தம் புஜிக்கவேண்டி யுன்னை யெடுத்துக் கொண்டு போவதாக வந்து நின்றார்கள்-கோவிந்தா. ஸர்வஸுலபனானவனே. உன் ஸௌலப்யத்துக்கு இது சேராது. நீ முலையுணாயே. அது வேண்டினபடி யாகிறது, நீ இப்போது முலை யுண்ணவேணும். .... (7)

இருமலைபோலெதிர்ந்தமல்லர் இருவரங்கமெரிசெய்தாய் * உன்
திருமலிந்துதிகழுமார்வு தேக்கவந்தென்னல்குலேறி *
ஒருமுலையைவாய்மடுத்து ஒருமுலையைநெருடிக்கொண்டு *
இருமுலையும்முறைமுறையாய் ஏங்கியேங்கியிருந்துணாயே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. இருமலையித்யாதி. வடிவின் பெருமையாலும் திண்மை யாலும் இரண்டு மலைபோலே வந்து அறப்பொருவதாக வெதிர்ந்த சாணூர முஷ்டிகராகிற விரண்டு மல்லருடையவும் சரீரமானது பயாக்நியாலே தக்தமாய் விழும்படி பண்ணினவனே. உன்னித்யாதி. உன்னுடைய அழகுமிக்கு விளங்கா நின்றுள்ள மார்வானது. மலிதல்-மிகுதி. திகழ்ச்சி— விளக்கம். அன்றிக்கே, திரு வென்று பிராட்டியைச் சொல்லுகிறதாய், அவளெழுந்தருளி யிருக்கையாலே மிகவும் விளங்கா நின்றுள்ள வுன்னுடைய மார்வென்னவுமாம். தேக்க. தேங்க முலைப்பாலாலே நிறையும்படியாக. வந்தென்னல்குலேறி. என்மடியிலேவந்தேறி. ஒருமுலையித்யாதி. ஒருமுலையைத் திருப்பவளத்திலே வைத்து ஒருமுலையைத் திருக் கையாலே பற்றி நெருடிக்கொண்டு இரண்டு முலையையும் மாறி மாறி, பால் பரவின மிகுதி திருப்பவளத்தில் அடங்காமையாலே நடுநடுவே இளைத்திளைத்து அமரவிருந்து அமுது செய்யவேணும். .... (8)

அங்கமலப்போதகத்தில் அணிகொள்முத்தஞ்சிந்தினாற்போல் *
செங்கமலமுகம்வியர்ப்பத் தீமைசெய்திம்முற்றத்தூடே *
அங்கமெல்லாம்புழுதியாக அளையவேண்டாவம்மவிம்ம *
அங்கமரர்க்கமுதளித்த அமராகோவே முலையுணாயே. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. அங்கமலமித்யாதி. நிறத்தாலும் மணத்தாலும் செவ்வி யாலும் விகாஸத்தாலும் அழகியதாயிருக்கும் தாமரைப்பூவினிடத்தில். போது-

புஷ்பம். அகம்–இடம். அணியித்யாதி. நீர்மையாலும் ஒளியாலும் அழகை யுடைத் தான முத்துக்களானவை சிதறினாற்போலே. செங்கமலமித்யாதி. சிவந்து மலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருமுகமானது குறுவெயர்ப் பரும்பும்படியாக. தீமை யித்யாதி. இம்முற்றத்துள்ளே நின்று தீம்புகளைச் செய்து உடம்பெல்லாம் புழுதி யாகவிருந்து புழுதி யளையவேண்டா. அம்ம. ஸ்வாமீ! யென்னுதல்; இவன் சேஷ்டித தர்சநத்தால் வந்த ஆச்சர்யோக்தியாதல். விம்மவித்யாதி. துர்வாஸச் சாபோபஹதராய் அஸுரர்கள் கையிலே யீடுபட்டுச் சாவாமைக்கு மருந்து பெறு கைக்கு உன்னை வந்தாச்ரயித்த தேவர்களுக்கு, அத்தசையிலே வயிறு நிரம்ப அம்ருதத்தை யிடுகையாலே அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே!. முலையுண்ணாயே. அப்போது அவர்களபேக்ஷைக்காக அது செய்தாற்போலே, இப்போது என்னு டையவபேக்ஷைக்காக நீ முலை யுண்ணவேணுமென்கை. '... ... (9)

ஓடவோடக்கிண்கிணிகள் ஒலிக்குமோசைப்பாணியாலே *
பாடிப்பாடிவருகின்றாயைப் பற்பநாபனென்றிருந்தேன் *
ஆடியாடியசைந்தசைந்திட்டு அதனுக்கேற்றகூத்தையாடி *
ஓடியோடிப்போய்விடாதே உத்தமாநீமுலையுணாயே. (10)

பத்தாம்பாட்டு. ஓடவோடவித்யாதி. நடக்கும்போது மெத்தன நடக்கை யன்றிக்கே, பால்யத்துக் கீடான செருக்காலே பதறி யோடவோட, பாதச்சதங் கைகளான கிண்கிணிகள் த்வநிக்கும் த்வநியாகிற சப்தத்தாலே, பாடிப்பாடி அதனுக்கேற்ற கூத்தை அசைந்தசைந்திட்டு ஆடியாடி. அந்த பாட்டுக்குத் தகுதி யான நர்த்தனத்தை திருமேனி இடம்வலங்கொண்டு அசைந்தசைந்திட்டு நடக் கிற நடையாலே ஆடியாடி,* கூத்தன் கோவலனிறே. நடக்கிற நடையெல்லாம் வல்லாராடினாற்போலேயிறே யிருப்பது. ஆகையால் விரைந்து நடந்துவரும் திருவடிகளிற் சதங்கைகளினுடைய வோசைகள்தானே பாட்டாய், நடக்கிற நடை யெல்லாம் ஆட்டமாயிருக்குமாய்த்து. அன்றிக்கே, கிண்கிணிகளொலிக்குமோசை தாளமாக, வாயாலே பாடிப்பாடி, அதனுக்கேற்ற கூத்தை அசைந்தசைந்திட் டாடியாடி யென்று பொருளாகவுமாம். வருகின்றாயைப் பற்பநாபனென்றிருந்தேன். இப்படி யென்னை நோக்கி வாராநின்றுள்ள வுன்னை "கொப்பூழி லெழுகமலப் பூவழகர்" என்கிறபடியே வேறோராபரணம் வேண்டாதே திருநாபீகமலந்தானே ஆபரணமாம்படி யிருப்பானொருவனன்றோ. இவனுக்கு வேறொரு பாட்டும் ஆட்டும் வேணுமோ, சதங்கையோசையும் நடையழகுந்தானே பாட்டுமாட்டுமா யிருந்தபடி யென்! என்று ஆச்சர்யப்பட்டிருந்தே னென்னுதல். அழிந்து கிடந்தத்தை யுண்டாக்குமவனன்றோ, நம்முடைய ஸத்தையைத் தருகைக்காக வருகிறானென் றிருந்தேனென்னுதல். ஓடியோடியித்யாதி இவள் சொன்னதின் கருத்தறி யாதே, "இவள் நம்முடைய நீர்மையைச் சொல்லாமல் ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாசக மான மேன்மையைச் சொலலுவதே!" என்று மீண்டு ஓடிப்போகத் தொடங்கு கையாலே, இப்படியாடிக்கொண்டு என் கைக்கெட்டாதபடி ஓடியோடிப் போய் விடாதே நீ புருஷோத்தமனாகையாலே ஆச்ரிதபரதந்த்ரனானபின்பு என் வசத் திலே வந்து என்முலையை யுண்ணவேணு மென்கிறாள், ... (10)

நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வாரணிந்த கொங்கையாய்ச்சி மாதவாவுண்ணென்றமாற்றம் *
நீரணிந்தகுவளைவாசம் நிகழநாறும் வில்லிபுத்தூர் *
பாரணிந்ததொல்புகழான் பட்டர்பிரான்பாடல்வல்லார் *
சீரணிந்தசெங்கண்மால்மேல் சென்றசிந்தைபெறுவர்தாமே. (11)

வாரணிந்த கொங்கையாச்சி. ராஜாக்களுக்கு அபிமதமான த்ரவ்யங்களை பரிசாரகரானவர்கள் கட்டி இலச்சினையிட்டு, கொண்டு திரியுமாபோலே, க்ர்ஷ்ணனுக்கு போக்யமான முலைகள் பிறர்கண்படாதபடி கச்சாலே சேமித்துக் கொண்டு திரிகையாலே வாராலே அலங்க்ர்தமான முலையையுடையவளான ஆய்ச்சியென்று ச்லாகித்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார். மாதவா வுண்ணென்றமாற்றம். ச்ரிய:பதியாகையாலே அவாப்த ஸமஸ்த காமனானவனை அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டுக்கீடாக முலையுண்ணென்ற சப்தத்தை. நீரித்யாதி. நீருக்கலங்காரமாக அலர்ந்த செங்கழுநீரினுடைய பரிமளமானது ஒருபடிப்பட ப்ரகாசியா நிற்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய். பாரித்யாதி. பூமியில் ராஜாக்களில் ப்ரதாநனான பாண்டியனும் ஜ்ஞாதாக்களில் ப்ரதாநரான செல்வநம்பி தொடக்கமானவர்களளவன்றிக்கே பூமியெங்கும் கொண்டாடும்படி வ்யாப்தமாய், வந்தேறியன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான புகழையுடையராய் ப்ராஹ்மணோத்தமரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள். சீரித்யாதி. ஆத்மகுணங்களாலே அலங்க்ர்தனாய், அவயவசோபைக்கு ப்ரகாசகமான சிவந்த திருக்கண்களை யுடையனாய், இவையிரண்டையும் ஆச்ரிதரநுபவிக்கும்படி அவர்கள்பக்கல் வ்யாமோஹத்தை யுடையனாயிருக்குமவன் விஷயத்தில். அன்றிக்கே, சீரித்யாதிக்கு - ஆச்ரித பாரதந்த்ர்யமாகிற குணத்தாலே அலங்க்ர்தனாய், இந்நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் ப்ரகாசகமான சிவந்த திருக்கண்களை யுடையனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கிறவன் விஷயத்திலே யென்று பொருளாகவுமாம். சென்றவித்யாதி. பாடல் வல்லார்தாம் செங்கண்மால்பக்கலிலே யொருபடிப்படச் சென்ற மநஸ்ஸை யுடையவராவர். .... (11)

இரண்டாம்பத்து–இரண்டாந்திருமொழி வியாக்கியானம் முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

28-9-90

இரண்டாம்பத்து – மூன்றாந்திருமொழி – போய்ப்பாடுடைய.

கீழ்த்திருமொழியிலே- இவனுடைய பால்யாநுகுணமாக முலை யுண்கையை மறந்துகிடந்து உறங்குகிறவனை யெழுப்பி, முலையுண்ணவேணுமென்றபேக்ஷித்து, அவன் இருய்த்திருந்தவளவிலும் விடாதே பஹுமுகமாக நிர்ப்பந்தித்து யசோதைப்பிராட்டி முலை யூட்டினப்ரகாரத்தை, அவளுடைய ப்ராப்தியையும் ஸ்நேஹந்தையுமுடையராய்க்கொண்டு தத்காலம்போலே அவனைக்குறித்துப் பேசி யநுபவித்து இனியரானார்; அவள் அவனுக்குக் காதுகுத்திக் காதுபெருக்கிக் காதுப்பணிகளுமிட்டநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, காதுகுத்துகையாகிற உத்ஸவத்துக்கு ஊரில்பெண்களையெல்லாம் அழைத்துவிட்டு, வந்தவர்களை ஸம்பாவிக்கைக் கீடான

பதார்த்தங்களும் ஸம்பாதித்துவைத்து, "அவனைக் காதுகுத்த" என்று அழைக்க அவன் "நோம்" என்று அஞ்சி, "மாட்டேன்" என்னச் செய்தேயும் அவனஞ்சாத படியான வசநங்களைச் சொல்லியும் அவனுக்கு அபிமதமான பதார்த்தங்களைக் காட்டியும் உடன்படுத்திக்கொண்டு காதுபெருக்கின ப்ரகாரத்தை, தாமும் அவளைப் போலே அநுபவிக்கவாசைப்பட்டு, தத்ததவஸ்த்தாபந்நராய்க்கொண்டு தத் காலம் போலே அவனைக்குறித்துப் பாசுரங்களைப் பேசியநுபவித்து ப்ரீதராகிருரித் திருமொழியில். ....

போய்ப்பாடுடையநின்தந்தையுந்தாழ்த்தான் பொருதிறற்கஞ்சன்கடியன் *
காப்பாருமில்லைகடல்வண்ணாவுன்னைத் தனியேபோயெங்குந்திரிதி *
பேய்ப்பால்முலையுண்டபித்தனே கேசவநம்பீயுன்னைக்காதுகுத்த *
ஆய்ப்பாலர்பெண்டுகளெல்லாரும்வந்தார்அடைக்காய்திருத்திநான்வைத்தேன். (1)

முதற்பாட்டு. போயித்யாதி. பாடுடைய நின்தந்தையும் போய் தாழ்த்தான். புத்ரரக்ஷணத்திலும் ஸ்வஜநரக்ஷணத்திலும் இடமுடைய நெஞ்சையுடையனை உன்னுடைய பிதாவும் "பசுக்கடையிலே சென்றுவருகிறேன், வருமளவும் பிள்ளையை ரக்ஷித்துக்கொள்" என்று போய் வரவுதாழ்த்தான். அன்றிக்கே "போய்" என்கிற விது - மிகுதிக்கு வாசகமாய், ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத் திலே மிகவுமளவுடையனாய் "கூர்வேற் கொடுந்தொழிலன்" என்கிறபடியே நீ பிறந்தவன்று தொடங்கி வேலைப் புகரெழக்கடைந்து தொட்டிற்கீழே ஒரெறும்பூரிலும் ஸிம்ஹத்தின்மேலே சீறுமாப்போலே சீறி உன்னை நோக்கிக் கொண்டு திரியும் பிதாவானவனும் கார்யார்த்தமாகப் போனவிடத்தே விளம்பித் தானென்னவுமாம். பொருதிறல்கஞ்சன்கடியன். பொருகையிலே மிடுக்கையுடைய கம்ஸன் உன்னளவில் மிகவும் க்ரூரன். உன்னை நலிகைக்கு இடம்பார்த்துத் திரிகிறவனாகையாலே ஆரைவரவிடும், எது செய்விக்கும் என்று தெரியாது.

காப்பாருமில்லை. அதுக்கு நல் விரகறிந்து ரக்ஷிக்கவல்லாருமிங்கில்லை: ரக்ஷகரானவவர் வந்திலர், நானோ அபலை, வேறொரு பரிவர் காணவில்லை. யார் தான் ரக்ஷிப்பார். கடல் வண்ணா வுன்னை. "தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள்" என்கிற படியே இவ்வூரில் திரிகிற வநேகம் பிள்ளைகளுக்குள்ளே நானுமொருவனாய்த் திரியாநின்றால் என்னை அவர்கள் அறியப்புகா நின்றார்களோவென்று நீ நினைக்க வேண்டா, கடல்போலே ச்ரமஹரமாயிருக்கிற வுன்வடி வழகே உன்னைக் காட்டிக் கொடாதோ; இப்படியிருக்கிற வுன்னையுணர்ந்து ரக்ஷிப்பாராருமில்லையென்னுதல் ஒரு விரோதிகளில்லையே யாயினும் *அஸ்த்தாநே பயசங்கை பண்ணி மங்களா சாஸநம் பண்ணவேண்டும்படியான அழகுடைய வுன்னை விரோதி பூயிஷ்டமான இவ்விடத்தில் பரிவாய் ரக்ஷிப்பாருமில்லையென்னுதல். தனியே போ யெங்கும்திரிதி. பிள்ளைகள் தன்னோடே திரிகிற வென்னவுமொண்ணாதபடி அவர்களையும் விட்டுத் தனியேபோய் எங்கும் ஸஞ்சரியா நின்றாய்.

அவர்கள் தன்னோடேகூடப் போனாற்றான் ப்ரயோஜநமென்; பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தனே. பேயானவள் தாய்வடிவைக்கொண்டுவர, அவளைத் தாயாகவே நினைத்து அவள் முலைப்பாலை யிருந்துண்ட ப்ராந்தன் நீ யல்லையோ.

ஆகையால், மாயாரூபிகளான வஸுரர்கள், ஒக்க விளையாடுகிற பிள்ளைகளோ டொத்த வடிவைக்கொடுவந்து கலசிநின்ருலும் அவர்களைப் பிள்ளைகளோபாதி தோழன்மாராக நினைப்பாளெருவனிறே நீயென்கை. கேசவநம்பீ. இப்படி நீயென் செய்ய பயப்படுகிறது, நான் கேசவநம்பியன்ருே, என் கையிலேகேசிபட்ட தறி யாயோ வென்று தன் சௌர்யபூர்த்தியைக்காட்ட, அத்தை யவ்வளவிலே விட்டு, தான் உபக்ரமித்த கார்யத்திலே புரிந்து, நானேயன்றுகாண், உன்னைக் காது குத்துவதாக ஆய்ப்பாலர் பெண்டுகளெல்லாரும் வந்தார்காண்; வந்தவர்களை ஸம்பாவிக்கைக்கீடான அடைக்காய் முதலானவையும் நான் திருத்திவைத்தேன்; ஆனபின்பு, நீ காதுகுத்தும்படி வரவேணுமென்கிருள். ... ... (1)

வண்ணப்பவளமருங்கினிற்சாத்தி மலர்ப்பாதக்கிண்கிணியார்ப்ப*
நண்ணித்தொழுமவர்சிந்தைபிரியாத நாராயணுவிங்கேவாராய்*
எண்ணற்கரியபிரானே திரியையெரியாமேகாதுக்கிடுவன் *
கண்ணுக்குநன்றுமழகுமுடைய கனகக்கடிப்புமிவையா.

இரண்டாம்பாட்டு. வண்ணமித்யாதி ஆகரத்திலே பிறக்கையாலே நிற முடைத்தாயிருந்துள்ள பவளத்தினுடைய வடத்தை அது தனக்கும் அழகு கொடுக்கவற்ருன திருவரையிலே சாத்தி. மலரித்யாதி. தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருவடிகளிற் சதங்கைகளானவை த்வநிக்க. திருவரையும் பவளவடமு மான சேர்த்தியழகு தோற்றும்படியாகவும் திருவடிகளிற்சாத்தின சதங்கைகள் த்வநிக்கும்படியாகவும் வரவேணுமென்று கருத்து. நண்ணியித்யாதி. அஹங்கா ராதிகளாலே உன்னையகன்று திரிகையன்றிக்கே, தத்ராஹித்யத்தாலே உன்னைக் கிட்டி ஸ்வசேஷத்வாநுருபமாகத் தொழுகையே யாத்ரையாயிருக்குமவர்களுடைய நெஞ்சை, "நின்று மிருந்துங்கிடந்துந் திரிதந்தும்" என்கிறபடியே இஷ்ட ஸர்வசேஷ்டா விஷயமாகக்கொண்டு க்ஷணகாலமும் விட்டுப்பிரியாதே வர்த்திக்கும் நாராயணனே! நானழைக்கிற விவ்விடத்தேவாராய். எண்ணற்கரிய பிரானே. உன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லாதார்க்கு நினைக்கைக்குங்கூட அரியனுயிருக் கும் உபகாரகனனவனே. ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபனுயிருக்கையும், அநாச்ரிதர்க்கு துர்லபனுயிருக்கையும், மங்களாசாஸந பரராயிருப்பார்க்குத் தம்பேருயிறே யிருப் பது. நீ என்னை யழைக்கிறது, திரியை என்காது எரிய இடுகைக்கன்ருே வென்ன; திரியையெரியாமே காதுக்கிடுவன். திரியை யுன்காதுகளுக்கு எரிச்சல் வாராதபடி அநுகூலமாக இடுவன். கண்ணுக்கித்யாதி. திரியேற்றிக் காதுபெருக்கினுல் உனக் கிடுவதாகச்சமைத்த, கண்ணுக்கு மிகவும் அழகையுடைத்தாயிருக்கிற பொற்கடிப் புக்களான விவையு மிருக்கிறபடி பாராய். அழகும் என்றவிடத்தில், சசப்தம் அவ்யயம். நன்று மழகுடையவென்றும் கநகக்கடிப்பென்றும் சொன்னவிவை யிரண்டாலும்—பணித்திருத்தமும் உபாதாந வைலக்ஷண்யமும் சொல்லுகிறது. (2)

வையமெல்லாம்பெறும்வார்கடல்வாழும் மகரக்குழைகொண்டுவைத்தேன் *
வெய்யவேகாதில்திரியையிடுவன் நீவேண்டியதெல்லாந்தருவன் *
உய்யவிவ்வாயர்குலத்தினில்தோன்றிய ஒண்சுடராயர்கொழுந்தே *
மையன்மைசெய்திளவாய்ச்சியருள்ளத்து மாதவனேயிங்கேவாராய். (3)

மூன்றும்பாட்டு. வையமித்யாதி. பொற்கடிப்பளவே யல்ல, காதுபெருக்கினல் இடும்படியாக பூமியெல்லாம் பெறும் பெருவிலேயனுன, நீண்டகடலிலே வர்த்திக்கும் மகரம்போலே யிருக்கிற காதுப்பணி கொண்டு வைத்தேனென்ன; நீ யிது சொல்லுகிறது — இப்போது என்காதுக்குத் திரியிடுகைக்காகவன்றே, திரியிட்டபோதே காது தினவுதின்றுவரும், எனக்கு வேண்டாவென்ன; வெய்யவே காதில் திரியையிடுவன். கண்டூதி சமிக்கும்படி வெச்சாப்போடே காதுகளிலே திரியையிடுவனென்ற விடத்திலும் அவனிசையாமையாலே, இசைகைக்காக, நீ வேண்டியதெல்லாம் தருவன். நீ விரும்பியிருக்கும் அபூபபலாதிகளெல்லாம் தருவேனென்ன; அவ்வளவிலும் அவன் வாராமையாலே, உய்ய விவ்வாயர் குலத்தினிற்றேன்றிய வொண்சுடராயர் கொழுந்தே! இருந்ததே குடியாக வுஜ்ஜீவிக்கும்படி இவ்விடைக்குலத்திலே வந்து பிறந்து, அதுதானே யுனக்கு மிகவும் தேஜஸ்ஸாம்படி யிருப்பானுய், வேரிலே வெக்கைதட்டினல் கொழுந்து முற்படவாடுமாபோலே இடையருக்கு ஒரு வ்யஸநம்வரில் முந்துறவுன்முகம் வாடும்படி அவர்களுக்குத் தலேவனுனவனே. மையன்மை செய்திளவாய்ச்சிய ருளத்து மாதவனே! ஒரு பருவத்தினிடைப்பெண்களே உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே மதிமயங்கும்படி பண்ணி, அவர்களுடைய நெஞ்சுக்கு ஸர்வகாலமும் விஷயமாம்படி யிருப்பானுய், உன்னுடைய நெஞ்சத்திறை கொள்ளும் பிராட்டிக்கு வல்லபனுனவனே! இங்கு வாராய் என்று ஸ்துதி பூர்வமாக வழைக்கிருள். .... (3)

வணநன்றுடையவயிரக்கடிப்பிட்டு வார்காதுதாழப்பெருக்கி *
குணநன்றுடையரிக்கோபாலபிள்ளேகள் கோவிந்தாநீசொல்லுக்கொள்ளாய் *
இணேநன்றழகியவிக்கடிப்பிட்டால் இனியபலாப்பழந்தந்து *
சுணநன்றணிமுலேயுண்ணத்தருவன்நான் சோத்தம்பிரானிங்கேவாராய் * (4)

நான்காம்பாட்டு. வணமித்யாதி. இப்படி ஸ்துதித்துக்கொண்டழைத்தவிடத்திலும் வாராமையாலே, இது தன்னேச் சொன்னுலாகிலும் வருமோவென்று இந்த இடைப்பிள்ளேகளானவர்கள் நல்ல நிறத்தை யுடைத்தான வயிரக்கடிப்பிட்டு, ஒழுங்குநீண்ட காதானது தோளளவும் தாழும்படி பெருக்கி, தாய்மார் முதலானுர் சொல்விற்றுச்செய்து மிகவும் குணமுடையரா யிருக்கிறபடி பாராய்; நீயு மிப்படி யிருக்கவேண்டாவோ. கோவிந்தா! நீ சொல்லுக்கொள்ளாய். ஸௌலப்யத்துக்கு "கோவிந்தன்" என்று பேரிட்டுக் கொண்டிருக்கிற நீ என்சொல்லு கைக்கொள்ளுகிருயில்லே யென்ன; உன்சொல்லுக்கேட்டு, நான் கடிப்பிடுவித்துக்கொண்டால் எனக்கென்னன்புதருவாயென்ன; இணே நன்றழகிய விக்கடிப்பிட்டால். ஒன்றுக்கொன்றெப்பாய் மிகவு மழகியதாயிருக்கிற இந்தக்கடிப்பை யிட்டால், இனிய பலாப்பழம்தந்து. உனக்கினிதான பலாப்பழம் தந்து. சுணநன்றணி முலேயுண்ணத் தருவன்நான். சுணங்கையுடைத்தாய் நன்ருய் அழகியதான முலேயை நீ யமுது செய்யும்படி தருவன் நானென்ன. சுணங்கு-முலேமேல் தோன்றும் நிறம். நன்ருகையாவது — ம்ர்துவாயிருக்கை. அணிஸந்நிவேசவைலக்ஷண்யம். சோத்தம்பிரானிங்கே வாராய். இப்படி சொன்ன வளவிலும் வாராமையாலே. பிரானே உன்னேக்கும்பிடுகிறேன், இங்கேவாரா யென்று இரந்தழைக்கிருள், சோத்த

பென்கிற **விது-அஞ்சலி** பண்ணுமவர்கள் **அதுக்கு அநுகூலமாகத்** தாழ்ச்சி தோற்றச் சொல்லுவதொரு சப்த விசேஷம், ... (4)

சோத்தம்பிரானென்றிரந்தாலுங்கொள்ளாய் சுரிகுழலாரொடுநீபோய்*
கோத்துக்குரவைபிணைந்திங்குவந்தால் குணங்கொண்டிடுவனோநம்பீ*
பேர்த்தும்பெரியனவப்பந்தருவன் பிரானேதிரியிடவொட்டில்*
வேய்த்தடந்தோளார்விரும்புகருங்குழல் விட்டுவேநீயிங்கேவாராய். (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. சோத்தமித்யாதி. "சோத்தம்பிரானிங்கே வாராய்" என்றவிடத்திலும் அவன் வாராமையாலே, பிரானே உன்னைத் தொழுகிறேனென்று இரந்தாலும் என் சொல்லைக் கைக்கொண்டு நீ வருகிறாயில்லையென்றவாறே, நீயழைக்க நான் வந்த விடத்தில் குணங்கொள்ளாமல் நேற்று என்னை யடித்தவளன்றோ நீ என்ன; அதுவோ? சுரிகுழலாரொடு நீ போய் கோத்துக் குரவை பிணைந்திங்குவந்தால் குணங்கொண்டிடுவனோ நம்பி. ஆளற்ற விடத்திலே போய், சுருண்டகுழலை யுடையராயிருக்கும் பெண்களோடே கைகோத்துக்குரவை பிணைந்தாடியிங்கே வந்தால் பொடியாதே குணவானென்று உன்னைக் கொள்வனோ நம்பீ! என்று இவள் சொன்னவாறே, நிருத்தரனாய் நிற்க, அவ்வளவிலே கையிலே திரியை எடுத்து இத்தை யிடும்படிவாராயென்ன, அவன் "அது இடவொட்டேன்" என்ன; பிரானே திரியிடவொட்டில் - பேர்த்தும் பெரியனவப்பம் தருவன். எனக்கெல்லாப்படியாலும் உபகாரகனானவனே திரியித்தனையு மிடவொட்டுதியாகில், நீ சிறிது சிறிதென்று பொகடப் பொகட, நீ விரும்பும்படி பெரியனவான அப்பங்களைத் தருவேன் என்றவிடத்திலும் அவன் வாராமையாலே; வேயித்யாதி. பசுமைக்கும் சுற்றுடைமைக்கும் செவ்வைக்கும் மூங்கில்போலேயாய், பெருத்திருந்துள்ள தோள்களையுடையரான பெண்கள் விரும்பும்படியாய், இருண்டு நீண்ட திருக்குழலையுடையனான விஷ்ணுவே! நீ இங்கே வாராயென்று அவன் வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து கொண்டழைக்கிறாள். .... (5)

விண்ணெல்லாங்கேட்கவழுதிட்டாய் உன்வாயில்விரும்பியதனைநான்நோக்கி*
மண்ணெல்லாங்கண்டென்மனத்துள்ளேயஞ்சி மதுசூதனேயென்றறிந்தேன் *
புண்ணேதுமில்லையுன்காதுமறியும் பொறுத்திறைப்போதிருநம்பி *
கண்ணாவென்கார்முகிலே கடல்வண்ணா காவலனே முலையுணாயே. (6)

ஆறாம்பாட்டு. விண்ணித்யாதி. "மண் தின்றாய்" என்று அடித்தவாறே "ஆ" என்ன, ஆகாசப் பரப்படங்கலும் கேட்கும்படியழுத வுன்னுடைய வாயிலே "மண் தின்ற சுவடுண்டாகில் பார்ப்போம்" என்றுவிரும்பி அத்தை நான் பார்த்தவளவிலே, முன்புபோலே வாய்வழியே பூமியெல்லா முள்ளேயிருக்கிற படிகண்டு நம்முடைய பிள்ளையென்று இவனை நலிந்தோமே என்று என் மனஸ்ஸினுள்ளே பயப்பட்டு "இவன் நம்முடைய பிள்ளையல்லன், ஸர்வேச்வரனென்றறிந்தேன்" என்றவாறே, ஊஹாவொஸா ஞுவொ ஜாதஃ என்னுமவனாகையாலே இவள் அந்யனாக்கி வார்த்தை சொன்னது ஸஹியாமல் அத்தை மறப்பித்து, "தன்பிள்ளை" என்று இவளணைத்துக் கொள்ளும்படி வந்து கிட்டி நிற்க; அவ்வளவிலே இவள், காதுக்

குக் கடிப்பிடுவதாக வுத்யோகிக்க; "என்னுடைய காது புண்; எனக்கு அது வேண்டா" என்று அவன் சொல்ல; புண்ணேதுமித்யாதி; புண்ணொன்றுமில்லை, உன்னுடைய காது குண்டுபுரளும், சற்றுப்போது பொறுத்திரு நம்பீயென்ன; அவன் பொறுத்த படியாலே ப்ரீதையாய்; கண்ணா. எனக்கு ஸுலபனானவனே. என்கார் முகிலே. ஜலஸ்த்தலவிபாகம் பாராமல் உபகரிக்கும் காளமேகம்போலே யெனக்கு உன்னை யுபகரித்தவனே. கடல்வண்ணா. எனக்கு அநுபாவ்யமான கடல்போன்ற நிறத்தை யுடையவனே. காவலனே. எனக்கு ரக்ஷகனானவனே! என்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணி முலையுண்ணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறாள். ... .

முலையேதும்வேண்டேனென்றோடி நின்காதிற்கடிப்பைப்பறித்தெறிந்திட்டு*
மலையையெடுத்துமகிழ்ந்துகன்மாரிகாத்துப் பசுநிரைமேய்த்தாய்*
சிலையொன்றிறுத்தாய்திரிவிக்கிரமா திருவாயர்பாடிப்பிரானே*
தலைநிலாப்போதேயுன்காதைப்பெருக்காதே விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. முலையித்யாதி. இப்படி ஸ்தோத்ரம் பண்ணி முலையுண்ணச் சொன்னவாறே, முலையுண்பானாகத் தொடங்கினவளவிலே கடிப்பையெடுத்துக் காதிலேயிட, அத்தாலே சீறி; முலையேதும் வேண்டேனென்றோடி. நீ தருகிற முலையும் மற்றுமுண்டான அபூபாதிகளும் வேண்டேனென்று எனக்குப்பிடிபடாது என் கைகழியவோடி. நான்பின் தொடர்ந்து வந்தவளவில் எனக்கு தரிப்பாக, நின் காதில் கடிப்பைப் பறித்தெறிந்திட்டு. உன் காதிலிட்ட கடிப்புக்களை க்ரோதந்தோற்றப் பிடுங்கி என்முன்னே எறிந்து பொகட்டு. அவ்வளவிலே இந்த்ரன் பசிக் கோபத்தாலே வர்ஷிப்பிக்க, அதில் ரக்ஷ்யவர்க்கம் நோவுபடாதபடி மலையை யெடுத்து. முன்பு ரக்ஷகமென்று சொன்ன கோவர்த்தநகிரிதன்னையே குடையாக வெடுத்து. மகிழ்ந்து, மலையைச் சுமந்துகொடுநிற்கிறவளவில் சற்றுமிளைப்பின்றிக்கே, "ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணம் பண்ணப் பெற்றோம்" என்று உகந்து. கன்மாரிகாத்து. அந்தக் கல்வர்ஷத்தில் ஒரு பசுவின்மேலேயாதல் ஓரிடையன்மேலே யாதல் ஒருதுளிவிழாதபடி ரக்ஷித்து பசுநிரைமேய்த்தாய். "இனவாநிரைபாடி யங்கேயொடுங்க" என்கிறபடியே-மலை, பசுமேய்க்கிறவிடந்தன்னிலேசென்று ஏங்குமொக்கக் கவிகையாலே, பசுக்களை இடையர் மேய்க்கும்படி பண்ணினவனே. சிலையொன்றிறுத்தாய். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு சுல்கமாக இட்டதாய் ஒருவரால் பேர்க்க வெடுக்கவொண்ணாதபடி அத்விதீயமாயிருந்துள்ள ரௌத்ரமான வில்லை முறித்தவனே, திரிவிக்கிரமா. இந்த்ரன் இழந்த ராஜ்யத்தை மீட்டுக்கொடுக்கைக்காக, எல்லை நடப்பாரைப்போலே திருவடிகளால் ஸர்வலோகத்தையு மளந்தவனே. திருவாயர்பாடிப்பிரானே. திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள ஜநங்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபகாரகனானவனே. இப்படி எல்லார்க்கு முபகாரகனான நீ என்னுடைய அபேக்ஷிதமும் செய்யவேணுங் காணென்று, முன்பு பறித்தெறிந்த கடிப்புக்களை யிடுவதாக உத்யோகிக்க; அதுக்கவ னிசையாதொழிய தலைநிலாவித்யாதி. தலை செவ்வே நில்லாத இளம்பருவத்திலே யுன்னுடைய காதுகளைப் பெருக்காதே விட்டிட்டுவைத்த வென்னுடைய குற்றமன்றோ, உன்னை வெறுக்கிறதென்னென்று தன் செய்தித்தாழ்வைச்சொல்லி நோவுபடுகிறாள். (7)

என்குற்றமேயென்றுசொல்லவும் வேண்டாகாண் என்னைநான் மண்ணுண்டேனாக *
அன்புற்றுநோக்கியடித்தும்பிடித்தும் அனைவர்க்கும் காட்டிற்றிலையே *
வன்புற்றரவின்பகைக்கொடி வாமனநம்பியுன்காதுகள்தூரும் *
துன்புற்றனவெல்லாந்தீர்ப்பாய்பிரானே திரியிட்டுச்சொல்லுகேன் மெய்யே. (9)

என்குற்றமித்யாதி. "நீ உன் குற்றம் சொல்லி வெறுக்கிறது; நான் நீ சொல்லிற்றுச் செய்திலன் என்று என் குற்றத்தை நினைத்தன்றோ, 'என் குற்றமே யென்று சொல்லவும் வேண்டாகாண்" என்ன; "பின்னை யார்குற்றம்" என்ன; "உன் குற்றமில்லையோ" என்ன; 'உன்னை நான் என் செய்தேன்' என்ன; என்னை நான்மண்ணுண்டேனாக. மண்ணுண்ணாதவென்னை நான் மண்ணுண்டேனாக நினைத்து: அன்புற்று நோக்கி. ஸ்நேஹிகளைப்போலே யென்னுடைய வாயிலும் கையிலும் மண்சுவடுண்டோவென்று பார்த்து. அடித்தும்பிடித்து மனைவர்க்கும் காட்டிற்றிலையே. சுவடு கண்டாரைப் போலே என்னைப் பிடித்தும், அவ்வளவன்றிக்கே அடித்தும், "பாரிகோள் இவன் மண்தின்னும்படி" என்று எல்லார்க்கும் காட்டிற்றில்லையோ வென்ன; வன்புற்றரவின் பகைக்கொடி வாமன நம்பீ. வலிய புற்றிலே பாதகபீதியாலே கிடக்கும் பாம்புக்குப் பகையான கருடனை த்வஜமாகவுடையனாய், *கொடுங்கோளால் நிலங்கொண்ட வாமநனான முதலியானவனே. இத்தால்—திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டு பெரிய திருவடியை த்வஜமாகக் கொண்டிருப்பானொருவனாகையாலே, லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று சேராததாயுள்ளவற்றைச் சேர்த்து நடத்தவல்லனுமாய், க்ரூரமாகச் செய்தவற்றை ந்யாயமாக்கவும் வல்லவனன்றோ வென்கை. உன்காதுகள் தூரும். இப்படி நீ யொன்று சொல்ல நானொன்று சொல்லிப் போதுபோக்கியிருந்தால் உன்னுடைய காதுகள் தூருங்காண். துன்புற்றனவெல்லாம் தீர்ப்பாய்பிரானே. ஆச்ரிதரானவர்கள் துக்கப்படுமவையெல்லாம் போக்குமுபகாரகனானவனேயென்ன; நீ என்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணவேண்டா, 'இனியுன்னை முன்போல் பிடிக்குதல், அடிக்குதல் செய்யேன்' என்று மெய்யாக ஒரு வார்த்தை சொல்லு நான் திரியிடுகைக்கு இசையும்படியென்ன; திரியிட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே. திரியையிட்டுவிட்டவாறே பின்னை மெய்யே சொல்லக்கடவேனென்றுளாயிற்று. .... (8)

மெய்யென்றுசொல்லுவார்சொல்லைக்கருதித் தொடுப்புண்டாய்வெண்ணெயை
கையைப்பிடித்துக்கரையுரலோடென்னைக் காணவேகட்டிற்றிலையே * [யென்று *
செய்தனசொல்லிச்சிரித்தங்கிருக்கில் சிரீதராவுன்காதுதூரும் *
கையில்திரியையிடுகிடாய் இந்நின்றகாரிகையார்சிரியாமே. (9)

மெய்யித்யாதி. "திரியிட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே" என்றவாறே, உன் வார்த்தை விச்வஸிக்கப்போகாது, சொன்னார் சொன்னவார்த்தை கேட்டு என்னை சிக்ஷிப்பாளொருத்தியன்றோ வென்ன; நான் அப்படி செய்ததுண்டோ வென்ன; மெய்யென்று சொல்லுவார் சொல்லைக்கருதி. "இவன் வெண்ணெய் களவு கண்டான்" என்று சொல்லுவார் சொல்லும் வார்த்தையை மெய்யென்று புத்திபண்ணி. தொடுப்புண்டாய் வெண்ணெயை யென்று. வெண்ணெயைக் களவிலே ஜீவித்தா

யென்று. தொடுப்பு–களவு. கையைப் பிடித்தித்யாதி. என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு பாரமான கரையுரலோடே யெல்லாரும் காணும்படி என்னைக் கட்டிற்றில்லையோ வென்று சொல்லி மந்தஸ்மிதஞ் செய்திருக்க. கரையுரலாவது—விளிம்பு சுற்றணையான வுரல். செய்தன வித்யாதி. இப்படி நான் செய்த குற்றங்களைச் சொல்லி ஸ்மிதம் பண்ணிக் கொண்டு என் பக்கல் வாராமல் போதுபோக்கி நீ அங்கேயிருக்கில், ஸ்ரீதரனே! உன் காது தூருங்காண். அவர்களுக்காகவாகிலும் வாவென்ன; அவ்வளவிலும் அவன் வாராமையாலே, கையில்திரியையித்யாதி. நீ விரும்பத்தக்க அழகையுடையார் உன் பக்கல் ப்ராவண்யத்தாலே உன்னை விட்டுப் போகமாட்டாமல் ஸந்நிஹிதைகளாய் நிற்கிற இப்பெண்களானவர்கள், "கூழைக்காது, சுணைக்காது" என்றாற்போலே சொல்லிச் சிரியாதபடி உன் காது பெருக்கும்படி யென்கையில் திரியையிடுகிடா யென்கிருள். ... (9)

காரிகையார்க்குமுனக்குமிழுக்குற்றென்? காதுகள்வீங்கியெரியில் *
தாரியாதாகில்தலைநொந்திடுமென்று விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே *
சேரியிற்பிள்ளைகளெல்லாருங்காதுபெருக்கித் திரியவுங்காண்டி *
ஏர்விடைசெற்றிளங்கன்றெறிந்திட்ட இருடீகேசாவென்றன்கண்ணே. (10)

காரிகையார்க்குமித்யாதி. "காரிகையார்சிரியாமே – கையில்திரியை யிடுகிடாய்" என்றவாறே, "சிரிக்கிறகாரிகையார்க்கும், திரியிட வந்துநிற்கிற உனக்கும் ஏதேனும் சேதமுண்டோ—என்னுடைய காதுகள் வீங்கியெரியுமாகில்" என்று அவன் சொல்லி கைக்கெட்டாதபடி நிற்க; தாரியாதாகிலித்யாதி. இளம்பருவத்திலே காதைப் பெருக்கலாயிருக்க, திரி முதலானவற்றை யிடுகிறது பொறாதாகில் உன் தலையிலே நோக்காடுண்டாமென்று அப்போது செய்யாமல் விட்டுவைத்த வென்னுடைய குற்றமேயன்றோ வென்று தன்னை வெறுத்து. பின்னையும் விடாதே, சேரியித்யாதி. இவ்வூரில் உன் திறத்தனபிள்ளைகளெல்லாரும் காது பெருக்கித் திரியவும் காணாநின்றாயிறே யென்றவாறே, அவன் அநுமதி தோற்றநிற்க; ஏர்விடையித்யாதி. "வம்பவிழ்கானத்துமால்விடை" என்கிறபடியே—காட்டுக்குள்ளே உன்னை நலிவதாக எதிர்த்துவந்த அரிஷ்டநேமியாகிற ரிஷபத்தை நிரஸித்து, கன்றுகள் மேய்க்கிற விடத்திலே இளங்கன்றான வடிவைக் கொண்டு வந்து ஓரஸுரன் நிற்க, அந்தக் கன்றை யெடுத்து விளவாய்நின்ற அஸுரன் மேலே யெறிந்து இரண்டு தலையையும் முடித்து அவற்றின் கையில் அகப்படாதே உன்னை நோக்கித்தந்தவனாய், உன்னைக்கண்டவர்களுடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் உன்வசமாக்கிக் கொள்ளுகையாலே ஹ்ர்ஷீகேசனென்னும் திருநாமத்தையுடையவனாய், எனக்கு த்ர்ஷ்டி பூதனானவனேயென்று உகந்து சொல்லுகிறாளாயிற்று. ... ... (10)

கண்ணைக்குளிரக்கலந்தெங்கும்நோக்கிக் கடிகமழ்பூங்குழலார்கள் *
எண்ணத்துளென்றுமிருந்துதித்திக்கும் பெருமானேயெங்களமுதே *
உண்ணக்கனிகள்தருவன் கடிப்பொன்றும்நோவாமேகாதுக்கிடுவன் *
பண்ணைக்கிழியச்சகடமுதைத்திட்ட பற்பநாபாவிங்கேவாராய். (11)

கண்ணையித்யாதி. *இளவாய்ச்சியர் கண்ணினுள் விடவே செய்து விழிக்கு மவனுகையாலே கண்ணைக்குளிரக்கலந்து. உன்னுடைய கண்ணை அவர்களுடைய கண்களோடே குளிரக்கலந்து. இத்தால் - கண்கலவியைச் சொன்னபடி. எங்கும் நோக்கி. அவர்களுடைய வடிவை ஸமுதாயேந பார்த்து. கடிகமழ் பூங்குழலார்கள். பரிமளப்ரசுரமான பூக்களாலே அலங்க்ர்தமா யிருந்துள்ள குழலை யுடையவர் களுடைய. எண்ணத்து ளென்றுமிருந்து தித்திக்கும் பெருமானே. நெஞ்சுக்குள்ளே ஸர்வகாலமு மிருந்து ரஸிக்கும் பெரியோனே. அன்றிக்கே, கண்ணை யென்கிற விடத்தில், ஐகாரத்தை அவ்யயமாக்கி, கடிகமழ் பூங்குழலாரானவர்கள் தங்கள் கண்குளிரும்படி உன்னுடைய அவயவசோபையைக் கலக்கக்கொண்டு எங்கு மொக்கப் பார்த்து, உன்னேட்டைக்கலவியின் ப்ரகாரங்களையெண்ண அவர்களு டைய அபிமதாநுரூபமான எண்ணங்கடவாமல் அதுக்குள்ளே யென்றுமொக்க விருந்து அவர்களுக்கு நிரதிசயபோக்யனுகாநிற்கும் பெருமையை யுடையவனே! யென்னவுமாம். எங்களமுதே. எங்களுக்கு நிரதிசயபோக்யனுமாய் ஸ்த்தாதா(ய) ரகனுமாயிருக்கிறவனே. உனக்கபிமதைகளான வவர்களுக்கும் பரிவரான வெங் களுக்கு முகப்பாம்படி உன்காது பெருக்குகைக்கு வாவென்ன; நான் வருகிறேன், நீ எனக்கு என்னம்பு தருவாயென்ன; உண்ணக்கனிகள் தருவன். நீ விரும்பி யமுது செய்யும்படி யுனக்குப் பழங்கள் தருவேனென்ன; ஆனுலும் கடிப்பிடப்புகுந்தால் காதுநோமே யென்ன; கடிப்பொன்றும் நோவாமே காதுக்கிடுவன். சற்றும் நோவு வாராதபடி உன்காதுகளுக்குக் கடிப்பிடுவேனென்றவாறே உடன் பட்டமை தோற்றநிற்க; பண்ணையித்யாதி. கண்வளர்ந்தருளுகிற தனியிடத்திலே காவல் வைத்த சகடம் அஸுராவிஷ்டமாய் உன்னை நலியவர, அத்தைக் கோப்புக்குலை யவுதைத்துப்பொகட்டு ஜகத்துக்கு வேர்ப்பற்றுனவுன்னை நோக்கித் தந்தவன ல்லையோ, இங்ஙனே வாராயென்று புகழ்ந்துகொண்டழைக்கிருள். ... (11)

வாவென்று சொல்லியென் கையைப்பிடித்து வலியவேகாதிற்கடிப்பை *
நோவத்திரிக்கிலுனக்கிங்கிழுக்குற்றென் காதுகள்நொந்திடுங்கில்லேன் *
நாவற்பழங்கொண்டுவைத்தேன் இவைகாணுய் நம்பீ * முன்வஞ்சமகளைச்
சாவப்பாலுண்டுசகடிறப்பாய்ந்திட்ட தாமோதராவிங்கேவாராய். (12)

வாவித்யாதி. "பற்பநாபாவிங்கேவாராய்" என்றவாறே வாவென்றுசொல்லி யென்கையைப் பிடித்து. என்னை வாவென்று சொல்லியழைத்து, நான் வரக் கொள்ள என்கையை யுறைக்கப் பிடித்துக்கொண்டு. வலியவே காதில் கடிப்பை நோவத்திரிக்கிலுனக் கிங்கிழுக்குற்றென். பலாத்காரேண என்காதில் கடிப்பை நோம்படி திரிகியிடுவுதியாகில் உனக்கு இங்குச் சேதமாவதுண்டோ, என்காதுகள் நோங்காண், வரமாட்டேனென்ன; நாவற்பழம் கொண்டு வைத்தேனிவையாணுய் நம்பீ. இவன் வருகைக்காக. "நீயுகக்கும் நாவற்பழம் கொண்டுவைத்தேன்; இவற்றைப் பாராய் நம்பீ" என்று காட்ட, அத்தைக்கண்டவாறே வருவாரைப் போலே நிற்க, முன்னித்யாதி. முன்பு தன்வடிவை மறைத்துத் தாய்வடிவு கொண்டு வஞ்சகையாய்வந்த பேய்ச்சியைச் சாம்படியாக முலைப்பாலையுண்டு, நலிவதாக மேலிட்டுவந்த சகடத்தை முறியவுதைத்துப்பொகட்டு, அவ்

விரோதிகள் கையில் அகப்படாமல் உன்னை நோக்கித் தந்தலனுய், அந்தசக்த மானுயிருக்கச் செய்தே அசக்தரைப் போலே யென்கையிலே பிடியுண்டு நாள் கட்டின கயிற்றின் தழும்பு உன்வயிற்றிலே கிடக்கையாலே தாமோதரனென்ற பேராம்படி யென்கையாலே கட்டுண்டிருந்த நீர்மையை யுடையவனன்றே, இங்கே வாராயென்று உகந்தழைக்கிருள். .... (12)

நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்ருர்க்கு பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்.

வார்காதுதாழப்பெருக்கியமைத்து மகரக்குழையிடவேண்டி *
சீராலசோதைதிருமாலைச்சொன்னசொல் சிந்தையுள்நின்றுதிகழ *
பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன் பன்னிருநாமத்தாற்சொன்ன *
ஆராதவந்தாதிபன்னிரண்டும்வல்லார் அச்சுதனுக்கடியாரே. (13)

வாரித்யாதி. ஸ்வபாவமே யொழுகுநீண்ட காது வேண்டுமளவும் தாழப் பெருக்கி, மட்டிலேயமைத்து, மகரக்குழை சாத்தவேணு மென்ருசைப்பட்டு. சீராலித்யாதி. சீர்மைகுன்ருதபடி யசோதைப்பிராட்டி ஸ்ரீய:பதியானவனைக் குறித்துச்சொன்ன சொலவுகளானவை. சிந்தையுள் நின்று திகழ. தம்முடைய திருவுள்ளத்திலுள்ளே ஸர்வகாலமும் நின்று விளங்க. பாராரித்யாதி. பூமியிலுள்ளாருடைய ஹ்ருதயங்கள் நிறையும்படி பழையதான புகழையுடையராய்த் திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார். பன்னிருநாமமித்யாதி. வைஷ்ணவ சிஹ்நமான திருத்வாதசநாமங்களோடே யருளிச்செய்ததாய், அதஏவ அநுபவிதாக்களுக்கு ஒருகாலும் த்ர்ப்திபிறவாதே மேன்மேலுமபேக்ஷிக்கும்படி நிரதிசயபோக்யமாயிருக்கிற அந்தாதியான விவை பன்னிரண்டு பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். அச்சுதனுக்கடியாரே. ஆச்ரிதரை யொருகாலும் நழுவவிடாத ஸ்வபாவனானவனுக்கு அநவரத கிஞ்சித்கார பரராகப்பெறுவர். ... ... (13)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாப்பத்து—நாலாந்திருமொழி—வெண்ணெயளைந்த:

மாதாவான யசோதைப்பிராட்டி அவனுடைய அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டால் வந்த பால்யாநுகுணமாக அவனை யநுஸரித்துக்கொண்டு, காதுபெருக்கித் திரியும் கடிப்பும் முதலானவையிட்டுக் காதுகுத்திப் பெருக்கித் தலைக்கட்டினவநந்தரம், பிள்ளைகளைக் காது பெருக்கினுல் அந்தச்செடி நீங்கக் குளிப்பாட்டும் க்ரமத்திலே இவனை மஞ்சனமாட்டவேணுமென்று உத்யோகித்து, அதுக்கு வேண்டுமுபகர்ணங்களையும் ஸம்பாதித்து வைத்து நீராடவா வென்றழைத்து, அவன் இசையாதவளவிலும் விடாதே நிர்ப்பந்தித்து, அவச்யம் இன்று திருமஞ்சனம் செய்யவேண்டின ஹேதுவையு மவனுக்கறிவித்து, திருமஞ்சனம் செய்தால் பின்பு திருமேனிக்கலங்காரமாகச் சாத்துகைக் குறுப்பானவையாகத் தான் தேடிவைத்த அங்கராகாதிகளையும் காட்ட இசைந்து வருகைக்குடலாக அவனுக்கு அபிமதமான அபூபபலாதிகளையும் முன்னிட்டு அவன்பக்கல் தனக்குண்டான ஸ்நேஹாத

களையும் சொல்லி, *புழுதியளைந்த பொன்மேனிகாண நான் மிகவும் விரும்பி யிருப்பன், ஆனாலும் கண்டவர்கள் "ஒருத்தி பிள்ளைவளர்த்தபடிஎன்!" என்று பழிப்பர்கள்; அவ்வளவேயுமன்று. நீ புழுதியும் உடம்புமாயிருக்கிறபடியைக் காணில் உனக்கபிமதையான நப்பின்னைப்பிராட்டி சிரிக்கும், என்றாற்போலே சிலவற்றைச் சொல்லியும் அவனை வருந்தியுடன்படுத்தி மஞ்சனமாட்டின ப்ரகாரத்தையும் தாமுமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ததவஸ்த்தாபந்நராய்க்கொண்டு அவள் அப்போது பேசின பாசுரங்களையெல்லாம் தத்காலம் போலே அவனைக் குறித்துப் பேசி, அவனை மஞ்சன மாட்டுகையாகிற ரஸத்தைத் தாமுமநுபவித்து ஹ்ர்ஷ்டராகிறாரித்திருமொழியில். .... *

> வெண்ணெயளைந்தகுணுங்கும் விளையாடுபுழுதியுங்கொண்டு *
> திண்ணென விவ்விராவுன்னைத் தேய்த்துக்கிடக்கநானொட்டேன் *
> எண்ணெய்புளிப்பழங்கொண்டு இங்கெத்தனைபோதுமிருந்தேன் *
> நண்ணலரியபிரானே நாரணாநீராடவாராய். (1)

வெண்ணெயளைந்த குணுங்கும். வெண்ணெயமுது செய்யும்போது அதிலுண்டான அபிநிவேசாதிசயத்தாலே "தாரார் தடந்தோள்களுள்ளளவும் கைநீட்டி" என்று கைநிறையுந்தனையும் வயிறு நிறையுமென்னும் மௌக்த்யத்தாலே வெண்ணெய்த்தாழிக்குள்ளே திருக்கைகளுள்ளவளவும் நீட்டி யள்ளியும் "முழுதும் வெண்ணெயளைந்து" என்கிறபடியே வெண்ணெயை முழுக்க அளைந்தளைந்து அமுது செய்கையாலே திருமேனி யெங்கும் வெண்ணெய் முடையாயிறே யிருப்பது. விளையாடுபுழுதியும். அதுக்கு மேலே விளையாடப்புக்கால் புழுதியிலே போயிருந்து அளைந்து விளையாடுகையாலே அந்த வெண்ணெய்ப் பசையோடே திருமேனியெங்கும் புழுதியும்பற்றியிறே கிடப்பது. கொண்டு. இப்படி வெண்ணெயளைகையால் வந்த குணுங்குநாற்றத்தையும் விளையாடினபோதைப் புழுதியையும் கொண்டு. திண்ணென. திண்ணியதாக—நிச்சயமாக வென்றபடி. இவ்விராவித்யாதி. இந்த ராத்ரியில் உன்னை கண்டுதியாலே உடம்பைப் படுக்கையிலே தேய்த்துக்கொண்டு கிடக்க நான் ஸம்வதியேன். திண்ணென-ஒட்டேன். நிச்சயமாக வுன்னை யிப்படி கிடக்கவொட்டேன், நான் நீராட்டியே விடுவேனென்ன; எனக்கு குளிக்கைக்கு வேண்டுமவை கொண்டு வந்தாயோ வென்ன; எண்ணெயித்யாதி. உன் திருமேனிக்கு முந்துறச்சாத்துகைக்கு எண்ணெய்க் காப்பும், பின்பு அது கழற்றுகைக்குப் புளிக்காப்பும் கொண்டு அநேகம் போதில்லையோ இங்கே நானிருக்கிறது. நண்ணலரியபிரானே. ஸ்வயத்நத்தால் ஒருவர்க்கும் கிட்டவொண்ணாத வுபகாரகனானவனே. நாரணா. மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் ப்ரகாசகமான திருநாமமிறே யிது. நீர்மையிலேயிறே யிவளுக்கிப்போதுநோக்கு. நீராடவாராய். ஒட்டேனென்று ப்ரேமத்தாலே சொன்னாலும் உபகரணங்களை முன்னிட்டாலும் ப்ரயோஜநமில்லையே, நீவந்தாலிறே ப்ரயோஜநமுள்ளது; ஆனபின்பு, நீராடவரவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறாள். ... . (1)

கன்றுகளோடச்செவியில் கட்டெறும்புபிடித்திட்டால் *
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண்ணெய்திரட்டிவிழுங்குமாகாண்பன் *
நின்றமராமரஞ்சாய்த்தாய்! நீபிறந்ததிருவோணம் *
இன்றுநீநீராடவேண்டும் எம்பிரானேடாதேவாராய். (2)

கன்றித்யாதி. இவளழைக்கச் செய்தேயும் வாராதே, லீலாபரனாய் நின்ற கன்றுகள் வெருண்டோடுகிறது காண்கைக்காக அவற்றின் செவியிலே கட்டெறும்புகளைப் பிடித்திட அத்தைக்கண்டு சொல்லுகிறாள்;—கன்றுகள் வெருண் டோடும்படியாக அவற்றின் செவியிலே முறியக்கடிக்கும் கட்டெறும்புகளைப் பிடித் திட்டால். தென்றியித்யாதி. வெருண்டு ஒன்றுபோனவழி ஒன்று போகாதே சிதறி, காணவொண்ணாதபடி ஓடிப்போய்விடுமாகில். வெண்ணெய் திரட்டி விழுங்குமாகாண்பன். வெண்ணெயிலுண்டான விருப்பத்தாலே அத்தைத் திரட்டி யெடுத்து நீ விழுங்கும்படியைக் காணவொண்ணுமோ?. கன்றுண்டானாலன்றோ பசு கறப்பது, பசு கறந்தாலன்றோ பாலுண்டாவது; பாலுண்டாய் வெண்ணெயுண்டாக வேணும், ஆகையால் உன்னுடைய ஜீவநங்கிடாய் குறையப்புகுகிறதென்கை. நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய். ஓராச்ரிதனுடைய அதிசங்கையைப் போக்குகைக்காக நினைத்தபடி இலக்குக் குறிக்க வொண்ணாதபடி நெருங்கி நின்ற மராமரங்களை மறுபாடுருவ எய்து சாய்த்தவனே. நீ பிறந்த திருவோணமின்று. நீ யவதரித்த திருவோண நக்ஷத்ரங்காணின்று. இதுதான் வைஷ்ணவ நக்ஷத்ர மாகையாலும் அவதாராந்தரங்களிலே இந்த நக்ஷத்ராந்வய முண்டாகக் கூடுகையாலும் தர்ம்யைக்யத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. நீ நீராடவேண்டும். பிறந்த நாளைக்கும் குளியாதிருப்பாருண்டோ; ஸர்வதா நீயின்று திருமஞ்சனஞ் செய்யவேணு மென்ன; “மாட்டேன்” என்று ஓடப்புக்கவாறே எம்பிரானேடாதேவாராய். என்னு டைய நாயனே! ஓடலாகாது காண், வாராயென்கிறாள். ... . (2)

பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு பின்னையும்நில்லாதென்னெஞ்சம் *
ஆய்ச்சியரெல்லாருங்கூடி அழைக்கவும்நான்முலைதந்தேன் *
காய்ச்சினநீரொடுநெல்லி கடாரத்திற்பூரித்துவைத்தேன் *
வாய்த்தபுகழ்மணிவண்ண மஞ்சனமாடநீவாராய். (3)

பேய்ச்சியித்யாதி. “வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி” என்கிறபடியே-தன் வடிவை மறைத்து என் வடிவைக் கொண்டு வந்த பேய்ச்சியுடைய முலையை அவள் முடியும்படி யுண்டமை கண்டிருக்கச் செய்தே. பின்னையும் நில்லாதென் னெஞ்சம். இத்தைக்கண்டால் அஞ்சியோடவேண்டியிருக்க, பின்னையும் என் னுடைய நெஞ்சானது உன் பக்கல் ஸ்நேஹமடியாக தரிக்கமாட்டாதே, ஆய்ச்சியரெல்லாருங் கூடியழைக்கவும். பேய்ச்சி பட்டுக்கிடக்கிறபடியையும் நீ என்மேலே யிருந்து முலையுண்கிறபடியையும் கண்டு, இடைச்சிகளெல்லாரும் பீதைகளாய்க் கூப்பிடச்செய்தேயும் நானஞ்சாமல் வந்து உன்னை யெடுத்து முலையைத்தந்தேன்; இப்படியன்றோ எனக்கு உன்பக்கலுண்டான ஸ்நேஹம்; ஆன பின்பு நான்சொன்னது செய்யவேணுங் காணென்கை. காய்ச்சினநீரித்யாதி.

உன்னுடைய திருமேனிக்கநுகுணம்ாக நெல்லியோடே காய்ச்சின திருமஞ்சநத்தைக் கடாரத்திலே பூரித்து வைத்தேன். வாய்த்தவித்யாதி. பேய்ச்சியுடைய வஞ்சநையிலே அகப்படாதே அவளை நிரஸித்து உன்னை நோக்கித் தருகையாலே நன்றான புகழையுடையனாய், அநுபவிப்பார்க்கு ஆகர்ஷகமாம்படி நீலரத்நம் போன்ற வடிவையுமுடையவனே. மஞ்சனமாட நீ வாராய். மாணிக்கத்துக்கு மாசேறினாற்போலே உன் திருமேனியில் வந்தேறியான புழுதி முதலானவை போம்படி திருமஞ்சநம் செய்யவரவேணும். ... . (3)

கஞ்சன்புணர்ப்பினில்வந்த கடியசகடமுதைத்து *
வஞ்சகப்பேய்மகள்துஞ்ச வாய்முலைவைத்தபிரானே *
மஞ்சளுஞ்செங்கழுநீரின் வாசிகையும்நாறுசாந்தும் *
அஞ்சனமுங்கொண்டுவைத்தேன் அழகனேநீராடவாராய். (4)

கஞ்சனித்யாதி. கம்ஸப்ரேரிதனாய்வந்த அதிக்ரூரனான சகடாஸுரனை, முலைவரவு தாழ்த்துச்சீறி நிமிர்த்த திருவடிகளாலே கலக்கழியும்படி யுதைத்து. வஞ்சகமித்யாதி. தாய்வடிவுகொண்டுவந்து வஞ்சகையான பேய்ச்சி முடியும்படியாக அவள் முலையிலே உன் திருப்பவளத்தை வைத்து உண்டவுபகாரகனானவனன்றோ வென்கை. மஞ்சளுமித்யபதி. உன் திருமேனிக்கு நிறம்பெறச் சாத்துகைக்கீடான மஞ்சளும், உன் திருமுடிக்கலங்காரமாகச் சாத்தத்தக்க செங்கழுநீர் வாசிகையும், உன் திருமேனிக்கநுகுணமாம்படி ஆறிக்குளிர்ந்து மணத்திருக்கிற சாந்தும், உன்னுடைய திருக்கண்களுக்குச் சாத்துகைக்கீடான அஞ்சநமும் கொண்டு வந்து வைத்தேன். அழகனே நீராடவாராய். இவையெல்லாம் மிகையாம்படியான வழகையுடையவனே! உன்னழகு தோன்றும்படி திருமஞ்சநம் செய்ய வரவேணும். .... (4)

அப்பங்கலந்தசிற்றுண்டி அக்காரம்பாலிற்கலந்து *
சொப்படநான்சுட்டுவைத்தேன் தின்னலுறுதியேல்நம்பி *
செப்பிளமென்முலையார்கள் சிறுபுறம்பேசிச்சிரிப்பர் *
சொப்படநீராடவேண்டும் சோத்தம்பிரானிங்கேவாராய். (5)

அப்பமித்யாதி. அப்பத்தையும் அத்தோடே சேர்ந்த சிற்றுண்டியாகிற அபூப விசேஷத்தையும். அக்காரம் பாலில்கலந்து. பாலிலே கருப்புக்கட்டியை யிட்டுப் பிசைந்து. சொப்படவித்யாதி. நன்றாக நான் சுட்டுவைத்தேன். சொப்பட- நன்றாக. தின்னலுறுதியேல் நம்பி. பிள்ளைத்தனத்தில் பூர்த்தியை யுடையவனே! அமுதுசெய்யவேணுமென்று அதிலே உற்றிருந்தாயாகில், நீராடவேண்டுமென்று மேலே அந்வயம். செப்புப்போலே யிருக்கிற ஸந்நிவேசத்தையுடைத்தாய் இளைய தாய் ம்ர்துவாயிருக்கிற முலையையுடையவர்கள். சிறுபுறம் பேசிச்சிரிப்பர். நீ நீராடா மலிருக்கிற வடிவைக்கண்டால் தோற்றின புன்மைகளைக் காணாதவிடங்களிலே சொல்லிச் சிரியா நிற்பர்கள். சிறுமை-புன்மை. புறம்பேசுகையாவது-காணாத விடத்தே சொல்லுகை. சொப்பட நீராடவேண்டும் அதுக் கிடமறும்படியாகவும் நன்றாக நீராடவேணுமென்ன; அவ்வளவிலும் அவன் வாராமையாலே சோத்தம் பிரா னிங்கேவாராய். பிரானே! உன்னைத் தொழுகிறேன், இங்கே வாராயென்று அழைக்கிறாள். .. .. (5)

எண்ணெய்க்குடத்தையுருட்டி யிளம்பிள்ளைகிள்ளியெழுப்பி *
கண்ணைப்புரட்டிவிழித்துக் கழைகண்டுசெய்யும்பிரானே *
உண்ணக்கனிகள்தருவன் ஒலிகடலோதநீர்போலே *
வண்ணமழகியநம்பீ மஞ்சனமாடநீவாராய். (6)

எண்ணெயித்யாதி. அகத்திலுள்ளா ரெல்லாரும் அந்யபராராம்படியாக எண்ணெய்க்குடத்தை யுருட்டி. அத்தை யிறைப்பார் வழிப்பாராய்க் கொண்டு வ்யாகுலப்படா நிற்கச் செய்தே; இளம்பிள்ளை கிள்ளியெழுப்பி. அத்தைவிட்டிங்கே யோடி வர வேண்டும்படி-கிடந்துறங்குகிற சிறுப்பிள்ளையைத் தேளெறிந்தாற் போலே வீரிட்டுக் கூப்பிடும்படியாகக் கிள்ளியெழுப்பி. கண்ணைப்புரட்டி விழித்து. அருகுநின்றவர்கள் முகத்திலே "அப்பூச்சி" என்று கண்ணினிமையை அகவாய் புறவாயாகப் புரட்டி விழித்து. கழகண்டு செய்யும் பிரானே. இப்படி துஸ்ஸஹமான தீம்புகளைச் செய்யும் ஸ்வதந்த்ரனானவனே. ஒருத்தர் கையிலும் அடங்காதானு பிராநின்றாயே யானாலும், நான் இப்போது சொல்லிற்றுச் செய்ய வேணுங்கா ணென்று கருத்து, உண்ணக் கனிகள் தருவன். நீ விரும்பி யமுது செய்யும்படி நாவல்பழம் முதலான பழங்களைத் தருவேன். ஒலிகடலித்யாதி. கோஷிக்கிற கடலின் திரைக்கிளப்பத்தை யுடைத்தான ஜலம் போலே திருமேனியின் நிற மழகிய நம்பீ! மஞ்சனமாட நீ வாராய். உன் திருமேனியில் அழகு தோன்றும்படி திருமஞ்சனமாட நீ வரவேணும். .... (6)

கறந்தநற்பாலுந்தயிரும் கடைந்துறிமேல்வைத்தவெண்ணெய் *
பிறந்ததுவேமுதலாகப் பெற்றறியேனெம்பிரானே *
சிறந்தநற்றாயலர்தூற்றும் என்பதனால்பிறர்முன்னே *
மறந்தும்உரையாடமாட்டேன் மஞ்சனமாடநீவாராய். (7)

கறந்தவித்யாதி. ப்ராப்த காலங்களிலே கறந்த நல்ல பாலும். நன்மை யாவது நாழியும் உழக்குநெய் போருகை. தயிரும். அந்தப் பாலிலேயுறைந்த தயிரும். கடைந்துறிமேல் வைத்தவெண்ணெய். அப்படி யிருந்துள்ள தயிரைக் கடைந்து தாழியிலே சேர்த்து உறி மேலே வைத்த வெண்ணெயும். பிறந்த தித்யாதி. நீ பிறந்தவன்று தொடங்கி, என் நாயகனே! இவை நான் பெற்றறி யேன். சிறந்தவித்யாதி. குற்ற முண்டானாலும் மறைக்கக்கடவ மிகவும் ஸ்நேஹினி யான தாயானவள்தான் பழிதூற்றாநின்றாளென்று லோகம் சொல்லுமத்தைப்பற்ற அந்யருடையமுன்னே அபுத்திபூர்வகமாகவும் வாய்விடமாட்டேன். மஞ்சனமாட நீவாராய். இப்படி உனக்கு ஸ்நேஹினியான வெனக்கு ப்ரியமாக நீ மஞ்சநமாட வரவேணும். .... (7)

கன்றினைவாலோலைகட்டிக் கனிகளுதிரவெறித்து *
பின்தொடர்ந்தோடியோர்பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டாட்டினாய்போலும் *
நின்திறத்தேனல்லேன்நம்பி நீபிறந்ததிருநன்னாள் *
நன்றுநீநீராடவேண்டும் நாரணாவோடாதேவாராய். (8)

கன்றினையித்யாதி. கன்றுகள் மேய்க்கப்போன விடத்தே வெகுண்டு துள்ளி யோடுமது காண்கைக்காக ஒருகன்றை வாலிலே ஓலையைக்கட்டி, உன்னை நலிகைக் காகக் கன்றுகளின் நடுவே கலசிவந்து நின்றதோர் ஆஸுரமான கன்றைக்குணி லாகக்கொண்டு ஆஸுரமான விளாவினுடைய பழங்கள் உதிரவெறிந்து. பின்னி த்யாதி. அதுக்குப் பின்பாக வோடிச்சென்று ஒருபாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆட்டினுயோதான். நீ யிப்போது செய்கிற தீம்பால் அவையும் செய்தாயாக நான் கேட்டதுங்கூடுமிறே. தொடர்ந்தென்றது – கதிவாசியாய், சென்றென்றபடி. நின்னித்யாதி. உன்படிகளெனக்கொன்றும் தெரிகிறதில்லை. அதுகிடக்கிடு. நீ பிறந்த திரு நன்னுள். நீ யவதரித்த விலக்ஷணமான திருநக்ஷத்திரங்காணின்று. நன்று நீ நீராடவேண்டும். நன்ருக நீ திருமஞ்சநம் செய்யவேணும். ஒருதாளும் நீராடாதாரும் பிறந்தநாளில் நீராடாதாரில்லையிறே. நாரணு வோடாதேவாராய். ஸர்வாத்மாக் களோடும் ஒழிக்க வொழியாத ஸம்பந்தத்தை யுடையவனே! என்னுடைய சொல்லை மறுத்து ஓடலாகாதுகாண், வாராய். ... (8)

பூணித்தொழுவினிற்புக்குப் புழுதியளைந்தபொன்மேனி *
காணப்பெரிதுமுகப்பன் ஆகிலுங்கண்டார்பழிப்பர் *
நாணெத்தனையுமிலாதாய் நப்பின்னைகாணிற்சிரிக்கும் *
மாணிக்கமேயென்மணியே மஞ்சனமாடநீவாராய். (9)

பூணியித்யாதி. பசுக்களையடைத்துத் திறந்துவிடும் தொழுவிலேபுக்கு. ஜாத்யுசிதமாகத் தொழுக்களிலே புகுந்து விளையாடாநிற்குமிறே, புழுதியளைந்த பொன்மேனி. பால்யாநுகுணமாகப் புழுதியையிருந்தளைகையாலே, அது திரு மேனியெங்கும் வ்யாப்தமானுலும் பொன்னுக்குப் புழுதியேறினுற்போலே யிருக் கும்படியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. காணப்பெரிதுமுகப்பன். நீராட்டிக்காண் பதிலும் முக்தபாவம் தோற்றுகையாலே, இப்படி யிருக்கிற வுன் திருமேனியைக் காண்கைக்கு மிகவும் விரும்பி யிருப்பன். ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர். நானுகந் திருந்தாலும் உன்னைக்கண்டவர்கள் "ஒருத்தி பிள்ளை பெற்று வளர்த்தபடியென்!" என்று ஏசுவர்கள். நாணெத்தனையுமிலாதாய். ஏகதேசமும் லஜ்ஜையில்லாதவனே. நப்பின்னைகாணிற் சிரிக்கும். நீ புழுதியும் உடம்புமாயிருக்கிறபடியை நப்பின்னை காணுமாகில் மைத்துனமையாலே சிரிக்கும். நாட்டார் பழிக்கு அஞ்சுகிறமாத் ரமோ, நப்பின்னை சிரிப்புக்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோ. நீ அது செய்யாதொழி கிறது நிர்லஜ்ஜனுகையாலிறேயென்று கருத்து. மாணிக்கமேயென்மணியே. வடி வழகுக்கு ஒன்றே உபமாநமாவதொன்றில்லாமையாலே அங்குமிங்கும் கதிர் பொறுக்குகிருள். மாணிக்கம் போலேயும் மரகதம்போலேயு மிருக்கிற வடிவழகை யுடையவனே யென்கை. மஞ்சனமாட நீ வாராய். இப்படி யிருக்கிற வுன் திருமேனி யில் வந்தேறியான அழுக்குக் கழிந்து விளங்கும்படி திருமஞ்சநமாட வரவேணும்.

** கார்மலிமேனிநிறத்துக் கண்ணபிரானையுகந்து *
வார்மலிகொங்கையசோதை மஞ்சனமாட்டியவாற்றை *
பார்மலிதொல்புதுவைக்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னபாடல் *
சீர்மலிசெந்தமிழ்வல்லார் தீவினையாதுமிலரே. (10)

கார்மலிமேனிநிறத்து. நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்திற்காட்டில் மிகுத் திருந்துள்ள திருமேனி நிறத்தையுடைய. கண்ணபிரானையுகந்து. ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபனுமாய் உபகாரகனுமானவனை ஆதரித்துக்கொண்டு. வார்மலியித்யாதி கச்சி லடங்காமல் விம்மும்படியான முலையையுடைய யசோதைப்பிராட்டி மஞ்சன மாட்டின ப்ரகாரத்தை. பார்மலி யித்யாதி. பூமியிலடங்காத ஏற்றத்தைடயுடைத் தாய்ப் பழையதாயிருந்துள்ள திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வா ரருளிச்செய்த. சீர்மலிசெந்தமிழ்வல்லார். சீர்மலிகையாவது—சப்தலக்ஷணங்களில் குறைவற்றிருக்கையாலே அழகுமிக்கிருக்கை. அன்றிக்கே, பகவத்குணங்களால் நிறைந்திருக்கிற வென்னுதல், செந்தமிழ். ஆர்ஜவயுக்தமான தமிழ். அதாவது— சப்தத்தினுடைய ப்ரஸந்நதையாலே உள்ளில் கிடக்கிற அர்த்தம் தானே ப்ரகா சிக்கும்படி யிருக்கை. பாடல். பாட்டுகள். வல்லார். இவற்றை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். தீவினையாதுமிலரே. தீவினையொன்று மில்லாதவராவர். அவர்க ளுக்கு ஒரு துஷ்கர்மங்களுமில்லை யென்கை. .... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி—பின்னைமணாளனை

"எல்லாம் தெய்வநங்கை யசோதை பெற்றாளே" என்கிறபடியே அவதார ஸமயமே தொடங்கி இவ்வவதார சேஷ்டித ரஸமெல்லாம் தானே முற்றூட்டாக வநுபவித்த யசோதைப்பிராட்டி, அவனுடைய அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டால் வந்த பால்யாநுகுணமாக அவள் அவனை "மஞ்சனமாடவாராய்" என்று அர்த்தித்து அவன் அதுக்கிசையாமையாலே அநேக ப்ரகாரேண அநுஸரித்து உடன்படுத்தி மஞ்சனமாட்டித் தலைக்கட்டின வநந்தரம், அவனுக்குத் திருக்குழல்வாருவதாக உத்யோகித்து அவன் பிணங்கியோடாமல் இசைந்து நிற்கைக்காக, லோகத்தில் சிறுப்பிள்ளைகளைக் குழல்வாருவார், அவர்களை வசப்படுத்துகைக்காக மருட்டிச் சொல்லுமாபோலே, இவனுடைய பால்யாநுகுணமாக "அக்காக்காய் குழல் வார வா" என்று பலகாலு மிவன் செவிகேட்கச் சொல்லிச் சீராட்டிக்கொண்டு ருந்து திருக்குழல்வாரின ப்ரகாரத்தையும் தாமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, பாவநா ப்ரகர்ஷத்தாலே ததவஸ்தாபந்நராய்க்கொண்டு, தத்காலம்போலே தாம் அவனைக்குறித்து அப்பாசுரங்களைச் சொல்லி, திருக்குழல் வாருகையாகிற ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார். ... ...

பின்னைமணாளனைப் பேரிற்கிடந்தானை*
முன்னையமரர் முதல்தனிவித்தினை*
என்னையுமெங்கள் குடிமுழுதாட்கொண்ட*
மன்னனைவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் மாதவன்றன்குழல்வாராயக்காக்காய் (1)

பின்னைமணாளனை. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனை, இவ்வவ தாரத்துக்கு ப்ரதாநமஹிஷி யிவளிறே. மேன்மைக்கு ச்ரிய:பதியென்னுமாபோலே

யிறே நீர்மைக்கு இவளுக்கு வல்லபனென்கிறதும். பேரில் கிடந்தானை. அதுக்கு மேலே ஒரு நீர்மையிறேயிது. அவதார ஸௌலப்யம் போலன்றிறே அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யம். "கொம்பினுர் பின்னை கோலங்கூடுதற்கேறுகொன்றான்—தென்திருப்பேருள் மேவு மெம்பிரான்" என்கையாலே - பின்னைக்கு மணாளனாதுக்கும் பேரில் கிடந்ததுக்குமொரு சேர்த்தியுண்டிறே. நப்பின்னைப்பிராட்டியைத் திருமணம் புணர்ந்து, பின்பு அவளோடே கூடவந்து கண்வளர்ந்தருளிற்றுத் திருப்பேரிலேபோலே காணும். முன்னையமரரித்யாதி. கீழ்ச்சொன்ன நீர்மைக்கெதிர்த்தட்டான மேன்மையைச் சொல்லுகிறது. "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்கிறபடியே பகவதநுபவத்துக்கு முற்பாடரான நித்யஸூரிகளுக்கு சேஷித்வேநப்ரதாநனுய் அவர்களுடைய ஸத்தாதிகளுக்கும் தாரகாதிகளுக்கும் தானே ஹேதுவானவனை. என்னையுமித்யாதி. தன்னைப் பரிந்தன்றி உளேனாகாதவென்னையும் ஏழாட்காலும் பழிப்பில்லாத எங்கள் குடியிலுள்ளாரெல்லாரையும் ஸ்வரூபாநுரூபமான வடிமையைக்கொண்ட மன்னனை. ராஜாவானவனை. வந்துகுழல்வாராயக்காக்காய்." இது சிறுப்பிள்ளைகளைக் குழல்வாருவார் சீராட்டாகச் சொல்லும் பாசுரம். மாதவனித்யாதி. நீர்மைக்குப் பின்னை மணாளனைப்போலே, மேன்மைக்கு ச்ரிய:பதியானவனுடைய குழல்வாராய் வந்தக்காக்காய். .... (1)

பேயின்முலையுண்ட பிள்ளையிவன்முன்னம்*
மாயச்சகடும் மருதுமிறுத்தவன்*
காயாமலர்வண்ணன் கண்ணன்கருங்குழல்*
தூய்தாகவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் தூமணிவண்ணன்
குழல்வாராயக்காக்காய் (2)

பேயின்முலையுண்ட பிள்ளையிவன் முன்னம். முன்னம் தாய் வடிவு கொண்டு வந்த பூதனையுடைய முலையை, தாய்முலையுண்ணுமாபோலே யிருந்துண்ட முக்தனிவன். இவனுக்குப் பிள்ளைத்தனத்தில் புரையில்லையாகில் அவள் முடிந்தபடியென்னென்னில்; ப்ரதிகூலித்துக் கிட்டினர் முடியக்கடவ வஸ்து ஸ்வபாவத்தாலே முடிந்த வித்தனை. மாயச்சகடுமருது மிறுத்தவன். அதுக்குப் பின்பு, கண்வளர்ந்தருளா நிற்கச் செய்தே அஸுரா விஷ்டமாய் நலியவந்த கர்த்ரிமமான சகடத்தையும், தவழ்ந்து போகா நிற்கச் செய்தே நடுவே நலிவதாக நின்ற யமளார்ஜுநங்களையும் காலாலும் துடையாலும் தள்ளி முறித்துப் பொகட்டவன். காயாமலர்வண்ணன். ஆத்ம குணங்கள் மிகையாம்படி அப்போதலர்ந்த செவ்விக்காயாம் பூப்போலேயாய், அநுகூலரை எழுத்திடுவித்துக் கொள்ளும் வடிவழகு படைத்தவன். கண்ணன். விரூபனானலும் விடவொண்ணாத ஸௌலப்யத்தையுடையவன். கருங்குழல். குழலுக்கு ஒரு போலி காணாமையாலே வெறும் கருங்குழலென்கிருள். தூய்தாக வந்து குழல்வாராய். நன்றாக வந்து குழல்வாராய். தூய்தாக வாருகையாவது—அலகலகாய்ச் செப்பம் கிடக்கும்படி வாருகை. தூமணிவண்ணன். பழிப்பற்ற நீலரத்நம் போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவன். காயாம்பூப்போலே போது செய்யாதே ஒரு படிப்பட்டிருக்கும் நீலரத்நம் போன்ற வடிவழகையுடையவனென்கை. .... (2)

திண்ணக்கலத்துத் திரையுறிமேல்வைத்த *
வெண்ணெய்விழுங்கி விரையவுறங்கிடும் *
அண்ணலமரர் பெருமானையாயர்தம் *
கண்ணனைவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் கார்முகில்வண்ணன்
குழல்வாராயக்காக்காய். (3)

திண்ணக்கலத்து. சிக்கென்ற கலத்திலே. கோல்களாலே மாறியடித்தாலும் ஈடுபடாத கலமென்கை. திரையுறிமேல்வைத்த பெரிய வுறிமேலே வைத்த. திரையுறியாவது—கயிற்றுப் பின்னலாகக் கொண்டு சமைத்த பெரியவுறி. வெண்ணெய் விழுங்கி. இப்படி சேமித்துவைத்த வெண்ணெயை வைத்தகுறியழியாமல் "தைவம் கொண்டதோ" என்னும்படி விழுங்கி. விரையவுறங்கிடும். உடையவர்கள் காணுமதற்கு முன்னே கடுகப் போந்து, அறியாதாரைப் போலே கிடந்துறங்கா நிற்கும். வெண்ணெய் விழுங்குகிற போதைப் பதற்றத்திலுங் காட்டில் பதறி உறங்கப்புக்கால் கண்ணுறங்குமோ. குறுவிழிக்கொண்டு, வந்தார், போனார் நிழலாட்டம் பார்த்துக் கொண்டு கிடக்கையாலே, "இதென்ன பொய்யுறக்கம்" என்று பிடித்துக் கொள்ளு மவர்களிறே. அண்ணல். ஸ்வாமி. இந்த நவநீத சௌர்ய வ்ருத்தாந்தத்தாலே அநுகூலரானவர்களை யெழுதிக் கொள்ளுமவன். அமரர் பெருமானை. * அயர்வறு மமரர்களதிபதியை. மேன்மைக்கு இதுக்கவ்வருகு சொல்லலாவதில்லையிறே. ஆயர்தம் கண்ணனை. அம்மேன்மைக் கெதிர்த்தட்டான நீர்மை சொல்லுகிறது. இடக்கை வலக்கை யறியாத இடையர்க்கு நிர்வாஹகனவனை. கண்ணன். அவர்களுக்குக் கண்ணனவனென்னவுமாம். கார்முகில் வண்ணன். வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவன், இத்தால் அநுபவிப்பார்க்கு ச்ரமஹரமான வடிவையுடையவனென்கை. குழல்வாராய். (3)

பள்ளத்தில்மேயும் பறவையுருக்கொண்டு *
கள்ளவசுரன் வருவானைத்தான்கண்டு *
புள்ளிதுவென்று பொதுக்கோ வாய்கீண்டிட்ட *
பிள்ளையைவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் பேய்முலையுண்டான்
குழல்வாராயக்காக்காய். (4)

பள்ளத்திலித்யாதி. நீர்த்தாழ்வுகளிலே இரையெடுத்துத்திரியா நிற்கும் பகமாகிறபக்ஷியின் வடிவைக் கொண்டு. கள்ளவசுரன். க்ருத்ரிமமான அஸுரன். தன்னுடைய ரூபத்தை மறைத்து பகரூபங்கொண்டு வந்தது—க்ருத்ரிமனுகையாலேயிறே. வருவானைத்தான் கண்டு. இப்படி ப்ரச்சந்நனாய்க் கொண்டு தன்னை நலிய வருகிறவனை, அந்யபரனாய்க் கன்றுமேய்த்து நின்று விளையாடுகிற தான் கண்டு. புள்ளிதுவென்று. அஸுரனென்று இத்தைப் பெருக்க நினையாதே, ஒரு பக்ஷியென்று ஆபாஸமாக நினைத்து. பொதுக்கோ வாய்கீண்டிட்ட. தன்னை நலிவதாக அங்காந்துவருகிறவாயை, அதினுடைய நினைவுக்கிடமறும்படி சடக்கெனக் கிழித்துப்பொகட்ட, பொதுக்கோவென்கிறது—பொதுக்கெனவென்றபடி. அதாவது-சடக்கெனவென்கை. பிள்ளையை. பிள்ளைத்தனத்தில் புரையில்லாதவனை. இத்தனையும் செய்யாநிற்கச் செய்தே இதுதானுமொரு விளையாட்டாயிருந்தபடி. பேய்முலையுண்டான். அவள் முலையுண்கிறவிடத்தில் பிள்ளைத்தனத்தில் புரையில்லாதாப்போலேயாய்த்து—இதுவும். .... (4)

கற்றினம்மேய்த்துக் கனிக்கொருகன்றினை *
பற்றியெறிந்த பரமன்திருமுடி *
உற்றனபேசி நீயோடித்திரியாதே *
அற்றைக்கும்வந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் ஆழியான்றன்
குழல்வாராயக்காக்காய். (5)

கற்றினம்மேய்த்து. கன்றுகளினுடைய திரளைமேய்த்து. பால்யத்தில் கன்றுகள் மேய்த்து, பின்பிறே பசுக்கள் மேய்ப்பது; ஆகையாலே இவனும் கன்றுகள் மேய்க்கத் தொடங்கினுனைய்த்து. கனிக்கொருகன்றினைப் பற்றியெறிந்த. இப்படி கன்று மேய்த்துத் திரியாநிற்கிறவிடத்திலே தன்னை நலிகைக்காகக் கன்ருன வடிவைக் கொண்டும் விளாவானவடிவைக் கொண்டும் வந்துநின்ற சில வஸுரர்களைக் கண்டு, "விளங்கனிக்கிளங்கன்று விசிறி" என்கிறபடியே முள்ளாலே முள்ளைக்களையுமாபோலே அஸுரமயமாய்வந்து நின்றதொரு கன்றை, காலைப் பிடித்துத் தூக்கியெடுத்து அந்த விளங்கனியுதிருகைக்காக எறிந்து இரண்டையும் சேரமுடித்துப் பொகட்ட. பரமன் திருமுடி. தன்னை நலியவந்த இவற்றின் கையில் தான்படாதே, அவற்றை நிரஸித்து ஜகத்துக்குப் பரமசேஷியான தன்னை நோக்கித்தந்த உபகாரகனுடைய திருமுடியை. உற்றனபேசி நீயோடித்திரியாதே. உன்னுடைய ஜாத்யுசிதமானவற்றைச் சொல்லிக் கொண்டு, ஓரிடத்திலே நிலையின்றிக்கே நீ பறந்து திரியாதே. அற்றைக்கும்வந்து குழல்வாராய். நாள்தோறும் வந்து திருக்குழல்வாராய். ஆழியான். திருவாழியையுடையவன். அவிதேயரை நியமிக்கவல்ல பரிகரமுடையவனென்கை. .... (5)

கிழக்கிற்குடிமன்னர் கேடிலாதாரை *
அழிப்பான்நினைந்திட்டு அவ்வாழியதனுல் *
விழிக்குமளவிலே வேரறுத்தானை *
குழற்கணியாகக்குழல்வாராயக்காக்காய் கோவிந்தன்றன்
குழல்வாராயக்காக்காய். (6)

கிழக்கில் குடிமன்னர். ப்ராக்ஜ்யோதிஷ புரவாஸிகளாய் நரகாஸுரப்ரப்ருதிகளான ராஜாக்களை. கேடிலாதாரை. வரபல புஜபலங்களுண்டாகையாலே நமக்கொரு கேடில்லையென்று நினைத்திருந்தவர்களை. அழிப்பான் நினைந்திட்டு. ஆச்ரிதரான இந்த்ராதிகளை நலிகையாலே அழிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி. அவ்வாழியதனுல். *கருதுமிடம் பொருமதாய், "அறமுயலாழி" என்கிறபடியே தன்னிலுங்காட்டில் ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் மிகவும் முயலாநிற்கும் ஏற்றத்தையுடைய திருவாழியாலே. விழிக்குமளவிலே வேரறுத்தானை. இமைத்து விழிக்கும் முன்னே கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டவனை. அதவா, கேடிலாதாரை யழிப்பான் நினைந்திட்டு—கிழக்கில் குடிமன்னர்–விழிக்குமளவிலே–ஆழியதனுல்–வேரறுத்தானை என்று அந்வயமாக்கி– "நமக்கு ரக்ஷகனுக ஈச்வரன் உண்டு" என்றிருக்கையாலே–தங்களுக்கொரு கேடின்றிக்கே யிருக்குமிந்த்ராதிகளை அடர்த்தழிப்பதாகக் கோலின ப்ராக்ஜ்யோதிஷபுரவாஸிகளான நரகப்ரப்ருத்யஸுரராஜாக்களானவர்களை யழிக்கப் பார்க்கிற வளவிலே அச்செய்தி இந்த்ரன் வந்து விண்ணப்பம்

செய்த வநந்தரம், பெரிய திருவடியை மேற்கொண்டு நரகபுரத்திலே யெழுந்தருளி *கருதுமிடம் பொரவல்ல திருவாழியாலே அந்த நரகாதிகளை மறுகிளையுண்டாகாதபடி அறுத்துப்பொகட்டவனை யென்னவுமாம். குழற்கணியாகக் குழல்வாராய். திருக்குழல்களுக்கு அழகு பிறக்கும்படி குழல்வாராய். கோவிந்தன். பரரக்ஷணத்திலே தீர்ந்த வ்யாபாரங்களையுடையவன். தண்குழல். ச்லாக்யமான குழல். ... ... (6)

பிண்டத்திரளையும் பேய்க்கிட்டநீர்ச்சோறும் *
உண்டற்குவேண்டி நீயோடித்திரியாதே *
அண்டத்தமரர் பெருமானழகமர் *
வண்டொத்திருண்டகுழல்வாராயக்காக்காய்
மாயவன்றன்குழல்வாராயக்காக்காய். (7)

பிண்டத்திரளையும். பித்ருக்கள் முதலானோரை யுத்தேசித்து இடும் பிண்டங்களாகிற திரளையையும். பேய்க்கிட்டநீர்ச்சோறும். பிசாசங்களை யுத்தேசித்து இட்ட ஜலஸஹிதமான சோறுகளையும். உண்டற்குவேண்டி. உண்கைக் காசைப்பட்டு. நீயோடித்திரியாதே. அது கிட்டுமிடந்தேடி நீ தட்டித்திரியாதே. அண்டத்தமரர்பெருமான் நித்யவிபூதியிலே ஸூரிகளுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் தானேயாயிருக்கும் பெரியவனுடைய. அழகமர்வண்டொத் திருண்டகுழல்வாராய். அழகுபொருந்தி யிருந்துள்ள வண்டுபோலே சுருண்டிருக்கிற குழல்களை வாராய். மாயவனித்யாதி. ஆச்சர்ய சக்தி யுக்தனானவனுடைய குழலை வந்துவாராய். .... (7)

உந்தியெழுந்த உருவமலர் தன்னில் *
சந்தச்சதுமுகன் றன்னைப்படைத்தவன் *
கொந்தக்குழலைக் குறந்துபுளியட்டி *
தந்தத்தின் சீப்பாற் குழல்வாராயக் காக்காய் தாமோதரன்றன்
குழல்வாராயக்காக்காய். (8)

உந்தியித்யாதி. திருநாபியிலே கிளர்ந்தஅழகிய தாமரைப்பூவிலே, உருவம்—அழகு. சந்தமித்யாதி. ஜகத்ஸ்ர்ஷ்டியில் வந்தால் தன்னோடொக்க விகல்பிக்கலாம்படி ஜ்ஞாநசக்திகளால்வந்த வைலக்ஷண்யத்தையுடைய சதுர்முகனை ஸ்ர்ஷ்டித்தவன். சந்தம்—அழகு. அன்றிக்கே, சந்தமென்று சந்தஸ்ஸாய், வேதத்தைத் தனக்கு நிருபகமாகவுடையவ னென்னவுமாம். கொந்தக்குழலைக் குறந்து புளியட்டி. திருமஞ்சநஞ் செய்கிறபோது புளிகுறந்து அட்டித் திருமஞ்சநஞ் செய்கையாலே நெறித்திருக்கிறகுழலை. கொந்தம்—நெறிப்பு. புளியட்டிக்கொந்தக் குழலென்றது—புளியட்டின கொந்தக்குழலென்றபடி. திருக்குழல் வாருகிற காலத்தில் இது கூடாமையாலே திருமஞ்சநகாலத்திற் செய்ததென்னுமிடம் நிச்சிதமிறே. எண்ணெய் புளிப்பழங்கொண்டிறே திருமஞ்சநம் செய்தது. அதவா, கொந்தக்குழலை—நெறித்திருக்கிற திருக்குழலை, குறந்து புளியட்டி. அகங்களில் வளர்ந்ததனுல் ஸ்வைரமாகக் குறந்தது. புளியுண்டு—புழுகு, அத்தை வார்த்தென்னவுமாம். குறந்தது புளியென்கிறவிடத்தில், துகரம் கடைக்குறைத்தலாய்க் கிடக்கிறது. *ஒண்சங்கதை வாள்போலே. "புழுகட்டி" என்று பாடமாகில்—புழுகைக்குறந்தட்டி

என்று பொருளாகக்கடவது. தந்தத்தின்சீப்பால்குழல்வாராய் திருக்குழலினுடைய ச்லாக்யதாநுகுணமாகத் தந்தத்தால்பண்ணின சீப்பைக்கொண்டு குழல்வாராய். தாமோதரனித்யாதி. அபலையான வெனக்குப் பிடித்துக் கட்டலாம்படி ஸுலபனாயிருக்கிறவனுடைய குழல்வாராய். ... ... (8)

மன்னன்றன் தேவிமார் கண்டு மகிழ்வெய்த*
முன்னிவ்வுலகினை முற்றுமளந்தவன்*
பொன்னின்முடியினைப் பூவணைமேல்வைத்து*
பின்னேயிருந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் பேராயிரத்தான்
குழல்வாராயக்காக்காய் (9)

மன்னனித்யாதி. "புலன்கொள்மாணாய்" என்கிறபடியே – ஸர்வேந்த்ரியாபஹார க்ஷமமான வாமநரூபமும், "பொங்கிலங்கு புரிநூலும்" இத்யாதிப்படியே – அவ்வழகுக்குமேலே கிளர்ந்து விளங்காநின்றுள்ள யஜ்ஞோபவீதமும், க்ர்ஷ்ணாஜிநமும், முஞ்சியுமான விநீதவேஷமுமாய்க்கொண்டு மஹாபலியஜ்ஞ வாடத்திலே வல்லாராடினாற்போலே பதறி நடந்து சென்று நின்ற நிலையையும், "கொள்வன் நான்" இத்யாதிப்படியே சொன்ன முக்தஜல்பத்தையும்கண்டு, அஸுரராஜனான மஹாபலியினுடைய ஸ்த்ரீகளானவர்கள் ப்ரீதைகளாம்படி முந்துறநின்று அர்த்தித்து கையிலே நீர் விழுந்த ஸமநந்தரம், முன்பே தன்னதாயிருக்கிற விந்த லோகத்தையெல்லாம் இப்போது அபூர்வமாகப்பெற்றாற்போலே யளந்துகொண்டவனுடைய. பொன்னின் முடியினை. அழகிய திருமுடியை. பொன் – அழகு. இன் – சாரியை. பூவணைமேல் வைத்து. திருமுடியை மார்த்தவத்துக்கீடாக, பூப்போல் ம்ர்துவான அணைமேலே வைத்து. பின்னேயிருந்து குழல்வாராய். வாருகைக்கு அநுகுணமாகப் பின்னேயிருந்து திருக்குழல்வாராய். பேராயிரத்தான். தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டு ஸ்துதிக்குமவர்களுக்கு இழந்த விடமெல்லாம் துறையாம்படி "[illegible]" என்கிறபடியே அநேகம் திரு நாமங்களையுடையனானவனுடைய குழல்வாராய். .... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

கண்டார்பழியாமே அக்காக்காய் * கார்வண்ணன்
வண்டார்குழல்வார வாவென்றவாய்ச்சிசொல் *
விண்டோய் மதிள் வில்லிபுத்தூர்க்கோன்பட்டன்சொல் *
கொண்டாடிப்பாடக் குறுகாவினைதாமே.

கண்டாரித்யாதி திருமஞ்சநஞ்செய்து குழல்வாராதிருந்தால் கண்டவர்கள் பழிக்கக்கூடும், அவர்கள் பழியாதபடியாக. அக்காக்காய் கார்வண்ணனித்யாதி. மேகம்போலே ச்யாமளமான வடிவையுடையவனுடைய, இருட்சியாலும் சுருட்சியாலும் வண்டு போலேயிருக்கிற திருக்குழலை வாரும்படியாக வாவென்று சொன்ன யசோதைப்பிராட்டியினுடைய சொலவை. விண்டோயித்யாதி. ஆகாசத்திலே

மிகவுமுயர்ந்த மதிளையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த வித்தை. கொண்டாடியித்யாதி. சப்தார்த்த வைலக்ஷண்யத்தைக் கொண்டாடி, ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க் கொண்டு பாட, வினை யென்று பேர்பெற்றவையடங்கலும் தானே யருகுவந்துகிட்டா. ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து – ஆருந்திருமொழி – வேலிக்கோல் வெட்டி.

யசோதைப்பிராட்டி அவனைத் திருக்குழல் வாருவதாக உத்யோகித்து, அவன் "ஒட்டேன்" என்று அழுது இறங்கியோடாமைக்காக அவனுடைய பால்யத்துக் கநுகுணமாம்படி, அக்காக்காய் குழல் வாரவாவென்று பலகாலும் அவன் செவிகேட்கச்சொல்லியிருந்து அவனை யுகப்பித்துத் திருக்குழல் வாரினபடியை, தாமநுபவிக்கையில் ஆசையுடையராய் பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவளான நிலையையடைந்து, தத்காலம்போலே அவனைக் குறித்துப் பாசுரங்களைப் பேசி யநுபவித்தாராய்நின்றார்-கீழ்; திருக்குழல் வாரினவநந்தரம் பூச்சூட்டுவதாகத் தேடுகிறவளவிலே, ஜாத்யுசிதமாகக் கன்றுமேய்க்கப்போகிற பிள்ளைகளோடே தானும் போவானாக வுத்யோகித்து, கன்றுகள்மேய்த்து மறிக்கிற கோலைத்தாவென்ன; அவள் இசைந்து கோலைக்கொடாமல், "இவனை ஒப்பித்துக் காணவேணும்" என்னும் கருத்தாலே கோலைவாங்கித் தருகிறேனென்று இவனையழகைமருட்டி "அக்காக்காய் கோல்கொண்டுவா" என்று பலகாலும் சொன்ன ப்ரகாரத்தை, தத்பாவயுக்தராய்க்கொண்டு அவளைப்போலே தாமும் அவனைக் குறித்துப்பேசி அந்த ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார் – இத்திருமொழியில், ... *

*வேலிக்கோல்வெட்டி விளையாடுவில்லேற்றி *
தாலிக்கொழுந்தைத் தடங்கழுத்திற்பூண்டு *
பீலித்தழையைப் பிணைத்துப்பிறகிட்டு *
காலிப்பின்போவாற்கோர்கோல்கொண்டுவா கடல்நிறவண்ணற்கோர்
கோல்கொண்டுவா. (1)

வேலிக்கோல்வெட்டி. வேலிக்கால்களிலே வளர்ந்து நிற்கும் கோல்களை வெட்டி. அன்றிக்கே, வேலியென்று-வளைவாய், வளைந்தகோலைவெட்டி யென்னவுமாம். விளையாடு வில்லேற்றி. லீலார்த்தமாக வில்லாகப்பண்ணி நாணியேறிட்டு. தாலிக்கொழுந்தைத் தடங்கழுந்திற்பூண்டு. ஜாத்யுசிதமாகையாலே ச்ரேஷ்டமாயிருந்துள்ள ஆமைத்தாலியைத் தடவிதான கழுத்திலேபூண்டு. அன்றிக்கே, தாலியென்றது–தாளியென்றபடியாய், கொழுந்தென்றது–அதின் வெண்குருத்தாய் அது வெள்ளிபோலே யிருக்கையாலே அத்தை ஆபரணமாகத் தெற்றிப் பூண்பர்களிறே யிடையர்; அத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். பீலியித்யாதி. பீலிப்பிச்சங்களைச் சேர்த்துத் திருமுதுகிலே நாற்றி. காலியித்யாதி. கன்று காலியின் பின்னே அவற்றை மேய்க்கைக்காகப் போமவனுக்கு ஓர் கோல் கொண்டுவா. கடலித்யாதி. கடலோடொத்த நிறத்தையுடைத்தான வடிவை யுடையவனுக்கு. ... (1)

கொங்குங்குடந்தையும் கோட்டியூரும்பேரும் *
எங்குந்திரிந்து விளையாடுமென்மகன் *
சங்கம்பிடிக்கும் தடக்கைக்குத்தக்க * நல்
அங்கமுடையதோர்கோல்கொண்டுவா அரக்குவழித்ததோர்
கோல்கொண்டுவா. (2)

கொங்குங்குடந்தையும். பரிமளத்தையுடைத்தான திருக்குடந்தையிலும். கொங்குக்குடந்தை யென்கிறவல்லொற்று மெல்லொற்றாய்க் கிடக்கிறது. சோலைகளிலு மோடைகளிலு முண்டான பரிமளமும், உள்ளுக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய திருமேனியின் பரிமளமுமாய்க் கொண்டு ஊரடங்கலும் பரிமளமாய்க் கிடக்குமித்தனை. கோட்டியூரும் திருக்கோட்டியூரிலும். பேரும். திருப்பேரிலும். எங்கும். அநுக்தமான திருப்பதிகளிலும். திரிந்துவிளையாடு மென்மகன் வ்யாபரித்து விளையாடாநிற்கு மென்பிள்ளையுடைய. சங்கம்பிடிக்கும் தடக்கைக்குத் தக்க. ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைப் பிடிக்கும் பெரிய திருக்கைக்குத் தகுதியான. நல்லங்கமுடையதோர் கோல்கொண்டுவா. நல்லவடிவையுடைத்தான தொரு கோல் கொண்டுவா. அரக்கித்யாதி. நிறமுடைத்தாம்படி அரக்குவழித்ததொரு கோல் கொண்டுவா. .... (2)

கறுத்திட்டெதிர்நின்ற கஞ்சனைக்கொன்றான் *
பொறுத்திட்டெதிர்வந்த புள்ளின்வாய்கீண்டான் *
நெறித்தகுழல்களை நீங்கமுன்னோடி *
சிறுக்கன்றுமேய்ப்பாற்கோர்கோல்கொண்டுவா தேவபிரானுக்கோர்
கோல்கொண்டுவா. (3)

கறுத்தித்யாதி. கறுப்பு-சீற்றம். தன்மேலே க்ரோதத்தையுடையனாய்க் கொண்டு எதிரிட்டு நின்ற கம்ஸனைக் கொன்றவன். பொறுத்தித்யாதி. வருகிற போதை வேகத்தைப் பொறுத்துநின்று, தன்னை நலிவதாக எதிரே வந்த பகாஸுரனுடைய வாயைக்கிழித்தவன். நெறித்தவித்யாதி. நெறித்து முன்னேநாலாநின்ற குழல்களானவை, ஓடுகிற விசையாலே இரண்டருகும் நீங்கும்படியாகக் கன்றுகளுக்கு முன்னேயோடி. சிறுக்கன்றித்யாதி. இளங்கன்றுகளை மேய்க்கிறவனுக்கு ஓர் கோல்கொண்டுவா. தேவபிரானுக்கு. ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான கம்ஸாதிகளை யழியச் செய்கையாலே தேவர்களுக்கு உபகாரகனானவனுக்கு. ஓர் கோல் கொண்டுவா. .... (3)

ஒன்றேயுரைப்பான் ஒரு சொல்லேசொல்லுவான் *
துன்றுமுடியான் துரியோதனன்பக்கல் *
சென்றங்குப்பாரதங் கையெறிந்தானுக்கு *
கன்றுகள்மேய்ப்பதோர்கோல்கொண்டுவா கடல்நிறவண்ணற்கோர்
கோல்கொண்டுவா. (4)

"பாண்டவர்களும் நாங்களுங்கூடி ஜீவிப்பதில்லை'' என்னு மோரர்த்தமே சொல்லுவானாய், "கூடி ஜீவிப்பதில்லையேயாகிலும், அவர்களுக்கும் ஏதேனும் சில கொடுக்கவேண்டாவோ'' என்று மத்யஸ்த்தர் சொன்னால் "அவர்களுக்கு ஒரு கோற்குத்து நிலமும் கொடுப்பதில்லை'' என்னுமொரு வசநமே சொல்லுவானு மாயிருக்குமவனென்கை. அன்றிக்கே, ஆச்ரித விஷயத்தில் "[illegible] [illegible]'' இத்யாதிப்படியே-ஒருபடியாலும் அவர்களைக் கைவிடாமையாகி ஓரர்த்தமே சொல்லுமவனாய் "[illegible]'' இத்யாதிப்படி யே-அவர்களுடைய ரக்ஷணத்துக்குடலான வசனமொன்றுமே சொல்லாநிற்பா யிருக்குமவனென்று பகவத்விசேஷணமாகவுமாம். துன்றுமுடியான். நவரத்நங்கள் ளாலே நெருங்கின அபிஷேகத்தையுடையவன். அபிஷிக்தக்ஷத்ரியராலே நெருங் ஸேவிக்கப் படுமவனென்னுதல். துரியோதநன் பக்கல். ஏவம் பூதனை துர்யோதநன் பக்கலிலே. சென்றங்குப்பாரதம் கையெறிந்தானுக்கு. இரண்டு தலை யும் பொருந்தவிடலாமோவென்று தூதனாய்ச் சென்று பொருத்தப் பார்த்தவிடத் தில் பொருந்தாமையாலும் யுத்தத்திலே பொருந்துகையாலும்; ஆனால், அத தன்னைச் செய்கவென்று பாரதயுத்தத்துக்கு அங்கே கைதட்டிப் போந்தவனு கென்னுதல். அன்றிக்கே, ஆனால் அதுதன்னைச்செய்வதென்று இசைந்துபோந் பாண்டவர்களுக்காய் நின்று பாரத யுத்தத்திலே கையுமணியும் வகுத்தவனு கென்னுதல். எறிதல்-இடுதலாகையாலே வேண்டின பொருள் கொள்ளலாமி கன்றுகள் மேய்ப்பதோர் கோல்கொண்டுவா. பசு மேய்க்கையிலும் அவன் விரும் யிருப்பது கன்றுகள் மேய்க்கையாய்த்து. அதுக்குத் தகுதியாயிருப்பதொ கோல்கொண்டுவா. கடலித்யாதி. கடலோடொத்த நிறத்தையுடைத்தா வடிவையுடையவனுக்கு. ஓர் கோல் கொண்டுவா. ... ... (4

> சீரொன்றுதூதாய்த் துரியோதனன்பக்கல்*
> ஊரொன்றுவேண்டிப் பெறுதவுரோடத்தால் *
> பாரொன்றிப்பாரதங் கைசெய்துபார்த்தற்கு *
> தேரொன்றையூர்ந்தாற்கோர்கோல்கொண்டுவா
> தேவபிரானுக்கோர்கோல்கொண்டுவா. (5

சீரொன்றுதூதாய். "இன்னார் தூதனென நின்றான்'' என்கிறபடியே ஆச்ரித பாரதந்த்ர்யமாகிற குணம் தனக்குச் சேருகைக்குறுப்பான தூதக்ர்யத்திலே அதிகரித்து. துரியோதநன்பக்க லூரொன்றுவேண்டி. அதார்மிகனாய் பந்துக்களை யடர்த்து, பலத்தாலே ஜீவிக்கவிருக்கிற துர்யோதநன் பக்கலிலே சென்று "உங்களுக்குள்ள அம்சங்களை விபஜித்து இரண்டு தலையும் பொருந்தி ஜீவித்திரு கோள்" என்று முந்துறச் சொன்னவளவில், அவன் "அதுசெய்யேன்'' என் வாறே' "ஆனால் பத்தூர் தன்னைக் கொடுக்கப்பார்ப்பது" என்ன; "அதுவும் செ யேன்'' என்றவாறே "ஒரூர் தன்னையாகிலும் கொடு'' என்றவளவில், அவ அதுக்குமிசையாமல், "அவர்களுக்கு தர்மமுண்டு, தத்பலமான ஸ்வர்க்காதி லோகங்களுமுண்டு, அத்தையநுபவிக்கக்கடவர்கள், எங்களுக்கு இத்தனை மன்றோ வுள்ளது, அதில் ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை'' என்று வெட்டிதாக வார்த்தை சொல்ல; பெறுதவுரோடத்தால். ஒரூர்தானும் பெறாத ரோஷத்தாலே. ஆன

*வீரபோக்யையன்றே வஸுந்தரை, யுத்தத்தைப்பண்ணி ஜயித்தவர்களொருவர் பூமியை யாளுங்கோளென்ன; அவன் அதுக்குப் பொருந்தினவாறே; பாரொன்றி. திருவுள்ள முகந்து, பூமியிலே பரந்தகால்பாவிநின்று. பாரதம் கைசெய்து. பாரத யுத்தத்திலே பாண்டவர்களுக்காக நின்று கையுமணியும் வகுத்து. பார்த்தற்குத் தேரொன்றை யூர்ந்தாற்க்கு. ஆயுதமெடுக்க வொண்ணாமையாலே ஸாரத்யத்திலே அதிகர்தனாய், அர்ஜுநனை ரதியாக்கி, ப்ரதிபக்ஷத்தை உருளைக்காலாலே நெருக்குகைக் குறுப்பாகையாலே அத்விதீயமான தேரை நடத்தினவனுக்கு ஓர் கோல் கொண்டுவா. தேவபிரானுக்கு. இந்தநீர்மைக்கெதிர்த்தட்டாம்படி நித்திய ஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனை மேன்மையையுடையவனுக்கு, இத்தால் மநுஷ்யத்வே பரத்வத்தைச் சொன்னபடி. .... (5)

ஆலத்திலையான் அரவினணைமேலான் *
நீலக்கடலுள் நெடுங்காலங்கண்வளர்ந்தான் *
பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள்செய்த *
கோலப்பிரானுக்கோர்கோல் கொண்டுவா குடந்தைக்கிடந்தாற்கோர்
கோல்கொண்டுவா. (6)

ஆலத்திலையான். ஜகத் ப்ரளயம்வந்தபோது வடதளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவன். அத்து. சாரியை. அரவினணைமேலான். திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். "[illegible]"என்கிறபடியே–வடவ்ர்க்ஷமானலும் திருவநந்தாழ்வானிறே. ஆலத்திலையா னரவினணைமேலா னென்கையாலே – அந்த அர்த்தமும் தோற்றுகிறது. நீலக்கடலுள் நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தான். க்ஷீரமாகையாலே வெளுத்தநிறமாயிருக்கச்செய்தேயும் திருமேனியின் நிழலீட்டாலே நீலமான நிறத்தையுடைத்தாயிருக்கிற கடலிலே, ப்ரளயாவதியாகக் கண்வளர்ந்தருளினவன். "கருந்தண்மாகடல் கண்துயின்றவன்", "உவர்க்குங்கருங்கடல் நீருள்ளான்" என்கையாலே நீலக்கடலென்று – இந்த லவணஸமுத்ரந்தன்னைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அரவினணைமேலானைக்கொண்டு நீலக்கடலுள் நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தானென்று மேலே அந்வயிக்கவுமாம். பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள்செய்த. இந்த்ரன்வந்து "என்னுடைய புத்ரனை யிவனை ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்று காட்டிக்கொடுக்கையாலே, பால்யவயஸ்ஸிலே அர்ஜுநனுக்கு அருள்செய்தபின்பு, இவன், தன்னளவிலே ஸ்நேஹித்து வசவர்த்தியாய்ப் போருகையாலும், எல்லாரளவிலும்போலன்றியே இவனளவில் தான் பக்ஷபதித்துப் போருகையாலும் அவ்வருள் மேன்மேலன வளர்ந்துசென்றவித்தனையிறே. கோலப்பிரானுக்கு. அழகிய வுபகாரகனுக்கென்னுதல்; அத்விதீயமான விக்ரஹத்தை இவனுக்கு சக்ஷுர்விஷயமாக்கி, முன்னின்று ரக்ஷித்த வுபகாரத்தைச் சொல்லுகிறதாதல். குடந்தைக் கிடந்தாற்கு. "குடந்தையன் கோவலன்" என்கிறபடியே க்ர்ஷ்ணவதார ஸௌலப்யமெல்லாம் தோற்றும்படியிறே திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளுவது. அங்கும் கோலப்பிரானைப்போலே, இங்கும் * ஏரார்கோலம்திகழவிறே சாய்ந்தருளுவது. .... (6)

பொற்றிகழ் சித்திரகூடப் பொருப்பினில் *
உற்றவடிவி லொருகண்ணும் கொண்ட * அக்
கற்றைக்குழலன் கடியன் விரைந்துன்னை *
மற்றைக்கண் கொள்ளாமே கோல்கொண்டுவா
மணிவண்ணனம்பிக்கோர் கோல்கொண்டுவா. (7)

பொற்றிகழித்யாதி. "ஸஹமரிதூகூலெடிாலொள மிரிளாஜொவஸொமிரி: । யஸ்மி அவஸதி காகுஸ்தூ: கூஸெவுஊவநடிநெ" என்கிறபடியே திருவயோத்யையி லிருப்பிலுங்காட்டில் உகந்தெழுந்தருளி யிருக்கும்படி சோலைகளும் சுனைகளும் பாறைகளும் அருவிகளும் முதலானவற்ருல் வந்த பொலிவையுடைத்தாய் விளங்கா நின்றுள்ள சித்ரகூடபர்வத பார்ச்வத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயிறே காகம் வந்து அபராதம் பண்ணிற்று. பிராட்டியும் தாமுங்கூட ஜலக்ரீடை பண்ணின பின்பு, பெருமாள் மடியிலே முந்துறப் பிராட்டி கண்வளர்ந்து, அநந்தரம் "வயஷாயெணவுஸவு:" என்கிறபடியே பிராட்டி மடியிலே பெருமாள் கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே இந்த்ரபுத்ரனை ஜயந்தன், ஆஸுரப்ரக்ருதியாகையாலே தேவரூபத்தை மறைத்து காகரூபத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு "ஜநநி" என்றறியாதே, பிராட்டியுடைய வடிவழகைக்கண்டு, விபரீத புத்தியாலே வந்து திருமேனியிலே புண்படுத்த, அத்தாலே பெருமாள் சீறியருளி, காகத்தைக் குறித்து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை ப்ரயோகிக்க; அது புக்கவிடமெங்கும் தொடருகையாலே ஓரிடத்திலும் போக்கற்று, "தஜெவ ஶரணம் கத:" என்கிறபடியே தன்னுடைய ப்ராணரக்ஷணார்த்தமாக வந்து சரணம்புக, அத்தாலே, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு ஒரு கண்ணழிவைக் கற்பித்து, ப்ராணனோடே போகவிட்ட கதையைச் சொல்லுகிறது. உற்றவடிவிலொருகண்ணுங்கொண்ட என்று. அதாவது – விபரீதபுத்தியடியாகப் பிராட்டியுடைய வடிவிலே சென்றுற்ற இரண்டு கண்ணில் ஒரு கண்ணைப் பறித்துவிட்டவனென்கை. அக்கற்றைக் குழலன் கடியன். அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவனாய், செறிந்த திருக்குழலை யுடையனாயிருக்கிறவன், குற்றத்துக்கீடாக தண்டிக்கும் க்ரூரன். விரைந்தித்யாதி. ஆனபின்பு சொன்னது செய்யாமையாலே உன்னைச் சீறி, மற்றைக் கண்ணையும் பறியாதபடியாக விரைந்து கோல்கொண்டுவா. மணிவண்ணனம்பிக்கு. நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையனாய், ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனானவனுக்கு ஓர் கோல்கொண்டுவா. ... . (7)

மின்னிடைச்சீதைபொருட்டா இலங்கையர் *
மன்னன்மணிமுடி பத்துமுடன்வீழ *
தன்னிகரொன்றில்லாச் சிலைகால்வளைத்திட்ட *
மின்னுமுடியற்கோர்கோல்கொண்டுவா வேலைபடைத்தாற்கோர்
கோல்கொண்டுவா. (8)

மின்னித்யாதி. மின்னேடொத்த இடையையுடையளாகையாலே - விரஹஸஹையல்லாத ம்ருதுப்ரக்ருதியாய், அயோநிஜை யாகையாலே - கர்ப்பவாஸ க்லேசமுமுட்பட வறியாத பிராட்டிக்காக. இலங்கையர் மன்னன். இப்படி யிருக்கிறவளைப் பிரித்துக் கொண்டுபோய்ச் சிறைவைத்தவனாய், லங்கையிலுள்ளார்க்

கெல்லாம் நிர்வாஹகனுயிருக்கிற ராவணனுடைய மணிமுடிபத்து முடன்வீழ· ரத்நாதிகளாலே அலங்க்ர்தமான தலைகளை ஒரொன்றாக அறுத்தவிடத்தில், அவன்கொண்ட வரபலத்தாலே மீளவும் மீளவும் கிளருகையாலே, பத்தும்சேர வொருகாலே யற்று விழும்படியாக. தன்னிகரித்யாதி. தனக்கு உபமாநமாவ தொன்றில்லாதபடியிருக்கும் திருவில்லை, கால்வளையும்படி பண்ணின. வளைத்து இட்ட.வளைத்து எய்த வென்றபடி. மின்னுமுடியற்கு. இப்படி ராவணவதம் பண்ணுகையாலே-விளங்காநின்றுள்ள வீராபிஷேகத்தையுடையனுய் நின்றவ னுக்கு. வேலையடைத்தாற்கு. "சுரிகுழல் கனிவாய்" இத்யாதிப்படியே வேலை யடைத்ததும் பிராட்டிக்காகவிறே. ... ... (8)

தென்னிலங்கைமன்னன் சிரந்தோள்துணிசெய்து *
மின்னிலங்குபூண் விபீடணநம்பிக்கு *
என்னிலங்குநாமத்தளவும் அரசென்ற *
மின்னலங்காரற்கோர்கோல்கொண்டுவா வேங்கடவாணற்கோர்
கோல்கொண்டுவா. (9)

தென்னித்யாதி. துர்க்கத்ரயயுக்தமாகையாலே ஒருவரால் அழிக்கவொண் ணுதபடி யிருக்கும், கட்டளைப்பட்ட லங்கைக்கு நிர்வாஹகனுன ராவணனுடைய. தென் என்று-அழகாய், கட்டளைப்பட்டிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. சிரந் தோள் துணிசெய்து. தேவர்கள் கொடுத்த வரபலத்தாலே அழிவில்லையாக நினைத்திருந்த தலைகளையும் தோள்களையும் துணித்துப்பொகட்டு. மின்னித்யாதி. ஒளிவிடா நின்றுள்ள ஆபரணத்தையுடைய ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானுக்கு "அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" என்கிறபடியே லங்கையைவிட்டு அந்தரிக்ஷகதனுனபோதே ராவணஸம்பந்தத் தால்வந்த அஸ்ரீ குடிபோய், ராமஸம்பந்தத்தால்வந்த ஸ்ரீயால் பூர்ணனுகையாலே நம்பி யென்கிறது. என்னிலங்கித்யாதி. என்னுடைய உஜ்ஜ்வலமான நாமம் இந்தலோகத்தில் எவ்வளவும் செல்லும், அவ்வளவும் உனக்கு ராஜ்யம் நடக்கக் கடவதென்று அருளிச்செய்த. மின்னலங்காரற்கு. ஒளிவிடாநின்ற வொப்பனையை யுடையவனுக்கு. அலங்காரம்–ஒப்பனை. அன்றிக்கே, "மின்னிலங்காரற்கு" என்று பாடமானபோது மின்போல விளங்காநின்றுள்ள ஹாரத்தையுடையவனுக்கென்று பொருளாகக்கடவது, வேங்கடவாணற்கு. "மிடைந்தவேழ் மரங்களு மடங்க வெய்து வேங்கடமடைந்தமால்" என்கிறபடியே - அவ்வவதார குணமெல்லாம் இங்கே ப்ரகாசிக்கும்படி திருமலைக்கு நிர்வாஹகனுயிருக்கிறவனுங்கு. (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

அக்காக்காய்நம்பிக்குக் கோல்கொண்டுவாவென்று *
மிக்காளுரைத்தசொல் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன் *
ஒக்கவுரைத்த தமிழ்பத்தும்வல்லவர் *
மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரிவ்வையத்தே. (10)

அக்காக்காய் நம்பிக்குக் கோல் கொண்டுவாவென்று. கன்றுகள் மேய்க்கப் போம்படி கோல்தேடித்தாவென்று, அழுகிறவவனை அழுகைமருட்டுகைக்காகச் சொன்ன பாசுரமாய்த்திது. கீழ், "அக்காக்காய் குழல்வார வா" என்றவோ பாதியிறே-இங்கு, அக்காக்காய் கோல்கொண்டுவா வென்றதும். மிக்காளுரைத்த சொல். இருவருமொக்க நோன்பு நோற்கச்செய்தே, இவனைப் பெற்றமாத்ரமே யாய், இவனுடைய பாலசேஷ்டிதங்க ளொன்று மநுபவிக்கப் பெருமையாலே "திருவிலேனொன்றும் பெற்றிலேன்" என்ற தேவகிப்பிராட்டியைப் போலன்றியே, "எல்லாம் தெய்வநங்கை யசோதை பெற்றாள்" என்னும்படி இவ்வவதாரத்திலுள்ள ரஸமெல்லா மநுபவிக்கப்பெற்ற பாக்யாதிகையான யசோதைப் பிராட்டி சொன்ன சொல்லை. வில்லிபுத்தூர்ப் பட்ட னுக்கவுரைத்த தமிழ் பத்தும் வல்லவர். ஸ்ரீவில்லி புத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார் அவளுடைய பாவபந்தத்தை யுடைய ராய், அவள் சொன்னாற்போலே சொன்னதாய், ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடமா யிருந்துள்ள பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். மக்களித்யாதி. பகவ(ஜ்) ஜ்ஞாநப்ரேம பரிபூர்ணரான சிஷ்யபுத்ரர்களைப் பெற்று, அவர்களும் தாங்களுமாய்க்கொண்டு, இந்த ஸம்ஸாரபூமியிலே ஆநந்திகளா யிருக்கப் பெறுவர். ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து – ஏழாம் திருமொழி – ப்ரவேசம்.

தாயாரான யசோதைப்பிராட்டி, தனக்குக் குழல்வாரின வநந்தரம், பூச்சூட்டுவதாக விருக்கிறவளவிலே, அவன் கன்றுகள் மேய்க்கப்போவதாக நினைத்து "அவை மறித்து மேய்க்கைக்கீடான கோல் தரவேணும்" என்ற பேக்ஷிக்க, அது தனக்கு அநிஷ்டமானது கொண்டு, அவள் கொடாதொழிகை யாலே, அவன் அழப்புக்கவாறே அவனை அழுகைமருட்டுகைக்காக "அக்காக்காய் கோல்கொண்டுவா" என்று பலகாலும் சொல்லி அவனழுகையைமாற்றி உகப் பித்த பின்பு, அவனுக்குப் பூச்சூட்டுவதாகக் கோலி, செண்பகம் மல்லிகை செங் கழுநீர் இருவாட்சி தொடக்கமாய், நிறத்தாலும் மணத்தாலும் ஒன்றுபோலொன் றன்றிக்கே விலக்ஷணமாயிருக்கும் புஷ்பங்களை யுண்டாக்கி, அவற்றைத் தனித் தனியே சொல்லி, உனக்கு இன்ன இன்ன பூச்சூட்டும்படி வாவென்று அநுவர்த்தித் தழைத்துப் பூச்சூட்டின ப்ரகாரத்தைத்தாமுமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, தத்பாவ யுக்தராய்க்கொண்டு, அவனைக்குறித்து அவள் பேசினாப்போலே பேசி அந்த ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார்-இத்திருமொழியில். ... .

ஆநிரைமேய்க்கநீபோதி அருமருந்தாவதறியாய் *
கானகமெல்லாந்திரிந்து உன்கரியதிருமேனிவாட *
பானையிற்பாலைப்பருகிப் பற்றாதாரெல்லாஞ்சிரிப்ப *
தேனிலினியபிரானே செண்பகப்பூச்சூட்டவாராய். (1)

ஆநிரைமேய்க்கநீபோதி. உன்வாசியறியாதே, தனக்கு மேய்ச்சலுள்ளவிடந் தேடி ஓடாநிற்கும் பசுநிரையை மேய்க்கைக்காக ஸுகுமாரனான நீ போகாநின்

ருய். அருமருந்தாவதறியாய். நீ உன்னைப் பெறுதற்கரியமருந்தாவதறிகிறிலை· இங்குள்ளார்க்கு *நோய்களறுக்கும்மருந்தாய், அக்குள்ளார்க்கு *போகமகிழ்ச்சிக்கு மருந்தாயிறே இவன்றானிருப்பது. கானகமெல்லாந்திரிந்து. காட்டிடமெங்கும் திரிந்து. பசுக்கள் பச்சைகண்டவிடமெங்கும் பரந்து மேய்கையாலே, உனக்கும் அவைபோன விடமெங்கும் திரியவேணுமிறே. உன்கரியதிருமேனிவாட. *கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படியிருக்கும், உன்னுடைய ச்யாமளமான திருமேனியானது, காட்டழல் பொறுமையாலே வெக்கைதட்டின பூப்போலே வாடும்படியாக.

பானையிற்பாலைப்பருகி. கறந்தபானையோடே யிருக்கிற பச்சைப்பாலை. அந்த பாத்திரத்திலே யிருக்கச்செய்தே பருகி. பற்றாதாரெல்லாம் சிரிப்ப. உன்னையுகவாதா ரெல்லாரும் "எங்கள் வீட்டில் கைப்பானையில் பாலைக் குடித்துப் போந்தான்" என்று சிரிக்கும்படியாக. தேனிலினியபிரானே. தேனிலுங் காட்டிலினியனான உபகாரகனானவனே. இத்தால் அநுபவிப்பார்க்கு ஒருகாலும் த்ர்ப்தி பிறவாதே, மேன்மேலன அநுபவிக்க வேண்டும்படியிருப்பானுமிருக்கிற தன்னை யுபகரிப்பானும் தானேயா யிருக்குமவ னென்கை. செண்பகப் பூச்சூட்டவாராய். காலபுஷ்பமான செண்பகமானது செவ்விகுன்றாமல் சாத்தவாராய். தேனிலினிய பிரானே—பற்றாதா ரெல்லாம் சிரிப்ப—பானையிற் பாலைப்பருகி-உன் கரிய திருமேனிவாட—கானகமெல்லாந்திரிந்து—ஆநிரைமேய்க்க நீ போதி—அருமருந்தாவ தறியாய்—செண்பகப்பூச் சூட்டவாராய் என்றந்வயம். ... . (1)

கருவுடைமேகங்கள்கண்டால் உன்னைக்கண்டாலொக்குங்கண்கள் *
உருவுடையாயுலகேழும் உண்டாகவந்துபிறந்தாய் *
திருவுடையாள்மணவாளா திருவரங்கத்தேகிடந்தாய் *
மருவிமணங்கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூச்சூட்டவாராய். (2)

கருவித்யாதி. கண்கள்-உன்னைக் கண்டால்-கருவுடை மேகங்கள் கண்டாலொக்கும்—உருவுடையாய். கண்களானவை உன்னைப்பார்த்தால், நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகங்களைக்கண்டாற்போலே குளிரும்படியான வடிவையுடையவனே. அன்றிக்கே, நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகங்களைக்கண்டால் உன்னைக் கண்டாற்போலே யிருக்கும். கண்களுருவுடையாய். அழகு ஒருதட்டும் தானொரு தட்டுமாம்படியான கண்களினழகை யுடையவனே யென்னவுமாம். உலகேழுமுண்டாகவந்து பிறந்தாய். ஸகலலோகங்களும் உன்னுடைய அவதாரத்தாலே லப்தஸத்தாகமாய் உஜ்ஜீவிக்கும்படி வந்து பிறந்தவனே. திருவுடையாள் மணவாளா. "ஶ்ரிய: ஶ்ரீ:" "திருவுக்கும் திருவாகிய" என்கிறபடியே - உன்னை, தனக்கு ஸம்பத்தாக வுடையளாயிருக்கும் பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவனே. திருவரங்கத்தே கிடந்தாய். அவளுகப்புக்காக ஸம்ஸாரி சேதநரை ரக்ஷித்தருளும்படி கோயிலிலே கண்வளர்ந் தருளினவனே. மருவியித்யாதி. பரிமளமானது நீங்காமல் நின்று கமழாநிற்கிற மல்லிகைப்பூச் சூட்டவராய். ... (3)

மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள்தம்மிடம்புக்கு *
கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவைகீறி *

நிச்சலுந்தீமைகள்செய்வாய் நீள்திருவேங்கடத்தெந்தாய் *
பச்சைத்தமனகத்தோடு பாதிரிப்பூச்சூட்டவாராய். (3)

மச்சித்யாதி. மச்சு-நடுநிலம். மாளிகை-மேல்நிலம். மச்சோடேகூட மாளிகையிலே சென்றேறி. மாதர்கள்தம்மிடம்புக்கு. பெண்களிருக்கிற விடங்களிலே புக்கு. கச்சொடுபட்டைக் கிழித்து. அவர்கள் முலைக்கச்சோடே அதற்கு மேலீடான பட்டுக்களையும் கிழித்து. காம்புதுகிலவைகீறி. பணிப்புடவைகளானவற்றையும் கிழித்து. காம்புதுகில்-விளிம்பில் பணியுடன் சேர்ந்தபுடவை. நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய். நாடோறும் தீம்புகளைச் செய்யுமவனே. வளர வளர தீம்பு கையேறிச் செல்லாநின்றதிறே. நீள் திருவேங்கடத்தெந்தாய். ஓக்கத்தையுடைத்தான வடக்குத்திருமலையிலே நிற்கிற என் ஸ்வாமியானவனே. * கானமும் வானரமுமானவற்றுக்கு முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிறது ஸ்வாமித்வ ப்ராப்தியாலேயிறே. பச்சையித்யாதி. பசுமைகுன்ருத தமநகத்தோடே, அதுக்கு பரபாகமான நிறத்தையுடைய பாதிரிப்பூவையும் சூட்டும்படி வரவேணும் .... (3)

தெருவின்கணின்றிளவாய்ச்சிமார்களைத் தீமைசெய்யாதே *
மருவுந்தமனகமுஞ்சீர் மாலைமணங்கமழ்கின்ற *
புருவங்கருங்குழல்நெற்றி பொலிந்தமுகிற்கன்றுபோலே *
உருவமழகியநம்பி உகந்திவைசூட்டநீவாராய். (4)

தெருவின்கண் நின்று. நான் மச்சிலும் மாளிகையிலு மேறினேனே, தெருவிலேயன்ரே நின்றேன், என்னை நீ இப்படி சொல்லுவானென்னென்ன; அவ்விடத்தில்தானே நீ தீமைசெய்யாதிருக்கிறது. தெருவிடங்களிலே நின்று. இளவாய்ச்சிமார்களைத் தீமைசெய்யாதே. அவ்விடத்தில் விளையாடாநிற்கிற பருவத்தாலிளைய இடைப்பெண்களைத் தீமைசெய்யாதே சிற்றில் சிதைக்கை, லீலோபகரணங்களைப் பறிக்கை, அவர்களோடே கைப்பிணக்கிடுகை முதலாக இவன் செய்யும் விஷமங்கள் வாசாமகோசரமாகையாலே, தீமையென்று ஒருசொல்லாலேயடக்கிச்சொல்லுகிருள். மருவும் தமநகமுஞ் சீர்மாலை மணங்கமழ்கின்ற. மருவும் தமநகமும் கலந்துகட்டின அழகிய மாலைகளானவை பரிமளம் கமழா நின்றன. உன் திருக்குழலிலே சேரத்தக்க மணம் பாழேபோகாநின்றதென்கை. புருவமித்யாதி. உபமாநரஹிதமான புருவமும், இருண்டிருந்துள்ள குழலும், இரண்டுக்கும் நடுவே விளங்காநிற்கிற திருநெற்றியுமாகிற இவ்வவயவசோபையாலே உஜ்ஜ்வலமாயிருப்பதொரு முகிலீன்ற கன்றுபோலே வடிவால் அழகியனுமாய் ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணனுமா யிருக்கிறவனே. உகந்தித்யாதி. "உனக்குச் சூட்டப்பெற்றோம்" என்கிற வுகப்புடனே, மணம் கமழாநின்றுள்ள இம்மாலைகளை நான் உனக்குச் சூட்டும்படியாக வரவேணும். ... ... (4)

புள்ளினைவாய்பிளந்திட்டாய் பொருகரியின்கொம்பொசித்தாய் *
கள்ளவரக்கியைமூக்கொடு காவலனைத்தலைகொண்டாய் *
அள்ளிநீவெண்ணெய்விழுங்க அஞ்சாதடியேனடித்தேன் *
தெள்ளிநீரிலெழுந்த செங்கழுநீர்சூட்டவாராய். (5)

புள்ளினையித்யாதி. கன்றுகள் மேய்க்கிறவிடத்தில் பள்ளத்தில்மேயும் பறவையுருக்கொண்டு உன்னை நலிவதாகவந்த பகாஸுரனை வாயைக்கிழித்துப் போகட்டவனே. பொருவித்யாதி. "கல்யாணத்துக்கு" என்று அழைத்துவிட்டு வழியிலே நலிவதாக கம்ஸன் நிறுத்திவைத்ததாய். உன்மேலே யுத்தோந்முகமாய்வந்த குவலயபீடத்தின் கொம்பை அநாயாஸேந பிடுங்கிப் பொகட்டவனே. கள்ள மித்யாதி. "சீதைக்கு நேராவன்" என்று க்ர்த்ரிம வேஷங்கொடுவந்த சூர்ப்பணகையாகிற ராக்ஷஸி மூக்கோடே அவளுக்கு ரக்ஷகனான ராவணன் தலையையும் அறுத்துப்பொகட்டவனே. இவளுக்கு அவன் காவலனானகையாவது – இவளை "ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணித்திரி" என்று விடுகையிறே. அன்றிக்கே, பொதுவிலே, காவலனென்கையாலே ராக்ஷஸஜாதிக்காக ரக்ஷகனென்னவுமாம். இத்தால் – ப்ரபலவிரோதிகளை அநாயாஸேநபோக்கி, உன்னை யநுபவிப்பார்க்கு உன்னை யுபகரித்தவனன்றோ வென்கை. அள்ளியித்யாதி. "இவன், வெண்ணெய் தானேயள்ளி விழுங்க வல்லவனவதெப்போதோ" என்று பாரித்திருந்த நான், நீ வெண்ணெயை அள்ளி விழுங்கவும் பெற்று வைத்து உன்மார்த்தவத்தைப் பார்த்தஞ்சாமல் அடியேனடித்தேன். யாவர்சிலரும் அநுதாபம் தலையெடுத்தால் "அடியேன்" என்றிறே சொல்லுவது. இவள்தான் அதுதன்னை முன்னே நினையாதே அடிக்கவேண்டிற்றும், இவன் மற்றுமோரிடத்திலே இது செய்யுமாகில் வரும்பழிச்சொலவுக்கு அஞ்சியிறே. தெள்ளிய வித்யாதி. ஆனபின்பு நான் முன்செய்த வத்தைப் பொறுத்து, தெளிந்த நீரில் எழுந்ததாகையாலே நிறத்தாலும் பரிமளத்தாலும் விலக்ஷணமாயிருக்கிற செங்கழுநீரை செவ்வையிலே நான் சூட்டும்படி வாராய். ... (5)

எருதுகளோடுபொருதி ஏதுமுலோபாய்காண்நம்பி *
கருதியதீமைகள்செய்து கஞ்சனைக்கால்கொடுபாய்ந்தாய் *
தெருவின்கண்தீமைகள்செய்து சிக்கெனமல்லர்களோடு *
பொருதுவருகின்றபொன்னே புன்னைப்பூச்சூட்டவாராய். (6)

எருதுகளோடு பொருதி. நப்பின்னைப் பிராட்டியை லபிக்கையிலுண்டான ஆசையாலே உன் திருமேனியின் மார்த்தவம்பாராமல் அஸுராவிஷ்டமான எருதுகளோடே பொராநின்றாய். காலாந்தரமாயிருக்கச் செய்தேயும் தத்காலம்போலே ப்ரகாசிக்கையாலே, "பொருதி" என்று – வர்த்தமானமாகச் சொல்லுகிறது. ஏதுமுலோபாய்காண். ஒன்றிலும் லோபமற்றிரா நின்றாய்காண். அதாவது – தேஹத்தைப் பேணுதல், ப்ராணனைப்பேணுதல் செய்யாதிருக்கை. நம்பி, நப்பின்னை பக்கலில் வ்யாமோஹத்தால் பூர்ணனானவனே. கருதியதீமைகள் செய்து. கஞ்சன் உன்திறத்தில் செய்யக்கருதின தீமைகளெல்லாவற்றையும் அவன் திறத்திலே நீ செய்து. கஞ்சனைக்கால்கொடு பாய்ந்தாய். கம்ஸனைத் திருவடிகளாலே உதைத்தாய். அதாவது "[illegible]" என்கிறபடியே அவனிருந்த உயர்ந்த மஞ்சஸ்த்தலத்திலே சென்று குதித்து, "[illegible]" என்கிறபடியே அபிஷேகத்தைப் பறித்தெறிந்து, மயிரைப்பிடித்திழுத்து மஞ்சஸ்த்தலத்தில் நின்றும் பூமியிலே விழத்

தள்ளி, அவன்மேலே குதித்திறே அவனைக்கொன்றது. தெருவின் கண் தீமைகள்
செய்து. தெரு - வழி. அவனை நிரஸிப்பதாகப் போகிறபோது வழியிலே அவனு
டைய ஈரங்கொல்லியான ரஜகனைக்கொன்று. ஆயுதசாலையிலே புக்கு அவனுக்கு
மறம்பிறக்கும்படி 'வில்விழவுக்கு' என்று அலங்கரித்திருக்கிற வில்லை முறித்து
அவனுக்கு அபிமதகஜமான குவலயாபீடத்தைக்கொன்று செய்தவிவையிறே
தெருவின்கண் செய்த தீமைகளாவன. சிக்கெனமல்லர்களோடு பொருது. "ஏவிற்
றுச் செய்வானேன்றெதிர்ந்து வந்தமல்லர்" என்கிறபடியே கம்ஸன் ஏவினது
செய்யவேணுமென்று மற்பொருகையை ஏன்றுகொண்டுவந்த சாணூர முஷ்டிக
ராகிற மல்லரோடே ப்ரதிஜ்ஞா பூர்வகமாக உறைக்கப் பொருதழித்து. வருகின்ற
பொன்னே. இப்படி விரோதிவர்க்கத்தை நிரஸித்து வருகிறபோதைச் செருக்காலே
பொன்போலே உஜ்ஜ்வலமான வடிவையுடையவனே. முந்துற கம்ஸநிரஸநத்
தைச்சொல்லி, அதுக்கு பூர்வத்திலுள்ளவற்றைப் பின்பு சொல்லுவானென்னென்
னில்; கம்ஸநிரஸநமே ப்ரதாநமாய், இவை அதுக்குறுப்பாக, போகிறவழியில்
செய்த வ்யாபாரங்களாகையாலே அதுக்கு முன்னாகச்சொன்ன விதில் விரோத
மில்லை. புன்னை யித்யாதி. உனக்குப் பாங்கான புன்னைப்பூச் சூட்டும்படியாக நீவா
ராய். "பொன்னே புன்னைப்பூச்சூட்டவாராய்" என்கையாலே - பொன்னோடே
பொன்னைச் சேர்ப்பாரைப்போலே, பொன்போலேயிருக்கிற திருமேனியிலே
பொன்னேய்ந்ததாதையுடைய புன்னைப்பூவைச்சூட்டப் பாரிக்கிருள்காணும். (6)

குடங்களெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங்கோவே*
மடங்கொள்மதிமுகத்தாரை மால்செய்யவல்லவென்மைந்தா*
இடந்திட்டிரணியனெஞ்சை யிருபிளவாகமுன்கீண்டாய்*
குடந்தைக்கிடந்தவெங்கோவே குருக்கத்திப்பூச்சூட்டவாராய். (7)

குடங்களித்யாதி. ப்ராஹ்மணர் ஐச்வர்யம் விஞ்சினால் யாகாதிகள் பண்ணு
மாபோலே, இடையர் ஐச்வர்யம் விஞ்சினால் செருக்குக்குப் போக்குவிட்டாடுவ
தொரு கூத்தாய்த்து-குடக்கூத்தாவது. உபய விபூத்யைச்வர்யம்போலன்றிக்கே
பிறந்து படைத்த ஐச்வர்யமிறே யிவனுக்கிது, இடையர்க்கு ஐச்வர்யந்தானாவது-
கோஸம்ருத்தியிறே. அந்தஸம்ருத்தி குறைவறவுள்ளது தனக்கேயாகையாலே
அத்தால்வந்த செருக்குக்குப் போக்குவிட்டுக் குடக்கூத்தாடினபடி சொல்லு
கிறது. தலையிலே அடுக்குக்குடமிருக்க, இரண்டுதோள்களிலும் குடங்களிருக்க
இரண்டு கைகளிலும் குடங்களை யேந்தி ஆகாசத்திலே எறிந்தாடுவதொரு
கூத்தாய்த்து - குடக்கூத்தாவது. அத்தைச்சொல்லுகிறது குடங்களெடுத்தேற
விட்டுக்கூத்தாடவல்ல என்று "குடம்" என்னாதே, குடங்கள் என்கையாலே - பல
குடங்களையும் கொண்டு ஆடினமையைச் சொல்லுகிறது. "எடுத்தேறவிட்டு" என்
கையாலே - அவற்றைத் திருக்கையிலே யெடுத்து ஆகாசத்திலே உயர எறி
தோராண்மையைச் சொல்லுகிறது. கூத்தாடவல்ல வென்கையாலே - மற்று
இக்கூத்தாடுவாருண்டேயாகிலும், இவன் ஆடின கட்டளை ஒருவர்க்கு மாட
போகாதென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. கூத்து ஆடவல்ல. இவனாடின வைசித்ரிய
பரதசாஸ்த்ரத்திலும் காண வரிதாயிருக்கை. எங்கோவே. எங்களுக்கு நாயகனா

வனே. மடங்கொளித்யாதி. இப்படி யிருக்கிற சேஷ்டிதத்தாலே மடப்பத்தை யுடையராய், பூர்ணசந்திரனைப்போலே குளிர்ந்து ஒளிவிடாநின்ற முகத்தையுடையரா யிருக்கிற ஸ்த்ரீகளைப் பிச்சேற்றவல்ல வென்னுடைய பிள்ளையானவனே. இடந்திட்டித்யாதி. நெஞ்சென்று-மார்வைச் சொல்லுகிறது. தேவர்கள் கொடுத்த வரபலத்தாலே பூண்கட்டியிருக்கிற ஹிரண்யனுடைய மார்வை, "கொலைக்கையாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளன்'' என்கிறபடியே கூரிய திருவுகிர்களாலே உறைக்க வூன்றியிடந்து இரண்டு கூரும்படியாக முற்காலத்திலே கிழித்துப் பொகட்டவனே. இத்தால்-சிறுக்கனுடைய ஆபத்திலே வந்து உதவினவனுகை யாலே தளர்ந்தாரை நோக்குமவனென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. குடந்தையித்யாதி. அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடரானவர்களுக்கும் உதவுகைக்காகத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளின என்னுயனவனே. குருக்கத்தியித்யாதி. உனக்கென்று தேடிவைத்த குருக்கத்திப்பூவை உன் திருக்குழலிலே சூட்டும்படியாக வாராய். .... (7)

> சீமாலிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும்வல்லாய் *
> சாமாறவனைநீயெண்ணிச் சக்கரத்தால்தலைகொண்டாய் *
> ஆமாறறியும்பிரானே அணியரங்கத்தேகிடந்தாய் *
> ஏமாற்றமென்னைந்தவிர்த்தாய் இருவாட்சிப்பூச்சூட்டவாராய். (8)

சீமாலிகனித்யாதி. மாலிகனென்பானொருத்தன் க்ர்ஷ்ணனுக்கு ஸகாவாய், பல ஆயுதங்களும் பயிற்றுவிக்க க்ர்ஷ்ணன்பக்கலிலே கற்று, இந்த ஆஸத்திபலத்தாலே ஒருவர்க்குமஞ்சாமல் லோகத்திலுள்ள ஸாதுக்களை நலிந்து திரியப்புக்கவாறே, "ஸகாவாய்ப்போந்த விவனை நிரஸிக்கவொண்ணுது'' என்று திருவுள்ளத்தில் அத்யந்தவ்யாகுலம் நடந்துபோருகிற காலத்திலே, அவனை ஒருபோது கறுகநியமித்தவாறே, அவன்றான், ' நறுகுமுறுகு'' என்றாற்போலே சிலபிதற்றி, எல்லாவாயுதங்களும் பயிற்றுவித்தீரேயாகிலும், என்னை, ஆழிபயிற்றுவித்திலீரே'' என்ன; ''இதுநமக்கு அஸாதாரணம், உனக்கு கர்த்தவ்யமன்றுகாண்'' என்ன; "எனக்கு கர்த்தவ்யமன்றியிலே யிருப்பதோ ராயுதமுண்டோ" என்று அவன் நிர்ப்பந்தங்களைப் பண்ணினவாறே, இவனுடைய துஸ்ஸ்வபாவங்களடியாக, "இவனை நிரஸிக்கவேணும்'' என்று திருவுள்ளம்பற்றி, தன்னுடைய சீர்மை குன்றுதபடி ஆயுதம் பயிற்றுவிக்கிறுகை, திருவாழியை ஒருவிரலாலே சுழற்றி, ஆகாசத்திலே எழவீசி. சுழன்று வருகிற திருவாழியை மீண்டும் திருக்கையிலே அநாயாஸேந ஏற்க. அவன் இத்தைக்கண்டு "எனக்கு இது அரிதோ'' என்று கைநீட்ட, ''உனக்கு இது அரிதுகாண்" என்னச்செய்தேயும் அவன் வாங்கிக் சுழற்றி மேலேவிட்டு, மீண்டு சுழன்று வருகிறபோது பிடிப்பானுகநினைத்து, தன் கழுத்தை யடுக்கத் தன் விரலையெடுத்துக் கொடுநிற்க, அது * வட்டவாய் நுதி நேமி யாகையாலே சுழலவர இடம் போராததுகொண்டு அதன்வீச்சு இவன்கையில் பிடிபடாமல் இவன்தலையை யரிந்து பொகட்டது என்று இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லப்பட்டதொரு வ்ர்த்தாந்தை இப்பாட்டில் பூர்வார்த்தத்தாலே ஸங்க்ரஹேண சொல்லுகிறது.

சீமாலிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய். ஸ்ரீ-ஔபசாரிகம். மாலிகனென்று பேரையுடையனாய் ஆஸுரப்ரக்ருதியா யிருக்கிறவனோடே, உன் குணத்தாலே கலந்து தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லவனே.

சாமாறவனை நீயெண்ணி. ஸாதுபீடாதிகளைப் பண்ணப்புக்கவாறே, இனி அவனை யழியச்செய்யாவிடில் நாடு குடிகிடவாது என்று அவன் சாகத்தக்க வழிகளை நீயே சிந்தித்து. அதாவது. "தோழனைக்கொன்றான்" என்று தனக்கு அபவாதம் வாராதபடியாகவும் "தன்னாலேதான் முடிந்தான்" என்னும்படியாகவும் தக்க வழியைச் சிந்திக்கை. "அவனை" என்கிற இடத்தில், ஐகாரம் – அவ்யயம். சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய். "நமக்கு அஸாதாரணமான ஆயுதம், உனக்கிதாகாது காண்" என்னச்செய்தேயும் அவன் நிர்ப்பந்தம் பண்ணினதுக்காக, அவனை ஆழி பயிற்றுவிப்பாரைபபோலே உபாயரூபேண திருவாழியாலே சிரச்சேதம் பண்ணிப் பொகட்டவனே. ஆமாறறியும்பிரானே. சத்ருநிரஸநம், ஆச்ரிதரக்ஷணமாகிற விவற்றில் ஏதேனுமொன்றில் புகுந்தால், மேல்விளைவதறியும் உபகாரகனானவனே.

அணியரங்கத்தே கிடந்தாய். "இங்கேகிடந்தால் நமக்கு முமுக்ஷுக்களை லபிக்கலாம்" என்று ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான கோயிலிலே பள்ளிகொண்டருளுகிறவனே. ஏமாற்றமென்னைத்தவிர்த்தாய். "நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்கம்" என்கிறபடியே பரிவருள்ள தேசத்திலே பள்ளிகொள்ளுகையாலே உன் ஸௌகுமார்யாதிகளை நினைத்து, "உனக்கென்வருகிறதோ" என்று வயிறெரியாநிற்குமென் க்லேசத்தைப் போக்கினவனே. ஏமாற்றமாவது - து:க்கம். இருவாட்சிப் பூச்சூட்டவாராய். காலபுஷ்பமானவிது செவ்வியழிவதற்கு முன்னே உன் திருக்குழலிலே நான் சூட்டும்படிவாராய். ... ... (8)

அண்டத்தமரர்கள்சூழ அத்தாணியுள்ளங்கிருந்தாய் *
தொண்டர்கள்நெஞ்சிலுறைவாய் தூமலராள்மணவாளா *
உண்டிட்டுலகினையேழும் ஓராலிலையிற்றுயில்கொண்டாய் *
கண்டுநானுன்னையுகக்கக் கருமுகைப்பூச்சூட்டவாராய். (9)

அண்டத்தித்யாதி. "இறந்தால் தங்குமூரண்டமே" என்றும், "அண்டம்போயாட்சியவர்க்கு" என்றும்' பரமபதத்தை "அண்டம்" என்று சொல்லக்கடவதிறே. அண்டத்துள் அத்தாணி-அமரர்கள்சூழ – அங்கிருந்தாய். பரமபதத்தினுள்ளே அருகிருப்பையுடையரான நித்யஸூரிகள்சூழ ஸேவிக்க, அவர்கள் நடுவே *ஏழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருந்தருளினவனே. அத்தாணி-அருகிருப்பு. தொண்டர்கள் நெஞ்சிலுறைவாய். இந்த விபூதியில் முமுக்ஷுக்களாய் உன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தரா யிருக்குமவர்களுடைய மநஸ்ஸிலுள்ளே, பரமபதத்திலிருப்பிலுங்காட்டில் உகந்து நித்யவாஸம் பண்ணுமவனே. தூமலராள்மணவாளா. தூய்தான தாமரைப் பூவைப் பிறந்தகமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியார்க்கு நாயகனானவனே. "ஸ்ரியா ஸார்த்தம்" என்கிறபடியே பரமபதத்திலும், "அரவிந்தப்பாவையுந்தானும்" என்கிறபடியே தொண்டர்களுடைய ஹ்ர்தயத்திலும் பிராட்டியும் தானுங்கூட விறே யெழுந்தருளி யிருப்பது.

உண்டிட்டித்யாதி. ப்ரளயத்தில் அழியாதபடி ஸகலலோகங்களையும் திரு வயிற்றிலே வைத்து ஒரு பவனை ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே. இந்த ஆபத்ஸகத்வத்துக்கு ஹேது, கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரிய:பதித்வமிறே. "யஸ்யாஸ்ஸ க்ஷ ணவீக்ஷண கவராயீநா விபவா சுவிமுழ" என்கிறபடியே ஸகலமும் அவளுடைய இங்கிதபராதீநனாயிறே செய்வது. கண்டித்யாதி. மாலையும் மயிர்முடியுமாயிருக்கிற உன்னைக்கண்டு நானுகக்கும்படியாக நீ உகக்கும் கருமுகைப்பூச் சூட்டவாராய். (9)

**செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சி *
எண்பகர்பூவுங்கொணர்ந்தேன் இன்றிவைசூட்டவாவென்று *
மண்பகர்கொண்டானை ஆய்ச்சிமகிழ்ந்துரைசெய்தவிம்மாலை *
பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னபத்தே. (10)

செண்பகமல்லிகையோடித்யாதி, ப்ராத:கால புஷ்பிதமான செண்பகமும் ஸாயங்கால புஷ்பமான மல்லிகையுமாகிற விவற்றோடே, ப்ராத:கால புஷ்பங்களான செங்கழுநீரிருவாட்சியும் முதலாக எண்ணிச் சொல்லப்பட்ட பூக்களெல்லாங் கொண்டு வந்தேன். அன்றிக்கே, எண்பகர்பூ வென்றது – இன்னதின்னதென்று பரிகணிக்கப்படுமதாய் சாஸ்த்ரஸித்தமுமாகிற பூக்களென்னவுமாம். கொணர்ந்தே னென்றது-கொண்டுவந்தேனென்றபடி. இன்றிவைசூட்ட வாவென்று. இப்போது இவற்றை உன் திருக்குழலிலே சூட்டவரவேணுமென்று. மண்பகர் கொண்டானை. பகர்ந்தமண்ணைக் கொண்டவனை. பகர்தல் - "மூவடி தா" என்ற இவனுடைய உக்தியாதல்; "தந்தேன்" என்ற மஹாபலி உக்தியாதல். சாஸ்த்ர ஸித்தமான பூமியையெல்லாம் கொண்டவனை யென்னுதல். ஆய்ச்சிமகிழ்ந்துரை செய்த. இப்படியிருக்கிறவனைக்குறித்து இன்றிவைசூட்டவாவென்று யசோதைப் பிராட்டி உகந்துசொன்ன ப்ரகாரங்களை. செய்த வென்றது – செய்தவற்றை யென்றபடி. பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான் சொன்ன – இம்மாலை – பத்தே. ஆரேனுமொருவர் ஏதேனுமொன்றைச் சொல்லிலும் பண்ணிலேசேரும்படி சொல்லாநிற்கும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த இம்மாலையும் ஒருபத்தே! என்று இதினுடைய ச்லாக்யதையைச் சொல்லுகிறது. இதுக்கொரு பலம்சொல்லாதே இத்தைச்லாகித்துவிட்டது, இதினுடைய ரஸாநுபவந்தானே இதுக்கு பலமென்று தோற்றுகைக்காக. ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து—எட்டாந்திருமொழி—இந்திரனோடு.

கீழே, அவனைத் திருமஞ்சநமாட்டித் திருக்குழல்வாரின யசோதைப்பிராட்டி "அவன் திருக்குழலுக் கலங்காரமாகப் பூச்சூட்டவேணும்" என்றுகோலி, ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே விலக்ஷணமான புஷ்பங்கள் பலவற்றையும் ஸம்பாதித்து "இவைசெவ்வியழிவதுக்கு முன்னே உனக்கு நான் சூட்டும்படி வரவேணும்" என்று அவனைப் பலகாலுமழைத்துப் பூச்சூட்டினவநந்தரம், "அவனழகுக்கு த்ர்ஷ்டிதோஷம் வாராதபடி காப்பிடவேணும்" என்று நினைத்து, "ஸாயங்காலத்

திலே உன்னை ஸேவிப்பதாக தேவஜாதி எல்லாம் வந்து நில்லாநின்றார்கள், கால மும் ஸந்த்யை ஆயிற்று. இக்காலத்தில் உக்ரதேவதைகள் ஸஞ்சரிக்கும் மன்று முதலான ஸ்த்தலங்களில் நில்லாதே உனக்கு அந்திக்காப்பிடும்படி வரவேணும் என்று பலகாலுமநுவர்த்தித் தழைத்துக் காப்பிட்ட ப்ரகாரத்தை, தாமுமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, உகந்தருளின நிலமான திருவெள்ளறையில் அவன் நிற்கிற நிலை யிலே அவனைக்குறித்து, யசோதைப் பிராட்டியுடைய ஸ்நேஹத்தையும் பரிவையு முடையராய்க் கொண்டு, அவள் பேசினாப்போலே பேசி அவனுக்குத் திருவந்திக் காப்பிடுகையாகிற ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார் – இத்திருமொழியில். ....

> **இந்திரனோடுபிரமன் ஈசனிமையவரெல்லாம்*
> மந்திரமாமலர்கொண்டு மறைந்துவராய்வந்துநின்றார்*
> சந்திரன்மாளிகைசேரும் சதுரர்கள்வெள்ளறைநின்றாய்*
> அந்தியம்போதிதுவாகும் அழகனேகாப்பிடவாராய். (1)

இந்திரனித்யாதி. த்ரைலோக்ய பாலகனான இந்த்ரனோடே, சதுர்த்தசபுவந ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவும், ஜகத் ஸம்ஹாரகர்த்தாவான ருத்ரனும், இவர்க ளுக்குப் பரதந்த்ரராய் வர்த்திக்கும் மற்றுமுண்டான தேவர்களுமெல்லாம். இத் தால் – அதிகாரி புருஷர்களோடு அவர்களுக்குக் குடிமக்களாய் வர்த்திக்குமவர் களோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்கள் மூவரையும் சொல்லுகிறவிடத்தில், இந்த்ரனை முந்துறச் சொல்லிற்று – அவனோபாதி ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கும் அதிகரித்த கார்யத்தால் வந்த ஏற்றமித்தனையொழிய, ஈச்வரத்வ கந்தமில்லை யென்று தோற்றுகைக்காக. இவர்கள்தான் தொட்டில் பருவமே பிடித்து இவ்விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்திறே போருவது. ஆகையாலே எழிலு டைக்கிண்கிணி தந்து உவனாய்நின்ற விந்த்ரனோடே, வண்ணச்சிறுத்தொட்டில் வரவிட்ட ப்ரஹ்மாவும், உடையார் கநமணிவரவிட்ட ருத்ரனும், வலம்புரி, சேவடிக் கிண்கிணி முதலானவை வரவிட்ட மற்றுமுண்டான தேவர்களுமெல்லாம் என்கை.

மந்திரமாமலர்கொண்டு. திருமந்த்ரபுஷ்பங்கொண்டு, மந்த்ரமென்கிறது – மறைகொண்ட மந்திரமான ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளை. மாமலரென்கிறது ச்லாக்ய மான கல்பக புஷ்பாதிகளை. மறைந்து வாராய் வந்துநின்றார். "கட்கரிய பிரமன் சிவ னிந்திரன்" என்கிறபடியே இங்குள்ளாருடைய கண்ணுக்கு விஷயமாகாதவர்க ளாகையாலே பிறர்க்குத் தெரியாதபடியாக நீ யருள்பாடிட்டவாறே வரும்படி உனக்கு அதூரவிப்ரகர்ஷ்டராய் வந்து நின்றார்கள். "மறைந்துவரா" என்று பாடமானாலும், உவரா – அதூர விப்ரகர்ஷ்டராக வென்று பொருள்.

சந்திரனித்யாதி. சந்த்ரபதத்தளவும் செல்ல ஓங்கியிருக்கையாலே, சந்த்ரன் மாளிகைகளிலே வந்து சேரும்படி யிருப்பதாய், உன் ஸௌகுமார்யாதிகளை யறிந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணி நோக்கவல்ல ஸமர்த்தரானவர்கள் வர்த்திக்கிற திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே. அந்தியம்போதிதுவாகும். இது ஸந்த்யா காலமாயிருக்கும், விளையாட்டுப்பராக்காலே அஸ்தமித்ததும் அறிகிறாயில்லை!. அழகனே. த்ர்ஷ்டிதோஷபயத்தாலே அநவரதம் காப்பிடவேண்டும்படியான

அழகையுடையவனே. அஸ்தமித்ததறியாதாப்போலே உன்னழகின்வாசியும்
அறிகிருயில்லை!. காப்பிடவாராய். உன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஸமுதாய
சோபைக்கும் ஒப்பனையழகுக்கும் ஒரு குறைவாராதபடியாகத் திருவந்திக்காப்பிட
வாராய் என்கிருள். ... ... (1)

கன்றுகளில்லம்புகுந்து கதறுகின்றபசுவெல்லாம் *
நின்றெழிந்தேனுன்னைக்கூவி நேசமேலொன்றுமிலாதாய் *
மன்றில்நில்லேலந்திப்போது மதிட்டிருவெள்ளறைநின்ருய் *
நன்றுகண்டாயென்றன்சொல்லு நானுன்னைக்காப்பிடவாராய். (2)

கன்றித்யாதி. பசுக்களானவை யெல்லாம் கன்றுகள் நிற்கிறவிடத்திலே
வந்து புகுந்து, கன்றுகளைக் குடிக்கவிடுதல், கறக்குதல் செய்வாரில்லாதது கண்டு
முலைக்கடுப்பாலே கதருநின்றன. அதவா, "கதறுகின்ற" என்றத்தை, கீழும்
மேலும் அந்வயித்து - கன்றுகளெல்லாம் தொழுவத்தில் தந்தாம் நிலைகளிலே
புகுந்துநின்று முலையுண்ணப் பெருமையாலே நாக்கொட்டிக் கதருநின்றன; பசுக்
களெல்லாம் புறம்பே நின்று, கன்றுகள் குடித்தல் கறத்தல் செய்யப்பெருமல்
முலைக்கடுப்பாலே கதருநின்றனவென்னவுமாம். அவை அப்படிக் கதறவேண்டு
கிறது - முன்போலே நீ கன்றுகளைவிட்டுக் கறவாமையன்ரே, அது செய்யா
தொழிவானென்னென்ன; நின்றெழிந்தேனுன்னைக்கூவி. நான் உன்னை யழைத்து
நின்றுவிட்டேன்; பின்னை அங்கு ஆரது செய்வார்?. அவை கன்றை நினைத்துக்
கதறுகிருப்போலே யன்ரே, நானும் உன்னையழைத்து நின்றுவிட்டபடி. நேசமே
லொன்றுமிலாதாய். என்பக்கல் ஸ்நேஹமாகில் ஒன்றுமில்லாதவனே. கதறுகிற
தாய்களளவில் கன்றுகளுக்குண்டான ஸ்நேஹம். என்பக்கலுனக்குண்டாக
வேண்டாவோ; அது ஏகதேசமுமில்லாதவனு யிருந்தாயே நீ. நான் உன் பக்கல்
ஸ்நேஹ மற்றிருக்கிறேனே, விளையாடி வருகைக்காக நின்றேனத்தனையன்ரே
வென்ன; மன்றில்நில்லேலந்திப்போது. ஸந்த்யாகாலத்திலே க்ஷுத்ரதேவதைகள்
நிற்குமிடமான நாற்சந்தியிலே நில்லாதே கொள்ளாய். விளையாடுகைக்கு ஸ்த்தல
மும் காலமுமல்லகாணிது. மதிள் திருவெள்ளறைநின்ருய். மங்களாசாஸநபரர்க்கு
அஞ்சவேண்டாதபடி உனக்கு அரணாகப்போரும்படியான மதிளையுடைய திருவெள்
ளறையிலே நின்றருளினவனே! புறம்பே புறப்பட்டு வ்யாபரியாதே அவ்வரணுக்
குள்ளே நின்ருயாகில் எனக்கிப்படி வயிறுபிடிக்கவேண்டாவே. நன்றுகண்டா
யென்றன்சொல்லு. இப்படி சொன்னவிடத்திலும் தன்சொல் அவன் கைக்கொள்
ளாமையாலே. என்சொலவு நன்றுகிடாய், அத்தைக் கைக்கொள்ளென்கிருள்;
"தாயர்வாய்ச்சொல் கருமங்கண்டாய்" என்ருப்போலே. நானுன்னைக்காப்பிடவாராய்.
உன் பக்கல் ஸ்நேஹயுக்தையாய் மங்களாசாஸநபரையாயிருக்கிறநான், அநவர
தம்காப்பிடவேண்டும்படியான ஸௌகுமார்யங்களையுடைய உன்னைக் காப்பிடும்
படியாக நீவாராய். .... (2)

செப்போதுமென்முலையார்கள் சிறுசோறுமில்லுஞ்சிதைத்திட்டு *
அப்போதுநானுரப்பப்போய் அடிசிலுமுண்டிலையாள்வாய் *
முப்போதும் வானவரேத்தும் முனிவர்கள்வெள்ளறைநின்ருய் *
இப்போதுநானொன்றுஞ்செய்யேன் எம்பிரான்காப்பிடவாராய். (3)

செப்பித்யாதி. செப்பென்று சொல்லும்படியான ஸந்நிவேசத்தை யுடைத் தாய், அதுபோலே கடிநமாயிருக்கையன்றிக்கே ம்ர்துவாயிருக்கும் முலையை யுடையவர்களுடைய. சிறுசோறுமில்லுஞ்சிதைத்திட்டு. லீலார்த்தமாக மணற்கொழித் துச்சமைத்த சிறு சோற்றையும் கொட்டகத்தையு மழித்திட்டு. அப்போது நானுரப் பப் போய். "பெண்களோடே கைப்பிணக்கிட்டு விளையாடித்திரிய வேண்டாகாண்" என்று அப்போது நான் கோபித்தவாறே, நான் பிடிக்குதல் அடிக்குதல் செய்யப் போகிறேன் என்று என்முன் நிற்கவஞ்சிப்போய். அடிசிலுமுண்டில்லை. உனக்கினி தாகச் சமைத்துவைத்த அடிசிலும் அமுதுசெய்திலை. ஆள்வாய். என்னை யாளப் பிறந்தவனே. இப்படியோ நீ யென்னையாளத் தேடுகிறது. இவளை யாளுகை யாவது - இவள் சொல்வழி வந்து, இவள் கொடுத்தவற்றையும் விநியோகம் கொண்டு, கோற்கீழ்க்கன்றாய் நடக்கையிறே. முப்போதுமித்யாதி. "ஆதிநடு வந்திவாய்" என்கிறபடியே, த்ரிஸந்த்யமும் - ப்ரஹ்மபாவநை தலையெடுத்தபோ தெல்லாம், தேவர்களாலே, ஸ்துதிக்கப்படுமவனாய், மங்களா சாஸநபரராய்க் கொண்டு உன்னுடைய ஸம்ர்த்தியையே எப்போதும் மநநம்பண்ணு நிற்குமவர்க ளுடைய திருவெள்ளறையிலே நிற்குமவனே. இப்போது நானொன்றும்செய்யேன். அப்போது ஹிதரூபமாக உன்னைக்கோபித்து வார்த்தை சொன்னேனாகிலும் இப் போது நானுன்னை ஒன்றும் செய்யேன், எம்பிரான் காப்பிடவாராய். என்னுடைய நாதனே! உனக்கு நான் காப்பிடும்படிவாராய். .... (3)

கண்ணில்மணற்கொடுதூவிக் காலினாற்பாய்ந்தனையென்றென்று *
எண்ணரும்பிள்ளைகள்வந்திட்டு இவரால்முறைப்படுகின்றார் *
கண்ணனேவெள்ளறைநின்றாய் கண்டாரோடேதீமைசெய்வாய் *
வண்ணமேவேலையதொப்பாய் வள்ளலேகாப்பிடவாராய். (4)

கண்ணிலித்யாதி. கண்விழித்து விளையாடவொண்ணாதபடி கண்ணிலே மணலைக்கொண்டுவந்து தூவி. "எங்கள் கண்ணிலே மணலைத் தூவுவானேன்" என்றவாறே கோபித்துக்காலாலே யுதைத்தாயென்று தனித்தனியேசொல்லி. ஒரு வரிருவரன்றிக்கே, அஸங்க்யாதரான பிள்ளைகள் உன்னால் ஈடுபட்டமைதோற்ற வந்து இவர்கள் முறைப்படாநின்றபடி பாராய்!. கண்ணனே வெள்ளறைநின்றாய். எல்லார்க்கும் ஸுலபனாய்க்கொண்டு திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே. கண்டாரோடே தீமை செய்வாய். உன்னோடு ஸம்பந்தமும் ஸ்நேஹமுமுண்டாய் நீ செய்தது பொறுக்கத் தக்கவர்களன்றிக்கே, கண்டவர்களோடெல்லாம் தீம்பு களைச்செய்யுமவனே. இப்படி தீமை செய்யலாகாதுகாண். வண்ணமேயித்யாதி. நிறத்தால் ஸமுத்ரத்தோடொக்குமவனே. வண்ணம் - நிறம். ஏகாரம்-அவ்யயம். வேலை - ஸமுத்ரம். அதுவென்றது - வேலையாகிற வதுவென்றபடி. இத்தால்- தீம்புசெய்தாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகையுடையவனென்கை. வள்ளலே. இவ்வடிவழகை யெனக்கு உபகரித்தவனே! காப்பிடவாராய். ... . (4)

பல்லாயிரவரிவ்வூரிற்பிள்ளைகள் தீமைகள்செய்வார் *
எல்லாமுன்மேலன்றிப்போகாது எம்பிரான்நீயிங்கேவாராய் *
நல்லார்கள்வெள்ளறைநின்றாய் ஞானச்சுடரேயுன்மேனி *
சொல்லாரவாழ்த்திநின்றேத்திச் சொப்படக்காப்பிடவாராய். (5)

பல்லாயிரவரித்யாதி. பஞ்சலக்ஷம் குடியான வில்வூரில் தீமை செய்யுமவர்க
ளான பிள்ளைகள் அநேகமாயிரம்பேரிறே. எல்லாமுன்மேலன்றிப்போகாது. தந்தாம்
செய்த தீமைகளை நீ செய்தாயென்று உன்மேலே வையாநின்றார்கள். ஆகை
யால், அவர்கள்செய்த தீமைகளெல்லாம் உன்மேலே ஏறும்தொழியப் புறம்புபோ
காது. எம்பிரான் நீயிங்கேவாராய். என் நாயனே! உன்மேலே தோஷமேறிடுகிறவ
ரிடத்தில்நின்றும், அவர்கள் நினைவும் சொலவும் பொறாதார் வர்த்திக்கிற விங்கே
வாராய். நல்லார்கள் வெள்ளறைநின்றாய். உன்பக்கல் தோஷகந்தம் உள்ளவர்
களை ஸஹியாதே உனக்கு ஸ்நேஹிகளாய் மங்களாசாஸந பரராயிருக்கிறவர்கள்
வர்த்திக்கிற திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே. ஞானச்சுடரே. ஜ்ஞாந
ப்ரபையை யுடையவனே. உன்மேனி. அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஜ்ஞாநாச்ரயமான
ஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ரகாசகமான உன்னுடைய திருமேனியை. சொல்லார – நின்
றேத்தி. சொல் நிறையும்படி நின்று ஸ்துதித்து. ஸர்வசப்தவாச்யமான விஷயத்தி
லிறே சொல் ஆறுவது. “கவிக்கு நிறைபொருளாய் நின்றான்” என்னக்கட
வதிறே. வாழ்த்தி. மங்களாசாஸநம் பண்ணி. சொப்படக் காப்பிடவாராய். நன்றாக
நான் காப்பிடவாராய். சொப்படா நன்றாக வென்றபடி. (5)

கஞ்சன்கறுக்கொண்டுநின்மேல் கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை *
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தான் என்பதோர்வார்த்தையுமுண்டு *
மஞ்சுதவழ்மணிமாட மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய் *
அஞ்சுவன்நீயங்குநிற்க அழகனேகாப்பிடவாராய். (6)

கஞ்சனித்யாதி. அசரீரிவாக்யம் கேட்டவன்று தொடங்கி, அத்யந்தம்
வைரஹ்ர்தயனாய் அதிசங்கையாலே * மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோதி, ஸப்தம
கர்ப்பம் நழுவப்போய்த்தென்றுவிட்டு, “அஷ்டமகர்ப்பமானவிதெப்போதோபிறப்
பது” என்று ஹிம்ஸிப்பதாகப் பார்த்துக்கொண்டிராநிற்கச்செய்தேயும் தாயும்
தமப்பனுமொழிய அசலறியாதபடி இருளிலேவந்துபிறந்து, அவ்விருளிலே அங்கு
நின்றும் திருவாய்ப்பாடியிலே போந்தவித்தை, துர்க்காவசநாதிகளாலே அறிந்த
கம்ஸன் உன்விஷயத்திலே மிகவும் சீற்றத்தையுடையனாய்க்கொண்டு. கறுப்
பென்கிறவிது “கறு” என்று குறைந்துகிடக்கிறது. கறுப்பு – சீற்றம். கருநிற
மித்யாதி. இருள்தானொருவடிவு கொண்டாற்போலே கறுத்த நிறத்தையும்
அக்நிஜ்வாலைபோலே சிவந்த தலைமயிரையும் உடையளாயிருக்கிற பேய்ச்சியை,
“நேர்கொடுநேர் சென்றால் அவனை யுன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது, வஞ்சநத்தால்
சென்று ஸாதி” என்று விட்டான் என்பதொரு வார்த்தையு முண்டுகாண்பிறக்கிற
போது. இவ்வார்த்தைதான், ஸ்ரீநந்தகோபர் வஸுதேவர்பக்கலிலே கேட்டு
வந்து சொன்னாராதல்; ஸ்ரீமதுரையில் பாவைவழக்க மிங்கேவந்து பிறந்ததாதல்.

மஞ்சித்யாதி. மேகங்களானவை தவழும்படியான உயர்த்தியை யுடைத்
தாய், மணிமயமான மாடங்களையும் அரணாகப் போரும்படியான மதிளையுமுடைத்
தான திருவெள்ளறையிலே * நிலையாய் நின்றவனே. அஞ்சுவன் நீயங்குநிற்க.
“பூதனைவந்து வஞ்சநத்தால் உன்னை நலியத்தேடினதும் தன்வசமா யன்றிக்கே

கம்ஸப்ரேரிதை யாகையாலே" என்று வார்த்தை பிறக்கையால் "அவன் இன்னம் ஆரை வரவிடும், எது செய்யுமென்று தெரியாது" என்று பயஸ்த்தாநமான அவ்விடத்தில்நீ நிற்கிற விதுக்கு நான் அஞ்சாநின்றேன். அழகனே காப்பிடவாராய். ஆனபின்பு அங்குநில்லாதே அதிலோகமான அழகையுடையவனே! உன்னழுக்கு த்ர்ஷ்டிதோஷம் வாராதபடியாகக் காப்பிடவாராய். ... ... (6)

கள்ளச்சகடுமருதுங் கலக்கழியவுதைசெய்த *
பிள்ளையரசேநீபேயைப்பிடித்து முலையுண்டபின்னை *
உள்ளவாறென்றுமறியேன் ஒளியுடைவெள்ளறைநின்றாய் *
பள்ளிகொள்போதிதுவாகும் பரமனேகாப்பிடவாராய். (7)

கள்ளமித்யாதி. கண்வளர்ந்தருளச்செய்தே உன்னை நலிவதாக அஸுராவிஷ்டமாய்வந்த க்ர்த்ரிமசகடத்தையும் தவழ்ந்துபோகாநிற்கச்செய்தே உன்னை நலிவதாக அஸுராவிஷ்டமாய்நின்ற யமளார்ஜுநங்களையும் தன்னுடைய ரூடம் கட்டுக்குலைந்து சிதிலமாய் விழும்படியாக, "காலாற்சகடம்பாய்ந்தான்" என்றும், "ஊருகரத்திலொடுமுந்திய" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, திருவடிகளாலும் திருத்துடை, திருத்தோள்களாலும் தள்ளிப்பொகட்ட. பிள்ளையரசே. இந்த அதிப்ரவ்ர்த்திகளைச் செய்யாநிற்கச்செய்தேயும் பிள்ளைத்தனத்தில் புரையற்றிருந்த பெருமையை யுடையவனே. நீபேயைப்பிடித்து முலையுண்ட பின்னை. நீ பேயைத் தாயாக, பிடித்து முலையுண்டபின்பு. உள்ளவாறென்றுமறியேன். உள்ளபடியொன்றும் அறிகிறேனில்லை. அதாவது – இன்னம் அப்படிக்கொத்தவற்றைச் செய்வுதியாகில், "ஒருநாளல்ல ஒருநாள் அபாயம் விளையும்" என்று பயப்படாநின்றேனென்கை. ஒளியுடையித்யாதி. மாடங்களும் மதிள்களுமான அழகையுடைய திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே. பள்ளிகொள்போதிதுவாகும். நீ கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதாய்த்து இப்போது ஸந்த்யாகாலத்தளவன்றிக்கே. மாலை வைகிற்றுக் காணென்றபடி. பரமனே காப்பிடவாராய். ஸௌந்தர்யாதிகளால் உனக்கு மேற்பட்டாரில்லாதவனே! உனக்கொரு குறைவாராதபடியாக நான் காப்பிடவாராய். ... ... (7)

இன்பமதனையுயர்த்தாய் இமையவர்க்கென்றுமரியாய் *
கும்பக்களிறட்டகோவே கொடுங்கஞ்சன்நெஞ்சினிற்கூற்றே *
செம்பொன்மதிள்வெள்ளறையாய் செல்வத்திலுல்வளர்பிள்ளாய் *
கம்பக்கபாலிகாணங்குக் கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். (8)

இன்பமதனையுயர்த்தாய். உன்னுடைய அவதாரகுண சேஷ்டிதாநுபவத்தால் வந்த ஸுகத்தை எனக்கு மேன்மேலு மதிசயிப்பித்தவனே. "தொழுகையுமிவை கண்டவசோதை தொல்லையின்பத் திறுதிகண்டாள்" என்னக்கடவதிறே. இமையவர்க்கென்றுமரியாய். தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநசக்திகள்கொண்டு உன்னைலபிக்கப் பார்க்கும் தேவர்களுக்கு என்றுமொக்க துஷ்ப்ராபனானவனே. இத்தால் – கீழ்ச் சொன்ன நீர்மைக்கு எதிர்த்தட்டான மேன்மையைச் சொல்லுகிறது. கும்பக்களிறட்டகோவே. "கும்பமிகுமதயானை" என்கிறபடியே மஸ்தகத்தினுடைய உயர்த்

தியையுடைத்தாயிருக்கும் குவலயாபீடத்தை நிரஸித்த சௌர்யத்தையுடைய ராஜாவானவனே. கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினிற்கூற்றே. உன்புக்கல் என்றுமொக்க க்ரூரனுயிருக்கும் கம்ஸனுடைய மநஸ்ஸில் கூற்றம்போல் பயாவஹனாய்க்கொண்டு தோற்றுமவனே.

செம்பொன்மதில் வெள்ளறையாய். செம்பொன்போலே மிகவும் ஸ்ப்ருஹணீய மான மதிளையுடைய திருவெள்ளறையை வாஸஸ்த்தாநமாக வுடையவனே. செல்வத்திநல் வளர்பிள்ளாய். சக்ரவர்த்தி திருமகனைப்போலே பலர்க்கும் நியாம யனாய் வளருகையன்றிக்கே, ஒருவர் நியமநத்தில் அடங்காமல் வேண்டினபடி செய்து வேண்டினபடி புஜித்து, செல்வச்செருக்கோடே வளருகிற பிள்ளையான வனே. கம்பக்கபாலிகாணங்கு. கண்டவர்களுக்கு நடுக்கத்தை விளைக்கும் உக்ர மான மழுவையும் கபாலத்தையுமுடையளான துர்க்கை ஸஞ்சரிக்கிற ஸ்த்தலங் காணவ்விடம். அன்றிக்கே, கபாலியென்று ருத்ரனைச்சொல்லிற் ருகவுமாம் கூடி தோடிக் காப்பிடவாராய். அந்த க்ஷுத்ரதேவதைகள் ஸஞ்சரிக்கிற ஸந்த்யா காலத்தில் அங்கு நில்லாதே, இக்காலத்திலே நான் உனக்குக் காப்பிடும்படி சடக்கென வோடிவாராய். ... ... (8)

இருக்கொடுநீர்சங்கிற்கொண்டிட்டு எழில்மறையோர்வந்துநின்றார் *
தருக்கேல்நம்பிசந்திநின்று தாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள் *
திருக்காப்புநானுன்னைச்சாத்தத் தேசுடைவெள்ளறைநின்றாய் *
உருக்காட்டும்அந்திவிளக்கு இன்றொளிகொள்ளவேற்றுகேன்வாராய். (9)

இருக்கித்யாதி. "வேதப்புனிதவிருக்கை" என்கிறபடியே புருஷஸூக்தாதி களான ரிக்குக்களோடேகூட சுத்தஜலத்தையும் சங்கிலேகொண்டு, உனக்கு ரக்ஷையிடுகைக்காக விலக்ஷணரான ப்ராஹ்மணர்வந்து நின்றார்கள்; அவர்களைக் கொண்டு ரக்ஷையிடுவித்துக் கொள்ளவேணுங்காண். உங்கள் ஐயரும் அப்படி யன்றோ செய்வது வாராயென்ன; அது கேளாமல் கர்வித்து சந்தியிலேநின்று விளையாடப்புக்கவாறே தருக்கேல்நம்பி சந்திநின்று என்கிறாள். தீம்பால் பூர்ண னானவனே, க்ஷுத்ரதேவதைகள் ஸந்நிதி பண்ணும் நாற்சந்தியிலேநின்று கர்வி யாதேகொள். அவர்கள் ரக்ஷிபிடுகைக்காக வந்திலரையாகிலும், அந்த ஸ்த்த லந்தன்னில் நில்லாதேவாராய். தாய்சொல்லுக்கொள்ளாய் சிலநாள். இன்னம் சில நாள் மாத்ர்வசநபரிபாலநம் செய்யவேணுங்காண். திருக்காப்புநானுன்னைச்சாத்த. நான் உன்னை அழகிதான ரக்ஷையிட. தேசுடைவெள்ளறைநின்றாய். விலக்ஷண ரானவர்கள் வர்த்திக்கையால்வந்த தேஜஸ்ஸையுடைத்தான திருவெள்ளறை யிலே நின்றருளினவனே. உருக்காட்டு மந்திவிளக்கு. உன் திருமேனியைக் காட்டும் திருவந்திக்காப்பு. ஏற்றுவார் ஏற்றி யெடுப்பது நிரதிசயபோக்யமான திருமேனிகாண்கை புருஷார்த்தமாகவிறே; ஆகையாலே உருக்காட்டு மென் கிறது. இன்றொளிகொள்ள வேற்றுகேன்வாராய். இப்போது ஒளியையுடைத்தாம்படி ஏற்றுநின்றேன், இத்தைக்கண்டருளும்படி கடுகவாராய். திருக்காப்பு நானுன் னைச்சாத்த-உருக்காட்டு மந்திவிளக்குஇன்றொளிகொள்ள வேற்றுகேன் வாராய் என்றந்வயம். ... ... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறூர்.

போதமர்செல்வக்கொழுந்து புணர்திருவெள்ளறையானை *
மாதர்க்குயர்ந்தவசோதை மகன்றன்னைக்காப்பிட்டமாற்றம் *
வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல விட்டுசித்தன்சொன்னமாலை *
பாதப்பயன்கொள்ளவல்ல பத்தருள்ளார்வினைபோமே. (10)

போதமர் செல்வக்கொழுந்து. தனக்குப் பிறந்தகமான தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாக வுடையளாய், ஸ்ரீயாகையாலே ஸகல ஸம்பத்ஸமஷ்டிபூதையாய், ப்ரதாந மஹிஷியாயிருந்துள்ள பெரிய பிராட்டியார். “பங்கயச்செல்வி” என்றிறே திருநாமம். புணர்திருவெள்ளறையானை. அவன் தாமரைப்பூவை மறந்து, “அகலகில்லேன்” என்கிறபடியே க்ஷணகாலமும் பிரியமாட்டாதே நித்ய ஸம்ச்லேஷம் பண்ணும்படியாய்க்கொண்டு திருவெள்ளறையிலே நிற்கிறவனை. “கோல் தேடியோடுங் கொழுந்தது” என்கிறபடியே கொழுந்தானதொன்று, உபக்நத்தையொழிய தரிக்கமாட்டாதாப்போலே யாய்த்து போதமர் செல்வக் கொழுந்தானவிவளும் திருவெள்ளறையானுகிற உபக்நத்தோடே புணர்ந்தல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி. உபக்நம், ஆதாரமாய் நிற்கும் மாத்ரமாய், அதின் மேலே படர்ந்த கொடியே ப்ரதாநமாயிருக்குமாபோலே யாய்த்து, *செந்தாமரைக்கண்ணர் அப்ரதாநராய் இவளே அவ்வூருக்கு ப்ரதாநையாயிருக்கும்படி. மாதர்க்குயர்ந்த வசோதை. “என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்” என்றும், “எல்லாம் தெய்வநங்கை யசோதை பெற்றாள்” என்றும் சொல்லும்படி இவனைப் பிள்ளையாகப் பெற்று, இவனுடைய பாலசேஷ்டிதாதிகளான ஸகல ரஸங்களுமநுபவிக்கப் பெற்றவளாகையாலே லோகத்தில் ஸ்த்ரீகளெல்லாரிலும் உத்க்ர்ஷ்டையான யசோதைப் பிராட்டி.

மகன்றன்னைக் காப்பிட்ட மாற்றம். ரூபகுணசேஷ்டிதங்களெல்லாவற்றாலும் அநவரதம் காப்பிடவேண்டும்படியாயிருக்கும் தன்னுடைய புத்ரனானவனை புத்ரஸ்நேஹமெல்லாந்தோற்ற ரக்ஷையிட்ட பாசுரங்களை. வேதப்பயனித்யாதி. பகவத்விஷயத்தில் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையே வேததாத்பர்யமென்றறிந்து கைக்கொள்ளவல்ல பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலையான இத்திருமொழியில். பாதப்பயனித்யாதி. பாட்டுக்கள்தோறும் பின்னடியிற்சொன்ன ப்ரயோஜநத்தைக் கைக்கொள்ளவல்ல பக்திமான்களாயுள்ளவர்களுடைய மங்களாசாஸந விரோதியாயுள்ள பாபம் தன்னடையே விட்டுப்போம். ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து – ஒன்பதாம் திருமொழி – வெண்ணெய் விழுங்கி.

பூச்சூட்டிக் காப்பிட்டு, தனக்கு வசவர்த்தியாக்கி, தன்னருகே இவனையுறக்கி, நிர்ப்பரையாய், மாதாவான யசோதைப்பிராட்டி தானுமுறங்கி உணர்ந்து, தன்னுடைய க்ர்ஹகார்யபரவசையாய் வ்யாபரியாநிற்க, இவனு முணர்ந்துபோய் ஊரிலகங்களிலே புக்கு அங்குண்டான வெண்ணெய்களை விழுங்கி அவையிருந்த

பாத்ரங்களையுருட்டி யுடைத்து, காய்ச்சிவைத்த பாலைச் சாய்த்துப்பருகி, அவர்கள் சமைத்துவைத்த பணியாரங்கள் முதலானவற்றை நிச்சேஷமாகவெடுத்து ஜீவித்து, சிறுபெண்ணையழைத்து அவள்கையில் வளையைக் கழற்றிக்கொண்டு போய் அத்தைக்கொடுத்து நாவற்பழங்கொண்டு, இப்படி தீம்புகளைச் செய்கையாலே அவ்வவ க்ர்ஹங்களிலுள்ளார் தனித்தனியே வந்து முறைப்பட்டு "உன் பிள்ளையை இங்கே யழைத்துக்கொள்ளாய்" என்ற ப்ரகாரத்தையும், இவளும் இவர்கள் சொன்ன வநந்தரத்திலே இவனை இங்கே யழைத்துக்கொள்ளுகைக்காக, பலகாலு மிவனை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவது, 'உன்னைப் பிறர்சொல்லும் பரிபவம் எனக்குப் பொறுக்கப்போகிறதில்லை, வாராய்' என்பதாய் இப்புடைகளிலே பலவற்றையும் சொல்லி இவனை யழைத்த ப்ரகாரத்தையும் ததவஸ்தாபந்நராய்க் கொண்டு பேசி, முன்பு அவன் செய்த க்ரீடைகளெல்லாவற்றையு மநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராகிருர் – இத்திருமொழியில் .... *

முதற்பாட்டு. ஊரில் ஸ்த்ரீகளிலே சிலர் தங்கள் க்ர்ஹங்களிலே இவன் செய்த தீம்புகளை, தாயாரான யசோதைப்பிராட்டிக்கு வந்து சொல்லி, அவனை நீ யிங்கேயழைக்க வேணுமென்றபடியைச் சொல்லுகிறது. .... *

**வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டு அதனோசைகேட்கும் *
கண்ணபிரான் கற்றகல்விதன்னைக் காக்ககில்லோமுன்மகனைக்காவாய் *
புண்ணிற்புளிப்பெய்தாலொக்குந்தீமை புரைபுரையாலிவைசெய்யவல்ல *
அண்ணற்கண்ணனோர்மகனைப்பெற்ற அசோதைநங்காயுன் மகனைக்கூவாய்.

வெண்ணெய்விழுங்கி. கடைந்தெடுத்துத் தாழிகளிலே சேமித்துவைத்த. வெண்ணெயை நிச்சேஷமாகக் களவிலே விழுங்கி. அவ்வளவுமன்றிக்கே வெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டு. அது இருந்தபாத்ரத்தைக் கல்லிலேயிட்டு உடைத்து. வெண்ணெய்தான் விழுங்கினானாகிருன், வெறுங்கலங்களை வெற்பிடையிட்டுடைக்குமோ? இத்தால் இவனுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன அதனோசைகேட்கும். அது உடைகிறபோதை ஓசை கேட்கையாய்த்து இவனுக்கு ப்ரயோஜநம்; அதுக்காகச் செய்யும் என்ன; ஆனால், "உங்கள் க்ரஹங்களை இவனுக்குப் புகுர அவகாசமில்லாதபடி அடைத்து நோக்கிக்கொள்ளுங்கோள்" என்ன; கண்ணபிரான் கற்ற கல்விதன்னைக் காக்ககிலோம். க்ருஷ்ணனான வுபகாரகன் கற்ற க்ர்த்ரிமவித்யையை நாங்கள் காக்கமாட்டுகிறிலோம். எல்லாருடைய களவும் காக்கலாம், இவனுடைய களவு எங்களால் காக்கப்போகாதென்கை. பிரானென்றது-வ்யதிரேகோக்தி. ஸர்வஸ்வாபாஹாரியென்றபடி. உந்தம் க்ர்ஹங்களை நீங்கள் காக்கமாட்டிகோளாகில் ஆர்காப்பாரென்ன; உன்மகனைக்காவாய். உன்னுடைய பிள்ளையை நீ காத்துக்கொள்ளுவுதியாகில் எல்லாம் காவல்படும்; நீ அத்தைச்செய்யாய் என்றவாறே, சிறுபிள்ளைகள் தீம்புகளைச் செய்யார்களோ? அவன் அறியாமல் ஏதேனும் சில செய்ததுண்டாகில் நீங்களும் சற்றுப் பொறுக்கவேண்டாவோ? இப்படி அலர்தூற்றலாமோ வென்ன; புண்ணில் புளிப்பெய்தாலொக்கும் தீமை. புண்ணிலே புளியைக் குறந்திட்டால் கரிக்குமாபோலே துஸ்ஸஹமான

தீமைகளைச் செய்யாநின்றால் எங்ஙனே பொறுப்பது. நீங்கள் ஓரகத்திலுள்ளா ரன்றோ இப்படி சொல்லுகிறிகோள், உங்களோரகத்திலும் இப்படிநின்று இவன் தீம்புகளைச் செய்கிறானாகாதேயென்ன, எங்களகமொன்றிலுமன்று, புரைபுரையா லிவைசெய்யவல்ல. அகந்தோறும் இப்படியிருந்துள்ள தீம்புகளைச் செய்யவல்லவன் காணிவனென்கிறார்கள். புரையாவது – க்ரஹம். வீப்ஸையால் – 'அகந்தோறு மென்றபடி. ஆல் – அசை. அண்ணல் கண்ணன். அண்ணலென்றது – ஸ்வாமி வாசகம். அண்ணல் கண்ணனென்றது–ஸ்வாமித்வ ஸூசகமான கண்ணையுடை யவனென்றபடி. இத்தால்–இவ்விடத்தில், ஸ்வாமி யென்றது – க்ர்த்ரிமர்க்குத் தலைவனென்றபடியாய், இதுக்கு ப்ரகாசகமான கண்ணையுடையவனென்றதாய்த்து அன்றிக்கே. அண்ணற்கென்றது – அண்ணனுக்கென்றபடியாய், அண்ணனென் றது – அண்ணியனாகாதவ னென்றபடியாய், இப்படி தீம்புகளைச் செய்கையாலே "தன்னம்பி நம்பியுமிங்கு வளர்ந்தது அவனிவைசெய்தறியான்" என்கிறபடியே ஸாதுவாய்த்திரியும் நம்பிமூத்தபிரானுக்கும் தனக்கும் ஒருசேர்த்தியில்லாதவ னென்னவுமாம். ஓர்மகனைப்பெற்ற அசோதைநங்காய். இப்படி அத்விதீயனை பிள்ளையைப்பெற்ற பூர்த்தியை யுடையவளே. உன்மகனைக்கூவாய். இப்படி தீம்பு களைச்செய்து திரியாமே, உன்மகனை உன்பக்கலிலே அழைத்துக்கொள்ளாய். (1)

இரண்டாம்பாட்டு. இப்படி இவர்கள் சொன்னவநந்தரம் யசோதைப் பிராட்டி தன் புத்ரனானவனை யழைத்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

> வருகவருகவருகவிங்கே வாமன நம்பீவருகவிங்கே *
> கரியகுழற்செய்யவாய் முகத்துக் காகுத்த நம்பீவருகவிங்கே *
> அரியனிவனெனக்கின்றுநங்காய் அஞ்சனவண்ணவசலகத்தார் *
> பரிபவம்பேசத்தரிக்ககில்லேன் பாவியேனுக்கிங்கேபோதராயே (2)

வருகவருகவருகவிங்கே. அங்கேயிருந்து தீம்புகளைச் செய்து கண்டார் வாயாலே பரிபவங்கேளாதே இங்கே வாவென்கிறாள். வருகவென்றது - வாவென்றபடி. அவன் கடுக வருகைக்காகப் பலகாலும் சொல்லுகிறாள். இப்படி யழைத்தவிடத்திலும் வாராமையாலே, வாமநனம்பீ வருகவிங்கே. நீவாமநநம்பி யன்றோ, ஆச்ரிதரக்ஷணம் செய்யும் குணபூர்த்தியுடைய நீ யிங்கேவாராயென் கிறாள். அவ்வளவிலும் வாராமையாலே: கரியவித்யாதி. கறுத்த திருக்குழலையும், சிவந்த திருப்பவளத்தையும், உபமாநரஹிதமாய்க்கொண்டு இரண்டுக்கும் நடுவே விளங்காநின்ற திருமுகத்தையுமுடையனாய், மாதாபிதாக்கள் சொல்லிற்றுச் செய் யும் குணபூர்த்தியையுடைய காகுத்தனன்றோ நீ, இங்கே வாராயென்ன; முறைப் பட்டுவந்து நின்றவர்களிலே ஒருத்தி "அஞ்சவுரப்பாள் அசோதை" என்கிறபடியே நீ நியமியாமல் கொள்கொம்பு கொடுத்தன்றோ இப்படி இவன் தீம்பிலே தகணேற வேண்டிற்று, இப்போது மிவனைப் புகழ்துகொண்டு அழைக்கிறா யித்தனைபோக்கி, நியமித்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறிலேயேயென்ன; அரியனிவனெனக்கின்று நங் காய் என்கிறாள். பிள்ளைபெற்று ஸ்நேஹித்துவளர்த்துப்போகும் பூர்த்தியையுடைய வளே! இவனெனக்கு இன்றுபெறுதற்கு அரியவனன்றோ, இப்படியிருக்கிறவனை நான் கருக நியமிக்கமாட்டேன்காணென்கை. இப்படி இவள்சொன்னதுக்கு

உத்தரம் சொல்லி, மீளவும் தன்பிள்ளையான வவனைக்குறித்து பரபரிபவம் பொறுக்க மாட்டாமையாலேவந்த தன் க்லேசத்தைச் சொல்லி யழைக்கிருள் அஞ்சனவண்ணு. கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படி அஞ்சநம்போன்ற திருநிறத்தை யுடையவனே. அசலகத்தார் பரிபவம் பேசத் தரிக்ககில்லேன். அசலகத்தாரான வர்கள் "கள்ளன். தீம்பன்" என்ருற்போலே உன்னைப் பரிபவங்கள் சொல்லக் கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன். பாவியேனுக்கிங்கேபோதராயே. இச்சொலவு கள் கேட்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினவெனக்கு இந்தக்லேசம் தீரும்படி இங்கேவாராய். ... ... (2)

மூன்ரும்பாட்டு. முன்புத்தையவர்களையொழிய வேறே சிலர் வந்து, தங்கள் க்ர்ஹத்திலே அவன் செய்த தீம்புகளைச்சொல்லி, இப்படி அருகிருந்தாரை அநியா யஞ்செய்யலாமோ, உன்பிள்ளையை உன்பக்கலிலே யழைத்துக்கொள்ளாய் என்ற ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. ... ... *

திருவுடைப்பிள்ளைதான்தீயவாறு தேக்கமொன்றுமிலன்தேசுடையன் *
உருகவைத்தகுடத்தொடுவெண்ணெய் உறிஞ்சியுடைத்திட்டுப்போந்துநின்ருன் *
அருகிருந்தார்தம்மை யநியாயஞ்செய்வதுதான் வழக்கோவசோதாய் *
வருகவென்றுன் மகன்றன்னைக்கூவாய் வாழவொட்டான் மதுசூதனனே. (3)

திருவுடைப்பிள்ளை. ஸ்ரீ மா ஞ ன பி ள் ளை; ஐச்வர்யத்தால் குறைவற்றவ னென்கை இத்தால் – ஸ்வக்ர்ஹத்தில் ஜீவநமற்று வயிறுவாழாமல் செய்கிரு னன்றே, செல்வக்கிளர்ப்பாலே செய்கிற தீம்புகளிறே யிவையென்கை. தான் தீய வாறு தேக்கமொன்று மிலன். தான் தீம்புசெய்யும் ப்ரகாரங்களில் தன் பிறப்பையும் ஐச்வர்யத்தையும் பார்த்து, "நாம் இத்தைச் செய்யும்படியென்" என்று தேங்குதல் அல்பமுமுடையவனல்லன்; தடையறச் செய்யாநிற்கு மென்கை. தேசுடையன். தேக்கமில்லாதவளவேயோ, இதுதன்னையே தனக்கு தேஜஸ்ஸாகவுடையனு மிராநிற்கும். இத்தால் – பிறர்சொல்லும் பழிச்சொலவுக்கு அஞ்சானென்கை. இப்படி நீங்கள் சொல்லுகைக்கு இவன்ருன் செய்தவையென்னென்ன; செய்த வற்றில் ஒன்றைச்சொல்லுகிருள் உருகவித்யாதி. உருக்குவதாகவைத்த பாத்ரத் தோடே வெண்ணெயையுறிஞ்சி பாத்ரத்தையு முடைத்து, தான் அல்லாதாரைப் போலே இவ்வருகே போந்துநில்லாநின்ருன். அருகித்யாதி. உன்னயலிலே குடியிருந்தவெங்களை உன் பிள்ளையைக்கொண்டு வேண்டிற்றுச் செய்கிறவிது தான் ந்யாயமோ அசோதாய். வருக வென்றுன் மகன்றன்னைக்கூவாய். உன்னுடைய பிள்ளையானவனை, இங்கே நின்று இன்னமும் தீம்புகளைச் செய்யாமல் உன்னருகே வாவென் றழைத்துக்கொள்ளாய். வாழவொட்டான் மதுசூதநனே. நீ இது செய்யா யாகில் எங்களை அவன்குடிசெய்து குடிவாழ்ந் திருக்கவொட்டான்காணென்கை. மதுசூதநன் என்றது – முன்பு விரோதிநிரஸநஞ்செய்து போந்தவன், இப்போது, தான் விரோதியாய் நின்று நலியாநின்ருனென்கிற வெறுப்பாலே. .... (3)

நாலாம்பாட்டு. "வருகவென்றுன் மகன்றன்னைக் கூவாய்" என்றவாறே, இவள் அவனை ஸ்துதிபூர்வகமாக அழைக்க, அவனும் ப்ரீதனுயோடிவந்து அகத் திலே புகுர, இவள் எதிரேசென்று எடுத்துக்கொண்டபடியைச் சொல்லுகிறது.

கொண்டல்வண்ணவிங்கேபோதராயே கோயிற்பிள்ளாயிங்கேபோதராயே*
தெண்டிரைசூழ்திருப்பேர்க்கிடந்த திருநாரணவிங்கேபோதராயே *
உண்டுவந்தேனம்மமென்று சொல்லி ஓடியகம்புகவாய்ச்சிதானும் *
கண்டெதிரேசென்றெடுத்துக்கொள்ளக் கண்ணபிரான் கற்றகல்விதானே (4)

கொண்டலித்யாதி. நீர்கொண்டெழுந்த காலமேகம்போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவனே! அங்குநின்று மிங்கே போதராயே. போதராயென்றது-வாராயென்றபடி. கோயில்பிள்ளாயிங்கே போதராயே. "கொண்டல்வண்ணன்-வெண்ணெயுண்டவாயன்" என்னும்படி கோயிலிலே வஸிக்கிற பிள்ளையானவனே! இங்கே போதராயே. தெண்டிரையித்யாதி. தெளிந்த திரைகளை யுடைத்தான புனலாலே சூழப்பட்ட திருப்பேரிலே கண்வளர்ந்த ஸ்ரீமானான நாராயணனே! இங்கே அம்மமுண்ணப்போதராயே. உண்டித்யாதி. இப்படி ஸ்துதிபூர்வமாக அவளழைத்தவாறே, கிட்டவந்து அம்ம முண்டுவந்தேன் காணென்று சொல்லி ஓடிவந்து அகத்திலே புகுந்து, தாயாரான இவளும் இவன்வந்த வரத்தையும் முகத்தில் ப்ரஸந்நதையையும் கண்டு ப்ரீதையாய் எதிரேசென்று எடுத்துக் கொள்ள, கண்ணபிரானானவன் கற்றகல்வி யிருந்தபடியே! என்று ப்ரீதராகிறார்.

அன்றிக்கே, ஆய்ச்சிதானும் கண்டெதிரே சென்றெடுத்துக்கொள்ள வென்றது – பிறர்சொல்லுமாபோலே தன் செயலைத் தானே சொன்னபடியாய், அம்மமுண்ண வரவேணுமென்றழைத்தால் அருகேவந்து நின்று, 'வேணும்-வேண்டா' என்னவமைந்திருக்க, உண்டு வந்தேனம்மம் என்றபடியும், ஓடிவந்து உள்ளே புகுந்தபடியும், அந்த உக்திவ்ருத்திகளைக்கண்டு வித்தையாய், தாயாரான தானும், முன் தான்செய்த தீம்புகளை மறந்து எதிரேவந்து எடுத்துக்கொள்ளும் படியாகப் பண்ணினபடியும், இவை யெல்லாவற்றையும் அநுஸந்தித்து, கண்ண பிரான் கற்றகல்விதானேயென்று – ஒருவன் கற்றகல்வி யிருந்தபடியே! இப்பரு வத்திலே இத்தனை விரகெல்லாம் இவனறிவதே! என்று தன்னிலே ச்லாகித்து ப்ரீதையாகிருளென்று யோஜிக்கவுமாம். இப்படியானபோது, பூர்வோத்தரார்த் தங்கள் சேர்ந்து கிடக்கும். ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. இப்படி க்ர்ஹத்திலே வந்து புகுந்து இவளை யுகப்பித்து நின்று அவன் முன்போலே அசலகங்களிலேபோய்த் தீம்புகளைச்செய்ய, அதிலே ஒருத்திவந்து தன்னகத்தில் அவன் செய்த தீம்புகளைச் சொல்லி முறைப்பட்டு, உன்மகனை யிங்கே யழைத்துக்கொள்ளா யென்றபடியைச் சொல்லுகிறது.

பாலைக்கறந்தடுப்பேறவைத்துப் பல்வளையாளென்மகளிருப்ப *
மேலையகத்தே நெருப்புவேண்டிச் சென்று இறைப்பொழுதங்கே பேசிநின்றேன் *
சாளக்கிராமமுடையநம்பி சாய்த்துப்பருகிட்டுப்போந்துநின்ருன் *
ஆலைக்கரும்பின்மொழியனைய அசோதை நங்காயுன்மகனைக்கூவாய். (5)

பாலைக்கறந்து. வாங்கக்குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்களினுலுண் டான பாலையெல்லாம் கறந்து. அடுப்பேறவைத்து. அந்தப்பாலையெல்லாம் காய்ச்சு கைக்காக மிடாக்களோடும் தடாக்களோடும் அடுப்பிலே ஏற்றிவைத்து. பல்வளை

யாளென்மகளிருப்ப. பலவளேகளேயுமுடையளான வென்மகள் இதுக்குக் காவலாக இராநிற்க. மேலேயகத்தே நெருப்புவேண்டிச் சென்று. உன்னகத்துக்கு மேலே யானவகத்திலே இது காய்ச்சுகைக்கு நெருப்பெடுத்துக் கொள்வதாகப்போய். இறைப்பொழுதங்கே பேசிநின்றேன். க்ஷணகாலமங்கே அவர்களோடே வார்த்தை சொல்லி நின்றேன். இதுவே அவகாசமாக; சாளக்கிராமமித்யாதி. ஸ்ரீஸாலக்ராமத்திலே நித்யவாஸம் செய்கிற பூர்ணன். அபூர்ணரைப்போலே அத்தனை பாத்ரங்களேயும் மறித்துப்பருகி, தான், அல்லாதாரைப்போலே இடையப்போந்து நில்லா நின்றான், ஆலேக்கரும் பித்யாதி ஆடுகைக்கு பக்வமான கரும்புபோலே இனிதாயிருக்கிற மொழியையும் பூர்த்தியையு முடையவளே. உன்மகனேக்கூவாய். உன் பிள்ளேயானவனே, அங்குநின்று தீமைசெய்யாதே உன்பக்கலிலே வரும்படி விரைந்தழையாய். ... ... (5)

(அவ) "அசோதைநங்காய் உன்மகனேக்கூவாய்" என்றவாறே, தன் மகனே இவளழைத்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

போதர்கண்டாயிங்கேபோதர்கண்டாய் போதரேனென்னுதேபோதர்கண்டாய்*
ஏதேனுஞ்சொல்லியசலகத்தார் ஏதேனும்பேசநான்கேட்கமாட்டேன்*
கோதுகலமுடைக்குட்டனேயோ குன்றெடுத்தாய்குடமாடுகூத்தா*
வேதப்பொருளேயென்வேங்கடவா வித்தகனேயிங்கேபோதராயே. (6)

போதர்கண்டாயிங்கே. அங்கே நின்று தீம்புசெய்யாதே இங்கே போருகிடாய். போதர் என்றது போதருவென்றபடி. போதர்கண்டாய். இவன் கடுகவருகைக்காக மீளவும் ஒருக்கால் சொல்லுகிறாள். இப்படி இவளழைக்கச்செய்தே அவன் வரமாட்டேனென்ன; போதரேனென்னுதே போதர்கண்டாய். வாரேனென்னுதேவாகிடா யென்கிறாள். என்செய்யத்தான் நீ இப்படி நிர்ப்பந்தித் தழைக்கிறதென்ன: ஏதேனும் சொல்லி அசலகத்தார் ஏதேனும் பேச நான் கேட்கமாட்டேன். அசலகத்தாரானவர்கள் உன்விஷயமாக வாசாமகோசரமான தோஷங்களேத் தங்களிலேசொல்லி, அவ்வளவுமன்றிக்கே, என் பக்கலிலே வந்து என் செவியாற் கேட்கவும் வாக்காற் சொல்லவுமொண்ணுதவற்றைச் சொல்ல நான் கேட்டிருக்க மாட்டேன். கோதுகலமுடைக்குட்டனே! ஓ!! எல்லாரும் கொண்டாடும் சீரையுடைய பிள்ளாய். இப்படி யிருந்துள்ள நீ எல்லாரும் பழிக்கும்படியாவதே! என்று விஷண்ணேயாய், ஓ! என்கிறாள்.

குன்றெடுத்தாய், கோக்களேயும் கோபகுலத்தையும், கோவர்த்தநகிரியை யெடுத்து ரக்ஷித்தவனே! குடமாடுகூத்தா. கோஸம்ர்த்தியால் வந்த ஐச்வர்யச் செருக்குக்குப் போக்குவீடாகக் குடக்கூத்தாடினவனே! குடமாடுகூத்தனென்றது– குடமெடுத்தாடின கூத்தையுடையவனென்றபடி. இவ்விரண்டாலும்– இக்குலத்துக்கு ரக்ஷகனாய், இக்குலத்தில் பிறப்பால் வந்த ஐச்வர்யமே உனக்கு ஐச்வர்யமென்று நினைத்திருக்குமவனன்றோ, நீ இதுக்கீடாக வர்த்திக்க வேணுங்காணென்கை. வேதப்பொருளே. "[Grantha text]" என்கிறபடியே

ஸகல வேதப்ரதிபாத்யனானவனே. என்வேங்கடவா. அப்படியே சாஸ்த்ரத்திலே கேட்டுப்போகையன்றிக்கே, கண்ணாலே காணலாம்படி வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பான திருமலையிலே இரண்டு விபூதியிலுள்ளாரையும் ஒருதுறையிலே அநுபவிப்பித்துக் கொண்டு என்னுடையவனென்னும்படி நிற்கிறவனே. வித்தகனே. இப்படி நிற்கையாலே விஸ்மயநீயனானவனே. இங்கே போதராயே. உன்னுடைய குணஹாநி சொல்லுவார் வர்த்திக்கிற விடத்தில் நின்றும் உன்குணமே பேசாநிற்கும் நானிருக்கிற விடத்தில் வாராய். .... (6)

(அவ.) "வித்தகனே யிங்கேபோதராயே" என்று இவளழைத்தவிடத்தில் வாராமல் வேறோரகத்திலே போய்ப்புக்கு, அவர்கள் வ்ரதார்த்தமாகச் சமைத்து வைத்த பதார்த்தங்களையடைய ஜீவிக்கையாலே, ஒருத்திவந்து அத்தைச் சொல்லி முறைப்பட்டு உன் மகனை அழைத்துக்கொள்ளா யென்றபடியைச் சொல்லுகிறது.

> செந்நெலரிசிசிறுபருப்புச் செய்தவக்காரம்நறுநெய்பாலால் *
> பன்னிரண்டுதிருவோணமட்டேன் பண்டுமிப்பிள்ளைபரிசறிவன் *
> இன்னமுகப்பனென்றுசொல்லி யெல்லாம்விழுங்கிட்டுப்போந்துநின்றான் *
> உன்மகன்றன்னையசோதைநங்காய் கூவிக்கொள்ளாயிவையுஞ்சிலவே. (7)

செந்நெலித்யாதி. உரநிலத்திலே பழுதற விளைந்து சிவந்து சுத்தமான செந்நெலரிசியும், அப்படிப்பட்ட நிலத்தில் விளைந்த சிறுபயறு நெரித்துண்டாக்கின பருப்பும், பாகதோஷம் வாராதபடி நன்றாகச் செய்த கருப்புக்கட்டியும், நற்பசுவின் பாலாய் நால் ஒன்றாம்படி காய்ச்சித் தோய்த்துச் செவ்விகுன்றாமல் கடைந்து உருக்கின நெய்யும், நற்பசுக்களில் கறந்த பாலுமாகிற விவற்றினாலே. பன்னிரண்டு திருவோணமட்டேன். பன்னிரண்டு திருவோணம் வ்ரதாங்கமாக பாயஸ அபூபங்கள் சமைத்தேன். பண்டுமிப்பிள்ளை பரிசறிவன். முன்பும் இப்பிள்ளை ப்ரகாரமறிவன். அதாவது–திருவோணவ்ரதத்துக் கென்று ஆரம்பித்து இவை சமைத்தபோதே, இவனும் தீம்பிலே ஆரம்பித்து, தேவார்ச்சநம் செய்வதுக்கு முன்னே இவற்றைவாரி ஜீவித்துவிடுமென்கை. இப்போதுமப்படியே – எல்லாம் விழுங்கிட்டு. இத்திருவோணத்துக்கென்று சமைத்தவை யெல்லாம் ஒன்றும் சேஷியாதபடி விழுங்கி. இன்னமுகப்பன் நானென்று சொல்லி. அதிலும் த்ர்ப்திபிறவாமல் இன்னமும் வேண்டியிருப்பன் நானென்றுசொல்லி. போந்து நின்றான் அந்யபரரைப் போலே அங்கு நின்றும்விடப்போந்து நில்லா நின்றான். உன்மகன்றன்னை யசோதைநங்காய் கூவிக்கொள்ளாய். யசோதைப்பிராட்டி! அங்குத்தீமை செய்யாமல் உன்னுடைய பிள்ளையை உன்பக்கலிலே அழைத்துக்கொள்வாய். இவையும்சிலவே. பிள்ளைபெற்றார்க்கு, பிள்ளை தீம்பு செய்யாமல் பேணிவளர்க்க வேண்டாவோ, இவையும் சிலபிள்ளை வளர்க்கையோ. .... (7)

(அவ.) "உன் மகன் தன்னை யசோதை நங்காய் கூவிக்கொள்ளாய்" என்றவாறே தன் மகனை அவளழைத்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

கேசவனேயிங்கேபோதராயே கில்லேனென்னாதிங்கேபோதராயே*
நேசமிலாதாரகத்திருந்து நீவிளையாடாதேபோதராயே*
தூசனஞ்சொல்லுந்தொழுத்தைமாருந் தொண்டருநின்றவிடத்தினின்று*
தாய்சொல்லுக்கொள்வதுதன்மங்கண்டாய் தாமோதராவிங்கேபோதராயே. (8)

கேசவனே யிங்கேபோதராயே. ப்ரசஸ்த கேசனானவனே! அசைந்து வருகிற குழல்களும் நீயுமாய் நடந்துவரும்போதையழகை நானநுபவிக்கும்படி அங்கு நின்று மிங்கே வாராய். இப்படி இவளழைத்தவிடத்தில் "நானிப்போது வரமாட்டேன்" என்ன; கில்லேனென்னா திங்கேபோதராயே. மாட்டேனென்னாதே இங்கே வாராயென்கிறாள். நானிங்கே சற்றுப்போதிருந்து விளையாடி வருகிறேனென்ன; நேசமித்யாதி. விளையாடும்போதைக்கு உனக்கு வேறிடமில்லையோ; உன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லாதாரகத்திலே யிருந்து நீ விளையாடாதே இங்கேவாராய். தூசனம் சொல்லும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டரும் நின்றவிடத்தில் நின்று. இவ்வளவேயோ? இடைச்சிகளுக்கு அடிச்சிகளாய்ப் போருகிறவர்களும் இடையர்க்கு அடியராய்ப்போருகிறவர்களும் உனக்குச்சொல்லுகிற தூஷணங்களுக்கு ஓரவதியில்லை காண், அவர்கள் நின்றவிடத்தில் நில்லாதே போராய். இப்படி சொன்னவிடத்திலும் அவன் வாராமையாலே, தாய்சொல்லுக்கொள்வது தன்மங்கண்டாய் என்கிறாள். பெற்ற தாய்வசநங் கொள்ளுகை பிள்ளைகளுக்கு தர்மங்காண்; நீ தான், பிறந்தபோதே மாத்ர்வசந பரிபாலநம் பண்ணினவனன்றோ. தாமோதரா. கயிற்றை யிட்டு வயிற்றிலே கட்டலாம்படி எனக்குத்தான் முன்பு பவ்யனாயிருந்தவனுமன்றோ. இங்கேபோதராயே. ஆனபின்பு, என் சொல்லை மறாதே இங்கேவாராய். (8)

அவ.) "தாமோதரா விங்கேவாராய்" என்றழைத்தவிடத்திலும் வாராதே வேறேயொரு க்ர்ஹத்திலே போய்ப்புக்கு, அவர்கள் சமைத்துவைத்த அபூபாதிகளையுடைய வாரிஜீவிக்கை முதலான தீம்புகளைச்செய்ய, அவ்வகத்துக்குக் கடவளானவள் வந்து முறைப்பட்டு "உன் பிள்ளையை யிங்கே யழைத்துக்கொள்ளாய்" என்றபடியைச் சொல்லுகிறது.

கன்னலிலட்டுவத்தோடுசீடை காரெள்ளிலுண்டைகலத்திலிட்டு*
என்னகமென்றுநான்வைத்துப்போந்தேன் இவன்புக்கவற்றைப்பெறுத்திப்போந்தான்*
பின்னுமகத்துக்குறிபெய்நோக்கிப் பிறங்கொளிவெண்ணெயுஞ்சோதிக்கின்றான்*
உன்மகன்றன்னையசோதைநங்காய் கூவிக்கொள்ளாயிவையுஞ்சிலவே. (9)

கன்னல். கருப்புக்கட்டி. இது மேற்சொல்லுகிறவை யெல்லாவற்றோடும் அந்வயித்துக்கிடக்கிறது கருப்புவட்டோடே சமைத்தவை. வட்டிலுங்காட்டில் ரஸிக்குமிறே. இலட்டுவத்தோடு சீடை காரெள்ளிலுண்டை. இலட்டுகமாவது – ஓர பூபவிசேஷம். அத்தோடே சீடையையும், காரெள்ளிட்டுவாரின எள்ளுண்டையையும் கலத்திலிட்டு. அவற்றுக்கநுரூபமான பாத்ரங்களிலே யிட்டு. என்னகமென்றுநான் வைத்துப்போந்தேன். என்னகமன்றோ, இங்குப் புகுவாரில்லையே யென்று வைத்து நான் புறம்போந்தேன். இவன்புக்கவற்றைப் பெறுத்திப்போந்தான். நான் போந்தபோதே அவகாசமாக இவன்சென்று புக்கு அவற்றை நான்

பெறும்படி பண்ணிப்போந்தானென்று வ்யதிரேகமாகச் சொல்லுகிருன். அது வது – அவற்றில் எனக்கொன்றும் லபியாதபடி தானே ஜீவித்துப்போந்த னென்கை. பின்னுமகம்புக்குறியை நோக்கி. அதுபோராமல் மீண்டும் அகத்திலே புக்கு உறியைப்பார்த்து. பிறங்கொளி வெண்ணெயும் சோதிக்கின்ருன். மிகவும் செவ்வியையுடைத்தான வெண்ணெயுமுண்டோவென்று ஆராயாநின்ருன் உன் மகனித்யாதி. யசோதைப்பிராட்டீ! உன்னுடைய பிள்ளையானவனை அங்கு நின்று தீம்புசெய்யாதே உன்னருகே யழைத்துக்கொள்ளாய் இவையும்சிலவே. இப்படி யிவனைத்தீம்பிலே கைவளரவிட்டிருக்கிற விவையும் ஒருபிள்ளை வளர்க்கையோ.

அன்றிக்கே, உன்மகன்றன்னை யசோதை நங்காய் கூவிக்கொள்ளா யென்று – குணபூர்த்தியையுடைய யசோதாய்! அவனும் உன்னைப்போலே குண பூர்த்தியையுடையனும்படி உன்னருகே யழைத்துக்கொள்ளா யென்றவாறே, என் னுடைய குணபூர்த்தியும் அவனுடைய தோஷங்களும் சொல்லிக்க நறுகையோ உங்களுக்குள்ளது, சிறு பிள்ளைகள் படலைத்திறந(்து)த குரம்பைகளிலேபுக்கு கண்டவற்றைப் பொறுக்கி வாயிலேயிடக்கடவதன்றே, உங்கள் பிள்ளைகள்தானே உங்களுக்கு வசவர்த்திகளாய்த் திரிகிறன என்று இவள் இவர்களை வெறுத்து விமுகையாக. அவன் செய்தவற்றுக்குமேலே, இவையும் சிலவேயென்று – இவள் இன்னுப்பாலே சொல்லுகிரு ளாகவுமாம். ... . (9)

(அவ.) "உன்மகன்றன்னை யசோதை நங்காய் கூவிக்கொள்ளாய்" என்று ஒருத்தி சொல்லி வாய்மாறுவதுக்கு முன்னே வேறே யொருத்திவந்து, தன்னு டைய க்ர்ஹத்தில் இவன் செய்த தீம்புகளை முறைப்பட்டபடியைச் சொல்லுகிறது

சொல்லிலரசிப்படுதிநங்காய் சூழலுடையனுன்பிள்ளைதானே*
இல்லம்புகுந்தென்மகளைக்கூவிக் கையில்வளையைக்கழற்றிக்கொண்டு*
கொல்லையினின்றுங்கொணர்ந்துவிற்ற அங்கொருத்திக்கவ்வளைகொடுத்து*
நல்லனநாவற்பழங்கள்கொண்டு நானல்லேனென்றுசிரிக்கின்ருனே. (20

சொல்லிலரசிப்படுதி நங்காய். முன்பே ஒருத்தி சொன்னதுக்குமேலே புண் ணின்மேல் புண்ணுக இவளுமொருத்திவந்து தன்மகன் குறைகளைச் சொல்லப் புக்கவாறே. இதுவுமொரு சிலுகோ! என்று தாயான யசோதைப்பிராட்டி குபிதை யாக; நங்காய்! உன் பிள்ளை செய்தவற்றைச்சொல்லில் நீ கோபியா நின்ருய். சூழ லுடையன் உன்பிள்ளைதானே. உன்பிள்ளையானவன்ருனே துஸ்ஸஹமாய் உனக்கு வந்து சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணுதபடியான சூழல்களை யுடையனுயிரா நின்ருன். சூழலாவது–சூழ்ச்சி. அதாவது–நாநாவான க்ர்த்ரிமவகைகள். அவற் றில் இவனுக்கில்லாதது இல்லைகாணென்ன; இப்படி சொல்லுகைக்கு அவன் இப் போது துஸ்ஸஹமாகச் செய்ததுதான் எது அத்தைச் சொல்லென்னச் சொல்லு கிருள்மேல்; இல்லம்புகுந்தென் மகளைக்கூவி. என்னகத்திலே புகுந்து என்மகளைப் பேரைச் சொல்லியழைத்து. கையில்வளையைக் கழற்றிக்கொண்டு. அவள்கையில் அடையாளவளையைக் கழற்றிக்கொண்டுபோய். கொல்லையித்யாதி. கொல்லையில் நின்றும் கொடுவந்து, அங்கே நாவற்பழம் விற்கிருளொருத்திக்கு அவ்வளையைக்

கொடுத்து. நல்லன நாவற்பழங்கள்கொண்டு. தனக்கேறவழகிதான நாவற்பழங் கொண்டு, போரும் போராது என்று சொல்லுகிறவளவிலே நான்கண்டு, இவ்வளை உனக்குவந்தபடி யென்" என்று அவளைக்கேட்க, அவள் "இவன் தந்தான்" என்ன; "நீயோ இவளுக்கு வளைகழற்றிக் கொண்டு கொடுத்தாய்" என்ன, நானல்லே னென்று சீறிக்கின்றானே. "நானல்லேன்காண், என்கையில் வளைகண்டாயோ, நான் உன் இல்லம் புகுகிறது கண்டாயோ, உன் பெண்ணைப் பேரைச்சொல்லி யழைக் கிறதைக் கேட்டாயோ, வந்து கையில் வளைகழற்றினது கண்டாயோ. கண்டா யாகில் உன்வளையை யங்கே பறித்துக்கொள்ளா விட்டதேன்" என்றாற்போலே எனக்கு மறுநாக்கெடுக்க விடமில்லாதபடி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிநின்று சிரியாநின்றான், இதிற் காட்டிலுண்டோ துஸ்ஸஹமான தீம்பென்கை. (10)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார், தமக்கு ப்ராப்யராவ ரென்கிறார்.

வண்டுகளித்திரைக்கும்பொழில்சூழ் வருபுனற்காவிரித்தென்னரங்கன்*
பண்டவன்செய்தகிரீடையெல்லாம் பட்டர்பிரான்விட்டுசித்தன்பாடல்*
கொண்டிவைபாடிக்குனிக்கவல்லார் கோவிந்தன்றன்னடியார்களாகி*
எண்டிசைக்கும்விளக்காகிநிற்பார் இணையடியென்றலைமேலனவே. (11)

வண்டித்யாதி. வண்டுகளானவை மதுபானத்தாலே களித்துப்பாடுகிற கோஷத்தை யுடைத்தான பொழில்களாலும், பொழில்களுக்கு தாரகமாகப்பெருகி வாராநின்றுள்ள புனலையுடைத்தான காவிரியாலும் சூழப்பட்டு, திருமதிள்களும் திருக்கோபுரங்களும் திருவீதிகளும் மாடமாளிகைகளுமான இவற்றோட்டைச் சேர்த்தியால்வந்த அழகையுடைத்தா யிருந்துள்ள திருவரங்கப்பெருநகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற வைபவத்தை யுடையனானவன் முன்புசெய்த லீலாசேஷ் டிதங்களெல்லாவற்றையும். பட்டர்பிரானித்யாதி. ஸர்வவ்யாபகனான விஷ் ணுவை மநஸ்ஸிலே யுடையராய் ப்ராஹ்மணோத்தமரான பெரியாழ்வார் பாடின பாடலான இவற்றைக்கொண்டு. பாடிக்குனிக்கவல்லார். ப்ரீதிப்ரேரிதராய்ப்பாடி, உடம்பு இருந்தவிடத்திலிராதே விக்ருதராய் ஆடவல்லவர்களாய். கோவிந்தனித் யாதி. இந்த சேஷ்டிதங்களெல்லாம் செய்த கோவிந்தனுக்கே அடியார்களாய், தங்களுடைய ஸந்நிதி விசேஷத்தாலே எட்டுதிக்கிலுமுண்டான அந்தகாரம்போம் படிப்ரகாசகராய்க்கொண்டு நிற்குமவர்களுடைய. இணையடியென்றலைமேலனவே. சேர்த்தியழகையுடைத்தான திருவடிகளானவை என்தலைமேலே ஸர்வகாலமும் வர்த்திக்குமவைகளென்கிறார்.

இத்தால்—" ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே " என்னு மாப்போலே, இத்தை யப்யஸித்தவர்களுடைய வைபவத்தையும் அவர்கள் பக்கல் தமக்குண்டான கௌரவப்ரதிபத்தியையு மருளிச் செய்தாராய்த்து. .... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

இரண்டாம்பத்து – பத்தாந்திருமொழி – ஆற்றிலிருந்து.

ஊரில் ஸ்த்ரீகளானவர்கள் தந்தாமகங்களில் இவன் செய்த தீம்புகளைச் சொல்லி, தாயாரான யசோதைப்பிராட்டிக்கு வந்து முறைப்பட்டு "உன்மகனை யிங்கே யழைத்துக்கொள்ளவேணும்" என்றபடியையும், அதுக்கீடாக அவள் அவனை யழைத்த ப்ரகாரங்களையும் சொல்லுகையாலே அவன் ஊரிலகங்கள் தோறும்செய்த நவநீத சௌர்யாதி க்ரீடா விசேஷங்களை யநுபவித்தவராய் நின்றார்; ப்ராப்தயௌவநைகளான பெண்களோடே அவன் இட்டுக்கொண்டு விளையாடுகையாலே அவனாலீடுபட்ட பெண்கள், மாதாவான யசோதைப்பிராட்டிபக்கலிலே வந்து, தங்கள்திறத்தில் அவன்செய்த தீம்புகளிலே சிலவற்றைச்சொல்லி, (ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநசீலனாய், ஆச்ரிதரக்ஷகனாய், ஆச்ரிதர்கட்டவு மடிக்கவுமாம்படியெளியனாய், ஆச்ரிதர்க்கு நற்சீவனை தன்னை பூதநைகையில் அகப்படாமல் நோக்கிக்கொடுத்தவனாய், ஆச்ரிதர்க்குத் தன்னையழியமாறியும் கார்யம்செய்யுமவனாய், ஆச்ரிதர் ஆர்த்தியறிந்துசென்று உதவுமவனாய், நித்யாச்ரிதையான பூமிப்பிராட்டிக்காக நிமக்நையான பூமியை உத்தரித்தவனாய் இப்படி ஸர்வவிஷயமாக உபகாரங்களைப் பண்ணினவன்) எங்கள் திறத்தில் அபகாரங்களைச் செய்யா நின்றான், ஆனபின்பு இவன்கீழ் ஜீவிக்கப்போகாது, இவனாலே நாங்கள் இன்று முடிவுதோம் என்று பலகாலும்சொல்லி முறைப்பட்ட ப்ரகாரத்தை, தாமுமப்படியே பேசி, அவனுடைய அந்த லீலாவ்யாபார ரஸத்தை அநுபவிக்கிறார் – இத்திருமொழியில். ....

ஆற்றிலிருந்து விளையாடுவோங்களை*
சேற்றாலெறிந்து வளைதுகிற்கைக்கொண்டு*
காற்றிற்கடியனாய் ஓடியகம்புக்கு*
மாற்றமுந்தாரானாலின்றுமுற்றும் வளைத்திறம்பேசானாலின்றுமுற்றும். (1)

ஆற்றிலிருந்து. சிலர் "எங்களது" என்றபிமாநிக்கும் நிலத்திலே யிருந்தோமோ, ஸர்வஸாதாரணமான ஸ்த்தலத்திலேயன்றோ நாங்களிருந்தது. இத்தால் ஏகாந்தமாய், இவனுக்குவந்து தீம்புசெய்ய வொண்ணாதபடி பலரும் போவார் வருவாரான ஸ்தலத்திலேயன்றோ நாங்களிருந்ததென்கை. விளையாடுவோங்களை. விளையாடுகிற வெங்களை. தன்னையொழிய நாங்கள் அந்யபரைகளன்றோ; தன் இடையாட்டம் பட்டோமோ: நாங்கள் முன் தீமை செய்தோமாகிலுமாமிறே; தன்னைக் கடைக்கண்ணால் கணிசித்தோமோ: தன்னை யிங்கிட்டெண்ணினாரில்லைகிடீர். சேற்றாலெறிந்து. சேற்றையிட்டெறிந்து: பிறரறியாதபடி கைகளாலே ஸ்பர்சித்தலாகாதோ; "இதேது" என்று பிறர்கண்டு கேட்கும்படி சேற்றை யிட்டெறியவேணுமோ. வளைதுகில்கைக்கொண்டு. நாங்கள் குளிக்கைக்காகக் களைந்திட்டு வைத்தவளைகளையும் துகில்களையும் வாரிக்கொண்டு. இடைப்பெண்களாகையாலே ஆபரணங்களும் பரிவட்டங்களும் களைந்திட்டு வைத்திறே குளிப்பது. காற்றிற்கடியனாயோடி. துடர அகப்படாதே காற்றிலுங்காட்டில் கடியனாயோடி. தன் ஜீவநத்தில் ஒன்றும் குறையாதபடி கொண்டால், எங்கள் ஜீவநத்தையும் கொண்டுபோகவேணுமோ அவனுக்கு ஜீவநம் இவர்களுடைய வளைகளும் துகில்

களும்; இவர்களுக்கு ஜீவநம் அவன்றன்னுடைய வடிவிறே. அகம் புக்கு பின் துடர்ந்து சென்றாலும் காணப்போகாதபடி தன்னகத்திலே சென்றுபுக்கு. வழி பறித்து அஸாதாரண ஸ்தலத்திலே யாய்த்திருப்பது மாற்றமும்தாரானுலின்று முற்றும். நாங்கள் தன்பேரைச் சொல்லி யழைத்தாலும் அதுக்கு ஒருமறுமாற்றந் தானும் சொல்லுகிறானில்லை; வார்த்தையும், ஏதேனும்வளையும் துகிலுமோ; ஒரு வார்த்தைதன்னையாகிலும் தந்தாலாகாதோ. இப்படி ஒருவார்த்தையுமுட்படச் சொல்லாதவனாலே இன்று முடிவோம். ஒரு வார்த்தை பெறில் ஜீவிப்பர்போலே காணும். வளைத்திறம்பேசானு லின்றுமுற்றும். தருவனென்னுதல், தாரேனென்னுதல், வளையிடையாட்டமாக ஒன்றும் சொல்லாதவனாலே இன்று முடிவோம். "முற்று தும்" என்கிறவிது, "முற்றும்" என்று குறைந்துகிடக்கிறது. முற்றுதல் முற்றலாய் அதாவது – முடிவாய், முற்றுமென்றது – முடிவோமென்றபடி. .... (1)

குண்டலந்தாழக் குழல்தாழநாண்தாழ*
எண்டிசையோரும் இறைஞ்சித்தொழுதேத்த*
வண்டமர்பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு*
விண்டோய்மரத்தானுலின்றுமுற்றும் வேண்டவுந்தாரானுலின்றுமுற்றும். (2)

குண்டலந்தாழக்குழல்தாழநாண்தாழ. குண்டலம்-காதுப்பணி. அதுதிருத் தோள்களளவும் தாழ்ந்தசைய, திருக்குழல்களும் அதுக்கு பரபாகமாம்படி அத் தோடொக்கத்தாழ்ந்தசைய, திருக்கழுத்திற்சாத்தின விடுநாணனது திருவுந்தி யளவும்தாழ. எண்டிசையோரு மிறைஞ்சித் தொழுதேத்த. எட்டுதிக்கிலுமுண்டான தேவமநுஷ்யாதிகளெல்லாம் இவ்வடிவழகையும் சேஷ்டிதவைலக்ஷண்யத்தையும் கண்டு பக்நாபிமாநராய் வணங்கி ஸ்தோத்ரம்பண்ண. வண்டமர்பூங்குழலார் துகில் கைக்கொண்டு. வண்டுகள்மாறாதபூக்களாலே அலங்க்ர்தமான குழலையுடையவர்க ளுடைய, கரையிலே யிட்டுவைத்த பரிவட்டங்களைக் கைக்கொண்டு. விண்டோய் மரத்தானுலின்றுமுற்றும். இவர்களுக்கெட்டாதபடி விண்ணிலேதோய வளர்ந்த குருந்தமரத்திலே யிருந்தவனால் இன்று முடிவோம். வேண்டவும் தாரானுலின்று முற்றும். "துகிலைப்பணித்தருளாய்" என்றபேக்ஷிக்கவும் கொடாதவனாலே இன்று முடிவோம். ... ... (2)

தடம்படுதாமரைப் பொய்கைகலக்கி*
விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றியீர்த்து*
படம்படுபைந்தலை மேலெழப்பாய்ந்திட்டு*
உடம்பையசைத்தானுலின்றுமுற்றும் உச்சியில்நின்றானுலின்றுமுற்றும். (3)

தடமித்யாதி. இடமுடைத்தான தாமரைப்பொய்கையென்றே ப்ரஸித்தி- காளியன் புகுவதற்குமுன்பு; பின்பிறே *நச்சழல் பொய்கையாயிற்று. இப்படிப்பட்ட பொய்கையை, "[illegible]" என்கிறபடியே பெரிய விசையோடே உள்ளே குதித்துக் கலங்கப்பண்ணி. விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றி யீர்த்து. இப்படி கலக்கினவாறே க்ருத்தனாய், விஷத்தையுமிழ்ந்துகொண்டுகிளர்ந்த காளியனாகிற ஸர்ப்பத்தை ஒரு சரக்காக நினையாதே வாலைப்பிடித்திழுத்து. படம்படுபைந்தலை மேலெழப்பாய்ந்

திட்டு படத்தை யுடைத்தாய், கோபத்தாலே விஸ்த்ர்தமான அதின் தலைமேலே அதிர்த்தியாலே விஷத்தைக் கக்கும்படி கிளரக்குதித்து. உடம்பையசைத்தாலின்றுமுற்றும். காளியனுடைய க்ரோதத்தையும், கிளர்த்தியையும், அவன்பணங்களிலே இவன் சென்று குதித்தபடியையும் கரையிலே நின்றுகண்டு, "இப்பாம்பின்வாயிலே அகப்பட்டப்புகுகிருனித்தனை, எல்லாரும் முடிந்தோம்" என்று படு காடுபட்டு விழுந்துகிடக்கிற அநுகூலரான கோபகோபீ ஜநங்கள் தரித்தெழுந்திருக்கும்படியாக, அங்கேநின்று திருமேனியை அசைத்தாடினவனாலே இன்று முடிவுதோம். உச்சியில்நின்றுலின்றுமுற்றும். அவன் இளைத்து விழுந்து சரணம் புகுமளவும் அந்த பணத்தின்மேலே நெருங்கமிதித்து நின்றவனாலே இன்று முடிவுதோம். இத்தால்-ப்ரதிகூலனை தமித்து, அநுகூலரானவர்களுடைய வயிற்றெரிச்சலைப் போக்கினவன், ஸ்வசேஷ்டிதங்களாலே எங்களை இப்படி வயிறெரியும்படிபண்ணு நின்றான்; ஆனபின்பு, அவனாலே நாங்கள் இன்றுமுடிதோவுமென்கை இருகாற்சொல்லுகிறது – ஆற்றாமையினுடைய அதிசயம். — ... (3)

தேநுகனுவிசெகுத்துப் பனங்கனி *
தானெறிந்திட்ட தடம்பெருந்தோளினால் *
வானவர்கோன்விட வந்தமழைதடுத்து *
ஆனிரைகாத்தானாலின்றுமுற்றும் அவையுய்யக்கொண்டானாலின்றுமுற்றும். (4)

தேனுகனித்யாதி. "[illegible] [illegible] [illegible]" என்கிறபடியே கழுதையான வடிவைக்கொண்டு, தன்னை நலிவதாகவந்துநின்ற தேநுகனுகிறவஸுரனுடைய ப்ராணனை, ஆகாசத்திலே யெடுத்துச் சுழற்றுகிற வேகத்தாலே முடித்து, ஆஸுரமான பனையினுடைய பழங்களுதிரும்படியாக, தானெறிந்திட்ட மிகவும் பெரியதோளாலே. வானவரித்யாதி. தனக்கிடுகிறசோற்றை விலக்கி மலைக்கிடுவித்ததடியாக மிகவும்குபிதனாய், தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரன், ஆய்ப்பாடியிலுள்ள கோக்களும் கோபகோபீஜநங்களும் கடலிலே போய்ப்புகும்படி வர்ஷிக்கச்சொல்லி, புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களை ஏவிவிடுகையாலே அவற்றால் வந்தவர்ஷத்தை, முன்பே 'ரக்ஷகம்' என்று சொன்ன மலைதன்னையே குடையாக வெடுத்துத்தடுத்து, உள்ளத்தில் தான்செய்யுமுபகாரமறியும் பசுக்களை ரக்ஷித்தவனாலே இன்றுமுடிவுதோம். அவையித்யாதி. அம்மழையிலீடுபடாதபடி நோக்கி, அவற்றை உஜ்ஜீவிப்பித்தவனாலே இன்றுமுடிவுதோம்.

இத்தால்-ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கு வந்த வர்ஷாபத்தைப் போக்கினவன், எங்களுக்கு விரஹாபத்தை விளைத்து நலியாநின்றான்; ஆனபின்பு, அவனாலே நாங்களின்று முடிவுதோமென்கை. ... ... (4)

ஆய்ச்சியர்சேரி அளைதயிர்பாலுண்டு *
பேர்த்தவர்கண்டுபிடிக்கப் பிடியுண்டு *
வேய்த்தடந்தோளினார் வெண்ணெய்கொள்மாட்டாது * அங்
காப்புண்டிருந்தானாலின்றுமுற்றும் அடியுண்டழுதானாலின்று முற்றும். (5)

ஆய்ச்சியர்சேரி. இடைச்சிகள்சேரியிலே. அளைதயிர்பாலுண்டு. அவர்கள் கடைவதாக மத்துநாட்டி யுடைத்தவளவிலே வைத்ததயிரையும், காய்ச்சுவதாக வைத்த பாலையு மமுதுசெய்து. அன்றிக்கே, அளைதயிரென்றது—அபிநிவேசாதிசயத்தாலே தன்கையுள்ளளவும் போகவிட்டு அளையப்பட்ட தயிரென்னவுமாம். பேர்த்தவர்கண்டு பிடிக்கப்பிடியுண்டு. "மீண்டு ஒருகால் வெண்ணெய் களவுகாண" என்று புகுந்தவளவிலே, அவர்கள் ஒளித்திருந்து கண்டுபிடிக்க அவர்கள் கையிலே பிடிபட்டு. வேயித்யாதி. பசுமையாலும் சுற்றுடைமையாலும் வேய்போலே யிருப்பதாய், பெரிதாயிருந்துள்ள தோளையுடையவர்களுடைய வெண்ணெயை அபஹரிக்க மாட்டாதே. அங்கித்யாதி. அங்கேயவர்கள் கட்டக் கட்டுண்டிருந்தவனாலே இன்றுமுடிவுதோம். அடியுண்டித்யாதி. கட்டினவளவு மன்றிக்கே, அவர்களடிக்க அவர்கள்கையாலே அடியுண்டிருந்தழுதவனாலே இன்றுமுடிவுதோம்.

இத்தால்—அநுகூலர்களான அபலைகளுக்குக் கட்டிவைக்கலாம்படி பவ்யனாயிருந்தவன், எங்களுக்கு அபவ்யனாய் மிறுக்குக்களைப் பண்ணாநின்றான்; ஆனபின்பு அவனாலே நாங்கள் இன்றுமுடிவுதோமென்கை. ... . (5)

தள்ளித்தளர்நடையிட்டு இளம்பிள்ளையாய் *
உள்ளத்தினுள்ளே அவளையுறநோக்கி *
கள்ளத்தினால்வந்த பேய்ச்சிமுலையுயிர் *
துள்ளச்சுவைத்தானாலின்று முற்றும் துவக்கறவுண்டானாலின்றுமுற்றும். (6)

தள்ளித்தளர்நடையிட்டு. காலூன்றி நடக்கத்தரிப்பில்லாமையாலே தடுமாறித் தளர்நடையிட்டு. இளம்பிள்ளையாய். முக்தசிசுவாய். இத்தால்—நடக்கைக்குங்கூட பலமில்லாத அதிபாலனாயிருக்கச்செய்தே யென்கை. உள்ளத்தினுள்ளே அவளையுறநோக்கி. பிறர்க்குத்தெரியாதபடி தன்மநஸ்ஸினுள்ளே "நம்மை நலிவதாக வருகிறவள் இவள்" என்று அவளை உறைக்கப்பார்த்து. கள்ளமித்யாதி. தன்வடிவை மறைத்துத் தாய்வடிவைக்கொண்டு க்ர்த்ரிமத்தாலேவந்த பூதனையுடைய முலைப்பாலோடே அவளுயிரையும் அவள் துடிக்கும்படி பசையறவுண்டவனாலே இன்று முடிவுதோம். துவக்கறவித்யாதி. அவள் நச்சுமுலையை யுண்ணாநிற்கச்செய்தே, அந்நஞ்சில் தனக்கொரு ஸ்பர்சமற வுண்டவனாலே யின்று முடிவுதோம்.

இத்தால்—ஆச்ரிதர்க்கு நற்சீவனான தன்னை பூதனைகையில் அகப்படாமல் நோக்கி உபகரித்தவன், எங்களுக்குத் தன்னைத் தாராமல் அருமைப்படுத்தாநின்றான்; ஆனபின்பு, அவனாலே நாங்கள் இன்று முடிவுதோமென்கை. .... (6)

மாவலிவேள்வியில் மாணுருவாய்ச்சென்று *
மூவடிதாவென்று இரந்தவிம்மண்ணினை *
ஓரடியிட்டு இரண்டாமடிதன்னிலே *
தாவடியிட்டானாலின்றுமுற்றும் தரணியளந்தானாலின்றுமுற்றும். (7)

மாவலிவேள்வியில். இந்த்ரனுடைய ஐச்வர்யத்தை பலத்தாலே அபஹரித்துக்கொண்டு, "கோவாகிய மாவலி" என்கிறபடியே தன்னரசாய், அழிக்கவெரண்

னாதபடி ஔதார்யமென்பதொரு குணத்தையுடையனாயிருந்த மஹாபலியினுடை யாகத்திலே. மாணுருவாய்ச்சென்று. ''கள்ளக்குறளாய்'' என்கிறபடியே - அவனை ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணுகைக்காக வாமநவேஷத்தைக் கொண்டு வடிவழகாலும் நடையழகாலும் அவன் அபஹ்ருதசித்தனாய் தான் சொன்னது மாறுமற் செய்யும்படி சென்று. மூவடிதாவென்றிரந்த இம்மண்ணினை. அவன் சடக்கென இசைந்து தருகைக்காகவும், பின் ஓரடிக்கு அவனைச் சிறைவைக்கைக்காகவும் என் காலாலே மூன்றடிதா'' என்று இரந்துபெற்ற இப்பூமியை. மண்ணென்கிற விது - மற்ற லோகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். ஓரடியித்யாதி. அளக்கிற வளவிலே பூமிப்பரப்படங்கலும் தனக்குள்ளே யாம்படி ஓரடியிட்டு இரண்டாமடி தன்னிலே. தாவடியித்யாதி. ஊர்த்வலோகங்க ளடங்கலும் தனக்குள்ளே யாம் படி தாவியடியிட்டவனாலே இன்று முடிவுதோம். தரணியித்யாதி. திருவடிகளின் மார்த்தவம் பாராதே, ஓராச்ரிதனுக்காக இப்படி லோகத்தை யளந்தவனாலே யின்று முடிவுதோம்.

இத்தால் - தன்னை யழியமாறியும் ஆச்ரித ரபேக்ஷிதம் செய்யுமவன் எங்க ளபேக்ஷிதம் செய்யாதே யீடுபடுத்தாநின்றான்; ஆனபின்பு, அவனாலே நாங்கள் முடிவுதோமென்கை. ... ... (7)

தாழைதண்ணாம்பல் தடம்பெரும்பொய்கைவாய் *
வாழுமுதலை வலைப்பட்டுவாதிப்புண் *
வேழந்துயர்கெட விண்ணோர்பெருமானாய் *
ஆழிபணிகொண்டானாலின்றுமுற்றும் அதற்கருள்செய்தானாலின்றுமுற்றும். (8)

தாழையித்யாதி. கரையிலே தாழைகளையும் உள்ளே குளிர்ந்த ஆம்பல் களையு முடைத்தாய், மிகவும் பெரிதாயிருந்துள்ள பொய்கையிடத்திலே. தாழை- கரையிலுண்டான சோலைக்கு உபலக்ஷணம். ''மொய்ம்மாம்பூம்பொழிற் பொய்கை'' என்றாரிறே ஆழ்வார். ஆம்பல்-உள்ளுண்டான புஷ்பங்களுக்கெல்லாம் உபல க்ஷணம். ''வைகுதாமரைவாங்கிய வேழம்'' என்கிறபடியே தாமரை நெருங்கப் பூத்துக்கிடக்கின்றதுகண்டு அது பறிக்கைக்காகவிறே ''உள்ளே துஷ்டஸத்த்வம் கிடக்கிறது'' என்று அறியாதே ஸ்ரீகஜேந்த்ரனான் இப்பொய்கையிலே அத்யா தரத்தோடே சென்று இழிந்தது. வாழுமுதலை வலைப்பட்டு. நெடுங்காலமெல்லாம் ''நம் சாபமோக்ஷத்துக்கு ஓரானை வருவ தெப்போதோ'' என்கிற நினைவோடே, அதினுள்ளே வர்த்தித்த முதலையாகிற வலையிலேயகப்பட்டு. வாதிப்புண் வேழம் துயர்கெட. '' [illegible] '' என்கிறபடியே அது நீருக்கிழுக்க, தான்கரைக்கிழுக்க, [illegible] '' என்கிறபடியே நெடுங் காலம் இப்படி பாதைப்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ''கையிற்பூ செவ்வி யழியாமல் திருவடிகளிலே சாத்தப்பெற்றிலோமே'' என்கிற க்லேசம் தீரும்படி யாக. விண்ணோர்பெருமானா யாழிபணி கொண்டானாலின்று முற்றும். அயர்வறுமம ரர்களதிபதியானமை தோற்றப் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு சென்று, '' [illegible] '' என்கிறபடியே திருவாழியாலே முதலையைத் துணித்து அந்தச் சிறையை விடுவித்து அவன் கையில் பூவைத் திருவடிகளிலே யிடுவித்துக்

கொண்டு இப்படி ரக்ஷித்தவனுலே இன்று முடிவுதோம். அதற்கித்யாதி. "கைம் மாவுக்கருள்செய்த" என்கிறபடியே அந்த வானைக்கு அப்படி அருள்செய்தவனுலே இன்று முடிவுதோம்.

இத்தால் – ஆச்ரிதனுடைய ஆர்த்திதீரச்சென்று ரக்ஷித்தவன் எங்களை ஆர்த்தர்களாயீடுபடும்படி பண்ணுநின்ருன்; ஆனபின்பு, அவனுலே நாங்கள் இன்று முடிவுதோமென்கை. .... (8)

வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போல் * எங்குங்
கானத்துமேய்ந்து களித்துவிளையாடி *
ஏனத்துருவாய் இடந்தவிம்மண்ணினை *
தானத்தேவைத்தானுலின்றுமுற்றும் தரணியிடந்தானுலின்றுமுற்றும். (9)

வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போல். ஆகாசத்திலே நீர் கொண்டெழுந்த காள மேகம்போலே. இத்தால்–திருமேனியின் நிறத்தைச் சொல்லுகிறது. எங்கும் கானத்துமேந்து. காட்டிலே ஒருப்ரதிபக்ஷபயமற எங்கும் ஸஞ்சரித்து, கோரைக் கிழங்கு முதலானவற்றை ஜீவித்து. களித்துவிளையாடி. ஜாத்யுசிதமான கர்வத் தோடே கூடிக்கொண்டு விளையாடி. ஏனத்துருவாய். நீருக்கும் சேற்றுக்குமிருயாத வராஹவேஷத்தை யுடையனுய். இடந்தவித்யாதி. அண்டபித்தியில் நின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்த இந்த பூமியை "நான்நிலவேழ்மண்ணும் தானத்தவே" என்னும்படி ஸ்வஸ்தாநத்திலே வைத்தவனுலே இன்று முடிவுதோம். தரணியித் யாதி. இப்படி நிமக்நையான பூமியை உத்தரித்தவனுலே இன்று முடிவுதோம்.

இத்தால்–ப்ரளயாபந்நையான பூமியை யெடுத்தவன், எங்களை விரஹப்ரளயத் தேதள்ளாநின்ருன்; ஆனபின்பு, அவனுலே நாங்களின்று முடிவுதோ மென்கை. (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்ருர்க்குப் பலன்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்

அங்கமலக்கண்ணன்றன்னை அசோதைக்கு *
மங்கைநல்லார்கள்தாம் வந்துமுறைப்பட்ட *
அங்கவர்சொல்லைப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல் *
இங்கிவைவல்லவர்க்கு ஏதமொன்றில்லையே. (10)

அங்கமலக் கண்ணன்றன்னை. சிவப்பாலும் விகாஸத்தாலும் செவ்வையாலும் அழகிய தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவனைப்பற்ற. அசோ தைக்கு. தாயாரான யசோதைப்பிராட்டிக்கு. மங்கை நல்லார்கள்தாம். பருவத்தா லிளையராய் க்ர்ஷ்ணனளவிலே ஸ்நேஹிநிகளுமாயிருக்கிற பெண்களானவர்கள் தாங்கள். அங்கு – வந்துமுறைப்பட்ட. அவளகத்திலே வந்து தங்களீடுபாடு தோற்ற முறைப்பட்ட. அவர்சொல்லை. அவர்கள் சொல்லை. மங்கைநல்லாரானவர்கள் தாம் – அங்கமலக்கண்ணன்றன்னைப் பற்ற – அங்கு – வந்து– அசோதைக்கு–முறைப்பட்ட சொல்லை என்றந்வயம். புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல் - இவை. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூ ருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த சொல்லானவிவற்றை. இங்கு–

வல்லவர்க்கு. இந்த லோகத்திலே ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்களுக்கு, ஏதமொன்றில்லையே. பொல்லாங்கென்னப்பட்டவை யொன்றுமில்லாதபடி போம். .... (10)

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்ரும்பத்து, முதல் திருமொழி, தன்னேராயிரம் ப்ரவேசம்.

திருவாய்ப்பாடியில் ப்ராப்தயௌவநைகளாய் லீலாபரைகளாய்த்திரிகிற பெண்கள் திறத்தில் அவன் துஸ்ஸஹமான தீம்புகளைச்செய்து தங்களை நலிகிற ப்ரகாரத்தை, தாயாரான யசோதைப்பிராட்டிக்குவந்து முறைப்பட்ட ப்ரகாரத்தை, தத்பாவயுக்தராய்க் கொண்டு, தாமும் அவர்களைப்போலேபேசி அவனுடைய அந்த லீலாவ்யாபாரரஸத்தை அநுபவித்தாராய் நின்ருர் – கீழ்; மாத்ர்ஸ்நேஹத்தாலே பலகாலும் அவனை அம்மமுண்ணவழைத்தும் அம்ம மூட்டியும்போரும் யசோதைப்பிராட்டி, அவனுடைய பருவத்தின் இளமையையும் அதுக்கநுரூபமல்லாதபடியான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களையும் கண்டு, அவனை "தன்னுடைய பிள்ளை'' என்று நினைத்திருக்கை தவிர்ந்து, "அநியாம்யனுய் அப்ரதிஹத லீலாரஸபரனுன ஸர்வேச்வரன்'' என்றநுஸந்தித்து அவனைக்குறித்து அவைதன்னைச் சொல்லி, "உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன்'' என்று பலகாலும் பேசின பாசுரத்தை ததவஸ்தாபந்நராய்க் கொண்டு தாமு மப்படியேபேசி அந்தரஸத்தை அநுபவிக்கிருர்—இத்திருமொழியில். ... ... (*)

தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டுவருவான் *
பொன்னேநெய்யொடுபாலமுதுண்டு ஒருபுள்ளுவன்பொய்யேதவழும் *
மின்னேர்நுண்ணிடைவஞ்சமகள்கொங்கைதுஞ்ச வாய்வைத்தபிரானே *
அன்னேயுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (1)

தன்னேரித்யாதி. "க்ர்ஷ்ணன் திருவாய்ப்பாடியிலே வந்தவதரிக்கிறபோது அவனேடொக்க ஆயிரம் பிள்ளைகள் சோப்பிறந்தார்கள்" என்று சொல்லுவதொரு ப்ரஸித்தி உண்டிறே; பிறப்பாலும் வளர்ப்பாலும் வயஸ்ஸாலும் வளர்த்தியாலும் அந்யோந்யமுண்டான ஸ்நேஹத்தாலும் தன்னேடொக்கச் சொல்லலாம்படி யிருப்பார் ஆயிரம் பிள்ளைகளோடேயாய்த்துத் தளர்நடையிட்டு வருவது. 'பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:" என்று பால்யம்தொடங்கிப் பெருமாளையொழிய தரிக்கமாட்டாத இளையபெருமாளைப்போலே, இவர்களும் பால்யமேதொடங்கி இவனை யொழிய தரிக்கமாட்டாத ஸ்நேஹத்தையுடையராய், எப்போதுமொக்கக் கூடித்திரிகையாலே இவர்களோடேகூடியே தளர்நடையிட்டு வருமென்னலாமிறே. "தளர்நடையிட்டு வருமவனே!" என்று ஸம்புத்தி. பொன்னேய் நெய்யொடு பாலமுதுண்டு, செவ்விகுன்ருமலுருக்கித் துஞ்சினதாகையாலே பொன்னேடொத்த நிறத்தையுடைத்தான நெய்யோடே, ரஸ்யமான பாலமுதையுமுண்டு. ஒருபுள்ளுவன் பொய்யே தவழும். புள்ளுவமாவது-மெய்போலே யிருக்கும்பொய். உண்டிருக்கச் செய்தே 'உண்டிலேன்' என்கையாலே 'அஸத்யவாதி' என்று தோற்றுமிறே. ஒரு புள்ளுவனென்றது-களவுக்கு அத்விதீயனென்றபடி. பொய்யேதவழும். தளர்நடை

யிட்டுத் திரிகிறவன் அதுக்கு க்ஷமரல்லாதாரைப்போலே தவழுகிறதும் க்ர்த்ரிம மென்று தோற்றுமிறே; ஆகையாலிறே பொய்யேதவழுமென்றது. இதுவும், பொய்யேதவழு மொருபுள்ளுவனே! என்று ஸம்புத்தி.

மின்னேரித்யாதி. பெற்றதாய்போலே வருகையாலே, மின்னேடொத்த நுண்ணிய இடையையும் வஞ்சநத்தையுமுடையளான பேய்ச்சியானவள் முடியும்படி அவள் முலேயிலே திருப்பவளத்தை வைத்துண்ட உபகாரகனுனவனே. இவ்விடத்தில் உபகாரமாவது, * உலகங்கட்கெல்லா மோருயிரான தன்னை முடிக்க வந்தவளை நிரஸித்து, தன்னைநோக்கித் தந்தவிதுவிறே. அன்னே. அதாவது—அம்மே! என்று அச்சத்தாலே சொல்லுகிற வார்த்தை. உன்னையறிந்துகொண்டேன். முன்பெல்லாம் என் பிள்ளையாகவும், நான் தருகிற அம்மம் முதலானவை உனக்கு தாரகாதிகளாகவும் நினைத்திருந்தேன்; உன்படிகள் அதிமாநுஷங்களாகையாலே "ஆயர்புத்திரனல்ல னருந்தெய்வம்" என்கிறபடியே-இவன் நம்மோடு ஸஜாதீயனுமல்லன், நாம்கொடுக்கிறவை இவனுக்கு தாரகாதிகளுமல்லவென்று நன்ருக வறிந்துகொண்டேன். உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே, இப்படி யிருக்கிறவுனக்கு அம்மந்தரவஞ்சுவன். "தவழுகை பொய்" என்றவோபாதி "அம்மம்" என்கிற இவன் சொலவும் பொய்யென்று தோற்றுநிற்கச்செய்தேயும் அவன் சொலவை அநுகரித்துச்சொல்லுகிருள். .... (1)

பொன்போல்மஞ்சனமாட்டியமுதூட்டிப்போனேன் வருமளவிப்பால் *
வன்பாரச்சகடமிறச்சாடி வடக்கிலகம்புக்கிருந்து *
மின்போல்நுண்ணிடையாளொருகன்னியை வேற்றுருவஞ்செய்துவைத்த *
அன்பாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (2)

பொன்னித்யாதி. திருமேனியழகு விளங்கும்படியாகத் திருமஞ்சநஞ்செய்து "என்னிளங் கொங்கையமுத மூட்டி" என்கிறபடியே அமுதுசெய்யப்பண்ணி, "யமுனை நீராடப்போனேன்" என்கிறபடியே யமுனையாகிறவாற்றிலே குளிப்பதாகப்போன நான் வருவதற்குமுன்னே. வன்பாரச்சகடமிறச்சாடி. வலிய தாய்க் கனவிதாயிருக்கிற சகடமானது கட்டுக்குலைந்து முறிந்துபோம்படியாக, முலேவரவுதாழ்த்துச்சீறி நிமிர்த்ததிருவடிகளாலே உதைத்து. வடக்கிலகம் புக்கிருந்து. இவ்வகத்துக்கு வடவருகி லகத்திலே புக்கிருந்து. மின்போல் நுண்ணிடையாளொரு கன்னியை. மின்போலே நுண்ணிதான இடையையுடையளாய், நவயௌவநையா யிருப்பா ளொருத்தியை. வேற்றுருவம் செய்துவைத்த. ஸம்போக சிஹ்நங்களாலே விக்ர்தவேஷையாம்படி பண்ணிவைத்த. அன்பா. கண்ட தொன்றிலே மேல்விழும்படியான ஸ்நேஹத்தையுடையவனே. இத்தால்—தீம்பனென்றபடி. உன்னை யறிந்துகொண்டேன். இவன் நம்மோடு ஸஜாதீயனல்லன், வ்யாவர்த்தனென்று உன்னை உள்ளபடி யறிந்துகொண்டேன். உனக்கஞ்சுவன் அம்மந்தரவே. ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். ... . (2)

கும்மாயத்தொடுவெண்ணெய்விழுங்கிக் குடத்தயிர்சாய்த்துப்பருகி *
பொய்ம்மாயமருதானவசுரரைப் பொன்றுவித்தின்றுநீவந்தாய் *
இம்மாயம்வல்லபிள்ளைநம்பீ உன்னையென்மகனேயென்பர்நின்றார் *
அம்மாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (3)

கும்மாயமித்யாதி. குழையச் சமைத்துவைத்த பருப்போடே வெண்ணெயையும் சேரவிழுங்கி. குடத்தயிரித்யாதி. குடத்திலே நிறைந்திருந்ததயிரை அத்தோடே(யா)சாய்த்தமுதுசெய்(த)து. பொய்யித்யாதி. தங்கள் வேஷம் அதுவன்றிக்கேயிருக்கச் செய்தே. பொய்யே ஆச்சர்யமான மருதுகளாய்நின்ற அஸுரர்களை மறியவிழுந்து முறியும்படிபண்ணி. இன்று நீ வந்தாய். இப்போது ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே நீ வந்தாய். இம்மாயம்வல்ல பிள்ளை நம்பீ. இந்த ஆச்சர்யங்களைச் செய்யவல்லனாய், பிள்ளைத்தனத்தால் பூர்ணனானவனே!. உன்னை யென்மகனேயென்பர் நின்றார். இப்படி யிருக்கிறவுன்னை உன் வாசியறியாத நடுநின்றவர்கள் "என்னுடைய மகன்" என்று சொல்லுவர்கள். அம்மாவுன்னை யறிந்துகொண்டேன். நான் அங்ஙனன்றிக்கே, "என்மகனன்று" என்றும், "எல்லார்க்கும் ஸ்வாமி" என்றும் உன்னை உள்ளபடி யறிந்துகொண்டேன். உனக்கித்யாதி. ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். .... (3)

மையார்கண்மடவாய்ச்சியர்மக்களை மையன்மைசெய்தவர்பின்போய் *
கொய்யார்பூந்துகில்பற்றித்தனிநின்று குற்றம்பலபலசெய்தாய் *
பொய்யாவுன்னைப்புறம்பலபேசுவ புத்தகத்துக்குளகேட்டேன் *
ஐயாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (4)

மையாரித்யாதி. அஞ்சநத்தாலே அலங்கர்தமான கண்களையும். ஆத்மகுணங்களில் ப்ரதானமான மடப்பத்தையும், குடிப்பிறப்பையு முடையரான பெண்களை. மையன்மைசெய்து. உன்பக்கலிலே ஸ்நேஹிநிகளாய் தாய்மார் முதலானார்க்கு வசவர்த்திநிகளாகாதபடி உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பிச்சேற்றி. அவர்பின்போய். அவர்களுடைய பின்னேபோய். கொய்யார்பூந்துகில்பற்றி. கொய்தலார்ந் திருந்துள்ள அழகிய பரிவட்டங்களைப் பிடித்து. இத்தால்-அவர்கள் பரிவட்டங்களின் கொய்ச்சகங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவர்கள் பின்னேபோயென்கை. தனிநின்று குற்றம்பலபலசெய்தாய். ஏகாந்த ஸ்தலத்திலே நின்று அவாச்யமான வ்யாபாரங்களை அபரிகண்யமாம்படி செய்தாய். ஆவதென்? நானொரு குற்றமும் செய்திலேன், நீ மற்றுக்கண்டாயோ வென்ன; பொய்யாவித்யாதி க்ர்த்ரிமனே! உன்னைப்பொல்லாங்கு பலவற்றையும் பிறர்சொல்லுமவைகள் ஒரு புஸ்தகம் நிறைய வெழுதத்தக்கவை கேட்டேன். அவர்கள் சொல்லுமதும் நீ கேட்டதுமேயோ ஸத்யம், நான்சொன்னதன்றோ ஸத்யமென்ன; ஐயா. இதென்ன தெளிவுதான் ! என்று கொண்டாடுகிறாள். அன்றிக்கே, ஐயா வென்று-க்ர்த்ரிமர்க்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவனே யென்கிறாளாதல். உன்னையறிந்து கொண்டேன். உன்னை அதிலோகமான வுக்திசேஷ்டிதங்களை யுடையவனென்றறிந்துகொண்டேன். உனக்கித்யாதி ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். ... (4)

முப்போதுங்கடைந்தீண்டியவெண்ணெயிஞேடு தயிரும்விழுங்கி *
கப்பாலாயர்கள்காவிற்கொணர்ந்த கலத்தொடுசாய்த்துப்பருகி *
மெய்ப்பாலுண்டழுபிள்ளைகள்போல நீவிம்மிவிம்மியழுகின்ற *
அப்பாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (5)

முப்போதுமித்யாதி. எப்போதும் கறப்பன கடைவனவாய்ச் செல்லும் போலே காணும் திருவாய்ப்பாடி. சிறுகாலையும் உச்சியும் அந்தியுமாகிற மூன்று பொழுதும் கடைந்து திரண்ட வெண்ணெயோடே, அக்காலங்களெல்லாவற்றிலு முண்டான செறியத் தோய்த்த தயிரையும்விழுங்கி. கப்பாலித்யாதி. தோளாலே இடையர் காவிலே கொண்டுவந்த பால்களை, கொண்டுவந்த பாத்ரத்தோடே சாய்த்துப்பருகி. மெய்ப்பாலித்யாதி. உடம்பில் முலைப்பால் தாரகமாகவுண்டு, அதுபெருதபோது அழும் பிள்ளைகளைப்போலே * என்னிளங் கொங்கையமுத முண்கைக்கு நீபொருமிப் பொருமியழுகின்ற. அப்பாவுன்னை யறிந்துகொண்டேன். இந்த அதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையுடைய பெரியோனே! உன்னை “மநுஷ்யஸ ஜாதீயனல்லன்” என்று அறிந்துகொண்டேன். உனக்கித்யாதி. ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். ... ... (5)

கரும்பார்நீள்வயற்காய்கதிர்ச்செந்நெலைக் கற்ருநிரைமண்டித்தின்ன *
விரும்பாக்கன்றென்றுகொண்டு விளங்கனிவீழவெறிந்தபிரானே *
சுரும்பார்மென்குழற்கன்னியொருத்திக்குச் சூழ்வலைவைத்துத்திரியும் *
அரம்பாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (6)

கரும்பித்யாதி. பரந்தவயலிலே கரும்புபோலே எழுந்து பசுங்காயான கதிரையுடைய செந்நெல்லை. கற்ருநிரை. கன்றுகளோடேகூடின பசுநிரையானது. மண்டித்தின்ன. விரும்பி மேல்விழுந்து தின்ஞநிற்கச்செய்தே. விரும்பாக்கன் றென்றுகொண்டு. தானும் தின்பாரைப்போலே பாவியாநிற்பதாய், தின்கை யில் விருப்பமில்லாததொரு கன்றைக்கொண்டு. விளங்கனி வீழவெறிந்தபிரானே. ஆகர்ஷகமாம்படி பழுத்துநின்ற விளாவினுடைய பழங்கள் சிதறிவிழும்படி யெறிந்த உபகாரகனே. ஓரஸுரன் கன்ருய்வந்துநிற்க, ஓரஸுரன் விளாவாய் வந்துநிற்க, இத்தையறிந்து, ஒன்றையிட்டு ஒன்றையெறிந்து இரண்டையும் நிரஸித்துப்பொகட்ட உபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. சுரும்பாரித்யாதி. எப் போதுமொக்கப் பூமாருமையாலே வண்டுகளானவை நெருங்கப்படிந்து கிடக்கும் படி யிருப்பதாய், ம்ருதுவாயிருந்துள்ள குழலையுடையளாய் நவயௌவநையா யிருப்பாளொருத்திக்கு. சூழ்வலைவைத்துத் திரியுமரம்பா. “வாசுதேவன்வலை” என்றும், “தாமரைத்தடங்கண் விழிகளி னகவலை” என்றும், “கார்த்தண்கமலக்கண் ணென்னும் நெடுங்கயிறு” என்றும் சொல்லுகிறபடியே—தப்பாமலகப்படுத்திக் கொள்ளும் திருக்கண்களாகிற வலையை எப்போதுமொக்க அவள் விஷயத்திலே வைத்து, அகப்படுமளவும் அந்யபரரைப்போலே ஸஞ்சரிக்கிற தீம்பனவனே. உன்னையறிந்துகொண்டேன். ஏவம்பூதனுன வுன்னை நன்ருகவறிந்துகொண்டேன். உனக்கித்யாதி. ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். ... ... (6)

மருட்டார்மென்குழல்கொண்டுபொழில்புக்கு வாய்வைத்தவ்வாயர்தம்பாடி *
சுருட்டார்மென்குழற்கன்னியர்வந்துன்னைச் சுற்றுந்தொழநின்றசோதி *
பொருட்டாயமிலேனெம்பெருமான் உன்னைப்பெற்றகுற்றமல்லால் * மற்றிங்
கரட்டாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (7)

மருட்டாரித்யாதி. கேட்டவர்களை மற்றொன்றறியாதபடி மருளப்பண்ணு தலால் மிக்கிருப்பதாய், * அவர்கள் செவியைப்பற்றி வாங்கும்படியான ம்ர்துவான த்வநியை யுடைத்தான வேய்ங்குழலைக்கொண்டு போகத்துக்கேகாந்தமான பொழிலிலே போய்ப்புக்குத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி. அவ்வாயரித்யாதி. "க்ர்ஷ்ணன் கிடாய், பெண்கள் கிடாய்" என்று பெண்களைக் காத்துக்கொண்டு திரியும் அவ்விடையருடையவூரில். சுருட்டாரித்யாதி. சுருண்டு, பூவாலே அலங் க்ர்தமாய், ம்ர்துவாயிருந்துள்ள குழலையுடைய பெண்களானவர்கள் குழலோசை யாலே ப்ரேரிதராய்வந்து உன்னைச்சூழநின்றுதொழ, அத்தால்வந்த தேஜஸ்ஸை யுடையனாய் நின்றவனே. பொருள்தாயமித்யாதி. என்னுடைய நாதனுனவனே! இப்படி தீம்பனுனவுன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற குற்றமொழிய இவ்வூரிலுள்ளார் என்னோடு காறுகாறென்ன எறிவார்களோடு ஓரர்த்ததாய முடையேனல்லேன். அரட்டாவுன்னை யறிந்துகொண்டேன். இப்படி தீம்பனுனவனே! உன்னை நன்றாக வறிந்துகொண்டேன். உனக்கித்யாதி. ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். (7)

வாளாவாகிலுங்காணகில்லார் பிறர்மக்களைமையன்மைசெய்து *
தோளாலிட்டவரோடுதிளைத்து நீசொல்லப்படாதனசெய்தாய் *
கேளாராயர்குலத்தவரிப்பழி கெட்டேன்வாழ்வில்லை * நந்தற்
காளாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்குஞ்சுவனம்மந்தரவே. (8)

வாளாவித்யாதி. நீ தீம்பு செய்யா திருக்கிலும் உன்மினுக்கம் பொறாதவர் கள் வெறுமனேயாகிலும் உன்னைக் காணவேண்டார்கள். அதுக்குமேலே பிறர் மக்களை மையன்மை செய்து. பிறருடைய பெண்களை உன்னுடைய இங்கிதாதிக ளாலே அறிவுகேட்டை விளைவித்து. தோளாலிட்ட வரோடுதிளைத்து. தோளாலே யணைத்திட்டு அவர்களோடே நின்று விளையாடி. நீ சொல்லப்படாதன செய்தாய் வாக்காற் சொல்லவொண்ணுதவற்றை நீ செய்தாய். கேளாராயர்குலத்தவரிப்பழி. இடைக்குலத்திலுள்ளவர்கள் இப்பழிகேட்கப் பொறார்கள். கெட்டேன் வாழ்வில்லை. கெட்டேன்! இவ்வூரில் எனக்கொருவாழ்வில்லை; அதாவது இவ்வூரில் வர்த்திக்கப் போகாதென்கை. கெட்டேனென்றது விஷாதாதிசயத்தாலே கைநெரித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தை. நந்தற்கு ஆளா! பசும்புல்லுச்சாவ மிதியாத ஸ்ரீ நந்த கோபர்பிள்ளையான நீ இப்படி செய்யக்கடவையோ. அன்றிக்கே, அவர் உன்னை நியமித்து வளர்க்காமையிறே நீ யிப்படி தீம்பனுய்த் தென்னுதல். உன்னையறிந்து கொண்டேன். பருவமிதுவாயிருக்க, செய்கிற செயல்களிதுவாகையாலே உன்னை "நாட்டார்படியல்லை" என்று அறிந்துகொண்டேன். உனக்கித்யாதி. ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். ... . (8)

தாய்மார்மோர்விற்கப்போவர் தமப்பன்மார்கற்றுநிரைப்பின்புபோவர் *
நீயாய்ப்பாடியிளங்கன்னிமார்களை நேர்படவேகொண்டுபோதி *
காய்வார்க்கென்றுமுகப்பனவேசெய்து கண்டார்கழறத்திரியும் *
ஆயாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (9)

தாய்மாரித்யாதி. பெண்களை அகம்பார்க்க வைத்து, தாய்மாரானவர்கள் மோர்விற்கப் போகா நிற்பர்கள். இடையர்க்கு ஐச்வர்யம் மிகவுமுண்டானாலும் இடைச்சிகள் மோர்விற்று ஜீவிக்குமதிறே தங்களுக்குத் தகுதியான ஜீவநமாக நினைத்திருப்பது. மோர்தான்விற்கை அரிதாயிருக்குமிறே. திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியிலும் கறப்பனகடைவன குறைவற்றிருக்கையால் அசலூர்களிலேபோய் விற்கவேண்டுகையாலே இக்கால விளம்பம் இவனுக்கு அவகாச ஹேதுவாயிறே யிருப்பது. தமப்பன்மாரித்யாதி. தாய்மார்போனால் தமப்பன்மார்தானிருந்தாலும் இவனுக்கு நினைத்தபடி செய்யப்போகாதிறே; அதுவுமில்லாதபடி, தமப்பன்மாரானவர்கள் கற்றுநிரையின் பின்னே போகா நிற்பர்கள். அவை மேச்சலுள்ளவிடங்களிலே தூரப்போகையும், இவர்கள் வரத்தை நியமியாமல் அவற்றின்பின்னே போகையும், அவை மேய்ந்து வயிறு நிறைந்தாலல்லது மீளாதொழிகையும், அவை மீண்டால் அவற்றின்பின்னே இவர்கள் வருகையுமாயிறேயிருப்பது; ஆகையால் இந்தக் காலவிளம்பமும் இவனுக்கு அவகாசமிறே. நீயாய்ப்பாடி யிளங்கன்னிமார்களை நேர்படவே கொண்டுபோதி. நீ திருவாய்ப்பாடியில் யுவதிகளான பெண்களை உன்னினைவுக்கு வாய்க்கும்படி கொண்டுபோதி. அதாவது—உனக்கு அபிமதமான ஸ்தலங்களிலே கொண்டுபோகாநின்று யென்றபடி. தாய்மார் தமப்பன்மார் போகையாலும், கால விளம்ப முண்டாகையாலும், அவ்வகந்தானே அபிமதஸ்தலமா யிருக்கச் செய்தேயும் "ப்ராமாதிகமாக ஆரேனும் வரக்கூடும்" என்றிறே ஸ்தலாந்தரம் தேடிப் போகவேண்டுகிறது. காய்வார்க்கென்றும் உகப்பனவேசெய்து. உன் குணத்திலும் தோஷத்தை ஆவிஷ்கரிக்குமவர்களாய், உன் பக்கல் த்வேஷபரராயேபோரும் சிசுபாலாதிகளுக்கு, 'சொல்லிப் பரிபவிக்கைக்கு இடம்பெற்றோம்' என்று ஸர்வகாலமும் உகக்கும்படியானவற்றைச் செய்து. கண்டார் கழறத்திரியுமாயா. காய்வாரன்றிக்கே, உனக்கு நல்லவர்களாய் நீ செய்கிற வ்யாபாரங்களைக் கண்டவர்கள் நீ செய்கிற தீம்புபொறுமல் நியமிக்கும்படி திரியாநிற்கிற ஆயனே. குல மர்யாதை தன்னையும் பார்க்கிறிலையே யென்கை. உன்னை யறிந்துகொண்டேன். நீ யிப்படி திரிந்தாயாகிலும் உன்னுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைக் கண்டபின்பு, உன்னை "மநுஷ்ய ஸஜாதீயனல்லன்" என்று அறிந்துகொண்டேன். உனக்கித்யாதி. ஆனபின்பு, உனக்கு அம்மந்தரவஞ்சுவன். ... ... (9)

தொத்தார்பூங்குழற்கன்னியொருத்தியைச் சோலைத்தடங்கொண்டுபுக்கு*
முத்தார்கொங்கைபுணர்ந்திராநாழிகை மூவேழுசென்றபின்வந்தாய் *
ஒத்தார்க்கொத்தனபேசுவர் உன்னையுரப்பவேநானொன்றும்மாட்டேன் *
அத்தாவுன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (10)

தொத்தாரித்யாதி. கொத்தாய்ச் சேர்ந்திருந்துள்ள பூக்களாலே அலங்க்ரு மான குழலை யுடையளாய், திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களிற்காட்டில் "இன்னள்" என்று குறிக்கப்படுவாளொருத்தியை. சோலைத்தடம் கொண்டுபுக்கு. இடமுடைத்தான சோலையிலே கொண்டுபுக்கு. முத்தார்கொங்கைபுணர்ந்து. முத்து வடத்தாலே அலங்க்ர்தமான முலைகளிலே ஸம்ச்லேஷித்து. இராநாழிகை மூவேழு சென்றபின் வந்தாய். ராத்ரி மூன்றுயாம மற்றபின் வந்தாய். ஒத்தார்க்கொத்தன பேசுவருன்னை. உன் செயலிதுவாகையாலே வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவது சொல்லுவருன்னை. உனக்கு தோஷம் சொல்வார்க்கெல்லா மிடமாம்படி செய்யா நின்ரு யென்கை. உரப்பவே நானொன்றும்மாட்டேன். இப்படி யிருக்கிற வுன்னைக் கோபிக்கவென்ருல் நான் ஏகதேசமும் க்ஷமையாகிறிலேன். பிள்ளைகள் தீம்பு கண்டால் தாய்மார் சிக்ஷியார்களோ? "உன்னுடைய முகம் கன்றும்" என்னுமத் தாலே அது என்னுற் செய்யப்போகிறதில்லை. அத்தா. என்னுடைய நாதனே. உன்னை யறிந்துகொண்டேன். உன்னுடைய அதிமாநுஷம் கண்டபின்னை "அதி யாம்யன்" என்றறிந்துகொண்டேன், உனக்கித்யாதி. ஆனபின்பு, உனக்கு அம்மந்தரவஞ்சுவன். .... (10)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்ருர்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்.

**காரார்மேனிநிறத்தெம்பிரானைக் கடிகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி *
ஆராவின்னமுதுண்ணத்தருவன்நான் அம்மந்தாரேனென்றமாற்றம் *
பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன் பட்டர்பிரான்சொன்னபாடல் *
ஏராரின்னிசைமாலைவல்லார் இருடீகேசனடியாரே. (11)

காராரித்யாதி. மேகத்தோடுசேர்ந்த திருமேனியின் நிறத்தையுடையனாய் எனக்கு உபகாரகனானவனை. கடிகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி. நறுநாற்றம் கமழாநின் றுள்ள அழகியகுழலை யுடையளான யசோதைப்பிராட்டி. ஆராவித்யாதி. ஒரு காலும் தெகுட்டாததாய் இனிதாயிருந்துள்ள என்னிளங்கொங்கையமுதமுண்ண முன்புந்தந்து மேலும்தருவாளாயிருந்த நான் உன்னை யறிந்துகொண்டபின்பு, "உனக்கம்மந்தாரேன், தர அஞ்சுவன்" என்று சொன்ன சொலவை. பாராரித்யாதி. விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடு வாசியற இருந்தாரிருந்தவிடமெங்கும் கொண்டாடுகையாலே பூமியெங்கும் நிறைந்திருப்பதாய், ஸ்வாபாவிகமான புகழையுடையராய், திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலான, ஏராரித்யாதி. இயலழகால்மிக்கு, அதுக்குமேலே இனியவிசையோடே கூடியிருந்துள்ள ஸந்தர்ப்பத்தை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். இருடீகேசனடி யாரே. இந்த்ரியங்களைப் பட்டிபுகுராமல் ஸ்வரூபமாக நடக்கும்படி நியமிக்குமவ னுக்கு நித்யகிங்கரராகப் பெறுவர். .... (11)

மூன்றும்பத்து—முதல்திருமொழி முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம் பத்து-இரண்டாந்திருமொழி-அஞ்சனவண்ணனை, ப்ரவேசம்.

"அம்மமுண்ணத்துயிலெழாய்" என்றும் "சுணநன்றணிமுலையுண்ணத் தருவன்" என்றும் "இவன்பருவத்துக்கு அநுகுணமான தாரகமிது" என்று நினைத்து காலாநுகுணமாக முலைகொடுத்துப்போரும் மாதாவான யசோதைப் பிராட்டி, இவனுடைய சேஷ்டிதங்களைக்கண்டு இவன்பக்கல் புத்ரத்வாதி ப்ரதிபத்தி குலைந்து தேவதாப்ரதிபத்தி விளைந்து, இவன் "அம்மமுண்ணவேணும்" என்று அழச்செய்தேயும், "உன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன்" என்று பலகாலும் சொன்ன ப்ரகாரத்தை. தாமும் அப்படியே பேசி அநுபவித்தாராய் நின்றார்-கீழ்; அவள் அத்தை அப்போதேமறந்து, முன்போலே தன்னுடைய புத்ரனாகவே இவனை ப்ரதிபத்திபண்ணி அபிமாநித்து, ப்ராஹ்மணர்க்கு பால்யத்திலே ப்ரஹ்மசர்ய மநுஷ்டித்துப் பின்பு கார்ஹஸ்த்ய மநுஷ்டிக்கை தர்மமாயிருக்குமாபோலே இடையர்க்கும் இளம்பருவத்தில் கன்றுகள்மேய்த்து, பக்வரானபின்பு பசுநிரைமேய்க்கை ஜாத்யுசிதமாகையாலே, "[illegible]" என்கிறபடியே கன்றுகள்மேய்க்கத் தகுதியான பருவத்தை ப்ராப்தனானவிவனை *சிறுகாலேயூட்டி யொருப்படுத்தி, கன்றுகள் மேய்க்கும்படி போகவிட்டு, அவன்போனவநந்தரம் க்ஷணகாலவிச்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாதவளாகையாலே அவன் ஊரிலே நின்று செய்யும் ஸ்வைர விஹாரங்களையெல்லாம் பரக்கச்சொல்லி, இப்படி செய்து திரியாமல் "கன்றுகளின் பின்னே இவனை என்செய்யப்போகவிட்டேனோ" என்று இவனுடைய மார்த்தவத்தையும், போகிறவிடத்தின் காடிந்ய-ஔஷ்ண்யங்களையு மநுஸந்தித்து, "ஸுகுமாரனான விவனை இப்படியிருக்கிற காட்டிலே போகவிட்டேனே" என்றும், அவ்வளவுமன்றிக்கே, "குடையும் செருப்பும் கொடாமல் வெய்யிலும் கல்லும் முள்ளுமான தேசத்திலே போகவிட்டேனே" என்றும் பஹுமுகமாக க்லேசித்துச்சொன்ன ப்ரகாரத்தை, தததவஸ்த்தாபந்நராய்க்கொண்டு தாமுமப்படியேபேசி அநுபவிக்கிறார்-இத்திருமொழியில். .... *

**அஞ்சனவண்ணனை ஆயர்கோலக்கொழுந்தினை *
மஞ்சனமாட்டி மனைகடோறுந்திரியாமே *
கஞ்சனைக்காய்ந்த கழலடிநோவக்கன்றின்பின் *
என்செயப்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. (1)

அஞ்சனவண்ணனை. * கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படி அஞ்சநம்போலே யிருண்டிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனை. அஞ்சநம்—மை. மைப்படி மேனியிறே. ஆயரித்யாதி. கன்றுகளின்பின்னேபோகிறபோதை நடையின் த்வரையும் திருமேனியின் குறுவெயர்ப்பும் அலைந்த திருக்குழல்களும் திருக்கையில் பிடித்த பொற்கோலுமான ஆயர்கோலத்தையுடையனாய், அவர்களுக்கு முன்னேடிக் கார்யம்பார்க்கும் தலைவனானவனை. அன்றிக்கே, வேரிலே வெக்கைதட்டினால் கொழுந்து முற்பட வாடுமாபோலே அவர்களுக்கு ஒருநோவுவந்தால் முதல் தன் முகம் வாடும்படியிருக்கையாலே "கொழுந்து" என்கிறதாகவுமாம். "ஆயர் கொழுந்தாய்" என்றாரிறே ஆழ்வார். மஞ்சனமித்யாதி. 'பொன்போல் மஞ்சன

மாட்டி'' என்கிறபடியே திருமேனியழகு விளங்கும்படி திருமஞ்சனம் செய்து, தன் மனைபோலே பிறர்மனைகடோறும் வ்யாபரித்துத் திரியக்கண்டிருக்கப்பெருதே. கஞ்சனைக் காய்ந்த கழலடிநோவ. கடிநப்ரக்ர்தியான கம்ஸனை உதைக்கையாலே நொந்ததிருவடிகளானவை கல்லும் கரடுமான காட்டுவழியிலே நடக்கையாலே மிகவும் நோம்படியாக. கழலடி. வீரக்கழலை யுடைத்தான திருவடிகளென்கை. கன்றின்பின் என்செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேன். ஓரிடத்தில் நில்லாதே பரந்தோடித்திரியும் கன்றுகளின் பின்னே ம்ர்துப்ரக்ர்தியான பிள்ளையை ஏதுக்காகப் போகவிட்டேன். இவன் பக்வனாய் சத்ருஜயம்பண்ண வல்லனானாலும் ''பிள்ளை'' என்றிறே இவள் சொல்லுவது. எல்லே பாவமே. என்னே! நான் பண்ணின பாபமிருந்தபடி என்! என்று வெறுத்துச்சொல்லுகிருள். .... (1)

பற்றுமஞ்சள்பூசிப் பாவைமாரொடுபாடியில் *
சிற்றில்சிதைத்தெங்கும் தீமைசெய்துதிரியாமே *
கற்றுத்தூளியுடை வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின் *
எற்றுக்கென்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. (2)

பற்றுமஞ்சள்பூசி. ஊரிற் பெண்கள் தங்களுக்குப் பூசுகைக்கு மஞ்சள் அரைத்தால் பற்றுப் பார்ப்பது இவனுடம்பிலேயாய்த்து. ஒருத்தர் இழுசினவிடத்திலே ஒருத்தரிழுசாதே தனித்தனியே யிழுசி, பற்றுப்பார்க்கையாலே திருமேனியெங்கும் மஞ்சள் பூசினுற்போலே யிருக்குமாய்த்து. அத்தைப்பற்ற "பற்று மஞ்சள்பூசி'' என்கிருள். பாடியில்-பாவைமாரொடு. திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களோடே. சிற்றில் சிதைத்து. தன்னை உபேக்ஷித்திருந்து விளையாடுகிறவர்களுடைய கொட்டகங்களை யழித்து. எங்கும் தீமைசெய்து திரியாமே. இப்புடைகளிலே எங்கும் தீம்புகளைச் செய்து திரியாதபடியாக, இப்படி திரியக்கண்டிருக்கை போலே காணும் இவள் தானுகப்பது. கற்றுத்தூளியுடை வேடர்கானிடை. முன்பின் வருகிறவர்களைத் தெரியாதபடி கன்றுகளினுடைய தூளியாலே வ்யாப்தமாய் அடிச்சுப்பறிக்கும் வேடர் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டிலே. கன்றின்பின் எற்றுக்கென் பிள்ளையைப் போக்கினேன். புறம்பொன்றையும் பார்க்கவொட்டாதே தன்பின்னே ஓடித்திரியப்பண்ணும் கன்றுகளின் பின்னே என்ன ப்ரயோஜநத்துக்காக என் பிள்ளையைப் போகவிட்டேன். எல்லேபாவமே. பூர்வவத். ... (2)

நன்மணிமேகலை நங்கைமாரொடுநாடொறும் *
பொன்மணிமேனி புழுதியாடித்திரியாமே *
கன்மணிநின்றதிர் கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
என்மணிவண்ணனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. (3)

நன்மணியித்யாதி. நல்லரத்நங்களாலே சேர்க்கப்பட்ட மேகலையையுடையராய், ஜாத்யுசிதமான குணபூர்த்தியையுடையரான பெண்களோடே ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே நாடோறும். பொன்னித்யாதி. அழகிய நீலரத்நம்போலே யிருக்கிற திருமேனி அவர்களோடு இட்டீடுகொள்ளுகையாலே புழுதியாடித் திரி

யாதபடியாக. * மஞ்சனமாட்டி மனைகடோறும் திரியக்காண்பதிலும் இப்படி புழுதி யாடித் திரியக் காண்கைபோலேகாணும் இவள் தானுகந்திருப்பது கன்மணியித் யாதி. "கன்று மேய்த்து விளையாடவல்லானை வரைமீகானில்'' என்கிறபடியே மலைமேல் காடுகளிலே கன்றுகளை மேய்க்கையாலே ஜாத்யுசிதமாக இவன் கன்று களை யழைக்கிற த்வநியாலும், அவைதான் கூப்பிடுகிற த்வநியாலும், அங்குண் டான மலையானது மணித்வநிபோலே நின்று ப்ரதித்வநி எழும்படியான காட்டு வழியிலே கன்றின்பின்னே. என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன். ஏதேனுமொ ன்றைக் கண்டவாறே வெருண்டோடுகிற கன்றுகளின்பின்னே, எனக்கநுபாவ்ய மான நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையவனைப் போகவிட்டேன். எல்லேபாவமே.

வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்தலர்தூற்றிட *
பண்ணிப்பலசெய்து இப்பாடியெங்குந்திரியாமே *
கண்ணுக்கினியானைக் கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
எண்ணற்கரியானைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. (4)

வண்ணமித்யாதி. வண்ணம்-அழகு அழகியதாய்க் கறுத்திருந்துள்ள குழலை யுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள் தலைகுலையவோடிவந்து பழிதூற்றும்படியாகப் பண்ணி. பலசெய்திப்பாடியெங்கும் திரியாமே. 'பல' என்னுமதொழிய இத்தனை யென்று பரிகணிக்க வொண்ணுதபடியான தீம்புகளைச் செய்து இவ்வூரெங்கும் திரி யாதபடியாக. அலர்தூற்றுகையும் இவனிப்படி செய்கையுந்தானே ரஸ்யமாயிருக் கும்போலே காணுமிவளுக்கு. கண்ணுக்கினியானை. தீம்பாலே நெஞ்சுகள் புண்பட் டாலும் கண்வாங்க வொண்ணுதபடி த்ர்ஷ்டிப்ரியனு யிருக்குமவனை. எண்ணற்கரி யானை. ஸ்வயத்நத்தாலே பெறப்பார்ப்பார்க்கு நினைக்கைக்கும் அரியனுனவனை. கானதரிடைக்கன்றின்பின் – போக்கினேன். இப்படி துர்லபனுனவனைக் காட்டுவழி யிலே கன்றுகளின்பின்னே போகவிட்டேன். எல்லேபாவமே. ... (4)

அவ்வவ்விடம்புக்கு அவ்வாயர்பெண்டிர்க்கணுக்கனுய் *
கொவ்வைக்கனிவாய்கொடுத்துக் கூழைமைசெய்யாமே *
எவ்வஞ்சிலையுடை வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின் *
தெய்வந்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. (5)

அவ்வவ்விடம்புக்கு. மச்சொடு மாளிகை நிலவறை முதலான அவ்வவ ஸ்த லங்களிலே பிறர்க்குத் தெரியாதபடி சென்றுபுக்கு. அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக் கனுய். அவ்வவ ஸ்தலங்களிலிருந்த இடைப்பெண்களுக்கு அந்தரங்கனுய். அதா வது அவர்கள் புத்த்யதீநமாகத் தன்னைச் சமைத்துவைக்கை. கொவ்வைக்கனிவாய் கொடுத்து. கோவைப் பழம்போலே யிருக்கிற திருவதரத்தை அவர்களுக்கு ஜீவந மாகக் கொடுத்து. கூழைமை செய்யாமே. கூழ்மைத்தனமடித்துத் திரியாமே. கூழ மையாவது – "உன்னை யல்லதறியேன். உன்னலல்லது தரியேன்'' என்று அவ ரவர்க்கே யற்றுனய்ப் பரிமாறுகை. எவ்வம் சிலை யுடை வேடர்கானிடை. எவ்வம்சிலை யென்றது – "எவ்வம் வெவ்வேல்'' என்னுமா போலே. கண்டவர்களுக்கு பயங்கர மாய்க்கொண்டு து:கத்தைப் பண்ணுநின்றுள்ள சிலையென்னுதல். அன்றிக்கே,

“ஏவம்” என்கிறவித்தை, “எவ்வம்” என்று குறைத்துக்கிடக்கிறதாய், “ஏ” என்று அம்புக்குப்பேராய், அம்போடே சேர்ந்த சிலையென்னவுமாம். முற்பட்ட யோஜனைக்கு, எவ்வமென்றது–எவ்வத்தைப் பண்ணுநிற்கு மென்றபடி; பிற்பட்ட யோஜனைக்கு எவ்வம் என்கிற விடத்தில் வகரவொற்று கீழிலடிகளுக்குச் சேரவேண்டுகையாலே வந்துகிடக்கிற வித்தனை. இப்படி யிருந்துள்ள சிலையை யுடையரான வேடர் வர்த்திக்கிற காட்டிடத்திலே கன்றின்பின் தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன், ஸ்வைர கதியான கன்றுகளின்பின்னே தேவர்களுக்குத் தலையானவனைப் போகவிட்டேன். எல்லேபாவமே. ... ... (5)

மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய்விழுங்கிப்போய் *
படிறுபலசெய்து இப்பாடியெங்குந்திரியாமே *
கடிறுபலதிரி கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
இடறவென்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. (6)

மிடறு மெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய். இத்தால் – வெண்ணெய் விழுங்கும்போதை அநாயாஸம் சொல்லுகிறது. அதாவது – ஓதநாபூபாதிகள் அமுது செய்யும்போது குறிக்கொண்டு திருப்பவளத்திலே இட்டிருந்து மென்று மெள்ள மிடற்றுக்குக்கீழே யிழிச்சவேணுமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, “தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கையார விழுங்கிய” என்று சொல்லுகிறபடியே வெண்ணெயினுடைய ஸம்ர்த்தியைக்கண்டு ப்ரியப்பட்டு அபிநிவேசாதிசயத்தாலே திருக்கையை விரித்து நிறையவள்ளி “கைகலந்துண்டான்” என்கிறபடியே இடக்கையாலும் வலக்கையாலும் வாரியமுது செய்யும்போது ஒருபருக்கை யில்லாமையாலே மிடற்றிலுறுத்தாமல் மெழுமெழுத்து உள்ளே யோடும்படியாயிறே யிருப்பது. ஆகையால் இது இவன் ஸௌகுமார்யத்துக்குச் சேர்ந்திருக்குமிறே. இப்படி வெண்ணெயை யமுதுசெய்து, கவ்யாந்தரங்களிற் காட்டிலும் இவன் விரும்பியிருப்பது வெண்ணெயேயிறே. ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்கைக்காகவிறே வந்தவதரித்ததும். விழுங்கிப்போ யென்றது – விழுங்கியிட்டென்னுதல்; வெண்ணெயை விழுங்கி, தான் அல்லாதாரைப்போலே இவ்விடத்தில் நின்றும் ஸ்தலாந்தரத்திலே போயென்னுதல்; ஸ்வக்ர்ஹத்திலே இப்படி வெண்ணெயை விழுங்கிப் புறம்போயென்னுதல்.

படிறுபலசெய்து படிறு – தீம்பு. பலவென்கையாலே – அதுக்கு எண்ணில்லாமை சொல்லுகிறது. “பந்துபறித்துத் துகில்பற்றிக் கீறிப் படிறன் படிறு செய்யும்” என்கிறபடியே விளையாடுகிற பெண்கள் கையில் லீலோபகரணங்களைப் பறிப்பது, அவர்கள் புடைவைகளைப் பற்றிக் கிழிப்பது, சிற்றில்களை யழிப்பது, “தொட்டுதைத்து நலியேல்” “எம்மைப்பற்றி மெய்ப்பிணக் கிட்டக்கால்” என்கிறபடியே அவர்களோடே இட்டீடுகொண்டு மெய்ப்பிணக் கிடுவதாய்ச் செய்யும் வ்யாபாரங்களுக்கு ஓரவதியில்லையிறே இவன் செய்யுமவை அவாச்யமுமாய் அஸங்க்யேயமுமா யிருக்கையாலேயிறே “படிறு” என்றும் “பல” என்றும் இவள் அடக்கிச் சொல்லிவிட்டது. இப்படி செய்து. இப்பாடியெங்கும் திரியாமே. ஓரகமிரண்டகத்தள வன்றிக்கே, ஒருதெரு இரண்டு தெருவளவு மன்றிக்கே, பஞ்சலக்ஷம் குடியாய் ஒருகோல் ஒருமனையான இத்திருவாய்ப்பாடியெங்கும் இப்படி திரி

யாதபடியாக. ''அஞ்சவுரப்பாளசோதையையாணுட விட்டிட்டிருக்கும்''=இவன் இப்படி செய்யாநின்ருல் பயப்பட நியமியாதே ''நம்முடைய பிள்ளையும் ஸமர்த்தனுய் இப்படி செய்யப்பெற்ரேம்'' என்று இது தன்னைக்கண்டு உகந்திருக்குமவளிறே,

ஆகையாலிறே இப்படி திரியாதபடி போகவிட்டேனென்றுக் லேசிக்கிறது.

கடிறுபலதிரி. களிறுகள் பலவும்திரிகிற. ''கெளிறு'' என்கிற மத்ஸ்யத்தை, ''கெடிறு'' என்னுமாபோலே, களிறு என்கிற வித்தை, ''கடிறு'' என்கிறது. கருடனை ''கருளன்'' என்று டகரத்துக்கு ளகரமாகச் சொல்லுகிருப்போலே, களிற்றை ''கடிறு'' என்று ளகரத்துக்கு டகரமாகச் சொல்லுகிறது. ஆனைகள் பலவும் திரிகிற வென்கையாலே; ''காட்டானைகள் ஆளைக்கண்டால் ஓடித் தொடர்ந்து விழவிட்டுக் கொல்லும்'' என்று அஞ்சிச் சொல்லுகிருள். கானதரிடை. காட்டுவழியிடத்திலே. அதாவது-சிற்றடிப்பாடாகையாலே இடவாய் வலவாய்ப் போக இடமற்றிருக்குமிறே. கன்றின்பின். அதிலும் தன்னிஷ்டத்திலே போய் வருகையன்றிக்கே, புல்லுக்கண்ட விடத்திலே நுழைந்து போகா நிற்கும் கன்றுகளின் பின்னே திரியவேணுமே. இடறவென்பிள்ளையைப் போக்கினேன். இப்படி தட்டித்திரியும்படியாக ஸுகுமாரனை வென்பிள்ளையைப் போகவிட்டேன். எல்லே பாவமே. .... (6)

வள்ளிநுடங்கிடை மாதர்வந்தலர்தூற்றிட *
துள்ளிவிளையாடித் தோழரோடுதிரியாமே *
கள்ளியுணங்கு வெங்கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
புள்ளின்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே.

வள்ளியித்யாதி. வள்ளி-கொடி கொடிபோலே நுடங்குகிற இடையை யுடையரான பெண்கள் வந்து தங்கள் திறத்தில் இவன் செய்த படிறுகளைச் சொல்லிப் பழிதூற்ற. உளைய விளையாடினுல் பழிதூற்ரு திரார்களிறே. துள்ளி விளையாடித் தோழரோடு திரியாமே. இப்படி இவர்கள் வந்து பழிதூற்ரு நின்ருல் ஒரு சற்றும் பயமின்றிக்கே இதுதன்னையே தனக்கேற்றமாகக் கொண்டு கர்வித்து, குழக்கன்றுகள் செருக்காலே துள்ளுமாபோலே நிலத்தில் மிதித்து நடவாதே துள்ளிக் கொண்டு விநோதித்து * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான தோழன்மாரோடே திரியாதபடியாக. கள்ளியுணங்குவெங்கானதரிடைக் கன்றின்பின். அநாவ்ர்ஷ்டியிலும் பசுமைமாருத கள்ளியானது நிலவெம்மையாலே பால்வற்றிப் பசுமை யழிந்து உலரும்படி அத்யுஷ்ணமான காட்டு வழியிலே கன்றுகளின் பின்னே. புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன். பெரிய திருவடிக்கு நாயகனுய் அவன் மேற்கொண்டு ஸஞ்சரிக்குமதொழிய ஒரு காலமும் கால்நடை திரியாதவனைப் போக்கினேன். எல்லேபாவமே. ... ... (7)

பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்டவப்பாங்கினுல் *
என்னிளங்கொங்கை அமுதமூட்டியெடுத்தியான் *
பொன்னடிநோவப் புலரியேகானிற்கன்றின்பின் *
என்னிளஞ்சிங்கத்தைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே.

பன்னிருதிங்கள். "த்வாதஶே மாஸே" என்கிறபடியே சக்ரவர்த்தி திருமகனைப் போலே இவனும் பன்னிரண்டு மாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணியிறே பிறந்தது. கர்ப்பிணிகளாக ஸ்த்ரீகள் தங்களுடைய ஆதரத்தால், ஸ்திதி கமந சயநாதிகளால் கர்ப்பத்திலிருக்கிற பிள்ளைகளுக்கு நலுக்கம்வாராதபடி பேணிக் கொண்டிறே திரிவது; அப்படியே இவளும் பன்னிரண்டு மாஸமும் ஒரு நலுக்கம் வாராதபடி பேணி தன் வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டிருந்த ஸ்நேஹ விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறாள்—பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்ட அப்பாங்கினால் என்று. என்னிளங்கொங்கை யமுதமூட்டி யெடுத்தியான். வயிற்றிலிருந்த காலம் நலுங்காமல் நோக்கினவள், பிறந்து வளருகிற காலத்தில் நலுங்கவிடாளிறே; ஆகையாலே இவனுடைய பருவத்துக்கீடான தாரகமிட்டு தானெடுத்து வளர்த்துக்கொண்டு போந்தபடி சொல்லுகிறாள். இப்படி ஸ்நேஹிநியான வென்னுடைய இளமுலையில் பாலையூட்டி யானெடுத்து. பிள்ளை முழுசி முலை நெருடுங்காலத்தில் "வரக்கு" என்று இருக்கையன்றிக்கே குழைந்திருக்கும்படியைப்பற்ற "இளமுலை" என்கிறது. கொங்கையமுதமென்கையாலே – முலைப்பாலென்கிறது ஊட்டியெடுத்தியானென்றது நிலத்தில் விடாமல் ஒக்கலையிலெடுத்துக்கொண்டு திரிந்து வளர்ந்து வைத்தேனென்கை. பொன்னடிநோவப் புலரியேகானிற் கன்றின்பின். தண்போது கொண்ட தவிசு "நெருஞ்சி" என்னும்படி அத்யந்தம் ம்ருதுவாய் ஸ்ப்ர்ஹணீயமான திருவடிகள் கடிநஸ்தலத்திலே நடக்கையாலே உளைந்து நோம்படியாக, சிறுகாலே காட்டிலே மேய்ச்சல் கண்டவிடத்திலேயோடும் கன்றுகளின் பின்னே. என்னிளஞ்சிங்கத்தைப் போக்கினேன். என்னுடைய பிள்ளையாய் நான் சீராட்டி வளர்க்கையாலே ஸிம்ஹக்கன்று போலே செருக்கித் திரிகிறவனைப் போகவிட்டேன். எல்லேபாவமே. .... (8)

குடையுஞ்செருப்புங்கொடாதே தாமோதரனைநான் *
உடையுங்கடியன ஊன்றுவெம்பரற்களுடை *
கடியவெங்கானிடைக் காலடிநோவக்கன்றின்பின் *
கொடியேனென்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே.

குடையும் செருப்பும் கொடாதே. வெயிலுக்கு ரக்ஷகமான குடையையும், அடிச்சூட்டுக்கும் முள்ளு முதலானவற்றுக்கும் ரக்ஷகமான செருப்பையும்கொடுத்துவிடாதே. தாமோதரனை நான். எனக்கு பவ்யனாய் நான் கட்டின கட்டு அவிழ்க்கமாட்டாமலிருந்த பிள்ளையானவனை நான். உடையுங்கடியனவூன்று வெம்பரற்களுடை. உஷ்ணத்தாலே தான் உடைந்துகிடப்பதாய், கூரியதாய்க்கொண்டு காலிலே வூன்றுவனவாய், கால்வைக்கப் பொறாதபடி அத்யுஷ்ணமான பருக்கைகளையுடைய. கடியவெங்கானிடை. மேல் ஒதுங்க நிழலில்லாதபடி கொடியதாய் வெவ்விதான காட்டிலே. காலடிநோவ. கால்களின் உள்ளடி நோம்படியாக. கன்றின்பின் கொடியேனென்பிள்ளையைப் போக்கினேன். பச்சை கண்ட விடமெல்லம் பரந்துதிரியும் கன்றுகளின் பின்னே இவற்றை யெல்லாம் ஒக்கவொக்க நிருபியாத கொடுமையை யுடையேனான நான் ஸுகுமாரனான வென்னுடைய பிள்ளையைப் போகவிட்டேன். எல்லேபாவமே. .... (9)

(அவ) நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்கு பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

என்றுமெனக்கினியானை யென்மணிவண்ணனை *
கன்றின்பின்போக்கினேனென்று அசோதைகழறிய *
பொன்திகழ்மாடப் புதுவையர்கோன்பட்டன்சொல் *
இன்தமிழ்மாலைகள்வல்லவர்க்கு இடரில்லையே. (10)

என்று மெனக்கினியானை. இப்போது செய்கையன்றிக்கே, எல்லாக்காலத்
திலும் எனக்கு ரஸாவஹனானவனை. என்மணிவண்ணனை. எனக்கு அநுபாவ்யமான
நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையவனை. கன்றின்பின்போக்கினேனென்றசோதை
கழறிய. "விளைவதறியாதே கன்றுகளின் பின் போகவிட்டேன்" என்று யசோதைப்
பிராட்டி க்லேசப்பட்டுச் சொன்னதை. பொன்றிகழ்மாடப் புதுவையர்கோன் பட்டன்
சொல். பொன்னாலே செய்யப்பட்டு விளங்காநின்றுள்ள மாடங்களையுடைய
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரி லுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த.
இன்றமிழித்யாதி. சப்தார்த்தங்களினுடைய ரஸத்தை யுடைத்தான தமிழ்த்தொ
டைகளான விப்பத்தை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்களுக்கு பகவத் விச்லேஷ
து:க்கமில்லை. .... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

12. X. 90.

மூன்றும் பத்து-மூன்றுந் திருமொழி-சீலைக்குதம்பை, ப்ரவேசம்.

ஜாத்யுசித தர்மமாகையாலே யவனைக் கன்றுகள் மேய்க்கப் போகவிட்ட
யசோதைப்பிராட்டி, அவன் போனவநந்தரம் தத்விச்லேஷா ஸஹையாய்க்
கொண்டு அவன் ஊரில் நின்றபோது செய்யும் லீலாசேஷ்டிதங்களை யெல்லாம்
சொல்லி, இப்படிசெய்து திரியாமல் இவனை எதுக்காகப் போகவிட்டேன் என்றும்,
அவனுடைய மார்த்தவத்தையும் போகிறவிடத்தின் கொடுமைகளையு மநுஸந்
தித்து, இப்படி ஸௌகுமாரனானவிவனை இந்தக்கொடியகாட்டிலே கன்றுகளின்
பின்னே போகவிட்டேன் என்றும் க்லேசித்துச் சொன்ன ப்ரகாரங்களை, தாமும்
அப்படியே அவனைக்குறித்துப்பேசி யநுபவித்தாராய் நின்றார்-கீழ்; கன்றுகளை
மேய்த்து மீண்டு வருகிறபோது அவள் எதிரே சென்று அவனுடைய திருமேனி
யையும் அலங்காரத்தையும் கண்டு ப்ரீதையாய், தானநுபவித்துப் பலர்க்கு மழைத்
துக்காட்டி, லோகத்திலே என்னைப்போல் பிள்ளைபெற்றா ரில்லையென்பது; நான்
வாழ்வையுகந்து உன்னைக் கன்றுமேய்க்கப் போகவிட்டேன், என்னைப்போலே
கடிநசித்தையாயிருப்பாளொருஸ்த்ரீ யில்லையென்பது; உன்னுடைய திருமேனி
யெல்லாம் கற்றுத்தூளியா யிருக்கிறதுகாண், நீராடத்தக்கது சேமித்துவைத்
தேன், நீராடி யமுதுசெய்யென்பது; குடையும் செருப்பும் கொடாமையாலே திரு
வடிகளும் வெதும்பித் திருக்கண்களும் சிவந்து திருமேனியுமலசுதலை யடைந்தாய்
காண் என்பதாய்; பின்னையும் பலவற்றையும் அவனைக்குறித்துச் சொல்லிக்கொண்டு
சென்று, "கண்ணா நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல் கோலஞ்செய்

திங்கேயிரு" என்னுமதளவாக வவன் செய்யுமவையும் தவிருமவையும் கற்பித்த பாசுரங்களை யெல்லாம் தததவஸ்தாபந்நராய்க்கொண்டு, தம்முடைய ப்ரேமாதிசயத்தாலே தாமுமவனைக்குறித்து அப்படியேபேசி, அந்த ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியிலே. ....

சீலைக்குதம்பையொருகாதொருகாது செங்கிறமேற்றேன்றிப்பூ *
கோலப்பணைக்கச்சுங்கூறையுடையுங் குளிர்முத்தின்கோடாலமும் *
காலிப்பின்னேவருகின்ற கடல்வண்ணன்வேடத்தைவந்துகாணீர் *
ஞாலத்துப்புத்திரனைப்பெற்றார் நங்கைமீர்நானேமற்றாருமில்லை. (1)

சீலையித்யாதி. ஒருகாதிலே சீலைக்குதம்பை, ஒருகாதிலே சிவந்தநிறத்தையுடைய மேல்தோன்றிப்பூ. இரண்டுகாதிலும் சீலைக்குதம்பையிட்டு விட, அதிலே ஒருகாதிலத்தைக் கழற்றிப்பொகட்டுச் செங்காந்தள் பூவை யிட்டுக்கொண்டு வந்தானாய்த்து. கோலப்பணைக் கச்சுங் கூறையுடையும். திருமேனிக்குத் தகுதியாகச் சாத்தின பரிவட்டமும், அதுநழுவாதபடி அதின்மேலேசாத்தின தர்சநீயமாய்ப் பெரிதான கச்சும். குளிர்முத்தின் கோடாலமும். குளிர்ந்தமுத்தாலே சமைக்கப் பட்டுப் பிறைபோலே வளைந்திருக்கிற ஹாரமும். "ஆரம்" என்கிறவிது "ரலயோரபேதஃ" என்கிற ந்யாயத்தாலே "ஆலம்" என்று கிடக்கிறது. அன்றிக்கே, "ஆரம்" என்று பாடந்தானாகவுமாம். காலிப்பின்னேவருகின்ற கடல் வண்ணன் வேடத்தை வந்துகாணீர். "காலி" என்கிறவிது ஜாதிப்பேச்சாகையாலே, இவ்விடத்தில் கன்றுகளைக் சொல்லுகிறது, கன்றுகளை வயிறுநிறையமேய்த்து அவற்றை முன்நடக்கவிட்டு தான்பின்னேவாரா நிற்கிற, கடல்போன்ற நிறத்தையுடையவனுடைய அலங்காரத்தை வந்துகாணிகோள். "சீலைக்குதம்பை" இத்யாதியாற் சொன்னவொப்பனையையிறே "இங்கு வேஷம்" என்கிறது. காணீரென்கிறது—கண்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படிவந்து காணுங்கோளென்கை. ஞாலத்தித்யாதி. யிள்ளைவாசியறியும் குணபூர்த்தி யுடையவர்களே! லோகத்தில் புத்ரனைப்பெற்றவர்களில் "நல்லபிள்ளைபெற்றவள்" என்று சொல்லத்தக்கேன் நானே, மற்றொருவருமில்லை. "என்னநோன்பு நோற்றாள் கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்" என்று கொண்டாடப்பட்டார் என்னையொழிய மற்றொருவருண்டோவென்கை. .... (1)

(அவ) "காலிப்பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன் வேடத்தை வந்து காணீர்" என்று கன்றுமேய்த்து வருகிறபோதை அவனுடைய வடிவையும் அலங்காரத்தையும் தானநுபவித்துப் பிறர்க்குக் காட்டினாளாயிறே கீழ்நின்றது; இது அவனை எதிரே சென்று அணைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தாலே அவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிற பாசுரமாயிருக்கிறது. ....

கன்னிநன்மாமதிள்சூழ்தரு பூம்பொழிற்காவிரித்தென்னரங்கம் *
மன்னியசீர்மதுசூதனாகேசவா பாவியேன்வாழ்வுகந்து *
உன்னையிளங்கன்றுமேய்க்கச் சிறுகாலேயூட்டியொருப்படுத்தேன் *
என்னில்மனம்வலியாளொருபெண்ணில்லை யென்குட்டனேமுத்தந்தா. (2)

கன்னியித்யாதி. அழிவில்லாததாய் அகிலஜநமநோஹரமாய் அரணுகப் போரும்படியான பெருமையை யுடைத்தாயிருந்துள்ள திருமதிள்களாலே சூழப் பட்டு, நித்ய வஸந்தமான திருச்சோலைகளை யுடைத்தாய், அவற்றை வளர்ப்பதான காவிரியாகிற மஹா நதியோடுங்கூடித் தெற்குத்திக்குக்கு ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள திருவரங்கன் திருப்பதியிலே யாவரும் வந்தடி வணங்கும்படி நித்யவாஸம்பண்ணு கிற ஸௌசீல்யகுணயுக்தனுய், ஆச்ரித விரோதிகளை மதுவை நிரஸித்தாய் போலே நிரஸித்துப் பொகடுமவனுய், அவர்களுக்கு மநுபாவ்யமாம்படி ப்ரசஸ்த மான திருக்குழலை யுடையனு யிருக்கிறவனே. பாவியேன் வாழ்வுகந்து. உன்னு டைய வருமை பெருமையும் ஸௌகுமார்யமுமறியாத பாவியானநான் ஜாத்யுசித தர்மாநுஷ்டாநமாகிற வாழ்வையுகந்து. உன்னை. இவ்வலைச்சலுக்கெல்லாம் ஆளல் லாதவுன்னை. இளங்கன்று மேய்க்க. அள்ளியுண்ணவறியாத உன்னைப்போலே, பறித்துக்கசக்கித் தீத்தவேண்டும்படியான இளங்கன்றுகளை மேய்க்கும்படியாக. சிறுகாலேயூட்டி யொருப்படுத்தேன். அவைமேய்க்கப் போங்காலமான விடிவோறே "மீள வருமளவும் உனக்கு தாரகமாக வேணும்'' என்று ஊட்டி அவற்றின்பின்னே போகவிட்டேன். என்னில் மனம்வலியா ளொருபெண்ணில்லை. இப்படி உன்னைப் போகவிட்டுப் பொருத்திருந்த வென்னிற்காட்டில் நெஞ்சுர முடையாளொரு பெண் லோகத்திலில்லை. வேறுசிலராகில் நெஞ்சழிந்து விழுந்துவிடார்களோ வென்கை. என்குட்டனே முத்தம்தா. என்னுடைய சிறுப்பிள்ளையானவனே! முத் தம்தா வென்று அணைத்து உகந்து சொல்லுகிருள். முத்தம் – அதரம். (2)

காடுகளூடுபோய்க் கன்றுகள்மேய்த்துமறியோடி * கார்க்கோடற்பூச்
சூடிவருகின்றதாமோதரா கற்றுத்தூளிகாணுன்னுடம்பு *
பேடைமயிற்சாயற்பின்னைமணுளா நீராட்டமைத்துவைத்தேன் *
ஆடியமுதுசெய்யப்பனுமுண்டிலன் உன்னேடுடனேயுண்பான். (3)

காடுகளூடுபோய். கன்றுகளுக்குப் புல்லும் தண்ணீரு முள்ளவிடம் பார்க் கைக்காகவும், அவை மேய்க்கைக்காகவும் ஒன்றுபோலன்றிக்கே பலவகைப்பட் டிருந்துள்ள காடுகளுக் குள்ளேபோய். கன்றுகள் மேய்த்து மறியோடி. கன்றுகளை மேய்த்து, அவை கைகழியப் போகாமல் மறிக்கைக்காக முன்னேயோடி. கார்க் கோடல்பூச்சூடி வருகின்ற. அவை வயிறு நிறைய மேய்ந்து ஊரைநோக்கி மடங்கின வாறே ப்ரீதனுய், பெரிய கோடல் பூக்களைத் திருமுடியிலே சாத்திக்கொண்டு வாரா நிற்கிற. தாமோதரா. முன்பு தனக்கு நியாம்யனுயிருந்த பந்தத்தை யுணர்த் துகிருள் – மேலும் தான் நியமித்தபடி செய்கைக்காக. கற்றுத்தூளிகாணுன்னுடம்பு. கன்றுகளினுடைய திரளுக்கு நடுவே போகையாலே அந்த தூளி யேறிக்கிடக் கிறதுகாண் உன்னுடைய திருமேனியெங்கும் பேடை மயிற்சாயல் பின்னைமணுளா. மயில் பேடைபோலும் சாயலையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனுனவனே. இத்தால் – ஜாத்யுசித தர்மாநுஷ்டானத்தால்வந்த தூளிகையாலும், அதுதான் ரத்நத்திலேயேறின வார்ப்புப்போலேயிருக்கையாலும் எனக்கினிதா யிருந்ததாகி லும், உனக்கபிமதையான நப்பின்னை யோட்டைக்கலவிக்குறுப்பாகக் குளிக்க வேணுமென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பிக்கிருள். நீராட்டமைத்துவைத்தேன். நீராடு

கைக்கு வேண்டுவன சமைத்துவைத்தேன். அதாவது – எண்ணெய் புளிப்பழம் கொண்டு வருகையும், காய்ச்சின நீரோடு நெல்லி கடாரத்தில் பூரித்து வைக்கை யுமிறே. ஆடியமுதுசெய். இளைப்பாலே சடக்கென அமுது செய்யப்புகுராதே, நீராடிவிட்டு அமுது செய்யவேணும். அப்பனுமுண்டிலன் உன்னோடுடனே யுண்பான். "உன்னோடுடனே யுண்ணவேணும்'' என்று உங்கள் தமப்பனாரும் உண்டிலர். ஆனபின்பு, காலவிளம்பம்பண்ணாதே கடுக அமுது செய்யென்கை. (3)

கடியார்பொழிலணிவேங்கடவா கரும்போரேறே * நீயுகக்குங்
குடையுஞ்செருப்புங்குழலுந்தருவிக்கக் கொள்ளாதேபோனாய்மாலே *
கடியவெங்கானிடைக்கன்றின்பின் போன சிறுக்குட்டச்செங்கமல
வடியும்வெதும்பி * உன்கண்கள்சிவந்தாயசைந்திட்டாய் நீயெம்பிரான்.

கடியித்யாதி. பரிமளப்ரசுரமான பொழில்களை யுடைத்தாய் அழகியதா யிருந்துள்ள திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே. கரும்போரேறே. கறுத்த நிறத்தை யுடைத்தாய், செருக்காலே எதிரேபொருது ஸ்வைரத்திலே திரியும் ரிஷபம்போலே, திருவாய்ப்பாடியை மூலையடியே நடத்தி, மேனாணிப்புத் தோற்றத் திரிகிறவனே. "பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு" என்னக்கடவதிறே. நீ யுகக்குமித்யாதி. நீ யுகக்குமவையான வர்ஷாதபவாரணமான குடையும், கண்டகாதி பரிஹாரகமான திருவடிநிலைகளும், கன்றுகளையமைத்து மேய்க்கைக்கும் அழைக்கைக்கு முறுப்பாக ஊதுகைக்குடலான வேய்ங்குழலும் தருவிக்கச்செய்தே இவற்றைவாங்கிக்கொள்ளாதே, கன்றுகள் மேய்க்கையில் வியாமோஹத்தாலே போனவனே. கடியவெங்கானிடைக் கன்றின்பின்போன. மிகவும்வெம்மையையுடைத்தான காட்டிலே கன்றுகள்போனவிடமெங்கும் துடர்ந்துபோன. சிறுக்குட்டச் செங்கமலவடியும் வெதும்பி. சிறுப்பிள்ளையான உன்னுடைய சிவந்தகமலம்போன்ற திருவடிகளும் கொதித்து. செங்கமலவடியென்கையாலே திருவடிகளினுடைய மென்மை குளிர்த்தி முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது. இப்படியிருக்கிற திருவடிகள் குடையும் செருப்புமின்றிக்கே * கடியவெங்கானிலே திரிந்தால் வெதும்பச் சொல்லவேண்டாவிறே. உன் கண்கள் சிவந்தாய். கால்கொதித்தால் கண்கள் சிவக்கை நிச்சிதமிறே. அதுக்குமேலே, கன்றுகளுக்கு மேய்ச்சல்தலைபார்க்கை, அவற்றின் வயிற்றிலே நிறைவுகுறைவு பார்க்கை, "துஷ்டம்ர்கங்கள் வருகிறதுண்டோ'' என்று சுற்றும்பலகாலும் பார்க்கை, கைகழியப்போனவை யுண்டோ வென்று மறிக்கைக்குப்பார்க்கைமுதலாக ஓரொன்றிலே ஊன்றப்பார்க்கையாலும் திருக்கண்கள் சிவக்குமிறே. அசைந்திட்டாய் நீ எம்பிரான். இளைத்திட்டாய் நீ என்னையனே. திருவடிகள்வெதும்பித் திருக்கண்கள் சிவந்தவளவேயோ, ஊருக்குள்ளே திரியும்போது ''கரும்போரேறு'' என்னும்படி புஷ்கலமான வடிவையுடையனாய்ச் செருக்கித்திரியக்கடவநீ போர இளைத்துவிட்டாயென்று வெறுத்துச் சொல்லுகிறாள். ... ... (4)

பற்றார்நடுங்கமுன்பாஞ்சசன்னியத்தை வாய்வைத்தபோரேறே * என்
சிற்றாயர்சிங்கமேசீதைமணாளா சிறுக்குட்டச்செங்கண்மாலே *
சிற்றாடையுஞ்சிறுப்பத்திரமும் இவைகட்டிலின்மேல்வைத்துப்போய் *
கற்றாயரோடுநீகன்றுகள்மேய்த்துக் கலந்துடன்வந்தாய்போலும். (5)

பற்றுரித்யாதி. "ஜஹ்ணாஹிவாணவா:" என்கிறபடியே உனக்கு ப்ராண பூதரான பாண்டவர்களை நலிகையாலே "விஷ்டிஜம் நமொக்ஷவது" என்னும்படி உனக்கு ஶத்ருக்களான துர்யோதனுதிகள் "ஸவொரஷொயா கூஜாஷ் ணாப ஷூ பாதிவ;ஷாரயக" என்கிறபடியே இதினுடைய த்வநியைக் கேட்டு நடுங்கும்படி யாக பாரத ஸமரத்திலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலேவைத்தூதி, யுத்தோந்முகமான ரிஷபம்போலே செருக்குத்தோற்ற நின்றவனே. என்சிற்றுயர் சிங்கமே. எனக்குபவ்யனுய் "தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள்" என்கிற சிறுப்பிள்ளை களோடேஸிம்ஹக்கன்றுபோலே மேனுணிப்புத்தோற்ற விளையாடித் திரிகிறவனே. சீதைமணுளா. ப்ரதிகூலநிரஸநமும் அநுகூல ரக்ஷணமும் கண்டால் "ஸதஜாஶ வரிஷஷ்ஜெ" என்கிறபடியே, உகந்தணைக்கும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு வல்லபனுனவனே. சிறுக்குட்டச் செங்கண்மாலே சிறுப்பிள்ளையாயிருக்கச்செய்தே புண்டரீகாக்ஷத்வத்தாலே "ஸர்வஸ்மாத்பரன்" என்று தோற்றும்படி யிருக்கிற வனே. சிற்றுடையுமித்யாதி. உன் பருவத்துக்குத் தகுதியான திருப்பரிவட்டமும் உன் திருக்கைக்கடங்கின விளையாடுபத்திரமுமாகிற விவற்றைக் கன்றுமேய்க்கப் போகிற த்வரையாலே கிடக்கைப்பாட்டிலே பொகட்டுப் போவாரைப்போலே, கண்வளர்ந்தருளின கட்டிலின்மேலேவைத்து மறந்துபோய். கற்றுயரோடு நீ கன்று கள்மேய்த்து. கன்றுகள் மேய்க்கிற இடைப்பிள்ளைகளோடே நீ கன்றுகளை மேய்த்து கலந்துடன் வந்தாய்போலும். "அவர்களிலே ஒருவன்" என்னலாம்படி அவர்க ளுடனே சேர்ந்து வந்தாயோதானென்று உகக்கிருள். .... (5)

அஞ்சுடராழியுன்கையகத்தேந்தும் அழகாநீபொய்கைபுக்கு *
நஞ்சுமிழ்நாகத்திஞேடுபிணங்கவும் நானுயிர்வாழ்ந்திருந்தேன் *
என்செய்யவென்னைவயிறுமறுக்கினுய் ஏதுமோரச்சமில்லை *
கஞ்சன்மனத்துக்குகப்பனவேசெய்தாய் காயாம்பூவண்ணங்கொண்டாய். (6)

அஞ்சுடரீத்யாதி. உன் திருமேனி நிறத்துக்கு பரபாகமான அழகிய தேஜஸ் ஸையுடைய திருவாழியை, வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியான உன் திருக்கையிலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற அழகையுடையவனே. நீபொய்கை புக்கு கருதுமிடம் பொருது, கைநிற்கும் பரிகரமுண்டாயிருக்க. இயற்றி யில்லா தாரைப்போலே நீ உன்னுடைய மார்த்தவத்தைப் பாராமல் நச்சுப்பொய்கையிலே போய்ப்புக்கு நஞ்சுமிழ் நாகத்திஞேடு பிணங்கவும் நானுயிர்வாழ்ந்திருந்தேன். க்ரோ தத்தாலே மேன்மேலென நஞ்சை யுமிழா நின்றுள்ள காளியனுகிற ஸர்ப்பத் தோடே. அது தன்னுடலாலே உன்னைக்கட்ட, அத்தையுதறிப் பொகட்டு, அத னுச்சியிலேறி அதின்வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்று திளைத்து வாயாலே ரத்தம் கக்கும்படியாட இப்படியாய்க்கொண்டு அந்யோந்யம் பிணங்கினபோது நான் ப்ராணஞேடே யிருந்தேனிறே. என்செய்ய வென்னை வயிறு மறுக்கினுய். ஏதுக்காக என்னை யிப்படி வயிறுமறுகப் பண்ணினுய். ஏதுமோரச்சமில்லை. இப்படி ஸாஹஸ ப்ரவர்த்திசெய்தால் "உனக்குத்தான் ஒரு தீங்குவரும்" என்றுதல், "எனக்கு வயி றெரியும்" என்றுதல், "லோகமிதுகண்டால் பொருது" என்றுதல், உனக்கு ஏக

தேசமும் ஒரு பயமில்லை. கஞ்சன்மனத்துக் குகப்பனவேசெய்தாய். ' உனக்கேதேனு மொரு அபாய மெப்போதோ வருவது'' என்று இடம்பார்த்திருக்கும் கம்ஸனுடைய மநஸ்ஸுக்கு ப்ரியமானவற்றையே செய்தாய். காயாம்பூ வண்ணங்கொண்டாய். காயாம்பூப்போலே யிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனே, வேண்டினபடியாகிறது. இவ்வடிவுக்கு ஒரு வைகல்யம் வாராமல் பிழைக்கப் பெற்றேனே யென்கை. (6)

பன்றியுமாமையுமீனமுமாகிய பாற்கடல்வண்ணாவுன்மேல் *
கன்றினுருவாகிமேய்புலத்தேவந்த கள்ளவசுரர்தம்மை *
சென்றுபிடித்துச்சிறுக்கைகளாலே விளங்காயெறிந்தாய்போலும் *
என்றுமென்பிள்ளைக்குத்தீமைகள் செய்வார்கள் அங்ஙனமாவர்களே. (7)

பன்றியுமாமையுமீனமுமாகிய. பூம்யுத்தரணம் பண்ணின வாராஹமும். மந்தராதாரமான கூர்மமும், ப்ரளயாபத்ஸகமான மத்ஸ்யமுமான இத்தால் – அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்த்தாநத்தை யழியமாறி திர்யக்ஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணியருளின நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. வராஹாவதாரத்தை முற்படச் சொல்லிற்று ப்ரளயார்ணவ மக்நையான பூமியையெடுத்த வளவன்றிக்கே, ஸம்ஸாரார்ணவமக்நரான சேதநரை உத்தரிப்பிக்கைக்காக தத்ததநுரூபோபாயங்களை உபதேசித்த வேற்றத்தைப்பற்ற. ''ஏனத்துருவாயிடந்தபிரான் - ஞானப்பிரான்'' என்ருரிறே யாழ்வார். திருமங்கையாழ்வாரும் ''ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்'' என்றவனந்தரம், ''ஞானத்தினொளியுருவை'' என்ருரிறே. இவர்தாமும் ''எயிற்றிடை மண்கொண்டவெந்தை யிராப்பகலோது வித்து'' என்றுமேலே அருளிச்செய்கிருரிறே. பாறகடல்வண்ணா. பாற்கடல்போலே வெளுத்திருந்துள்ள திருமேனி நிறத்தையுடையவனே. இத்தால்-' பாலினீர்மை'' என்கிறபடியே ஸத்த்வப்ரசுரரான க்ர்தயுகபுருஷர்களுடைய ருச்யநுகுணமான திருமேனி நிறத்தையுடையனைக்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஆச்ரயணீயனை ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகிறது. ''பார்க்கடல்வண்ணா'' என்று பாடமாகில் பார்சூழ்ந்த கடல்போலேயிருக்கிற திருமேனிநிறத்தையுடையவனே யென்கை. அப்போது, இப்படியிருக்கிற திருவடிவையிறே நீ அழியமாறி, திர்யக்ரூபமாக்கிக்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணிற்றென்றபடி.

உன்மேலித்யாதி இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனை உன்மேலே நலிவதாக நீ மேய்க்கிற கன்றுகளுக்குள்ளே தத்துல்யமான வடிவைக்கொண்டு அவைமேய்கிற நிலத்திலேவந்து கலந்துநின்ற க்ர்த்ரிமரான அஸுரர்தங்களை. சென்றுபிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே. அவர்கள் சேஷ்டித விசேஷங்களாலே அறிந்து சென்று சிறுக்கைகளாலே பிடித்து. விளங்காயெறிந்தாய்போலும். ஆஸுரமாய் உன்னை நலிவதாக நின்றவிளாவினுடைய காயுதிர்க்க எறிவாரைப்போலே, தூக்கியெடுத்தெறிந்து இரண்டுதலையையும் முடித்துப்பொகட்டாயோதான் என்ற வாறே ''எறிந்தேன்காண்'' என்று சொல்லிநிற்க; என்றுமித்யாதி. என்னுடைய பிள்ளைக்குத் தீமைசெய்வதாகக் கோலினவர்கள் எனறும் அப்படியாய்ப் போவர்களென்று நெஞ்செரிச்சலாலே சொல்லுகிருள். அங்ஙனமானவர்களென்றது- அப்படியேயாவர்களென்றபடியாய், அவ்விளவும் கன்றும்போலே நசித்துப்போவர்களென்றபடி. ... ... (7)

கேட்டறியாதனகேட்கின்றேன் கேசவாகோவலரிந்திரற்கு *
காட்டியசோறுங்கறியுந்தயிருங் கலந்துடனுண்டாய்போலும் *
ஊட்டமுதலிலேனுன்றன்னைக்கொண்டு ஒருபோதுமெனக்கரிது *
வாட்டமிலாப்புகழ்வாசுதேவா உன்னையஞ்சுவனின்றுதொட்டும். (8)

கேட்டறியாதனவித்யாதி. ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்குக் காரணபூதனாகையாலே "கேசவன்" என்னும் திருநாமத்தையுடையவனே, இதுக்குமுன்பு உன் விஷயத்தில் கேட்டறியாதனவெல்லாம் இப்போது கேளா நின்றேன் என்றவாறே, "அதேது தான்" என்று அவன்கேட்க; கோவலரித்யாதி. கோதநராகையாலே வர்ஷார்த்தமாக வத்ஸரந்தோறும் இந்த்ரனுக்குச் சோறிட்டுப் போருமிடையரானவர்கள், அந்த இந்த்ரனுக்கிடுவதாக வரக்காட்டின *துன்னுசகடத்தாற்புக்க பெருஞ்சோற்றையும் அதுக்குத்தக்க கறியையும் தயிரையும் அவனுக்கிடாதபடி சில வுக்தி விசேஷங்களைச் சொல்லி நீ விலக்கி, "நமக்கெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகமாயிருக்கிற இம்மலைக்கிடுங்கோள்" என்று அதின் முன்னேயிடுவித்து, "ஈஹம் கௌவய ஓெநாவ:" என்று*ஒரு பூதவடிவைக்கொண்டு வந்திருந்து எல்லாவற்றையும் சேரக்கலந்து ஒன்றொழியாமல் நீயே புஜித்துவிட்டாயென்று. "பாசன நல்லன பண்டிகளால் புகப்பெய்த வதனையெல்லாம் போயிருந்தங்கொரு பூதவடிவுகொண்டுன் மகனின்று நங்காய்-மாயன தனையெல்லாம் முற்றவாரி வளைத்துண்டிருந்தான்" என்று பலரும் வந்து சொல்லாநின்றார்கள். "அப்படி செய்தாயோதான்" என்ன; நிருத்தராய் நின்றவாறே ஊட்டமுதலிலே னுன்றன்னைகொண்டொருபோது மெனக்கரிது. என்கிறாள். அதாவது இப்படியுண்ண வல்லவுனக்கு நாள்தோறு மிப்படியூட்டத் தக்க முதலுடையேனல்லேன்; இப்படி யிருக்கிற வுன்னைக்கொண்டு ஒருபோது மெனக்காற்ற வரிதென்கை. வாட்டமிலாப்புகழ் வாசுதேவா. ஒருகாலும் வாட்டமின்றிக்கே நித்யமாய்ச் செல்லும்படியான புகழையுடைய வஸுதேவர்புத்ரனே, இப்படிக்கொத்த வ்யாபாரங்களால் உன்புகழுக்கு ஒருவாட்டம் வாராதொழிய வேணுமென்று கருத்து. உன்னையஞ்சுவனின்று தொட்டும். இப்படிப்பட்ட அதிமாநுஷத்வத்தைச்செய்த வுன்னைக்குறித்து, இன்னமேது செய்யத்தேடுகிறாய், உன் புகழுக்கு வாட்டம் வரப்புகுகிறதோவென்று, கேட்டறியாதன கேட்ட வின்று தொடக்கமாக நானஞ்சாநின்றேனென்கிறாள். ... ... (8)

திண்ணார்வெண்சங்குடையாய் திருநாள்திருவோணமின்றேழுநாள் * முன்
பண்ணேர்மொழியாரைக்கூவிமுளையட்டிப் பல்லாண்டுகூறுவித்தேன் *
கண்ணாலஞ்செய்யக் கறியுங்கலத்ததரிசியுமாக்கிவைத்தேன் *
கண்ணாநீநாளைத்தொட்டுக்கன்றின்பின்போகேல் கோலஞ்செய்திங்கேயிரு. (9)

திண்ணார் வெண்சங்குடையாய். "படைபோர் புக்கு முழங்குமப்பாஞ்சசன்னியம்" என்கிறபடியே ப்ரதிகூலநிரஸநத்தில் நிலைபேராமல் நின்று முழங்கும் திண்மையை யுடைத்தாய் "பாலன்னவண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னியம்" என்கிறபடியே திருமேனி நிறத்துக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு அநுகூலர்க்கநுபாவ்யமான வெண்மையையுடைத்தா யிருக்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யுடையவனே. திருநாள்

திருவோணமின்றேழு நாள். நீ பிறந்த திருநக்ஷத்ரமான திருவோணம் இற்றைக் கேழா நாள். முன்னித்யாதி. ஆகையாலே அதுக்குடலாக முன்னே பண்ணோடே கூடின அழகிய மொழியையுடையவர்களை யழைத்துத் திருமுளைசாத்தி மங்களா சாஸநம் பண்ணுவித்தேன். கண்ணாலமித்யாதி. திருவோணத் திருநக்ஷத்ரத் துக்குத் திருக்கல்யாணம் செய்வதாக கறியமுதுகளும் அமுதுபடிகளும் சேர்த்து பாத்ரஸ்த மாக்கிவைத்தேன். கண்ணா. எனக்குக் கண்ணா யுள்ளவனே. நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல். "ஜாத்யுசிதமான தர்மம்" என்று கன்று கள் மேய்க்கப்போம் நீ, நாளை முதலாகக் கன்றுகளின்பின்னே போகாதேகொள், கோலஞ்செய்திங்கேயிரு. ஆபரணாதிகளால் வந்த வொப்பனையை யுடையவனாய்க் கொண்டு அகத்தைவிட்டுப் போகாமல் இங்கேயிருவென்று அநுவர்த்தந பூர்வக மாக நியமித்துச் சொல்லுகிறாள். .... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறாள்.

> புற்றரவல்குலசோதைநல்லாய்ச்சி தன்புத்திரன்கோவிந்தனை*
> கற்றினம்மேய்த்துவரக்கண்டுகந்தவள் கற்பித்தமாற்றமெல்லாம்*
> செற்றமிலாதவர்வாழ்தரு தென்புதுவைவிட்டுசித்தன்சொல்*
> கற்றிவைபாடவல்லார் கடல்வண்ணன்கழலிணைகாண்பர்களே.

புற்றரவித்யாதி. தன்னிலத்திலே மிடியற வளருகையால்வந்த ஒளியையும் கொழுப்பையுமுடைத்தான அரவினுடைய பணம்போலேயிருக்கிற நிதம்பப்ர தேசத்தையுடையளாய், "யசோதை" என்கிற திருநாமத்தையுடையளாய், புத்ர விஷயத்தில் ஸ்நேஹத்தையுமுடையளாயிருக்கிற ஆய்ச்சியானவள். தன்புத்திரன் கோவிந்தனை. தன்புத்ரனான கோவிந்தனை. இவளுக்குப் புத்ரனாகையாலேயிறே கோவிந்தனாகத்தான் பெற்றது. க்ர்ஷ்ணனை யென்றபடி. கற்றினம் மேய்த்துவரக் கண்டுகந்து கன்றுகளினுடைய ஸமூஹத்தை ஒன்றொழியாமல் வயிறு நிறைய மேய்த்து, அத்தாலே ஸந்துஷ்டனாய்க் கொண்டுவரக்கண்டு ப்ரீதையாய். அவள் கற்பித்த மாற்றமெல்லாம். அவள் அவனைக்குறித்து "இன்னபடி இன்னபடி செய்" என்று கற்பித்த சொலவுகளெல்லாவற்றையும், செற்றமித்யாதி மங்களாசாஸநபர ராய் அதுக்கு அநுகூலரைக் கூட்டியும் ப்ரதிகூலரை நீக்கியும் தாம்செய்யும் வ்யா பாரங்களில் அஸூயையில்லாதவர்கள் வர்த்திக்கிற தர்சநீயமான ஸ்ரீவில்லி புத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வா ரருளிச்செய்த சொல்லான இவற்றை. கற்றுப்பாடவல்லார். ஒராசார்யன் பக்கலிலேயப்யஸித்து, இதிலுண்டான ரஸ்யதை யாலே ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு பாடவல்லார். கடல்வண்ணன் கழலிணைகாண் பர்களே. "காலிப்பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன்" என்று சொன்ன கடல் போன்ற நிறத்தையுடையனான க்ர்ஷ்ணனுடைய பரஸ்பர ஸத்ர்சமான திருவடி களைத் தாம்கண்டாற்போலே கண்டநுபவிக்கப் பெறுவரென்கை.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்ரும் பத்து–நான்காந் திருமொழி–தழைகளும்–ப்ரவேசம்

கீழே—"நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல் கோலம் செய்திங்கே யிரு" என்கையாலே, ஏழுநாளெழுந் தருளியிருந்து திருவோணத் திருநக்ஷத்ரமுங் கொண்டாடிவிட்ட பின்பு; பசுக்களையும் கன்றுகளையும் மேய்க்கப்போய் அவை மேய்ந்த ப்ரீதியாலே தன்னை நாநாப்ரகாரமாக அலங்கரித்துக் குழலூதுவது இசை பாடுவதாய்க் கொண்டு தானும் *தன்னேராயிரம் திருதகேர்ழன்மாருமாகப் பெரிய மேளுணிப்போடே எழுந்தருளி வருகிற ப்ரகாரத்தைக் கண்டு, திருவாய்ப் பாடியிலே பெண்கள் பலகணிவழியே நுழைந்து பார்ப்பாரும் நிற்பாரும், அவன் வரும்போதாக எதிரே நின்று உங்கள்வளையை யிழவாதே கொள்ளுங்கோள் என்பாரும், வருகிற வவன்வடிவை என்பெண் அருகே நின்றுகண்டாளித்தனை. அதுகண்டு இவ்வூரொன்று புணர்க்கின்ற தென்பாரும், அவன்வருகிற படியைத் தெருவிலேகண்டு, அவன்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலே தாங்கள் விக்ர்தைகளாய், காணுதாரையு மழைத்துக் காட்டுவாரும், அவன் சேஷ்டிதத்திலே யீடுபட்டு தாங் கள் அநந்யார்ஹரானமை சொல்லுவாரும், அவன் இத்தெருவே வருமாகில் "எங்கள் பந்தைப் பறித்துக்கொண்டு போனவன்" என்றுவளைத்து அவனுடைய பவளவாய் முறுவலைக் காண்போம் என்பாரும், அவன்வரவைக்கண்டு தாம்தாம் ஈடுபட்டமையைத் தாய்மார்க்குச் சொல்லும்படி விக்ர்தைகளாவாருமாய், இப்படி அவன்பக்கல் காமுற்றப்ரகாரத்தை அவர்களெல்லாருடையவும் பாவவ்ர்த்தியை யுடையராய்க் கொண்டு தாம் அவனைக்குறித்துப்பேசி ப்ரீதராகிருர் – இத்திரு மொழியில். ... .

*

தழைகளுந்தொங்கலுந்ததும்பியெங்குந் தண்ணுமையெக்கமத்தளிதாழ்பீலி*
குழல்களுங்கீதமுமாகியெங்குங் கோவிந்தன்வருகின்றகூட்டங்கண்டு*
மழைகொலோவருகின்றதென்றுசொல்லி மங்கைமார்சாலகவாசல்பற்றி*
நுழைவனர்நிற்பனராகியெங்கும் உள்ளம்விட்டூண்மறந்தொழிந்தனரே. (1)

தழையிதயாதி. தழையென்றும், தொங்கலென்றும் பீலிக்குடைவிசேஷங்கள். "தழைதொங்கல் சாபாலம் பிச்சம் குளிரி பீலிக்குஞ்சமாகும்" என்று – தழையென் றும், தொங்கலென்றும், சாபாலமென்றும், பிச்சமென்றும், குளிரியென்றும், பீலிக் குடைக்குப் பேராகச்சொன்னுனிறே திவாகரன். எல்லாம் பீலிக்குடைக்குப் பேரா னாலும் அதில் ஆகாரபேதமுண்டாகையாலே, தழையென்றும் தொங்கலென்றும் பிரித்துச்சொல்லுகிறது. "தழைகளும்" என்றுபலவாகச்சொல்லுகையாலே, "தொங்கலும்" என்கிறவிடத்திலும் பஹுவசநம்விவக்ஷிதம். ததும்பியெங்கும். எங்கும்நிறைந்து. தண்ணுமை. அதாவது ஒருமங்களவாத்யவிசேஷம். எக்க மாவது-ஏகதந்த்ரியாய், மத்தளியென்று பிரித்துச்சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, எக்கமத்தளியென்று – ஒரு பறைவிசேஷமாகவுமாம். தாழ்பீலி. பீலிதூக்கின சின்னமென்னுதல்; பீலிதாழ்ந்த வாத்யமென்னுதல். குழல்களும். இலைக்குழல், வேய்ங்குழல்முதலான குழல்களும். கீதமும். ஜாத்யுசிதமான பாட்டுக்களும். ஆகியெங்கும். எங்கு மிவையேயாய்க்கொண்டு. கோவிந்தன்வருகின்ற கூட்டங் கண்டு. கோரக்ஷணத்துக்கு முடி சூடினவன் * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளும் தானு

மாய்வருகிற திரளைக்கண்டு. மழைகொலோ வருகின்ற தென்றுசொல்லி மங்கைமார். மேக ஸமுஹமோதான் தரைமேலே நடந்துவருகிறதென்று யுவதிகளானஸ்த்ரீகள் கொண்டாட்டத்துடனேசொல்லி. சாலகவாசல்பற்றி. பலகணி த்வாரங்களைச் சென்று கிட்டி.நுழைவனர் நிற்பனராகி. வ்யாமோஹத்தாலேசென்று மேல்விழுவதாக நுழைவாரும், ஜாலகப்ரதிபந்தத்தாலும் பந்துவர்க்க பீதியாலும் ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தாலும் நிற்பாருமாகி. எங்குமுள்ளம்விட்டு. அவன் போனவழியெங்கும் நெஞ்சைப் பரக்கவிட்டு. ஊண்மறந்தொழிந்தனரே. உணவைமறந்துவிட்டார்கள். உணவை நினைக்கும்போது நெஞ்சுவேணுமிறே; நெஞ்சு அவன்பின்னே போய் விட்டதே; நெஞ்சில்லாதார்க்கு நினைக்கப்போமோ. ஆகையாலே, "மறந்தனர்" என்னுதே, மறந்துவிட்டார்களென்கிறது. .... — .... (1)

வல்லிநுண்ணிதழன்னவாடைகொண்டு வசையறத்திருவரைவிரித்துடுத்து*
பல்லிநுண்பற்றாகவுடைவாள்சாத்திப் பணைக்கச்சுந்திப்பலதழைநடுவே*
முல்லைநன்னறுமலர்வேங்கைமலரணிந்து பல்லாயர்குழாநடுவே*
எல்லியம்போதாகப்பிள்ளைவரும் எதிர்நின்றங்கினவளையிழவேல்மினே. (2)

வல்லியித்யாதி. கல்பகவல்லியினுடைய நுண்ணிதாகிய இதழ்போலே ம்ருதுவாய் நிறத்திருக்கிற பரியட்டத்தைக் கொண்டு. வசையறத்திருவரைவிரித்துடுத்து. நன்றாகத்திருவரையிலே விரித்துச்சாத்தி. வசையறவென்றது-பழுதறவென்றபடி. பரிவட்டம் நன்றானாலும் உடுக்கவல்லதொரு ஸாமர்த்யமுண்டிறே. அதாவது-பரிவட்டம் சாத்தினால் "கௌஶேயவேஷ்டித கடீதடீ" என்கிறபடியே திருவரை பூத்தாற்போலே யிருக்கை. பல்லியித்யாதி. பணைக்கச்சுந்தி—பல்லிநுண்பற்றாகவுடைவாள்சாத்தி. திருவரையிற் சாத்தின பரிவட்டத்துக்குமேலே முசிவறவிரித்து அழுந்தச்சாத்தின பெரியகச்சைக்கிளப்பிச் சுவர்களிலே நிரந்தரமாகப் பல்லிபற்றிக்கிடந்தாற்போலே, வைத்துக்கட்டினதாயிராதே, 'ஸஹஜம்" என்னலாம்படி திருக்குத்துடைவாளைச்சாத்தி. பலதழை நடுவே. பலபீலிக்குடைகளின் நடுவே. முல்லையித்யாதி. ஜாத்யுசிதமாய், செவ்விகுன்றாமல் பரிமளிதமாய் விகஸிதமான முல்லைப்பூவும் வேங்கைப் பூவுமாகிற விவற்றைத் தொடுத்துச் சாத்தி. பல்லாயர்குழாநடுவே. "தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள்" என்கிறபடியே தன்னோடொத்த தரத்தராய், தன்னை ஸேவித்துக்கொண்டுவருகிற பல ஆயருடைய திரள்நடுவே. எல்லியம்போதாகப் பிள்ளைவரும். அந்தியம்போதாக ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனவன் வரும். எதிர் நின்றங்கினவளை யிழவேன்மினே. அவன் வருகிறவழியிலே எதிரே நின்று உங்கள்கையில் கிடக்கிற திரளானவளையை யிழவாதே கொள்ளுங்கோள். எதிர்நிற்கையென்றும், வளையிழக்கையென்றும் இரண்டில்லைபோலே காணும். இளவளையிழவேன்மினென்கையாலே-எதிர் நின்றவர்களில் இனவளையில் ஒருவளை நோக்க வல்லாரில்லை என்னுமிடம் சொல்லுகிறது. ... (2)

சுரிகையுந்தெறிவில்லுஞ்செண்டுகோலும் மேலாடையுந்தோழன்மார்கொண்டோட *
ஒருகையாலொருவனறன்தோளையூன்றி ஆநிரையினம்மீளக்குறித்தசங்கம் *
வருகையில்வாடியபிள்ளைகண்ணன் மஞ்சளும்மேனியும்வடிவுங்கண்டாள் *
அருகேநின்றாளென்பெண்ணோக்கிக்கண்டாள் அதுகண்டிவ்வூரொன்றுபுணர்க்கின்றதே. (3)

சுரிகையுமித்யாதி. பசுமேய்க்கப் போம்போது விரோதி நிரஸநத்துக்கும் லீலக்கு முறுப்பான வுபகரணங்கள் பலவும் கொண்டாய்த்துப்போவது. சுரிகை என்று ஓராயுத விசேஷம். கீழே, "உடைவாள்சாத்தி" என்றும், இங்கே "சுரிகை" என்றும் சொல்லுகையாலே விரொதி நிரஸநத்துக்குடலான ஆயுதங்கள். சென்று செருச்செய்யுமவர்களாகையாலே ஆயுதமும் வேணுமிறே. தெறிவில்லாவது - சுண்டுவில்லு; இதுவும் செண்டுகோலும் லீலைக்குபகரணம்; இவற்றையும். மேலாடையும். பசுமேய்த்து வரும்போது திருவரைக்குத் தகுதியாக, முன்புசாத்தின பரியட்டத்துடனே சாத்துகைக்குத் தகுதியான மேற்சாத்தையும். தோழன்மார் கொண்டோட. ஸமாநவயஸ்கராய்த் தனக்கு ஸ்நேஹிகளாய்த் தன்னையொரு க்ஷணகாலமும் பிரிந்திருக்கமாட்டாத தோழன்மாரானவர்கள் தங்கள் தங்கள் கைகளிலே கொண்டு அபேக்ஷிதஸமயத்திலே கொடுக்கைக்காக ஓரடி தாழாமல் பின்னே விரைந்து ஸேவித்துக்கொண்டுவர. ஒருகையாலொருவன்றன்தோளை யூன்றி. கீழ்ச்சொன்ன தோழன்மாரளவன்றிக்கே, உயிர்த்தோழனாய் ப்ரியபரனுமாய் ஹிதபரனுமாயிருப்பானொருவனுடைய தோளை ஒருதிருக்கையாலே ஸ்பர்சித்து. ஆநிரையினம்மீளக்குறித்தசங்கம். மற்றொரு திருக்கையாலே பசுநிரையினுடைய திரளானது மீளும்படியாக வூதின சங்கத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு. சங்கம்குறிக்கும்போது, ஆநிரையினமானது மேய்க்கைக்குறுப்பாகக் குறிக்குமதும் மீளுகைக்குறுப்பாகக் குறிக்குமதும், பக்கத்து விலங்காமைக் குறுப்பாகக் குறிக்குமதுமாய் பஹுமுகமாயிறே யிருப்பது. இவை யெல்லாம் ஊதுகிற த்வநிவிசேஷத்தாலே வாஸநை பண்ணின பசுக்களறியுமிறே; இப்போது ஸாயங்காலமாகையாலே, மீளக்குறித்தசங்கம் என்கிறது. இந்தத்வநிதான் பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலிபோலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுக்கும் தன்வரவையுணர்த்துகைக் குடலாயிறே யிருப்பது வருகையில்வாடியபிள்ளை கண்ணன். இப்படி வருகிறவளவில், பசுக்களின் பின்னே திரிந்த ஆயாஸம் பொறுத ஸௌகுமார்யத்தாலும், பகலெல்லாம் பெண்களைப்பிரிந்து போகையாலுண்டான தளர்த்தியாலும் வந்த வரட்டத்தையுடையனாய் நவயௌவநனாயிருந்துள்ள க்ர்ஷ்ணனுடைய. மஞ்சளும் மேனியுமித்யாதி. பற்றுமஞ்சள் பூசும்படி ஸுலபனாகையாலே அவர்கள் பூச, பட்டுப்படாத மஞ்சளும், அதுக்குப்பரபாகமான திருமேனியின் நிறமும், திவ்யமான அவயவ ஸமுதாய சோபையும், அவன் வருகிற வழிக்கருகே நின்றவளான என்பெண், எல்லாரும் காண்கிறவோபாதி கண்டாள். நோக்கிக்கண்டாள். விளையாடப்போகிறவள் அபூர்வதர்சநத்தாலே புரிந்து கண்வைத்துப்பார்த்தாள். அது கண்டிவ்வூரொன்று புணர்க்கின்றதே. இவள் கண்வைத்துப்பார்த்த அவ்வளவே கண்டு, அவன்பக்கலிலே ப்ரவணையாய்ப் பார்த்தாளாகக்கொண்டு, இவ்வூரானது ஒன்றைத்தொடுத்து நடத்தாநின்றது. ஒன்றுபுணர்க்கையாவது இவளுக்குமவனுக்கும் ஒரு ஸம்பந்தமின்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே உண்டானாற்போலே ஒன்றைக்கட்டிப் பிடித்துச் சொல்லுகை. ... ... (3)

குன்றெடுத்தாநிரைகாத்தபிரான் கோவலனாய்க்குழலூதியூதி *
கன்றுகள்மேய்த்துத்தன்தோழரோடு கலந்துடன்வருவானைத்தெருவிற்கண்டு *
என்றுமிவனையொப்பாரைநங்காய் கண்டறியேனேடிவந்துகாணாய் *
ஒன்றுநில்லாவளைகழன்று துகிலேந்திளமுலையுமென்வசமல்லவே. (4)

குன்றெடுத்தாநிரை காத்தபிரான். இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்கப் புக்கவாறே "கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்தாய்" என்கிறபடியே முன்பு "ரக்ஷகம்" என்று சொன்ன மலைதன்னையே வர்ஷவாரணமான குடையாக வெடுத்து, ரக்ஷ்யவர்க்கமான பசுநிரையின்மேல் ஒருதுளி விழாதபடி ரக்ஷித்தவுபகாரகன். கோவலனாய். கீழ்ச்சொன்னதுக்கும் மேல்சொல்லுகிறதுக்கும் ஹேது இக்குடிப்பிறப்பிறே. ஆய் என்கையாலே – இடைத்தனத்தில் புரையில்லாமை சொல்லுகிறது. ஆகையாலிறே "ரக்ஷ்யவர்க்கமான பசுக்கள் நலுங்கவொண்ணாது" என்று ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலையைச் சுமந்து கொண்டு நின்று ரக்ஷித்தது. இப்படி மலையைச்சுமந்து நின்றவிடத்தில் ஓராயாஸம் தோற்றிற்றில்லையிறே. ரக்ஷ்யவர்க்கத்தில் ஒருவர்தந்தாமுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஒரு யத்நம் பண்ணினாரில்லாமையாலே. குழலூதியூதி. இதுவும் ஜாத்யுசித வ்ர்த்தியிறே. வீப்ஸையாலே – பலகாலும் ஊதும் என்னுமிடம் சொல்லுகிறது. அதாவது – கன்றுகள் மேய்க்கைக்கும் கைகழியப் போகாதபடி மறிக்கைக்கும் ஊரைநோக்கி மீளுகைக்கு முடலாகப் பலகாலும் ஊதுமிறே. கன்றுகளித்யாதி. கன்றுகள் வயிறுநிறையும்படி மேய்த்து, கூடப்போன தன்னுடைய தோழன்மாரோடே "அவர்களிலொருவன்" என்னலாம்படி கலந்து கூடவருகிறவனைத் தெருவிலேகண்டு. என்றுமித்யாதி. ஒருகாலத்திலும் இவனையொப்பாரைக் கண்டறியேன் நங்காய், ஏடி! வந்து காணாயென்று – தனக்குத் தோழியானவளையும் காணவழைக்கிறாள். நங்காயென்கையாலே - நினைத்த கார்யம் தனக்குத் தலைக்கட்டித் தரவல்ல குணபூர்த்தியுடையவ ளென்னுமிடந் தோற்றச் சொல்லுகிறாள். ஏடியென்றது – தோழியென்றபடி. "எல்லேயுமேடியும் தோழியும் முன்னிலைப்பேர்" என்னக்கடவதிறே. ஒன்றித்யாதி. அவளைக்கண்ட வநந்தரம் தனக்குப் பிறந்த விக்ர்தியைச் சொல்லுகிறாள். துகில் – கழன்று – வளை - ஒன்றும் நில்லா. பரியட்டமு மரையிற் றிருங்காதபடி கழன்று, கையில் வளைகளும் வலியநிறுத்திலும் ஒன்றும் நிற்கிறனவில்லை. ஏந்திளமுலையு மென்வசமல்லவே. ஏந்துதலையும் இளமையையு முடைத்தான முலையும் என்னுடைய வசத்தில் நிற்கிறதில்லை. "கொங்கை கிளர்ந்து குமைத்துக் குதுகலித்து ஆவியையாகுலஞ் செய்யும்" என்கிறபடியே தன்வசமாகக் கிளர்ந்து நலியாநின்றது. ... ... (6)

சுற்றிநின்றுயர்தழைகளிடச் சுருள்பங்கிநேத்திரத்தாலணிந்து *
பற்றிநின்றுயர்கடைத்தலையே பாடவுமாடக்கண்டேன் * அன்றிப்பின்
மற்றொருவற்கென்னைப்பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால் *
கொற்றவனுக்கிவளாமென்றெண்ணிக் கொடுமின்கள்கொடீராகிற்கோழம்பமே.(5)

சுற்றிநின்றுயர் தழைகளிட. திருத்தோழன்மாரான வாயர் அத்யந்த ஸ்நேஹிகளாய்ச்சூழ்ந்துகொண்டு நின்று வர்ஷாதப பரிஹாரமான குடைகளைத் தன் திருமேனிக்கு அநுகுணமாகப்பிடிக்க. சுருள்பங்கி நேத்திரத்தாலணிந்து. சுருண்ட திருக்குழலை யெடுத்துக்கட்டி, சூழப்பீலிக்கண்களாலே யலங்கரித்து. பற்றிநின்றுயர் கடைத்தலையே பாடவு மாடக்கண்டேன். ஆயர்தலைக்கடையிலே நெஞ்சுபொருந்தி நின்று பாடவும் ஆடவும் கண்டேன். அன்றிக்கே, பற்றிநின்றென்றது – தலைக்

கடையைப்பற்றிநின்றென்னவுமாம். ஆயர்தலைக்கடையென்றது—நம்முடைய தலைக்கடை என்றபடி. அன்றிப்பின் மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன். இப்படிப்பட்டவனுக்கொழிய வேறொருவர்க்கென்று என்னைச் சொல்லவொட்டேன். நீங்கள் நினைத்திருக்கிறது செய்யலாவதில்லை; நீங்கள் வாய்விடில் நான்முடிவன். "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்'' என்னுமாபோலே சொல்லுகிறாள். இப்படி இவள் சொன்னவாறே, இவள் தன்னினைவை இவள் வாயாலே கேட்கைக்காக ''எவனுக்கொழிய என்று நீசொல்லுகிறது'' என்ன: மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால் என்கிறாள். ''க்ர்ஷ்ணனுக்கு'' என்னுதே இப்படி சொல்லிற்று - இவனுக்கு ஓரடியுடைமை சொல்லுகைக்காக. அடியுடைமை சொல்லும்போது ஒரு கோத்ரஸம்பந்தம் சொல்லவேணுமிறே. மாலிருஞ்சோலைபோலே என்னையும்தனக்கு அஸாதாரணையாக்கிக்கொண்ட ஆச்சர்ய சக்தியுக்தனுக்கொழியவென்றபடி. திருவாய்ப்பாடியிலுங் காட்டில் திருமாலிருஞ்சோலை அவனுக்கு அஸாதாரண தேசம்போலேகாணும். அவதாரகாலமித்தனையுமிறேயங்கு; நித்யஸந்நிதி யிங்கேயிறே கொற்றவனுக்கு. கொற்றம் – வெற்றி நீங்கள் கொடுத்திலிகோளாகிலும் தனக்கு என்றது விடாதவனுக்கென்கை. * அண்ணற்திருக்கவேயாங்கவளைக்கைப்பிடித்தவனிறே. இவளாம் என்றெண்ணிக்கொடுமின்கள். *தனிவழிபோயினளென்னும்சொல்வாராதபடி "[illegible]" என்கிறபடியே– ''அவனுக்குஇவள் அநுரூபை" என்று நினைத்து, '[illegible]' என்கிறபடியே கொடுங்கோள். கொடீராகில் கோழம்பமே. அப்படி கொடீகோளாகில் நீங்கள் குழம்பினிகோளா மித்தனை; நான் போகைதவிரேன். சிந்தயந்திபோலே யிருப்பாளொருத்திபோலேகாணுமிவள். ஆனபின்பு, உங்கள் குழப்பம் நிஷ்ப்ரயோஜநம்; முடிவோடே தலைக்கட்டு மென்கிறாள் கோழம்பம் – குழப்பம். ... ... (5)

சிந்துரமிலங்கத்தன்திருநெற்றிமேல் திருத்தியகோறம்புந்திருக்குழலும் *
அந்தரமுழவத்தண்தழைக்காவின்கீழ் வருமாயரோடுடன்வளைகோல்வீசா *
அந்தமொன்றில்லாதவாயப்பிள்ளை அறிந்தறிந்திவ்வீதிபோதுமாகில் *
பந்துகொண்டானென்றுவளைத்துவைத்துப் பவளவாய்முறுவலுங்காண்
போந்தோழி ! (6)

சிந்துரமிலங்கத்தன் திருநெற்றிமேல். "நாள்மன்னு வெண்டிங்கள்கொல் நயந்தார்கட்கு நச்சிலைகொல்'' என்னும்படியான அழகையுடைய தன் திருநெற்றிக்குமேலே, அதுக்கு பரபாகமாம்படி சாத்தின ஸிந்தூரசூர்ணமானது விளங்க. திருத்திய கோறம்பும் திருக்குழலும். அதுக்குமேலே திருந்தச்சாத்தின திருக்குறம்பமும், அதுக்கு பரபாகமான திருக்குழற் கற்றையும் விளங்க. கீழ், ''இலங்க'' என்றது இங்கும் வரக்கடவது. அந்தரமுழவம். ஆகாசமெல்லாம் வாத்ய கோஷங்களாலே முழங்க. முழவமென்று – மத்தளமாய், அதினுடைய முழக்கம் அத்யரஹார்யமாய்க் கிடக்கிறது. தண்டழைக்காவின்கீழ். குளிர்ந்த பீலிக்குடையாகிற சோலைக்கீழே. வருமாயரோடுடன். தன்னுடனே வருகிற திருத்தோழன்மாரான ஆயரோடேகூட. வளைகோல்வீசா. ஒருவர்க்கொருவர் வெற்றி

காட்டி வளைதடி யெறிந்துகொண்டு. அந்தமொன்றில்லாத ஆயப்பிள்ளை. ஒப்பனை யழகும் வருகிற அலங்காரமும் லீலாவ்யாபாரமும் ஒரொன்றே எத்தனையேனு மளவுடையாராலும் எல்லைகாண வொண்ணாத இடைப்பிள்ளை. அறிந்தறிந்திவ்வீதி போதுமாகில். தன்னையொழிய வெனக்குச் செல்லாமையும் என்னையொழியத் தனக்குச் செல்லும்படியான தீம்புகளையுமறிந்தால் இத்தெருவில் வரக்கூடாது; இவற்றையறிந்து வைத்தும் இத்தெருவே வந்தானாகில். பந்துகொண்டானென்று வளைத்துவைத்து. "திரளிலே நாம் அவனை வளைக்கும்படி யென்?" என்று நீ நினைக்க வேண்டா, "நாங்கள் விளையாடுகிறபோது எங்கள் பந்தைப் பறித்துக் கொண்டு போனான்" என்றுசொல்லி, போகாதபடி தடுத்துவைத்து. பவளவாய் முறுவலும் காண்போம்தோழி. நாம் இப்படி செய்தவாறே, அவன் கால்வாங்கிப் போகாமே நின்று மந்தஸ்மிதம் பண்ணுமே, அப்போது அவனுடையபவளம்போலே யிருக் கிற திருவதரத்துக்கு பரபாகமான முறுவலையும், தோழீ! நாம் கண்டநுபவிக்கக் கடவோம் என்று மநோரதிக்கிறாள். .... (6)

சாலப்பன்னிரைப்பின்னேதழைக்காவின்கீழ்த் தன்திருமேனிநின்றொளிதிகழ *
நீலநன்னறுங்குஞ்சிநேத்திரத்தாலணிந்து பல்லாயர்குழாநடுவே *
கோலச்செந்தாமரைக்கண்மிளிரக் குழலூதியிசைபாடிக்குனித்து * ஆயரோ
டாலித்துவருகின்றவாயப்பிள்ளை அழகுகண்டென்மகளயர்க்கின்றதே. (7)

சாலப்பன்னிரைப் பின்னே. மிகவும் பலவான பசுநிரைகளின் பின்னே. ஒரொரு திறமாக வெண்ணிலும் பரிகணிக்க வொண்ணாதபடியாய்த்து கோஸம்ருத் திதா னிருக்கும்படி, இப்படியிருக்கிற பசுநிரையை முன் நடக்கவிட்டு பிற்குழை யிலே யாய்த்து இவன்றான் வருவது. தழைக்காவின்கீழ். பீலிக்குடைச் சோலைக் கீழே. தன்திருமேனி நின்றொளிதிகழ. பசுக்கள் வயிறுநிறைய மேய்ந்து மீளப் பெறுகையாலும், "பெண்களோடே கலக்கைக் கீடான காலம்வந்தது" என்னுமத் தாலு முண்டான வுகப்பாலே தன்னுடைய திருமேனியானது நின்றொளிவிளங்க. நீலநன்னறுங்குஞ்சி நேத்திரத்தாலணிந்து. நீலமான நிறத்தை யுடைத்தாய் சுருட்சி யாலும் நீட்சியாலு முண்டான நன்மையை யுடைத்தாய் பரிமளிதமா யிருந்துள்ள திருக்குழலைப் பீலிக்கண்களாலே அலங்கரித்து.

பல்லாயர் குழாநடுவே. அநேகமான ஆயர் திரளுக்கு நடுவே. கோலச்செந் தாமரைக் கண்மிளிர. தர்சநீயமாய்ச் சிவந்த தாமரைபோலே யிருக்கிற திருக் கண்களானவை மிளிர. இத்தால் – திருத்தோழன்மாருடைய திரளை இடம்வலங் கொண்டு பார்த்து மகிழ்ந்துகொண்டு வரும்படி சொல்லுகிறது. குழலூதியிசை பாடிக்குனித்து. "ஆமருவினநிரை மேய்க்க நீபோக்கு ஒருபகலாயிரமூழி" என்னும் படி பகலெல்லாம் தன்னைப்பிரிந்து நோவுபட்டுக்கிடந்த பெண்கள் தான்வருகிற மையறிந்து கொந்தளிக்கும்படியாகவும், அவர்களைப் பிரிகையாலே தனக்குண் டான ஆர்த்தியெல்லாம் தோன்றும்படியாகவும், ப்ரணயரோஷம் கொண்டாடி இருப்பார்நெஞ்சில் மறம் தீரும்படியாகவும் தக்கபாசுரங்களை வைத்துத் திருக் குழலையூதி, அதுக்கு அநுரூபமான இசைகளையும்பாடி, "கூத்தன்கோவலன்" என்கிறபடியே வருகிறபோதை நடையழகாலே வல்லாராடினாற்போலேயாடி.

ஆயரோடாலித்துவருகின்ற வாயப்பிள்ளை. இப்படியே கீழ்ச்சொன்ன தோழன் மாரான ஆயரோடேகூட மேனாணிப்புத்தோன்ற கர்வித்துவருகிற இடைப்பிள்ளை யுடைய. அழகுகண்டென் மகளயர்க்கின்றதே. அவனுடைய வடிவழகைக்கண்ட மாத்ரங்கொண்டுகாணும் என்னுடைய பெண்பிள்ளையானவள் தன்னுடைய குடிப் பிறப்பையும் ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தையும் என்னுடைய நியந்த்ர்த்வத்தையும் நிரு பிக்கக்ஷமையல்லாதபடி அறிவழிகிறது. ... ... (7)

சிந்துரப்பொடிக்கொண்டுசென்னியப்பித் திருநாமமிட்டங்கோரிலையந்தன்னால் *
அந்தரமின்றித்தன்னெறிபங்கியை அழகியநேத்திரத்தாலணிந்து *
இந்திரன்போல்வருமாயப்பிள்ளை யெதிர்நின்றங்கினவளையிழவேலென்ன *
சந்தியில்நின்றுகண்டீர் நங்கைதன்துகிலொடுசரிவளைகழல்கின்றதே. (8)

சிந்துரப்பொடிக்கொண்டு சென்னியப்பி. சாதிலிங்கப்பொடிகொண்டு திருமுடி யிலேசாத்தி. கீழ், "சிந்துரமிலங்கத்தன் திருநெற்றிமேல்" என்று ஸிந்தூர சூர்ணத்தைத் திருநெற்றியிலே விளங்கும்படி திலகமாகச்சாத்தினபடி சொல் லிற்று; இங்கே, "சென்னியப்பி" என்கையாலே திருமுடியில் திருக்குழல்மேலே அலங்காரமாகக் கொண்டு பரக்கச்செறியச்சாத்தினபடி சொல்லுகிறது. திருநாம மிட்டங்கோரிலையந்தன்னால். நேரியதாய்நீண்டு ஒட்டினவிடத்திலே பற்றும்படி இளையதாய் நிறத்திருப்பதொரு இலையாலேதிருநெற்றியிலே திருநாமமாக இட்டு, ஊர்த்வபுண்ட்ராகாரமாக அழுத்திவைக்குமாய்த்து. அங்கென்று திருநாமத்துக்கு அநுரூப ஸ்தலமான திருநெற்றியைச் சொல்லுகிறது. "இலையம்" என்கிறவிடத் தில், அம்-சாரியை. அதவா, சாதிலிங்கப்பொடியை ஆஸ்யஜலத்தாலே நனைத்துத் திருநெற்றியிலே திருநாமமாகச்சாத்தி யென்னவுமாம். அப்போதைக்கு "ஓரில யம்" என்றது இல்லென்று-உள்ளாய், அயமென்று-ஜலமாய், ஓரிலயமென்றது திருப்பவளத்துக் குட்பட்டதொரு ஜலமென்றபடி. "ஆயப்பிள்ளை" என்கிற இடைத்தனத்துக்கும் பிள்ளைத்தனத்துக்கும் சேருவதொரு வ்யாபாரமிறேயிது. அந்தரமித்யாதி. தன்னுடைய நெறித்தகுழலை யிடைவெளியில்லாதபடி அழகிய பீலிக்கண்களாலே அலங்கரித்து.

இந்திரன்போல்வருமாயப்பிள்ளை. ஸஜாதீயரான தேவர்களடங்கலும் ஸேவிக்க அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரன் அவர்கள் நடுவே தன்வைபவமெல்லாந் தோற்றவருமாபோலே, தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான திருத்தோழன்மா ரடங் கலும் ஸேவிக்க அவர்கள் நடுவே தன்செருக்கும் பெருமையும் தோற்றும்படி வரு மாயப்பிள்ளை. அன்றிக்கே, இந்த்ரசப்தத்துக்கு முக்யவ்ருத்தி ஈச்வரவிஷயத்திலே யாகையாலே, பரமஸாம்யாபந்நரான ஸூரிகள் ஸேவிக்க அவர்கள் நடுவே ஸர் வேச்வரன்றான் வருமாபோலே வருகிறவனென்னவுமாம். தர்ம்யைக்ய முண்டே யாகிலும் அவதார ப்ரயுக்தமான நிலையைவிட்டு, "[illegible]" என் றாற்போலே இப்படி சொல்லலாமிறே. இப்படி வருகிற ஆயப்பிள்ளையுடைய. எதிர் நின்றங்கின வளையிழவேலென்ன. அவன் வரவுக்கு எதிராக அந்த ஸ்தலத்திலே நின்று உன்னுடைய இனவளைகளை இழவாதே கொள்ளென்று நான்சொல்ல. "எதிர்நிற்கை" என்றும், "வளையிழக்கை" என்றும் இரண்டில்லைபோலே காணும்.

இனவளையென்கையாலே – எதிர் நின்றவர்கள் கையில் ஒருவளையும் தொங்கா தென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இனவளை என்கையாலே-ஸ்த்ரீத்வ மழிகையிறே.

சந்தியில்நின்றுகண்டீர். என்சொல் கேளாமல் ஊர்ப்பொதுவான அவன் வருகிற வழியான சந்தியிலே நின்றுகிடீர். நங்கைதன்துகிலொடுசரிவளை கழல்கின்றதே. முன்பு ஸ்த்ரீத்வத்தால் பரிபூர்ணையாயிருந்த இவளுடைய பரியட்டத்தோடே கூடச் சரிவளையும் கழலா நின்றது. "கோல்வளை, கழல்வளை, வரிவளை" என்னுமா போலே, "சரிவளை" என்றும் ஒருவளைவிசேஷம். "கழல்வளையைத்தாமும் கழல்வளையே யாக்கினர்" என்கிறபடியே முன்பே "சரிவளை" என்று பேராயிருந்த வித்தை, நாமமாத்ரமன்றிக்கே, கையில்தொங்காமல் சரிந்து கழன்றுபோம்படி பண்ணிணுய்த்து அவன் தன்னுடைய காட்சியாலே. இத்தால் – வினவப்புகுந்தவர்களுக்குத் தன் பெண்பிள்ளையுடைய விக்ருதிக்கு ஹேதுவையும் விக்ருதிவிசேஷந் தன்னையும் சொன்னளாய்த்து. ... ... (8)

வலங்காதில்மேல்தோன்றிப்பூவணிந்து மல்லிகைவனமாலைமௌவல்மாலை *
சிலிங்காரத்தால்குழல்தாழவிட்டுத் தீங்குழல்வாய்மடுத்தூதியூதி *
அலங்காரத்தால்வருமாயப்பிள்ளை அழகுகண்டென்மகளாசைப்பட்டு *
விலங்கிநில்லாதெதிர்நின்றுகண்டீர் வெள்வளைகழன்றுமெய்ம்மெலிகின்றதே. (9)

வலங்காதில் மேல்தோன்றிப் பூவணிந்து. வலக்காதிலே செங்காந்தள்பூவை யலங்காரமாகச்சாத்தி. இடக்காதுக்கு ஒன்றும் சொல்லாமையாலே ஒரு காதுக்குச் சாத்திக்கொண்டு வருகிறவிதுதானும் ஓரழகாகச் சாத்திக்கொண்டு வந்தானென்னுதல்; ஒரு காதுக்குச் சாத்தின வளவிலே, மல்லிகைமாலையைக் காண்கையாலே அத்தை மறந்து இத்தைச்சாத்தி விட்டானென்னுதல் மல்லிகை வனமாலை "வனம்" என்கிற வித்தை, மல்லிகையோடே சேர்த்து – காட்டு மல்லிகைமாலையென்னுதல், அன்றிக்கே, வனமென்று – அழகாய் மல்லிகையால் உண்டான அழகியமாலையென்னுதல். மௌவல்மாலை. மௌவலாவது மல்லிகையின் அவாந்தரபேதம். பூவை, காயா என்னுமிடத்தில், பூவையாவது - காயாவின் அவாந்தர பேதமானப் போலே. மௌவல் மாலையென்று – இங்கும் அந்த வனப்புக் கூட்டிச் சொல்லவுமாம். கீழ், "அணிந்து" என்றத்தை இங்கும் கூட்டி இம்மாலைகளையுமணிந்து என்று சொல்லக்கடவது. இவைதான் திருமார்புக்கு அலங்காரமாகச் சாத்துமவையிறே.

சிலிங்காரத்தால் குழல்தாழவிட்டு. சிலிங்காரம் – ச்ருங்காரம்; அலங்காரமென்றபடி. இத்தால் – திருக்குழல் பணியாகச் சாத்தும் பூந்தொடைகளைச் சொல்லுகிறது. அந்த அலங்காரத்தோடே கூடத் திருக்குழலைத் திருமுதுகிலே தாழவிட்டு. **தீங்குழல்வாய் மடுத்தூதியூதி.** தீமென்று – இனிமை. "இன்னார்க்கு" என்று விசேஷியாமையாலே – தன்னோடு பிறரோடு வாசியற எல்லார்க்கு மினிதாயிருக்கும் குழலென்றபடி. கேட்கிறவர்களிலும் தன் செவி யணித்தாகையாலே 'பேதுறு முகம்செய்து நொந்து நொந்து" என்கிறபடியே முதல் தன்னை வருந்தி, பின்னையிறே யவ்வருகுபோவது. பிறரை வருத்துகையாவது – "அவியுணுமறந்து வானவ

ரெல்லாம்'' என்றும், "தும்புருவோடு நாரதனும் தந்தம் வீணைமறந்து" என்றும், "கோவலர் சிறுமியர்–வந்து கவிழ்ந்து நின்றனர்'' என்றும், "பறவையின் கணங்கள் கூடுதுறந்து வந்துசூழ்ந்து'' என்றும், "மரங்கள் நின்று மதுதாரைகள் பாயும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே – தேவமனுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவர விபாகமற எல்லாரையு மொக்க வருத்துகை. இப்படியிருக்கிற திருக்குழலைத் திருப்பவளத்திலே வைத்துப் பலகாலு மூதிக்கொண்டு.

அலங்காரத்தால் வரும்மாயப்பிள்ளை. ஏவம்ப்ரகாரங்களான அலங்காரங்களோடே வருகிற இடைப்பிள்ளையுடைய. "பிள்ளை'' என்கையாலே-"ய௱வாகு௱ரா:" என்கிற பருவத்தைச் சொல்லுகிறது. அழகுகண்டென்மகளாசைப்பட்டு. கண்டவர்கள் கண்ணையும் நெஞ்சையும் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளும் அழகைக்கண்டு என்னுடைய பெண்பிள்ளையானவளாசைப்பட்டு. விலங்கிநில்லாதெதிர்நின்றுகண்டீர். "இது கண்டவர்களை வருத்தும்" என்று கண்ணை மாறவைத்து வழிவிலங்கிநில்லாதே அத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு எதிரே நின்று கிடீர். வெள்வளைகழன்று மெய்மெலிகின்றதே. சங்குவளையும் கழன்று சரீரமும் மெலியாநின்றது, உடம்பு மெலிந்தன்றோ வளையும் கழ்லுவது; வளைகழலுதலை முந்துறச்சொல்லி, பின்பு உடம்பு மெலிவுசொல்லுவானென்னென்னில்; வளைகழன்றபின்பாய்த்து உடம்பில் மெலிவு இவளுக்குத் தோற்றிற்றென்னுதல், அன்றிக்கே, முந்துற வளைகழலுகைக்குத் தக்கவளவுமெலிந்து; அவ்வளவுமன்றிக்கே, "இனிவளைக்கு ஆச்ரயமில்லை ஓ!'' என்னும்படி மேன்மேலும் மெலிந்து செல்லுகிறபடியைச் சொல்லுகிறுளென்னுதல். இதுவும் வினவவந்தவர்களுக்குத் தன்மகள்தசையைத் தாயார் சொன்னவார்த்தை. ... ... (9)

(அ) நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்ருர்க்கு பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்.

**விண்ணின்மீதமரர்கள்விரும்பித்தொழ மிறைத்தாயர்பாடியில்வீதியூடே *
கண்ணன்காலிப்பின்னேயெழுந்தருளக்கண்டு இளவாய்க்கன்னிமார்காமுற்ற
வண்ணம்*வண்டமர்பொழிற்புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்சொன்னமாலைபத்தும் *
பண்ணின்பம்வரப்பாடும்பத்தருள்ளார் பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே.** (10)

விண்ணின்மீதமரர்கள் விரும்பித்தொழ ஸ்வர்க்காத்யுபரிதநலோகங்களில் தேவர்கள் ஆதரித்துக்கொண்டுதொழ. பூபாரநிரஸநார்த்தமாக ப்ரார்த்தித்து அவதரிப்பித்தவர்களாகையாலே திருவவதாரகாலமேதொடங்கி இவனுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு அவ்வவசேஷ்டிதங்களைக்கண்டு வித்தராயிறே தேவர்கள்தானிருப்பது. ஆகையாலே, உபயவிபூதிநாதனானவிவன் கோபஸஜாதீயனாய், ஜாத்யுசிதவர்த்தியான கோரக்ஷணத்திலே அதிகரித்து, ஜாத்யுசிதமான அலங்காரத்தையுடையனாய்க்கொண்டு திரிகிறபடியைக் கண்டால் அவர்கள் விரும்பித் தொழாதிரார்களிறே. அன்றிக்கே, விண்ணின்மீதென்கிறது. "நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே" என்கிற பரமபதத்தையாய், அங்குண்டான, அமரருண்டு– நித்யஸூரிகள், அவர்கள் தாங்களநுபவிக்கிற மேன்மைக்கெதிர்த்தட்டான இந்

நீர்மையைக் காண்கையாலே அத்யாதரம்பண்ணித் தொழும்படியாக வென்னவு மாம். மிறைத்து. மிறுக்குச்செய்து. அதாவது-அப்படி தொழுது நிற்கிறவர்க ளுக்கு முகம்கொடாதே அநாதரித்து, பசுக்களையும் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரை யும் ஆதரித்துக்கொண்டுபோகை. ஆயர்பாடியில் வீதியூடேகண்ணன் காலிப்பின்னே யெழுந்தருளக்கண்டு. திருவாய்ப்பாடியில் தெருவின் நடுவே பசுக்களின் பின்னே கீழ்ச்சொன்ன வொப்பனைகளோடும் அவைதானும் மிகையாம்படியான வடிவு கோடும் க்ர்ஷ்ணனெழுந் தருளக்கண்டு. இளவாய்க்கன்னிமார் காமுற்றவண்ணம். "சாலகவாசல்பற்றி நுழைவனர் நிற்பனராகி" என்றது முதலாக, வெள்வளை கழன்று மெய்மெலிகின்றது" என்றது முடிவாகச் சொன்னபடியே யுவதிகளான இடைப்பெண்கள் ஆசைப்பட்டு விக்ர்தைகளான ப்ரகாரத்தை. வண்டமர்பொழி லித்யாதி. "மதுபாநார்த்தமாகப்படிந்த வண்டுகள் வேறொன்றைப் புரிந்துபாரா மல் ஸர்வகாலமும் பொருந்திக் கிடக்கும்படியான திருச்சோலைகளையுடைய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரி லுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகராய், * அரவத்தமளிப்படியே ஸர்வேச் வரனை எப்போதும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே "விஷ்ணுசித்தன்" என்னும் திருநாமத்தை யுடையரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலையான இப்பத்தையும், பண்ணின்பம்வரப்பாடும் பத்தருள்ளார். கேட்கிறவர்களி லுங்காட்டில் பாடுகிறதங்களுக்கு இன்பம் வரும்படியாகப் பண்ணிலே பாடாநிற் கும் பக்திமான்களா யுள்ளவர்கள். பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே. "விஶேஷ வஶேஷ ஸவ ஏத: வஶேஷ" என்கிறபடியே. மேலானதுக்கெல்லாம்மேலாய் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டு" என்கிறபடியே பகவதநுபவ மங்களாசாஸநங்களைப்பண்ணி காலதத்வமுள்ளதனையும் வர்த்திக்கலான தேச மான ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை ப்ராபிக்கப்பெறுவர் என்றதாயிற்று. .... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்து – ஐந்தாந்திருமொழி – அட்டுக்குவி – ப்ரவேசம்.

கீழ்ச்சொன்னபடியே தான்விரும்பி மேய்த்துக்கொண்டுபோகிற கன்றுகளுக் கும் பசுக்களுக்கும், தனக்கு அபிமதவிஷயங்களான கோபகோபீஜநங்களுக்கும் பாதகமாம்படி இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்க. "குன் றெடுத்தாநிரை காத்தபிரான்" என்கிறபடியே மலையையெடுத்து ரக்ஷ்யவர்க்கமான வற்றுக்கு ஒரு நலிவு வாராதபடி நோக்கினவுபகாரம் திருவுள்ளத்திலே பின்னாட்டி, மலையெடுக்கவேண்டின ஹேதுக்களையும், மலைதன்னிலுண்டான வளப்பங்களையும், மலையினுடைய பரப்பையும், அதிலுடைய கனப்பாட்டையும், அத்தை அநாயாஸே நப் பிடுங்கியெடுத்தபடியையும், அதுதன்னை ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட தரித்துக் கொண்டுநின்ற படியையும், அத்தால் திருக்கைக்கு ஒரு வாட்டமின்றிக்கேயிருந்த படியையுமெல்லாம் தத்காலம்போலேதர்சித்துப்பேசி, அவனுடைய ஆபத்ஸகத்வ மாகிற மஹாகுணத்துக்கு ப்ரகாசகமான அந்த திவ்யசேஷ்டிததத்தினுடைய ரஸத்தையநுபவித்து இனியராகிறார் – இத்திருமொழியில். ...

அட்டுக்குவிசோற்றுப்பருப்பதமும் தயிர்வாவியும்நெய்யளறுமடங்கப்
பொட்டத்துற்றி * மாரிப்பகைபுணர்த்த பொருமாகடல்வண்ணன்பொறுத்தமலை *
வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன்றினை வலைவாய்ப்பற்றிக்கொண்டுகுறமகளிர் *
கொட்டைத்தலைப்பால்கொடுத்துவளர்க்குங் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்
குடையே. (1)

அட்டுக்குவிசோற்றுப் பருப்பதமும். ஆக்கிக் குவித்த சோற்றுப் பர்வதமும். கோபஜநங்கள், வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனை ஆராதித்து, அவன் ப்ரீதனாய் வர்ஷிப்பிக்க அத்தாலே பசுக்களுக்குப் புல்லும் தண்ணீருமுண்டாய், அத்தாலே பாலும் நெய்யும்மிகுந்து ஜாத்யுசிதமான ஸம்பத்தோடே வர்த்திக்கக்கடவராயிறே யிருப்பது. ஆகையாலிறே, "எழில்விழவில்பழநடைசெய் மந்திரவிதியிற் பூசனை" என்று இத்தைப் பழையதாகநடந்துபோகும் அநுஷ்டாநமாகச்சொல்லுகிறது. இப்படியாகையாலே, இந்த்ராராதநை பண்ணுகைக்காக, திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷங்குடியிலும் வாசல்கள்தோறும் வரிவைத்துச்சமைத்து, "துன்னுசகடத்தாற் புக்கபெருஞ்சோறு'' என்கிறபடியே சகடுகளிலே வைத்திழுத்துக்கொண்டுவந்த சோறெல்லாம்சேர, பெரும்திருப்பாவாடைபோலே குவிக்கையாலே பர்வதம் போலே உயர்ந்திருக்குமிறே; அத்தைப்பற்ற "அட்டுக்குவிசோற்றுப்பருப்பதம்'' என்கிறது. பருப்பதமென்றது – பர்வதமென்றபடி. தயிர்வாவியும். தயிரோடையும். நெய்யளறும். நெய்ச்சேறும். அச்சோற்றுமலையின்மேலே தொட்டியாகக் கட்டி தயிரை நிறையவிடுகையாலே, அத்தை அந்தமலைக்குண்டான வோடையாக நிருபித்துச்சொல்லுகிறது. நெய்யையும் அப்படியே தொட்டிகளாகப்பிடித்து அதுக்குள்ளும் சுற்றெங்கும் நிறையவிடுகையாலே செறிந்துகிடக்கும்படியைப்பற்ற "அளறு" என்கிறது. இவை யிரண்டையும்சொன்னது – மற்றுமுண்டான பால் பழங்கள் கறிகள் முதலானவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். அடங்க. இவையடைய. பொட்டத்துற்றி. போரத்துற்றி – சடக்கெனவமுதுசெய்து. தேவதாந்தரத்தை உத்தேசித்துச்சமைத்தவிது ததந்தர்யாமியாய் நின்று ஜீவிக்கவும்வல்ல தனக்கொழிய, "தனக்கு அநந்யார்ஹராயிருப்பார்க்காகாது'' என்றாய்த்து 'அடங்கத் தானே யமுதுசெய்தது. "நாங்கள் முன்புசெய்துபோந்தமர்யாதை செய்ய வேணும், என்று மறுமநஸ்ஸுப்பட்டு இன்னமும் இவர்கள் விலக்கவும்கூடும்'' என்றாய்த்துச் சடக்கெனவமுதுசெய்தது. மாரிப்பகைபுணர்த்த. வர்ஷமாகிற பகையையுண்டாக்கின. அதாவது – இந்த்ரனுக்கென்று சமைத்தசோற்றை அவனுக்கு இடாதபடி விலக்கி, மலைக்கு இடச்சொல்லி, "ஶைலாய ஶ்ரீ நாமஹ'' என்று தான் அடையஜீவித்துவிடுகையாலேயிறே அவன் பசிக்கோபத்தாலே புஷ்கலாவர்த்தகாதிமேகங்களையேவி வர்ஷிப்பிக்க வேண்டிற்று; ஆகையாலே வர்ஷமாகிற பகையையுண்டாக்கினான் இவன்றானே யென்கிறது. பொருமாகடல்வண்ணன். திரைபொருகிற கருங்கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையவன். தான்பிறந்த வூரிலுள்ளவர்களுக்கு அந்யசேஷத்வத்தை அறுக்கையாலுண்டான ஹர்ஷோத்ரேகத்தையும் திருமேனியின் புகரையும் சொல்லுகிறது. பொறுத்தமலை. தரித்துக்கொண்டு நின்றமலை. ஏழுநாள் ஒருபடிப்படச்சுமந்துகொண்டிறே நின்றது. வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன்றினை. வட்டணித்துப்பெருத்தகண்களையும், தாயினுடைய

வசத்திலே யொழுகும் பவ்யதையையுமுடைத்தான மான்கன்றை. வலைவாய்ப்பற்றிக் கொண்டு. வலையிடத்தேபிடித்துக்கொண்டு. அம்மலைமேல் வர்த்திக்கிற குறவர், மான்கன்றுகளை சூழ்வலைக்குள்ளாக்கிப் பிடித்துக்கொண்டுபோய், தங்களிடங்களிலே குறப்பெண்கள்கையிலே காட்டிக்கொடுப்பர்களாய்த்து. குறமகளிர் கோட்டைத் தலைப்பால்கொடுத்து வளர்க்கும். அந்தக்குறப்பெண்களானவர்கள் பஞ்சுச்சுருளைப் பாலிலேதோய்த்து, அதினுடைய தலையை தாய்முலைபோலே உண்ணக்கொடுத்து வளர்ப்பர்களாய்த்து. கொட்டை—பஞ்சுச்சுருள். கோவர்த்தநமித்யாதி. புல்லும் தண்ணீரும் எப்போதுமுண்டாய், பசுக்களை வர்த்திப்பித்துக் கொண்டு போருகையாலே "கோவர்த்தநம்" என்கிற பேரையுடைத்தாய், நலிய வந்தவர்ஷத்தை ஜயித்து ஒருவர்மேல் ஒருதுளிவிழாதபடி கவிந்துநிற்கையாலே "கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடை" என்கிறது. .... (1)

'வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கைவானவர்கோன் வலிப்பட்டுமுனிந்துவிடுக்கப்பட்ட*
மழைவந்தெழுநாள்பெய்துமாத்தடுப்ப மதுசூதனெடுத்துமறித்தமலை*
இழவுதரியாததோரீற்றுப்பிடி யிளஞ்சீயந்தொடர்ந்துமுடுகுதலும்*
குழவியிடைக்காலிட்டெதிர்ந்துபொருங் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே. (2)

வழுவித்யாதி. இந்த்ரபத ப்ராப்திக்குறுப்பான ஸாதநத்தில் ஒன்றும் நழுவுதலில்லாதபடிசெய்து. அத்தாலே த்ரயஸ்த்ரிம்சத்கோடி தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனுடைய வலியிலே அகப்பட்டு. இத்தால்—மேகங்களுக்கு அவன் சொன்னதுசெய்தே நிற்கவேண்டும்படியான பராதீநத்வம் சொல்லுகிறது. முனிந்து விடுக்கப்பட்ட. அவன் பலத்திலே யகப்பட்டு நிற்கிறவளவன்றிக்கே பழநடைசெய் மந்திரவிதியில் பூசனைபெருமையாலே தாமரைக்காடு வெடித்தாற்போலே ஆயிரங் கண்ணும் சிவக்கும்படி கோபித்து ஏவப்பட்ட. மழைவந்து. புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களானவைவந்து. எழுநாள்பெய்து மாத்தடைப்ப. ஒருநாளிரண்டு நாளன்றிக்கே, ஏழுநாளொருபடிப்படக் கல்வர்ஷமாக வர்ஷித்து, பசுக்களுக்கும் இடையரிடைச்சிகளுக்கும் புறம்பு போக்கறும்படி தகைவைப்பண்ண. மதுசூதனெடுத்து மறித்தமலை. விரோதிநிரஸந சீலனானவன் எடுத்து, பசுக்கள் எட்டிமேய்ந்து நிற்கலாம்படி தலைகீழாக மறித்தமலை. இழவுதரியாத தோரீற்றுப்பிடி. குழவியிழவுதரிக்கமாட்டாததொரு ஈன்றபெண்ணானையானது. இளஞ்சீயம் தொடர்ந்து முடுகுதலும். வயஸ்ஸாலிளைய ஸிம்ஹமானது இத்தை நலிவதாகத் துடர்ந்துவந்து முடுகினவளவிலே. குழவியிடைக்காலிட் டெதிர்ந்துபொரும். தன்கன்றைத் தன்னுடைய நாலுகாலுக்கும் நடுவே யிட்டுக்கொண்டு, அந்த ஸிம்ஹக்கன்றோடே எதிர்ந்து பொராநிற்கிற. கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே. ... ... (2)

அம்மைத்தடங்கண்மடவாய்ச்சியரும் ஆனாயரும்மாநிரையுமலறி*
எம்மைச்சரணேன்றுகொள்ளென்றிரப்ப இலங்காழிக்கையெந்தையெடுத்தமலை*
தம்மைச்சரணென்றதம்பாவையரைப் புனமேய்கின்றமானினங்காண்மினென்று*
கொம்மைப்புயக்குன்றர்சிலைகுனிக்குங் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே. (3)

அம்மைத்தடமித்யாதி. வெறும்புறத்திலே அழகியதாய், அதுக்குமேலே அஞ்சநத்தாலே அலங்க்ர்தமாய்ப் பெருத்திருந்துள்ள கண்களையும் ஸ்வாபாவிகமான மடப்பத்தையு முடையரான இடைச்சிகளும். ஆனாயரும். கோரக்ஷணபரரான இடையரும். ஆநிரையும். அவர்களுக்கு ரக்ஷ்யமான பசுநிரையும். அலறி. “[illegible]” என்கிறபடியே வர்ஷவேகத்தாலே க்லேசித்துக் கூப்பிட்டு. எம்மைச்சரணென்று கொள்ளென்றிரப்ப. எங்களை “ரக்ஷிக்கக்கடவோம்” என்று நீயே ரக்ஷகனாய் ஏன்று கொள்ளவேணு மென்று ப்ரார்த்திக்க. இலங்காழிக்கை யெந்தையெடுத்தமலை. கருதுமிடம் பொரவல்ல தேஜஸ்ஸை யுடைய திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடையனான என் ஸ்வாமியானவன் இவற்றை ரக்ஷிக்கைக்காக வெடுத்தமலை. இப்போது, திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடையனானமை சொன்னது - இந்த்ரனைத் தலையறுத்துப் போகடவல்ல பரிகரமுண்டாயிருக்க, “உண்பதுகொண்ட நாம் உயிரையும் கொள்ளவொண்ணாது, அநுகூலனுக்குவந்த கலக்கமாகையாலே தானே தெளிந்துவிடுகிறான்” என்று தன்னுடைய ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கொரு நலிவுவாராமல் மலையை எடுத்துக்கொண்டு நின்ற நீர்மையைச் சொல்லுகைக்காக. தம்மைச்சரணென்ற தம்பாவையரை. தங்களை “ரக்ஷகர்” என்று பற்றியிருக்கிற தங்கள் பெண்களை. புனமேய்கின்ற மானினங்காண்மினென்று. புனத்திலே வ்யாபரிக்கிறவர்கள் கண்களைக்காணா, “நம் புனத்தை யழித்துமேய்கிற மானினம் பாரீகோள்” என்று ஒருவர்க்கொருவர்காட்டி. கொம்மைப்புயக் குன்றர்சிலைகுனிக்கும். அவர்கள்மேலே சரத்தை விடுவதாக, பெரியதோளை யுடையரான குன்றுவர் விற்களை வளையாநின்றுள்ள. கோவர்தநனமென்னும் கொற்றக்குடையே. ... ... (3)

கடுவாய்ச்சின வெங்கட்களிற்றினுக்குக் கவளமெடுத்துக்கொடுப்பானவன்போல் *
அடிவாயுறக்கையிட்டெழப்பறித்திட்டு அமரர்பெருமான்கொண்டுநின்றமலை *
கடல்வாய்ச்சென்றுமேகங்கவிழ்ந்திறங்கிக் கதுவாய்ப்படநீர்முகத்தேறி * எங்குங்
குடவாய்படநின்றுமழைபொழியும் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே. (4)

கடுவாய்ச்சினவெங்கண் களிற்றினுக்கு. கொடியவாயையும் கோபத்தையும் வெவ்விய கண்ணையுமுடைய யானைக்கு. கவளமெடுத்துக் கொடுப்பானவன்போல். கவளத்தைத் திரட்டியெடுத்துக் கொடுக்கிற பாகனானவனைப்போலே. இத்தால் - மேகத்தை ஆனையினுடைய ஸ்தாநேயாகவும், மலையைக்கவளத்தினுடைய ஸ்தாநேயாகவும் அது எடுத்துப்பிடிக்கிற க்ர்ஷ்ணனைக் கவளமெடுத்துக் கொடுக்கிற பாகனுடைய ஸ்தாநேயாகவும் ரூபித்துக் கொண்டருளிச் செய்கிறார். மேகத்தை யானையென்கிறது - ஆனையோடு அதுக்குஸாம்ய முண்டாகையாலே; “மதயானை போலெழுந்த மாமுகில்காள்” என்னக்கடவதிறே. “கடுவாய்ச்சின வெங்கண் களிறு” என்கையாலே-இங்கும் மத்தகஜமென்று தோற்றா நின்றதிறே. எங்ஙனே யென்னில்; கடுவாயென்று - க்ரூரமாயிருந்துள்ள பிளிறுதலாகிற சப்தத்தையும் க்ரோதத்தையும், “வெங்கண்” என்று - நெருப்புப்பறந்த கண்களையும் சொல்லுகையாலே. இத்தனையும் மேகத்துக்கு முண்டிறே; கேட்டவர்களுக்கு பயங்கரமாம்படியான முழக்கமும், அடர்த்துக்கொண்டு வர்ஷிக்கநிற்கிற ஆக்ரஹமும்,

“தீவளைத்து மின்னிலகும்” என்கிறபடியே கொள்ளிவட்டம் போலேயிருக்கிற மின்னினுடைய சுழிப்பையுமுடைத்தாய், இருட்சியாலும் திரட்சியாலும் உயர்த்தியாலும் கண்டவர்களுக்கு “மத்தகஜம்” என்றே சொல்லலாம்படி யிருக்கையாலே

அடிவாயுறக்கையிட் டெழப்பறித்திட்டு. மலையினுடைய வேர்ப்பற்றிலே உறும்படியாகத் திருக்கையைக் கீழேசெலுத்தி மற்றைத் திருக்கையாலே மேலேபிடித்துக் கிளரப்பிடுங்கி. அமரர்பெருமான் கொண்டுநின்றமலை. அயர்வறுமமரர்களதிபதி, இயற்றி யில்லாதாரைப்போலே தானேதரித்துக் கொண்டுநின்றமலை. கடல்வாய்ச் சென்று மேகம்கவிழ்ந்திறங்கி. கடலிடத்தேசென்று மேகங்கள் இறங்கிக் கவிழ்ந்து கிடந்து. கதுவாய்ப்பட நீர்முகந்தேறி. கதுவாய்ப்பட வென்றது - வடுப்பட வென்றபடி. வடுப்படுகையாவது - குறைபடுகை. இத்தால் – கடல்குறைபடும்படியாக அங்குள்ள நீர்களெல்லாவற்றையும் முகந்துகொண்டு ஆகாசத்திலே ஏறியென்கை. அன்றிக்கே, கதுவுதல் – கவ்வுதலாய், அபிநிவேசயுக்தமானவாயையுடைத்தாய்க்கொண்டு “பெரும்பௌவம் மண்டியுண்ட” என்கிறபடியே கடல் வெறுந் தறையாம்படி அங்குள்ள நீரை முகந்துகொண்டு ஏறியென்னவுமாம் எங்கும் குடவாய்ப்பட நின்று மழைபொழியும். ஸார்வத்ரிகமாய்க்கொண்டு குடத்திட்டுச் சொரிந்தாற்போலே ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட நின்று வர்ஷத்தைச் சொரிகிற கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே .... (4)

வானத்திலுள்ளீர்வலியீருள்ளீரேல் அறையோவந்துவாங்குமினென்பவன்போல் *
ஏனத்துருவாகியவீசனெந்தை யிடவனெழவாங்கியெடுத்தமலை *
கானக்களியானைதன்கொம்பிழந்து கதுவாய்மதஞ்சோரத்தன்கையெடுத்து *
கூனற்பிறைவேண்டியண்ணாந்துநிற்குங் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே. (5)

வானத்திலித்யாதி. உபரிதநலோகங்களிலே வர்த்திக்கையாலே மநுஷ்யரிற்காட்டில் அதிசயிதஜ்ஞாநசக்திகராகத்தந்தாமை அபிமாநித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களே! நினைத்தது செய்துமுடிக்கவல்ல சக்திமான்களாயிருப்பாருள்ளிகோளாகில். அறையோவந்துவாங்குமினென்பவன்போல். “அறையோவறை! இம்மலையை வந்து, வாங்கிக் காணுங்கோள்” என்பாரைப்போலே. ஏனத்துருவாகியவீசனெந்தை. * ஸப்தத்வீபாப்தி மஹீதரையான பூமியிடிவிழுந்து கீழிலண்டபித்தியோடே சேர்ந்துகிடக்க, நீருக்கும் சேற்றுக்குமிரியாத வராஹவேஷங்கொண்டு “ஊன்றியிடந்து எயிற்றிற்கொண்ட” என்கிறபடியே மறுபாடுருவக்குத்தி அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்து ஆகாசத்திலேயேறிட்டுத் திருவெயிற்றிலே தரித்த சக்திமானாய், தன்னையொழிந்த ஸமஸ்தபதார்த்தங்களும் தானிட்டவழக்காம்படி நடத்தவல்ல ஸர்வநியந்தாவாய், அவற்றினுடையஸத்தை ஸ்வாதீநமாம்படியிருக்கும் ஸர்வகாரணபூதனானவன்.

இடவனெழவாங்கி யெடுத்தமலை. வேர்ப்பற்றோடே ஒருகட்டிபோலே கிளரும்படி வாங்கி எடுத்துக்கொண்டுநின்ற மலை. இடவனெழப்பறித்தென்னுதல், பேர்த்தென்னுதல்செய்யாதே, வாங்கியென்கையாலே அநாயாஸேந எடுத்தமை சொல்லுகிறது. பர்வதங்களோடேகூட பாதாளகதையான பூமியைத் திருவெயிற்றிலேகுத்தி ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்த சக்திமானானவனுக்கு, ஒருகட்டியையிடந்தெடுத்தாற்போலே அம்மலையை யிடந்தெடுக்கையில் ஓரருமையில்லையிறே. கானக்

களியானை தன்கொம்பிழந்து. காட்டிலேமதித்துத்திரிகிறவானையானது கரைபொருது திரிகையாலே ஓரிடத்திலே குத்தினவளவிலே தன்கொம்புமுறிய, அத்தாலே தன் கொம்பையிழந்து. கதுவாய்மதஞ்சோர. கதுவுதல் - விடப்படுதலாய், கொம்பு முறிந்து புண்பட்டவாயிலே மதஜலமொழுக. தன்கையித்யாதி. தன்னுற்றாமை யாலே கையையெடுத்து வளைந்தபிறையை, தானிழந்தகொம்பாக ப்ரமித்து அத்தையபேக்ஷித்து மேலேபார்த்துக்கொண்டு நில்லாநிற்கும். கோவர்த்தநமென் னும் கொற்றக்குடையே. .... (5)

செப்பாடுடையதிருமாலவன்றன் செந்தாமரைக்கைவிரலைந்தினையும் *
கப்பாகமடுத்துமணிநெடுந்தோள் காம்பாகக்கொடுத்துக்கவித்தமலை *
எப்பாடும்பரந்திழிதெள்ளருவி யிலங்குமணிமுத்துவடம்பிறழ *
குப்பாயமெனநின்றுகாட்சிதருங் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே. (6)

செப்பாடுடையதிருமால். செப்பாடாவது - செவ்வை அதாவது - ஆர்ஜவ குணம். "திருமால்" என்கையாலே, இவ்விடத்தில் அந்த ஆர்ஜவமாவது *சித குரைத்தாலும் நன்றுசெய்தாரென்கை, அன்றிக்கே, இந்த்ரனுக்கிட்ட சோற்றை விலக்கி மலைக்கிடுவித்து வர்ஷாபத்தைவிளைத்து "இவைபட்டது படுக" என்றிருக் கையன்றிக்கே, முன்பு "ரக்ஷகம்" என்று சொன்ன மலைதன்னையே யெடுத்து ரக்ஷித்த செவ்வைப்பாட்டைச் சொல்லுகிறது. இப்படி ரக்ஷிக்கைக்கடி அவ ளோட்டை ஸம்பந்தமாகையாலே "திருமால்" என்கிறது என்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். அவன். அப்படிப்பட்ட குணத்தையுடையவன். தன்செந் தாமரைக்கைவிரலைந்தினையும் கப்பாகமடுத்து. தன்னுடைய சிவந்த தாமரைப்பூப் போலே யிருக்கிற திருக்கையில் விரல்களைந்தையும் மலையாகிற குடைக்குக் காம்படி யிலுண்டான கப்பாகக்கொண்டு செறித்து.

மணிநெடுந்தோள் காம்பாகக்கொடுத்துக் கவித்தமலை. நீலரத்நம் போன்ற நிறத்தையுடைத்தாய் நெடியதாயிருக்கிற திருத்தோளை அதுக்குக் காம்பாகக் கொடுத்து, பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளார்க்கும் பசுக்களுக்கும் மழையால் நலிவு வாராதபடியாகவும், பசுக்களுக்குச் சுவடுபடாத புல்லும் தண்ணீரு முண்டாம்படி யாகவும் தலைகீழாகக்கவித்தமலை. எப்பாடும் பரந்திழிதெள்ளருவி. "சுனைவாய் நிறை நீர் பிளிரிச்சொரிய" என்கிறபடியே அவனைச்சூழ எல்லா பார்ச்வத்திலும் இடை விடாமல் தங்குகிற தெளிந்த சுனைநீரருவிகளானவை. இலங்குமணி முத்துவடம் பிறழ. விளங்காநின்ற அழகிய முத்துவடம்போலே தனித்தனியே ப்ரகாசிக்க. குப்பாயமெனநின்று காட்சிதரும். "அதுதான் அவனுக்கொரு முத்துச்சட்டை" என்று தோற்றும்படியாக நின்று காட்சிகொடாநிற்கும். கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே. .... (6)

படங்கள்பலவுமுடைப்பாம்பரையன் படர்பூமியைத்தாங்கிக்கிடப்பவன்போல் *
தடங்கைவிரலைந்தும்மலரவைத்துத் தாமோதரன்தாங்குதடவரைதான் *
அடங்கச்சென்றிலங்கையையீடழித்த அனுமன்புகழ்பாடித்தங்குட்டன்களை *
குடங்கைக்கொண்டுமந்திகள்கண்வளர்த்துங் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்
குடையே. (7)

படங்களித்யாதி. பலபணங்களையுமுடைய நாகராஜன், பரப்பையுடைத்தான பூமியைத் தன்தலைகளாலே தரித்துக்கொண்டு கிடக்குமவன்போலே. நடங்கை விரலைந்தும் மலரவைத்து. இடமுடைத்தான திருக்கையிலைந்துவிரலையும் மலர வைத்து. தாமோதரன் தாங்குத வரைதான். ஓர் அபலைக்குக்கட்டவு மடிக்கவுமாம்படி யெளியனுமாய், அவள் கட்டி கட்டை யவிழ்த்துக்கொள்ள சக்தனுமன்றிக்கே யிருந்தவன் தரித்துக்கொண்டு ன்ற பெரியமலைதான். பஞ்சலக்ஷம்குடியும் ஊரி லுள்ள பசுநிரைகளு மெல்லா ம் சேரவொதுங்கலாம்படியிறே மலையின்பரப்பு. தானென்று – அதின் கநத்தை ும் அதின் மேலுண்டான வ்ர்க்ஷங்களையும் ம்ர்க விசேஷங்களையும் அந்நிலத்து நடைத்த மநுஷ்யரையு மெல்லாம் நினைக்கிறது.

அடங்கச்சென்றிலங்கைை யீடழித்த. துர்க்கத்ரயயுக்தமாய், தேவர்கள் கொடுத்த வரபலத்தாலும் ரா ணனுடைய புஜபலத்தாலும் ஒருவரால்சென்று அழிக்கவொண்ணுதபடி யிருக் ற லங்கையை யெல்லாம் "ஓதமாகடலைக்கடந் தேறி" என்கிறபடியே சென்று "உயர்கொள்மாக்கடிகாவையிறுத்து" இத்யாதிப் படியே கட்டழித்துப்பொகட்ட. அநுமன்புகழ்பாடி. ஹனுமானுடைய கீர்த்தியைப் பாடி. தம் குட்டன்களை. தந் முடைய குட்டிகளை. குட்டனென்கிறது – ப்ரீதி யாலே. குடங்கைக்கொண்டு. ங்கைகளிலே யேந்திக்கொண்டு. மந்திகள் கண் வளர்த்தும். மந்திகளானவை ராட்டியுறங்கப்பண்ணு நிற்கும். மந்தி – பெண் குரங்கு. கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே. .... (7)

சலமாமுகிற்பல்கணப்போர்க் களத்துச் சரமாரிபொழிந்தெங்கும்பூசலிட்டு *
நலிவானுறக்கேடகங்கோப்ப ன்போல் நாராயணன்முன்முகங்காத்தமலை *
இலைவேய்குரம்பைத்தவமா(முனி)வர் இருந்தார்நடுவேசென்றணுர்சொறிய *
கொலைவாய்ச்சினவேங்கைக நின்றுறங்குங் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்
குடையே. (8)

சலமாமுகிலித்யாதி. பசு நிரளாய்க் கடலை வரளாகப்பருகி நீர்கொண்டெ ழுந்த மஹாமேகங்களானவை, யுத்தபூமியில் சரவர்ஷம்போலே வர்ஷித்துக் கொண்டு திருவாய்ப்பாடியில் உ ரோடு பசுக்கள் மேயுமிடத்தோடு வாசியற எங் கும் "எங்களைத் தப்பவல்லாருள டோ" என்று இடித்து முழங்கிப் பூசலிட்டு நலிவ தாகவொருப்பட்டவளவிலே, அந்த சரவர்ஷத்தைத் தகைகைக்குக் கடகுகோத் துப் பிடிக்குமவன்போலே ஸர்வரக்ஷகனை நாராயணன் தன்கையிலே யெடுத்துக் கொண்டு முந்திவருகிற வர்ஷமுகத்தைத் தகைந்தமலை. இலைவேய்குரம்ப. இலை யாலே வேய்ந்தகுடில்; பர்ணசாலை யென்றபடி. இத்தை வாஸஸ்த்தாநமாக வுடை யராயிருந்துள்ள. தவமாமுனிவர் தபோநிஷ்டரான மஹர்ஷிகள். இருந்தார் நடுவே சென்று. தபஸ்ஸுக்காக ஓ த்திலே திரளவிருந்தவர்கள் நடுவே சென்று. அணுர்சொறிய. "ஸர்வமும் பச தாத்மகம்" என்று கண்டிருக்கையாலே ஒன்றிலு மொருபயமற்றிருக்குமவர்கள் ர் கழுத்தைச்சொறிய. கொலைவாய்ச்சின வேங்கை கள் நின்றுறங்கும். கொல்லுகிற ாயையும் சினத்தையுமுடைத்தான புலிகளானவை அந்த ஸுகத்தாலே நின்று உறங்காநிற்கும். கோவர்தநமென்னுங் கொற்றக் குடையே. .... (8)

வன்பேய்முலையுண்ட தோர்வாயுடையன் வன்தூணெனநின்றதோர்வன்பரத்தை *
தன்பேரிட்டுக்கொண்டுதரணிதன்னில் தாமோதரன்தாங்குதடவரைதான் *
முன்பேவழிகாட்டமுசுக்கணங்கள் முதுகிற்பெய்துதம்முடைக்குட்டன்களை *
கொம்பேற்றியிருந்துகுதிபயிற்றும் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே. (9)

வன்பேய்முலையுண்டதோர் வாயுடையன். வலிய பேயுடைய முலையுண்டதொரு வாயையுடையவன். பேய்க்கு வன்மையாவது – இவனுடைய மௌக்த்யத்தையும் வடிவழகையும் கண்டவிடத்திலும் இளகாத நெஞ்சின்வலிமை. அன்றிக்கே, வன்மை முலைக்கு விசேஷணமாய் – அதின் விஷத்தினுடைய க்ரௌர்யத்தைச் சொல்லவுமாம். நஞ்சேற்றின முலையிறே. ஓர்வாயென்றது – அந்த நஞ்சைப் பொறுத்து உண்கையாலும் அவளை முடிக்கையாலும் அத்விதீயமானவாயென்றபடி. வன்தூணென நின்றதோர் வன்பரத்தை. வலியபாரத்தை தரித்துநின்றதொரு வலியதூணைப்போலே. "தரித்து" என்கிற வித்தனையும் அத்யாஹார்யம்.

தன்பேரிட்டுக்கொண்டு. "கோவர்த்தநன்" என்கிற தன்பேரை அதுக்கிட்டுக்கொண்டு. தரணிதன்னில். தேசாந்தரங்களில் வ்யாவ்ர்த்தி. அதாவது – பேரளவுடையரான ப்ரஹ்மேசாதிகள்போல்வார்க்கன்றிக்கே, க்ஷுத்ரமநுஷ்யரும் காணலாம்படியான இந்நிலத்திலே யென்றபடி. தாமோதரன் – பெற்றதாய்க்குக் கட்டிவைக்கலாம்படி பவ்யனாயிருந்தவன். "வன்பேய்முலையுண்டதோர் வாயுடையன்" என்றும், "தாமோதரன்" என்றும் சொல்லுகையாலே – பேய்த்தாயை முடித்து ஆய்த்தாய்க்கு பவ்யனாயிருந்தபடி சொல்லுகிறது. தாங்குதடவரைதான். இப்படி யிருக்கிறவன் தரித்துக்கொண்டுநின்ற பெரிய மலைதான். முன்பேயித்யாதி. முசுக்கணங்களானவை ஏற்கவே பணையோடுபணைபாயும்வழிகாட்டுகைக்காகத் தந்தாமுடைய குட்டிகளை முதுகிலே கட்டிக்கொண்டுபோய், கொம்பிலே யேற்றியிருந்து ஒரு கொம்பில் நின்றும் ஒரு கொம்பிலே குதிக்கும்படியை, தான்முந்துறக் குதித்துக் காட்டி அப்யஸிப்பியாநிற்கும். கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே. (9)

(அவ) கொடியித்யாதி. "மழைவந்தெழுநாள் பெய்து மாத்தடைப்ப" என்கிறபடியே – ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட வர்ஷிக்கிறவளவில் ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கு ஒரு நலிவுவாராதபடி மலையையெடுத்து தரித்துக்கொண்டுநின்று ரக்ஷித்த ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்தார் – கீழ்; இப்படி யேழுநாள் மலையைச் சுமந்துகொண்டு நின்றவளவில் திருக்கையில் ஒருவாட்டமின்றிக்கே யிருந்தபடியை யநுபவித்து, மங்களாசாஸநபரராகையாலே ப்ரீதரா யருளிச் செய்கிறார் – இதில்.

கொடியேறுசெந்தாமரைக்கைவிரல்கள் கோலமுமழிந்திலவாடிற்றில *
வடிவேறுதிருவுகிர்நொந்துமில மணிவண்ணன்மலையுமோர்சம்பிரதம் *
முடியேறியமாமுகிற்பல்கணங்கள் முன்னெற்றிநரைத்தனபோல * எங்குங்
குடியேறியிருந்துமழைபொழியுங் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே. (10)

கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள். "[illegible]" என்கிறபடியே ஐச்வர்யஸூசகமான த்வஜவஜ்ராதி சிஹ்நங்களை ரேகாரூபேண

உடைத்தாயிறே திருக்கைதானிருப்பது; அதுக்கெல்லா முபலக்ஷணமாக த்வஜ மொன்றையு மருளிச்செய்கிருர். த்வஜத்தை ரேகாரூபேண தரித்துக்கொண்டிருப் பதாய், நிறத்தாலும் செவ்வியாலும் மார்த்தவத்தாலும் செந்தாமரைபோலே யிருக்கிறதிருக்கையும் திருவிரல்களும். கோலமுமழிந்தில வாடிற்றில. ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலையைச்சுமந்துகொண்டு நின்றவளவில், ஸ்வாபாவிகமான வழகும் அழிந்தனவில்லை; பாரம் பொருமையாலே தளர்ந்து வாட்டத்தை யடைந்தனவு மில்லை. வடிவேறுதிருவுகிர் நொந்துமில. அழகுமிக்கிருந்துள்ள திருவுகிர்க ளானவை நொந்தனவுமில்லை.

மணிவண்ணன்மலையு மோர்சம்பிரதம். நீலரத்நம் போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவன் எடுத்தமலையும், அத்தையிவனெடுத்து நின்ற நிலையும் ஒரு இந்த்ர ஜாலம். அதாவது – மலையையெடுத்துச் சுமந்து கொடுநின்றது மெய்யாகில் அதின்கார்யமான விக்ர்திகளிலொன்று திருக்கையிலே காணவேண்டாவோ? அதில்லாமையால் இதொரு கண்கட்டு வித்யைபோலே யிருப்பதொன்றென்கை. எடுத்த திருக்கையில் ஒரு விக்ர்திகாணுமையாலே இந்த்ரஜாலமென்ற வித்தை யொழிய, அதுபரமார்த்த மென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்கிருர்மேல். முடியித்யாதி. மலையின் கொடுமுடியிலேயேறின மஹா மேகங்களினுடைய் பலவகைப்பட்ட ஸமூஹங்களானவை. முன்னெற்றி நரைத்தனபோல வெங்குங் குடியேறியிருந்து மழை பொழியும். அதினுடைய முன்னெற்றி நரைத்தாற்போலே சூழக் குடியேறியிருந்து லோகத்துக்கெல்லாம் ஜல ஸம்ர்த்தியுண்டாம்படி வர்ஷத்தைச் சொரியாநிற்கும். வர்ஷியாமல் வெளுத்திருக்கும் காலத்திலும் வஸ்தவ்யதேசம் மலைத்தலையோ மாகையாலே "முன்னெற்றி நரைத்தனபோல வெங்கும் குடியேறியிருந்து" என் கிறது. இப்படி மேகங்களிருந்து வர்ஷியாநிற்கும். கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக் குடையே. ஆகையால் இந்த்ரஜாலமன்று, பரமார்த்தமென்கை. .... (10)

(அவ.) நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்ருர்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக் கட்டுகிருர்.

அரவிற்பள்ளிகொண்டரவந்துரந்திட்டு அரவப்பகையூர்தியவனுடைய *
குரவிற்கொடிமுல்லைகள்நின்றுறங்கும் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடைமேல் *
திருவிற்பொலிமறைவாணர்புத்தூர்திகழ் பட்டர்பிரான்சொன்னமாலைபத்தும் *
பரவுமனநன்குடைப்பத்தருள்ளார் பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே. (11)

அரவிற்பள்ளிகொண்டு. மென்மை குளிர்த்தி நாற்றங்களை ப்ரக்ர்தியாக வுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டு. அரவம் துரந்திட்டு "நாமவஸத்ய ஜந்மஸ்தாநம்" என்கிறபடியே அப்படுக்கையை விட்டுப்போந்து அவதரித்தவிடத்திலே கோபஜாதியும் கோக்களும் தண்ணீர் குடிக்கிற மடுவை விஷதூஷிதமாக்கிக் கொண்டுகிடந்த காளியனுகிற ஸர்ப்பத்தை அங்குநின்று மோட்டிவிட்டு. அரவப்பகையூர்தியவனுடைய. "அரவம்" என்கிற ஜாதிக்கெல்லாம் பகையான பெரியதிருவடியை வாஹநமாக நடத்துகிறவனுடைய

குரவிலித்யாதி. "குரவு" என்கிற வ்ர்க்ஷத்திலே கொடியாய்ப்படர்ந்து கிடக்கிற முல்லைகளானவை நின்றுறங்கும்படி யிருப்பதாய், கோவர்த்தநமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், வர்ஷத்தைத் தகைகைக்குக் கொற்றக்குடையான பர்வதவிஷயமாக. 'குரவக்கொடிமுல்லைகள்' என்றுபாடமானபோது – குரவாகிய வ்ர்க்ஷமும் அதின்மேலே படர்ந்த கொடியான முல்லையும் நின்றுறங்குமென்று பொருளாகக்கடவது. திருவிற்பொலியித்யாதி. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயால் மிக்கு வேதத்துக்கு வ்யாஸபதம் செலுத்த வல்லரானவர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஸர்வோத்தரராய்க்கொண்டு விளங்காநின்றுள்ள பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த சப்தஸந்தர்ப்பமான விப்பத்தையும், பரவுமனநன்குடைப்பத்தருள்ளார். ப்ரீதிபரவசராய்க் கொண்டுபேசும் நல்லமநஸ்ஸையுடைய பக்திமான்களாயுள்ளவர்கள். பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே. தங்களுடைய ஜ்ஞாந ப்ரேமாநுகுணமாக பகவதநுபவகைங்கர்யங்களிலே அந்வயித்து * அடியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடி வாழலாம்படியிருக்கும் ஸர்வோத்தரமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ப்ராபிக்கப்பெறுவர். (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்து – ஆறாந்திருமொழி – நாவலம்பெரிய, ப்ரவேசம்.

(அவ.) நாம்பிறந்து வளருகிறவூரிலே "ஒருத்ரவ்யத்தை ஒரு தேவதாந்தரத்துக்கிடுகையாவதென்' என்று இந்த்ரனுக்கிடுகிற சோற்றைவிலக்கி மலைக்கிடுவித்து அத்தையடையத் தானமுதுசெய்து விடுகையாலே அவன் க்ருத்தனாய், திருவாய்ப்பாடியை யழிப்பதாக புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களையேவிக் கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்க, "கல்லெடுத்துக் கன்மாரி காத்தாய்" என்கிறபடியே கோவர்த்தநோத்தரணம்பண்ணி, அந்த வர்ஷத்தை ரக்ஷ்யவர்க்கத்தின்மேலே விழாதபடி நோக்கின திவ்யசேஷ்டிதரஸத்தை யநுபவித்தார் – கீழ்; "குழல் கோவலர்" என்கிறபடியே – கோபர்க்குக் குழலூதுகை ஜாத்யுசித வ்ர்த்தியாகையாலே, ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனாகையாலே தானும் அந்தவ்ர்த்தியிலே யதிகரித்துப் பலகாலும் குழலூதிக் கொண்டு போருமவனாகையாலே, ஒருநாள் ஸ்ரீப்ர்ந்தாவநத்திலே நின்று திருக்குழலையூத, அந்தக்குழலோசை வழியே யுவதிகளான ஸ்ரீகோபிமாரிலே சிலர் தங்கள் பந்துக்கள் பண்ணிவைத்த காவல்களையும் கடந்து இவன் நின்ற விடத்தேவந்து சூழ்ந்துகொண்டு நின்றபடியையும், வேறேசிலர் அரைகுலையத் தலைகுலைய வோடிவந்து ஸ்த்ரீத்வம் பின்னாட்டினபடியாலே ஒடுங்கி நெகிழ்ந்தவுடையை ஒரு கையாலே தாங்கி இவனளவிலே கண்ணோட நின்றபடியையும், உபரிதநலோகவர்த்திநிகளான ஸ்த்ரீகள் இக்குழலோசையைக் கேட்டுவந்து திரண்டு நெஞ்சுருகி, கண்கள் பனிக்கை முதலான விக்ர்திகளோடேயிதிலே செவிமடுத்துக்கொண்டு நின்றபடியையும், மேநகை திலோத்தமை முதலான ந்ர்த்தகீதபரைகளாய்த் திரியும் அப்ஸரஸ்ஸுக்கள், உலாவியுலாவிக் குழலூதுகிற விவனுடைய வடிவையும் குழலோசையையும் கண்டு, "நாமும் சிலராயாடிப்பாடித் திரிகிறோமே" என்று லஜ்ஜித்து அறிவழிந்து தந்தாமுடைய ஆடல்பாடலைத் தாங்களே மாறினபடியையும், ஸததகீதபரராய்த்திரியும் தும்புரு

நாரதரும் கிந்நரமிதுநங்களும் இந்தக் குழலோசையினுடைய ரஸத்திலே யீடு பட்டுத் தந்தாமுடைய வீணையை மறப்பார் கிந்நரம்தொடோ மென்பாரான படியையும், ஸததகீதபரராய்த்திரியும் தும்புரு நாரதரும் கிந்நரமிதுநங்களும் இந்த குழலோசையினுடைய ரஸத்திலே யீடுபட்டுத் தந்தரமுடைய வீணயை மறப்பார் கிந்நரம்தொடோ மென்பான படியையும், ஆகாசசாரிகளான காந்தப்பரெல்லாரும் அம்ர்தம்போலே யிருக்கிற இக்கீதவலேயிலே யகப்பட்டு சிதிலராய்க் கைமறித்து நின்றபடியையும், தேவர்களெல்லரரும் தங்கள் ஹவிர்ப்போஜநத்தை மறந்து திருவாய்ப்பாடி நிறையவந்து திரண்டு இக்குழலோசையினுடைய ரஸத்தை புஜித்து இவனேவிடாதே பின்பற்றித் திரிந்தபடியையும், பக்ஷிஜாலங்கள் தந்தாம் கூட்டை விட்டுவந்து சூழ்ந்து படுகாடுபோலே கிடந்தபடியையும், பசுத்திரள்கள் இக்குழலோசையைக் கேட்டு பரவசமாய்க் கால்களேப்பரப்பித் தலேகளே நாற்றிக்கொண்டு செவியை யசைக்கவும் மாட்டாமல் நின்றபடியையும், மான்திரள்களானவை மேய்கை முதலானவற்றை மறந்து நிச்சலமாய்க்கொண்டு சித்ரார்ப்பிதங்கள்போலே நின்றபடியையும், அசேதநமான மரங்களானவை சேதனங்களிலுங் காட்டில் அத்யாச்சர்யமாம்படி ஈடுபட்டபடியையும் தனித்தனியேபேசி அவனுடைய திருக்குழலோசையினுடைய வைசித்ரியை யநுபவிக்கிருர் – இத்திருமொழியில். ... ...

நாவலம்பெரியதீவினில்வாழும் நங்கைமீர்களிதோரற்புதங்கேளீர் *
தூவலம்புரியுடையதிருமால் தூயவாயிற்குழலோசைவழியே *
கோவலர்சிறுமியரிளங்கொங்கைகுதுகலிப்ப உடலுளவிழ்ந்து* எங்கும்
காவலுங்கடந்துகயிறுமாலேயாகி வந்துகவிழ்ந்துநின்றனரே. (1)

நாவலம்பெரியதீவினில். நாவலேயுடைத்தான பெரியதீவிலே. த்வீபாந்தரங்களேப்பற்றப் பெருமையுடைய ஜம்பூத்வீபத்திலே யென்றபடி. இந்த த்வீபத்தினுடைய வைபவம் வேருெரு த்வீபத்துக்கில்லேயிறே. அதாவது – த்வீபாந்தரங்களெல்லாம் போகபூமியாயிருக்கு மித்தனேயிறேயுள்ளது; ஆர்ஜனபூமியாயுள்ளது இதுவேயிறே; இதுதன்னிலும் நவமகண்டமான பாரதவர்ஷமிறே ஆர்ஜநபூமியாயிருப்பது; வர்ஷாந்தரங்களும் போகபூமிகளித்தனேயிறே; அப்படியிருந்ததாகிலும் பாரதவர்ஷ ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற த்வீபாந்தரங்களிற் காட்டில் இந்த த்வீபத்துக்கு ஏற்றம் சொல்லக் குறையில்லே; த்வீபாந்தரங்களில் போகங்களுக்கும் உபரிதநபாதாள லோகங்களில் போகங்களுக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணலாவது இங்கே யாகையாலும், திவ்ய தேசங்களும் முமுக்ஷுக்களும் ப்ராசுர்யேணவுள்ளது இங்கேயாகையாலும், இந்த பாரதவர்ஷத்தோடே கூடியிருக்கையாலே ஜம்பூத்வீபத்தை "பெரிய தீவு" என்றருளிச் செய்கிருர். வாழும் நங்கைமீர்கள். அவனவதரித்த தேசத்திலே பிறந்து அவனுடைய அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களே யெல்லாம் அநுபவிக்கையாகிற வாழ்வையுடையராய், அதுக்கீடான ஜ்ஞாநப்ரேமங்களால் பூர்ணேகளாயுள்ளவர்களே யென்று தாமும் கோபஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணினவராகையாலே திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரோடு ஸஜாதீயராய் நின்று அங்குத்தை விசேஷஜ்ஞைகளான ஸ்த்ரீகளிலே சிலரை ஸம்போதித்து அருளிச்செய்கிரு ரென்னுதல்; அன்றிக்கே, "

வோவளா ஸாக்ஷாத்ரக்ஷ உச்யதே । ஸ்ரீயாயதிகாஸர்வ" என்கிறபடியே பகவத் வ்யதிரிக்தரெல்லாரையும் ஸ்வாதந்த்ர்யகந்த ரஹிததயா ஸ்த்ரீப்ராய ரென்று நினைத்து ஜம்பூத்வீபத்தில் பகவதநுபவ பரரான விசேஷஜ்ஞரையடைய "நங்கைமீர்" என்று ஸம்போதிக்கிருராகவுமாம். இதோரற்புதம் கேளீர். இதோராச்சர்யம் கேளிகோள். தூவலம்புரியுடைய திருமால். தூய்தானவலம்புரியையுடைய ச்ரிய:பதியானவன். இத்தால் — ப்ரதிகூலரை நிரஸிக்கவும் அநுகூலரைச் சேர்ப்பிக்கவும் வல்ல பரிகரத்தையுடையவனென்கை ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்குத் தூய்மையாவது சேஷிநினைவறிந்து கார்யம் செய்யவல்ல சுத்தி. இப்படி யிருக்கையாலே தன்னுடைய த்வநிகொண்டே அவனுகந்தார் வாழ்வும் முனிந்தார் முடிவும் பண்ணுநிற்குமாய்த்து. தூயவாயில் குழலோசைவழியே. திருப்பவளத்துக்குத் தூய்மையாவது - தன்னுடைய உக்திவிசேஷங்களாலே அநுகூலரைவாழப்பண்ண வல்லசுத்தி. இப்படியிருக்கிற திருப்பவளத்திலே வைத்து ஊதுகிற திருக்குழலோசை வழியே. அதாவது-'க்ர்ஷ்ணன்கிடாய் பெண்கள்கிடாய்' என்கிறவூராகையாலே, உறவுமுறையாரானவர்கள் பலவகைப்பட்ட அரண்களிலே பெண்களைக் கொடுபுக்குக் கட்டிக்கொடு கிடவாநிற்கச்செய்தே அவர்களெல்லாரையுமுறக்கி, தங்கள் செவியிலே புகுந்து உணர்த்தி வாருங்கோள் என்பாரைப்போலே ஆகர்ஷிக்கிற குழலோசை வழிகாட்டவாய்த்து இவர்கள் தாங்கள் வந்தது. கோவலர்சிறுமியர். கோரக்ஷணத்திலே ஸமர்த்தரானவர்களுடைய சிறுப்பெண்கள். இளங்கொங்கை குதுகலிப்ப. தங்கள் வசத்தில் நில்லாதபடி பரிணதமான முலைகளானவை தங்களைப்பிற்பாடராக்கி "நாங்கள் முன்னே போகிரோம்" என்று கௌதூஹலம்பண்ண. இளங்கொங்கை. சொல்கேளா ப்ரஜைகளாய்த்து குதுகலிக்கையாவது-த்வராதிசயத்தால் வந்தகிளப்பம். உடலுளவிழ்ந்து. கொங்கையில் குதுகலிப்பு மாத்ரமன்றிக்கே கொங்கைக்கு ஆச்ரயமானசரீரமும், ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ரதாநமான மநஸ்ஸும் கட்டுக்குலைந்து. எங்கும் காவலும் கடந்து. எங்குமுள்ள காவலையும்கடந்து. அதாவது-அறைகளுக்குள்ளேயிட்டுத் தாய்மாரணைத்துக்கொண்டு கதவுகளையுமடைத்துப் புறக்காவலாக வேண்டும்பந்துக்களும் கிடக்க, அந்தக்காவல்களையெல்லாம் க்ஷுத்ரபாஷாணங்களைப்போலே ஒருசரக்காக நினையாமல் கடந்து. கயிறுமாலையாகிவந்து. கயிற்றிலே யொழுங்குபடச் சேர்த்தமாலைகள் போலே நிரைநிரையாகவந்து. கவிழ்ந்து நின்றனரே. இவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்ருர்கள். அன்றிக்கே, குழலோசை வழியே வந்து இவனைக்கண்டவாறே லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டு நின்ருர்களென்னுதல்; எதிர்செறிக்கமாட்டாமல் கவிழ்தலையிட்டு நின்ருர்களென்னுதல். (1)

இடவணரையிடந்தோளொடுசாய்ந்து இருகைகூடப்புருவம்நெரிந்தேற *
குடவயிறுபடவாய்கடைகூடக் கோவிந்தன்குழல்கொடுதினபோது *
மடமயில்களொடுமான்பிணைபோலே மங்கைமார்கள்மலர்க்கூந்தலவிழ *
உடைநெகிழவோர்கையால்துகில்பற்றி ஒல்கியோடரிக்கணோடநின்றனரே. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. இடவணரையிடத்தோளொடு சாய்ந்து. இடப்பார்ச்வத்தில் ச்மச்ருஸ்த்தாநத்தை இடத்திருத்தோளோடே சாய்த்து. இருகைகூட.

இரண்டு திருக்கையும் திருக்குழலோடே சேர. புருவம்நெரிந்தேற. திருப்புருவங்களானவை நெளித்து மேலேகிளர. குடவயிறுபட. திருவயிற்றிலே வாயுவைப் பூரித்து நிறுத்தித் திருப்பவளத்தாலே க்ரமச: விட்டு ஊதவேண்டுகையாலே திருவயிறு குடம்போலே தோற்ற. வாய்கடைகூட. திருப்பவளம் இரண்டருகும் குவிந்து திருக்குழல் துளைகளளவாக. கோவிந்தன்குழல் கொடுதினபோது. கோரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய், அவை விளங்காமைக்கும் மேய்கைக்கும் மீளுகைக்கும் தகுதியாக வூதவல்லானாகையாலே "கோவிந்தன்" என்கிறது; அறியாதவனாதிலும் த்வநிவாய்ப்பாலே ஆகர்ஷகமாம்படி யிருக்கையாலே "குழல்கொடு" என்கிறது. இத்தால்-ஊதுகிறவனுடைய ஸாமார்த்யமும், அதுக்கு உபகரணமான குழலினுடைய வைலக்ஷண்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. மடமயில்களொடு மான்பிணை போலே. மடப்பத்தையுடைத்தான மயில்கள்போலவும், நோக்கையுடைத்தான மான்பேடை போலவும். "மயில்கள்" என்கிற பன்மைக்கீடாக, "மான்பிணை" என்கிற ஏகவசநமும்-ஜாத்யபிப்ராயமாய், பன்மையிலேயாகக்கடவது. மங்கைமார்கள். யுவதிகளான ஸ்த்ரீகள். மலர்க்கூந்தலவிழ. புஷ்பாதிகளாலே அலங்க்ருதமான குழல்கள் நெகிழ்ந்தலைய. உடைநெகிழ. ஒப்பித்துடுத்த பரியட்டம் நெகிழ. இப்படி அரைகுலையத் தலைகுலையக் குழலோசை வழியே யோடிவந்து. ஓர்கையால் துகில்பற்றி. நெகிழ்ந்த துகிலை ஒருகையாலே தாங்கி. ஒல்கி. ஸ்த்ரீத்வம் பின்னாட்டின படியாலே ஒடுங்கி. ஓடரிக்கணோட நின்றனரே. ஸ்த்ரீத்வம் பின்னாட்டினாலும் ஓடுகிறகண்ணை நிஷேதிக்கப்போமோ. செவ்வரி கருவரியோடினகண்கள் அவன்பக்கலிலேயோட நின்றார்கள். "மடமயில்" "மான்பிணை" என்ற த்ர்ஷ்டாந்தத்வயத்துக்கும் "மலர்க்கூந்தலவிழ" "ஓடரிக்கணோட" என்ற இரண்டும் தார்ஷ்டாந்திகம். .... (3)

வானிளவரசுவைகுந்தக்குட்டன் வாசுதேவன்மதுரைமன்னன் * நந்தர்
கோனிளவரசுகோவலர்குட்டன் கோவிந்தன்குழல்கொடுதினபோது *
வானிளம்படியர்வந்துவந்தீண்டி மனமுருகிமலர்க்கண்கள்பனிப்ப *
தேனளவுசெறிகூந்தலவிழச் சென்னிவேர்ப்பச்செவிசேர்த்துநின்றனரே. (3)

வானிளவரசு. பரமபதத்துக்கு இளவரசாயுள்ளவன். வ்ர்த்தமந்த்ரிகள் கீழே பாலராஜனானவன் வர்த்திக்குமாபோலே யாய்த்து – "மூதுவராம் – விண்ணாட்டவர்" என்கிற நித்யஸூரிகளை ப்ரதாநராக்கி அவர்கள்கீழே தன்னையமைத்துக்கொண்டு இவர்களுக்கு சேஷியாயிருக்கும்படி. "திருவனந்தாழ்வான்மடியிலும் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் பிரம்பின் கீழிலும் பெரியதிருவடி சிறகின்கீழிலுமாய்த்து இத்தத்வம் வளருவது" என்றிறே பட்டரருளிச்செய்வது. வைகுந்தக்குட்டன். அங்குள்ளார்க்குக் குழைச்சரக்காக நினைத்து*அஸ்த்தாநே பயசங்கைபண்ணி அநவரதம் நோக்கவேண்டும்படியான பருவத்தையுடையவன். வாசுதேவன். ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகன். இத்தால்–*பிறப்பிலியானபரமபதத்தில் வ்யாவ்ர்த்தி. மதுரைமன்னன். ஸ்ரீமதுரைக்கு ராஜாவானவன். பரமபதத்தில் ஸ்வதந்த்ரராயிருப்பாரொருவரில்லாமையாலே தன்னுடைய ஆச்ரித பாரதந்த்ர்யம் தோற்ற இருக்கும்படியைப்பற்ற "இளவரசு" என்கிறது; இங்கு இருந்ததேகுடியாக ஸ்வதந்த்

ராகையாலே ஈரரசு அறுத்துக் கொண்டிருக்கும்படியைப்பற்ற "மன்னன்" என்றது. நந்தர் கோனிளவரசு. "வாசுதேவன்" என்றதுக்கும் அவ்வருகே யொரு நீர்மையிறேயிது. அது ராஜகுலம்; இது கோபகுலமிறே. ஸ்ரீநந்த கோபர் திருமகனான இளவரசு. பஞ்சலக்ஷம்குடிக்கும் அரசு ஸ்ரீநந்தகோபராகை யாலே, இவனை "இளவரசு" என்கிறது. கோவலர்குட்டன். *வைகுந்தக்குட்டனில் வ்யாவ்ர்த்தி. கோபஜாதியாகப் பரிந்து நோக்கவேண்டும்படியான பருவத்தை யுடையவன். கோவிந்தன். ஜாத்யுசிதமான கோரக்ஷணமே யாத்ரையாயுள்ளவன். குழல்கொடுஊதினபோது. ஸர்வவசீகாரபரிகரமான குழலைக்கொண்டு ஊதினபோது. வானிளம்படியர். வானிலே வர்த்திப்பாராய் அந்தலோகமுள்ளவளவும் ஜராமரணங் களின்றிக்கே, இருக்குமள வன்றிக்கே போகயோக்யமான சரீரங்களையுமுடைய ஸ்த்ரீகள். படி—சரீரம். வந்துவந்தீண்டி. குழலோசைவழியே வந்துவந்து திரண்டு. மனமுருகி. மநஸ்ஸு நீர்ப்பண்டமாயுருகி. மலர்க்கண்கள்பனிப்ப. மலர்போலே யிருக்கிற கண்களில் ஆநந்தாச்ருக்கள் துளித்துவிழ. தேனளவுசெறிகூந்தலவிழ. ஓடிவந்தவிசையாலே புஷ்பாதிகளுதிர்ந்தாலும் அவை முடிக்கையாலுண்டான தேன்சுவடு கிடக்குமிறே; ஆகையாலே தேனோடேகூடின செறிந்த குழல்களான வையவிழ. சென்னிவேர்ப்ப. நெற்றிவேர்க்க. தேவஸ்த்ரீகளுக்கு வேர்ப்புண் டாமோ வென்னில்; வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவபேதங்களைப் பிறப்பிக்கும் திருக் குழலோசையால் வந்த விக்ர்தியென்று கொள்வது. செவிசேர்த்துநின்றனரே. இக்குழலோசையிலே செவியை மடுத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ... . (3)

> தேனுகன்பிலம்பன்காளியனென்னும் தீப்பப்பூடுகளடங்கவுழக்கி *
> கானகம்படியுலாவியுலாவிக் கருஞ்சிறுக்கனகுழலூதினபோது *
> மேனகையோடுதிலோத்தமையரம்பை உருப்பசியரவர்வெள்கிமயங்கி *
> வானகம்படியில்வாய்திறப்பின்றி ஆடல்பாடலிவைமாறினர்தாமே. (4)

தேனுகனித்யாதி. கழுதையானவடிவைக்கொண்டு காட்டுக்குள்ளே நலி வதாகவந்துநின்ற தேநுகன், இடைப்பிள்ளைகளும் தானுமாக விளையாடா நிற்கச் செய்தே அவர்களோடு ஸமாநரூபனாய்க்கொண்டு வந்துகலந்து நம்பிமூத்தபிரா னோடொக்க விளையாடி நலியத்தேடின ப்ரலம்பன், பசுக்களும் இடையரும் தண்ணீர் குடிக்கிற மடுவை விஷத்தாலே தூஷித்துக்கொண்டுகிடந்தகாளியன் என்று சொல்லப்பட்ட துஷ்பூண்டுகளையடங்கத் தலையழித்துப்பொகட்டு, தீப்பப்பூடென் றது-பரஹிம்ஸாரூபமான தீம்பையுடைத்தான பூண்டென்றபடி. ஓரொன்றே அதிப்ரபலமாயிருக்க, இவற்றை "பூடுகள்" என்று க்ஷுத்ரமாகச் சொல்லிற்று - நிரஸிக்கிறவனுடைய பலத்துக்கு இவை அத்யாபாஸங்கள் என்று தோற்றுகைக் காக. ஆகையாலிறே "அழித்து" என்னாதே, "உழக்கி" என்றது. கானகம்படி யுலாவியுலாவி. வாசியறிவாரில்லாத காட்டுக்குள்ளே "தன்னுடைய நடையழகு காட்டவேணும்" என்னும் கருத்தாலன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமாகத் தன்னிச்சையா லே நின்று ஸஞ்சரித்து ஸஞ்சரித்து. எப்படியோ போனாலும் அடி மாறியிடப்புக்கால், வல்லா ராடினாற் போலே யிருப்பது கருஞ்சிறுக்கன் குழலூதினபோது. கண்டவர் கள் கண்குளிரும்படி ச்யாமளமான திருமேனியையும் பருவத்தால்வந்த இளமை யையுமுடையவன் குழலூதினபோது. இப்படி யுலாவிக்கொண்டுநின்று திருக்

குழலை யூதினவளவில். மேனகையித்யாதி. "உபரிதநலோகங்களில் ஆடுகைக்கும் பாடுகைக்கும் தங்களுக்கு மேற்பட்டாரில்லை" என்று ப்ரஸித்தைகளாயிருக்கும் மேநகை, திலோத்தமை, ரம்பை, ஊர்வசி என்ற அப்ஸரஸ்ஸுக்களானவர்கள் இவன் நடையழகையும் குழலோசையையும் கண்ணாலும் செவியாலும் அநுபவிக்கையாலே "நாமும் சிலராய் ஆடிப்பாடித் திரிகிறோமே" என்று லஜ்ஜித்து, லஜ்ஜையினுடைய முதிர்த்தியாலே மயங்கி. வானகமித்யாதி. வானிடத்திலும் பூமியிடத்திலும் ஆடப்பாட என்கிறவிது நம்வாயாற் சொல்லக்கடவோமல்லோம் என்று தங்களுடைய ஆடலும் பாடலுமாகிற விவற்றைத் தவிர்ந்தார்கள், இவர்கள் இப்படித்தவிர்ந்தது. இரண்டினுடையவும் வாசியறிந்த மத்யஸ்த்தரானவர்கள் "இனி நீங்களாடவும் பாடவும் வேண்டா" என்று தவிர்க்கையாலேயோவென்னில்; அன்று! தாமே. தாங்களே தவிர்ந்துவிட்டார்கள். .... (4)

முன்னரசிங்கமதாகியவுணன்முக்கியத்தைமுடிப்பான் மூவுலகில் *
மன்னரஞ்சும்மதுசூதனன்வாயிற்குழலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க *
நன்னரம்புடையதும்புருவோடு நாரதனுந்தந்தம்வீணைமறந்து *
கின்னரமிதுனங்களுந்தந்தங்கின்னரம் தொடுகிலோமென்றனரே. (5)

முன்நரசிங்கமதாகி. முற்காலத்திலே 'தேவாதி சதுர்வித ஜாதியில் ஒன்றாலும் படக்கடவே னல்லேன்" என்று அவன்கொண்ட வரத்துக்கு அவிருத்தமாக நிரஸிக்கைக்காக "நரஸ்யார்த்த தநும் க்ருத்வா ஸிம்ஹஸ்யார்த்த தநும் ததா" என்கிறபடியே—நரத்வ ஸிஹ்மத்வங்க ளிரண்டையும் சேர்த்து ஒருவடிவாகக்கொண்டு. "அதாகி" என்றது, இப்படி நரத்வ ஸிம்ஹத்வங்களைச் சேர்த்து ஒருவடிவாக்கினவிடத்தில் சேராச்சேர்த்தியா யிருக்கையன்றிக்கே 'அழகியான்தானே யரியுருவன் தானே" என்னும்படி இருந்த வழகினுடைய வதிசயத்தைச் சொல்லுகிறது. **அவுணன் முக்கியத்தை முடிப்பான்.** எல்லை யில்லாத பெரும்தவத்தாலே பல மிறுக்குக்களைப் பண்ணிநின்றுகொண்டு அமரரை யல்லல்செய்து, தானே ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரதாநனாய், பகவந்நாமம் கேட்கப்பொறாமல் அது சொன்னதுவே ஹேதுவாக "வயிற்றிற் பிறந்தபிள்ளை" என்று பாராதே வாசாமகோசரமான பீடைகளை யெல்லாம் பண்ணின ஹிரண்யாஸுரனுடைய வேண்டப்பாட்டை யழித்துப் பொகட்டவன். மூவுலகில் மன்னரஞ்சும். மூன்று லோகத்திலுமுண்டான ராஜாக்களும், அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களால்வந்த தன்மதிப்பைக்கண்டால்உள்ளம் நடுங்கும்படியிருக்கிற. மதுசூதனன்வாயிற் குழலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க. ஆச்ரிதவிரோதியான மதுவை நிரஸித்தவனுடைய திருப்பவளத்தில் வைத்தூதின திருக்குழலினுடைய த்வநியானது செவியைப் பிடித்திழுக்க. நன்னரம்பித்யாதி. செவிபடைத்தாரெல்லாரையும் தன்னுடைய த்வநியாலே வசீகரிக்கவற்றான நன்மையையுடைய வீணைநரம்பைத் தந்தாமுக்குப் பெரிய வுடைமையாக நினைத்திருக்கும் தும்புருவும் நாரதனும். "கானவித்யைக்கு தும்புரு நாரதர்" என்று ஸர்வலோக ப்ரஸித்தராயிருக்குமவர்களிறே; இப்படி இருக்கிறவர்களும். தம்தம்வீணை மறந்து. தந்தாமுக்கு ஸர்வகாலமும் அபிமதமான வீணைகளையெடுத்துப் பாடாதவளவன்றிக்கே, அவைதன்னை நேராகமறந்து. கிந்நரமித்யாதி. கிந்நரங்

கொண்டு பாடித்திரிகையாலே "கிந்நரமிதுநங்கள்" என்று ஜகத்ப்ரஸித்தங்களாயிருக்கிறவர்களும் தந்தாமுடைய கிந்நரம் இனித் தொடக்கடவோமல்லோமென்று விட்டார்கள். .... (5)

செம்பெருந்தடங்கண்ணன்திரடோளன் தேவகிசிறுவன்தேவர்கள்சிங்கம் *
நம்பரமனிந்நாள்குழலூதக்கேட்டவர்கள் இடருற்றனகேளீர் *
அம்பரந்திரியுங்காந்தப்பரெல்லாம் அமுதகீதவலையாற்சுருக்குண்டு *
நம்பரமன்றென்றுநாணிமயங்கி நைந்துசோர்ந்துகைம்மறித்துநின்றனரே. (6)

ஆறாம்பாட்டு. செம்பெருந்தடங்கண்ணன். சிவந்து மிகவும் பெருத்திருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவன். திரள்தோளன். கணையங்கள்போலே திரண்டிருக்கிற திருத் தோள்களை யுடையவன். தேவகி சிறுவன். தேவகிப்பிராட்டிக்கு விதேயனான புத்ரனானவன். தேவர்கள் சிங்கம். துர்மாநிகளான தேவர்களுக்கு ஸிம்ஹம் போலே அநபிபவநீயனா யிருக்குமவன். நம் பரமன். தன்னபிமாநாந்தர்ப்பூதரான நமக்குத் தன்பெருமை யெல்லா மறியலாம்படி யிருக்குமவன். இந்நாள் குழலூத. இற்றைநாள் குழலூத. கேட்டவர்களிடருற்றனகேளீர். இக்குழலோசையைக் கேட்டவர்கள் இதினுடைய ரஸத்தாலே வித்தரானபடியைக் கேளிகோள். கேட்டவர்கள் தான் ஆர், அவர்களிடருற்ற ப்ரகாரமென்னென்ன; சொல்லுகிறதுமேல் அம்பரந்திரியாதி. அந்தரிக்ஷசாரிகளாய் ந்ர்த்தகீத பரராய்ப்போரும் கந்தர்வ ஜாதீயரெல்லாம் அம்ர்தம்போலே யினிதான காநவலையிலே கட்டுண்டு. நம் பரமன்றென்று. இனிப்பாடவென்பதொன்று நமக்கு பரமன்றென்று. நாணி. கீழ் பாடிப்போனதுக்கும் லஜ்ஜித்து. மயங்கி. கீழ்மேல் ஒன்றுதானும் நினைக்கமாட்டாதபடி யறிவழிந்து. நைந்து. அறிவுக்கு த்வாரமான அந்த:க் கரணம் சிதிலமாய். சோர்ந்து. சரீரம் கட்டுக்குலைந்து தளர்ந்து. கை மறித்து நின்றனரே. தங்கள் தளர்த்தி வாக்கால் சொல்லவும் பலமற்று "ஒன்றுக்கும் க்ஷமரல்லோம்" என்று கையை மறித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ... . (6)

புவியுள்நான்கண்டதோரற்புதங்கேளீர் பூணிமேய்க்குமிளங்கோவலர்கூட்டத்
தவையுள் * நாகத்தணையான்குழலூத அமரலோகத்தளவுஞ்சென்றிசைப்ப *
அவியுணாமறந்துவானவரெல்லாம் ஆயர்பாடிநிறையப்புகுந்தீண்டி *
செவியுணாவின்சுவைகொண்டுமகிழ்ந்து கோவிந்தனைத்தொடர்ந்தென்றும்
விடாரே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. புவியுள் நான் கண்டதோ ரற்புதம் கேளீர். கார் காலத்திலே கருமுகை பூத்தாற்போலே இப்படி யிருப்பதொன்று உண்டாகைக்கு யோக்யதையில்லாத பூமியிலே, "இது அகடிதம்" என்று அறிந்தநான் பிறர்வாயால் கேட்கையன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டதோ ராச்சர்யம் கேளிகோள். பூணிமேய்க்குமிளங் கோவலர் கூட்டத்தவையுள். குழல்களை மூதிக்கொண்டு கன்றுகளும் பசுக்களும் மேய்த்துத்திரியும் இளங்காலிகளான இடையர் திரண்டதிரளில். நாகத்தணையான் குழலூத. அநந்தசாயியாகையாலே ஸர்வாதிகனானவன் தத்ஸஜாதீயனாய் நின்று குழலூத. அமரலோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப. அந்தக்குழலோசை தேவலோகத்

தளவும் சென்று த்வநிக்க. அவியுணுமறந்து வானவரெல்லாம். தேவர்களெல்லா
ரும், தங்களுடைய கௌரவாநுகுணமாக யாகங்களிலே ப்ராஹ்மணர் ஸமர்ப்பி
க்கும் ஹவிஸ்ஸுக்களை புஜிக்கமறந்து. அவர்களுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் அம்ரு
மாயிருக்க அதுமறந்தார்கள் என்னுதே, இத்தைச்சொல்லிற்று தங்கள் வைபவ
துக்குறுப்பாகையாலே அதிலுங்காட்டில் அவர்கள் விரும்பி ஜீவிப்பது இதுவாகை
யாலே. ஆயர்பாடி நிறையப்புகுந்தீண்டி. அவ்வளவன்றிக்கே மநுஷ்யகந்த
பொறுமல் பூமியில் காலிட அருவருத்துத் திரியுமவர்கள் "இவன் பிறந்துவளருகி
ஊர்" என்னுமத்தாலே திருவாய்ப்பாடி நிறையப்புகுந்து திரண்டு. செவியுணுவி
சுவைகொண்டுமகிழ்ந்து. செவிக்குள்ளில் நாவாலே குழலில்பிறந்த இசையி
இனியரஸத்தை புஜித்து ஆநந்தித்து. செவிக்கு நாவுண்டோ வென்னி
"செவியுணுநீட்ட" என்னக்கடவதிறே; சேதந ஸமாதியாலே சொல்லுகிற
அன்றிக்கே, செவிக்கு உணவாயிருந்துள்ள இனிதான காநரஸத்தை புஜித்
என்னவுமாம். "செவிக்குணவில்லாதபோது" என்றுனிறே. கோவிந்தனைத்தொடர்
தென்றும் விடாரே. கோரக்ஷணபரனானவனை அவன்போனவிடமெங்கும்தொடர்ந்து
ஒருக்ஷணகாலமும் விடுகிறிலர்கள். ஸர்வஸ்மாத்பரனானவன் கோபஸங்க மத்ய
திலே தத்ஸஜாதீயனாய் நின்று குழலூதுகையும், அந்தக்குழலோசை தேவலோகத்
தளவும் செல்லுகையும், அதைக்கேட்டுத் தேவர்களெல்லாரும் தாங்கள் விரும்பி
யிருக்கும் ஹவிர்ப்போஜநத்தை மறக்கையும், அவ்வளவன்றிக்கே மநுஷ்யகந்த
பொறுதவர்கள் கோபச்ரேணியிலேவந்து திரளுகையும். இந்தக் குழலோசையி
னுடைய ரஸத்தை புஜித்து ஆநந்திகளாய்க்கொண்டு இவனைவிடாதே பின்பற்றி
திரிகையுமாகிற இவையெல்லாம் அகடிதங்களாகையாலும் அதுக்குமுன்பு இந்த
லோகத்தில் கண்டறியாமையாலுமிறே "புவியுள் நான்கண்டதோரற்புதங்கேளீர்"
என்று அருளிச்செய்தது. .... (7)

சிறுவிரல்கள்தடவிப்பரிமாறச் செங்கண்கோடச்செய்யவாய்கொப்பளிப்ப *
குறுவெயர்ப்புருவங்கூடலிப்பக் கோவிந்தன்குழல்கொடுதினபோது *
பறவையின்கணங்கள்கூடுதுறந்து வந்துகுழ்ந்துபடுகாடுகிடப்ப *
கறவையின்கணங்கள்கால்பரப்பிட்டுக் கவிழ்ந்திறங்கிச்செவியாட்டகில்லாவே. 8

எட்டாம்பாட்டு சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாற. "கருஞ்சிறுக்கன்" என்ற
பருவத்துக்குத் தகுதியாம்படி சிறுத்திருந்துள்ள திருவிரற்களானவை திருக்குழ
லின் துளைகளில் புதைக்கவேண்டுவது புதைத்துத் திறக்கவேண்டுவது திறக்கைக்
காகக் குழலின்துளைகளைத் தடவிக்கொண்டு வ்யாபரிக்க. செங்கண்கோட. *இடவ
ணரை யிடத்தோளொடுசாய்த்துத் துளைதோறும் கண்ணோட நின்று ஊதுகை
யாலே, சிவந்திருக்கிற திருக்கண்களானவை வக்ரிக்க. செய்யவாய் கொப்பளிப்ப
"வாய்கடைகூட" என்கிறபடியே இரண்டு கடைவாயையும் குவித்து ஊதுகிற
போது சிவந்ததிருப்பவளமானது அகவாயிலுண்டான வாயுவினுடைய பூரிப்பாலே
குமிழ்க்க. குறுவெயர்ப் புருவங்கூடலிப்ப. *உலாவியுலாவிக் குழலூதுகிற ஆயாஸம்
பொறுமல் ஸௌகுமார்யத்தாலே குறுவெயர்ப்பரும்பின திருப்புருவமானது மேலே
கிளர்ந்துவளைய. கோவிந்தன் குழல்கொடுதினபோது. கோரக்ஷணத்திலே தீக்ஷித
னாய் அவற்றை மேய்த்துக்கொண்டு திரியுமவன் அவை மேய்ந்து வயிறுநிறைந்

ஹர்ஷத்தாலே ஸர்வஜந்துஜாதமநோஹரமான திருக்குழலைக்கொண்டு ஊதின போது. பறவையின்கணங்கள். பக்ஷிகளினுடைய திரள்கள். கூடு துறந்து. தந்தா முடைய வஸ்தவ்யஸ்த்தலங்களைவிட்டு, வந்து சூழ்ந்து படுகாடுகிடப்ப. குழலோசை வழியே ஊதுகிறவனளவும் வந்துசூழ்ந்துகொண்டு வெட்டிவிழுந்தகாடுபோலே பரவசமாய்க்கிடக்க. கறவையின்கணங்கள். பசுக்களினுடைய திரள்களானவை. கால்பரப்பிட்டு. பாரவச்யத்தாலே கால்களைப்பரப்பி கவிழ்ந்திறங்கி. தலைகளை மிகவும் நாற்றிக்கொண்டு. செவியாட்டகில்லாவே. "செவியையசைக்கில் இசைக்கு ப்ரதிபந்தகமாம்" என்று செவியையாட்டவும் மாட்டாதேநின்றன. .... (8)

திரண்டெழுதழைமழைமுகில்வண்ணன் செங்கமலமலர்சூழ்வண்டினம்போலே *
சுருண்டிருண்டகுழல்தாழ்ந்தமுகத்தான் ஊதுகின்றகுழலோசைவழியே *
மருண்டுமான்கணங்கள்மேய்கைமறந்து மேய்ந்தபுல்லுங்கடைவாய்வழிசோர *
இரண்டுபாடுந்துலுங்காப்புடைபெயரா எழுதுசித்திரங்கள்போலநின்றனவே! (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. திரண்டெழு தழைமழைமுகில்வண்ணன். கார்காலத்திலே தன்னிலே திரண்டு கிளர்ந்து அகவாயில் நீர்க்கனத்தாலே தழைப்புண்டாயிருக்கிற வர்ஷுக வலாஹகம்போலே யிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவன். செங்கமலமித் யாதி. சிவந்தசெந்தாமரைப்பூவைச் சூழப்படிந்தவண்டினுடைய திரள்போலே சுருட்சியையு மிருட்சியையு முடைத்தான திருக்குழல்கள் தாழ்ந்த திருமுகத்தை யுடையவன். ஊதுகின்ற குழலோசை வழியே ஊதாநின்றுள்ள திருக்குழலோசை செவிப்பட்டவழியே. மருண்டித்யாதி. மான்திரள்களானவை ஸஜாதீயவிஜாதீய விபாகாதிகள் தோன்ருதபடி அறிவழிந்து. தனக்கு தாரகமாக எப்போதும் செய்து போரும் மேய்கையைத் தவிருகையன்றிக்கே, விஸ்மரித்து மேயக்கவ்வின புல்லும் இறக்குதல் உமிழ்தல் செய்யமாட்டாத பாரவச்யத்தாலே கடைவாய்வழியே நழுவி விழ. இரண்டுபாடுமித்யாதி. முன்னும்பின்னுமான இரண்டருகும் அசையாதே பக்கங்களில் போகவும் மாட்டாதே சித்ரத்தில் எழுதினவைபோலே ஒரு வ்யாபார மற்று நின்றன. ... . (9)

கருங்கண்தோகைமயிற்பீலியணிந்து கட்டிநன்குடுத்தபீதகவாடை *
அருங்கலவுருவினுயர்பெருமான் அவனொருவன்குழலூதினபோது *
மரங்கள்நின்றுமதுதாரைகள்பாயும் மலர்கள்வீழும்வளர்கொம்புகள்தாழும் *
இரங்குங்கூம்புந்திருமால்நின்றநின்றபக்கம்நோக்கி அவைசெய்யுங்குணமே. (10)

பத்தாம்பாட்டு கருங்கண்தோகையித்யாதி. கருகின கண்ணையுடைத்தான தோகைமயிற்பீலியைத் திருமுடிக்கு அலங்காரமாகச்சாத்தி. கட்டி நன்குடுத்த பீதகவாடை அருங்கலவுருவின். திருவரைபூத்தாற்போலே அழுந்தக்கொண்டு நன்ருகச்சாத்தின திருப்பீதாம்பரத்தையும், பெறுதற்கரிய திருவாபரணங்களையு முடைய திருமேனியையுடையனய். ஆயர்பெருமானவனொருவன் குழலூதினபோது. ஆயர்க்கதிபதியான நீர்மையையுடையனய், அழகாலும் நீர்மையாலும் ப்ரஸித்த னய் அத்விதீயனயிருக்கிறவன் திருக்குழலூதினபோது. மரங்கள்நின்று மதுதாரை கள்பாயும். தேவமநுஷ்யதிர்யக்ஜாதிகள் உருகினவளவன்றிக்கே, அசேதநங்க

ளான வ்ர்க்ஷங்களானவை ஒருபடிப்பட நின்று உள்ளுருகினமை தோற்ற மதுதாரைகள் பாயாநிற்கும். மலர்கள்வீழும். கொம்பில்நிற்கிற பூக்களெல்லாம் நிலைகுலைந்து வீழாநிற்கும். வளர்கொம்புகள் தாழும். மேலேவளருகிற சாகைகளானவை கீழேபடியாநிற்கும். இரங்கும். தன்னிலே நின்றலைத்து ஈடுபடாநிற்கும். கூம்பும் திருமால்நின்ற நின்றபக்கம்நோக்கி. ஸ்ரிய:பதியானவன் உலாவியுலாவிநின்று குழலூதினவழியே அவன் நின்ற நின்ற பார்ச்வங்களைநோக்கி, அஞ்சலிசெய்வாரைப்போலே தாழ்ந்த கொம்புகளைக் குவியாநிற்கும். அவைசெய்யும் குணமே. அவைசெய்த குணமிருந்தபடி யென்ருன்! என்று ஆச்சர்யப்படுகிருர். (10)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்ருர்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்.

குழலிருண்டுசுருண்டேறியகுஞ்சிக் கோவிந்தனுடையகோமளவாயில் *
குழல்முழஞ்சுகளினூடுகுமிழ்த்துக் கொழித்தெழுந்தவமுதப்புனல்தன்னை *
குழல்முழவம்விளம்பும்புதுவைக்கோன் விட்டுசித்தன்விரித்ததமிழ்வல்லார் *
குழலைவென்றகுளிர்வாயினராகிச் சாதுகோட்டியுள்கொள்ளப்படுவாரே. (11)

குழலித்யாதி. "சுருண்டிருண்ட குழல்தாழ்ந்தமுகத்தான்" என்கிறபடியே திருநெற்றிப்ரதேசத்திலே தாழ்ந்த திருக்குழலாய் இருண்டுசுருண்டு மேலே நெடுகவளர்ந்த கேசபாசத்தையுடையனாய் கோரக்ஷணபரனாயிருக்குமவனுடைய அழகிய திருப்பவளத்தில். குழல்முழஞ்சித்யாதி. திருக்குழலில் துளைகளின்வழியே கிளர்ந்து அலையெறிந்துகுதித்த அம்ர்தஜலத்தைக் குழலோசையாகச்சொன்ன. இத்தால்- குழலோசையினுடைய ப்ரவாஹமும் ரஸ்யதையுஞ் சொன்னபடி. புதுவைக்கோன் விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ் வல்லார். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார் இதினுடைய வைபவத்தை விஸ்தரேணப்ரதிபாதித்த த்ராவிடகாதைகளான இவற்றை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். குழலைவென்ற குளிர்வாயினராகி. திருக்குழலோசையினுடைய குளிர்த்தியையும் கீழ்ப்படுத்தித் தான்மேலாம்படி குளிர்ந்த வ்யவஹாரத்தை யுடையராய். சாதுகோட்டியுள் கொள்ளப்படுவாரே. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளிலேபுகுந்தால் அவர்கள் ஸஹ்ர்தயமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் படியாவர்கள். .... (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

———

13-X-90.

மூன்ரும்பத்து—ஏழாந்திருமொழி ஐயபுழுதி.

அ. "போகத்தில் வழுவாத புதுவையர்கோன்" என்கிறபடியே திருவவதாரஸமயமே தொடங்கி க்ர்ஷ்ணாவதார குணசேஷ்டிதங்களை யொன்ருெழியாமல் அநுபவித்துக்கொண்டு போந்தார்-கீழ்; மற்றுள்ளவாழ்வார்களைக் குமிழ்நீருண்ணப் பண்ணும் அவனுடைய ஸௌந்தர்யமாகிற ஆழங்கால்தானே மேடாய் தரித்து நின்று மங்களாசாஸநம்பண்ணிப்போரும் ஸ்வபாவரானவிவர், இப்போது அவர்

களைப்போலே அவனையநுபவிக்கவேணுமென்னுமாசை கிளர்ந்து, அவ்வாசாநுரூபமாகக்கிட்டி யநுபவிக்கப்பெருமையாலே தாமான தன்மையழிந்து ஒருகோபகந்யகாவஸ்த்தையை ப்ராப்தராய், ஸ்வதசையை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். அதாவது - பருவம் நிரம்புவதுக்கு முன்னே க்ர்ஷ்ணவிஷயத்திலே ப்ரவணையாகா நின்ற தன்மகளுடைய தசையைக்கண்ட திருத்தாயார், இவள்பருவத்தின் இளமையையும், இப்படியிருக்கச்செய்தே அவன் விஷயத்திலே ப்ரவணையாய் அவனோடே இவள் கலந்துவருகிறபடியையும், இதுக்கடி ஸஜாதீயைகளாய் தத்விஷயத்தில் ப்ரவணைகளாயிருக்கும் பாலைகளோடுண்டான ஸம்ஸர்க்கம் என்னுமத்தையும், இவள் லீலாவ்யாபாரத்திலே அந்வயிக்கிலும் அவனுடைய சிற்றங்களொழிய வேறொன்றறியாளானபடியையும், இவை எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாகத் தோழிமார் இவளை வசீகரித்துக்கொண்டுபோய் அவன் பக்கலிலே அகப்படுத்தினபடியையும், இவள் தன்னுடைய ப்ராவண்ய ப்ரகாரங்களையும், இத்தைக்கண்ட பந்துவர்க்கமும் அந்யரும் சொல்லுகிற வார்த்தைகளையுமெல்லாம், ஸந்நிஹிதரைக்குறித்தும் தன்னிலேயும் பேசின பாசுரங்களாலே யருளிச்செய்கிறார். ... ... *

ஐயபுழுதியுடம்பளைந்து இவள்பேச்சுமலந்தலையாய் *
செய்யநூலின்சிற்றாடை செப்பனுடுக்கவும்வல்லளல்லள் *
கையினிற்சிறுதூதையோடு இவள்முற்றில்பிரிந்துமிலள் *
பையரவணைப்பள்ளியானொடு கைவைத்திவள்வருமே. (1)

முதற்பாட்டு. ஐயபுழுதியுடம்பளைந்து. அழகியபுழுதியை யுடம்பெங்குமளைந்து. அதாவது - புழுதியிலேயிருந்து விளையாடுகையாலே சரீரமெல்லாம் புழுதியாலே வ்யாப்தமாயிருக்கை. இவள்பேச்சுமலந்தலையாய். உடம்பெல்லாம் புழுதியாவானென்? என்றால் 'விளையாடிப் புழுதியளைந்தேன்' என்று சொல்லலாமிறே; அது சொல்லாமல், பந்து கழல் அம்மானை யென்றாற்போலே சில அநந்வித பாஷணங்களைப் பண்ணுகையாலே இவள்பேச்சும் கலங்கி. செய்யவித்யாதி. சிவந்த நூலாலே சமைக்கப்பட்ட சிறிய ஆடையை உடுக்குமடைவறிந்து நன்றாகவுடுக்கவும் மாட்டாள். கையினிலித்யாதி. விளையாடுகலமாய்க்கொண்டு கையிலிருக்கும் மணற்சோறுக்கும் சிறு தூதையும் மணற்கொழிக்கும் சிறுசுளகும் இவள் விடுவதும் செய்திலள். இவள்பருவமிது. பையரவித்யாதி. "அரவணையாயாயரேறே" என்னும்படி திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக வுடையவனோடே இவள் கைகலந்து வாராநின்றாள். .... (1)

வாயிற்பல்லுமெழுந்தில மயிரும்முடிகூடிற்றில *
சாய்விலாதகுறுந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கி *
தீயிணக்கிணங்காடிவந்து இவள்தன்னன்னசெம்மைசொல்லி *
மாயன்மாமணிவண்ணன்மேல் இவண்மாலுறுகின்றாளே. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. வாயிற்பல்லுமெழுந்தில. வாயில் பல்லு முளைத்தனவில்லை. இத்தால் - பெற்றதாயாகையாலே இவளை அத்யந்த சிசுவாகநினைத்துச்

சொல்லுகிறாள். மயிரும் முடி கூடிற்றில. மயிரும் சேர்த்து முடிக்கலாம்படி கூடி வில்லை. சாய்வித்யாதி. சாய்வு - ஒடுக்கம். தாய்க்கடங்காதே தண்மையில் நின்ற சில பெண்பிள்ளைகளோடே கூடி. தீயிணக்கிணங்காடிவந்து. பொல்லா இணக்கத்தோடே இணங்கிவந்து. அதாவது - தன்னோடு கலந்தாரைத் தாய் கீழடங்காதபடி கலக்கறுக்கும் விஷயத்தோடே கலந்துவந்தென்கை. இவ தன்னன்ன செம்மைசொல்லி. இப்படி செய்துவந்த இவள், தன்னோடொத் செவ்வையைச் சொல்லி. அதாவது - 'இத்தனைபோது' எங்கேபோனாய்? ஆரோ டிணங்கிவந்தாய்'? என்றால் உண்மை சொல்லுகையன்றிக்கே தன்னுடைய க்ரித் மானு குணமாகச்சில குடிலோக்திகளைச் செவ்வைபோலே சொல்லி யென்கை. மாயன் மாமணிவண்ணன்மேல். ஆச்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையும் நீலரத்ந போன்ற வடிவையு முடையவன் விஷயத்திலே. இவள் மாலுறுகின்றாளே. இப்ப செம்மைசொன்னவிவள், அதுக்குச்சேராதபடி அவன் குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுவது வடிவழகைச் சொல்லுவதாய்க் கொண்டு பிச்சேறுநின்றாள். (2)

பொங்குவெண்மணற்கொண்டு சிற்றிலும்முற்றத்திழைக்கலுறில் *
சங்குசக்கரந்தண்டுவாள் வில்லுமல்லதிழைக்கலுறாள் *
கொங்கையின்னங்குவிந்தெழுந்தில கோவிந்தனோடிவளை *
சங்கையாகியென்னுள்ளம் நாடொறுந்தட்டுளுப்பாகின்றதே. (3)

மூன்றாம்பாட்டு. பொங்கித்யாதி. "புறம்பே போய் * தீயிணக்கிணங் காடாதே முற்றத்திலேயிருந்து விளையாடு" என்று நான் நியமித்து வைத்தால், வண்டலிட்டதாகையாலே நுண்ணியதாய் வெளுத்திருக்கிற மணலைக்கொண்டு முற்றத்திலே கொட்டகமுமிட வொருப்பட்டாளாகில். உறில் என்கையாலே இதில் இவளுக்கு மநஸ்ஸில்லாமையும் தன்னுடைய நிர்ப்பந்தத்துக்காகச் செய்கி றித்தனையென்னுமதும் தோற்றச்சொல்லுகிறபடி. சங்கித்யாதி. அவனுக்கு அஸாதாரணசிஹ்நமாய் அழகுக்கும் விரோதிநிரஸநத்துக்கு முடலாயிருக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாயுதமுமொழிய வேறொன்று இடநினையாள். கொங்கையின்னம் குவிந் தெழுந்தில. "முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில" என்கிறபடியே முலைகளானவை ஆண்முலைக்கும் பெண்முலைக்கும் வாசிதோற்ற முகம் திரண்டு கிளர்ந்தனவில்லை. இவள்தான் யுவதியானாலும் தாயார்க்கு அவளுடைய சைசவமிறே தோற்றுவது. கோவிந்தனோடிவளைச் சங்கையாகி. பசுக்களோடும் பொருந்திவர்த்திக்கும் நீர்மையை யுடையனானவனோடே யிவளுக்குக் கலவியுண்டாகவேணுமென்று சங்கித்து. என்னுள்ளம் நாடொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே. என்னுடைய மநஸ்ஸானது நாள் தோறும் தடுமாறிச்செல்லாநின்றது. இவளுடைய சைசவத்தைப் பார்த்தவாறே "உண்டு" என்னப்போகிறதில்லை; ஆகையால், இன்னதென்று நிர்ணயிக்கமாட்டா மல் என்னுடைய ஹ்ருதயமானது தடுமாறாநின்றதென்கை. தட்டுளுப்பு-தடுமாற்றம். (3)

ஏழைபேதையோர்பாலகன்வந்து என்பெண்மகளையெள்கி *
தோழிமார்பலர்கொண்டுபோய்ச் செய்தசூழ்ச்சியையார்க்குரைக்கேன் *
ஆழியானென்னுமாழமோழையில் பாய்ச்சியகப்படுத்தி *
முழையுப்பறியாததென்னும் மூதுரையுமிலளே. (4)

நான்காம்பாட்டு. ஏழை. நல்லதுகண்டால் விடமாட்டாத சபலை. பேதை. மேல்விளைவது நிரூபிக்கத்தக்க அறிவில்லாதவள். ஓர்பாலகன். இரண்டுக்குமடியான பருவத்தின் இளமையையுடையவள். என்பெண்மகளை. இப்படியிருக்கிறவென்பெண்பிள்ளையை. தொழிமார்பலர் - வந்து - எள்கி - கொண்டுபோய். தோழிமாரநேகராகவந்து "விளையாடப்போரு" என்று எத்தி, கூடக்கொண்டுபோய். ஆழியானென்னு மாழமோழையிற்பாய்ச்சியகப்படுத்தி - செய்தசூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன். "அணியாராழி" என்கிறபடியே ஸர்வாபரணங்களும் தானேயாகப்போரும்படியான திருவாழியையுடையவனென்று ப்ரஸித்தமாய், ஒருவரால் நிலைகொள்ளவொண்ணுதபடியிருப்பதாய், அகப்பட்டாரை உள்வாங்கிக்கொள்ளும் கீழாறுபோலே யிருக்கிறவிஷயத்திலே உள்ளுறத்தள்ளியகப்படும்படி பண்ணிச் செய்த க்ர்த்ரிமவ்யாபாரத்தை யார்க்குச் சொல்லுவேன். மூழையித்யாதி. இவள்படி பார்த்தால், "முகந்துபரிமாறுகிற மூழையானது தான்முகக்கிற பதார்த்தத்தின் ரஸமறியாது" என்னும் அந்த மூதுரையும் தன்பக்கல் இல்லாதவள்கிடீர். அதாவது தாங்கள் கலந்து பரிமாறுகிறவிஷயத்தின் ரஸமறியாதாரை "உப்பறியா மூழையாய்" என்று லோகம்சொல்லும் பழமொழிக்கும் யோக்யதையில்லாதவள் காணுமிவள். இப்படியிருக்கிற விவளை இவர்கள் இவ்விஷயத்திலே கொண்டுபோய் அகப்படுத்தி மற்றொன்றறியாதபடியரக்குவதே! என்று தன்னிலேநொந்து சொல்லுகிருள். .... (4)

நாடுமூருமறியவேபோய் நல்லதுழாயலங்கல்
சூடி * நாரணன்போமிடமெல்லாஞ் சோதித்துழிதருகின்ருன் *
கேடுவேண்டுகின்ருர்பலருளர் கேசவனுேடிவளை *
பாடுகாவலிடுமினென்றென்று பார்தடுமாறினதே. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. நாடுமூருமறியவேபோய். தானும் தன்னையணைந்த பந்துவர்க்கமும் அறிந்தவளவாக அவன் பக்கலிலே ப்ரவணையாய் அகம்விட்டுப் புறப்படாமலிருக்கையன்றிக்கே, திருவாய்ப்பாடி சூழ்ந்தநாடும் திருவாய்ப்பாடியான ஊர்தானும் இருந்ததேகுடியாக அறியும்படியாக க்ர்ஹத்தைவிட்டுப் புறம்பே போய். நல்லதுழாயலங்கல் சூடி. ஸம்ச்லேஷத்தாலே பிசகிள திருத்துழாய் மாலையைச் சூடிக்கொண்டு. நாரணனித்யாதி. நாராயணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய க்ர்ஷ்ணன் வ்யாபரிக்குமிடம் பலவுண்டாகையாலே அவன் போமிடமெல்லாம் அவனைக் காண்கைக்காக ஆராய்ந்து திரியாநின்ருள். அதாவது - பசுமேய்க்கை, பெண்களோடே கலக்கை, விளையாடுகை தொடக்கமானவற்றுக்காக அவன் வ்பாபரிக்கு மிடங்களெங்கும் தேடித்திரியா நின்ருளென்கை. கேடுவேண்டுகின்ருர் பலருளர். இக்குடியின் மினுக்கம் பொருமையாலே "இதுக்கோரவத்யம் வரக் காணவல்லோமே!" என்று இக்குடிக்குக்கேடு வேண்டியிருக்கிருர் பலருண்டு. கேசவனித்யாதி. ஆனபின்பு, ப்ரசஸ்த கேசனுனவனேடே அவ்வைலக்ஷண்யத்திலே யெடுப்புண்டு பின்பற்றித் திரிகிறவிவளை, தானேபோய்ச் சேர்ந்தாளாகாமல் நீங்களே கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அருகுகாவலிடுங்கோள். அதாவது - அவனுக்கு ஆஸந்நமான அந்த:புரக்காவலிலே -யாக்குங்கோளென்கை. என்றென்று

பார்தடுமாறினதே. இப்படி இத்தைப் பலகாலும் சொல்லி, இக்குடிக்குத் தீங்கு வரப்பொருத லோகத்தில் அநுகூல ஜநமானது நின்று தளும்பிற்றென்கிருள். (5)

பட்டங்கட்டிப்பொற்றேடுபெய்து இவள்பாடகமுஞ்சிலம்பும் *
இட்டமாகவளர்த்தெடுத்தேனுக்கு என்னோடிருக்கலுருள் *
பொட்டப்போய்ப்புறப்பட்டுநின்று இவள்பூவைப்பூவண்ணுவென்னும் *
வட்டவார்குழல்மங்கைமீர் இவள்மாலுறுகின்ருளே. (6)

ஆரும்பாட்டு. பட்டமித்யாதி. லலாடபூஷணமான பட்டத்தைக்கட்டி, கர்ணபூஷணமான பொன்னின் தோட்டையிட்டு, பாதபூஷணமான பாடகத்தையும் சிலம்பையுமிட்டு. "பெய்து" என்கிறக்ரியை இங்கும் அந்வயிக்கக்கடவது. இவை தான் ஸர்வாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இட்டமாகவித்யாதி. நியமித்து வளர்க்கையன்றிக்கே இவளுடைய இஷ்டத்திலே வளர்த்து, நிலத்திலே நடக்க விடாமல் ஒக்கலேயிலே யெடுத்துக்கொண்டு திரிந்தவெனக்கு. இவள் - என்னோடிருக்கலுருள். இப்படி நான் சீராட்டி வளர்க்கப்பெற்ற விவள், இப்படி வளர்த்தவளன்றோவென்று ஸ்நேஹித்து எனக்கு பவ்யையாய் நடக்கவேணுமிறே; அது செய்யாவிட்டால், நான் தன்னைக்கண்டநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்படி நெஞ்சொழியவும் என்னருகு விடாமலிருக்கலாமிறே; அதுவும் செய்கிறிலள். பொட்டப்போயித்யாதி. அவ்வளவுமன்றிக்கே, சடக்கென என்னைவிட்டுப்போய், எல்லாரும் காணும்படி தெருவிலே புறப்பட்டு நின்று, ஸ்த்ரீத்வத்தாலே வாய்திறவாமலிருக்கக் கடவவிவள் காயாம்பூவண்ணுவென்று அவனுடைய வடிவழகை யநுபவிக்கையிலுண்டான விடாய்தோற்றக் கூப்பிடாநிற்கும். வட்டவார்குழல் மங்கைமீர், சுருண்டுநீண்ட குழலேயும் பருவத்தால்வந்த இளமையையு முடையவர்களே!, நீங்களுமெல்லாம் உங்கள் தாய்மார்க்கு நியாம்யைகளாய்ப் போருகிறிகோளே, இவளுமப்படி போரவேண்டாவோ, அது செய்யாமல்; இவள்மாலுறுகின்ருளே, இவள் அவன்விஷயத்திலே பிச்சேருநின்ருள். .... (6)

பேசவுந்தரியாதபெண்மையின் பேதையேன்பேதையிவள் *
கூசமின்றிநின்ருர்கள்தம்மெதிர் கோல்கழிந்தான்மூழையாய் *
கேசவாவென்றுங்கேடிலீயென்றுங் கிஞ்சுகவாய்மொழியாள் *
வாசவார்குழல்மங்கைமீர் இவள்மாலுறுகின்ருளே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. பேசவும் தரியாத பெண்மையின். ஒருவார்த்தை சொல்லப்பொருத ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய. அதாவது தன்னுடைய ஆசாரத்தால் ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு ஒரு நழுவுதல்வாராதபடி வர்த்திக்குமளவன்றிக்கே, நழுவுதலுண்டாக ஒருவர் ஒரு வார்த்தைசொல்லிலும் அதுபொருமல் மாந்தும்படியான ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவளென்கை. ஸ்த்ரீத்வமாவது- "நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு" என்கிற ஆத்மகுணயோகம். பேதையேன் பேதை. ஒரு விரகறியாத வென்னுடைய பெண்பிள்ளை; அதாவது - தன் குலத்துக்கும் ஸ்த்ரீத்வத்துக்கும் அநுகுணமாக நடத்துமதொழியப் பேர்ந்துபுரிந்து நிற்கைக்கு ஒரு விரகறியா வென்வயிற்றிற் பிறந்தவளென்கை. இவள். இப்படியிருக்கிறவிவள். கூசமின்றி நின்ருர்கள்

தம்மெதிர். "தந்தாமுடைய ஸ்த்ரீத்வத்திலும் மாத்ர்பவ்யதையிலும் தவறாமல் நின்றவர்கள் தங்கள் ஸந்நிதியிலே நாமித்தைச் செய்யும்படியென்" என்கிற கூச்சமின்றிக்கே. கோல்கழிந்தான்மூழையாய். கோல்கழிந்தமூழைபோலே தனக்கு ஆச்ரயமானவென்னோடு ஒட்டற்றவளாய். இத்தால்-எனக்கு நியாம்யையல்லாதவளென்கை. கேசவாவென்றும். ப்ரசஸ்தகேசனானவனேயென்றும். கேடிலீயென்றும். உன்னாலல்லது செல்லாதவர்களை யொருநாளும் கைவிடாதவனேயென்றும். கிஞ்சுகவாய்மொழியாள். கிளியோடொத்தவாயிற் பழுப்பையும் பேச்சில் இளமையையுமுடையவள். தனக்கடங்காமல் கைகழிந்து அவன்பேரைச் சொல்லிநின்று கூப்பிடுகிற தசையிலும், இவளுடைய அதரசோபையும் மதுரபாஷணமும் திருத்தாயாருக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறது காணும். வாசவார்குழல்மங்கைமீர். பரிமளிதமாய் ஒழுகுநீண்டமயிர் முடியையும் பருவத்தால்வந்த இளமையையுமுடையவர்களே!. இவள்மாலுறுகின்றாளே. இப்படி யிவள் அவன் விஷயத்திலே பிச்சேறாநின்றாள். (7)

காறைபூணுங்கண்ணாடிகாணும் தன்கையில்வளைகுலுக்கும் *
கூறையுடுக்குமயர்க்கும் தன்கொவ்வைச்செவ்வாய்திருத்தும் *
தேறித்தேறிநின்றாயிரம்பேர்த் தேவன்திறம்பிதற்றும் *
மாறில்மாமணிவண்ணன்மேல் இவள்மாலுறுகின்றாளே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. காறைபூணும். தன்னாற்றாமையாலே "ஏதேனுமொன்றைச்செய்து நாமவனைப்பெறவேணும்" என்று நினைத்து, "அவனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி நம்மை யலங்கரிக்கவே அவன்தானேவந்து மேல்விழும்" என்று தான் தன்னையலங்கரிக்கையிலே ப்ரவர்த்தையாய், ப்ரதமம், அவன் கண்டு ப்ரியப்பட்டுக் கட்டிக்கொள்ளும் கழுத்துக்கு அலங்காரமாகக் காறையைப்பூணும். இதுதான் உத்தமாங்கத்துக்கும் உடம்புக்கும் நடுவாய் நின்று ஒளிவிடுவதோராபரணமிறே. கண்ணாடிகாணும். காறைபூண்டதிருத்தம் தன்கண்ணுக்கு விஷயமல்லாமையாலே, அவனுகக்கும்படி வாய்த்ததோ இல்லையோ என்னுமிடமறிகைக்காக காறையும் கழுத்துமான சேர்த்தியழகைக் கண்ணாடிப்புறத்திலே பாராநிற்கும். இதுதான் அவயவாந்தரங்களிலாபரணங்களும் இவள் பூணுமதுக்கு உபலக்ஷணம். தன் கையில் வளைகுலுக்கும். இம்மநோரதமடியாக உடம்பிலே ஒரு பூரிப்புத் தோற்றுகையாலே அதறிகைக்காகக் கையில் வளையையசைத்துப் பாராநிற்கும். விரஹகார்ச்யத்தாலே கையில் வளைகள் கழன்றாலும் பின்னையும் எடுப்பது இடுவதாயிறே இவள்தானிருப்பது. இவள் எடுத்து இட்டாலும் அவை கையில் தொங்காதே; இப்போது உடம்பில் தோன்றுகிற பூரிப்பாலே அவை கையில் தொங்கினமையறிகைக்காக அசைத்துப்பாரா நிற்குமென்கை.

கூறையுடுக்கும். பரியட்டமும் அரையில் தொங்கும்படியாய்த்து - இம்மநோரத நிபந்தநமான தேஹபௌஷ்கல்யத்தாலேயிறே; அல்லாதபோது, கையிலேயொரு தலையும், காலிலும் தறையிலும் ஒரு தலையுமாமிறே, வளையும், கலையும், க்ர்தஸங்கேதரைப் போலே கழலும்போதும் ஒக்கக்கழன்று, தொங்கும்போதும் ஒக்கத்தொங்காநிற்குமாய்த்து; காறை பூண்டதுக்குமேலே ஓரதிசயம் தேடுகைக்

காகவிறே கூறையுடுக்கப்புகுந்தது. அதாவது - அவனுக்காகர்ஷகமாம்படி பரியட்டத்தை நன்றாக வுடாநிற்குமென்கை. இவளுடைய அழகிலேயாய்த்து அவனீடுபடுவது. ஆகையால், அவன் உகக்கத்தக்க வுடை வாய்ப்பு வருமளவும் குலைப்பது உடுப்பதாய்ச் செல்லாநிற்குமாய்த்து. அயர்க்கும். இப்படி அவன் வரவுக்குடலாகத் தன்னை யலங்கரித்தவளவிலும் வரக்காணாமையாலே அறிவழியா நிற்கும்.

தன்கோவைச்செவ்வாய் திருத்தும். மீளவு மறிவு குடிபுகுந்து "இன்னமும் அவனுக்காகர்ஷகமாம்படி யிருப்பதோ ரதிசயம் நம்பக்கலிலே உண்டாக்கக்கட வோம்'' என்று ஸ்வபாவமே கோவைப்பழம்போலே சிவந்திருக்கிற தன்னுடைய அதரத்தை ராகஜநகமான பதார்த்த ஸேவைகளாலும் மிகவும் சிவக்கும்படி பண்ணா நிற்கும். அல்லாதவைபோலன்றிக்கே, இது அவனுக்கு வாய்புகுசோறா யிருப்ப தொன்றிறே; ''தொண்டையஞ் செங்கனி வாய்நுகர்ந்தான்'' என்கிறபடியே. தேறித்தேறிநின்று. தன்னுடைய அவயவாலங்காரத்தின் வாய்ப்பாலும் "[illegible]" என்கிறபடியே இத்தசையில் வந்து உதவுகைக்கீடான அவன் குணங்களில் விச்வாஸத்தாலும் அயர்க்கைதவிர்ந்து மேன்மேலும் தெளிவை யுடையளாய், அத்தெளிவு கைகொடுக்கத் தரித்துநின்று. ஆயிரம்பேர்த் தேவன் திறம்பிதற்றும். "[illegible]" என்கிறபடியே தன் குணசேஷ்டிதங் களுக்கு வாசகமான ஆயிரம் திருநாமங்களையுடையனாய், அவை யெல்லாவற்றி லும் மநோஹரமான வடிவழகை யுடையனானவனுடைய ப்ரகாரங்களை. அவற்றி னுடைய ரஸ்யதையாலே கலங்கி அடைவுகெடப் பேசாநிற்கும். மாறிலித்யாதி. ஆகையால், ஒப்பில்லாத நீலரத்நம்போன்ற வடிவழகையுடையவன் விஷயமாக இவளிப்படி பிச்சேறாநின்றாள். .... (8)

> கைத்தலத்துள்ளமாடழியக் கண்ணாலங்கள்செய்து * இவளை
> வைத்துவைத்துக்கொண்டென்னவாணிபம் நம்மைவடுப்படுத்தும் *
> செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவள்செய்வனசெய்துகொள்ள *
> மைத்தடமுகில்வண்ணன்பக்கல் வளரவிடுமின்களே. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. கைத்தலத்துள்ளவித்யாதி. பந்துவர்க்கத்துக்கீடாகவும் ஐச்வர்யத்துக்கீடாகவும், இதொரு பெண்ணுமன்றோ நமக்குள்ளது என்னும் ஸ்நேஹத்தாலே லோகமெல்லாம் கொண்டாடும்படி கையிலுள்ள தநமெல்லா மழிய இவள் விஷயமாக வுண்டான கல்யாணங்களை யெல்லாம்செய்து. இவளை யித்யாதி. "நம்முடையகீழடங்காத பருவமான விவளைக் கடக்கலாமோ" என்று பார்த்து, நியமித்தும் காவலிட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்து என்ன ப்ரயோஜந முண்டு. நமக்கு மிவளுக்கும் ஜாத்யுசிதமாகக் கொள்ளலாவதொரு ப்ரயோஜந மில்லையிறே. நம்மை வடுப்படுத்தும். இதுக்குமுன்பு ஒரு பழிப்பற்றுப்போந்த நம்மை வடுப்படும்படி பண்ணும். அதாவது - "பந்துக்கள் உடன்படாதிருக்கத் தானே புறப்பட்டுப்போனாள்" என்னும்படிபோய் நம்முடைய குடிக்கு அவத்யத்தை விளைக்குமென்கை. செய்த்தலையித்யாதி. செய்த்தலையிலே வளர்ந்த நாற்று

உடையவன் வேண்டினபடி விநியோகம் கொள்ளுமாபோலே இவளையும் அவன் வேண்டினபடி செய்துகொள்ள. மையித்யாதி. கழுத்தேகட்டளையாக நீரைப் பருகுகையாலே கறுத்துப் பெருத்திருந்துள்ள மேகம்போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவன்பக்கலிலே இவள்வளரும்படியாக நீங்களே சேர்த்துவிடுங்கோள், என்று இப்படி பந்துக்கள் சொன்னூர்கள் என்கிறவித்தனையும் இவ்விடத்தில் அபிப்ரேதம். அதுக்கடி "தாயுரைசெய்ததனை" என்று - திருமொழி முழுதும், தாயார்வார்த்தையென்று நிகமிக்கையாலே. இது மேலிற்பாட்டுக்கு மொக்கும். (9)

பெருப்பெருத்தகண்ணாலங்கள்செய்து பேணிநம்மில்லத்துள்ளே *
இருத்துவானெண்ணிநாமிருக்க இவளுமொன்றெண்ணுகின்றாள் *
மருத்துவப்பதம்நீங்கினாளென்னும் வார்த்தைபடுவதன்முன் *
ஒருப்படுத்திடுமினிவளை உலகளந்தானிடைக்கே. (10)

பத்தாம்பாட்டு. பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து. லோகத்திலுள்ளார் ஐச்வர்யச்செருக்காலே பெருக்கச்செய்யும் கல்யாணங்களிலும் பெரியதான கல்யாணங்களைச்செய்து. பேணி. குலமர்யாதையைப்பேணி. நம்மில்லத்துள்ளே யித்யாதி. நம்முடைய க்ர்ஹத்துக்குள்ளே இருத்துவதாக நாம் மநோரதித்துக் கொண்டிருக்க. இவளுமொன்றெண்ணுகின்றாள். நம்முடைய எண்ணுதலுக்கு விபரீதமாக இவளுமொன்றை யெண்ணாநின்றாள். அதாவது - இங்குத்தையிருப்பு காராக்ர்ஹவாஸமாய், அவன் பக்கலிலே போகவே மநோரதியா நின்றாளென்கை. மருத்துவப்பதமித்யாதி. மருத்துவனானவன் சமைக்கிற ஔஷதத்தில் பாகம்பார்த்துச் செய்யாதபோது அது கைதவறுமாப் போலே, இவள்பதம் பார்த்து நாம் செய்யாமையாலே இவள் கைகழிந்தாளென்னும் வார்த்தை லோகத்திலுண்டாவதுக்கு முன்னே. ஒருப்படுத்திடுமினித்யாதி. தன்னுடைமையை மஹாபலி "என்னது" என்றிருக்க, விரகாலே அவன் பக்கலில்நின்றும் வாங்கித் தன்திருவடிகளின் கீழே யிட்டுக்கொண்டவன் பக்கலிலே இவளை நீங்களே சேர்த்துவிடுங்கோள்; நீங்கள் சேராதபோது இவள் ஸ்வபாவத்தாலும் இரண்டுதலையும் சேர்ந்தேவிடும்; ஆனபின்பு, ஏற்கவே நீங்களே சேர்த்துவிடுங்கோளென்று த்வரிப்பிக்கிறூர்கள். ... ... (10)

அ. நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறூர்—

ஞாலமுற்றுமுண்டாலிலைத்துயில் நாராயணனுக்கு * இவள்
மாலதாகிமகிழ்ந்தனளென்று தாயுரைசெய்ததனை *
கோலமார்பொழில்சூழ்புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்சொன்ன
மாலைபத்தும் * வல்லவர்கட் கில்லைவருதுயரே. (11)

ஞாலமித்யாதி. பூமிதொடக்கமான ஸகலலோகங்களையும் ப்ரளயத்தில் அழியாதபடி திருவயிற்றிலேவைத்து ஒருபவனான ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தை யுடையனாய் ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனுக்கு. இவள்மாலதாகி மகிழ்ந்தனளென்றித்யாதி. அதிபாலையானவிவள் அதி

மாத்ரமான வ்யாமோஹத்தை யுடையளாய் தத்ஸம்ச்லேஷ மநோரதத்தாலே ப்ரீதையானளென்று தாயாரானவள் சொன்னசொலவை. கோலமித்யாதி. அழகு மிக்கிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த ஸந்தர்ப்பமாய் ச்லாக்யமாயிருந்துள்ள பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக அநுஸந்திக்க வல்லவர்களுக்கு. இல்லை வருதுயரே. பகவதநுபவாதிகளுக்கு விரோதியாய் வருவதொரு து:க்கமில்லை. (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து - எட்டாந்திருமொழி - நல்லதோர் தாமரை, ப்ரவேசம்.

கீழிற்றிருமொழியிலே - தன்பெண்பிள்ளைக்கு அவன்பக்கல் செல்லுகிற ப்ராவண்யத்தைக்கண்ட திருத்தாயார் "கோவிந்தனோடிவளைச் சங்கையாகி" என்று அவனோடு இவளுக்குக் கலவியுண்டாய்த்ததோ வென்று முந்துறசங்கித்து, பின்பு பலஹேதுக்களாலும் ஸம்ச்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமானமையைத் தானுமறிந்து, இவளுடைய ப்ராவண்யத்திலே முறுகுதலைக்கண்ட பந்துக்களும், "மருத்துவப்பதம் நீங்கினளென்னும் வார்த்தைபடுவதன்முன் ஒருப்படுத்திடுமினிவளை யுலகளந்தானிடைக்கே" என்றுசொல்லி யிருக்கச்செய்தேயும், சடக்கெனவிரைந்து கொடாதொழிகையாலே, அவன் முற்பாடனாய்வந்து* கள்வன் கொல்லிற் பிராட்டியைக் கொண்டுபோனாப்போலே இவளை அத்தவாளத்தலையாலே மறைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய திவ்யநகரியான திருவாய்ப்பாடியிலே கொண்டுபோக, அந்தரங்கமாகக் காத்துக்கொண்டுகிடந்த திருத்தாயார், படுக்கையில் பெண்பிள்ளையைக் காணாமை யாலே "இவனையொழியக் கொண்டுபோவாரில்லை" என்றும் "இவன் கொண்டுபோவதுதான் திருவாய்ப்பாடியிலே" என்றும் அறுதியிட்டு; இவள் போகையாலே தன் திருமாளிகையெல்லாமழகழிந்து வெறியோடிற்றென்றும்; இவன் இப்படி யடைவுகேடாகக் கொண்டு போனவிது இக்குடிக்கு ஏச்சாமோ குணமாமோவென்றும்; இவளுக்கு பாணிக்ரஹணார்த்தமான உத்ஸவம் இப்படி நடக்குமோவென்றும்; மாமியாரான யசோதைப்பிராட்டி இவளைக் கண்டுகந்து மணவாட்டுப் பெண்பிள்ளையென்று ஸத்கரிக்குமோவென்றும்; மாமனாரான ஸ்ரீநந்தகோபர் உகந்தணைத்துக் கொண்டு இவள் வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டு இவளைப்பெற்ற தாயார் இனித் தரிக்கமாட்டாரென்பரோ வென்றும்; அவன்றான் நிஹீநகுலத்திலுள்ளாரைப் போலே என்மகளைப் புணர்ந்து உடன்போகைக்கு ஹேதுவாகக்கொண்டு குடிவாழுமோ, நாடெல்லாமறியும்படி நன்றாகக் கண்ணாலஞ் செய்து கைப்பிடிக்குமோவென்றும்; தன்பெருமையாலே அவன் இவளுக்கு ரூபகுணதோஷங்களைச்சொல்லி வரிசையறுத்து ஆண்டிடுமோ, தனக்கு ஜாத்யுசிதமான மஹிஷியாகப் பட்டங்கட்டி பூர்வ மஹிஷிகள் முன்னே வைபவம் தோற்ற வைக்குமோவென்றும்; இவள்தான் தயிர்கடைகை முதலான வன்தொழில்கள் செய்து குடிவாழ்க்கை வாழவல்லளோ வென்றும் இப்படி க்லேசித்தும் மநோரதித்தும் சென்ற ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது * இத்திருமொழியில். ... .

நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர்மேற்பனிசோர *
அல்லியுந்தாதுமுதிர்ந்திட்டு அழகழிந்தாலொத்ததாலோ *
இல்லம்வெறியோடிற்ருலோ என்மகளையெங்குங்காணேன் *
மல்லரையட்டவன்பின்போய் மதுரைப்புறம்புக்காள்கொலோ. (1)

முதற்பாட்டு. நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை. பரப்புமாறத் தாமரைபூத்துக் கிடக்கையாலே, அழகியதாய் அத்விதீயமான பொய்கையானது. நாண்மலர்மேற்பனி சோர. சிவப்பு, விகாஸம், குளிர்த்தி, பரிமளம், மார்த்தவம் இவற்றையுடைத்தான நாட் பூவின்மேலே, அதுக்கு விருத்தமான பனியானது சொரிய. அல்லியித்யாதி. அத்தாலே அல்லியும் தாதும் செவ்விகெட்டுத் தீர்ந்து அலங்காரமானபூ அழிகை யாலே தானழகழிந்தாற்போலே யிராநின்றது. ஸ்தாவரஜாதிக்கெல்லா முபகாரகமா யிருந்ததேயாகிலும் தாமரைக்கு பாதகமாகை நியதஸ்வபாவமிறே பனிக்கு. அப்படி பனியேறுண்ட தாமரையோடை போலேயாய்த்து இத்திரு மாளிகை கிடக்கிறது. ஆலும். ஓவும்-விஷாதாதிசயஸூசகம். இல்லம் வெறி யோடிற்ருலோ. க்ர்ஹமானது வெறிபாய்ந்துவிட்டது. ஒருஜநஸஞ்சாரமற்று வெளியாய்க் கிடவாநின்றதென்கை. இக் க்ர்ஹம்முழுக்க இப்பெண்பிள்ளை யொருத்தியும் போலே காணுமிருந்தாள்; எல்லாருமிருந்தாலும் இவளொருத்தி யும் போகவே திருத்தாயார்க்கு அப்படி தோற்றுமிறே. மீளவும் "ஆலோ" என்கிருள் - விஷாதாதிசயத்தாலே. என்மகளையெங்கும்காணேன். என்பெண் பிள்ளையை யோரிடத்திலும் காண்கிறிலேன். க்ர்ஹம்மாத்ரமன்றிக்கே, பண்டு இவளிருக்குமிடம் ஸஞ்சரிக்குமிடமெங்கும் தேடிக்காணுமையாலே சொல்லுகிருள். மல்லரையித்யாதி. இங்குக்காணுமையாலே "அவன் கொண்டுபோனுன்" என்று அறுதியிட்டு, மல்லநிரஸநம்பண்ணின வீரப்பாட்டையுடையவன் பின்னேபோய், மதுரைப்புறத்திலே புகுந்தாளோ வென்கிருள். மதுரைப்புறமாவது - மதுரைக்கு அடுத்து அணித்தான திருவாய்ப்பாடி. "மதுரைப்புறம் புக்காள்கொலோ" என் றது - "அணியாலி புகுவர்கொலோ" என்ருற்போலே. அதாவது - ஒருவர்க் கொருவர் ஊமத்தங்காயாகையாலே கம்ஸநகரியான மதுரைதன்னிலே சென்று புகவும் கூடுமிறே; அது செய்யாதே, தனக்கு உத்தேச்யபூமியான திருவாய்ப்பாடி யிலே போய்ப்புகுந்தாளோ வென்று ஸம்சயிக்கிருள். .... (1)

ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத உருவறைக்கோபாலர்தங்கள் *
கன்றுகால்மாறுமாபோலே கன்னியிருந்தாளைக்கொண்டு *
நன்றுங்கிறிசெய்துபோனுன் நாராயணன்செய்ததீமை *
என்றுமெமர்கள்குடிக்கு ஒரேச்சுக்கொலாயிடுங்கொலோ. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத. பொருந்தின வறிவு ஒன்று மில்லாத. லௌகிகவைதிகங்களோடு சேர்ந்த வறிவு அற்பமுமில்லாத; * அறி வொன்றுமில்லாத வாய்க்குலமிறே: காட்டிலே பசுமேய்க்கப்போன விடங்களிலே வழிதிகைத்தால் வழிகாட்டுவது பசுக்களாம்படியிறே இவர்களறிவிருப்பது. உருவறைக்கோபாலர். ரூபஹீநரான கோபாலர். ஆத்மகுணமில்லாதாப்போலே

ரூபகுணமில்லாதவர்களென்கை. தங்கள். "தாங்கள்" என்கிறவித்தைக் குறைத்துக்கிடக்கிறது. கோபாலர் தாங்களென்றபடி. இவர்களுடைய வறிவுகேடும் வடிவுகேடும் சொன்னது-இவைபார்த்தால் பொல்லாதாயிருக்குமாப்போலே, இவர்களுடையவர்த்தியும் பார்த்தால் பொல்லாதாயிருக்குமென்கைக்காக. அந்த வர்த்திதன்னைச் சொல்லுகிறதுமேல் கன்றுகால்மாறுமாபோலேஎன்று கன்றுகால் மாறுகையாவது- தீதாயிருந்துள்ள தங்களுடைய கன்றுகளை "உங்களது" என்று பிறர்க்குக் காட்டி, நல்லதாயிருந்துள்ள அவர்களுடைய கன்றுகளைத் தங்களதாக்கிக்கொள்ளுகையும், நல்வழியாய்க் கண்ணுக்கு நன்றாயிருக்கும் கன்றுகளை உடையவர்களறியாமல் களவிலே நிலைபேர்த்துக்கொண்டுபோகையுமிறே; இதில் பிற்பட்டதே இவ்விடத்துக்குச் சேருவது. இப்படி இவர்கள் செய்யுமாபோலே.

கன்னியிருந்தாளை - நன்றும்கிறிசெய்து - கொண்டு - போனான். கந்நிகையாய், விஷயரஸமென்பதொன்றறியாதே படிகடந்து புறப்படாமல் என்கீழேயிருந்தவளை, முன்தீம்பு செய்து தன் சுவட்டையறிவித்துத் தன்வசமாக்கி, நானறியாதபடி மிகவும் விரகு செய்து கொண்டுபோனான். நாராயணன் செய்ததீமை. ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாகையாலே நன்மையேசெய்யக்கடவவன் இப்படி தீமையைச் செய்வதே!. இவ்விடத்தில் தீமையாவது-தன்னுடைமையைத் தான் கொண்டு போம்போது வரைந்து வெளிப்படக்கொண்டுபோகலாயிருக்க, இப்படி களவிலே கொண்டுபோனது. என்றுமித்யாதி. இப்படி யிவன்செய்த தீமை நிரவத்யமான எங்கள் குடிக்கு எல்லாக்காலத்திலும் நிற்பதொரு பழிப்பாமோ; அன்றிக்கே, இக்குடியிற்பிறந்ததொரு விஷயத்தை வரைந்துகொடுக்கப் பெறாமல் அவன் முற்பாடனாய்வந்து கைக்கொண்டுபோனவிதுதன்னாலே இக்குடிக்கேற்றமாமோ. "கொல்லையென்பர் கொலோ குணம் மிக்கனளென்பர்கொலோ" என்னுமா போலே, இக்குடிக்கு இது பழியாமோ, புகழாமோ வென்கிறாள். 2

குமரிமணஞ்செய்துகொண்டு கோலஞ்செய்தில்லத்திருத்தி *
தமரும்பிறருமறியத் தாமோதரற் கென்றுசாற்றி *
அமரர்பதியுடைத்தேவி அரசாணியைவழிப்பட்டு *
துமிலமெழப்பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டிடுங்கொலோ. 3

மூன்றாம்பாட்டு. குமரிமணம்செய்துகொண்டு. குமரி-கந்நிகை. கந்யகாவஸ்த்தையில் செய்யும் கல்யாணத்தைச் செய்துகொண்டு. அதாவது-விவாஹத்துக்கு பூர்வாங்கமாகச்செய்யும் உத்ஸவவிசேஷத்தைச் சொன்னபடி. கோலஞ் செய்து. ஆபரணவஸ்த்ராங்கராகாதிகளாலே யலங்கரித்து. இல்லத்திருத்தி. கல்யாணக்ர்ஹத்திலே யிருத்தி. தமருமித்யாதி. பந்துக்களும் மற்றுமுள்ளாருமறியும்படி, "தாமோதரனுக்கு இவளைக் கொடுக்கப்புகாநின்றோம்" என்று ப்ரஸித்தமாக்கி. தாமோதரனென்றது-மாதாவானவள் கட்டினகட்டு அவிழ்த்துக்கொள்ள சக்தனன்றிக்கே அவள் நியமநம் தப்பாமலிருந்த நீர்மையையுடையவனென்றபடி. அமரர்பதியுடைத்தேவி. அங்குத்தைக்கென்று ஸங்கல்பித்து * தமரும் பிறருமறியச் சாற்றினபோதே * அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவனுடைய தேவியானவள்.

அரசாணியைவழிப்பட்டு. ஜாத்யுசிதமாம்படி அலங்காரபீடத்துக்குத் தூணுன அரசாணியை வலம்வந்து. அரசாணியாவது-அலங்காரபீடத்தின்மேலே நாட்டும் அச்வத்ததண்டம். துமிலமெழப்பறைகொட்டி. பெரிய *ஆர்ப்பரவந்தோன்ற வாத்யத்தைமுழக்கி. "மத்தளங்கொட்ட" என்னக்கடவதிறே. தோரணம்நாட்டிடுங்கொலோ. ஊரெங்கும் தோரணம் நாட்டுகைமுதலான அலங்காரங்களைக் கற்பித்துக் கொண்டாடுவர்களோ; குடியிற்பிறந்தார், 'கல்யாணத்துக்குக் கொண்டாட்டமென்செய்ய என்பர்களோ. .... (3)

ஒருமகள்தன்னையுடையேன் உலகம்நிறைந்தபுகழால் *
திருமகள்போலவளர்த்தேன் செங்கண்மால்தான்கொண்டுபோனுன் *
பெருமகளாய்க்குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளைபெற்றவசோதை *
மருமகளைக்கண்டுகந்து மணுட்டுப்புறஞ்செய்யுங்கொலோ. (4)

நான்காம்பாட்டு. ஒருமகள்தன்னை யுடையேன். அத்விதீயையா யிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையையுடையேன். ஒருமகளென்கையாலே - ஏகபுத்ரியென்னுமிடமும், தன்னை யென்கையாலே - ஸௌந்தர்யாதிகளாலுண்டான இவளுடைய மதிப்பும், உடையே னென்கையாலே - இவளை புத்ரியாக வுடையளாகையாலுண்டான தன்னுடைய ஏற்றமுஞ் சொல்லுகிறது. உலகம் நிறைந்த புகழால். விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடு வாசியறத் தந்தாமுடைய அளவுகளுக்கீடாக இருந்த விருந்த விடங்களிலே இவள் குணங்களைச்சொல்லி ச்லாகிக்கும்படி லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான புகழோடே. திருமகள்போல வளர்த்தேன். "கடிமாமலர்ப்பாவை யொப்பாள்" என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் வைலக்ஷண்யத்துக்கு உபமாநபூமியாய் புருஷகாரத்வயுக்ததயான * நாரீணு முத்தமையோடு ஸத்ர்சஸ்வபாவையாம்படி வளர்த்தேன். செங்கண்மால் தான் கொண்டுபோனுன். "[illegible]" என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான சிவப்புக்குமேலே *பக்கநோக்கறியாமல் இவளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் வ்யாமோஹத்தாலும் சிவந்த திருக்கண்களையுடையனுய் இந்தவ்யாமோஹமே தனக்கு நிரூபகமாம்படி யிருக்குமவன், ஆதிவாஹிகரை வரக்காட்டியாதல், பெரியதிருவடியை வரக்காட்டியாதல் கொடுபோகையன்றிக்கே * கள்வன்கொல்லில் பிராட்டியைக்கொண்டுபோனுப்போலே தானே கொண்டு போனுன். "ஆழ்வான் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினபோது, உடையவர், விச்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல், 'ஒருமகள் தன்னை யுடையேன்' என்றும், 'உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள்போல வளர்த்தேன்' என்றும், 'செங்கண்மால் தான் கொண்டுபோனுன்' என்று மருளிச்செய்தார்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. "[illegible]" என்கிறபடியே - ஸாதுக்களுக்கெல்லாமுபமாந பூமியாகச் சொல்லலாம்படி யிருக்கையாலே உலகம் நிறைந்த புகழுள்ளது ஆழ்வானுக்கேயிறே. பெருமகளாய்க் குடிவாழ்ந்து. பெரிய பெண்பிள்ளையாய்க் குடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து. திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடிக்கும் நிர்வாஹகரான பெருமையையுடைய ஸ்ரீநந்தகோபர் மஹிஷியாகையாலே இவளை "பெருமகள்" என்கிறது. அவர் ஊர்க்காரியத்துக்கெல்லாம் அபிமாநியாய் நிர்வஹிக்கையாலே "குடிவாழ்ந்து" என்கிறது. பெரும்பிள்ளை பெற்றவசோதை.

பெரியபிள்ளையைப் பெற்றவசோதை. ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் பரிபூர்ணனாய் "என்ன நோன்பு நோற்றாள்கொலோ இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்" என்னும்படி யிருக்கையாலே "பெரும்பிள்ளை" என்கிறது. தானும் பெருமகள், பெற்றதும் பெரும்பிள்ளைகாணுமிவள். மருமகளைக்கண்டுகந்து. மருமகளைக்கண்டு ப்ரியப்பட்டு. "அவன்கொண்டுபோனான்" என்று வெறுத்தகாலத்திலும், போனால் பிறக்கும் முறையுறவு சொல்லவேண்டுகையாலே "மருமகள்" என்கிறாள். கண்டுகந்து பெண்பிள்ளையுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் வ்யாமோஹத்தையும்கண்டு மடியிலேவைத்தணைத்து, "பெருப்பேறுபெற்றோம்" என்று ப்ரியப்பட்டு. மணாட்டுப்புறம் செய்யுங்கொலோ. மணவாட்டுப்பிள்ளையாக நினைத்துத் தான் செய்யக்கடவ சீர்மைகள் செய்யுமோ; "கூடிய கூட்டமன்றோ" என்று லௌகிகத்துக்குத் தக்கவளவு அஹர்தயமாகச் செய்துவிடுமோ. .... (4)

தம்மாமன்நந்தகோபாலன் தழீஇக்கொண்டென்மகள்தன்னை *
செம்மாந்திரேயென்றுசொல்லிச் செழுங்கயற்கண்ணுஞ்செவ்வாயும் *
கொம்மைமுலையுமிடையுங் கொழும்பணைத்தோள்களுங்கண்டிட்டு *
இம்மகளைப்பெற்றதாயர் இனித்தரியாரென்னுங்கொலோ. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. தன்மாமன் நந்தகோபாலன். பெண்பிள்ளை தனக்கு மாமனாரான ஸ்ரீநந்தகோபர். தழீஇக்கொண்டென் மகள்தன்னை. "நமக்கு மருமகள்" என்னும் ஸ்நேஹந்தோற்ற என்மகள்தன்னை யணைத்துக்கொண்டு மடியிலே வைத்து. செம்மாந்திரே யென்றுசொல்லி. இவள் வ்ரீளையாலே நிலம்பார்க்க, செவ்வேயிருவென்றுசொல்லி. செம்மாப்பு – செவ்வை. முகம் முதலான அவயவங்களையும் ஸமுதாயசோபையையும் பார்க்கைக்காகவிறே - செவ்வேயிருவென்றது. செழுங்கயற்கண்ணும். அழகிய கயல்போன்றகண்ணையும். செவ்வாயும். ஸ்வபாவமே சிவந்திருக்கிற அதரத்தையும். கொம்மைமுலையும். பருவத்தினளவல்லாத பரிணமத்தை யுடைத்தான முலைகளையும். கொம்மை - பெருமை. இடையும். முலையினுடைய வளர்த்தியாலே நெருங்கி நேர்ந்திருக்கிற இடையையும். கொழும்பணைத் தோள்களும். சுற்றுடைமையாலும் பசுமையாலும் செவ்வையாலும் வளர்ந்த மூங்கில்போலே யிருக்கிற தோள்களையும். கொழுமை-அழகும், பெருமையும். கண்டிட்டு. தனித்தனியும் ஸமுதாயேநவும் தர்சித்து என்னுடைய இழவு நெஞ்சிலே தோன்றி. இம்மகளை யித்யாதி. இப்பெண்பிள்ளையைப் பெற்ற தாயாரானவள் இவளைப்பிரிந்தபின்பு ப்ராணனோடே தரிக்கமாட்டாளென்று சொல்லுவரோ; அன்றிக்கே; அவிக்ர்தராயிருப்பரோ. .... (5)

வேடர்மறக்குலம்போலே வேண்டிற்றுச்செய்தென்மகளை *
கூடியகூட்டமேயாகக் கொண்டுகுடிவாழுங்கொலோ *
நாடுநகருமறிய நல்லதோர்கண்ணாலஞ்செய்து *
சாடிறப்பாய்ந்தபெருமான் தக்கவாகைப்பற்றுங்கொலோ. (6)

ஆறும்பாட்டு. வேடர்மறக்குலம்போலே. தண்ணியஜாதியான வேடரையும் மறக்குலத்திலுள்ளாரையும் போலே. "கள்ளர், பள்ளிகள்" என்னுமாபோலே, வேடர் மறவர் என்கிறதும் தண்ணியஜாதியில் அவாந்தரபேதம். வேண்டிற்றுச்

செய்து. இரண்டு தலையிலுமுண்டான குடிப்பிறப்பைப்பாராதே, ஒருசாஸ்த்ர மர்யாதையின்றிக்கே, தனக்கு வேண்டினபடிசெய்து. என்மகளை. பழுதற்ற குலத்திலேயுள்ள என்வயிற்றிலேபிறந்த பெண்பிள்ளையை. கூடிய கூட்டமேயாகக் கொண்டு. புணர்ந்துடன்போக்கில் இரண்டு தலையும் நெஞ்சுபொருந்திக்கூடின கூட்டரவுமாத்ரமே மணமாகக்கொண்டு. குடிவாழுங்கொலோ. குடிவாழ்க்கை வாழுமோ. சாடிறப்பாய்ந்தபெருமான் - நாடுநகருமறிய நல்லதோர் கண்ணாலம் செய்து தக்கவா கைப்பற்றுங்கொலோ. அஸுராவேசத்தாலே தனியிடத்திலே நலியவந்த சகடத்தை, முலைவரவு தாழ்த்துச்சீறி நிமிர்த்த திருவடிகளாலே முறியவுதைத்துத் தன்னை நோக்கி, "தனியிடத்திலே பிள்ளையைவிட்டுவைத்துப் போகையாலே தாழ்வுவந்தது" என்று தாயார்க்குப் பழிவாராதபடி நோக்கின குணாதிகனானவன் இரண்டு குடிக்கும் பழிவாராதபடி, திருவாய்ப்பாடி சூழ்ந்தநாடும் திருவாய்ப்பாடியாகிற நகரமுமறியும்படியாக "இதுக்குமுன்பு இப்படியில்லை" என்னும்படி விலக்ஷணமாய் அத்விதீயமான கல்யாணத்தைச்செய்து, ஜாத்யுசிதமான தர்மத்துக்குத் தகுதியாக பாணிக்ரஹணஞ்செய்யுமோ. ... . (6)

அண்டத்தமரர்பெருமான் ஆழியானின்றென்மகளை *
பண்டப்பழிப்புக்கள்சொல்லிப் பரிசறவாண்டிடுங்கொலோ *
கொண்டுகுடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து கோவலப்பட்டங்கவித்து *
பண்டைமணாட்டிமார்முன்னே பாதுகாவல்வைக்குங்கொலோ. (7)

ஏழாம்பாட்டு. அண்டத்தமரர்பெருமா னாழியான். அப்ராக்ர்தமான பரமபதத்திலே அஸ்ப்ர்ஷ்டஸம்ஸார கந்தரான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய், ஸர்வேச்வரத்வ சிஹ்நமான திருவாழியை தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பெருமையையுடையவன். அந்தப்பெருமையால்வந்த செருக்காலே. இன்றென்மகளைப் பண்டப்பழிப்புக்கள் சொல்லி. ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நையான வென்னுடைய பெண்பிள்ளையை. இப்போது பதார்த்த தூஷணங்கள் சொல்லி. அதாவது - ரூபத்திலேயாதல், குணத்திலேயாதல் சிலகுறைகளைச்சொல்லி யென்கை. பரிசறவாண்டிடுங்கொலோ. அபக்ர்ஷ்டபுத்தியாலே வரிசைகெட ஆண்டிடுமோ. அதாவது - அந்தரங்க வ்ர்த்திகொள்ளாமல் புறத்தொழில்களைக்கொண்டுவிடுமோ என்கை. கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து. இவளைக்கொண்டு தன்னுடைய குடிவாழ்க்கையெல்லாம் வாழ்ந்து. அதாவது - இவள் முகப்பாகத் தன்னுடைய க்ர்ஹக்ர்த்யமெல்லாம் நடத்தியென்கை. கோவலர்பட்டங்கவித்து. "கோபகுலத்துக்கு ஸ்வாமிநி" என்று தன்மஹிஷியானமை தோற்றப் பட்டங்கட்டி. பண்டைமணாட்டிமார் முன்னே. பண்டேபட்டங்கட்டித் தனக்கு மஹிஷிகளாயிருக்கிறவர்கள் முன்னே பாதுகாவல்வைக்குங்கொலோ. அந்த:புரக்காவலிலே வைக்குமோ. (7)

குடியிற்பிறந்தவர்செய்யுங் குணமொன்றுஞ்செய்திலனந்தோ *
நடையொன்றுஞ்செய்திலன்நங்காய் நந்தகோபன்மகன்கண்ணன் *
இடையிருபாலும்வணங்க இளைத்திளைத்தென்மகளேங்கி *
கடைகயிறேபற்றிவாங்கிக் கைதழும்பேறிடுங்கொலோ. (8)

எட்டாம்பாட்டு. குடியிற்பிறந்தவர் செய்யும் குணமொன்றும் செய்திலன். உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர்கள் அக்குடிக்குத்தகுதியாகச் செய்யும் குணத்தில் ஒன்றும் செய்திலன். அதாவது-முறையிலே யிவளைவரைந்துகொண்டு வெளியில் கொண்டு போகாமையிறே. அந்தோ. ஐயோ! என்று விஷண்ணையாகிறாள். நடையொன்றும் செய்திலன். குடியிற் பிறந்தவர்கள் செய்யுமது செய்யாவிட்டால் லோகத்தில் நடக்கும் மர்யாதைதான் செய்யவேணுமிறே; அதில் ஏகதேசமும் செய்திலன். அதாவது-லோகத்திலே யிப்படிசெய்வாரில்லையிறே யென்கை. நங்காய். குலமர்யாதையும் லோகமர்யாதையு மறியும் குணபூர்த்தியுடையவளே யென்று, தனக்கு பந்துவாய் ஸந்நிஹிதையானவள் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். நந்தகோபன்மகன் கண்ணன். குடிப்பிறப்பில் வந்தால் ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனாயிருக்கிற க்ர்ஷ்ணன். நங்காய் நந்தகோபன்மகன் கண்ணன்-குடியிற்பிறந்தவர் செய்யும் குணமொன்றுஞ் செய்திலன்-நடையொன்றும் செய்திலன்-அந்தோ என்று அவன் முறைகெடக் கொண்டுபோன ப்ரகாரத்தைச் சொல்லி விஷண்ணையாய், மேல் தன்னுடைய பெண்பிள்ளையின் மார்த்தவத்தை நினைத்து நொந்து சொல்லுகிறாள். இடையிருபாலும் வணங்க. இடம்வலங்கொண்டு கடைகையாலே, இடையானது இரண்டு பார்ச்வத்திலும் வணங்க. இளைத்திளைத்தென் மகளேங்கி. ஸுகுமாரியான வென்பெண்பிள்ளை பலஹாநியாலே மூச்சுத்தாங்கிக் கடையமாட்டாமல் ஏங்கி நடுநடுவே யிளைத்திளைத்து. கடைகயிறித்யாதி தொடங்கின காரியம் தலைக்கட்டுமளவும் இடைவிடாமல் கடைகயிற்றையே பிடித்துவலித்து, அத்தாலே தளிர்போலே ம்ர்துவானகையானது தழும்பேறிவிடுமோ வென்கிறாள். கோவலர் பட்டங்கட்டினாலும் கடைகயிறு வலிக்கவேணுமிறே இடைச்சிகளுக்கு; தான் தன் பெண்ணின் மார்த்தவம் சொல்லுகிறாளித்தனையிறே. .... (8)

வெண்ணிறத்தோய்தயிர்தன்னை வெள்வரைப்பின்முன்னெழுந்து *
கண்ணுறங்காதேயிருந்து கடையவுந்தான்வல்லள்கொலோ *
ஒண்ணிறத்தாமரைச்செங்கண் உலகளந்தானென்மகளை *
பண்ணறையாப்பணிகொண்டு பரிசறவாண்டிடுங்கொலோ. (9)

ஒன்பதாம் பாட்டு. வெண்ணிறத் தோய் தயிர்தன்னை. செவ்விகுன்றுதபடி காய்ச்சித்தோய்க்கையாலே வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தாய்ச் செறியத்தோய்ந்த தயிர்தன்னை. வெள்வரைப்பின் முன்னெழுந்து. ஆதித்யோதயத்துக்கு ஸூசகமான வெள்வரைப்புத் தோற்றுவதற்குமுன்னே யெழுந்திருந்து. வெள்வரைப்பு. கிழக்கு வெளுக்கை-ப்ராஹ்மணர் ஸந்த்யாவந்தநார்த்தமாக அருணோதயத்துக்கு முன்னே யெழுந்திருக்குமாபோலேயிறே இடைச்சிகளும் தயிர்கடைகைக்கு எழுந்திருக்கும்படி. கண்ணுறங்காதேயிருந்து. எழுந்திருந்தாலும் நித்ரைபகையாமிறே; அதின் வசமாகாதே விழித்திருந்து. கடையவும் தான்வல்லள் கொலோ. ம்ர்துப்ரக்ர்தியான தான் ஆயாஸித்துக்கடையவும் வல்லளோ! ஒண்ணிற மித்யாதி அலர்ந்த போதை அழகிய நிறத்தையுடைத்தான தாமரைபோலே சிவந்த திருக்கண்களையுடையனாய், ஸமஸ்தலோகங்களையும் தன்திருவடிகளின்கீழே யாக்கிக்கொண்டவன். இத்தால்-தன் கண்ணழகாலே இவளை அநந்யார்ஹையாக்கித் தன்கால்கீழே யிட்டுக்கொண்டவனென்கை. என்மகளைப் பண்ணறையாப் பணிகொண்டு.

நான் திருமகள்போல வளர்த்த வென் பெண்பிள்ளையை, பண்புகெடத் தாழ்ந்த பணிகளிலே யேவிக்கொண்டு, பரிசற ஆண்டிடுங்கொலோ. இவளுடைய பெருமை கெட ஆளுமோ, பெருமைகெடாதபடி யாளுமோ, அறிகிறிலே னென்கிருள். (9)

அ. நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்ருர்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்.

மாயவன்பின்வழிசென்று வழியிடைமாற்றங்கள்கேட்டு *
ஆயர்கள்சேரியிலும்புக்கு அங்குத்தைமாற்றமுமெல்லாம் *
தாயவள்சொல்லியசொல்லைத் தண்புதுவைப்பட்டன்சொன்ன *
தூயதமிழ்பத்தும்வல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளரே, (10)

மாயவன்பின் வழிசென்று. தன்னுடைய பெண்பிள்ளையானவள், ரூப குண சேஷ்டிதங்களால் ஆச்சர்யபூதனாய், அவற்றைக்காட்டித் தன்னை வசீகரித்துக் கொண்டவனுடைய பின்னே,*கள்வன் கொல்லில் பிராட்டியைப்போலே வழிபோய். வழியிடை மாற்றங்கள்கேட்டு. “கிளிபோல் மிழற்றிநடந்து” என்கிறபடியே போகிற வழி யிடையிலே அபூர்வ பதார்த்தங்களைக் கண்டால் இவை யென்னென்று அவ் விஷயமாக அவனை வார்த்தைகள்கேட்டு. ஆயர்கள் சேரியிலும்புக்கு. ப்ராப்யதேச மான திருவாய்ப்பாடியிலும் சென்று புகுந்து. இப்படியுண்டான செயல்களையும். அங்குத்தை மாற்றமுமெல்லாம். அவ்வூரிற் புகுந்த பின்பு, அங்குண்டான யசோதைப்பிராட்டி, ஸ்ரீநந்தகோபர், நாயகனான க்ர்ஷ்ணன், தன் பெண்பிள்ளை யான விவள், தந்தாமுக்கு அநுகுணமாகச் செய்யும் வ்ர்த்தாந்தமான சொலவு களையும் எல்லாவற்றையும். “மாற்றமும்” என்கிற ஸமுச்சயவாசி சப்தத்தாலே- கீழுண்டான செயல்களையும் கூட்டிக்கொள்வது. தாயவள் சொல்லிய சொல்லை. திருத்தாயாரானவள் தன் க்ர்ஹத்திலேயிருந்து தன்னிலே க்லேசித்தும் மநோர தித்தும் ஸந்நிஹிதரைக் குறித்துச் சொன்ன சொலவுகளை.

அதவா, மாயவனித்யாதி. தன்னுடைமையைத் தான்கொண்டு போகை யாலும், அது தன்னை முறையிலே காட்டிக்கொடுக்கக் கொண்டுபோகாமையாலு முண்டான குணதோஷங்களிரண்டும் உபாதேயமாய்த் தோற்றும்படியிருக்கிற ஆச்சர்யபூதனானவன் போனவழியிலே தானும் வழிபட்டுச்சென்று, வழியெதிர் வந்தாரை முன்போனவர்களுடைய ஸ்திதி கமந சயந ப்ரகாரங்களையும் வினவிக் கேட்டு. ஆயர்கள் சேரியிலும் புக்கு. திருவாய்ப்பாடியில் ஸ்ரீநந்தகோபர் தெரு வளவாகச்சென்று அங்கு நின்றவர்களை அங்குத்தை விசேஷங்களையும் வினவிக் கேட்டு. தாயவள் சொல்லிய சொல்லை. வழியெதிர்வந்தாரை “மதுரைப்புறம் புக் காள் கொலோ” என்று கேட்டும், எமர்கள்குடிக்கு ஒரேச்சாமோ குணமாமோ என்ருற் போலே கேட்டும், திருவாய்ப்பாடியில் தோரணம்முதலான அலங்காரங் களும் வாத்யகோஷங்களும் கண்டு கேட்டிகோளோவென்று கேட்டும், ஆயர்கள் சேரியிலேசென்று யசோதை ஸ்ரீநந்தகோபருடைய ஆதரா நாதரங்களெல்லாம் வினவிக்கேட்டு அவர்கள் சொன்ன விசேஷங்களுமெல்லாம் திருத்தாயாரானவள் சொன்னப்ரகாரங்களையென்று இங்ஙனேயோஜிக்கவுமாம். இதிலுங்காட்டில் பூர்வ யோஜநைக்கு ஔசித்யமுண்டு.

தண்புதுவைப்பட்டன் சொன்ன. ஸம்ஸாரச்ரமஹரமான குளிர்த்தியையுடைய திருப் புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த. தூயதமிழ் பத்தும் வல்லார். ஸம்ஸ்க்ர்த சப்தம்போலேயிருண்டு பொருள் தெரியாதபடி யிருக்கை யன்றிக்கே, பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அறியலாம்படி ஸ்வார்த்த ப்ரகாசகமா யிருக்கும் தூய்மையையுடைத்தான த்ராவிட பாஷையாய், ஓரொன்றே ஓராத்மாவி னுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்குப் போருமென்னும்படியிருக்கிற பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக அநுஸந்திக்கவல்லவர்கள். தூமணிவண்ணனுக்காளரே. பழிப்பற்ற நீலரத்நம்போன்ற வடிவழகையுடையவனுக்கு சேஷபூதராய் அடிமை செய்யப் பெறுவர் என்று தலைக்கட்டிற்றாயிற்று. .... (10)

மூன்றாம் பத்து எட்டாந்திருமொழி வியாக்கியானம் முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

14-x-90

மூன்றாம்பத்து-ஒன்பதாந் திருமொழி—என்னாதன், ப்ரவேசம்.

க்ர்ஷ்ணாவதாரைகப்ரவணராய், தத்குணசேஷ்டிதங்களையே யநுபவித்துக் கொண்டு போந்தார் கீழ்; இப்போது, அந்த க்ர்ஷ்ணாவதார குணசேஷ்டிதங்க ளோடே ஏதத்பூர்வகாலிகமான ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதங்களையும் ஏககாலத்தி லே யநுபவிக்கவேணுமென்னும் அபிநிவேசம் பிறந்து, அதுக்குடலாக இரண்டு ஸ்ரீகோபிமாரவஸ்த்தையை ப்ராப்தராய், அதிலே ஒருத்தி க்ர்ஷ்ணாவதாரகுண சேஷ்டிதமும், ஒருத்தி ராமாவதார குணசேஷ்டிதமுமாகக் கொண்டு, ஒருவர்க் கொருவர் எதிரியாய்க்கொண்டு சொல்லி, உந்திபறந்த பாசுரத்தாலே உபயாவ தார குணசேஷ்டிதங்களையும் பேசி யநுபவிக்கிறார்-இத்திருமொழியில். இரண்டு கோபிமாரவஸ்த்தையை ஏககாலத்திலே யடையக்கூடுமோவென்னில்; பகவத் ப்ரஸாத விசேஷத்தாலே ஜ்ஞாநத்தில் தடையற்றால் எல்லாம் சொல்லலாமிறே. "மானமருமென்னோக்கி என்கிற திருமொழியிலே, இரண்டு பிராட்டிமார்தசை ஏக காலத்திலே கூடும்படியென்' என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; 'தேச விசேஷத்தில் அநேக சரீரபரிக்ரஹம் ஏககாலத்திலே கூடுகிறபடி எங்ஙனே; அப்படியே இவரை யும் பார்த்து அருளினால்கூடும்" என்றருளிச் செய்தார் என்று ப்ரஸித்தமிறே....

> என்னாதன்தேவிக்கு அன்றின்பப்பூவீயாதாள் *
> தன்னாதன்காணவே தண்பூமரத்தினை *
> வன்னாதப்புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட *
> என்னாதன்வன்மையைப்பாடிப்பற எம்பிரான்வன்மையைப்பாடிப்பற. (1)

முதற்பாட்டு. என்னாதன் தேவிக்கு. என்னுடைய நாதனானவனுடைய தேவிக்கு. நாதனென்றது சேஷியென்றபடி. ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்தால் எல்லார்க் கும் தனித்தனியே "என்னாதன், என்னாதன்" என்னலாம்படியிறே வஸ்து வோட்டை ப்ராப்தியிருக்கும்படி. இவ்வாத்மாவினுடைய சேஷத்வந்தான் கேவலம் அவனளவன்றிக்கே மிதுநவிஷயமாயிறே யிருப்பது; ஆகையாலிறே "என்னாதன் தேவிக்கு" என்றது. "விஷ்ணுபத்நீ" என்கிறபடியே இவளுக்கு நிரூபகம்-அவனுடைய தேவியென்னுமதிறே. "தேவி" என்கையாலே-ஸத்யபா

மைப் பிராட்டியுடைய வால்லப்யம் சொல்லுகிறது, அன்று. நரகாஸுரவதம் பண்ணி தங்களுக்குக் குடியிருப்புப் பண்ணிக்கொடுத்த க்ர்ஷ்ணனேடேகூடி, தன்னுடைய க்ர்ஹத்திலே ஸத்யபாமைப்பிராட்டி யெழுந்தருளினவன்று, அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக மஹாநிதி கைப்பட்டவன்று. இன்பப்பூவீயாதாள். போக்யமான கல்பகப்பூ வர, அத்தைக்கண்டு நாச்சியார் அபேக்ஷிக்கவும் பெற்றுவைத்து நிர்ப்பாக்யையாகையாலே நிரர்த்தகமாகச் சிலஹேதுக்களைச் சொல்லிக் கொடாத இந்த்ராணி, தன் நாதன். "அவனைத் தனக்கு நாதனாகவுடையோம்" என்னுமித்தையிறே இவன் தனக்குக் கனக்க பலமாக நினைத்திருப்பது. காணவே. "நான் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனான இந்த்ரனல்லேனே" என்று தன்னைப் போரப்பொலிய அபிமாநித்திருக்குமவன் கண்டுகொடு நிற்கவே. தண் பூமரத்தினை. தழைத்துக் குளிர்ந்து பூத்துநிற்கிற கல்பகவ்ர்க்ஷத்தை. வன்னதப் புள்ளால், நாதப்ரதாந வேதமயனாயிருக்கிற பெரியதிருவடியாலே. "[illegible]" இத்யாதியாலே-இவனுடைய வேதமயத்வம் ஸுவ்யக்தமாகச் சொல்லப்படாநின்றதிறே. நாதத்துக்கு வன்மையாவது-பாஹ்ய குத்ர்ஷ்டிகளால் சலிப்பிக்கவொண்ணாமை. வன்மை, பெரிய திருவடிக்கு விசேஷணமாகவுமாம். இவனுக்கு வலிமையாவது-நினைத்தகாரியம் செய்து முடிக்கவல்ல சக்தி. வலியப்பறித்திட்ட. வலியாலே பிடுங்கிக்கொண்டுபோந்த. அவன்றன்னை யபேக்ஷித்துக் கொள்ளுகையன்றிக்கே, அவனுடைய அஸந்நிதியிலே பிடுங்குகையுமன்றிக்கே, அவன் பார்த்துநின்று விலக்கச்செய்தே, பலத்தாலேயிறே பிடுங்கிக்கொண்டு போந்தது. என்னுதன்வன்மையைப்பாடிப்பற. அபிமதையான ஸத்யபாமைப் பிராட்டிக்கு பரதந்த்ரனாய் காரியம்செய்த ப்ரணயித்வகுணத்தாலே யென்னை யெழுதிக்கொண்டவனுடைய, நினைத்தது முடிக்கவல்ல பலத்தை ப்ரீதியாலே பாடிக்கொண்டுபற. எம்பிரான்வன்மையைப் பாடிப்பற. பிராட்டிக்குச் செய்த உபகாரம் தனக்குச் செய்ததாக நினைத்து "எம்பிரான்" என்கிறார். "வன்மையைப் பாடிப்பற" என்று மீளவும் சொல்லிற்று ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே. பறவென்றது-உந்திபறவென்றபடி. .... (1)

என்வில்வலிகண்டு போவென்றெதிர்வந்தான் *
தன்வில்லினோடுந் தவத்தையெதிர்வாங்கி *
முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான் *
தன்வில்லின்வன்மையைப்பாடிப்பற தாசரதிதன்மையைப்பாடிப்பற. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. என்னித்யாதி. "என்னுடைய வில்லின் வலியைக் கண்டுபோ" என்று எதிரேவந்த பரசுராமனுடைய. அதாவது - மாஹேச்வர தநுர்ப்பங்கம்பண்ணி ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைத் திருமணம்புணர்ந்து, பெரிய செருக்கோடே திருவயோத்யையை நோக்கி யெழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே, இந்த விசேஷத்தைக் கேட்டு, குபிதஹ்ருதயனாய்த் தன்னுடைய வில்லையுமெடுத்துக் கொண்டு நடுவழியிலே வந்து தோன்ற, சக்ரவர்த்தியெதிரே சென்று பொற்பூக்களையும் காலிலேபொகட்டு அநுவர்த்தித்து "[illegible]" என்று அர்த்தித்தவளவிலும் அத்தை அதிக்ரமித்துத் தள்ளிக்கொடுபோந்து, தன் சீற்றமெல்லாந் தோற்றும்படி முகத்தைப்பார்த்து, "முன்பே

மூரிப்போய் பலவிடங்களிலும் பூண்கட்டிக்கிடக்கிறதொரு சொத்தை வில்லை முறித்தேன் என்று கர்வோத்தரனாய் வருகிற நீ என்கையில் வில்லைவாங்கி வளைத்தாயாகில் சமத்தன்" என்னும் நினைவாலே, "என் வில்வலி கண்டு போ" என்று தன்னுடைய பூர்வபராக்ரமங்களையும் அதுக்கடியான தபஸ்ஸையும் கனக்க நினைத்து, "சக்ரவர்த்தி திருமகன்" என்று மதியாதே எதிரே அடர்த்துவந்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

தன் வில்லினோடும் தவத்தையெதிர்வாங்கி "ஆனால் தன்னுடையவில்லைத் தந்துகாண்" என்று வில்லை வாங்குகிறவளவில், அந்த வில்லோடேகூட அவனுடைய கர்வஹேதுவான தபஸ்ஸையும் அவன் பார்த்துநிற்கச் செய்தே வாங்கி, எதிர்வந்தான்றன் வில்லென்று எதிரேவந்தவன்றன்னுடைய வில்லென்னுதல்; எதிரேவந்த பரசுராமன்கையிலிருப்பதாய் வைஷ்ணவமான தநுஸ்ஸாகையாலே முன்பே தன்னுடையதாயிருக்கிற வில்லென்னுதல். இப்படியிருக்கிற வில்லோடே, அவனுடைய தபஸ்ஸையெதிர்வாங்குகையாவது-அந்த வில்லைவாங்கி அதிலே சரத்தைத்தொடுத்து, "இத்தைக்கொண்டு உன் ப்ராணனைப்போக்கிவிட என்றால் நீ ப்ராஹ்மணனாயிராநின்றாய்; ஆனபின்பு, உன்னுடைய கதி பங்கத்தைப் பண்ணிவிடவோ, உன்னுடைய தப:பலங்களையழித்துப் பொகட்டுவிடவோ" என்று கேட்டவளவில்; "கதிபங்கம்பண்ணினால் எனக்கு வாஸஸ்தலமான மஹேந்த்ர பர்வதத்தேறப்போகாது, என்னுடைய தப:பலத்தை யழித்துவிடும்" என்ன; அப்படி செய்துவிட்டது. ஸ்வரூபாவேசாவதாரமாய், தசாவதாரமத்யே ஸஹபடிதனாய்ப் போருகிற அப்பரசுராமன்றான் நிரஸ்தனானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; ஸ்வரூபாவேசத்திலும் ஸாக்ஷாதவதாரம் ப்ரபலமாகையாலே அத்யுத்கடத்வமுண்டான போது இதினாலே அதுநிரஸ்தமாகக்குறையில்லை; சக்த்யாவேசத்தில் ஸ்வரூபாவேசம் ப்ரபலமானவோபாதி, ஸ்வரூபாவேசத்தில் ஸாக்ஷாதவதாரம் ப்ரபலமாகத் தட்டியில்லையிறே; சக்த்யாவேசத்தில் ஸ்வரூபாவேசம் ப்ரபலமாகையாலேயிறே ஸஹஸ்ரபாஹ்வர்ஜுநன் பரசுராமனாலே நிரஸ்தனாய்த்து.

முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான். இதுக்கு பூர்வத்திலே விச்வாமித்ரமஹர்ஷியினுடைய அத்வரத்ராணார்த்தமாக மஹர்ஷியோடேகூட எழுந்தருளினவளவிலே, பாஹிம்ஸையிலே பழகி, யாகங்களையும் ப்ராஹ்மணரையும் தபஸ்ஸுக்களையுமழித்துக்கொண்டு திரியும் ராக்ஷஸியான தாடகை, அதிரக்கூப்பிட்டுக் கைகளையுமெடுத்துக்கொண்டு மிருந்த கோபத்தோடே நலிவதாக அடர்ந்துவர, விச்வாமித்ர நியோகத்தாலே திருக்கையில் வில்வளைத்து அவளுடைய ப்ராணனைமுடித்தவன். தன்வில்லின்வன்மையைப் பாடிப்பற. அவன் தன்னுடைய வில்லின்வன்மையைப் பாடிக்கொண்டு பறஎன்று எதிரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். வில்லுக்கு வலிமையாவது "காயுங்கடுஞ்சிலை" என்கிறபடியே ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்தில் பெருமாள் கண்பார்க்கிலும் கண்பாராமல் காரியம் செய்யும் வன்மை. தாசரதிதன்மையைப்பாடிப்பற. இத்தால்-இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைச் செய்யாநிற்கச்செய்தேயும், மீளவும் ஈச்வரகந்தமற "ஐயர் மகன்" என்றே தன்னைநினைத்து நின்று கார்யஞ் செய்தகுணத்தைச் சொல்லுகிறது. .... (2)

உருப்பிணிநங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு *
விருப்புற்றங்கேக விரைந்தெதிர்வந்து *
செருக்குற்றான் வீரஞ்சிதைய * தலையைச்
சிரைத்திட்டான்வன்மையைப்பாடிப்பற தேவகிசிங்கத்தைப்பாடிப்பற. (3)

மூன்றாம்பாட்டு. உருப்பிணிநங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு. "கண்ணாலங் கோடித்து" என்கிற பாட்டிற் சொல்லுகிறபடியே—தான் முன்பு தேடின தநமெல்லாம் இதிலே செல்லும்படி கல்யாணத்தைப் பெருக்கக் கோடித்து, புதுப்பூமொக்கவேணும் என்று ஆசைப்பட்டிருப்பாரைப்போலே கந்யகையானவிவளைக் கைப்பிடிப்பதாக விரும்பி, அதுக்கு பூர்வக்ரியைகளெல்லாம் செய்து "இனி இவ்விஷயம் நமக்குக் கைப்புகுந்தது" என்று நிச்சயித்திருந்த சிசுபாலன் தேஜோஹாநிபட்டு, ஒருவர் முகம் பார்க்க லஜ்ஜித்து அண்ணாந்து கொண்டிருக்கும்படியாக அங்கே சென்று கையைப் பிடித்தெடுத்து, ருக்மிணிப் பிராட்டியைத் திருத்தேரிலே ஏற்றிக்கொண்டு. விருப்புற்றங்கேக. அவ்வளவிலே விருப்பத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்கச் செய்தே. அவ்வளவிலே விரைந்தித்யாதி. ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடைய தமையனான ருக்மன், "இப்படி செய்கையாவதென்" என்று எதிர்பொருது மீட்பானாக விரைந்துவந்து தன்னுடைய வீர்யத்தால் வந்த செருக்கையுடையனாய்க் கொண்டு தகைய. "இவனைக் கொல்லில் ருக்மிணிப் பிராட்டி மநஸ்ஸு பிசகும்" என்று அவனைப் பிடித்துத் தேர்க்காலோடேகட்டி அவனுடைய வீரத்துக்கு பங்கமாக அவன்றலையை அம்பாலே சிரைத்து விட்டவனுடைய வலியை, ப்ரீதிப்ரேரிதையாய்க் கொண்டு பாடிப்பற. அன்றிக்கே, "வந்தசெருக்குற்றான்" என்று பாடமானபோது—"மீட்கவேணும்" என்னும் கறுவுதலாலே விரைந்து எதிர்ந்து வந்த கர்வயுக்தனானவனுடைய தலையைச் சிரைத்திட்டான் வன்மையைப் பாடிப்பறவென்கை. தேவகிசிங்கத்தைப் பாடிப்பற. ருக்மிணிப் பிராட்டியைத் திருமணம்புணருகைக்குடலான தேவகி வயிற்றில் பிறப்பையும், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்தில் ஸிம்ஹம் போலே யிருக்கும் வீரப் பாட்டையுமுடையவனைப் பாடிப்பற. ... . (3)

மாற்றுத்தாய்சென்று வனம்போகேயென்றிட *
ஈற்றுத்தாய்பின்றொடர்ந்து எம்பிரானென்றழ *
கூற்றுத்தாய்சொல்லக் கொடியவனம்போன *
சீற்றமிலாதானைப்பாடிப்பற சீதைமணாளனைப்பாடிப்பற. (4)

நான்காம்பாட்டு. மாற்றுத்தாய்சென்று வனம்போகேயென்றிட. மாற்றுத்தாயென்றது—மற்றைத்தாயென்றபடி. அன்றிக்கே 'மாறு' என்று—ஒப்பாய், மாறான தாய்—பெற்றதாய்க்குப்போலியான தாயென்னவுமாம். ஸ்ரீ கௌஸலையாரோபாதி, பெருமாள் பக்கல் அதிஸ்நேஹிநியாயிறே ஸுமித்ரையாரிருப்பது. இப்படியிருக்கிற தாயாரானவள் சென்று "நீர்வநத்திலேபோம்" என்று சொல்ல. அதாவது—திருவபிஷேக மங்களமஹோத்ஸவார்த்தமாகத் திருப்படைவீடெல்லாமலங்கரித்து உத்ஸவமும் தொடங்கி புரோஹிதரான வஸிஷ்ட்டாதிகளுந் தானுமாகக் கொண்டு. ராஜாவான சக்ரவர்த்தி, திருவபிஷேகார்த்தமாகப் பெரு

மாளுக்குக் காப்புக்கட்டி, புரச்சரணங்களும் செய்வித்து, "இனி அபிஷேகம் செய்யு மித்தனை'' என்று முஹூர்த்தம் பார்த்திருக்கிறவளவிலே, கைகேயியானவள் குப்ஜை வார்த்தையாலே நெஞ்சு கலங்கி, பர்த்தாவான சக்ரவர்த்தியைப் பார்த்து, எனக்கு "இரண்டுவரமுண்டே முன்னே தந்திருப்பது, அதிரண்டும் இப் போது செய்யவேணும்; அதாவது—ராமனை அபிஷேகம் செய்யாமல் காட்டிலே போகவிடவேணும், பரதனை அபிஷேகம் செய்யவேணும்'' என்ன; ஸத்யதர்ம பராயணனுகையால் "என் செய்வோம்" என்று இடிவிழுந்தாற்போலே இவ்வார்த் தையைக் கேட்டு க்லேசப்பட்டு, பெருமாளையழைத்துக் கொண்டு வரும்படியாக ஸுமந்த்ரனைப்போகவிட்டு, தான் கலங்கிக்கிடக்க; ஸுமந்த்ரன் சென்று "ஐயர் எழுந்தருளச் சொல்லுகிறார்' என்கையாலே, பெருமாளும்; திருவபிஷேகத்துக் கென்று அலங்க்ருத திவ்யகாத்ரராய்க் கொண்டு, பிராட்டி மங்களாசாஸநம் பண்ணிக் கொண்டு அந்த:புரத்வாரத்தளவும் பின்னேடேவர, திவ்யாந்த:புரத்தில் நின்றும் புறப்பட்டுப் பெரிய கோலாஹலத்தோடே எழுந்தருளி வந்து தமப்பனு ரைக்காணப் புகுந்தவளவிலே, கலங்கிக்கிடக்கிறபடியைக்கண்டு "இதுக்கடியென்" என்று பயப்பட்டு, "ஐயர்க்கு இப்போது க்லேசமேது" என்று கைகேயியைக் கேட்க; "முன்பே எனக்கு இரண்டு வரம் தந்திருப்பர்; அந்த இரண்டு வரமும் இப்போது பெறுகைக்காக உம்மைக் காட்டிலே போகவிடவேணுமென்றும், பரதனை அபிஷேகம் செய்யவேணுமென்றும் நானபேக்ஷித்தேன்; ஸத்யம் தப்பாத வராகையாலே அதுக்கு அநுமதிபண்ணி உம்மைக் காட்டிலே போகவிடுவதாக அழைத்துவிட்டார்; இப்போது உம்மைக் கண்டவாறே வாய்திறந்து சொல்லமாட் டாமல் கிடக்கிறார்'' என்ன; "இப்படியோ நான் ஐயர்க்கு பரதந்த்ரனாய் வர்த்தித்த படி; என்னை நியமிக்கும்போதைக்கும் இப்படி க்லேசிக்கவேணுமோ, நெருப்பிலே விழச் சொன்னால் அதுவும் நான் செய்யேனோ'' என்ன; "ஆனால், அவர்க்காக நான் சொல்லுகிறேன், நீர் வநவாஸார்த்தமாகப்போம்'' என்ன; "அப்படி செய்யக்கடவேன்" என்று ஸங்கல்பித்துப் புறப்பட்டுத் தாயாரான கௌஸலை யாரையும் வந்துகண்டு வநகமநார்த்தமாக உத்யோகிக்கிறவளவிலே, இளைய பெருமாள், தம்முடைய திருத்தாயாரான ஸுமித்ரையார் பக்கலிலே வந்து, "ஐயர் சொல்லிற்றுச் செய்யவேண்டுகையாலே பெருமாள் காட்டிலே யெழுந்தருளா நின்றார், நானுங்கூட ஸேவித்துக் கொண்டு போகிறேன்'' என்ன' "ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வநுரக்தஸ் ஸுஹ்ருஜ்ஜநே ராமே ப்ரமாதம் மா கார்ஷீ: புத்ர! ப்ராதரி கச்சதி" என்றும்; "ராமம் தஶரதம் வித்தி மாம் வித்தி ஜநகாத்மஜாம் । அயோத்யாமடவீம் வித்தி கச்ச தாத! யதாஸுகம்" என்றுஞ் சொல்லி இவரை ஒருப்படுத்தி, பெருமாள் பக்கலிலே சென்று, அவர் வநகமநார்த்தமாக உத்யோகித்து நிற்கிறபடியைக் கண்டு, சக்ரவர்த்தியுங் கைகேயியுஞ்செய்த கொடுமையைநினைத்து நெஞ்செரிந்து 'ஒருபெண்பெண்டாட்டி 'என்பிள்ளைக்குவேணும்' என்று பறித்துக்கொண்டராஜ் யம் உமக்குவேண்டா, ஒருவரும் அபிமாநியாதவநமே உமக்கு அமையும், ஆன பின்பு வநத்திலே யெழுந்தருளும்" என்று சொன்னது. வனம்போகேயென்றது வநமேபோகு என்றபடி. இந்த அவதாரணமிறே கீழ்ச்சொன்ன பொருளைக் காட்டுகிறது.

ஈற்றுத்தாய் பின்ருெடர்ந்து எம்பிரானென்றழ. பெற்ற தாயாரான ஸ்ரீகௌஸலேயார் பின்னேதொடர்ந்து சென்று தன்னுடைய பிரிவாற்ருமை யெல்லாம்சொல்லி, "ஏகபுத்ரையான நான் உம்மைப்பிரிந் திருக்கமாட்டேன், என்னுடைய நாயனே!" என்று கட்டிக்கொண்டு அழ. **கூற்றுத்தாய்சொல்ல.** கூற்றம்போன்ற கைகேயியாகிற தாய்சொல்ல. பெருமாளுடைய ஸௌகுமார்யத்தையும், போகிறவிடத்திலுண்டான கொடுமையையும் பாராமல், பதினலுஸம்வத்ஸரம் வநவாஸம் பண்ணச்சொன்ன க்ரௌர்யத்தைப்பற்ற - இவளைக் கூற்றுத்தாயென்கிறது. "பித்ர்வசநபரதந்த்ரராய்ப் போனுர்" என்ன நிற்கச்செய்தே, இவள்சொன்னதுக்காகப் போனுர் என்கிறது - அவர் வாய்விட்டுச் சொல்லமாட்டாதே அநுமதி பண்ணிக்கிடக்க, அதுதானும் சொன்னுள் இவளாகையாலேயிறே. மாற்றுத்தாய் சென்று வநம்போகே யென்றிடவும், ஈற்றுத்தாய் பின்தொடர்ந்து எம்பிரானென்றழவும், கூற்றுத்தாய் சொல்லடியாகக் கொடியவநத்திலே போனவென்றபடி.

அதவா, மாற்றுத்தாயென்கிறது - கைகேயியாகவும், கூற்றுத்தா யென்கிறது- ஸுமித்ரையாராகவும் யோஜிக்கவுமாம். அப்போதைக்கு, மாற்றுத்தாயென்றது - ஸபத்நியாகையாலே; ஸ்ரீகௌஸலேயாருக்குத் தன் நினைவாலே மாற்ருந்தாயென்றபடி. ஸ்ரீ பரதாழ்வான் நினைவுக்கு மேல் பொருந்தாமையாலே மாற்ருந்தாயென்கிற தாகவுமாம். "மாறு" என்றுசொல்லி, "தாய்" என்னவேண்டுகிறது பெருமாள் நினைவாலேயிறே; "நடுவிலாச்சி" என்றிறே அவர் எப்போது மருளிச்செய்வது. **சென்றுவனம்போகேயென்றிட.** வநமே சென்றுபோகு என்று நியமிக்க. அதாவது - ராஜபோகத்தில் நெஞ்சுவையாதே வநத்தளவுஞ்சென்று அதிலே போய்விடு என்று நியமிக்கவென்கை; "வா" என்கிருளன்றே; இன்னம்வந்து ஒருகால் கண்டுபோ என்கிருளன்றே "போ" என்னுமதுவேயிறே இவள் சொல்லுவது. **ஈற்றுத்தாயித்யாதி.** பெற்றதாயாரான கொஸலேயார், "என் நாயனே! ஏகபுத்ரையான நான் உம்முடைய விச்சேஷ வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டேன், நான் எப்படி உம்மைப்போகவிட்டு தரித்திருப்பது" என்து பின்தொடர்ந்து சென்றழ.

கூற்றுத்தாய்சொல்ல. ஸுமித்ரையாகிற தாய்சொல்ல. கூறுபட்ட ஹவிஸ்ஸை புஜிக்கையாலே கூற்றுத்தாயென்னுதல்; சக்ரவர்த்திக்கு மூவரும் ஸஹதர்மசாரிணிகளாகையாலே யதாம்சத்தாலே கூற்றுத்தாயென்னுதல்; ஸ்ரீகௌஸலேயாரைப்போலே நிஷேதித்து அநுமதிபண்ணுமல் "அஹம் மமதைகளாலே ஒருத்தி 'எனக்கு' என்றது உமக்கென்செய்ய" என்று இவள் சொன்னத்தை மிகவும் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே விச்லேஷபீருக்களபிப்ராயத்தாலே கூற்றம் போன்ற தாயென்னுதல். இப்படியிருக்கிறவள் வசநத்தைக்கொண்டு **கொடிய வநம்போன.** முற்பட்டயோஜநை - நாலூர்பிள்ளை யிட்டருளின வ்யாக்யாநப்ரக்ரியை; பிற்பட்டயோஜநை - பிள்ளை பிட்டருளின வ்யாக்யாநப்ரக்ரியை. முற்பட்டயோஜநையில், "சென்றுவனம்போகே" என்கிற விதுக்கு ஸ்வரஸார்த்தம் ஸித்திக்கையும், *கூற்றுத்தாய் சொல்லக்கொடிய வநம்போனவிது "தண்டகநூற்றவள்

சொற்கொண்டுபோகி" என்றும், "குலக்குமரா காடுறையப் போவென்று விடை கொடுப்ப இலக்குமணன்றன்னொடு மங்கேகியது" என்றும், "கொடியவள்வாய் கடியசொற்கேட்டு - கான்தொடுத்த நெறிபோகி" என்றும் கீழ்மேல் அருளிச் செய்த வற்றுக்குச் சேர்ந்திருக்கையுமுண்டு.

ஸம்ப்ரதாயத்திலும் வந்தால், நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே கேட்ட சிறியாழ்வானப்பிள்ளைகுமாரர் பக்கலிலேகேட்ட நாலூர்பிள்ளை யருளிச்செய்த தாகையாலேவந்த ப்ராபல்யமுமுண்டு. அவர்தாம் ஆச்சான்பிள்ளை திருத்தமப்பனு ராகையாலே, பிள்ளைக்கு பரமாசார்யருமிறே; ஆகையாலே, அந்தயோஜனை முற்படவெழுதி, பிள்ளையருளிச்செய்தயோஜனை பிற்பட எழுதப்பட்டது. இரண்டு யோஜனையிலும், ஸுமித்ரையார், பெருமாள் முகம்பார்த்துச் சொன்னதாகச் சொல்லப்பட்டவசநம் ஸ்ரீராமாயணத்தில் இல்லையேயாகிலும் இதிஹாஸாந்தர புராணாந்தராதிகளிலேயாதல், கல்பாந்தரத்திலேயாதல் உண்டென்று கொள்ள வேணும் *மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றவிவர் இப்படி யருளிச்செய்கையாலே.

கொடியவனம்போன. "கன்னிரைந்து தீய்ந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று, பின்னும் திரைவயிற்றுப் பேயே திரிந்துலவாக், கொன்னவிலும் வெங்கானம்" என்னும்படியிறே காட்டின்கொடுமைதானிருப்பது; இப்படியிருக்கிற காட்டிலே, *நைவாயவேல் நெடுங்கண் நேரிழையு மிளங்கோவும் பின்புபோக வெழுந் தருளின. சீற்றமிலாதானை. "கட்டினகாப்போடே காட்டிலே தள்ளிவிட்டாள்" என்னும் ஏற்றம் ஏகதேசமும் திருவுள்ளத்திலில்லாதவனை. "[illegible]" என்று [illegible] ஸந்தோஷத்தோடேயிறே யெழுந்தருளிற்று. சீதைமணாளனைப்பாடிப்பற. வநவாஸந்தான் ஸரஸமாய்த்தது அவள்கூடப் போகையாலேயிறே. பிராட்டியும் தாமும் "ஏகாந்தபோகரஸமநுபவிக்கலாம்தேசம்" என்றிறே காடுதன்னை விரும் பிற்று. "[illegible]" என்றிறேயருளிச்செய்தது. இப்படியிருக்கிறவனைப் பாடிப்பற வென்று ப்ரதிகோடியான வளைப்பார்த்து நியமிக்கிறாள். .... (4)

பஞ்சவர்தூதனாய்ப் பாரதங்கைசெய்து *
நஞ்சுமிழ்நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு *
அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள்செய்த *
அஞ்சனவண்ணனைப்பாடிப்பற அசோதைதன்சிங்கத்தைப்பாடிப்பற. (5)

ஐத்தாம்பாட்டு. பஞ்சவர்தூதனாய். தர்மபுத்ராதிகளைவர்க்குத் தூதனாய். இவர்கள் ஐவரிலும், இவனை ஏவவுரியரல்லாதார் இல்லைபோலேகாணும். தூதனாய். ஸர்வாதிகனானதான் கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோகிறவிடத்தில் புரையற் றிருந்தபடி. இது தன்னைப் பெருப்பேறாகவிறே யிவன்றான் நினைத்திருப்பது. "இன்னார் தூதனென நின்றான்" என்கிறபடியே - "பாண்டவதூதன்" என்கிற ப்ரஸித்திபெற்றபின்பிறே பாரில் கால்பாவி தரித்துநின்றது. பாரதங்கைசெய்து. "பத்தூர், ஓரூர்" என்றாப்போலே சொன்னவிடத்தில் அவர்கள் ஒன்றுக்கும் இசை

யாமையாலே, "ஆனால், யுத்தத்தைப் பண்ணி ஜயித்தவர்கள் பூமியாளுங்கோள்" என்று அவர்களை யுத்தத்திலே பொருத்திப்போந்து, பாண்டவர்களுக்காய் நின்று, பாரத ஸமரத்தில் கையுமணியும் வகுத்து யுத்தத்தை நடத்தி. நஞ்சுமிழ்நாகங் கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு. அருகணைந்த வ்ர்க்ஷங்கள் பக்ஷிகளெல்லாம் பட்டு விழும்படி விஷத்தை யுமிழாநின்ற காளியனாகிற ஸர்ப்பங்கிடந்த * நச்சழல் பொய்கையிலேபுக்கு. "நற்பொய்கை" என்றது - "நல்லபாம்பு, நல்லநெருப்பு" என்பாரைப்போலே விபரீதலக்ஷணை. அதவா, காளியன் ப்ரவேசிப்பதுக்கு முன்புத்தை படியையிட்டுச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள்செய்த. அப்பொய்கையைக் கலக்கி, காளியன் க்ருத்தனாய்த் தலையெடுக்கும்படிபண்ணி, பின்பு அவனஞ்சும்படியாக அவன் பணங்களின்மேலே சென்று குதித்து நின்றாடி அவனையிளைப்பித்து "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும் - அவனும் அவனுடைய ஸ்த்ரீகளும் சரணம்புகுந்தபின்பு அவன் ப்ராணன்பெற்றுப் போம்படி க்ர்பை பண்ணின. அஞ்சன வண்ணனைப்பாடிப்பற. இப்படி சரணாகதரக்ஷணம் பண்ணுகையாலே அஞ்சநம்போன்ற தன் திருமேனி நிறம் ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றவனைப் பாடிக்கொண்டுபற. அசோதைதன் சிங்கத்தைப் பாடிப்பற. யசோதைப்பிராட்டி சீராட்டிவளர்க்கையாலே ஸிம்ஹக் கன்றுபோலே செருக்கியிருக்கிறவனைப் பாடிப்பறவென்று எதிரியைப் பார்த்து நியமிக்கிறாள். (5)

முடியொன்றி மூவுலகங்களுமாண்டு * உன்
னடியேற்கருளென்று அவன்பின்தொடர்ந்த *
படியில்குணத்துப் பரதநம்பிக்கு* அன்
றடிநிலையீந்தானைப்பாடிப்பற அயோத்தியர்கோமானைப்பாடிப்பற. (6)

ஆறாம்பாட்டு. முடியித்யாதி. சக்ரவர்த்திக்கு சாஸ்த்ரார்த்தங்கள் பண்ணின அன்று நாயிறுபாடு, ராஜகுலத்திலுள்ளாரும் பௌரஜாநபதமும் புரோஹிதரான வஸிஷ்டாதிகளும் எல்லாரும் திரளவிருந்து 'பெருமாள் காடேறப்போனார், சக்ரவர்த்தி துஞ்சினான் நாடு அராஜகமாய்க்கிடக்க வொண்ணாது" என்று தன்னை முடிசூட்டுவதாக மங்களாவஹமான தூர்யகோஷத்தையும் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அந்தத்வநி கேட்டபோதே கனக்க நோவுபட்டு, '[illegible]' என்கிறபடியே தன்னாற்றாமையெல்லாம் தோற்றும்படி திரளிலேயிருந்து, "ஒரு திரளாக விருந்து என்னுடைய சேஷத்வத்தை அபஹரிப்பதே!" என்று பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டு, "[illegible]" என்கிற க்ரமமும் பாராதே, புரோஹிதனை வஸிஷ்ட பகவானையும் "அழகிதாக இக்குடிக்கு முன்னோடி ஹிதம்பார்த்தாய்" என்று அத்திரளிலே கர்ஹித்து, "[illegible]" என்று ஒருவனுக்கு இரண்டு வஸ்து சேஷமானால் ஒன்றை ஒன்று நிர்வஹிக்குமோ; ராஜ்யந்தான் என்னையாண்டாலோ, நாடு அராஜகமாய்க் கிடக்க வொண்ணாது என்கிற வித்தையே பார்க்குமித்தனையோ, இதுக்கு விஷயபூதனை என்னையும் பார்த்து வார்த்தை சொல்லவேண்டாவோ, அவர் பொகட்டுப் போன ராஜ்யத்தை அபஹரித்தால், அவரைப் பிரிந்த வநந்தரம் முடிந்தவன்

வயிற்றிலே பிறந்தவனும்படி யெங்ஙனே நான்" என்று சொன்னவாறே; "ஆனால் செய்யவடுப்பதென்" என்று அவர்களெல்லாரும் இவன்றன்னைக் கேட்க, "நாமெல்லாரும் கூடப்போய் பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்து அவரை மீட்டுக்கொண்டு வந்து திருவபிஷேகம் பண்ணுவிப்போம் வாருங்கோள்" என்று எல்லாரையும் கூட்டிக் கொண்டு திருச்சித்திர கூடத்திலே போய், பெருமாள் திருவடிகளிலே தன்னார்த்தியை முன்னிட்டுச் சரணம் புகுந்து விண்ணப்பஞ் செய்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

முடியொன்றி. முடியைத் தவிர்ந்து சடையைப் புனைந்து நாட்டைவிட்டுக் காட்டிலே யெழுந்தருளின தேவரீர், இக் காட்டையும் தாபஸவேஷத்தையும் விட்டு நாட்டிலே திருவயோத்யையிலே யெழுந்தருளித் திருமுடிசூடி. மூவுலகங்களுமாண்டு. "[illegible]" என்கிறபடியே மூன்று லோகத்தையும் ஸநாத மாக்கியாண்டு. உன்னடியேற்கருளென்றவன் பின்றொடர்ந்த. "[illegible]" என்று ப்ராதாவாய்க் கூறுகொள்ள இருக்கிறவனன்றிக்கே, அகிலாஹஸ்யமும் தேவரீரோடே அதிகரிக்கையாலே சிஷ்யனாய், அவ்வளவுமன்றிக்கே, க்ரயவிக்ரயார்ஹனும்படி உமக்கு தாஸனாயிருக்கிறவெனக்கு ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணியருளவேணும் என்று அர்த்தித்து, பின்னேசென்று அநுவர்த்தித்த. படியில்குணத்துப் பரதநம்பிக்கு. "இக்குடியில் மூத்தாரிருக்க இளையார் மூடிசூடியறிவாரில்லை" என்ற குலமர்யாதையை நோக்குகையாலும், ஸ்வாதந்த்ர்யபீதியாலே முடிசூட வெருவி, தன்ஸ்வரூபத்தை நோக்குகையாலும், ஆர்த்தியோடே திருவடிகளிலே வந்து விழுந்து "மீண்டு எழுந்தருளி திருவபிஷேகம் பண்ணியருளவேணும்" என்று அர்த்திக்கையாலும், ஒப்பில்லாத குணத்தையுடையனான ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு. அன்றடிநிலையீந்தானை. அவன் ஆர்த்தனாய் நிற்கிற அக்காலத்திலே, "நீ சொல்ல நாம் இப்போது மீண்டோமாகில் நம் ஐயர் சொன்னது செய்யாமல் ராஜ்யச்ரத்தையாலே மீண்டோமாவோம்; நீ நம்மைமீட்டுக்கொண்டு போனாயாகில், 'ஸ்ரீபரதாழ்வான் இரண்டுஞ்செய்ய வல்லனாயிருந்தான், - முன்பு, கீழோலை வைத்து தாயைக்கொண்டு ராஜ்யத்தை வாங்கித் தமையனைக் காடேறப் போகவிட்டான்; இப்போது, லோகாபவாதம்முதிர்ந்தவாறே பின்தொடர்ந்து சென்று கண்ணைப்பிசைந்து காலிலே விழுந்து மீட்டுக்கொண்டுவந்தான்' என்னும் அவத்யமும் உனக்குவரும்; ஆனபின்பு, உன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக்கி வார்த்தை சொன்னார்முன்னே, உன்ஸ்வரூபானுரூபமான பாரதந்த்ர்யத்தைப் பெற்று நீபோ" என்று, அவன் நிர்ப்பந்தியாதபடி வார்த்தைசொல்லி யிசைவித்து. "மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம் வைத்து" என்கிறபடியே அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யபயமெல்லாம் போம்படியாகவும், "மீண்டு எழுந்தருளுவர்" என்னுமதுக்கு விச்வாஸமாகவும் திருவடிநிலைகளைக் கொடுத்து* அடிசூடுமரசாக்கி விட்டவனைப் பாடிப்பற. அயோத்தியர் கோமானைப் பாடிப்பற. ஸ்ரீபரதாழ்வான் முடிசூடாமல் அடிசூடிப் போகையாலே திருவயோத்யையிலுள்ளார்க்கு தானே நிர்வாஹகனானவனைப் பாடிப்பற என்று எதிரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். ... . (3)

காளியன்பொய்கை கலங்கப்பாய்ந்திட்டு* அவன்
நீண்முடியைந்திலும் நின்றுநடஞ்செய்து *
மீளவவனுக்கு அருள்செய்தவித்தகன் *
தோள்வலிவீரமேபாடிப்பற தூமணிவண்ணனைப்பாடிப்பற. (7)

ஏழாம்பாட்டு. காளியன்பொய்கை. வெறும்புறத்திலே "காளியன் பொய்கை" என்னவமையுங்காணும் அதின்க்ரௌர்யத்துக்கு; "பாம்புப்பாழி" என்னுமா போலே. அணுகின ஸ்தாவரஜங்கமாதிகளெல்லாம் அழலாலே பட்டு விழும்படி யிறே பொய்கையில் விஷத்தினுடைய க்ரௌர்யமிருப்பது. "ஆயிரவாய் நச்சழல் பொய்கை" என்னக் கடவதிறே. கலங்கப்பாய்ந்திட்டு. "காளியன் தடத்தைக் கலக்கி" என்கிறபடியே அப்பொய்கை கலங்கும்படி ஓடிச்சென்று குதித்து. அவனி த்யாதி. பொய்கையைக் கலக்கினவாறே அதுக்குள்ளுக் கிடக்கிறவவன் அதிக்ருத் தனாய், தலையையெடுத்து ஆகாசத்திலே கோபத்தாலே கிளர்ந்து பணங்களை விரித்துக்கொண்டு நிற்க, அப்பணங்களின் மேலே ஏறி ஐந்துபணங்களிலும் மாறி மாறிநின்றுநர்த்தஞ் செய்து. மீளவவனுக்கருள் செய்தவித்தகன். "தம் வ ஹி நபரோதி வஊவெஷ்ஹத்ரு ஹ—தமெரா ணி தழ" என்கிறபடியே தலைகளும் கழுத்தும் நெரிந்து வாய்களாலே ரத்தம் சொரியும்படி அவன் இளைத்து, தன்னுடைய ப்ரா ணன் பெறுகைக்காகச் சரணம்புகுந்தவாறே, முன்பு அவனைக் கொல்லநினைத்த கோபத்தைவிட்டு, அவன் ப்ராணன் பெறும்படி, மீண்டு அவனுக்கு ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணின விஸ்மயநீயனானவனுடைய விஸ்மயநீயத்வமாவது-முன்பு. கோபத் துக்கு விஷயமாக்கி முடிக்கத்தேடின வவன்றன்னையே ப்ரஸாதத்துக்கு விஷயமா க்கி ரக்ஷித்த ஆச்சர்யம். தோள்வலிவீரமே பாடிப்பற. இப்படி யிருக்கிறவனுடைய, "பாம்பாலாப்புண்டு" என்கிறபடியே காளியன் தன்னுடலாலே நெருங்கச் சுற்றிக் கட்டினவிடத்திலும் அதிலீடுபடாதே உதறிப்பொகட்டு வாலைப்பிடித்துத் தூக்கி மேலே நின்றுடின தோள்வலியையும் வீரப்பாட்டையும் பாடிப்பற. தூமணியித்யாதி. காளியனுக்கு ப்ராணனைக்கொடுத்துத் துரத்தி யோட்டிவிட்டு, விஷஜலமான பொய்கையை அம்ர்தஜலமாம்படி கடாக்ஷித்து, பசுக்களும் இடையரும் முன்பு போலே தண்ணீர்குடிக்கும்படி பண்ணுகையாலே, பழிப்பற்ற நீலரத்நம்போலே திருமேனியின் அழகு விளங்கும்படி நின்றவனைப் பாடிப்பற. என்று ப்ரதிகோடி யானவளைப்பார்த்து நியமிக்கிருள். .... (7)

தார்க்கிளந்தம்பிக்கு அரசீந்து* தண்டகம்
நூற்றவள்சொற்கொண்டுபோகி நுடங்கிடை *
சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடுமூக்கு* அவள்
ஆர்க்கவரிந்தானைப்பாடிப்பற அயோத்திக்கரசனைப்பாடிப்பற. (8)

எட்டாம்பாட்டு. தார்க்கிளந்தம்பிக்கரசீந்து. "அடியிலே சக்ரவர்த்தி அநுமதி உண்டாகையாலும், பெருமாள் உடன்பட்டுப் போகையாலும், நாடு அராஜகமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது, நீமுடிசூடவேணும்" என்று வஸிஷ்டாதிகளும் ராஜலோகாதி களும் அர்த்திக்கையாலும் அபிஷேகம் செய்யலாவதொரு புடையுண்டாயிருக்க,

"மூத்தவரிருக்க இளையார் முடிசூடியறிவாரில்லை" என்கிற குலமர்யாதையை நினைத்து, "மாலையிட்டு ராஜ்யம்பண்ணுகைக்கு நான் இளையவன், தமையனிருக்க எனக்கு முடிசூட ப்ராப்தியில்லை" என்று மறுத்துத் திருச்சித்திரகூடத்தளவும் வந்து "மீண்டெழுந்தருளவேணும்" என்று அர்த்தித்த தம்பியான ஸ்ரீ பரதாழ்வானுக்கு அநுகுணமாக அடிசூடுமரசைக் கொடுத்து.

தண்டகநூற்றவள் சொல்கொண்டு போகி. "ராஜ்யத்தை விட்டு தண்டாகரண்யத்திலே போகவிடக் கடவோம்" என்று விசாரித்தவள் சொல்லைக் கைக்கொண்டுபோய். "கூற்றுத்தாய் சொல்லக் கொடியவனம்போன" என்றிறே கீழும் சொல்லிற்று. ஸ்ரீ பரதாழ்வானோடே திருச்சித்திரகூடத்தளவும் சென்ற வஸிஷ்டாதிகள் தொடக்கமானோர், மீளுகைக்குடலாகச் சொன்ன வார்த்தைகளும் கேளாமல், இவள்சொன்னவார்த்தையைத் திருவுள்ளத்திலே கொண்டிறே ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு அரசீந்து அநந்தரம் தண்டகாரண்யத்தேற வெழுந்தருளிற்று

நுடங்கிடையித்யாதி. காமரூபிணியாகையாலே ஸ்வவேஷத்தை மறைத்து அத்யந்தாபிமதமானதொரு ஸ்த்ரீவேஷத்தைக்கொண்டு வருகையாலே, நுடங்கின இடையை யுடையளான சூர்ப்பணகையை. தன்னழகைக்காட்டி 'என்னை விஷயீகரிக்கவேணும்" என்று வந்தவளவில், பிராட்டியைக்காட்டி "நமக்கு இவளொருஸ்த்ரீயுண்டு, அங்கேபோ'! என்று இளையபெருமாளைக்காட்ட, அங்கே சென்றவளவிலே, "நான் அவர்கு சேஷபூதனாயிருப்பானொருத்தன்; நீ இன்னம் அவர்தம்பக்கலிலேபோ" என்ன; இப்படி உபாலம்பிக்கையாலே அவள் அதிக்ருத்தையாய், பழையவேஷத்தைக்கொண்டு, எடுத்துக்கொண்டு போகப்புக்கவளவிலே. செவியோடேகூட அவள் மூக்கையும், அவள் கதறக்கதற அறுத்தவனை "ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:" என்கிறபடியே இளையபெருமாள் கரணபூதராகையாலே, அறுத்ததில் கர்த்ர்த்வம் பெருமாளதாகச் சொல்லுகிறது. பாடிப்பற. அயோத்தியித்யாதி. ஸ்ரீபரதாழ்வான் முடிசூடாமையாலும், திருவடிநிலைகொடுத்துப் போருகையாலும், திருவயோத்யைக்குத் தானே ராஜாவானவனைப் பாடிப்பற வென்னுமத்தை அவளை நியமிக்கிருள். ... ... (8)

மாயச்சகடமுதைத்து மருதிறுத்து *
ஆயர்களோடுபோய் ஆநிரைகாத்து * அணி
வேயின்குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற *
ஆயர்களேற்றினைப்பாடிப்பற ஆனிரைமேய்த்தானைப்பாடிப்பற (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. மாயச்சகடமுதைத்து. "கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி" என்கிறபடியே காவலாகவைத்தவதிலே அஸுரர்கள் ஆவேசித்து நலிய வருகையாலே பாதகம் என்று தோற்றுதபடி க்ர்த்ரிமமான சகடத்தை, ஸ்தந்யார்த்தியாய் நிமிர்த்த திருவடிகளாலே யுதைத்து. அன்றிக்கே, சகடமானது உருமாயும்படி உதைத்து என்னவுமாம். மருதிறுத்து. தாயார்கட்டிவைத்த உரலையு மிழுத்துக்கொண்டு தவழ்ந்துபோகாநிற்க, நலிவதாக வழியிலேநின்ற இரட்டைமருதுகளின்நடுவே நுழைந்து அப்புறத்தேபோய், உரல் தடைபடுகையாலே

அத்தைவலித்துக்கொண்டு அம்மருதுகள் இரண்டருகும் சாய்ந்து விழும்படி முறித்து. ஆயர்களோடுபோய் ஆநிரைகாத்து. பசுமேய்க்கப்போகிற இடைய ரோடே அவர்களில் ப்ரதாநனாய்க்கொண்டுபோய், புல்லும் தண்ணீருமுள்ளவிடம் பார்த்து வயிறுநிறைய மேய்க்கையாலே பசுநிரையை ரக்ஷித்து. அணிவேயின் குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற. நாட்டிற் பசுக்களைப்போலே கேவலம் புல்லும் தண்ணீ ரும் தாரகமாக வளருமவையன்றிக்கே, குழலோசையே தாரகமாக வளருமவை யாகையாலே, அவற்றை மேய்க்கைக்கும் சிதறிப்போகாமல் குவிக்கைக்கும் மீட்கைக்குமாக, அழகிய வேய்ங்குழலையூதி, தன்னுடைய ஸாமர்த்த்யம் தோற்ற நின்ற. ஆயர்களேற்றினை. கோபர்க்குத்தலைவனை செருக்கையுடையவனை. பாடிப் பற. ஆநிரைமேய்த்தானை. "திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி" என்கிறபடியே பரமபதத்திலிருப்பிலுங்காட்டில் உகந்து பசுநிரைமேய்த்தவனை. பாடிப்பற. என்று எதிரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிருள். ... ... (9)

காரார்கடலை அடைத்திட்டிலங்கைபுக்கு *
ஓராதான்பொன்முடி ஒன்பதோடொன்றையும் *
நேராவவன்தம்பிக்கே நீளரசீந்த *
ஆராவமுதனைப்பாடிப்பற அயோத்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற. (10)

பத்தாம்பாட்டு. காரார்கடலையடைத்திட்டு. ஆழத்தின்மிகுதியாலே கருமை மிக்கிருந்துள்ள கடலை, அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யம் தோற்றும்படி, நீரைக்கண்ட வாறே ஆழக்கடவமலைகளையிட்டுக் குரங்குகளைக்கொண்டடைத்து. இலங்கைபுக்கு. "ஸுராஸுரவணவாஸிநாம்" என்கிறபடியே மண்பாடுதானே ஒருவர்க்கும் ப்ரவே சிக்கவரிதாய், அதுக்குமேலே உள்ளுநின்று நோக்குகிறவனுடைய பலத்தையு முடைத்தாகையாலே துஷ்ப்ராபமாயிருக்கிற லங்கையிலே, எழுபதுவெள்ளம் வாநரஸேனையையும்கொண்டு சென்றுபுக்கு. ஓராதான்பொன்முடி யொன்பதோ டொன்றையும் நேரா. இந்த அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைக்கண்டு வைத்தும் இவற் றில் ஒன்றையும் நிரூபியாதே, தன்னுடைய வரபலபுஜபலங்களைப் பெருக்க நினைத்து, "தான்போலுமென்றெழுந்தான் தரணியாளன்" என்கிறபடியே – சக்ரவர்த்தி திருமகன் என்னும் வீரப்பாட்டையறியாமல் ஆபாஸனாகநினைத்து, தான் வெல்லுவானாக விருந்தராவணனுடைய அபிஷேகயுக்தமான அழகையுடைய தலைகளை, திருச்சரங்களாலே, முன்பு, ஓரொருதலையாக அறுத்தாற்போலன்றிக்கே "காலமிதுவென்றயன்வாளியினல் கதிர் நீண்முடிபத்துமறுத்தமரும்" என்கிற படியே "இன்று இவனைமுடிக்கைக்குக்காலம்" என்று, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரரூபமான சாத்தாலே, பத்தும் சேர ஒருகாலேவிழும்படி அறுத்துப் பொகட்டு.

அவன்றம்பிக்கே நீளரசீந்த. "அநுஜோ ராவணஸ்யாஹம்" என்கிறபடியே ஸ்வநிகர்ஷத்துக்குடலாக, "ராவணன்பின்பிறந்தவன்" என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து திருவடிகளைச்சேர்ந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கே, "என்னிலங்கு நாமத் தளவுமரசு" என்று தீர்க்ககாலம் நடக்கும்படி, லங்கைக்கு அரசாகிற ஐச்வர்யத் தைக்கொடுத்த. ஆராவமுதனை. இந்தக்குணத்தாலே ஒருகாலும் த்ர்ப்திபிறவாமல்

மேன்மேலென த்ர்ஷ்ணையை விளைக்கும் அம்ர்தம்போலே, அநுபவிப்பார்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவனைப் பாடிப்பற. அயோத்தியர் வேந்தனை, ராவணவதாநந்தரம் மீண்டு எழுந்தருளி, திருவபிஷேகம் பண்ணியிருந்து ஆளுகையாலே, திருவயோத்யையிலுள்ளார்க்கு ராஜாவானவனை. பாடிப்பற. என்று ப்ரதிகோடியானவளை நியமிக்கிறாள். .... (10)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்கு பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

நந்தன்மதலையைக் காகுத்தனைநவின்று *
உந்திபறந்த ஒளியிழையார்கள்சொல் *
செந்தமிழ்த்தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல் *
ஐந்தினோடைந்தும்வல்லார்க்கு அல்லலில்லையே. (11)

நந்தன்மதலையைக் காகுத்தனை நவின்று. ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனையும், ககுத்ஸ்தகுலோத்பவனான சக்ரவர்த்தி திருமகனையும், ஒருவர்க்கொருவர் எதிரியாய்க் கொண்டு சொல்லி. உந்திபறந்த ஒளியிழையார்கள்சொல். உந்திபறக்கையாகிற லீலாரஸம் கொண்டாடின அழகிய ஆபரணாலங்க்ர்தைகளான பெண்களுடைய சொல்லை. செந்தமிழ்த்தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல். ஆர்ஜவரூபமான த்ராவிட பாஷையாலே, அழகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த. ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க்கு. க்ர்ஷ்ணாவதார விஷயமானவைந்தும், ராமாவதார விஷயமான வைந்துமான இப்பத்தையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லார்க்கு. அல்லலில்லையே. ஸாம்ஸாரிகது:க்கமொன்றுமில்லை. ... ... (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து – பத்தாந்திருமொழி – நெறிந்த கருங்குழல், ப்ரவேசம்.

கீழிற்றிருமொழியிலே ராமாவதார்குண சேஷ்டிதங்களை அநுபவித்தவிவர், "ராகவத்வேபவத் ஸீதா" என்கிறப்படியே அவ்வவதாராநுகுணமாக ஒக்கவந்தவதரிக்கும் பிராட்டி, தன்னுடைய புருஷகாரத்வோபயோகியான க்ர்பாபாரதந்த்ர்ய-அநந்யார்ஹத்வங்களை சேதநரெல்லாருமறிந்து விச்வஸித்துத் தன்னைப் பற்றுகைக் குடலாக, "நம்முடைய அநுஷ்டாநத்தாலே வெளியிடக்கடவோம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி; அதில் ப்ரதமத்திலே தன்னுடைய க்ர்பையை வெளியிடுகைக்காக, "தண்டகாரண்யத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே ராவணன் பிரித்தான்" என்றொரு வ்யாஜத்தாலே லங்கையிலே யெழுந்தருள, "[illegible]" என்கிற அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டாலே பெருமாள் அவள்போன விடமறியாமல், திருத்தம்பியாரும் தாமுமாய்க்கொண்டு தேடித்திரியா நிற்கச் செய்தே, பம்பாதீரத்திலே எழுந்தருளின வளவிலே, மஹாராஜருடைய நியோகத்தாலே ஸ்வவேஷத்தைமறைத்து பரிவ்ராஜகவேஷ பரிக்ரஹம் பண்ணிவந்து முகங்காட்டின திருவடியோடே முந்துற உறவுசெய்து, பின்பு அவர்கொடுபோய்ச் சேர்க்க, ராஜ்ய தாரங்களை யிழந்து சுரமடைந்து கிடக்கிற மஹாராஜரைக்கண்டு,

அவரோடே ஸக்க்யம் பண்ணி, அநந்தரம் அவர்க்கு விரோதியான வாலியை, நிரஸித்து, அவரை ராஜ்ய தாரங்களோடே சேர்த்து வாநராதிபதியாக்கி கிஷ்கிந்தையேறப் போகவிட்டு, திருத்தம்பியாரும் தாமுமாகப் பெருமாள் வர்ஷாகாலமித்தனையும் மால்யவானிலே யெழுந்தருளியிருக்க, படைவீட்டிலே போனவிவர், பெருமாள் செய்த உபகாரத்தையும் அவருடைய தனிமையையும் மறந்து, விஷயப்ரவணராய் தாராபோகா ஸக்தராயிருந்துவிட, வர்ஷாகாலத்துக்குப் பின்பு, அவர் வரக்காணாமையாலே "[illegible]" என்கிறபடியே கனக்க க்லேசித்தருளி இளையபெருமாளைப் பார்த்து, "நீர்போய் வெதுப்பியாகிலும் மஹாராஜரை யழைத்துக்கொண்டுவாரும்" என்றுபோகவிட, அவர் கிஷ்கிந்தாத்வாரத்திலே யெழுந்தருளி ஜ்யாகோஷத்தைப் பண்ண, அத்தைக்கேட்டு மஹாராஜர் நடுங்கி, கழுத்தில் மாலையையும் அறுத்துப் போகட்டு, காபேயமாகச்சில வ்யாபாரங்களைப்பண்ணி, அருகேநின்ற திருவடியைப்பார்த்து, "இவ்வளவில் நமக்குச் செய்ய வடுப்பதென்?" என்ன; "[illegible]" என்று அபராத காலத்தில் அநுதாபம் பிறந்து மீண்டோமாய், எளியன சில செய்கிறோமல்லோம். தீரக்கழிய அபராதம் பண்ணினபின்பு இனி ஓரஞ்சலி நோமல் போகாது என்ன; அவ்வளவிலும் தாம் முந்துறப் புறப்பட பயப்பட்டு, "இளையபெருமாள் திருவுள்ளத்தில் சிவிட்கை தாரையையிட்டு ஆற்றவேணும்" என்று தாரையைப் புறப்படவிட, அவள் "[illegible]" இத்யாதிப்படியே இளையபெருமாள் ஸந்நிதியிலேவந்து, இளையபெருமாள் திருவுள்ளத்தில் சிவிட்கு ஆறும்படி வார்த்தைகள் விண்ணப்பஞ் செய்தபின்பு, மஹாராஜர் தாமும் புறப்பட்டு வந்து இளையபெருமாளைப் பொறைகொண்டு, அவர்தம்மையே முன்னிட்டுக் கொண்டு பெருமாளை ஸேவித்த வநந்தரம் தம்முடைய ஸர்வபரிகரத்தையும் திரட்டி, "[illegible]" என்கிறபடியே திக்குக்கள்தோறும் திரள்திரளாகப் பிராட்டியைத் தேடிப் போக விடுகிறவளவிலே, தக்ஷிண திக்கில்போகிற முதலிகளுக்கெல்லாம் ப்ரதாநராகப் போருகிற அங்கதப் பெருமாள், ஜாம்பவான், மஹாராஜர், திருவடி, இவர்களில் வைத்துக்கொண்டு, "திருவடிகையிலொழிய இக்காரியமரகாது" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, பிராட்டியைக்கண்டால் விச்வாஸஜநகமாக விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்க அடையாளங்களையு மருளிச்செய்து திருவாழி மோதிரத்தையும் கொடுத்துவிட, எல்லாரும் கூடப்போய், தக்ஷிண திக்கில் ஓரிடத்திலும் காணமல் க்லேசப்பட்டு அநசநத்திலே தீக்ஷிதராய் முடிய நினைக்கிறவளவிலே, ஸம்பாதி வார்த்தையாலே "ராவணனிருப்பு ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே லங்கையென்பதொரு படைவீடு" என்றுகேட்டு எல்லாரும் ப்ரீதராய், இக்கரையிலேயிருந்து திருவடியைப் போகவிட, அவரும் ஸமுத்ரதரணம்பண்ணி அக்கரையேறி *ப்ர்ஷதம் சமாத்ரமாக வடிவைச்சுருக்கிக்கொண்டு ராத்ரியிலே ராவணந்த; புரபர்யந்தமாக ஸர்வப்ரதேசத்திலும் பிராட்டியைத்தேடிக் காணமையாலே க்லேசப்பட்டுக் கொண்டு இராநிற்கச்செய்தே அசோகவநிகாப்ரதேசத்திலே சில ஆள் இயக்கத்தைக்கண்டு அங்கேசென்று, "[illegible]

[illegible]'' என்கிறபடியே விக்ருதவேஷைகளான எழுநூறுராக்ஷஸிகள் நடுவே மலங்கமலங்கவிழித்துக்கொண்டு நோவுபட்டிருக்கிற விவளைக்கண்டு, அநேகஹேதுக்களாலே "இவளேபிராட்டி" என்று அறுதியிட்டு, "இனி இங்குத்தை வ்ருத்தாந்தமறியவேணும்'' என்று ஸூக்ஷ்மரூபேண சிம்சுபா வ்ருக்ஷத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்க, அவ்வளவிலே, ராவணன் காமமோஹிதனாய் வந்து பிராட்டி ஸந்நிதியிலே சிலவற்றை ஜல்பிக்க, அவள் இவனை முகம்பாராம லிருந்து திக்கரித்து வார்த்தை சொல்லிவிடுகையாலே மீண்டுபோகிறவன் ராக்ஷஸிகளைப்பார்த்து, "இவள் பயப்பட்டு நம்வசமாம்படி க்ரூரமாக நலியுங்கோள்" என்று சொல்லிப்போகையாலே, அவர்கள் "இதுக்கு முன்பு ஒருகாலமும் இப்படி நலிந்திரார்கள்'' என்னும்படி தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப் பண்ணி நலிய, "இனி நமக்கு இருந்து ஜீவிக்கப்போகாது, முடிந்துவிடுமித்தனை'' என்று வ்யவஸிதை யாய், அந்தராக்ஷஸிகள் நித்ராபரவசைகளான வளவிலே, அங்குநின்றும்போந்து வேண்யுத்க்ரதநோத்யுக்தையாய் வ்ருக்ஷத்தின் கொம்பைப்பிடிந்துக்கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, "இனிநாம் பார்த்திருக்கவொண்ணாது, இவ்வளவிலே யிவளை நாம் நோக்கவேணும்'' என்று "[illegible]" என்கிறபடியே - செவிப்பட்ட போதே ரஸிக்கும்படி ராமகுணசேஷ்டித விஷயமான வாக்யங்களைச்சொல்ல, "இத்தனைகாலமும் இல்லாததொன்று இப்போது உண்டாகைக்கடியென்?" என்றுசொல்வந்தவழியே சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தை யெங்கு மொக்கப்பார்த்து அதின் மேலேயிருக்கிற வாநரரூபியான விவனைக்கண்டு, "இதேதோ" என்று ஏங்கி மோஹித்து விழுந்து, நெடும்போதோடே உணர்த்தி யுண்டாய், பின்னையும் இதேதோவென்று "[illegible]" இத்யாதிப்படியே விசாரிக்கிற வளவிலே, இவள்முன்னேவந்து கையும் அஞ்ஜலியுமாய் நின்று அநுவர்த்தநபூர்வ மாகச் சிலவார்த்தைகளைச் சொல்ல, அவள்பீதையாய், இவனை "ராவணன்" என்று அதிசங்கை பண்ணி, "இப்படி நலியலாகாதுகாண்'' என்று தைந்யமாகப் பலவார்த்தைகளையும் சொல்ல இவளுடைய அதிசங்கையைத் தீர்க்கைக்காக பெருமாளருளிச் செய்துவிட்ட அடையாளங்களை யெல்லாம் ஸுஸ்பஷ்டமாக இவள் திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பம் செய்து, தான் ராமதூதன் என்னு மிடத்தை யறிவித்து, பின்பு, திருவாழிமோதிரத்தையும் கொடுத்து அவள் திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்த ப்ரகாரத்தை யநுஸந்தித்து, அதில் தமக்குண் டான ஆதராதிசயத்தாலே அவன் அப்போது விண்ணப்பஞ்செய்த அடையாளங் களையும் திருவாழிமோதிரம் கொடுத்தபடியையும். அதுகண்டு அவள் ப்ரீதையான படியையுமெல்லாம் அடைவேபேசி யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். ...

நெறிந்தகருங்குழல்மடவாய் நின்னடியேன்விண்ணப்பம் *
செறிந்தமணிமுடிச்சனகன் சிலையிறுத்துநினைக்கொணர்ந்த
தறிந்து * அரசுகளைகட்ட அருந்தவத்தோனிடைவிலங்க *
செறிந்தசிலைகொடுதவத்தைச் சிதைத்ததுமோரடையாளம். (1)

முதற்பாட்டு. நெறிந்தகருங்குழல் மடவாய். நெறித்துக்கருகின குழலையும் மடப்பத்தையு முடையவளே. கோரைமயிராயிராதே, சுருண்டு கடையளவும் செல்ல இருண்டிருக்கையிறே குழலுக்கு ஏற்றம். இதுதான் பூர்வத்திற் படியை

விட்டுச் சொல்லுகிறபடி. "நீஞநாமாஹயாவெணஂ ஜவா நமமகவெயகயா" என்னும் படியிறே இப்போது கிடக்கிறது. நாயகரான பெருமாளோடே கூடிச் செவ்வை தோற்றச் செருக்கியிருக்க ப்ராப்தையாயிருக்க, அவரைப் பிரிந்த க்லேசத்தாலே துவண்டு ஒடுங்கியிருக்கிறபடியைப்பற்ற "மடவாய்" என்கிருன். அதவா, மடப்ப மாவது—பற்றிற்று விடாமையாய். இங்கேயிருக்கச் செய்தேயும் "சஜெஂஞெவஂ நஜூஜஹிநு" என்கிறபடியே பெருமாளையே நினைத்துக் கொண்டு மற்றென்றறியாம லிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிருளுகவுமாம். நின்னடியேன் விண்ணப்பம். உாவொ ஸ கொஸமெடிஜஸஂ" என்று பெருமாளுக்கு அடியனைபோதே இவளுக்கு மடியனுகையாலே, உனக்கடியனை வென்னுடைய விண்ணப்பமென்கிருன். இத் தால் உனக்கு அடியனை நான் விண்ணப்பஞ்செய்கிற வார்த்தையைக் கேட்டருள வேணுமென்கை.

செறிந்தமணி முடிச்சனகன் சிலையிறுத்து. நெருங்கின ரத்நங்களோடேகூடின அபிஷேகத்தையுடைய ஜநகராஜன், தேவரீருக்கு சுல்கமாகவிட்ட வில்லை முறித்து. "இந்த வில்லை வளைத்தார்க்கு இவளைக் கொடுக்கக்கடவோம்" என்று வீர்யசுல்கமாக அவன் கல்பித்துவைத்த வில்லிறேயது. அப்படியிருக்கிற வில்லை வளைக்கத் தானும் லோகத்தில் ஆளின்றிக்கே யிருக்க, திருக்கையில் பலத்துக்கு இலக்குப்போராமையாலே அத்தை முறித்து. நினைக்கொணர்ந்ததறிந்து. இந்த வீரப்பாட்டைக்கண்டு, "ஐயமஂவீ தாஜஜஸ தா ஸஹயஜ அஸீ சவஃ வுதீஜூஜெஅநாம நஜெ வாணிமஜ ஹீஷவாணிநா" என்கிறபடியே-'இவளைக் கைக்கொண்டருள வேணும்" என்று ஸமர்ப்பிக்க, தேவரீரைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிக் கொண்டு போந்தசேதியை யறிந்து. அரசுகளைகட்ட அருந்தவத்தோனிடை விலங்க இருபத் தொருபடிகால் துஷ்டக்ஷத்ரியரான ராஜாக்களாகிற களையை நிரஸித்தவனுய், ஒருவரால் செய்ய வொண்ணுத தபஸ்ஸையுடையனுயிருந்துள்ள பரசுராமன். திருவயோத்யைக்கு எழுந்தருளா நிற்கச் செய்தே இடைவழியிலே "என்வில்வலி கண்டுபோ" என்று வந்துதகைய. "விலங்க" என்றது—விலக்கவென்றபடி, செறிந்தவித்யாதி. அவன் கையினின்றும் வாங்கினதாயிருக்கச் செய்தேயும். வைஷ்ணவமான தநுஸ்ஸாகையாலே இத்தலைக்கநுரூபமாயிருக்கிற வில்லைக் கொண்டு அவனுடைய தபோபங்கத்தைப் பண்ணிவிட்டது மோரடையாளம். "தவத்தைச் சிதைத்த தடையாளம்" என்னுதே "சிதைத்தது மோரடையாளம்" என்கையாலே - இன்னமும் பலவடையாளங்களும் சொல்லுவதாக நினைத்துச் சொல்லுகிருனென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. சங்காநிவர்த்தி பிறக்குமளவும் சொல்லவேணுமிறெ.

.... (1)

அல்லியம்பூமலர்க்கோதாய்! அடிபணிந்தேன்விண்ணப்பம் *
சொல்லுகேன்கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண்மடமானே *
எல்லியம்போதினிதிருத்தல் இருந்ததோரிடவகையில் *
மல்லிகைமாமாலைகொண்டு அங்கார்த்ததுமோரடையாளம். (2)

இரண்டாம்பாட்டு. அல்லியம்பூமலர்க்கோதாய். அல்லிதோன்றும்படி விக ஸிதமான அழகிய பூவாலே கட்டப்பட்ட மாலை போலே யிருக்கிறவளே. இத்தால்

திருமேனியுடைய தநுதையையும், மார்த்தவத்தையும், துவட்சியையும் சொல்லு கிறது. அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம். என்னுடைய ஸ்வரூபாநுபமாக தேவரீர் திருவடிகளிலே வணங்கி, தலைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேன், இனி வாய் படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி விண்ணப்பம் செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு என்ன; அது கேட்கையிலுண்டான ஆதரந்தோற்றக் கடாக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிற படியைக்கண்டு 'துணைமலர்க்கண்மடமானே—சொல்லுகேன் கேட்டருளாய் என் கிறான். என்பக்கல் வாத்ஸல்யந்தோன்ற என்னைக் கடாக்ஷித்துக் கொண்டிருக் கையாலும் பவ்யதையாலும் இணைமலர்போலே யிருக்கிற கண்களையுடையளாய் மடப்பத்தையுடைத்தான மான் போலே யிருக்கிறவளே! அந்த [விண்ணப்பந் தன்னைச் சொல்லுகிறேன் கேட்டருளவேணுமென்கை. மேல்-அதுதன்னைச் சொல்லுகிறான் எல்லியித்யாதி. ராத்ரிகாலத்திலே பெருமாளும் தேவரீருமாய் ரஸோத்தரமான விருப்பாக இருந்ததொரு ஸ்தலத்திலே. மல்லிகையித்யாதி. ச்லாக்யமான மல்லிகை மாலையைக் கொண்டு பெருமாளை பந்தித்துவைத்ததும் ஓரடையாளம். பெருமாளுடைய ப்ரணயித்வ பாரதந்த்ர்ய ப்ரயுக்தமாய் போக தசையில் நடப்பதொரு ரஸமாய்த்து இது; ஆகையாலே, அல்லாத வடையாளங் கள் போலன்றிக்கே, அத்யந்தரஹஸ்யமாயிருப்ப தொன்றிறே இதுதான். "[illegible]" என்று இவள் தானும் பெருமாளுமறியுமித்தனைறே .... (2)

கலக்கியமாமனத்தனளாய்க் கைகேசிவரம்வேண்ட *
மலக்கியமாமனத்தனனாய் மன்னவனும்மறுதொழிய *
குலக்குமரா காடுறையப் போவென்றுவிடைகொடுப்ப *
இலக்குமணன்றன்னொடும் அங்கேகியதோரடையாளம். (3)

மூன்றாம்பாட்டு. கலக்கியமாமனத்தனளாய். குப்ஜையாலே கலக்கப்பட்ட பெரியமநஸ்ஸை யுடையளாய். முன்பு. புத்ரனான ஸ்ரீபரதாழ்வானிலுங் காட்டில் பெருமாள் பக்கல் ஸ்நேஹிநியாய், பர்த்தாவான சக்ரவர்த்தியினுடைய ப்ரியமே செய்து போந்தவளாகையாலே "பெரியமநஸ்ஸை புடையவள்" என்கிறது. இப் படியிருக்கிற மநஸ்ஸை, மந்தரம் கடலைக் கலக்கினப்போலே காணும் - இந்த மந்தரை கலக்கினபடி. அதாவது - முற்பட இவள் சொன்னவை எல்லாம் அநிஷ்ட மாய், "இப்படி சொல்லலாகாது" என்று பெருமாள்பக்கல் தனக்குண்டான ஸ்நேஹத்தைச் சொல்லியும் பெருமாளுடைய குணங்களைச் சொல்லியுமிருந்தவளை உத்தரோத்தரம் தான் சொல்லுகிற வசநங்களாலே பெருமாள் பக்கல் ஸ்நேஹத் தைக்குலைத்து, "அவரை அபிஷேகம் பண்ணவொண்ணாது என் மகனை யபிஷேகம் பண்ணவேணும்" என்று சொல்லும்படி யாக்கினாள் இவளேயிறே கைகேயிவரம் வேண்ட. இப்படி கலக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையளாய்க் கொண்டு, கைகேயி யானவள், தனக்கு முன்பே தருவதாகச் சொல்லிக்கிடக்கிற வரமிரண்டையும் இப் போது தரவேணுமென்றும் - அதுதான் பதினாலு ஸம்வத்ஸரம் பெருமாளை காட் டிலே போகவிடுகையும், ஸ்வபுத்ரனான பரதனை அபிஷேகம் பண்ணுகையும் என்று சொல்லி அபேக்ஷிக்க.

மலக்கியவித்யாதி. அதுக்கு அவன் இசையாமையாலே, அறுபதிளுயிர மாண்டு ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனுய்ப் போந்தநீ, இப்போது அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனுனுயோ வென்றும், நீ இது செய்யாயாகில் நான் என் ப்ராணனை விடுவேன் என்றும் அதி நிபிதையாய்க் கொண்டு இவள் சொன்ன சொலவுகளாலே மலக்கப்பட்ட மஹா மநஸ்ஸை யுடையனுய்க் கொண்டு, ராஜாவானவனும் மறுக்கமாட்டதொழிய 'மாமனத்தனனுய்" என்றது - அறுபதிளுயிரமாண்டு வஸிஷ்டாதிகளை ஸேவித்து தர்மாதர்மங்களெல்லாமறிந்து, ராஜ்யத்தில் ஒருவர் ஒருபழுதும் செய்யாதபடி நோக்கிக்கொண்டு போந்தவனுகையாலே, ஒருவரால் கலக்கவொண்ணுதபடி யான மநஸ்ஸில் இடமுடையவனென்றபடி. இப்படியிருக்கிற மநஸ்ஸையும் தன்னு டைய உக்திசேஷ்டிதங்களாலே "என்செய்வோம்" என்று தெகுடாடும்படி பண் ணிளுளாய்த்து கைகேயி. மந்தரை தன்மனஸ்ஸைக் கலக்கினுற் போலேயாய்த்து இவள் அவன் மநஸ்ஸைக் கலக்கினபடி. இப்படியான மநஸ்ஸையுடையனுய், இவள் சொன்னதுக்கு மறுத்து ஒன்றும் சொல்லமாட்டாதிருக்க.

குலக்குமரா காடுறையப்போவென்று விடைகொடுப்ப. மறுக்கமாட்டாமை யாலே ராஜாவானவன் சோகித்துக் கிடக்கச்செய்தே, பெருமாளையழைத்துக் கொண்டுவாவென்று ஸுமந்த்ரனைப் பார்த்துச் சொல்லுவதாக நினைத்து, சோக வேகத்தாலே அதுதானும் மாட்டாதொழிய, இவள் அருகேயிருந்து, "ராஜா ராத்ரியெல்லாம் உத்ஸவ பராக்காலே நித்ரையற்றிருக்கையாலே ச்ராந்தராய், சற்று உறங்குகிருர்; நீ கடுகப்போய் பெருமாளையழைத்துக்கொண்டுவா" என்று போகவிடுகையாலே அவன் போய் பெருமாளை யெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வந்தவளவில், பிதாவானவன் சோகித்துக் கிடக்கிறபடியைக் கண்டு, "இதுக்கடி யென்" என்று க்லேசப்பட்டுக் கேட்டவாறே "முன்பே எனக்கு இரண்டுவரம் தந்திருப்பர்; அதிரண்டும் எனக்கு இப்போது தரவேணும்; அதாவது - பதினுலு ஸம்வத்ஸரம் உம்மைக் காட்டிலே போகவிடவேணும்; பரதனை அபிஷேகம் செய்ய வேணும் என்று நான் சொன்னேன்; *ஸத்யதர்மபராயணனுகையாலே மறுக்க மாட்டாமல் அநுமதிசெய்து, உம்மைக் காட்டிலே போகவிடுவதாக அழைத்து விட்டார்; உம்மைக்கண்டவாறே வாய்திறந்து சொல்லமாட்டாமல் கிடக்கிருர் காணும்" என்ன; "என்னை நியமிக்கும்போதைக்கும் இப்படி க்லேசிக்கவேணுமோ? யாதொன்று திருவுள்ளமானபடி செய்யேனோ நான்" என்ன; "ஆனல், அவர்க்காக நான் சொல்லுகிறேன், இக்குலம் விளங்கவந்து பிறந்த குமாரரான நீர், உங்கள் ஐயரை ஸத்யப்ரதிஜ்ஞராக்கவேண்டியிருந்தீராகில், அவருடைய வசநபரிபாலக ராய்க் கொண்டு வநவாஸம் பண்ணும்படியாகப்போம்" என்று போக்கிலே ஒருப் படுத்த. இலக்குமணன் றன்னேடுமங்கேகிய தோரடையாளம். "[illegible]" என்கிறபடியே - தாம் புறப்படுவதுக்கு முன்னே, கூடப்போவதாக மரவுரிசாத்தி ஒருப்பட்டு நிற்கிற இளையபெருமாளோடே காடேற வெழுந்தருளினது ஓரடை யாளம். ஏகுதல் - போகை. ... . (3)

வாரணிந்தமுலைமடவாய் வைதேவீவிண்ணப்பம் *
தேரணிந்தவயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீகேட்டருளாய் *
கூரணிந்தவேல்வலவன் குகனோடுங்கங்கைதன்னில் *
சீரணிந்ததோழமை கொண்டதுமோரடையாளம். (4)

நான்காம்பாட்டு. வாரணிந்தமுலைமடவாய். கச்சணிந்தமுலைகளையும் மடப்பத்தையுமுடையவளே. ராஜாக்களுக்கு போக்யமானவஸ்துக்கள் கொண்டுதிரிவார், பிறர்கண்படாதபடி கட்டி முத்ரையிட்டுக்கொண்டு திரியுமாபோலே, "பெருமாளுக்கு போக்யமானவிவை பிறர்கண்படவொண்ணாது" என்னுமத்தாலேயாய்த்து இவள் கச்சிட்டுக்கட்டி மறைத்துக்கொண்டிருப்பது. இப்படி இருந்த முலைகள் இப்போது வெறும்புறத்திலே இருப்பதே! என்று க்லேசித்துச் சொல்லுகிறானதல்; அன்றிக்கே, கச்சாலே அடக்கி ஆளவேண்டும்படி பரிணதமாய்த் தசைத்திருக்குமவை, இப்போது "உபவாஸக்ருஶாம்" என்கிறபடி திருமேனியிளைக்கையாலே சோஷித்திருக்கிறபடியைப்பற்றச் சொல்லுகிறானதல். "மடவாய்" என்றதும் ஸ்த்ரீத்வத்தால்வந்த ஒடுக்கமன்றிக்கே, பிரிவாற்றாமையால் வந்த துவட்சியைப் பற்றச் சொல்லுகிறானதல்; அன்றிக்கே, மடப்பமாவது - பற்றிற்றுவிடாமையாய், அநவரதம் பெருமாளளவிலே திருவுள்ளமாய், மற்றொன்றறியா திருக்கிறபடியைப் பற்றச் சொல்லுகிறானதல். வைதேவீ. விதேஹபுத்ரியானவளே. இப்படி தேஹத்தை யுபேக்ஷித்திருக்கலாய்த்து இக்குடியில் பிறப்பிறேயென்கை. தேரணிந்தவயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ. தேர்களாலே அலங்க்ருதமான திருவயோத்யையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெருமாளுடைய பெருமைக்குத்தகுதியானதேவீ. "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம் । ராகவோऽர்ஹதி வைதேஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா" என்னக்கடவதிறே. அல்லது ஒரு சிறுத்தேவியுண்டாய், பெருந்தேவியென்கிறதன்றே; பெருமாள் ஏகதாரவ்ரதராகையாலே. விண்ணப்பம் கேட்டருளாய். நான் விண்ணப்பஞ் செய்கிற வித்தைக் கேட்டருளவேணும். கூரணிந்தவேல்வலவன். மிகக்கூர்மையையுடைய வேல்தொழிலில் வல்லவன். ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் வேல்வாங்கினானென்றால் சத்ருபக்ஷம் மண்ணுண்ணும்படியாய்த்து இவருடைய சௌர்யமிருப்பது. குகனோடுமித்யாதி. இப்படி வேலுங்கையுமாய்த் திரியுமதொழிய, "ஏழை ஏதலன்" இத்யாதிப்படியே - அபிஜநவித்யா வ்ர்த்தங்களொன்றுமில்லாத ஸ்ரீகுஹப் பெருமாளோடே கங்காதீரமான ச்ருங்கிபேரபுரத்திலே "மாழைமான் மடநோக்கி உன்தோழி உம்பிஎம்பி தோழன் நீயெனக்கு" என்றருளிச் செய்தபடியே குணத்தோடே கூடின தோழமை கொண்டதும் ஓரடையாளம். ... ... (4)

மானமருமென்னோக்கி வைதேவீவிண்ணப்பம் *
கானமருங்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தகாலத்து *
தேனமரும்பொழிற்சாரல் சித்திரகூடத்திருப்ப *
பான்மொழியாய்பரதநம்பி பணிந்ததுமோரடையாளம். (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. மானமருமித்யாதி மானோடொத்திருந்துள்ள ம்ர்துவான நோக்கை யுடையளாய், விதேஹ ராஜாவினுடைய புத்ரியானவளே. இத்தால்

"[Grantha text]" என்கிறபடியே - தன்னினத்தைப் பிரிந்து அநேகம் நாய்களினுடைய திரள்களாலே வளைக்கப்பட்டு நடுவே நின்று மலங்கமலங்க விழிப்பதொரு மான் பேடை போலே, அநுகூலஜநத்தின் முகத்திலே விழிக்கப்பெருமல் ப்ரதிகூலமான ராக்ஷஸிகணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற விருப்பையும், அவர்களுடைய தர்ஜநபர்த்ஸநங்களாலே உளைந்து வேண்யுத்க்ரதநோத்யுக்தையாம்படி தேஹத்தையுபேக்ஷித்தபடியையும் சொல்லுகிறது. விண்ணப்பம். அடியேன் விண்ணப்பம் செய்கிறவார்த்தையைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளவேணும்.

கானமருமித்யாதி. காடுசெறிந்திருப்பதாய் *கல்நிரைந்து கிடப்பதான வழியிலே திருவடிகளின் மார்த்தவம்பாராதேபோய் வநவாஸம்பண்ணினகாலத்திலே. தேனமருமித்யாதி. வண்டுகள்மாருமல் பொருந்திக்கிடக்கிற பொழில்களோடுசேர்ந்த பர்யந்தத்தையுடைய சித்ரகூட பர்வதத்திலே. "[Grantha text]" என்கிறபடியே இளைய பெருமாள் சமைத்த ஸ்ரீபர்ணசாலையிலே யெழுந்தருளியிராநிற்க. பான்மொழியாய். பால்போலே ரஸாவஹமான பேச்சையுடையவளே. இதுக்குமுன்பு இவள் சொன்ன வார்த்தைகளில் ரஸ்யதையாலும் இதுகேட்கையிலுண்டான ஆதரத்தாலும் சொல்லுகிருன். பரதநம்பி பணிந்தது மோரடையாளம். பாரதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனுன ஸ்ரீபரதாழ்வான்வந்து "மீண்டு எழுந்தருளவேணும்" என்று ப்ரபத்தி பண்ணினது மோரடையாளம். .... (5)

சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட *
அத்திரமேகொண்டெறிய அனைத்துலகுந்திரிந்தோடி *
வித்தகனேயிராமாஓ நின்னபயமென்றழைப்ப *
அத்திரமேயதன்கண்ணை அறுத்ததுமோரடையாளம். (6)

ஆரும்பாட்டு. சித்திரகூடத்திருப்ப. சோலைகளும் ஆறுகளும் சிலாதலங்களுமாய்க்கொண்டு போகஸ்த்தாநமாயிருக்கும் சித்ரகூடபர்வத ப்ரதேசத்திலே, "[Grantha text]" என்கிறபடியே பெருமாளும் தேவரீருமாய்க்கொண்டு ஏகாந்தரஸமநுபவித்து ஒருவர்க்கொருவர் மாறிமாறி மடியிலே கண்வளர்ந்து ரஸோத்தராராயிராநிற்கச்செய்தே. சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட. இந்த்ரன்மகனுன ஜயந்தன் தமோகுணப்ரசுரனுகையாலே ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகசூந்யனுய் தேவவேஷத்தை மறைத்துக்ஷுத்ரமான காகவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டுவந்து, பெருமாள், மடியிலே கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே, "[Grantha text]" என்கிறபடியே ஜநநியென்றறியாதே தேவரீர் திருமுலைத்தடத்திலே நலிய. அத்திரமேகொண்டெறிய. அவ்வளவிலே பெருமாளுணர்ந்தருளி, "[Grantha text]" என்று அதிக்ருத்தராய், "[Grantha text]" என்கிறபடியே ஒருதர்ப்பத்தையெடுத்து, அதில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை யோஜித்து, அத்தை அந்த

காகத்தின்மேலே செலுத்திவிட. அனைத்துலகுமித்யாதி. அந்த அஸ்த்ரம் மந்த கதியாகவிடுகையாலே பின்தொடர்ந்துசெல்ல, அத்தைத்தப்பவழிதேடி, "[illegible] [illegible]" என்கிறபடியே முந்துற பித்ர்க்ருஹத்திலே சென்றவளவில், பிதாவாலும் கைவிடப்பட்டு, பந்துக்களானவர்கள்தான் கைக்கொள்ளுவார்களோவென்று அவர்கள்பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களாலும் பரித்யக்தனாய், ஆந்ருசம்ஸ்ய ப்ரதாநரான ரிஷிகள்தான் கைக்கொள்ளுவர்களோவென்று அவர்கள் பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களும் கைவிடுகையாலே, திறந்துகிடந்த வாசல்கள்தோறும் ஒருகால் நுழைந்தார் போலே ஒன்பதின்கால் நுழைந்து மூன்று லோகங்களையும் வளைய ஓடித்திரிந்தவிடத்திலும், ஒருவரும் கைக்கொள்ளாமையாலே "[illegible]" என்கிறபடியே சீறினாலும் காலைக்கட்டிக்கொள்ளலாம்படியிருக்கும் க்ருபாவானாகையாலே விஸ்மயநீயனாய், எல்லாரையும் குணத்தாலே ரமிப்பிக்கவல்லவனே! என்று சரண்யனான பெருமாள்குணத்தைச்சொல்லி. "ஓ!" என்று தன்னுடைய அநந்ய கதித்வத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு உனக்கு அபயம் " என்று சரணாகதனானமை தோற்றக்கூப்பிட. அத்திரமேயித்யாதி. இப்படி சரணம் புகுகையாலே "[illegible] [illegible]" என்கிறபடியே க்ருபையாலே பெருமாள் ரக்ஷித்தருளுகிறவளவில், காகத்துக்கு ப்ராணப்ரதாநம்பண்ணி அஸ்த்ரத்துக்கு ஒருகண்ணழிவு கற்பிக்கையாலே, முன்பு தலையறுப்பதாகத் தொடர்ந்த அஸ்த்ரந்தானே அதினுடைய ஒருகண்ணை யறுத்துவிட்டதும் ஓரடையாளம். .... (6)

மின்னொத்தநுண்ணிடையாய் மெய்யடியேன்விண்ணப்பம் *
பொன்னொத்தமானொன்று புகுந்தினிதுவிளையாட *
நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேக *
பின்னேயங்கிலக்குமணன் பிரிந்ததுமோரடையாளம். (7)

ஏழாம்பாட்டு. மின்னித்யாதி, மின்னோடொத் திருந்துள்ள நுண்ணிய இடையையுடையாய்!. இடையினுடைய நுண்ணிமையும், விரஹதசையில் நோவுபாடாற்றவொண்ணாமைக்கு உடலாயிருக்குமிறே; அத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறான். மெய்யடியேன் விண்ணப்பம். புரையற்ற சேஷபூதனான நான் விண்ணப்பஞ் செய்கிறத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றியருளவேணும். மெய்யடியானாகையாவது - எதிர்த்தலையில் ஸம்ருத்தியே புருஷார்த்தமா யிருக்குமதொழிய, ஸ்வப்ரயோஜந பரனன்றிக்கேயிருக்கை. பொன்னொத்தமானித்யாதி. மாயாவியான மாரீசன் இதுக்கு முன்பு லோகத்தில் கண்டறியாததொரு வடிவையெடுத்துக் கொண்டுவந்ததாகையாலே, பொன்போலிருக்கிற நிறத்தையும் நாநாரத்னங்கள் போலிருக்கிற புள்ளியையும் மற்றுமநேகம் வைசித்ரியையு முடைத்தாயிருப்ப தொருமானானது, எழுந்தருளியிருக்கிற ஆச்ரமத்தின்முன்னேவந்துபுகுந்து மனோஹரமாம்படி நின்றுதுள்ளிவிளையாட. நின்னன்பின்வழிநின்று. "இத்தைப்பிடித்துத் தரவேணும்" என்று பெருமாளைப்பார்த்து தேவரீர் அருளிச்செய்தவிடத்தில், இளையபெருமாள் அருகேநின்று, "லோகத்தில் இப்படி யிருப்பதொரு ம்ருகமில்லை, மாரீசன் இங்ஙனே சில மாயா ரூபங்களைக் கொண்டு திரியும் என்று ப்ரஸித்தம்; ஆகையால்,

து மாயாம்ர்கம்" என்னுநிற்கச்செய்தேயும், தேவரீருடைய ஆசையின் வழியிலே ன்று. சிலைபிடித்தெம்பிரானேக. இளையபெருமாளை இங்குத்தைக்குக் காவலாக றுத்தி யிருக்கையாலே. பிடித்தவில்லும் தாமுமாய்க்கொண்டு அத்தைப் பிடிப்ப ாகப் பெருமாள் நெடுந்தூரமெழுந்தருள. பின்பு தங்களை யெல்லாரையும் விஷ ரித்த உபகாரத்தை நினைத்து "எம்பிரான்" என்கிருன். பின்னேயித்யாதி. நெடுந்தூரம் பின்பற்றிப்போன விடத்திலும் பிடிகொடாமல் அது தப்பித்திரிகை ாலே "இது மாயாம்ர்கம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி அதின்மேலே சரத்தைவிட. அதுபட்டு விழுகிறபோது "ஹா! ஸீதே!, ஹா! லக்ஷ்மணு!!" என்று பெருமாள் டற்றேசைபோலே கூப்பிட்டுக்கொண்டு விழ, அத்தை தேவரீர்கேட்டருளி, பெருமாளுக்கேதேனும் அபாயம் வந்ததாக நினைத்து, இத்தைச்சடக்கெனப்போய் அறியும்" என்று அருளிச்செய்யச் செய்தேயும் இங்குத்தைக்குக் காவலாக றுத்திப் போகையாலும், பெருமாளுடைய சௌர்யத்தை யறிகையாலும் "அங் த்தைக்கு ஒன்றும் வாராது, தேவரீர் பயப்பட்டருள வேண்டா" என்று விண்ணப் ம்செய்து, தாம்போகமாட்டாமல் சுற்றிக்கொண்டு நிற்க, அவர் நில்லாமல் போக வேண்டும்படி தேவரீர் சிலவருளிச் செய்கையாலே, பிற்பாடு இங்கே இளையபெரு ாள் பிரிந்துபோனது மோரடையாளம். .... (7)

மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய் வைதேவீவிண்ணப்பம் *
ஒத்தபுகழ்வானரக்கோன் உடனிருந்துநினைத்தேட *
அத்தகுசீரயோத்தியர்கோன் அடையாளமிவைமொழிந்தான் *
இத்தகைபாலடையாளம் ஈதவன்கைமோதிரமே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. **மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய்.** மைபோலே இருண்டு ச்லாக்ய ான மலரோடே கூடியிருக்கும் குழலையுடையவளே. இந்த விசேஷணங்கள் ப்போதிருக்கிற இருப்புக்குச் சேராமையாலே, இப்படி யிருக்கைக்கு யோக்ய ான குழலென்று சொல்லுகிருனித்தனை. பிறிவாற்றுமையாலே பேணுமலிருக் கையால் புழுதிபடைத்துப் பூமாறியிறேயிப்போது கிடக்கிறது. **வைதேவீ.** தேஹத்தை உபேக்ஷித்திருக்கிறபடியைக் கொண்டு சொல்லுகிருன். **விண்ணப்பம்.** இந்த விண்ணப்பத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றவேணு மென்கை.

ஒத்தபுகழ்வானரக்கோன். காண்பதுக்குமுன்னே "ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி" "ஸுக்ரீவம் சரணம் கத:" என்று இளையபெருமாள் அருளிச்செய்யும்படி தாமே ஸம்மாநம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து, கண்டபின்பு அக்நிஸாக்ஷிகமாக ஸக்யம் பண்ணி, "த்வம்வயஸ்யோஸி ஹ்ருத்யோ மே ஹ்யேகம் து:கம் ஸுகம்ச நௌ" என்று இளைய பெருமாள் அருளிச்செய்தபின்பு, "பெருமாளோடு சோகஹர்ஷங்கள் ஒத்துப் போந்தவர்" என்னும் புகழையுடையராய் வாநராதிபதியான மஹாராஜர். இப்போது வாநராதிபதியென்றது ஸாபிப்ராயம். அதாவது - தேவரீரைத்தேடு கைக்காக "யாம்கவீநாம் ஸஹஸ்ராணி" என்கிறபடியே திக்குக்கள் தோறும் திரள் திரளாகப் போகவிடத்தக்க வாநரஸேநையையுடையவனென்கை. **உடனிருந்து.** மால்யவானிலும் கிஷ்கிந்தையிலுமாகப் பிரிந்திருந்துபோய் பெருமாளுடன் கூடி

யிருந்து. நினைத்தேட. தேவரீரைத்தேடுகைக்காக. ஸர்வதிக்குக்களிலும் ஆள் விடுகிறவளவிலே, "[illegible]" என்கிற படியே எல்லாரையும்போலன்றிக்கே விசேஷித்து என்னை யபிமாநித்து "இவன் இக்காரியத்துக்கு ஸமர்த்தன்" என்று மஹாராஜர் திருவுள்ளம்பற்றினவநந்தரம்.

அத்தகுசீரயோத்தியர்கோ னடையாளமிவை மொழிந்தான். தேவரீரைப்பிரிந்த பின்பு ஊணுமுறக்கமுமற்று கடித்ததும் ஊர்ந்தது மறியாதே ஏதேனுமொரு போக்யபதார்த்தங்களைக் கண்டால் தேவரீரை நினைத்து ஈடுபடாநின்றுள்ள அந்த நிலைக்குத் தகுதியான ப்ரணயித்வகுணத்தை யுடையராய், ஸ்ரீ பரதாழ்வான் * அடி சூடுமரசாய்த்திருவடிநிலைகொண்டு போகையாலே திருவயோத்யையிலுள்ளாக்குத் தாமேராஜாவான பெருமாள், விண்ணப்பஞ்செய்த இந்தவடையாளங்களெல்லாம் அடியேனுக்குத் தம்முடைய திருப்பவளத்தாலே யருளிச்செய்தார். அல்லாத போது* மல்லிகைமாமாலைகொண்டு அங்கார்த்தது அடியேனுக்கு அறியக்கூடுமோ. இத்தகையாலடையாளம். ஆனபின்பு, விண்ணப்பஞ்செய்த வடையாள மித்தனையும் இந்தப்ரகாரத்தாலே வந்ததென்று அறிவித்து. ஈதவன்கைமோதிரமே. இது அவர் திருக்கையில் திருவாழிமோதிரமென்று, "[illegible]" என்கிறபடியே பெருமாளுடைய திருநாமத்தாலே அங்கிதமா யிருக்கிற திருவாழிமோதிரத்தைக் கொடுத்தானய்த்து. ... ... (8)

திக்குநிறைபுகழாளன் தீவேள்விச்சென்றநாள் *
மிக்கபெருஞ்சவைநடுவே வில்லிறுத்தான்மோதிரங்கண்டு.*
ஒக்குமாலடையாளம் அனுமானென்றுச்சிமேல் *
வைத்துக்கொண்டுகந்தனளால் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. திக்கித்யாதி. தத்த்வஜ்ஞாநத்தாலும், ப்ராக்ர்தவிஷய வைராக்யத்தாலும், முமுக்ஷுவாய் பலாபிஸந்திரஹிதமாக கர்மாநுஷ்டாநங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலும், ஸர்வதிக்குக்களிலும் நிறைந்த புகழை யுடையனான ஸ்ரீ ஜநகராஜனுடைய ஆஹவநீயாத்யக்நித்ரயத்தோடே பண்ணும் யாகத்திலே விச்வாமித்ரமஹர்ஷி கொண்டுசெல்ல எழுந்தருளின காலத்திலே, மிக்கபெரும் சவைநடுவே. மிகவும்பெரிய ஸபாமத்யத்திலே. வில் இறுத்தான் மோதிரங்கண்டு. தனக்கு சுல்கமாகக் கல்பித்திருந்த வில்லை முறித்த பெருமாளுடைய திருக்கையிலே அப்போது கிடந்ததாய், பின்புபாணிக்ரஹணம் பண்ணுகிற போது தன்கையிலே உறுத்தினதாய், ஸர்வகாலமும் பெருமாள் திருக்கையிலே கிடக்குமதான திருவாழிமோதிரத்தைக்கண்டு.

ஒக்குமித்யாதி. அநுமானே! நீ முன்புசொன்ன வடையாளங்களும் திருவாழிமோதிரத்திலடையாளமும் ஒக்குமென்று அவன்முகத்தைப் பார்த்துச்சொல்லி "[illegible]" என்கிறபடியே - அத்திருவாழிமோதிரத்தை வாங்கி அதினுடைய கௌரவமும் தன்னுடைய ஆதரமும் தோற்றத் தலைமேலே வைத்துக்கொண்டு பின்னை, அத்தைக் கையிலே யேந்தி, வைத்தகண்மாருமல் பார்த்துக்கொண்டிரு

கையாலே அத்திருவாழிமோதிரத்தோடு சேர்ந்த திருவிரலையும் அத்தோடுசேர்ந்த திருக்கையையும் அத்தோடுசேர்ந்த திருத்தோள்களையும் நினையாநின்றுகொண்டு, அவ்வழியாலே திருமேனியெல்லாவற்றையும் நினைத்து, பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே பெருமாள் அலங்கரிக்கப் பூமுடித்து ஒருபடுக்கையிலே யிருந்தாற்போலே தோன்றி, பிராட்டி மிகவும் ப்ரீதையாளுளென்று ஆச்சர்யப்பட்டருளிச் செய்கிறுர். ஆல் - ஆச்சர்யம். .... (9)

அ· நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றூர்க்கு பலம்சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறுர்.

வாராரும்முலைமடவாள் வைதேவிதனைக்கண்டு *
சீராருந்திறலனுமன் தெரிந்துரைத்தவடையாளம் *
பாராரும்புகழ்ப்புதுவைப் பட்டர்பிரான்பாடல்வல்லார் *
ஏராரும்வைகுந்தத்து இமையவரோடிருப்பாரே. (10)

பத்தாம்பாட்டு வாராருமித்யாதி. வாரோடுசேர்ந்திருக்கைக்கு யோக்யமாயிருக்கச்செய்தே, இப்போது வெறும்புறத்திலே யிராநிற்பதான முலையையுடையளாய், விரஹத்தால்வந்த துவட்சியையு முடையளாய், தேஹத்தில் உபேக்ஷையாலே விதேஹபுத்ரியானமை தோற்றவிருக்கிற பிராட்டியைக்கண்டு. சீராருந்திறலனுமன். முதலிகளெல்லாரு முண்டாயிருக்க "இவனேயிக்காரியம் செய்யவல்லான்" என்று பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றி, அடையாளங்களும் சொல்லித் திருவாழிமோதிரமும் கொடுத்துவிடும்படி ஜ்ஞாநாதி குணங்களால் பரிபூர்ணனுய், நினைத்தது முடிக்கவல்ல சக்திமானுயிருக்கிற திருவடி. தெரிந்துரைத்தவடையாளம். பெருமாளருளிச் செய்தபடிகளில் ஒன்றும் தப்பாமல் ஆராய்ந்து பிராட்டிக்கு விச்வஸநீயமாக விண்ணப்பம் செய்த அடையாளங்களை. பாராருமித்யாதி. பூமியெங்கும் நிறைந்த புகழையுடையரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலான இவற்றை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். ஏராருமித்யாதி. எல்லாநன்மைகளும் சேர்ந்த பரமபதத்திலே, "அடியரோடிருந்தமை" என்கிறபடியே * நிரந்தரபகவதநுபவபரரான நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவையாயிருக்கப்பெறுவர். ... ... (10)

பெரியாழ்வார்திருமொழியில் மூன்றும்பத்து முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

15-X-90

நாலாம்பத்து—முதற்றிருமொழி—கதிராயிரமிரவி ப்ரவேசம்.

க்ர்ஷ்ணவதாரைகப்ரவணராய், திருவவதார ஸமயமேதொடங்கி அவ்வவதாரரஸமே அநுபவித்துக்கொண்டு போந்தவர், க்ர்ஷ்ணவதார சேஷ்டிதங்களையும் ராமாவதார சேஷ்டிதங்களையும் ஏககாலத்திலே அநுபவிக்கவேணு மென்னும்படியா யிருப்பதொரு அபிநிவேசம் பிறந்து, அவைதன்னை ஏகாச்ரயத்திலிட்டு அநுபவிக்கப் போகாமையாலே இரண்டு வடிவுகொண்டு ஒன்றுக்கொன்று எதிரியாகப்பேசி அநுபவித்த வநந்தரம், ராமாவதாராநுகுணமாக வந்தவதரித்தருளின

பிராட்டி, தன்னுடைய புருஷகாரத்வத்துக்கு ப்ரதாநகுணமான க்ர்பையை வெளியிடுகைக்காக "ராவணன்பிரித்தான்" என்று ஒருவ்யாஜத்தாலே லங்கையிலே யெழுந்தருள, அவ்வவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டாலே பெருமாள் அவள்போன விடம் இன்னவிடமென்றறியாமல் தேடிக்கொண்டு திரியாநிற்க, மஹாராஜரோடே உறவு செய்தவநந்தரம் அவருடைய ஸர்வபரிகரத்தையும்திரட்டி திக்குக்கள் தோறும் தேடும்படி வகைவகையாகப் போகவிடுகிறவளவிலே, பெருமாள், திருவடியினுடைய புத்திசக்த்யாதிகளைக்கண்டு "இவனே இக்கார்யம் செய்துமுடிக்க வல்லான்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, பிராட்டியைக்கண்டால் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்க வடையாளங்களையு மருளிச்செய்து திருவாழிமோதிரத்தையும் கொடுத்துப்போகவிட, திருவடியும் லங்கையிலேசென்று பிராட்டியைக்கண்டு திருவடித்தொழுது, ராவணன்மாயையால்வரு மதிசங்கைதீரும்படி பெருமாளருளிச்செய்த அடையாளங்களையெல்லாம் விண்ணப்பம்செய்து, திருவாழிமோதிரத்தையும் கொடுத்து, பிராட்டி திருவுள்ளத்தை மிகவும்உகப்பித்த ப்ரகாரத்தை அநுஸந்தித்து, அந்த'புரகைங்கர்ய ரஸத்திலுண்டான ஆசையாலே பிராட்டிக்குத் திருவடிவிண்ணப்பஞ்செய்த அடையாளங்களையும், திருவாழிமோதிரம் கொடுத்தபடியையும், அதுகண்டு பிராட்டிதிருவுள்ளமுகந்த படியையுமெல்லாம் அடைவே பேசியநுபவித்துப்ரீதரானார்—கீழில் திருமொழியிலே; ராமக்ர்ஷ்ணாவதாரங்களோடு அவதாராந்தரங்களோடு வாசியறதர்ம்யைக்யத்தாலே எல்லாம் ஏகாச்ரயமாகையாலே "இப்படியிருக்கிற விஷயத்தைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும்" என்று தேடுகையாகிறவிது தமக்கு ஒருபுடை செல்லுகிறபடியையும், மாநஸாநுபவத்தினுடைய கரைபுரட்சியாலே அவ்விஷயந்தன்னை ஸுஸ்பஷ்டமாகக் கண்டதாகவே ஒருபுடை தோற்றியிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து, அவையிரண்டையும், அவதாராதி விசிஷ்டனாக ஸர்வேச்வரனைக் கண்ணாலே காணவேணுமென்று தேடித்திரிகிறார் சிலரும், "அப்படிதேடுகிறோளாகில் அவனை உள்ளபடி கண்டாருளர்" என்று சொல்லுகிறார் சிலருமாகக் கொண்டு, தம்மை இரண்டுவகையாக வகுத்துநின்றுபேசி இனியராகிறார்—இத்திருமொழியில். "நாடுதிரேல்" என்றும், "கண்டாருளர்" என்றும் பன்மையாக வருளிச்செய்தது- * கட்கண்ணாற்காண்கையில் அபேக்ஷாரூபஜ்ஞாநவ்யக்திகளும், * உட்கண்ணால்கண்டு அதிலூற்றத்தாலே பாஹ்யாநுபவமும் ஸித்தித்ததென்று தோற்றும்படியான ஜ்ஞாநவ்யக்திகளும் பலவுமுண்டாகையாலே. ....

கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தாலொத்தநீண்முடியன் *
எதிரிற்பெருமையிராமனை யிருக்குமிடம்நாடுதிரேல் *
அதிருங்கழற்பொருதோள் இரணியனாகம்பிளந்தரியாய் *
உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை உள்ளவாகண்டாருளர் * (1)

முதற்பாட்டு. கதிரித்யாதி. ஸஹஸ்ரகிரணங்களான ஆயிரமாதித்யர்கள் சேர ப்ரகாசித்தாற்போலேயிருக்கும் தேஜஸ்ஸையுடைத்தாய் ஆதிராஜ்யஸூசகமான ஒக்கத்தையுடைத்தான திருவபிஷேகத்தை யுடையவன். இத்தால்-ராவணவதம்பண்ணி ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை லங்கைக்கு ராஜாவாக அபிஷேகஞ்செய்து

ராட்டியும் தாமுமான சேர்த்தியோடே திருவயோத்யையிலே யெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் பண்ணியிருந்தபடியைச்சொல்லுகிறது. எதிரில்பெருமையிராமனை. ரூபகுணங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும் ஒப்பில்லாத வைபவத்தை யுடையனாய், எல்லாருடைய நெஞ்சுகளையும் ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலே ரமிப்பிக்கும் ஸ்வபாவதையாலே "ராமன்" என்னும் திருநாமத்தை யுடையவனை. இருக்குமிடம் நாடுதிரேல். எழுந்தருளி யிருக்குமிடம் தேடுகிறி கோளாகில்.

அதிருங்கழல் பொருதோளிரணியனாகம் பிளந்தரியாய். ப்ரஹ்மலோக பர்யந்தமாக எல்லாரையும் தன் கீழாக்கி ஈரரசறவிருந்தவனாகையாலே; த்வநியா நின்றுள்ள வீரக்கழலையுடையனாய். தனக்கு ஓரெதிரியில்லாமையாலே யுத்தகண்டூதி வர்த்தியா நின்றுள்ள தோள்களை யுடையனாயிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வரபல புஜபலங்களாலே பூண்கட்டியிருந்த மார்வை, தேவர்கள் கொடுத்த வரத்துக்கு விரோதம் வாராதபடியாக நரஸிஹ்ம ரூபத்தைக்கொண்டு இருபிளவாக்கி. உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை. பிளந்தவளவில் நில்லாதே உதிரத்தையளையும் "வெஞ்சினத்தரி" என்கிறபடியே மிகுந்த சீற்றத்தாலே அவனுடைய சரீரமெங்கும் குருதிகுழம்பி யெழும்படி கூருகிராலே குடைந்து குடலைப்பிடுங்கி யெடுக்கையாலே, உதிரமளைந்த கையோடே சீற்றந்தோற்ற விருந்தவனை. உள்ளவாகண்டாருளர். ஸம்சயவிபர்யயரஹிதமாக உள்ளபடி கண்டாருளர். உள்ளவாகாண்கையாவது - அவதார ப்ரயுக்தமான ஆகாரங்களையிட்டு வேறுபடக்காணாதே, 'ராமாவதாரமாய் ராவணவதம் பண்ணினவனும், ந்ர்ஸிம்ஹாவதாரமாய் ஹிரண்யவதம் பண்ணினவனும் ஒருவனே" என்று வஸ்துவினுடைய படியறிந்துகாண்கை. முன்பு ஹிரண்யனைவன்றோனே யிறே பின்பு ராவணனாய்ப்பிறந்தவன். ப்ரஹ்மாதிகள் பக்கல் ஹிரண்ய ராவணர்களிருவரும் கொண்ட வரங்களுக்கு விரோதம் வாராதபடி நிரஸிக்க வேண்டுகையாலேயிறே ரூபபேதம் கொள்ளவேண்டிற்று. அதாவது - "தேவாதிசதுர்வித ஜாதியிலொன்றாலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று வரங்கொள்ளுகையாலே நரஸிம்ஹமாக வேண்டிற்று - அங்கு; "தேவர்கள் அஸுரர்கள் ராக்ஷஸர் முதலானாரொருவராலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று வரங்கொள்ளுகையாலும், மநுஷ்யரை ஒன்றாக கணியாமற் போருகையாலும், மநுஷ்யனாய் நின்று கொல்லவேண்டிற்று இங்கு; ஆகையால், கார்யாநுகுணமாகக் கொண்ட ரூபபேத மாத்ரமேயாய், ப்ரகாரி ஒன்றேயாகையாலே இந்த ஐக்யமறிந்து காண்கையாயிற்று - உள்ளபடி காண்கையாவது. (1)

இரண்டாம்பாட்டு. நாந்தகஹித்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே ஈச்வரத்வம் தோற்றிற்றே; "ஈச்வரன்" என்றறுதியிட்டால் பின்னை ஸ்ரீபஞ்சாயுத தாத்வம் சொல்ல வேணுமிறே: ராவணவதத்தளவுமிறே ஈச்வரத்வந்தான் மறைக்கவேண்டுவது; ஆகையாலிறே. ராவணவதாநந்தரம் வந்தப்ரஹ்மாதி தேவர்கள், "பவாந் நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாந் சக்ராயுதோ விபு:" என்றது. பின்னையும் "ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ" என்று இவரருளிச்செய்தது - முன்பு நின்ற நிலையில் புரையறுதி தோற்றுகைக்காகவிறே.

நாந்தகஞ்சங்குதண்டு நாணொலிச்சார்ங்கந்திருச்சக்கரம் *
ஏந்துபெருமையிராமனை யிருக்குமிடம்நாடுதிரேல் *
காந்தள்முகிழ்விரற்சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலைசென்றிறுக்க *
வேந்தர்தலைவன்சனகராசன்றன் வேள்வியிற்கண்டாருளர் * (2)

நாந்தகம். திருக்கையில் பிரியாதேயிருந்து எதிரிகளை அறச்செய்யும் திருக்குற்றுடைவாள். சங்கு. வாய்கரையிலேயிருந்து தன்னோசையாலே எதிரிகளை முழுக்காயாக அவியப்பண்ணும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். தண்டு. கைவிடாமலிருந்து எதிரிகளை நெரிய அடிக்கும் ஸ்ரீகதை. நாணொலிச்சார்ங்கம். ஜ்யாகோஷஸஹிதமாய் எதிரிகள் மேலே சரவர்ஷத்தை வர்ஷிக்கும் ஸ்ரீ சார்ங்கம். திருச்சக்கரம். கருதுமிடம்பொருது கைவந்திருக்கும் திருவாழி. ஏந்துபெருமையிராமனை. இவற்றையழகுக்குடலாகவும் விரோதி நிரஸநத்துக் குடலாகவும் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பெருமையையுடையனாய், இவைமிகையாம்படி தன்வடிவழகாலே யெல்லாரையும் ரமிப்பிக்கவல்லவனை. இருக்குமிடம் நாடுதிரேல். இந்த சௌர்யாதிகளும் ஸௌந்தர்யாதிகளும் அவனிருக்கு மிடத்தேசென்று காணவேணுமென்று, இருக்குமிடம் தேடுகிறிகோளாகில். காந்தளித்யாதி, செங்காந்தள் முகிழிதழ் போலேயிருக்கிற திருவிரற்களையுடைய பிராட்டிக்காக. கடுஞ்சிலைசென்றிறுக்க. விச்வாமித்ர மஹர்ஷி கொடுசெல்லச்சென்று. ரௌத்ரமாய் ஒருவரால் எடுக்கவும் வளைக்கவும் அரிது என்றுகிடந்த வலியவில்லை முறிக்க. கடுமை - திண்மை, வேந்தரித்யாதி. ராஜதர்மத்தோடே தத்த்வஜ்ஞாநத்தையு முடையவனாகையாலே ராஜாக்களுக்கெல்லாம் தலைவனான ஸ்ரீஜநகராஜனுடைய யாகத்திலே கண்டாருளர்.

இங்கு, "இராமனை நாடுதிரேல் - வேள்வியில் கண்டாருளர்" என்கிறதில் வேறுபாடு தோன்றாதாற் போலேயிறே - இராமனை நாடுதிரேல் - உதிரமளைந்த கையோடிருந்தானை - கண்டாருளர்" என்கிறதும். .... (2)

கொலையானைகொம்புபறித்துக் கூடலர்சேனைபொருதழிய *
சிலையால்மராமரமெய்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல் *
தலையால்குரக்கினந்தாங்கிச்சென்று தடவரைகொண்டடைப்ப *
அலையார்கடற்கரைவீற்றிருந்தானை அங்குத்தைக்கண்டாருளர். (3)

மூன்றாம்பாட்டு. கொலையானை கொம்புபறித்து. "கவளக்கடாக்களிறு" என்கிறபடியே துர்த்ரவ்யங்களைப் பருகுவித்துப் பிச்சேற்றி மதஜலமொழுகும்படி நிறுத்துகையாலே, ஆளைக்காணில் கொல்லுமதான குவலயாபீடமாகிற ஆனையினுடைய கொம்புகளை அநாயாஸேந பறித்து. கூடலர்சேனைபொருதழிய. மஹர்ஷிகளை நலிகையாலே சத்ருக்களான ஜநஸ்தாநவாஸிகளான ராக்ஷஸருடைய ஸேனையானது விசேஷம் சொல்லவும் ஒருவரில்லாதபடி அழியும்படியாகப் பொருது. சிலையால் மராமரமெய்ததேவனை. "[illegible]" என்கிறபடியே மஹாராஜருடைய அதிசங்கையைத் தீர்க்கைக்காக வில்லாலே மராமரங்களை மறுபாடுருவஎய்து, அவரதிசங்கையைத் தீர்த்தஹர்ஷத்தாலே திருமேனியிற்பிறந்த புகரையுடையவனை. சிக்கன நாடுதிரேல். "அதொரு

வ்யக்தி, இதொரு வ்யக்தி'' என்று பிரித்து ப்ரதிபத்திபண்ணுதே, தர்மியொன்று என்றே அத்யவஸித்து அவனிருந்தவிடம் தேடுகிறிகோளாகில்.

தலையித்யாதி. ஸ்ரீவாநரவீரர்களுடைய திரள்களானவை ''பெருமாள் திருவடிகள் படப்புகுகிறதன்றோ'' என்னும் கௌரவபுத்தியாலே சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு சென்று, பெரியமலைகளைக் கொண்டுகடலை யூடறுத்து அணையாக வடைக்க. அலையித்யாதி. அலைமிக்கிருந்துள்ள கடற்கரையிலே அவ்வலைநீர் தெறிக்கும்படி ஆஸந்நமாக அவர்கள் செய்கிற அடிமையைப் பார்த்து உகந்து கொண்டு அவர்களை அடிமைகொள்ளுகையால் வந்த வ்யாவ்ர்த்தி தோற்ற எழுந்தருளியிருந்தவனை அந்த ஸ்த்தலத்திலே கண்டவர்களுளர். .... (3)

தோயம்பரந்தநடுவுசூழலின் தொல்லைவடிவுகொண்ட *
மாயக்குழவியதனைநாடுறில் வம்மின்சுவடுரைக்கேன் *
ஆயர்மடமகள்பின்னைக்காகி அடல்விடையேழினையும் *
வீயப்பொருதுவியர்த்துநின்றானை மெய்ம்மையேகண்டாருளர். (4)

நான்காம்பாட்டு. தோயம்பரந்த நடுவுசூழலில். நடுவுசூழலில் தோயம்பரந்த போது. அதாவது சுற்றும் ஸமுத்ரமாய், அதுக்குநடுவே வர்த்துலாகாரமாயிருக்கிற பூமியெங்கும் ஜலத்தாலே வ்யாப்தமானகாலத்திலே யென்கை. ''பரந்த'' என்கிறதுக்குமேலே, 'போது'' என்கிற வித்தனையும் அத்யாஹார்யம். அன்றிக்கே தோயம்பரந்தநடுவு ஜலம்பரந்தநடுவே; அதாவது-பரந்த ஜலத்தினுடைய மத்யத்திலே யென்றபடி. சூழலின் தொல்லைவடிவுகொண்ட. ரக்ஷ்யவர்க்கம் ப்ரளயத்திலே யழியாதபடி ரக்ஷிக்கைக்கீடான விரகாலே, பழையதான அப்ராக்ர்த விக்ரஹத்தை சுருக்கிக் கொண்ட. மேல், ''குழவி'' என்கையாலே வடிவைச் சுருக்கிக்கொண்ட என்று நியமித்துச் சொல்லவேணும். மாயமித்யாதி. சிறுவடிவைக்கொண்டு பெரியலோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தால் வந்த ஆச்சர்யத்தையுடைய அந்தக்குழவியை. ''[illegible]'' என்றானிறே- ஆழ்வான். ''குழவி'' என்கிறதுக்கீடாக ''அதனை'' என்கிறது. அவனை யென்றபடி. நாடுறில். தேடுகையிலே அத்யவஸிக்கில். வம்மின் சுவடுரைக்கேன். வாருங்கோள் உங்களுக்கு ஓரடையாளம் சொல்லுகிறேன். சுவடாவது அகடிதகடநாஸாமர்த்யஸூசகமானவ்யாபாரம். அதாவது-அஸுராவிஷ்டமான ரிஷபங்களேழையும் ஒருக்காலே ஊட்டியாக நெரித்துப் போகட்டதிறே.

ஆயர்மடமகள் பின்னைக்காகி. கோபரான ஸ்ரீ கும்பருடைய பெண்பிள்ளையாய், ஆத்மகுணமான மடப்பத்தையுடையளான நற்பின்னைப்பிராட்டியை லபிக்கைக்காக அடல்விடையேழினையும். அஸுராவிஷ்டமாய் யுத்தோந்முகமாய் நின்ற ரிஷபங்களேழையும், வீயப்பொருது வியர்த்து நின்றானை. முடியும்படியாகப் பொருது, அந்த ஆயாஸத்தாலே குறுவியர்ப்பரும்பின வடிவும் தானுமாய் நின்றவனை, மெய்ம்மையே

கண்டாருளர். உண்மையாகவே அவ்விடத்திலே கண்டவர்களுண்டு. இத்தால் வடதளசயநாபதாநத்துக்கும் க்ர்ஷ்ணவதாரத்துக்கு முண்டான தர்மைக்யம் சொல்லப்பட்ட தாய்த்து. "வையமேழுங்கண்டாள் பிள்ளைவாயுள்" என்றும், "ஆலினிலைவளர்ந்த சிறுக்கனவனிவன்" என்றும் இவ்வைக்யந்தான் கீழும் பலவிடங்களிலும் சொல்லப்பட்டதிறே. ... . (4)

நீரேறுசெஞ்சடைநீலகண்டனும் நான்முகனும்முறையால் *
சீரேறுவாசகஞ்செய்யநின்ற திருமாலைநாடுதிரேல் *
வாரேறுகொங்கையுருப்பிணியை வலியப்பிடித்துக்கொண்டு தேரேற்றி *
சேனைநடுவுபோர்செய்யச் சிக்கெனக்கண்டாருளர். (5)

ஐந்தாம்பாட்டு, நீரேறுசெஞ்சடை நீலகண்டனும். "கஃ௦ஙெ-வதிக௦ ஷாஜயாரபிரஸாஹரஃ । வாவநாயஃ௦ ஜடாஜெயஜபொமெஹாஷீ தஜவயாரணாக" என்கிறபடியே - திருவுலகளந்தருளுகிறபோது, ப்ரஹ்மா திருவடிவிளக்கின ஜலம் விழுகிறதைக்கண்டு, பாவநார்த்தமாக அத்தை சிரஸ்ஸாலே தரிக்கையாலே அந்த ஜலத்தோடே கூடியிருப்பதாய், சிரகாலம் தப:பரனுய்ப் பேணுதலற்றிருக்கையாலே சிவந்திருக்கிற ஜடையையுடையனுய்; "நாராயணாஜ்ஞயாதெ ந நீலசன ஷஸாவ-யாக" என்கிறபடியே ஸமுத்ரமதந ஸமயத்தில் முந்துறக்கிளம்பின தீவ்ரமான விஷத்தை "நீ இத்தை க்ரஸி" என்று ஸர்வேச்வரன் நியமிக்க க்ரஸிக்கையாலும், அதுதான் ஹ்ர்தயத்திலே கருடத்யாநமும் சிரஸ்ஸிலே சந்த்ரகலையுமாகையாலே கண்டத்தளவிலே நின்றுவிடுகையாலும் கறுத்திருந்துள்ள கண்டத்தையுடையனை ருத்ரனும். நான்முகனும். ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகைக்கீடான பல முகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும். முறையால் சீரேறுவாசகம் செய்யநின்ற. ப்ரஹ்ம பாவனை தலையெடுத்து தான் சேஷியும் தாங்கள் சேஷபூதருமான முறையால் தன்னுடைய குணங்களால் ப்ரசுரமான வசநங்களைக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி நின்ற திருமாலை நாடுதிரேல். தத்ததபீஷ்டப்ரதனை ஸ்ரீய:பதியை அவனும் அவளுமான சேர்த்தியோடேகாணவேணும் என்று தேடுகிறிகோளாகில்

வாரேறுகொங்கை யுருப்பிணியை. "க்ர்ஷ்ணனுக்கு போக்யமானவிவை பிறர் கண்படவொண்ணது" என்று, "செங்கச்சுக்கொண்டு கண்ணுடையார்த்து" என்கிறபடியே கச்சாலே மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற திருமுலைத்தடங்களையுடைய ருக்மிணிப்பிராட்டியை. வலியப்பிடித்துக்கொண்டு தேரேற்றி. பந்துக்களையுமுடன் படுத்தி *கண்ணுலமும் கோடித்துக் கைப்பிடிப்பதாகத் திண்ணர்ந்திருந்த சிசுபாலன் லஜ்ஜாவிஷ்டனுய் அண்ணுந்திருக்கும்படியாக ஆருடி வருகிற ஸமயத்திலே சென்று, அவளுக்கும் தனக்கு முண்டான மனப்பொருத்தமேஹேதுவாக, பந்துக்களுடன்படவன்றிக்கே பலத்திலே பிடித்துக்கொண்டு தேரிலே யேற்றி. சேனை நடுவுபோர்செய்ய. ருக்மிணிப்பிராட்டிதமையனை ருக்மன் இந்த பரிபவம் பொருமையாலே அநேகராஜாக்களும் தானும் பஹுஸேனையோடே வந்து போகாதபடி வழி கட்டிச்சூழ்ந்து கொள்ள. அந்த ஸேனைக்குநடுவே நின்று அவர்களோடே யுத்தம்பண்ண, சிக்கெனக்கண்டாருளர். அந்த டிணக்கோலத்தையும் வீரக்கோலத்தையும் த்ர்டமாகக் கண்டவர்களுளர். ... ... (5)

பொல்லாவடிவுடைப்பேய்ச்சிதுஞ்சப் புணர்முலைவாய்மடுக்கவல்லானை *
மாமணிவண்ணனை மருவுமிடம்நாடுதிரேல் *
பல்லாயிரம்பெருந்தேவிமாரொடு பௌவமெறிதுவரை *
எல்லாருஞ்சூழச்சிங்காசனத்தே யிருந்தானைக்கண்டாருளர். (6)

பொல்லாவடிவுடைப் பேய்ச்சிதுஞ்ச. வரண்டுவளைந்து நரம்பும் எலும்பும் தோன்றும்படி யிருக்கையாலே பொல்லாதான வடிவையுடைய பேய்ச்சியானவள் முடியும்படியாக. **புணர்முலைவாய் மடுக்கவல்லானை.** அந்தவடிவைமறைத்து "பெற்ற தாய்போல்வந்த பேய்ச்சி" என்கிறபடியே யசோதைப்பிராட்டியோடொத்த வடி வைக்கொண்டு வருகையாலே தன்னில்தான் சேர்ந்திருந்துள்ள முலையிலே, அவள் முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க்கொண்டு "முலைப்பாலுண்" என்று கொடுத்தாற்போலே, தானும் முலை யுண்ணுவிடில் தரியாதானுய்க்கொண்டு பெரிய அபிநிவேசத்தோடே வாயைமடுத்து உண்ண வல்லவனை, "உள்ளத்தினுள்ளே அவளையுறநோக்கி" என்கிறபடியே வருகிறபோதே அவள் க்ர்த்ரிமமெல்லாம் திருவுள்ளத்திலே ஊன்றதர்சித்திருக்கச்செய்தே, அவள் தாயாகவே யிருந்து முலைகொடுத்தாற்போலே, தானும் பிள்ளையாகவேயிருந்து முலையுண்டு அவளை முடித்த ஸாமர்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது—வல்லானையென்று. **மாமணிவண்ணனை.** "விடப்பாலமுதாவமுதுசெய்திட்ட" என்கிறபடியே அவளுடைய விஷப்பாலை அம்ர்தமாகவமுதுசெய்து அவளை முடித்து, ஜகத்துக்கு சேஷியானதன்னை நோக் கிக்கொடுக்கையாலே, நீலரத்நம்போலே உஜ்வலமான திருமேனியை யுடையனு யிருந்தவனை. **மருவுமிடம் நாடுதிரேல்.** திருவுள்ளம் பொருந்தி வர்த்திக்கிற ஸ்த்தலம் தேடுகிறிகோளாகில்.

பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு. நரகவதாநந்தரம் கொண்டுவந்து பாணி க்ரஹணம் பண்ணப்பட்டவர்களாய், ஓரொருத்தரே அத்யந்த விலக்ஷணைகளா யிருக்கும் பதினாுயிரந் தேவிமாரோடே. ஆயிரமிரண்டாயிரமன்றிக்கே, பதினா றுயிரமுண்டாகையாலே, "பல்லாயிரம்" என்கிறது, **பௌவமெறிதுவரை.** ச்ரமஹர மாம்படி ஸமுத்ரத்தின் திவலைகள் வீசாநிற்கும் ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே. **எல்லாரு மித்யாதி.** தேவிமாரெல்லாரும்சூழ ஸிம்ஹாஸநந்திலே ரஸோத்தரனுயெழுந் தருளியிருந்தவனை அவ்விருட்பிலே கண்டவர்களுளர். .... (6)

வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்த்திருச்சக்கரம் ஏந்துகையன் *
உள்ளவிடம்வினவில் உமக்கிறைவம்மின்சுவடுரைக்கேன் *
வெள்ளைப்புரவிக்குரக்குவெல்கொடித் தேர்மிசைமுன்புநின்று *
கள்ளப்படைத்துணையாகிப் பாரதங்கைசெய்யக்கண்டாருளர். (7)

வெள்ளைவிளிசங்கு. ச்யாமளமான திருமேனிக்கு பரபாகமான வெண்மையை யுடைத்தாய், அநுபவ கைங்கர்யங்களில் ருசியுடையார் வாருங்கோள் என்று தன் த்வநியாலே அழையாநிற்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும். **வெஞ்சுடர் திருச் சக்கரம்.** ஆச்ரிதவிரோதிகள் விஷயத்திலே, லௌகிகாக்நி, நரகாக்நி 'தண்ணீர்'

என்னும்படி வெவ்விதான சுடரையுடைய திருவாழியையும். ஏந்துகையன். அழகுக்கும் விரோதி நிரஸநத்துக்கு முடலாக ஸர்வகாலமும் பூவேந்திநிற்போலே தரித்துக்கொண்டிருக்கும் திருக்கைகளை யுடையவன். உள்ளவிடம்வினவில். வர்த்திக்கிற ஸ்த்தலம் கேட்கிறிகோளாகில். உமக்கிறைவம்மின் சுவடுரைக்கேன். வாருங்கோள் உங்களுக்கு அவன் வர்த்திக்கிறவிடத்துக்கு அல்பமடையாளம் சொல்லுகிறேன்.

வெள்ளையித்யாதி. சரணுகதனைய் தனக்கபிமதனை அர்ஜுனனுடைய, வெளுத்த புரவிபூண்டிருப்பதாய், வாநரமான வெற்றிக்கொடியையுமுடைத்தாயிருக்கிற தேரின்மேலே அவனுக்கு ஸாரதியாய் முன்னே நின்று. கள்ளப்படைத்துணையாகி. க்ர்தரிமப்படைத்துணையாகி. அதாவது – படைத்துணையாகிறவிடத்தில் இரண்டுதலையு மறியும்படி செவ்வையிலன்றிக்கே. பகலையிரவாக்கியும் "ஆயுத மெடேன்" என்று ஆயுதமெடுத்தும், எதிரியுடைய உயிர்நிலையைக் காட்டிக் கொடுத்தும் செய்தவை. பாரதம்கைசெய்யக்கண்டாருளர். பாரத ஸமரத்தைக் கையுமணியும் வகுத்து நடத்த அத்தசையிலே கண்டவர்களுளர். .... (7)

நாழிகைகூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள்தம்முகப்பே *
நாழிகைபோகப் படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன் *
ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்பச் சயத்திரதன்தலையை *
பாழிலுருளப்படைபொருதவன் பக்கமேகண்டாருளர். (8)

நாழிகையித்யாதி. "ஜயத்ரதனை அஸ்தமிப்பதற்கு முன்னே கொல்லக்கடவேன்" என்று அர்ஜுநன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ண, அதுக்கிடமறும்படி ஒரு புருஷ ப்ரமாணமன்றியே தீர்க்கனானவனை ஒரு புருஷப்ரமாணமாகக் குழிக்குள்ளே நிறுத்தி, "நீங்கள் இன்னதனை நாழிகை காத்துக்கொள்ளுங்கோள், நாங்கள் இன்னதனை நாழிகை காத்துக்கொள்ளுகிறோம்" என்று பகல்முப்பது நாழிகையும் இவனுக்கு ஒருநலிவு வாராதபடி காத்துக்கொண்டுநின்ற அதிரத மஹாரதரான ராஜாக்கள் தங்கள்முன்னே. நாழிகைபோகப் படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன். பகல் நாழிகை முப்பதும் போய்த்ததென்று தோற்றும்படியாகப் படை பொருதவனை தேவகிபுத்ரன். நாழிகைபோகப் படைபொருகையாவது – திருவாழியைக் கொண்டு ஆதித்யனைமறைக்கை. அதுதான் மேலே சொல்லப்படாநின்றதிறே. கீழ்ப்பாட்டில், "திருச்சக்கரமேந்துகையனுள்ளவிடம் வினவில்" என்றாற்போலே, இங்கும் "தேவகிதன் சிறுவன்-உள்ளவிடம்வினவில்" என்று கூட்டிக்கொள்வது. அதுக்கடி பூர்வோத்தரங்களுக்குச் சேரவேண்டுகை.

ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்ப. அப்படி அவர்கள் காத்துக்கொண்டு நின்றவன்று பகல்நாழிகை சென்றதாகத்தோற்றும்படி நினைவறிந்து காரியஞ்செய்யும் திருவாழியைக்கொண்டு ஆதித்யனை மறைக்க. சயத்திரதனித்யாதி. "ஆதித்யனஸ்தமித்தான்" என்று அவனைக் குழியினின்றும் அவர்கள் கிளப்பி நிறுத்தின வளவிலே. இருள்பரப்பின திருவாழியைப் பேரநிறுத்தி, ஜயத்ரதனுடைய தலையைப் பாழியிலே கிடந்துருளும்படி அம்பாலே பொருத அர்ஜுநனுடையவருகே கண்டா

ருளர். நிரவதிகதேஜோரூபமான திருவாழியாலே ஆதித்யனை மறைந்தால் லோகத்துக்கு மிகவும் வெளிச்செறிப்புண்டாமித்தனையன்றோ, "ஆதித்யனஸ்த மித்தான்" என்னும்படி கண்களுக்கு இருண்டு தோற்றுவா னென்னென்னில்; இந்த ஆதித்யனுடைய தேஜஸ்ஸு கண்ணாலே முகக்கலாம்படி அளவுபட்டிருக் கையாலே தமஸ்ஸுப்போம்படியாயிருக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே, திருவாழியாழ்வா னுடைய தேஜஸ்ஸு நேர்கொடுநேர் கண்கொண்டு பார்க்கவொண்ணாதபடி மிக்கிருக்கையாலே பளபளத்துக் கண்ணை யிருளப்பண்ணிற்று. இதுதான் "ஆழி யாலன்றங்காழியை மறைத்தான்" என்கிற விடத்திலே பூர்வர்களருளிச் செய் தார்களிறே. .... (8)

மண்ணும்மலையும்மறிகடல்களும் மற்றும்யாவுமெல்லாம் *
திண்ணம்விழுங்கியுமிழ்ந்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல் *
எண்ணற்கரியதோரேனமாகி யிருநிலம்புக்கிடந்து *
வண்ணக்கருங்குழல்மாதரோடு மணந்தானைக்கண்டாருளர். (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. **மண்ணுமித்யாதி.** ஸர்வாதாரையான பூமியும், அது தனக்காதாரமான பர்வதங்களும், பூமிக்கு ரக்ஷகமாகச் சூழ்ந்து திரைமறிகிற ஸமுத்ரங்களும் மற்றுமுண்டான ஸர்வபதார்த்தங்களுமான இவை யெல்லாவற் றையும். திண்ணம்விழுங்கி உமிழ்ந்ததேவனை. ஐந்த்ரஜாலிகரைப் போலன்றிக்கே, நிச்சயமாக ப்ரளயத்திலழியாதபடி திருவயிற்றினுள்ளே வைத்து, ப்ரளயம் கழிந்த வாறே வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து, இப்படி, ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத் தைப் பண்ணுகையால் வந்தபுகர், வடிவிலே தோற்றும்படி யிருந்தவனை. சிக்கன நாடுதிரேல். மேலெழத்தேடி "கண்டிலோம்" என்று மீளுகையன்றிக்கே, 'கண்டே விடவேணும்' என்னும் ஊற்றத்துடனே தேடுகிறிகோளாகில்.

எண்ணற்கரிய தோரேனமாகி. அழகாலும் வடிவிற்பெருமையாலும் மநஸ் ஸாலே பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதபடி யிருக்கையாலே, அத்விதீயமான மஹா வராஹமாய். இரு நிலம்புக்கிடந்து. மஹா ப்ர்திவியை ப்ரளயத்திலே முழுகி அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்து. வண்ணமித்யாதி. தன்னுடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதையான பூமியை, இப்படி ப்ரளயத்தினின்று மெடுத்தமையைக் கண்ட ஹர்ஷத்தாலே, அதுக்கு அபிமானியான ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி வந்தணைக்க, அழகியதாய்க் கறுத்திருந்துள்ள திருக்குழலை யுடையவவளோடே கலந்தவனைக் கண்டாருளர். .... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றார்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

கரியமுகிற்புரைமேனிமாயனைக் கண்டசுவடுரைத்து *
புரவிமுகஞ்செய்துசெந்நெலோங்கி விளைகழனிப்புதுவை *
திருவிற்பொலிமறைவாணன் பட்டர்பிரான்சொன்னமாலைபத்தும் *
பரவுமனமுடைப்பத்தருள்ளார் பரமனடிசேர்வர்களே. (10)

பத்தாம்பாட்டு. கரியமுகில்புரைமேனிமாயனை. காளமேகம்போன்ற வடிவை யுடையனாய், ஆச்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையனானவனை. கண்ட சுவடுரைத்து. "காணவேணும்" என்று தேடுகிறவர்களுக்கு, கண்டவடையாளங் களைச்சொல்லி. தேடுகிறவர்களுடைய அவஸ்த்தையையும், கண்டவர்களுடைய அவஸ்த்தையையுமடைந்துபேசினார்தாமேயிறே. புரவியித்யாதி. செந்நெற் களானவை யுயரவளர்ந்து கதிர்க்கநத்தாலே குதிரைமுகம்போலே தலைவணங்கி விளையாநின்றுள்ள கழனிகளையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய், "பரமனைப்பயிலும் திருவுடையார்" என்கிறபடியே பகவதாஸத்திரூபையான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயால் மிக்கிருப்பாராய், * வேதப்பயன் கொள்ளவல்லவராகை யாலே வேதத்துக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலையான விப்பத்தையும். பரவுமித்யாதி. ப்ரீதிபரவசராய்க்கொண்டு அடைவுகெடப்பேசும் மநஸ்ஸையுடைய பக்தராயுள்ளவர்கள். பரமனடிசேர்வர்களே. காண்கைக்குத் தேட வேண்டாதே நித்யாநுபவம் பண்ணலாம்படி, ஸர்வஸ்மாத்பரனானவ னுடைய திருவடிகளைச் சேரப்பெறுவர்கள். ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்து—இரண்டாந்திருமொழி—அலம்பாவெருட்டா, ப்ரவேசம்.

க்ர்ஷ்ணாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களை நெடுக அநுபவித்துக்கொண்டு போந்து, அத்துடனே ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அநுபவித்தவநந்தரம், "தத்ததவதார விசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரனைக் கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்க வேணும்" என்னும் அபேக்ஷைபிறந்து தமக்கு ஒருபுடைநடந்து செல்லுகிற படியையும், தமக்கு மாநஸாநுபவ வைசத்யத்தாலே அவன்றன்னைக் கண்ணாலே கண்டாற்போலே ஒருபுடை ப்ரகாசிக்கிறபடியையுமநுஸந்தித்து, அவையிரண்டை யும் "அவனைக்காணவேணும்" என்று தேடுகிறார் சிலரும். "அப்படிதேடுகிறீகோ ளாகில் கண்டார் சிலருளர்" என்று சொல்லுகிறார் சிலருமாக, தம்மை இரண்டு வகை யாக்கிக்கொண்டு பேசினாராய் நின்றார்-கீழ்; "அவதாராந்தரங்கள் தன்னைக் கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கவேணும்" என்னும் ஆசைபிறந்தாலும் பெருக்காறு போலே அவை தத்காலத்திலுள்ளார்க்கு அநுபாவ்யமாய், பிற்காலத்திலுள்ளார்க் குக் கிடையாததாயிருக்கிற படியையும், "பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி" என்கிற படியே அவதாரத்தில் பிற்பாடரானவர்களுக்கும் இழக்கவேண்டாதபடி ஸர்வேச் வரன் அர்ச்சாவதாரமாய்க்கொண்டு உகந்தருளின நிலங்களிலே அந்த அவதார குண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படியாக எழுந்தருளி நிற்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து, உகந்தருளின நிலங்களிலே அவனை யநுபவிக்கக் கோலி, அவை யெல்லாவற்றிலும், "தென்னனுயர் பொருப்பும் தெய்வவடமலையு மென்னு மிவையே முலையாவடிவமைந்த" என்கிறபடியே- ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்குத் திருமுலைத் தடங்களாம்படி யிருக்கையாலே அவனுக்கு அத்யந்தாபிமத ஸ்த்தலங்களாயிருக் கிற திருமலைகளிரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு, தெற்குத்திருமலையிலே நிற்கிற

நிலையிலே அநுபவிப்பதாக முந்துற இழிந்து, ராமக்ர்ஷ்ணத்யவதார சேஷ்டிதங்க ளெல்லாம் அந்நிலையிலே ப்ரகாசிக்கிறபடியை அநுபவியாநிற்கச்செய்தே, தத்விஷயத்திலும் ததீயவிஷயமே ப்ராப்யத்துக்கு சரமாவதியாக அறுதியிட்டி ருக்குமவராகையாலே, * கிளரொளியிளமையில் ஆழ்வாரநுபவித்தாற்போலே, "அங்கேயெழுந்தருளிநிற்கிற அழகரிலுங்காட்டில் அவர் விரும்பியெழுந்தருளி நிற்கிற திவ்யஸ்த்தலமான திருமலையே பரமப்ராப்யம்'' என்று அநுஸந்தித்து, அத் திருமலையினுடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப்பேசி யநுபவிக்கிறார் – இத்திருமொழியில். .... *

அலம்பாவெருட்டாக் கொன்றுதிரியுமரக்கரை *
குலம்பாழ்படுத்துக் குலவிளக்காய்நின்றகோன்மலை *
சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடுஞ்சீர் *
சிலம்பாறுபாயுந் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (1)

முதற்பாட்டு. அலம்பா. ப்ராணிகளையிருந்தவிடத்திலிருக்கவொண்ணாத படி அலைத்து. அதாவது. "இவர்கள்கீழ் நமக்கு வர்த்திக்கப்போகாது, எங்கே போவோம்'' என்று நின்று தளும்பும்படி பண்ணுகை. வெருட்டா. வெருளப் பண்ணி. அதாவது– தங்களுடைய உக்ரவேஷங்களையும் உக்ரவ்யாபாரங்களையும் கண்டுபயப்படும்படி பண்ணுகை. அன்றிக்கே, "அலம்பா வெருட்டா'' என்றதுக்கு– ஆரவாரித்துச் சிவிட்கைவிளைத்து அஞ்சப்பண்ணியென்னவுமாம். கொன்றுதிரியும். அவ்வளவுமன்றிக்கே, கொலைக்கஞ்சாமல் கொன்று, அதுதானே யாத்ரையாய்த் திரியாநிற்கும். அரக்கரை. கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாவற்றுக்குமடியான ஜந் மத்தையுடையவர்களை. கள்ளர், பள்ளர், வலையர் முதலானார்க்கு ப்ராணிகளை அலைக்கையும் பயப்படுத்துகையும் கொல்லுகையும் ஜந்மஸித்தமாய்வருமாபோலே, இவர்களுக்குமிது ஜந்மஸித்தமாய் வருமாய்த்து. கரதூஷணாதிகளும் ராவணாதி களுமான ராக்ஷஸர் த்ரைலோக்யத்தையும் இப்படி பீடித்துக்கொண்டிறே திரிந்தது. குலம்பாழ்படுத்து. அவர்களை நிரஸிக்கிறவிடத்தில் அவர்கள் தங்களளவன்றிக்கே வேறுகிளையறும்படி குட்டிக்கொலையாகவறுத்துப் பொகடுகையாலே, குலமாகப்பாழ் பட்டுப் போம்படிபண்ணி. ஸ்ரீவிபீஷணனும் அவனோடே சேர்ந்தவர்களும் அவர் களுக்குக் கூட்டல்லர்களிறே. "பொல்லாவரக்கனைக் கிள்ளிக்களைந்தானை'' என்றது—"நல்லவரக்கருமுண்டு'' என்று திருவுள்ளம்பற்றியிறே. "இலங்கை யரக்கர்குலம் முருடுதீர்த்தபிரான்'' என்றாரிறே ஆழ்வாரும். ஜந்மமது வானாலும் அதுக்கீடான வ்யாபாரமில்லாதபோது அவர்களில் வ்யாவர்த்தனாய்விடுமிறே. "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா ந து ராக்ஷஸசேஷ்டித:'' என்றார்களிறே-அவர்கள் தாங் களே. "ஸுஹ்ருதாமீ ஸந்நீ ந ராக்ஷஸானாம் பவாமீவ" என்று – இக்ஷ்வாகுவம்ச்ய னாக நினைத்து, பெருமாள் கைக்கொண்டருளினபோதே அந்தஜந்மந்தானும் மாறிப்போய்த்திறே. ஆகையால், இவ்விடத்திற் சொன்னவரக்கர் ராவணாதிகளும் அவர்களோடே சேர்ந்தவர்களும் ஆதலால் "குலம் பாழ்படுத்து'' என்னக்குறை யில்லை. குலவிளக்காய்நின்ற. ராவணன் திக்விஜயம்பண்ணினவன்று தொடங்கி ஒளி

மழுங்கிக்கிடந்த இக்ஷ்வாகுவம்சம், பெருமாள் திருவவதரித்து, ராவணாதிகளைக் கிழங்கெடுத்துப்பொகட்டபின்பாய்த்து ப்ரகாசமாய்த்து; ஆகையாலே, குலத்துக்கு ப்ரகாசகனாய் நின்றவென்கிறது. "வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர்விளக்காய்த் தோன்றி" என்றாரிறே—ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள். இவர்கள்தாம் * பேசிற்றே பேசும் ஏககண்டரிறே. கோன்மலை. ஸர்வஸ்வாமியானவன் நித்யவாஸம் பண்ணு கிற தேசம். "குலவிளக்காய் நின்றகோன்மலை" என்கையாலே—இன்னம் அங்ஙனொத்த விரோதிகளை நிரஸித்து ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக எழுந்தருளி நிற்கிற ஸ்த்தலமென்கிறது, ஆகையால், ஸர்வஸ்வாமித்வம் வீறுபெற்றது இங்கேயிறே.

சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும். முன்பு - தேவஸ்த்ரீகள் திருச்சிலம்பாற்றில் ஸ்நாநம் பண்ணவரும்போது ராவணாதிகளுக்கு அஞ்சி சிலம்பொழிந்தும் பஞ்சடையிட்டும் வருவர்களாய்த்து; இப்போது - அங்ஙனன்றிக்கே, அரக்கரைக் குலம் பாழ்படுக்கையாலே, சிலம்புகள் த்வநிக்கும்படி வந்து, தேவஸ்த்ரீகளானவர்கள் ஸ்நாநம் பண்ணாநிற்கிற. இவர்கள் ஏதுக்காக இப்படி ஸ்நாநம் பண்ணுகிறதென்னில்; ஸ்வர்க்கத்திலிருப்புக்கு ஸாதநமாக. சாலில் நீர்மாண்டாற்போலே, முன்பு ஆர்ஜித்தபுண்யம் மாண்டால், தேடிக்கொள்ளும்தேசம் இது வாய்த்து சீரித்யாதி. இப்படி யிருந்துள்ள கௌரவத்தையுடைய திருச்சிலம்பாறானது அவிச்சிந்ந ஸ்ரோதோரூபேண ப்ரவஹியாநிற்கும். '[illegible]' என்று தொடங்கி ஒரு ச்லோகத்தாலே திருச்சிலம்பாற்றினுடைய கதியை வர்ணித்து அருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வான். தென்திருமாலிருஞ்சோலையே தென் என்று - அழகாதல்; தெற்குத்திக்கிலேயான வென்னுதல். 'மால்' என்றும், "இருமை" என்றுமிரண்டும் - பெருமைக்கு வாசகமாய், சோலையினுடைய ஒக்கத்தையும் பரப்பையும் சொல்லுகிறது. இப்படி இருக்கிறசோலைகளை யுடைத்தாகையாலே மாலிருஞ்சோலையென்று அத்தேசத்துக்கு நிரூபகம். * வநகிரியிறே. (1)

வல்லாளன்தோளும் வாளரக்கன்முடியும் * தங்கை
பொல்லாதமூக்கும் போக்குவித்தான்பொருந்தும்மலை *
எல்லாவிடத்திலுமெங்கும்பரந்து பல்லாண்டொலி *
செல்லாநிற்குஞ்சீர்த் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (2)

இரண்டாம் பாட்டு. வல்லாளன். வலிய ஆண்மையை யுடையவன். ஆண்பிள்ளைத்தனத்தில் வந்தால் ப்ரபலனானவனென்கை. திக்கஜங்களோடே பொருதும் திக்பாலகர்களை ஜயித்து மிருக்குமவனிறே. "[illegible]" என்றவனிறே. வாளரக்கன். அதுக்கு மேலே, ருத்ரன் பக்கலிலேபெற்ற வாளையுமுடையவன். இத்தால் இந்தத் தோள்வலியும் வாள்வலியு முடையனாகையாலே ஒருவராலும் ஜயிக்கவொண்ணாதவனென்கை. இப்படி யிருக்கிறவனுடைய தோளும் முடியும். இத்தால் அவனையழியச்செய்கிற விடத்தில் ஓரம்பாலே அழியச்செய்து விடலாயிருக்கத் தோளைக்கழித்துத் தலையையறுத்துப்போதுபோக்காகநின்று கொன்றபடி சொல்லு

கிறது. தங்கைபொல்லாதமூக்கும். "மன்னனிராவணன்றன் நற்றங்கை" என்கிற பலங்கொண்டு ஸ்வைரம் ஸஞ்சரித்துத்திரிந்த கொல்லையரக்கியான சூர்ப்பணகை யினுடைய ஹேயமான மூக்கையும். போக்குவித்தான். அறுப்புண்டுபோம்படி பண்ணினவன். இவள் மூக்கையரிந்தவோபாதி காணும் அவனுடைய தோளும் முடியுமறுத்த அநாயாஸமும். பொருந்தும்மலை. இப்படி அவனுக்கு ப்ராணஹாநி யையும் இவளுக்கு அங்கஹாநியையும் பண்ணினவன், அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே, நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமலை.

எல்லாவித்யாதி. அநந்யப்ரயோஜநரோடு, ப்ரயோஜநாந்தரபரரோடு, அநந்யஸாதநரோடு, ஸாதநாந்தரபரரோடு வாசியற, எல்லாருடைய விடங்களி லும் திருமலையிலுள்ள பரப்பெங்கும் வ்யாப்தமாய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநத்வநி நடந்து செல்லாநிற்கும். ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் இது கூடுமோவென்னில்; அவர்களையுமிங்கேவந்து புகுரக்கொள்ள, இந்த நிலமிதிதானே தங்கள் ப்ரயோ ஜநத்தை மறந்து மங்களாசாஸநத்திலே மூளும்படி பண்ணுமாய்த்து. புனத் தினைகிள்ளிப் புதுவலிகாட்டுகிற குறவரும் "உன்பொன்னடிவாழ்க" என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியிறே நிலத்தின் மிதிதானிருப்பது. சீர்த்தென்திருமா லிருஞ்சோலையே. இப்படி யிருந்துள்ள கௌரவத்தையுடைத்தாய் அழகிதாய் இருந்துள்ள. திருமாலிருஞ்சோலையே. ... . (2)

தக்கார்மிக்கார்களைச் சஞ்சலஞ்செய்யுஞ்சலவரை *
தெக்காநெறியேபோக்குவிக்குஞ் செல்வன்பொன்மலை *
எக்காலமுஞ்சென்று சேவித்திருக்குமடியரை *
அக்கானெறியைமாற்றும் தண்மாலிருஞ்சோலையே. (3)

மூன்றும்பாட்டு. தக்கார். ஈச்வரனோடொக்க க்ர்பையொத்திருக்குமவர்கள். தக்கார். ஈச்வரனுக்குத் தகுதியானவர்கள். அதாவது நினைவு ஒன்றாயிருக்கை. "ஸர்வாத்மாக்களு முஜ்ஜீவிக்கவேணும்" என்கிற க்ர்பை ஒத்திருக்கை. மிக்கார் களை. அவனைப்போலே ஸ்வதந்த்ரராய், அபராதங்களைக் கண்டவாறே "க்ஷிவாமி" "நக்ஷமாமி" என்கையன்றிக்கே, எப்பொதுமொக்க அநுக்ரஹசீலரா யிருக்கை யாலே அவனிலுங்காட்டில் அதிகராயிருக்குமவர்களை. ஆகையாலிறே இவர்களைப் பற்றுமிடத்தில் புருஷகார நிரபேக்ஷமாகப் பற்றலாயிருக்கிறது. "சலிப்பின்றியாண் டெம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம் காப்பர்" என்கிறபடியே - ஆச்ரயித்தவர்களை சலந மறநோக்குவாரும், "வருமையுமிம்மையும் நம்மையளிக்கும் பிராக்கள்" என்று இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ரக்ஷிப்பாரும் இவர்களேயிறே. ஆகையால், ஈச்வர னருளிலும் இவர்களருளிறே நன்றாயிருப்பது. "நல்லருளாயிரவர் நலனேந்தும் திருவல்லவாழ்" என்னக்கடவதிறே. சஞ்சலஞ்செய்யும் சலவரை. பகவத்விஷயத் திலே வைத்த நெஞ்சைக் கலங்கப்பண்ணும் க்ர்த்ரிமரை. ஸ்ரீதண்டகாரண்ய வாஸிகளானரிஷிகள் பகவத் த்யாநம் குலைந்து "ஸஹிவஸஞ்ஹிஸரீராணி" என்று உடம்புக்கு மன்றாடும்படியாய்த்திறே - ராக்ஷஸர்கள் கலக்கினபடி. சலவர் - அநு கூலரைப்போலேயிருந்து ப்ராதிகூல்யம் பண்ணுமவர்கள். தெக்காநெறியே.

நரகத்துக்குப்போம்வழியே. யமபுரம் தக்ஷிணதிக்கிலே யாகையாலும், நரகத்துக்குப்போவார் போவது அவ்வழியாலே யாகையாலும் "தெக்காநெறி" என்று யாம்யமார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. போக்குவிக்கும். மீட்சியில்லை. செல்வன். இப்படிபோம்படி பண்ணுகைக்குஹேது ச்ரியஃபதியாகையிறே. "அசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும் திருமால்" என்னக்கடவதிறே. ராவணாதிகளைக் கொல்லுகைக்கு தபஸ்ஸு பண்ணுமவனிறே. பொன்மலை. இப்படியிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிற ச்லாக்யமான திருமலை.

எக்காலமுமித்யாதி. அநந்யப்ரயோஜநராய், புறம்பு அந்யபரதையில்லாமையாலே ஸர்வகாலமும் சென்று ஸேவித்திருப்பர்கள். ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கிறே காலநியதியுள்ளது; இவர்களுக்கு காலநியதி இல்லை; அதுக்கடி-* அடியாராகையிறே. "எழுவார் விடைகொள்வாரீன்றுழாயானை, வழுவாவகை நினைந்து வைகல், தொழுவார்" என்னக்கடவதிறே. அக்கான் நெறியைமாற்றும். அக்காட்டுவழியை மாற்றும். * பாவக்காடிறே. தண்மாலிருஞ்சோலையே. தட்பமாவது ஸம்ஸாரதாபத்தை ஆற்றுமதாயிருக்கை. அழகர், ப்ரதிகூலரை *தெக்காநெறியே போக்குவிப்பர்; திருமலையாழ்வார், அநுகூலரை *அக்கானெறியை மாற்றுவிப்பர். "பிணிவீயுமாறு செய்வான் திருவேங்கடத்தாயன்" "சமன்கொள் வீடுதரும் தடங்குன்றம்" என்னக்கடவதிறே. அழகரைப் பற்றுகையிலும் *அயன் மலை யடைவததுவிறே கருமம். ... ... (3)

ஆனயர்கூடி அமைத்தவிழவை * அமரர்தம்
கோனார்க்கொழியக் கோவர்த்தனத்துச்செய்தான்மலை *
வானாட்டில்நின்று மாமலர்க்கற்பகத்தொத்திழி *
தேனறுபாயுந் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (4)

நாலாம்பாட்டு. ஆனயரித்யாதி. கோதநரான இடையர், வர்ஷார்த்தமாக வத்ஸரந்தோறும் ஒரு திவஸம் இந்த்ரனை ஆராதித்துப்போரக் கடவர்களாய் அதுக்குடலாக அவர்கள், வாசல்கள்தோறும் ஆக்கியெடுத்துச் செல்லுகிறபடியைக் கண்டு, "நீங்கள் செய்கிறதென்?" என்று கேட்க; "வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனுக்குச் சோறிடுகையாயிருக்கும்" என்ன; "நாம்பிறந்து வளருகிறவூரிலே ஒரு த்ரவ்யத்தை ஒருதேவதாந்தரம் கொள்ளுகையாவதென்" என்று நினைத்து அத்தைவிலக்குகைக்காக, "இந்த்ரனாகிறவனெவன், அவனை நீங்கள் கண்டறிவதுண்டோ, அவன்றான் நீங்களிட்ட சோற்றை உண்ணக்கண்டறிவிகோளோ, ஒன்று மறியிகோளாயிருந்திகோள்; ஆனபின்பு, மேகங்களும் வந்துபடிந்து வர்ஷிக்கும்ஸ்தாநமாய், என்றுமொக்கப் பசுக்களுக்குப் புல்லும் தண்ணீருமுண்டாய், நமக்கு மழைக்கும் காற்றுக்கு மொதுங்கிடமாய், கோக்களை வர்த்திப்பிக்கையாலே "கோவர்த்தநம்" என்னும் பேரையுடைத்தாயிருக்கிற இம்மலையன்றோ நமக்குத்தெய்வம், இதின் முன்னே நீங்கள் சமைத்தவையெல்லாம் கொண்டுவந்திடுங்கோள்" என்ன; பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ள இடையரெல்லாரும் திரண்டு இந்த்ரார்த்தமாகக் கல்பித்த உத்ஸவத்தை, முப்பத்துமுக்கோடி

தேவர்களையும் கும்பீடுகொள்ளுமேற்றத்தையுடையராய், தம்மை போரப்பொலிய நினைத்திருக்குமவர்க்கொழிய, அசேதநமாயிருப்பதொரு பர்வதமான கோவர்த்தநத்துக்காம்படி செய்தவனுடைய மலை. அப்படி தன்னபிமாநத்திலே ஒதுங்கினவர்களை அந்யசேஷமாகாதபடி நோக்கி, திருமலையாழ்வார்க்கு சேஷமாக்குகைக்காக அவனெழுந்தருளி யிருக்கிறதேச மென்கை.

வானாட்டிலித்யாதி. ஸ்வர்க்கலோகத்தில் நின்றும், பெரிய பூக்களையுடைத்தான கல்பகத்தினுடைய பூங்கொத்துகளினின்றும் கீழ்நோக்கி ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேனானது ஆருய்க்கொண்டு பரம்பி ஓடாநிற்கு மழகையுடைய திருமாலிருஞ் சோலையென்கை. .... (4)

ஒருவாரணம்பணிகொண்டவன் பொய்கையில் * கஞ்சன்றன்
ஒருவாரணமுயிருண்டவன் சென்றுறையும்மலை *
கருவாரணம் தன்பிடிதுறந்தோட * கடல்வண்ணன்
திருவாணைகூறத்திரியுந் தண்மாலிருஞ்சோலையே. (5)

ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன் பொய்கையில். சாபத்தாலே கஜயோநியிலே பிறந்திருக்கச் செய்தேயும், பூர்வஜந்ம ஸ்ம்ர்தி குலையாமையாலே, மிகவும் பகவத்பக்தியை யுடைத்தாய் திருப்படித்தாமம் பறித்து இட்டுத்திரியாநிற்க, ஜகத்திலே ஒரு பூமலர் கிடையாதபடி வர்ஷாபாவமாய் வரண்டவளவிலே, "எங்கேயொரு பூக்காணலாம்" என்றுதேடித் திரியச்செய்தே "மொய்ம்மாம் பூம்பொழிற் பொய்கை" என்கிறபடியே தூரத்திலே ஒருகுளிர்ந்த சோலையும் பூத்த பொய்கையுமாய்த் தோற்றக்கண்டு ஓடிச்சென்று "உள்ளே துஷ்டஸத்த்வங் கிடக்கிறது" என்றறியாமலிழிந்து 'காமருபொய்கை வைகுதாமரை வாங்கியவேழம்" என்கிறபடியே தன் அபிநிவேசாநுகுணமாக பூவைவாரிப்பறித்துக் கரையிலே யேறுவதற்கு முன்னே' நெடுங்காலமெல்லாம் "நம் சாபமோக்ஷத்துக்கு ஒரு கறையடியாணவல்லோமே" என்று கிடக்கிறதொரு முதலைவந்து காலைப்பிடித்துக்கொள்ளுகையாலே, அது நீர்க்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க, இங்ஙனே நெடுங்காலம் நின்றலைந்து தன்னாற்செய்யலாவதற்றவாறே திருவடிகளை நினைத்துக் கூப்பிட்டதோரானையை, அந்தத்வநி வழியே அதித்வரையோடே அது இடர்ப்பட்டபொய்கையிலே சென்று முதலையின் வாயினின்றும் ஆனையை விடுவித்து, அதின் கையிற்பூ செவ்வி யழியாமல் திருவடிகளிலே இடுவித்துக்கொண்டு அடிமைகொண்டவன். கஞ்சனித்யாதி. "தீயபுந்திக்கஞ்சன்" என்கிறபடியே-துர்ப்புத்தியான கம்ஸன், ஆஸுர ப்ரக்ர்திகளை ப்ரச்சந்நரூபராக்கி வரவிட்டு பஹுமுகமாக நலியப்பார்த்தவளவில், வந்தவர்களொருவரும் விசேஷம் சொல்லவும் மீண்டுசெல்வாரைக் காணுமையாலே, "இனி இதுகொண்டு இவனை வெல்லப்போகாது" என்று விட்டு "வில்விழவுக்கென்று அழைத்து நலியக்கடவோம்" என்று தன்னுடைய மந்த்ரிகளில் அநுகூலரான அக்ரூரரை வரவிட, அவரும் வந்தழைத்துக்கொண்டுபோகாநிற்கச்செய்தே, வழியிலே நலிவதாக மதகரமான த்ரவ்யங்களைத் தீற்றிப் பிச்

சேற்றி "புகுவாய் நின்றபோதகம்'' என்கிறபடியே-புகுகிற வாசலிலே நிறுத்தி வைத்ததோரானையை மதியாமல் சென்று அடர்த்து, அதினுடைய கொம்புகளைப் பிடுங்கி ப்ராணனை முடித்தவன். சென்றுறையும்மலை. தன்னுகப்பெல்லாம் தோற்றும்படி வந்து, "நங்கள் குன்றம் கைவிடான்'' என்கிறபடியே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறமலை. ஆநுகூல்யமுடையதோரானையை ரக்ஷித்து, ப்ராதிகூல்யம் பண்ணின தோரானையை நிரஸித்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே, அநுகூலமான ஆனைகளெல்லாம் வர்த்திக்கும் தேசமாய்த்து. ''மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ்சோலை'' என்னக்கடவதிறே.

கருவாரணம். கறுத்த நிறத்தையுடைய ஆனையானது. தன்பிடிதுறந்தோட இந்நிறத்தைக் கண்ட தன்னுடைய பிடியானது, ''நம்மையொழிய வேறே கலந்து பெற்ற நிறமாயிருந்தது'' என்று ப்ரணய ரோஷத்தாலே தன்னை ஸந்யஸித்துப் புரிந்து பாராமல் கடுநடையிட்டுப்போக. இப்படி இது ஓடப்புக்கவாறே, இது மீளுகைக்கீடான உபாயங்களிலே இழிந்து, ''பெருகுமதவேழம்'' இத்யாதிப்படியே சில உபஹாரங்களைப் பண்ணப்பார்க்க, ''அத்தை உனக்கு வேண்டுவார்க்குக் கொடாய்'' என்று போகப்புக்கவாறே, 'உபாயாந்தரம் பலித்ததில்லை, இனி சரமோபாயத்தை யநுஷ்டிப்போம்'' என்று பார்த்து, கடல்வண்ணன் திருவாணைகூற, அழகர் ஸ்ரீபாதமே போவாயென்ன திரியும். அந்த திவ்யாஜ்ஞைக்கு இளைத்து, போகமாட்டாமல் மீளும். "[illegible] கரிணி! [illegible]'' என்று இவ்வர்த்தாந்தத்தை யருளிச்செய்தாரிறே - ஆழ்வான். தண்மாலிருஞ்சோலையே. தட்பமாவது-ஸகல வஸ்துக்களுக்கும் நின்ற நின்ற நிலைகளிலே தாபத்தை ஆற்றவற்றாயிருக்கை. .... (5)

ஏவிற்றுச்செய்வான் ஏன்றெதிர்ந்துவந்தமல்லரை *
சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோட்சதுரன்மலை *
ஆவத்தனமென்று அமரர்களும்நன்முனிவரும் *
சேவித்திருக்குந் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (6)

ஆரம்பாட்டு. ஏவிற்றுச்செய்வானேன் றெதிர்ந்துவந்தமல்லரை. ஸ்வதந்த்ரராய்வந்து மேல்விழிலிறே, 'முடியாது' என்று கைவாங்கலாவது; கம்ஸனுக்கு பரதந்த்ரராய் வருகையாலே இங்குத்தோற்றூர்களாகில் அவன் அங்கே தோள்களைக் கழிக்குமாய்த்து; ஆனபின்பு, கோழைகளாய்க் கொலையுண்பதில் புகழோடே முடியவமையும் என்று மேலிட்டார்கள். ஏன்றெதிர்ந்து வருகையாவது, "பொரக்கடவோம்'' என்று நெஞ்சிலே துணிந்து பிற்காலியாதே எதிரே நடந்து வருகை; இப்படியிருந்துள்ள மல்லரை. சாவத்தகர்த்த. குற்றுயிராக்கி விடுகையன்றிக்கே பசுங்கலமுடைத்தாற்போலே அநாயாஸேநதகர்த்துப் பொகட்ட. சாந்தணிதோள்சதுரன். கூனி சாத்திவிட்ட சாந்து குறியழியாதே காணும் அவர்களோடு வ்யாபரித்தது, மல்லரோடேகூட ஸர்வாவயவங்களும் பொருந்தி வ்யாபரியாநிற்கச்செய்தே சாத்தின சாந்து குறியழிந்ததில்லை காணும். கூனி

சாத்திவிட்ட வநந்தரத்திலே, பெண்கள், கண்ணாலே இலச்சினையிட்டு விடுகை யாலே இவனாலழிக்கவும் போகாதிறே. அவர்கள் கண்ணாலே யிலச்சினை யிடுகை யாவது- இவன்தோளிலே சேலுங்கயலுமிடுகையிறே. இவன் மல்லரோடே அழித்தானாகிலும் மற்றெங்கேனு மழித்தான் என்றிறே அவர்களிருப்பது. இது அழித்துப்போனானாகில், பின்புபெண்கள் கோஷ்டிக்காளாகானே. மலை. இப்படி ப்ரதிகூலரை நிரஸித்து அநுகூலரையுகப்பிக்குமவன் வர்த்திக்கிறமலை.

ஆவத்தனமென்று. நமக்கு ஆபத்துக்கு ரக்ஷகமான தநமென்றுநினைத்து. அமரர்களும் நன்முனிவரும் சேவித்திருக்கும். உபயபாவநாநிஷ்டரான ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும், ப்ரஹ்மபாவநைகநிஷ்டரான ஸநகாதிமஹர்ஷிகளும் சேவித்துக் கொண்டு இராநிற்கும். "ஆவத்தனம்" என்று ஒருக்கால் நினைத்தால் அதுக்கு பலம் அநவரதம் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கையாய்த்து. தென்திருமாலிருஞ் சோலையே. தென்னென்று- அழகாய், ஸர்வப்ரகார விலக்ஷணமான தேச மென்றபடி. ... ... (6)

மன்னர்மறுக மைத்துனன்மார்க்கொருதேரின்மேல் *
முன்னங்குநின்று மோழையெழுவித்தவன்மலை *
கொன்னவில்கூர்வேற்கோன் நெடுமாறன்தென்கூடற்கோன் *
தென்னன்கொண்டாடுந் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. **மன்னர்மறுக.** அர்ஜுநனுடைய தேரிலே பூண்ட குதிரை கள் தண்ணீருக்குவிடாய்த்து இளைத்தவளவிலே, கடிநஸ்தலத்திலே நீர்நரம்பு அறியுமவனாகையாலே, வாருணாஸ்த்ரத்தை விடுவித்து அங்கே நீரையுண்டாக்கி, குதிரைகளைவிட்டு நீரூட்டி. புரட்டி யெழுப்பிக்கொண்டு போந்து பூட்டிக்கொண்டு வந்து முன்னே நிறுத்தின இத்தைக்கண்ட ராஜலோகமடைய "இவனுடைய பக்ஷபாத மிருந்தபடியால் நாமிவனைவெல்லுகை யென்றென்றுண்டோ" என்று குடல் மறுகும்படியாக. மைத்துனன்மார்க்கு. 'க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ண நாதாஶ்ச பாண்டவா:' என்கிறபடியே தன்னையே ஸர்வமுமாகப் பற்றியிருக்கும் பாண்டவர்களுக்கு. ஒருதேரின்மேல். ஆயுதமெடுக்க வொண்ணாது என்கையாலே, "கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து" என்கிறபடியே உழவுகோலும் கையுமாய் நின்று தேரை நடத்துகிற ஸாமர்த்யத்தாலே தேர்க்காலாலே எதிரிகளை யடங் கலும் நெரித்துப் பொகடும்படி தனக்கு உபகரணமாயுள்ள அத்விதீயமான தேரின் மேலே. முன்னங்குநின்று. ஸாரத்யம் பண்ணுகைக்கு அநுரூபமாக அத்தேரின் முகப்பான அவ்விடத்திலே நின்று. மோழை யெழுவித்தவன். நீர்நரம்பில் விட்ட வாருணாஸ்த்ரத்தின் வழியே கீழுண்டான ஜலமானது குமிழி யெறிந்து கிளரும்படி பண்ணியருளினவன். மலை. இப்படி ஆச்ரித பக்ஷபாதியானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

கொன்னவிலித்யாதி. "உபயஞ்ஜூதி வந்தா ஊநவெங்டாஷுவதி:" என் கிற மலயத்வஜ சக்ரவர்த்தி இத்தேசத்தை உபலாளித்துக்கொண்டு போந்தா னென்னும் ப்ரீதியாலே அவனை ச்லாகிக்கிறார் மேல். கொலைக்குப் பரிகரமென்

னும்படியான கூரிய வேலையுடையனாய், ராஜநீதி குலையாமல் தர்ம யுத்தமே செய்யு மவனாய், தப:பலத்தாலே நித்யம் கங்காஸ்நாநஞ் செய்து வரவல்ல பெருமையை யுடையனாய், பாண்டிமண்டலத்துக்கு ராஜாவாய், கட்டளைப்பட்டு 'நான் மாடக் கூடல்' என்னும் பேரையுடைத்தாயிருக்கும் மதுரைக்கு நிர்வாஹகனாய். தக்ஷிண திக்குக்கு ப்ரதாநனான மலயத்வஜ சக்ரவர்த்தியாலே கொண்டாடப்பட்ட தேச மாய்த்து.—அதாவது-அகஸ்த்யன் வர்த்திக்கிற மலய பர்வதத்திலே சென்று அகஸ்த்ய மஹர்ஷிமுன்னே "தர்மமே நடத்தக்கடவேன்" என்று மலயபர்வதத்தை யெழுதிக்கொடியெடுத்தவன், கங்கையிலே ஸ்நாநம் செய்யப்போகாநிற்கச் செய்தே, * மதிதவழ் குடுமி யளவிலே சென்றவாறே, தேர் வடக்கு ஓடாமல்நின்ற தாய், அவ்விடத்திலே தேரை நிறுத்தி, "இங்கே தீர்த்த விசேஷமும் தேவதா ஸந்நிதியு முண்டாக வடுக்கும்" என்று இறங்கி ஆராய்ந்து பார்த்தவளவிலே, அவ்விடத்திலே அழகர் ஸந்நிதி பண்ணி, "இவ்வாற்றிலே ஸ்நாநம்செய்" என்ன; நாமம் கேட்டு ஸ்நாநம்பண்ண வேண்டுகையாலே "இதுக்குப்பேர் என்" என்று கேட்க; "முன்பே நம்மை ப்ரஹ்மா காலைக்கழுவுகிற காலத்திலே நம் சிலம்பில் நீர் இதிலே தெறித்து 'சிலம்பாறு' என்று இதுக்குப் பேராய்த்து" என்ன; அங்கே ஸ்நாநஞ்செய்து, கங்காஸ்நாநம் தவிர்ந்து இங்கே ப்ரவணனாயிருந்து, அழகர்க்கு வேண்டுமடிமைகளெல்லாம் செய்தான் என்று ஒரு ப்ரஸித்தியுண்டிறே; அத்தை அருளிச்செய்தாராய்த்து. தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. இப்படி அவனாலே கொண்டாடப்பட்டிருப்பதாய் தெற்குத் திக்கிலேயான திருமாலிருஞ்சோலை யென்கை. ... . (7)

குறுகாதமன்னரைக்கூடுகலக்கி வெங்கானிடை *
சிறுகால்நெறியேபோக்குவிக்குஞ் செல்வன்பொன்மலை *
அறுகால்வரிவண்டுகள் ஆயிரநாமஞ்சொல்லி *
சிறுகாலைப்பாடுந் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. குறுகாதமன்னரை. திருமலையைக் கிட்டாத ராஜாக்களை. அநுகூலராய்ச்சேர்ந்து வாழ்ந்துபோகலாயிருக்க, ப்ரதிகூலராய்ச் சேராதே யிருக்குமவர்களை. கூடுகலக்கி. இருப்பிடத்தைக் குலைத்து. அதாவது - போக்ய போகோபகரண போகஸ்த்தாநங்களெல்லாவற்றாலும் விலக்ஷணமாம்படி அவர்கள் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் நகரிகளிலிருப்பைக் குலைத்தென்கை. வெங்கானிடை. வெவ்விய காட்டின்நடுவே. நிலவனுக்கும் ஸஞ்சரிக்கவொண்ணாதபடியாய்த்து காட்டின் வெம்மையிருக்கும்படி. "வெம்மிஞெளிவெயில் கானகம்" என்கிறபடியே. சிறுகானெறியேபோக்குவிக்கும். கெட்டுப்போம்போது பின்தொடருகிறார்களென்னு மச்சத்தாலே வழியானவிடம்கிடக்க, சிற்றடிப்பாடே நுழைந்துபோம்படியாகப் பண்ணும். செல்வன். இதுக்கடி-ச்ரிய:பதியாகை. அநுகூலரக்ஷணமும் ப்ரதிகூல நிரஸநமும் பண்ணுவது அவளுக்காகவிறே. பொன்மலை. இப்படி யிருந்துள்ள ச்ரிய பதியானவன் வர்த்திக்கிற ச்லாக்யமானமலை. அறுகால் வரிவண்டுகள் ஷட் பதங்களான அழகியவண்டுகள். இத்தால் - இவற்றினுடைய ரூபகுணம் சொல் லிற்று. ஆயிரநாமம்சொல்லிச் சிறுகாலைப்பாடும். "[illegible]" என்

கிற அவனுடைய ஆயிரந் திருநாமங்களையும் ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப்பாடாநிற்கும். தென் திருமாலிருஞ்சோலையே. இப்படியிருந்துள்ள அழகையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலை யென்கை. ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. அந்த தேசவர்த்திகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ பூதங்களினுடைய வர்த்தமிருக்கும்படி சொல்லுகிறது அழகருடைய செயல்போலேயாய்த்து - இவற்றினுடைய செயலுமிருக்கும்படி. அதாவது-ப்ரதிகூலரானவர்களைக் காணப்பொறுதாய்த்து.

சிந்தப்புடைத்துச்செங்குருதிகொண்டு பூதங்கள் *
அந்திப்பலிகொடுத்து ஆவத்தனஞ்செய்யப்பன்மலை *
இந்திரகோபங்கள் எம்பெருமான்கனிவாயொப்பான் *
சிந்தும்புறவிற் றென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (9)

சிந்தப்புடைத்து. சிதறப்புடைத்து. ஆஸ்திகராய், த்யாஜ்யோபாதேய விவேகமுடையராய், அழகரளவிலும் திருமலையாழ்வாரளவிலும் ப்ரேமமுடையராய் வர்த்திக்குமவர்களைக் கண்டால் அவர்கள் ஸந்நிதியில் நில்லாதே அஞ்சலிவந்தநாதிகளைப் பண்ணித் தந்தாமைக்கொண்டு மறைந்துவர்த்தித்து, நாஸ்திகராய் த்யாஜ்யோபாதேய விவேகசூந்யராய், தேஹ போஷணாதிகளைப் பண்ணி ஸ்வைரம்ஸஞ்சரித்துத்திரியும் ப்ரதிகூலஜநங்களை, தாந்தாம் ஸஞ்சரிக்கிற தேசத்திலே காலத்திலே கண்டால், அவயவங்கள் சிதறவடித்துக் கொன்று பொகடாநிற்குமாய்த்து. செங்குருதிகொண்டு. தாந்தாம் அடித்துக்கொன்றவர்களுடைய தேஹத்தில் நின்றும், செவ்வியிலே சிவந்து புறப்படுகிற ரக்தத்தைக்கொண்டு. பூதங்கள். பூதயோநியாயிருக்கச் செய்தேயும், வைஷ்ணவநாமரூபங்களோடு கூடி, பகவத் பாகவத பக்தியுக்தங்களாய்க் கொண்டுதிரியும் பூதங்களானவை. அந்திப்பலிகொடுத்து. "[illegible]" என்று ஸமர்ப்பித்த கண்டாகர்ணனைப்போலே, தங்களுடையஜாத்யுசிதமாக ஜீவிக்குமத்தை, ஸந்த்யாகாலங்களிலே ஆராதநரூபேண ஸமர்ப்பித்து. ஆவத்தனம்செய். தங்களுக்கு ஆபத்துக்கு ரக்ஷகமான தநமாகநினைத்து ஸேவித்துக்கொண்டு போரும்படியிருக்கிற. அப்பன் மலை. ஸர்வகாரண பூதனானவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமலை. "அப்பன்" என்றது - இவற்றுக்கும் இப்படி கிட்டிவர்த்திக்கலாம்படி யிருக்கிறது காரண பூதனை குடற்றுடக்காலேயென்னுமிடம் தோற்ற.

இந்திரகோபங்கள். சிவந்த நிறத்தை யுடையவாய், "இந்த்ரகோபம்" என்கிற நாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ஜந்துக்களானவை. எம்பெருமான்கனி வாயொப்பான். ஸர்வ ஸ்வாமியான அழகருடைய, கொவ்வைக்கனி போலேயிருக்கிற திருவதரத்துக்குப் போலியாம்படி. சிந்தும்புறவில். கண்டவிடமெங்கும் சிதறிப்பறக்கும் பர்யந்தத்தையுடைய. "சிந்துரச்செம்பொடிப்போல் திருமாலிருஞ்சோலையெங்கும் இந்திரகோபங்களேயெழுந்தும் பரந்திட்டன" என்ருரிறே இவர்திருமகளாரும். தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. இப்படியிருந்துள்ள அழகையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலையென்கை. .... (9)

எட்டுத்திசையும் எண்ணிறந்தபெருந்தேவிமார் *
விட்டுவிளங்க வீற்றிருந்தவிமலன்மலே *
பட்டிப்பிடிகள் பகடுறிஞ்சிச்சென்றுமாலேவாய் *
தெட்டித்திளேக்குந் தென்றிருமாலிருஞ்சோலேயே* (10)

பத்தாம்பாட்டு. எட்டுத்திசையும். எட்டுதிக்கிலும். எண்ணிறந்த பெருந் தேவிமார். அஸங்க்யாதராய், ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் வந்த பெருமையையுடையவராய், சாஸ்த்ரோக்தமான ப்ரகாரத்திலே பரிக்ரஹிக்கப் பட்ட தேவிமாரானவர்கள். விட்டுவிளங்க மிகவும் ப்ரகாசிக்க. அதாவது-பார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும் இவர்களுடைய திரளின் ப்ரகாசமேயாயிருக்கை. வீற்றிருந்த. இவர்கள் நடுவே தன்வ்யாவர்த்தி தோற்றும்படி ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே யெழுந் தருளியிருந்த. அதாவது - இத்தனேபேரோடும் பரிமாறுகிறவிடத்தில் ஓரொருத் தரே "என்னேயொழியவறியான், என்னேயொழியவறியான்" என்னும்படி பரிமாறு கையால் வந்த வீறுடைமைதோற்ற விருந்தவனென்கை. விமலன். இப்படி பரிமாறினவிதில் ஸ்வார்த்தப்ரதிபத்தியாகிற தோஷமில்லாதவனென்கை. இவ னுடைய ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களும் ஆச்ரிதரை ரஸிப்பிக்கைக்கு உறுப்பாயிறே யிருப்பது. இப்படியிருந்துள்ள பாரதந்த்ர்யந்தான் ப்ரணயித்வ ப்ரயுக்தமாகை யாலேஇவன்றனக்கு ஏற்றத்துக் குடலாமித்தனேயிறே. மலே. ஏவம்பூதனானவன் இந்த ஸ்வபாவமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி வர்த்திக்கிற மலே.

பட்டிப்பிடிகள். ஸ்வைரஸஞ்சாரிகளான பிடிகளானவை. பகடுறிஞ்சிச் சென்று. *களிற்றுனேயோடே ஸ்பர்சித்துச்சென்று. ஸ்பர்சத்தால் ஸம்ச்லேஷத் தைச் சொல்லுகிறது. "சென்று" என்று-அதிலுண்டான காலதைர்க்யத்தைச் சொல்லுகிறது. மாலேவாய். ராத்ரியிடத்திலே. தெட்டித்திளேக்கும் அந்த ஸம்ச்லேஷரஸம் முற்றிக்களியா நிற்கும். தெட்டல் - முற்றல். திளேத்தல்- களித்தல். தென்திருமாஞ்சோலேயே. இப்படி இருந்துள்ள சிறப்பையுடைய திருமாலிருஞ்சோலேமலே யென்கை. .... (10)

மருதப்பொழிலணி மாலிருஞ்சோலேமலேதன்னே*
கருதியுறைகின்ற கார்க்கடல்வண்ணனம்மான்றன்னே *
விரதங்கொண்டேத்தும் வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன்சொல் *
கருதியுரைப்பவர் கண்ணன்கழலிணேகாண்பர்களே. (11)

மருதமித்யாதி. மருதஞ்சோலேகளாலே அணியப்பட்டிருப்பதாய், "திருமா லிருஞ்சோலே" என்னும் திருநாமத்தையுடைத்தாயிருந்துள்ள திருமலேதன்னே, "தன்னே" என்கையாலே - இதினுடைய போக்யதாதிசயத்தைச் சொல்லுகிறது. கருதியுறைகின்ற. நித்யவிபூதியிலுங்காட்டில் இதுவே நமக்கு வாஸஸ்தானமென்று விரும்பி, "நங்கள் குன்றம் கைவிடான்" என்கிறபடியே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற. கார்க்கடல்வண்ண னம்மான்றன்னே, கருங்கடல்போலேயிருண்டு ச்ரமஹரமான நிறத்தையுடைய ஸ்வாமியானவனே. விரதமித்யாதி. ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான மங்களாசாஸநமே தமக்கு வ்ரதமாகக்கொண்டு திருப்பல்லாண்டு பாடி யேத்துமவ

ரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வாரருளிச்செய்ததை. அன்றிக்கே, அர்ச்சாவதாரம் ''அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோ நீர்" எனப்படும் விஷயமாகையாலே, இவ்விஷயத்தை யேத்தக்கடவோம்'' என்னும் வ்ரதத்தையுடையராய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநரூபேண ஏத்துமென்னவுமாம். கருதியுரைப்பவர். ஸாபிப்ராயமாக புத்திபண்ணி அநுஸந்திக்குமவர்கள். கண்ணன்கழலிணை காண்பரே. அத்யந்தஸுலபனான க்ர்ஷ்ணன் திருவடிகளைக் கண்டநுபவிக்கப் பெறுவர். (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

16-X-90

நான்காம்பத்து – மூன்றாந்திருமொழி – உருப்பிணிநங்கை, ப்ரவேசம்.

கீழிற்றிருமொழியிலே, ராமாவதார குணசேஷ்டிதங்களும் க்ர்ஷ்ணாவதார குண சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அழகர் திருமலையிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறபடியை அநுபவித்துக்கொண்டு, "அவரிலுங்காட்டில் அவர்விரும்பி யெழுந்தருளி நிற்கிற திருமலையே பரமப்ராப்யம்" என்று அநுஸந்தித்து, திருமலையாழ்வாருடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப்பேசி, யநுபவித்தார்; அப்படி அநுபவித்த வளவால் தமக்கு பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மீளவும் அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அழகர் திருமலையில் நிற்கிற நிலையை, கீழ்ச் சொன்ன க்ரமமன்றிக்கே, முகபேதேநபேசி திருமலை வைபவத்தையும் கீழ் உக்த ப்ரகாரமன்றியே, முகபேதேந பலபடியாகப்பேசி யநுபவிக்கிறார் இத்திருமொழியில்.—கீழ் - ராமாவதார குணசேஷ்டிதம் முன்னாக க்ர்ஷ்ணாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அழகர் பக்கலிலே கண்டநுபவித்தார்; இதில் - க்ர்ஷ்ணாவதாரகுண சேஷ்டிதம் முன்னாக ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அவதாராந்தர சேஷ்டிதங்களையுமெல்லாம் அழகர் பக்கலிலே தர்சித்தநுபவிக்கிறார்.

முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகமாறிக் கோத்தவாறே அது விலைபெறுமா போலே, அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களுக்கும் விசேஷஜ்ஞரான விவர்சேர்த்தநுபவிக்கிற வாசியாலே நிறமும் ரஸமுமுண்டாயிருக்குமிறே. ததீயவிஷயத்திலும் விசேஷண பேதத்தாலே விசேஷ்யத்துக்கு ரஸவிசேஷமுண்டாகக் கடவதிறே. ஆக, இது கீழிற்றிருமொழிக்கும் இத்திருமொழிக்கும் முண்டான விசேஷம்.

உருப்பிணிநங்கைதன்னைமீட்பான் தொடர்ந்தோடிச்சென்ற *
உருப்பனையோட்டிக்கொண்டிட் டுறைத்திட்டவுறைப்பன்மலை *
பொருப்பிடைக்கொன்றைநின்று முறியாழியுங்காசுங்கொண்டு *
விருப்பொடுபொன்வழங்கும் வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. (1)

முதற்பாட்டு. உருப்பிணி நங்கைதன்னை. ருக்மிணிப்பிராட்டிதன்னை. ''நங்கை" என்று இவளுடைய குணபூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. அதாவது பித்ராதிகளெல்லாம் புறம்பே கொடுப்பதாக ஸங்கல்பித்து, அதுக்கீடான உத்ஸவமும் நடத்திச் செல்லா நிற்க, அந்த அந்யசேஷத்வத்துக்கு வெருவி ''இவ்வளவிலே க்ர்ஷ்ணன் வந்து கைக்கொண்டிலனாகில் நான் முடிவன்" என்று வ்யவஸிதையாயிருந்த குண

பூர்த்தியிறே. இப்படி அவள் வ்யவஸிதையாயிருக்கிற வளவிலே புறச்சோலே யிலே நின்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை முழக்கி அந்த த்வநியாலே அவளுக்கு ப்ராண ப்ரதிஷ்டையைப்பண்ணி, விரைந்துசென்று கைக்கொண்டு தேரிலேயேற்றிக் கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே. மீட்பான் தொடர்ந்தோடிச்சென்ற. ''இப்படி பலத் திலே கொண்டுபோகையாவதென்'' என்று யுத்தம்பண்ணி மீட்பதாகப் பின்பற்றி யோடிவந்த. உருப்பனேயோட்டிக்கொண்டிட்டு. ருக்மனை ஓட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு தேர்த்தட்டிலேயிட்டு. அதாவது - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்குத் தமையனாகையாலே, "இவனைக்கொல்லில் இவள் முகம் கருகும்" என்று அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து தேர்த்தட்டிலே கட்டியிட்டுவைத்தமையைச் சொல்லுகிறது. உறைத்திட்ட. சிக்கனப் பரிபவித்திட்ட அதாவது - தேஜோவதமாம்படி தலையைச் சிரைக்க முத லான பரிபவங்களைப் பண்ணுகையிறே. உறைப்பன்மலே. ருக்மிணிப் பிராட்டி யைச் சிக்கனக் கைக்கொண்டு, மீட்கவந்த ருக்மனையும் பங்கித்துவிட்ட மிடுக்கை யுடையவன் வர்த்திக்கிற மலே.

பொருப்பிடைக் கொன்றை நின்று. கொன்றைகளானவை மலேயிடத்திலே நின்று. பொன்-முறியாழியும் காசுங்கொண்டு. பொன்னுலுண்டான முறிந்த மோதிரத்தையும் காசையுங்கொண்டு. முறிந்த பொன்மோதிரமும் பொற்காசும் போலே யாய்த்து – இதினுடைய பூவிலுள்ள நரம்பும் இதழுமிருக்கும்படி. விருப்பொடுவழங்கும். இவற்றை விருப்பத்தோடே கொடாநிற்கும். பொன் மோதிரங்களையும் பொற்காசுகளையும் வாரிக்கொண்டு ஆதரத்தோடே பிறர்க்குக் கொடுப்பாரைப்போலே யாய்த்து - இவை பூச்சொரியும்படி. வியன்மாலிருஞ் சோலேயதே. இப்படி யிருந்துள்ள வளப்பத்தை யுடைத்தாகையாலே விஸ்மயநீய மாய், ''திருமாலிருஞ்சோலே'' என்னும்பேரை யுடைத்தாயிருக்கிற வதுவே. அது வென்று - ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. ... ... (1)

கஞ்சனுங்காளியனுங் களிறுமருதுமெருதும் *
வஞ்சனேயின்மடிய வளர்ந்தமணிவண்ணன்மலே *
நஞ்சுமிழ்நாகமெழுந்தணவி நளிர்மாமதியை *
செஞ்சுடர்நாவளேக்குந் திருமாலிருஞ்சோலேயதே. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. கஞ்சனித்யாதி. *சாது சனத்தை நலியும் கம்ஸனும் பசுக்களும் இடையரும் தண்ணீர் குடிக்கிற பொய்கையை விஷத்தாலே தூஷித்துக் கிடந்த காளியனும், ''புகுவாய்நின்ற போதகம்'' என்கிறபடியே கம்ஸனுடைய க்ர்ஹத்துக்குப்புகுகிற வழியிலேநின்று நலியத்தேடின ஆனேயும், தவழ்ந்து போகாநிற்க, வழியிலே நலிவதாக நின்ற யமளார்ஜுநமும், ''வம்பவிழ்கானத்து மால்விடை'' என்கிறபடியே - காட்டிலே நலிவதாகவந்த அரிஷ்டனுகிற ரிஷபமும். வஞ்சனேயின்மடிய வளர்ந்த. தந்தாம் வஞ்சனைகளாலே தாந்தாம் முடியும்படியாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்த. காளியனுக்கு வஞ்சநமும் மடிவும் – ஆத்மா பஹாரமும் அபிமாந பங்கமுமாகக்கடவது. மணிவண்ணன் மலே. இப்படி விரோதி கள் * தேயவளர்ந்தவன் நீலரத்நம்போன்ற வடிவோடே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலே.

நஞ்சித்யாதி. * மதிதவழ்குடுமி ப்ரதேசத்திலே, நஞ்சையுமிழ்ந்து பசித்துக்
டக்கிற மாசுணமானது, அந்தச் சிகரத்தின்மேலே தவழுகிற குளிர்ந்த பூர்ண
ந்த்ரனை, தனக்கு ஆமிஷமாகக்கருதி கிளர்ந்துகிட்டி, சிவந்த தேஜஸ்ஸையுடைத்
தான நாவாலே அவனை அளையாநிற்கும் திருமாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே –
ணிவண்ணன்மலை. .... (2)

மன்னுநரகன்றன்னைச் சூழ்போகி வளைத்தெறிந்து *
கன்னிமகளிர்தம்மைக் கவர்ந்தகடல்வண்ணன்மலை *
புன்னைசெருந்தியொடு புனவேங்கையுங்கோங்கும்நின்று *
பொன்னரிமாலைகள்சூழ் பொழில்மாலிருஞ்சோலையதே. (3)

மூன்ரும்பாட்டு. மன்னுநரகன்றன்னை. "ஆள்வலியாலும் தோள்வலியாலும்
நமக்கோ ரலைச்சலில்லை" என்று ப்ரதிஷ்டிதனுயிருந்த நரகாஸுரனை, அதவா,
விபரீதத்திலே நிலைநின்ற நரகாஸுரனை யென்னவுமாம். அதாவது - தேவர்களை
படர்த்து. தேவஸ்த்ரீகளைப் பிடித்து, அதிதியினுடைய குண்டலமளவாகப்
பறித்துக்கொண்டுபோந்து குடியிருக்கமாட்டாமல் இந்த்ரன்வந்து ஸ்ரீமத்
த்வாரகையிலே கூப்பிடும்படி பண்ணினவனிறே. சூழ்போகிவளைத்தெறிந்து.
இந்த்ரன் வந்து விண்ணப்பஞ்செய்த வநந்தரம், "இனி யிவனை நிரஸிக்கக்
கடவோம்" என்று நிரஸிக்கும்ப்ரகாரமும் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்து ஸத்ய
பாமைப் பிராட்டியோடேகூடப் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு திருவாழி
தொடக்கமான திவ்யாயுதங்களோடே ப்ராக்ஜ்யோதிஷ புரத்திலே எழுந்தருளி,
தப்பவொண்ணுதபடி அவனை வளைத்துக்கொன்று. சூழ்ச்சியாவது – விசாரம்;
வளைத்தல் - போக்கறுத்தல்; எறிதல் - சேதித்தலாய், திருவாழியாலே யறுத்துப்
பொகட்டமையைச் சொல்லுகிறது. கன்னிமகளிர் தம்மைக் கவர்ந்த. அவன்ருன்
பாணிக்ரஹணம் பண்ணுவதாக அங்கு மிங்கும் தெரிந்து பொறுக்கிக்கொண்டு
வந்து திரட்டிவைத்த கந்நிகைகளான பதினுருயிரத்தொரு நூறு ஸ்த்ரீகளையும்
கைக்கொண்டுபோந்து, ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலே பாணிக்ரஹணம் பண்ணி தனக்கு
தேவிமாராக்கியருளின. கடல்வண்ணன்மலை. நரகவதம்பண்ணி இந்த்ராதிதேவர்
களை ரக்ஷிக்கையாலும், அவன் திரட்டிவைத்த கந்நிகைகளைக் கைக்கொண்டு
திருமணம் புணர்ந்து அவர்களை உகப்பிக்கையாலு முண்டான ஹர்ஷத்தாலே,
கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையனு யிருந்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

புன்னையித்யாதி. பொற்கென்ற பூக்களை யுடைத்தான புன்னையும் செருந்தி
யும் புனத்திலுண்டான வேங்கையும் கோங்கும் ஒழுங்குபட நின்று பூக்கையாலே,
திருமலையாழ்வார்க்குப் பொன்னரிமாலைகள் சுற்றிறுற்போலே யிருக்கும் பொழில்
களையுடைய மாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே—கடல்வண்ணன்மலை. ... (3)

மாவலிதன்னுடைய மகன்வாணன்மகளிருந்த *
காவலைக்கட்டழித்த தனிக்காளைகருதும்மலை *
கோவலர்கோவிந்தனைக் குறமாதர்கள்பண்குறிஞ்சி *
பாவொலிபாடிநடம்பயில் மாலிருஞ்சோலையதே. (4)

நான்காம்பாட்டு. மாவலியித்யாதி. மஹாபலிபுத்ரனான பாணனுடைய மகளான உஷை யிருந்த. இத்தால் அவளுக்கு பிதாவாய் அபிமாநியானவனுடைய பலமும், அவன் இவளுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கீடாக வைத்த அரணும் தோற்றுகிறது. காவலைக்கட்டழித்த. அவளிருந்த கந்யாக்ர்ஹத்தில் பிதாவானவன் செய்துவைத்த காவலையெல்லாவற்றையும், பேரனான அநிருத்தாழ்வானுக்காகச் சென்று, அரணழித்த. அதாவது அநிருத்தாழ்வானைச் சிறைவைத்த நிமித்தமாகவிறே வாணபுரத்துக்கெழுந்தருளி வாணனை ஜயித்தது. அவனை ஜயித்த பின்பிறே உஷை அநிருத்தனுக்கு சேஷமாய்த்து. அத்தைப்பற்ற—"காவலைக் கட்டழித்த" என்கிறது. தனிக்காளை கருதும்மலை. "காமனைப்பயந்தகாளை" என்னுமாபோலே, காமனைப் பெற்றபின்பும் அத்விதீயமான யௌவநத்தையுடையனாயிருந்தவன், "பரமபதத்திலுங்காட்டில் இதுவே நமக்குவாஸஸ்த்தாநம்" என்று கருதி நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

கோவலர் கோவிந்தனை. கோரக்ஷணம் பண்ணுகிற ஜாதியிலே பிறந்து அவர்களிலே ஒருவனாய், கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினவனை. குறமாதர்கள். குறப்பெண்களானவர்கள். பண்குறிஞ்சிப்பாவொலிபாடி நடம்பயில்மாலிருஞ்சோலையதே. குறிஞ்சிப்பண்ணோடே கூடின பாட்டுக்களாலே ஒலிபெறப்பாடி, அப்பாட்டுக்கநுரூபமான ந்ர்த்தத்தைப் பண்ணாநின்றுள்ள மாலிருஞ்சோலையாகிறவதுவே—தனிக்காளை கருதும்மலை. ... ... (4)

பலபலநாழஞ்சொல்லிப் பழித்தசிசுபாலன்றன்னை *
அலைவலைமைதவிர்த்த அழகனலங்காரன்மலை *
குலமலைகோலமலை குளிர்மாமலைகொற்றமலை *
நிலமலைநீண்டமலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. பலபலவித்யாதி. பலபல குற்றங்களைச் சொல்லி நிந்தித்த சிசுபாலன்றன்னை. இவன் சொல்லும் தோஷங்கள் அநுகூலர்வாக்கால் சொல்லத்தக்க தல்லாமையாலே "நாழ்" என்கிறது. நாழ்—குற்றம். அதுதனக்கு ஒரு ஸங்க்யை யில்லாமையாலே "பலபல" என்கிறது. அதுதன்னை நெஞ்சால் நினைத்திருக்கு மளவன்றிக்கே, பிறரறியும்படி வாய்விட்டுச் சொல்லுவதே! என்று "சொல்லி" என்கிறது. "கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மை வசவுகளே வையும்" என்றாரிறே—ஆழ்வார். அதாவது—பகவந்நிந்தைக்கு ஜீவநம் வைத்துக் கேட்குமவர்களுடைய செவிக்கும் சுடும்படியான தண்ணிய வசவுகளே சொல்லி வைகை. "சேட்பால்பழம்பகைவன்" என்று அதுக்கடியும் அருளிச்செய்தாரிறே அவர்தாமே;, அதாவது - ஹிரண்யராவணஜந்மங்களே துடங்கி மிகவும் ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டுவருகிற பழையதான பகையை யுடையவனென்றபடி. இவன் ஒரோஜந்மங்களிலேபண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கு ஓரளவில்லையிறே. அவ்வவ ஜந்மங்களிலுண்டான காலத்தின் மிகுதியையும், பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்தினுடைய மிகுதியையும், இவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது - பகையினுடைய பழைமையாலே. அந்தவாஸனையாய்த்து - இந்த ஜந்மத்தில் இவன் இப்படி நிந்தைபண்ணித் திரிகைக்குஹேது. இப்படி இவன் செய்து திரிந்த கொடுமையை

நினைத்திறே "சிசுபாலனை" என்னாதே, "தன்னை" என்று இவர் ஊன்றியருளிச் செய்தது. அலைவலைமைதவிர்த்தவழகன். சரமதசையிலே தன்னழகைக்காட்டித் தன்னளவில் த்வேஷத்தை மாற்றுகையாலே, "தான்" என்றால் நிந்தித்துக் கொண்டுதிரியும் அலைவலைத்தனத்தைப் போக்கி ரக்ஷித்தவன். அலங்காரன்மலை. இப்படியிருந்துள்ள அழகுக்குமேலே * முடிச்சோதிப்படியே உண்டான அலங்காரத்தையு முடையவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருமலை.

குலமலை. * தொண்டக்குலத்துக்குத் தலையானமலை. கோலமலை. அழகர்க்கும் ஆச்ரிதர்க்கும் அநவரதாநுபாவ்யமான அழகையுடைய மலை. குளிர்மாமலை. ரக்ஷகனானவனுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கம் பெருமையால்வரும் தாபத்தையும், ரக்ஷ்யபூதரான விவர்களுக்கு ரக்ஷகனைப் பெருமையால்வரும் தாபத்தையும் ஆற்றும்படியான குளிர்த்திமிக்கிருக்கிறமலை. கொற்றமலை. தன்னபிமாநத்திலே ஒதுங்கினாரை ஸம்ஸாரம் மேலிடாதபடி நோக்கும் வெற்றியையுடைத்தான மலை. நிலமலை. மணிப்பாறையாயிருக்குமளவன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கும் புஷ்பபல த்ருமாதிகளாய் முளைக்கவும், "முளைக்கவேணும்" என்று பரார்த்திக்கைக்கும் யோக்யமான மலை. நீண்டமலை. பரமபதத்துக்கும் ஸம்ஸாரத்துக்கும் இடைவெளியற்று ஒரு கோவையாம்படியான ஓக்கத்தை யுடையமலை. இப்படியிருக்கிற திருமாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே - அலங்காரன்மலை. .... (5)

பாண்டவர்தம்முடைய பாஞ்சாலிமறுக்கமெல்லாம் *
ஆண்டங்குநூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல்வைத்தவப்பன்மலை *
பாண்டகுவண்டினங்கள் பண்கள்பாடிமதுப்பருக *
தோண்டலுடையமலை தொல்லைமாலிருஞ்சோலையதே. (6)

ஆரும்பாட்டு. பாண்டவரித்யாதி. பாண்டுபுத்ரர்களுடைய மஹிஷியாய், பாஞ்சாலராஜ புத்ரியாயிருக்கிறவளுடைய மறுகுதலெல்லாவற்றையும். இத்தால்- இவள் புகுந்தவிடத்தின் பெருமையும் பிறந்தவிடத்தின் பெருமையும் பார்த்தால், இம்மறுக்கம் வருகைக்கு யோக்யதை யில்லாதவளென்கை. "பாண்டவருடைய" என்னாதே, "தம்முடைய" என்றது - ஒரொருத்தரே தன்னைரக்ஷிக்கைக்கீடான சக்திமான்களானவர்களை பர்த்தாக்களாக உடையவளென்று தோற்றுகைக்காக. ஆனால், இவர்கள்தான் இப்படி இவளைரக்ஷியாமல் மறுகவிட்டிருப்பானென்னென்னில்; "பொய்ச்சூதில் தோற்ற பொறையுடைமன்னர்" என்கிறபடியே க்ர்த்ரிம த்யூதத்திலே இவளையும் தோற்றவர்களாகையாலே தர்மபீருக்களாய்ச் செயயலாவதற்று, தங்கள் பொறையாலே நிலத்தைக்கீறி யிருந்தார்களித்தனையிறே. ஸந்நிஹிதரான பர்த்தாக்கள் கைவாங்கியிருக்கையாலும், பிதாவானவன் அஸந்நிஹிதனாகையாலும், தான் அபலையாகையாலும், ப்ரபலரானவர்கள் நலிகையாலும் வந்த மறுக்கமிறேயிது. "மறுக்கமெல்லாம்" என்றது - "அந்தகன் சிறுவனரசர்தமரசற்கிளையவ னணியிழையைச் சென்று எந்தமக்குரிமை செய்யென" என்கிறபடியே குருடன் பெற்ற பிள்ளையாகையாலே அறிவுகேடு வழிவழியாய், பிதாவானவன் கண்ணஞ்சவளர்க்க வளருகையன்றிக்கே, தான் கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவனாய், அதுக்குமேலே, ராஜராஜனான துர்யோதநனுக்குப் பின்பிறந்தவனாய்

அவன் கொண்டாடி வளர்த்த செருக்காலே தீம்பிலே தகணேறின துச்சாஸநனாகிற முரட்டுப்பையல், மஹோத்ஸவமாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் ஆர்த்தவ தோஷயுக்தையாயிருக்கிறவள் பக்கலிலே கிட்டி. "சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள், நீ போந்து எங்களுக்கு இழிதொழில் செய்" என்று சொல்ல; அவள் "[illegible] [illegible]" என்ற வளவிலும், விடாதேமயிரைப்பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோந்து மஹாஸபையிலே நிறுத்தி, பரிபவோக்திகளைப்பண்ணி வஸ்த்ரத்தை அபஹரித்துச்செய்கிறபோது அவள் பட்டமறுக்கங்கள் அநேகமாகையாலே. — ஆண்டு. அவை யெல்லாவற்றையும் ஒன்றொழியாமல் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்து. அங்கு நூற்றுவர்நம் பெண்டிர்மேல்வைத்த. அவள் பரிபவப்பட்ட அத்தசையிலே அவளைப்பரிபவிப்பித்த துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவருடையவும் ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலேயாம்படி பண்ணின. "சந்தமல் குழலாளலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிரு மெய்தி" என்றாரிறே - திருமங்கையாழ்வாரும். இனி நூலிழந்ததிறே இவளில் அவர்களுக்கேற்றம். அப்பன். சரணாகதையான த்ரௌபதிக்குச் செய்த உபகாரம் தமக்குச் செய்ததாக நினைத்து "அப்பன்" என்கிறார்; ஆச்ரிதரிலே ஒருவர்க்குச் செய்தது தமக்குச் செய்ததாக நினைத்திராதவன்று பகவத்ஸம்பந்தம் இல்லையாகக்கடவதிறே. மலை. இப்படியிருக்கிற உபகாரகனானவன் ஆச்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

பாண்டகு வண்டினங்கள் பாண்-பாட்டு. பாட்டுக்குத்தகுதியான வண்டினங்கள். அதாவது - பிறப்பே பிடித்து பாட்டேயொழிய வேறொன்றறியாததாயிருக்கை. பண்கள் பாடி மதுப்பருக. ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே நாநாவான பண்களைப் பாடிக்கொண்டு மதுபாநம் பண்ணிச் செல்லும்படியாக. தோண்டலுடையமலை. திருச்சோலைகள் ஒருகாலும் வாடாமல் நித்யவஸந்தமாய்ச் செல்லும்படி ஊற்றுடைத்தான மலை. தொல்லைமாலிருஞ்சோலையதே. திருவனந்தாழ்வானே திருமலையாழ்வாராய் வந்து நிற்கையாலே, அநாதியாய்க்கொண்டு பழையதாய் மாலிருஞ்சோலையென்னும் திருநாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிற வதுவே-அப்பன்மலை. தோண்டல்-ஊற்று. ... . (6)

கனங்குழையாள்பொருட்டாக் கணைபாரித்து * அரக்கர்தங்கள்
இனங்கழுவேற்றுவித்த எழில்தோளெம்மிராமன்மலை*
கனங்கொழிதெள்ளருவி வந்துசூழ்ந்தகன்ஞாலமெல்லாம் *
இனங்குழுவாடும்மலை யெழில்மாலிருஞ்சோலையதே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. கனங்குழையாள் பொருட்டா. கனம் - பொன். பொன்னாலே செய்யப்பட்ட காதுப்பணியையுடையவள் காரணமாக. இவள் காதும் காதுப்பணியுமான சேர்த்தி எப்போதும் பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே கிடக்கும்போலே காணும்; "[illegible]" என்று இவர்தம்முடைய காதுப்பணியும் முகமுமான சேர்த்தியை அநுகூலர்காண ஆசைப்பட்டிருக்குமாபோலே. கணைபாரித்து. அவளைப் பிரிந்தநாள் தொடங்கி, நினைத்த நினைத்தபோதெல்லாம் பிரித்தவர்களை நிரஸிக்கையிலுண்டான கறுவுதலாலே

திருச்சரங்களைத் தெரிந்து பரப்பிப் பாரித்துக் கொண்டிருந்தென்னுதல். அன்றிக்கே, யுத்த காலந்தன்னிலே "வாளிபொழிந்த" என்கிறபடியே திருச்சரங்களை யுத்தபூமியெங்கும் பரப்பி யென்னுதல். அரக்கர் தங்களினம் கழுவேற்றுவித்த. ராக்ஷஸருடைய திரளை, * கூர்வாயம்புகளான கழுக்களிலே ஏற்றுவித்த. கழுப்போலே உடலைப்பிளந்து மறுபாடுருவ நிற்கையாலே, அம்பை "கழு" என்கிறது. அன்றிக்கே, "கழுகேற்றுவித்த" என்று பாடமாகில், ராக்ஷஸருடைய திரளைக் கொன்று கழுகுகளேறி ஜீவிக்கும்படி பண்ணினவனென்கை. ஏழில்தோளெம்மிராமன்மலை. வீரஸ்ரீயால் வந்த அழகையுடைத்தான தோளையுடையனாய், ஜநகியான பிராட்டிக்கு உதவுகையாலே அவளுடைய ப்ரஜைகளான நமக்கெல்லாம் உபகாரகனாய், அழகாலும் குணங்களாலும் ஸர்வரையும் ரமிப்பிக்கையாலே "ராமன்" என்னும் திருநாமத்தை யுடையவன், அவதாரத்திற் பிற்பாடர்க்கும் உதவுகைக்காக எழுந்தருளி நிற்கிற மலை.

கனங்கொழிதெள்ளருவி. பொன்னைக்கொழித்துக்கொண்டு வாராநின்றுள்ள தெளிந்த அருவியிலே. வந்துசூழ்ந்தகல் ஞாலமெல்லாம். பரப்பையுடைத்தான பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும் வந்து சூழ்ந்து கொண்டு. இனங்குழுவாடும்மலை. திரள் திரளாக தீர்த்தமாடாநிற்கும் மலையான. எழில்மாலிருஞ்சோலையதே. ஸர்வப்ரகார விலக்ஷணமா யிருந்துள்ள மாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே - இராமன் மலை. .... (7)

எரிசிதறுஞ்சரத்தால் இலங்கையினை * தன்னுடைய
வரிசிலைவாயிற்பெய்து வாய்க்கோட்டந்தவிர்த்துகந்த *
அரையனமரும்மலை அமரரொடுகோனுஞ்சென்று *
திரிசுடர்சூழும்மலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. எரிசிதறும்சரத்தால். நெருப்பைச் சிதறுநின்றுள்ள அம்பாலே. தொடுத்துவிடும்போதாய்த்து "அம்பு" என்றறியலாவது. தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச் சொரிந்து கொண்டாய்த்துத் தைப்பது. "[Grantha]" என்றுனிறே. அதாவது - எதிரிகள் மேலேபடும்போது ஜ்வலித்த அக்நியோடு துல்யங்களாயிருக்கு மென்கை. இலங்கையினை. அந்தகனுங்கூட ப்ரவேசிக்க அஞ்சும்படியான வூரை. வரங்கொடுத்த ப்ரஹ்மாதிகளும் இவ்வூரின்பேர் கேட்டால் குடல்கரிந்து கிடக்கும்படியாயிறே யிருப்பது. ஆதித்யனும், இவ்வூரில் புழுங்க வுலர்த்துகை முதலானவற்றுக்கு வேண்டுமளவு தன் கிரணங்களை ப்ரகாசிப்பித்து. நடுங்கியொடுங்கிக் கொண்டிறே போருவது; ஆகையாலிறே, ராவணன் பட்டுக்கிடக்கிறபோது, மண்டோதரி-"[Grantha]" என்றது. இப்படியிருக்கிற வூரையாய்த்து மநுஷ்ய ரூபமாய் நின்று சரங்களாலே யழியச் செய்தது. தன்னுடைய வரிசிலை வாயில்பெய்து. தனக்கு அஸாதாரணமாய், அழகுக்குடலான வரியையுடைத்தாயிருந்துள்ள ஸ்ரீசார்ங்கத்தினுடைய வாயிலேபுகுவித்து. வில்லுக்கு வாய் - அம்பிறே. வாயான அம்பிலே புகும்படி ப்ரவேசிப்பித்து. ஸர்ப்பம் நாவாலே விழுங்குமாபோலேயாய்த்து-வில்லும் அம்பாலே க்ரஸிக்கும்படி. இத்தால் - ஈச்வரத்வப் பிடாராலன்றிக்கே, "[Grantha]" என்கிற

அவதாரத்தில் மெய்ப்பாடு தோன்ற நின்று. அம்புகளாலே அழியச்செய்தபடி சொல்லுகிறது. வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து வாக்கின், கோடுதலுண்டு - விலங்குதல், அத்தைத்தவிர்த்தானுய்த்து. "ந நமெயடி" என்றிருந்த விருப்பைத் தவிர்த்தானுய்த்து. ["கஊரதிசு"] இவர் தம்மை இதரஸஜாதீயராக்கி வைக்கையாலே "மநுஷயர்" என்றேயிருந்தான். "இவரேயன்றிக்கே, 'ஈச்வரன்' என்று சொல்லுகிறவவன்றான் வந்தாற்றான் வணங்குவனே" என்றானிறே. ஸ்வரூபம் கைபுகுந்தால் "ந: ஐ தெதூவவாதி ந:" என்றாய்த்திருப்பது; "மம" என்றிருக்கையாய்த்து ஸ்வரூபவிரோதி. அநுகூலபாஷணம் பண்ணுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, "எனக்கு" என்ற பேச்சில் விலங்குதலைத் தவிர்த்தானுய்த்து. உகந்த அரையன். ஈரரசு தவிர்த்த பின்பு உகந்தபடி. இவன்றான் "எனக்கு" என்றிருக்குமத்தைத் தவிர்த்தோமாகில், இனி நம்மதேயன்றோவென்று இனியனானன்; இவன் "என்னது" என்றிருக்குமது தவிர்ந்தால், பின்பு உள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிருக்குமிறே. அரையன். இவன்பக்கல் அல்பாநுகூல்ய மமைகிறது உடையவனுகையிறே. இவன் ப்ராதிகூல்யத்தினின்றும் நிவர்த்தனான வளவுகொண்டு உகக்கும்படியாய்த்து ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தம் இருப்பது. அமரும்மலை. இப்படியிருக்கிறவன், பின்பு எல்லாருடையவும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் போக்கி ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிறமலை.

அமரராடுகோனும். தேவர்களோடே கூட அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனும். திரிசுடரும். லோகோபகாரமாக பகவதாஜ்ஞையாலே இரவுபகல் வெளிச்செறிப்பைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள சந்த்ர ஸூர்யர்களும் கீழ்ச்சொன்ன அபிசப்தம் இங்கும் கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது. சென்று - சூழும்மலை. வந்து, தந்தாமுடைய ஸ்த்தைர்யார்த்தமாக ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணா நிற்கும்மலை. தங்களை நெருக்கிக்கொண்டுதிரிந்த ராவணனை நிரஸித்த உபகாரஸ்ம்ர்தியாலும் வந்து ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணா நிற்பர்களிறே. திருமாலிருஞ்சோலையதே. இப்படியிருந்துள்ள திருமாலிருஞ்சோலை யாகிறவதுவே - அரையனமரும் மலையென்கை. .... (8)

கோட்டுமண்கொண்டிடந்து குடங்கையில்மண்கொண்டளந்து *
மீட்டுமதுண்டுமிழ்ந்து விளையாடும்விமலன்மலை *
ஈட்டியபல்பொருள்கள் எம்பிரானுக்கடியுறையென்று *
ஓட்டருந்தண்சிலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலையதே. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. கோட்டுமண் கொண்டிடந்து. ஹிரண்யாக்ஷனாலே தள்ளப்பட்டு ப்ரளயகதையான பூமியை, நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இருயாத வராஹவேஷத்தைக் கொண்டுபுக்குஅண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்துத் திருவெயிற்றிலேகொண்டு. குடங்கையில் மண்கொண்டளந்து. பின்பு மஹாபலியாலே அபஹ்ருதையாய் அந்யசேஷப்பட்டுக் கிடந்த பூமியை, சரணாகதனான இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கைக்காக வாமநவேஷ பரிக்ரஹத்தைப் பண்ணி அர்த்தியாய்ச் சென்று "தன்குடங்கை நீரேற்றான்" என்கிறபடியே கொடுத்து வளர்ந்தகையைக் கொண்டு நீரேற்று பரிக்ரஹித்து, கையிலே நீர்விழுந்தவநந்தரம் திருமேனியை வளர்த்து எல்லை நடப்பாரைப்போலே திருவடிகளாலே யளந்து. மீட்டுமதுண்டு

மிழ்ந்து. திரியவும் அவாந்தர ப்ரளயத்திலே அழியப்புக, "பெருவெள்ளமுண்ணு மல் தான்விழுங்கி" என்கிறபடியே அந்தபூமியைத் தன் திருவயிற்றிலே வைத்து நோக்கி ப்ரளயாநந்தரம் வெளிநாடுகாண வுமிழ்ந்து. விளையாடும். இப்படி லீலை கொண்டாடும். ஸ்ர்ஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் அவனுக்கு லீலையாயிறே இருப்பது; அத்தைப்பற்ற, ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணின வித்தை லீலையாக அருளிச் செய்கிறார். விமலன். ஹேயப்ரத்யநீகன். அதாவது. "[illegible]" என்கிற திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை இதரஸஜாதீய மாக்குவது, சிறுக்குவது, பெருக்குவதாகா நிற்கச்செய்தே, ஐச்சிகமாகவும் பரார்த்தமாகவும் செய்கையாலே விகாராதி தோஷரஹிதனாயிருக்கை. மலை. ஏவம்பூதனானவன் ஸம்ஸார ப்ரளய கதரை யெடுக்கைக்கும், அந்ய சேஷத்வத்தை யறுத்துத் திருவடிகளின் கீழே யிட்டுக் கொள்ளுகைக்கும், மேல் ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில் அகப்படாதபடி நோக்கு கைக்குமாக எழுந்தருளி நிற்கிறமலை.

ஈட்டிய வித்யாதி. பெருகி வரும்போது திருமலையில் இரண்டருகிலுமுள்ள பதார்த்தங்களையும் வாரிக்கொண்டு வருகையாலே, *பொன் முத்து மரியுகிரும் புழைக்கைம்மாகரிக்கோடும் அகில் குறடும் சந்தனமும் முதலாக, தான் திரட்டின பல பதார்த்தங்களையும், என்னுடைய நாதனானவனுக்குத் திருமுன்காணிக்கை யென்று இத்தை ஸமர்ப்பிக்கையிலுண்டான த்வரையாலே மிகவும் விரைந்து வாராநிற்பதாய், தன்பக்கல் அவகாஹித்தாருடைய ஸகல ச்ரமங்களு மாறும்படி குளிர்ந்திருப்பதான திருச்சிலம்பாற்றையுடைய திருமாலிருஞ் சோலையாகிற வதுதே-விமலன்மலை. .... (9)

ஆயிரந்தோள்பரப்பி முடியாயிரமின்னிலக *
ஆயிரம்பைந்தலைய அனந்தசயனனாளும்மலை *
ஆயிரமாறுகளுஞ் சுனைகள்பலவாயிரமும் *
ஆயிரம்பூம்பொழிலுமுடை மாலிருஞ்சோலையதே. (10)

பத்தாம்பாட்டு. ஆயிரம்தோள்பரப்பி. ஆயிரம் திருத்தோள்களையும் பரப்பிக் கொண்டு. முடியாயிரம் மின்னிலக. திருமுடிகளாயிரமும் திருவபிஷேகத்திலுண் டான ரத்நாதிகளாலே ஒளிவிட. இவ்விடத்தில், "ஆயிரம்" என்றது-ஸஹஸ்ர ஸங்க்யையைச் சொன்னபடியன்று, அநேகத்வ பர்யாயம்; அல்லாதபோது, தோள் கள் ஆயிரமானால் முடிகள் ஆயிரமாகக் கூடாமையாலே. "தாளும் தோளும் முடிக ளும் சமனிலாத பலபரப்பி" என்றாரிறே-ஆழ்வார். ஆயிரம்பைந்தலைய வனந்தசயன னாளும் மலை. இவ்விக்ரஹத்தினுடைய பரப்பெல்லாம் தன்னுள்ளே யடங்கும்படி யாகக் கொண்ட வடிவாகையாலே ஆயிரம் பரந்த தலைகளையுடைய திருவனந்தாழ் வான்மேலே பள்ளிக்கொண்டருளுகிறவன், அந்தத் திருவனந்தாழ்வானோபாதி, தனக்கபிமதமான வாஸஸ்த்தாநமாக அபிமாநித்தாளுகிறமலை. அத்திருவனந் தாழ்வான்றானே திருமலையாழ்வாராய் நிற்கையாலே அப்படி அபிமாநித் தருளக் குறையில்லையிறே.

ஆயிரமித்யாதி. இங்கும் எடுத்தது ஆயிரமாகவருளிச் செய்கிறார்—தம்மு டைய ப்ரேமாதிசயத்தாலும் அவற்றினுடைய பன்மையாலு. ஆயிரமாறுகளும்.

திருச்சிலம்பாறென்றுமிறே கீழ்ச் சொல்லி வந்தது. "சந்தொடு மணியும் அணி மயில் தழையும் தழுவி வந்தருவிகள் நிந்து வந்து" என்கிறபடியே திருமலைப் பரப்பிலே பெருகிவரும் காறுறுகள் அநேகமாயிறே யிருப்பது. அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. சுனைகள்பலவாயிரமும். திருமலைப்பரப்பிலே பார்த்தால், அவ்வாறு கள் நீர் தேங்கி நிற்கும் திருச்சுனைகளும் அப்படி பலவாயிறே யிருப்பது. திரு நாராயணப் பொய்கை, நலந்திகழ் நாரணன், ஆராவமுது என்றாற் போலே சொல் லுகிறவை திருமலையடிவாரத்திலுள்ளவையிறே. மேலும் இப்படி அநேகமுள்ளது கண்டு கொள்வது. ஆயிரம்பூம்பொழிலும் அந்த ஆறுகளின் நீராலும் சுனைகளின் நீராலும் வளர்ந்து ஸர்வகாலமும் பூமாறுமல் செல்லும் திருச்சோலைகளும் அநேக மாயிறேயிருப்பது. "சோலைமலை" என்றிறே திருமலை தனக்கு நிரூபகம். ஆயி மாறுகளு மித்யாதி. "[illegible]" என்றிறே ப்ரமாண ப்ரஸித்தி. உடை இவையெல்லாவற்றையு முடைத்தாயிருக்கிற திருமாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே அனந்தசயனனுளும் மலை. ... . (10)

நிகமத்தில், இத்திருமொழியாலே அழகருடைய வைபவத்தை, தாம் ப்ரகாசிப்பித்தமையை யருளிச்செய்து, இதுக்கு வேறொரு பலம் சொல்லாதே இத்தை யறிகைதானே பலமாகத் தலைக்கட்டுகிறார்.

மாலிருஞ்சோலையென்னும் மலையையுடையமலையை *
நாலிருமூர்த்திதன்னை நால்வேதக்கடலமுதை *
மேலிருங்கற்பகத்தை வேதாந்தவிழுப்பொருளில் *
மேலிருந்தவிளக்கை விட்டுசித்தன்விரித்தனவே. (11)

மாலிருஞ்சோலையென்னும் மலையையுடைய மலையை. திருமாலிருஞ்சோலை யென்னும் திருநாமத்தையுடைய திருமலையை, ஸ்ரீவைகுண்டம் க்ஷீராப்தி தொடக்க மான ஸ்த்தலங்கள் எல்லாவற்றிலும் தனக்கு அபிமதமான வாஸஸ்தலமாக வுடை யனாய், இந்நிலையை விட்டு ஒருகாலுஞ்சலியாமையாலும் வடிவில் பெருமையாலும் போக்யதாதிசயத்தாலும் மலைபோலே யிருக்கிறவனை. நாலிருமூர்த்திதன்னை. ஷாட் குண்ய ப்ரகாசகமாயும் அதிலே இவ்விரண்டு குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாயு மிருந் துள்ள வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபேண நாலுவகைப்பட்டி ருக்கிற பெரிய வடிவுகளை யுடையவனை. "[illegible]" என்றருளிச் செய்தாரிறே ஆழ்வான். அதவா, திருவஷ்டாக்ஷர ரூபியானவனை யென்னவுமாம். "[illegible]" என்னக்கடவதிறே நால்வேதக்கடலமுதை. ரிகாதிபேதத்தாலே நாலுவகைப்பட்டிருந்துள்ள வேதமாகிற ஸமுத்ரத்தில் ஸாரமான அம்ர்தமான வனை; "வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை" என்னுமாபோலே. அன்றிக்கே, 'நால்வேதக்கடலமுது" என்று ஸகல வேதஸாரமான திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லு கிறதாய், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அத்தை இவனைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம்-ப்ரதிபாத்யப்ரதிபாதகபாவ ஸம்பந்தம். இவ் விடத்துக்கு இப்படி பொருளாமிடத்தில், ''நாலிருமூர்த்திதன்னை'' என்கிற விடத்துக்கு முற்பட்ட யோஜனையொன்று மேயாகக்கடவது. மேலிருங்கற்பகத்தை. மேலான பெரிய கல்பகத்தை. இத்தால்-ஸ்வர்க்கத்தில் கல்பகத்தில் வ்யாவ்ர்த்தி சொல்லுகிறது. அதாவது - அந்தகல்பகம் தன்னையொழிந்தவற்றைக் கொடுக்குமித்தனையிறே; இது தன்னையுங் கொடுக்குமிறே. அந்த கல்பகம் அபேக்ஷித்தார்க்கிறே கொடுப்பது; இது அதிகாரியையு முண்டாக்கிக்கொடுக்கும். ஆகையாலிறே ''என்னை யாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம்'' என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்ததும். வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை. வேதாந்தப்ரதிபாத்யங்களான சீரிய அர்த்தங்களுக்கெல்லாம் மேலாயிருந்துள்ள ஸ்வ்யம்ப்ரகாச வஸ்துவானவனை. வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான சீரிய வர்த்தங்களாவன) ''போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா'' ''க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:'' ''ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:'' இத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற தத்த்வத்ரயமும். மேலிருந்தவென்றது. இந்த தத்த்வத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு மேலாயிருந்துள்ளவென்றபடி. அதாவது சேதநாசேதநங்களிரண்டும் ப்ரகாரமாக, தான் ப்ரகாரியாய் ''ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே'' என்னும்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கை. விட்டுசித்தன் விரித்தனவே. இப்படி இருக்கிறவனை, *அரவத்தமளிப்படியே திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே ''விஷ்ணுசித்தன்'' என்னும் திருநாமத்தையுடைய பெரியாழ்வார் விஸ்தரேண அருளிச்செய்தவை. இதுக்கு பலம் சொல்லலாமைக்கடி, இவ்வர்த்தத்தை அறிகிறதுதானே இது கற்கிறதுக்கு ப்ரயோஜனமாகையாலே. .... (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—நான்காந்திருமொழி—நாவகாரியம், ப்ரவேசம்.

கீழ் இரண்டு திருமொழியிலே--ராமக்ர்ஷ்ணத்யவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஸர்வேச்வரன் திருமலையில் நிற்கிற நிலையை அநுபவியா நின்றுகொண்டு அவன்றன் ப்ராப்யத்தில் ப்ரதமாவதியாகையாலே தச்சரமாவதியான திருமலையாழ்வார் பக்கலிலே திருவுள்ளமூன்றி, திருமலையாழ்வாருடைய வைபவத்தை விஸ்தரேணபேசி யநுபவித்து ப்ரீதரானார்; அவ்வளவிலே, ஸர்வேச்வரன் திருமலையில் நிற்கிற நிலையிலுங்காட்டில், * பள்ளியிலோதிவந்த தன் சிறுவனை ப்ரஹ்லாதன், திருநாமஞ்சொன்னதுவே ஹேதுவாக, பிதாவானவன் சத்ருவாய்க் கொண்டு, பஹுமுகமாக நலிய, நலிவுபடுகிற ஆபத்தசையிலே நிருபாதிக பிதாவான பந்தாஸக்தியாலே ''அடுத்ததோருருவாய்'' என்கிறபடியே இரண்டு வடிவைச் சேர்த்துக் கொண்டுவந்து தோன்றி, ப்ரதிகூலனான ஹிரண்யனை நிரஸித்து, பாலனான ப்ரஹ்லாதனை ரக்ஷித்தருளின மஹாகுணம் தோன்றத் திருக்கோட்டியூரிலே எழுந்தருளி நிற்கிற நிலையை இவர்க்கு ப்ரகாசிப்பிக்க; அத்தைக்காண்கையாலும், திருப்பல்லாண்டிலும் * வண்ணமாடத்திலும் செல்வநம்பியோட்டை ஸம்பந்தத்தையிட்டும் க்ர்ஷ்ணவதார கந்தமானது கொண்டும்

தாம் விரும்பி யருளிச்செய்த தேசமாகையாலும், திருக்கோட்டியூரிலே திருவுள்ளம் சென்று அங்கே யெழுந்தருளி நிற்கிறவன்படிகளை யநுபவிக்கிறவிவர், அவ்வநுபவஜநிதஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே, அவன் கொடுத்த கரணங்களைக் கொண்டு அவனை யநுபவித்து வாழலாயிருக்க த்ரிவிதகரணங்களாலும் அவனோடு ஒட்டற்றுத்திரிகிற பாபகாரிகளானவர்களை நிந்தித்தும், ஆத்ம குணோபேதராய் ஆசார்யப்ரேமயுக்தராய் அவ்வாசார்யன் உகக்கும் விஷயமென்று "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியாலே அவன் பக்கலிலே ப்ரவணராய் அவனை அநுபவியா நின்றுள்ள மஹாத்மாக்களை ச்லாகித்தும் செல்லுகிறார்—இத்திருமொழியில்.

திருமங்கையாழ்வாரும் பெரிய திருமொழியில் திருமலையிலெழுந்தருளி நிற்கிற நிலையை யநுபவித்த வநந்தரம், திருக்கோட்டியூரிலெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையையிறே யநுபவித்தது. பெரிய திருமடலிலும், "மன்னனை மாலிருஞ்சோலை மணாளனை" என்று திருமலையில் நிற்கிற நிலையை யருளிச்செய்த வநந்தரம், "கொன்னவிலுமாழிப் படையானைக் கோட்டியூரன்னவுருவினரியை" என்று திருக்கோட்டியூரில் நிற்கிற நிலையையிறே யருளிச்செய்தது. அப்படியே இவரும் திருமலையி லெழுந்தருளி நிற்கிற நிலையை அநுபவித்தவநந்தரம், திருக்கோட்டியூரிலெழுந்தருளி நிற்கிற நிலையை யநுபவிக்கிறார்.

இவர்களிருவருமிறே திருக்கோட்டியூர் விஷயமாக ஒரொரு திருமொழி யருளிச் செய்தவர்களும். ... . (*)

நாவகாரியஞ்சொல்லிலாதவர் நாடொறும்விருந்தோம்புவார் *
தேவகாரியஞ்செய்து வேதம்பயின்றுவாழ்திருக்கோட்டியூர் *
மூவர்காரியமுந்திருத்தும் முதல்வனைச்சிந்தியாத * அப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவன் எங்ஙனம்படைத்தான்கொலோ. (1)

முதற்பாட்டு. நாவகாரியம். நாவுக்கு அகார்யமாவது—சப்தங்கள் நாரத்தளவிலே பர்யவஸிக்கையும், பொய்சொல்லுகையும், பிறர்க்கு க்லேசாவஹமான ஹேதுக்களைச் சொல்லுகையும். ["நாவாயிலுண்டே" இத்யாதி.] அல்லாத திருநாமங்கள் இடையிலே இளைப்பாறவேணும்.

கொங்கிலே திக்குருகைப் பிரான்பிள்ளானெழுந்தருளி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருமாளிகையிலே விட்டவளவிலே பிறந்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.—அனந்தாழ்வான், சரமஸமயத்திலே "பட்டர் உகக்கும் திருநாமமேது" என்று கேட்க; "அழகியமணவாளப் பெருமாளென்கிற திருநாமம்" என்று சொல்ல; இது பர்த்ர் நாம க்ரஹணம் பண்ணுமாபோலே இராநின்றது, ஆகிலும் பட்டர்விரும்பின திருநாமமன்றோ" என்று இத்திருநாமத்தைச் சொன்ன வநந்தரத்திலே திருநாட்டுக்குப்போனார். உடையவரெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே, வடுகநம்பி யருகே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரெழுந்தருளியிருந்து "ஓம் நமோநாராயணாய" என்று இத்தைச் சொல்ல, இத்தைக்கேட்ட நம்பி "நாவகாரியம்" என்று எழுந்திருந்து கடக்கப்போனான். ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் சரமகாலத்திலே

உடையவரெழுந்தருளி, "இப்போது திருவுள்ளத்தி லநுஸந்தாநமேது" என்று கேட்க; "பகவந்நாமங்களாயிருப்பன அநேகம் திருநாமங்களுண்டாயிருக்க, 'திரு வரங்கம்' என்கிற நாலைந்து திருவக்ஷரமும் கோப்புண்டபடியே! என்று நினைத் திருந்தேன் காணும்" என்று அருளிச்செய்ய; அத்தை "ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் விரும்பின திருநாமம்" என்று உடையவர் விரும்பியிருப்பர். "வனதவு தஉஉ" என்று ஈச்வரஸங்கல்பம்; * யாதானும்பற்றி நீங்கும் விரதம் ஸம்ஸாரிகள் வ்ரதம்; "விரதங்கொண்டேத்தும்" என்று முமுக்ஷுக்கள் வ்ரதம்; முமுக்ஷுக்களுக்குக் கூருயிறே அர்ச்சாவதாரமிருப்பது. "அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோநீ ரிந்தளூரீரே" என்னக்கடவதிறே. "எண்ணாதே யிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணோமே" என்று கழித்து, "ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையா ரவரெம்மை யாள்வாரே" என்று அருளிச்செய்தாரிறே. நம்மாழ் வார், "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்று அடிமையை யபேக்ஷித்து, * புகழுநல் லொருவனிலே - வாசிகமான அடிமைசெய்து, * மொய்ம்மாம் பூம்பொழிலிலே - அடிமையிலிழியாதாரை நிந்தித்து, * செய்யதாமரைக்கண்ணனிலே - பகவத்ஜ்ஞா நத்தை யுபதேசித்து, * பயிலும் சுடரொளியிலே - பண்டே திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களைக் கண்டு உகந்தாற்போலே, இவரும், திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளி நிற்கிற ஸர்வேச்வரனை யநுபவித்த வநந்தரம், அவன்திருவடிகளில் அடிமையி லிழியாதே அந்யபரராய்த் திரிகிறவர்களை நிந்தித்து, அவன் திருவடிகளி லடிமை யையுகந்து அவனையநுபவிக்கையே யாத்ரையாயிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைக் கண்டுகக்கிருர்.

நா அகாரியம். ["வாழ்த்துவார் பலராக"] ஸ்ர்ஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் திரு நாமம் சொல்லுகையிறே. நாவகாரியம். நாவுக்கு அகார்யமாவது - அஸத்யம் சொல்லுகிற நாக்காலே பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுகை. "ஆவியையரங்கமாலை எச்சில்வாயால் - தூய்மையில் தொண்டனேன்நான் சொல்லினேன் தொல்லை நாமம் - பாவியேன் பிழைத்தவாறு" என்று - "அயோக்யன் திருநாமம் சொல்லு கையும் பாபபலம்" என்ருரிறே; "திருவாகம் தீண்டிற்றுச்சென்று" என்று - அவனைப்பார்க்குமத்தனையோ, தன்னையும்பார்க்கவேண்டாவோ வென்று திரு வுள்ளத்தை கர்ஹித்தாரிறே. "கொடுமாவினையேன்" என்று - *பொய்ந்நின்ற ஞானந்தொடங்கி, * நெடுமாற்கடிமையளவும் கர்மபலமென்று அநுஸந்தித் தாரிறே; சொல்லிலாதவர். இவைபுகுந்து கழியாதவர். நாடொறும் விருந்தோம் புவார், நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை, அப்போது அமுதுசெய்ய வெழுந்தருளின ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைப்போலே ஆதரிப்பார்கள். தேவகாரியம் செய்து. இவர்களுக்கு உகப்பாக பகவத்ஸமாராதநம் பண்ணிப் போருமவர்கள். "திரிதந்தாகிலும்" என்னக்கடவதிறே. வேதம்பயின்றுவாழ். பகவத்பாகவத கைங்கர்யங்களுக்கு ஏகாந்தமான ப்ரதேசங்களை நெருங்க அநுஸந்தித்து, வேத ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கிறவர்கள். "ஓத்தின்பொருள் முடிவுமித்தனையே உத்தமன்பேர் ஏத்தும் திறமறிமின்" என்னக்கடவதிறே. திருக்கோட்டியூர். இவற்றை நினைத்திறே இவர்தாம் "அல்வழக்கொன்றுமில்லா வணிகோட்டியர்கோனபிமானதுங்கன் செல்வனைப்போலத் திருமாலே நானு

முனக்குப் பழவடியேன்" என்றது. இவரைப்போலே தம்மையும் அங்கீகரிக்க வேணு மென்னும்படியிறே இவர்கள் ஓரம்.

மூவர்காரியமும் திருத்தும். அவர்களுக்குவந்த ஆபத்துக்களைப் பரிஹரிக்கும். ["வெதாவஹாரா ...வாதக தைத்யவீரா ...ராவஹிதொஅந" இத்யாதி.] மதுகைடபர்கள் கையிலே வேதத்தைப் பறிகொடுக்க அத்தை மீட்டுக்கொடுக்கையும், குருவான பிதாவினுடைய சிரச்சேதம் பண்ணுகையால் வந்த பாதகத்தைப் போக்கிக் கொடுக்கையும், மஹாபலிபோல்வார்கையிலே ராஜ்யத்தைப்பறிகொடுக்க அத்தை மீட்டுக்கொடுக்கையுமாகிற இவையிறே - மூவர் காரியமும் திருத்துகையாவது முதல்வனை. திருத்துகைக்கடி - ஸம்பந்தம். சிந்தியாத அப்பாவகாரிகளை. துர்மாநிகளாய் எதிரிட்டுப் போருகிற விவர்கள் தண்மை பாராதே, இவர்கள்காரியம் செய்த வுபகாரத்துக்குத் தோற்று அநுஸந்தியாத பாபகர்மாக்களை. படைத்தவனெங்ஙனம் படைத்தான்கொலோ. என்ன ப்ரயோஜநத்துக்குப் படைத்தான் என்று அறிகிறிலோமீ !. "முந்நீர்ஞாலம் படைத்த வெம்முகில்வண்ணன்" என்று ஜலஸ்தல விபாகமற வர்ஷிக்குமவனிறே. "சோம்பாதிப் பல்லுருவை யெல்லாம் படர்வித்த" என்னக் கடவதிறே. ... ... (1)

குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கனுகூலராய் *
செற்றமொன்றுமிலாத வண்கையினார்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர் *
துற்றியேழுலகுண்ட தூமணிவண்ணன்றன்னைத் தொழாதவர் *
பெற்றதாயர்வயிற்றினைப் பெருநோய்செய்வான்பிறந்தார்களே. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. குற்றமின்றி. குற்றமாவது தோஷ குணஹாநிகள். இதில் தோஷமாவது - க்ர்த்ய அகரணம்; குணஹாநியாவது - க்ர்த்யாகரணம். "இதம் குர்யாத்" "இதம் நகுர்யாத்" என்று விதிநிஷேதாத்மகமாயிறே சாஸ்த்ரந்தானிருப்பது. அதில், விஹிதத்தைச்செய்து, நிஷித்தத்தைத் தவிர்ந்துபோரவேணுமே சாஸ்த்ரவச்யனானவனுக்கு; "அல்லாதபோது, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே — பகவதாஜ்ஞாநுரூபமான சாஸ்த்ரத்தை அதிக்ரமித்தானாகையாலே பகவந்நிக்ரஹத்துக்கு விஷயமாமிறே; இப்படி யிருந்துள்ள குற்றமின்றிக்கே, குணம்பெருக்கி. சமதமாத்யாத்ம குணங்களை மேன்மேலும் அபிவ்ர்த்தமாக்கி. ஆத்மகுணங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரதாநம் சமதமங்களிறே; இவையிரண்டுமுண்டானாலிறே ஆசார்யன் இவனுக்குக் கைபுகுந்து திருமந்த்ராதிகளை யுபதேசிப்பது; ஆகையால், சமதமங்கள் "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம்" இத்யாதிப்படியே யுண்டான பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஆசார்யாங்கீகாரத்துக்குமுன்னே அங்குரித்து பின்பு ஆசார்யோபதேசாதிகளாலே வர்த்தித்து வரக்கடவதாயிருக்கும்; அவற்றினுடைய அபிவ்ர்த்தி இவனுடைய குறிக்கோளடியாக வரக்கடவதாயிருக்கையாலே "குணம்பெருக்கி" என்று அதிகாரி க்ர்த்யமாகச் சொல்லுகிறது. ["ஶமதமாதி தா" இத்யாதி.] குருக்களுக்கனுகூலராய். "குருக்கள்" என்கிற பஹுவசநம் பூஜ்யதையைப் பற்ற வித்தனை. ஆசார்யனுக்கு அநுகூலராயென்கை. அன்றிக்கே "அனுகூலராய்" என்று பலரையும் சொல்லுகையாலே, தந்தாமாசார்ய விஷய

துக்கு அநுகூலரா யென்கிறதாகவுமாம். அநுகூலராகையாவது "[illegible] [illegible]." என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தோபாதி கௌரவபுத்திபண்ணி ஸேவிக்கும் தங்கள் ஸேவையாலே உகப்பித்துக்கொண்டு போருகை. உபஜீவநமும் ப்ரதிபத்தியும் கிஞ்சித்காரமுமெல்லாம் ஒருமடை கொண்டபோதிறேயதாப்ரதிபத்தி விளைந்ததாவது. "தேவுமற்றறியேன்" என்று இருக்கவேணுமிறே. "[illegible] [illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றும் சாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிற சிஷ்யலக்ஷணமெல்லா முடையவனாயிருக்கையிறே குருக்களுக்கு அநுகூலராயிருக்கையாவது. செற்றமொன்றுமிலாத. செற்றமாவது - பொருமை. அதாவது பரஸம்ருத்த்யஸஹதை. ஒன்றுமில்லாமையாவது-முதலிலே அதிலே அந்வயமின்றிக்கேயிருக்கை. கீழ்ச்சொன்னவையெல்லா முண்டானாலும் உண்டாகவரிதாயிருப்பதொன்றிறேயிது. வண்கையினர்கள். உதாரமான கொடையையுடையவர்கள். அதாவது ஒருவர்க்கு ஒன்றைக்கொடுக்கு மிடத்தில். கொள்ளுகிறவன் சிறுமையையும் கொடுக்கிறவன் சீர்மையையும் பாராமல் கொடுக்குமவர்களென்கை. த்ர்ஷ்டாத்ர்ஷ்டங்களிரண்டுக்கும் ஒக்குமிறேயிவர்களுக்கிது. வாழ்திருக்கோட்டியூர். இத்தேசவாஸந்தானே இவர்களுக்கு வாழ்வு, "நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்கம்" என்றும் "வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்காள்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இப்படி யிருக்கிறவர்கள் வர்த்திக்கிற திருக்கோட்டியூரில்.

துற்றியேழுலகுண்ட. ப்ரளயத்திலழியாதபடி ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைக்கிறவிடத்தில் ஒரொன்றாக வன்றிக்கே, திரளப்பிடித் தமுதுசெய்த. தூமணிவண்ணன்தன்னை. இவற்றை வயிற்றிலேவைத்து நோக்கினபின்பு திருமேனிமிற்பிறந்த புகரைச் சொல்லுகிறது. உண்டார்மேனி கண்டால் தெரியுமிறே. பழிப்பற்ற நீலமணிபோலேயிருக்கிற வடிவையுடையவன்றன்னை. தொழாதவர். இவ்வுபகாரத்துக்குத் தோற்று எப்போது மொக்கத் தொழவேண்டியிருக்க, இவ்விஷயத்தில் தலைவணங்காமல் திரியும் க்ர்தக்நரானவர்கள். பெற்றதாயிர்த்யாதி. பெற்றமாதாவினுடைய உதரத்தை மிகவும் நோவுபடுத்தப் பிறந்தார்களித்தனை. இவன் பகவத்பரனனபோதிறே, "[illegible]" என்கிறபடியே அவளும் உத்தரிக்கைக் குறுப்பாவது, அல்லாதபோது, இவனால் ஒருப்ரயோஜநம்அவளுக்கு இல்லாமையாலே, ப்ரஸவகாலத்திற்பட்ட வேதனையே சேஷித்துவிடு மித்தனையிறே. ... ... (2)

வண்ணநன்மணியும் மரதகமுமழுத்தி * நிழலெழுந்
திண்ணைசூழ்திருக்கோட்டியூர்த் திருமாலவன்றிருநாமங்கள் *
எண்ணக்கண்டவிரல்களால் இறைப்பொழுதுமெண்ணகிலாதுபோய் *
உண்ணக்கண்டதம்மூத்தைவாய்க்குக் கவளமுந்துகின்றார்களே, (3)

மூன்றாம்பாட்டு. வண்ணநன்மணியும் மரதகமுமழுத்தி. நல்ல நிறத்தையுடைத்தான மாணிக்கங்களையும் அப்படி யிருந்துள்ள மரதகங்களையும் பகைத்

தொடையாகக்கொண்டு ஒழுங்குபட அழுத்தி. **நிழலெழும் திண்ணைசூழ்.** திண்ணைகளைப் பளிங்குபோலே பளபளக்கும்படி சாந்திட்டுத் தீற்றி அதிலே நிழலெழும்படி இவற்றைப்பதித்துவைப்பர்களாய்த்து. இப்படி தாம் செய்கிற தென்னென்னில்; சொக்கநாராயணர் திருவீதியிலே யெழுந்தருளும்போது அலங்காரமாக "திருவிழவில் மணியணிந்த திண்ணைதோறும்" என்னக்கடவதிறே. அல்லது, பகவதேகபரராயிருக்கிறவர்கள், ஸ்வப்ரயோஜநமாக தந்தாமகங்களை அலங்கரித்து வைக்கிறார்களன்றே. "யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே" என்றிருக்குமவர்களாகையாலே, இவர்களுடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அங்குத்தைக்கு சேஷமாயிறே யிருப்பது. இப்படி யிருந்துள்ள திண்ணைகளாலே சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரில்.

திருமாலவன் திருநாமங்கள். ஸ்ரிய:பதியானவனுடைய திருநாமங்களை. திருநாமத்தில் ஏதேனுமொருபடி அந்வயமுண்டானமாத்ரத்திலே அவன் அபிமாநித்து ரக்ஷிக்கும்படியாகப் பண்ணும் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியோடேகூடி யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனுடைய திருநாமங்களையென்கை. திருநாமந்தான் ரஸிப்பதும் இருவருமான சேர்த்தியின் ரஸமறிந்து அநுஸந்திப்பார்க்கிறே. "எனக்கென்றும் தேனும் பாலுமமுதுமாய திருமால் திருநாமம்" என்றாரிறே - திருமங்கையாழ்வார். **எண்ணக்கண்ட விரல்களால்.** இப்படியிருந்துள்ள தன்னுடைய திருநாமங்களை எண்ணுகைக்காக வாய்த்து-ஸர்வேச்வரன் இவர்களுக்கு விரற்களை ஸர்ஷ்டித்தது. எண்ணுகையாவது-திருநாமங்களை "இன்னது, இன்னது" என்று பரிகணிக்கை. "ஓராயிரமாயுலகேழளிக்கும் பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்" என்கிறபடியே ஓரோ திருநாமங்களே ஸஹஸ்ரமுகமாய்நின்று ஜகத்தை யெல்லாவற்றையும் ரக்ஷிக்கவற்றான திருநாமங்களாயிரமுடையனாகையாலே வந்த பெருமையை யுடையவனாயிறே அவனிருப்பது. "ദേവോ നാമസഹസ്രവാന്" என்னக்கடவதிறே. "பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்" என்ன, "இவற்றையுடையவன் ஆர் ?" என்னும் அபேக்ஷையிலே "**நாராயணன்**" என்றாரிறே. இங்கும், சொக்கநாராயணரிறே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர். "நாராயணன்" என்கிற திருநாமம் அவ்வஸ்துவுக்கு நிரூபகமாய், இத்தாலே நிரூபிதமான வஸ்துவுக்கு விசேஷணமாய்த்து அல்லாத திருநாமங்கள் தானிருப்பது. ஆகையாலே, "நாமமாயிரமேத்த நின்ற நாராயணா" என்றும். "நாமம் பலவுமுடை நாரணநம்பி" என்றும், "நாரணன் நாமங்கள்" என்றும் எல்லாருமருளிச்செய்தது. இப்படியிருக்கிற திருநாமங்கள்தான் அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே யிருப்பது. அவற்றின் விசேஷமறிந்து ஆதராதிசயத்தாலே "இன்னது இன்னது" என்று பரிகணிக்கையாய்த்து திருநாமங்களை யெண்ணுகையாவது. இப்படி இவற்றையெண்ணுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கக்கடவ விரல்களாலே. **இறைப்பொழுது மெண்ணகிலாது.** ஒருக்ஷணகாலமும் இவற்றையெண்ணாதே, அநவரதம் எண்ணவேண்டுமவற்றை க்ஷணகாலமும் எண்ணாதொழிவதே! என்கை. போய். இத்தைவிட்டுப் புறம்பேபோய். **உண்ணக்கண்டதம் ஊத்தைவாய்க்கு.** சரீரபோஷணத்துக்கு வேண்டுவது தின்னக்கடவ தங்களுடைய ஊத்தைவாய்க்கு. கவளமுந்துகிறார்களே. திரளைகளைத்திரட்டி வாய்க்குள்ளே தள்ளாநின்றார்கள். "கணை நானி

லோவாத் தொழிற்சார்ங்கன் தொல்சீரை நன்னெஞ்சே ஓவாதவூணுகவுண்” என்று அவன் குணங்களை யநுபவிக்கை உணவாகவும், குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களை யெண்ணுகை கையில்விரல்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகவுமிறே இவர்தாம் நினைத்திருப்பது. துல்யந்யாயாத் வாயும் திருநாமம்சொல்லக் கண்டதிறே. இப்படியிருக்கிறவாயை, சரீரபோஷணத்துக்கானது ஜீவிக்கைக்கே கரணமாக்கி, சோற்றை தாரகமாக்கி, கையையும் அதுபிடித்து உண்கைக்கு ஸாதநமாக்குவதே! என்று இன்னாதாகிறார். ... ... (3)

உரகமெல்லணையான்கையில் உறைசங்கம்போல்மடவன்னங்கள் *
நிரைகணம்பரந்தேறுஞ் செங்கமலவயல்திருக்கோட்டியூர் *
நரகநாசனைநாவிற்கொண்டழையாத மானிடசாதியர் *
பருகுநீருமுடுக்குங்கூறையும் பாவஞ்செய்தனதான்கொலோ. (4)

நான்காம்பாட்டு. உரகமெல்லணையான். திருவனந்தாழ்வானை ம்ர்துவான படுக்கையாக வுடையவன். சைத்யமார்த்தவ ஸௌரப்யங்கள் ப்ரக்ர்தியாயிருக்குமிறே - ஸர்ப்பஜாதிக்கு. ஆகையாலிறே, திருவனந்தாழ்வான்றான், சேஷியான ஸர்வேச்வரனுடைய திருமேனியின் மார்த்தவாநுகுணமாக இந்தவடிவைக் கொண்டு திருப்படுக்கையா யிருக்கிறது. அங்குப் பள்ளிகொள்ளுகிறவனுடைய திருநாமம் “உரகமெல்லணையான்” என்றிறே. கையிலுறைசங்கம்போல். “கைவண்ணம்தாமரை” என்னும்படியான திருக்கையிலே வர்த்திக்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்போலே. மடமித்யாதி. மடப்பத்தையுடைத்தான அன்னங்களானவை ஒழுங்குபடத் திரளவந்து பரந்தேறிவர்த்திக்கிற சிவந்த கமலங்களையுடைத்தான வயலோடுசேர்ந்த திருக்கோட்டியூரிலே, இத்தால் - அன்னங்களானவை தாமரைமேலே யிருக்கும்போது, காண்பார்க்கு திருக்கையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும்போலேயிருக்குமென்கை. “செங்கமலநாண்மலர்மேல் தேனுகருமன்னம்போல்” என்று - திருக்கையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமுமான சேர்த்திக்கு இதுதன்னை த்ர்ஷ்டாந்தமாகவிறே இவர்திருமகளாரும் அருளிச்செய்தது. ஸர்வதாஸத்ர்சமானவற்றில் த்ர்ஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகங்கள் மாற்றிக்கொள்ளலாயிருக்குமிறே. “மதயானைபோதெழுந்த மாமுகில்காள்” “திணரார்மேகமெனக் களிறுசேரும்” இத்யாதிகளிலே இது கண்டுகொள்வது.

நரகநாசனை. * நாவில்கொண்டழைப்பார்க்கு பூர்வகர்மாநுகுணமாக வரும் நரகத்தை நசிப்பிக்குமவனை. இவனோடு ஓரந்வயமுண்டாகவே யமவச்யதை தன்னடையேமாறுமிறே. “நவது ஹாமவ கா யஜவிஷயம் ஹஜூஹி” என்னக்கடவதிறே. நாவில்கொண்டழையாத. அவனைச் சொல்லுகைக்காக அடியிலே ஸ்ர்ஷ்டமான நாவிலே கொண்டுசொல்லாத; அன்றிக்கே, அஹ்ர்தயமாகவாகிலும் நாவிலே கொண்டு சொல்லாதவென்னவுமாம். மானிடசாதியர். பெறுதற்கரிதான மநுஷ்ய ஜந்மத்திலே பிறந்துவைத்து வ்யர்த்த ஜந்மாக்களாய்த் திரிகிறவர்கள், இதுக்கு யோக்யமான ஜந்மத்தைப் பெற்றுவைத்து இழந்துபோவதே! என்று வெறுத்தருளிச்செய்கிறார். பருகுநீரு முடுக்கும்கூறையும் பாவஞ்செய்தனதான்கொலோ. அவர்கள் குடிக்கும் தண்ணீரும் உடுக்கும் புடைவையும் பாபத்தைச்செய்தன

வோதா னென்கிறார். "[illegible]" என்று வ்யஷ்டிஸ்ர்ஷ்ட்யுந்முக பகவத்ஸங்கல்பமாகையாலே நாமரூபவிசிஷ்டமான ஸகலவஸ்துக்களிலும் ஒரோஜீவாதிஷ்டாந முண்டென்று கொள்ளவேணும். கடபடாதிகளாயிருந்துள்ள பதார்த்தங்களில் ஜீவாதிஷ்டாந முண்டென்று தோற்றாதிருக்கிறது—கர்மாநுகுணமான ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிசயத்தாலே. "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. ஆகையாலே "பாவம் செய்தன தான் கொலோ" என்கிறது. அதாவது இவைபண்ணின பாபமிறே இவர்களுக்கு சேஷமாகைக்கடியென்கை. விலக்ஷணரானவர்களுக்கு சேஷமான பதார்த்தங்களுக்கு அவ்வழியாலே மேலொரு நன்மையுண்டாகவும், ஹேயரானவர்களுக்கு சேஷமானவற்றுக்கு ஒரு நன்மையின்றிக்கே பூர்வபாபபலமேயாய்ப்போ மித்தனையாகவும் சொல்லாநின்றதிறே. "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றும் ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே. ... ... (4)

ஆமையின்முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு தூமலர்சாடிப்போய் *
தீமைசெய்திளவாளைகள் விளையாடுநீர்த்திருக்கோட்டியூர் *
நேமிசேர்தடங்கையினனை நினைப்பிலாவலிநெஞ்சுடை *
பூமிபாரங்களுண்ணுஞ்சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணிமினே. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. ஆமையித்யாதி. ஒருகாலும் ஜலஸம்ர்த்திமாறாத ஸ்த்தலங்களில், ஆமைகளும் மத்ஸ்யங்களும் வர்த்திக்கக்கடவதாய், தாமரை செங்கழுநீர் ஆம்பல் நெய்தல் முதலான புஷ்பங்களு முண்டாயாய்த் திருப்பது. அதில், மத்ஸ்யங்களிலே க்ஷுத்ரமத்ஸ்யக்களும் மஹாமத்ஸ்யங்களு முண்டிறே. மஹாமத்ஸ்யமிறே-வாளையாவது. அது தன்னிலும் முதிர்ந்து வயஸ்ஸுப்புகுந்தவை பிறழவும் குதிக்கவும் மாட்டாதே திரியாநிற்கும்; இளையவையாய்த்து - களித்து விளையாடித் திரிவன. அப்படி பருவத்தாலிளையதா யிருந்துள்ள வாளைகளானவை, செருக்காலே உகளித்து நீருக்குள்ளே முதுகுதோற்றும்படி கிடக்கிற ஆமெயின் முதுகிலே சென்றுகுதித்து, பின்பு அருகே மலர்ந்துநிற்கிற தூய்தான தாமரை செங்கழுநீர் முதலான பூக்களை உழக்கிக்கொண்டுபோய் ஒன்றோடொன்று எதிர்பொருது க்ஷுத்ர ஜந்துக்களைக் கலக்கி ஓட்டி ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுகையாகிற தீம்புகளைச்செய்து விளையாடாநின்றுள்ள ஜலஸம்ர்த்தியையுடைய திருக்கோட்டியூரில். ப்ராப்யபூமியி லுள்ளதெல்லாம் ச்லாக்யமா யிருக்குமிறே யிவர்க்கு; ஆகையால், இதினுடைய வ்யாபாரத்தை ஊர்ச்சிறப்பாக்கிக்கொண் டருளிச்செய்கிறார்.

நேமிசேர்தடங்கையினனை. திருவாழியோடே சேர்ந்திருக்கிற பெரிய திருக்கையை யுடையவனை. வெறும்புறத்திலே, திருக்கையினழகுதானே அமைந்திருக்க, அதுக்குமேலே திருவாழியோட்டைச் சேர்த்தியுமுண்டானால் அழகு

இரட்டித்திருக்குமிறே. அணியாராழியிறே. ஸர்வாபரணங்களும் தானேயாகப் போரும்படியிறே திருவாழிதானிருப்பது. "சக்கரத்தண்ணலே" என்று கையும் திருவாழியுமான அழகைநினைத்தால் தறைப்பட்டுக் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கிடக்கும்படியாயிறேயிருப்பது. நினைப்பிலா வலிநெஞ்சுடை. இவ்விஷயத்தை ஒருகாலும் நினைத்தல் செய்யாத திண்ணிய நெஞ்சையுடைய. அநவரத சிந்தநாவிஷயமான வித்தை காதாசித்கமாகவும் நினையாதொழிவதே! என்னும் இன்னாப்பாலே யருளிச்செய்கிறார். கையும் திருவாழியுமான சேர்த்திதானும், உபேயபரனானவனுக்கும் உபாயபரனானவனுக்கும் வேணுமிறே. உபேயபரனானவனுக்கு அழகுக்குடலாகவேணும்; உபாயபரனானவனுக்கு விரோதி நிரஸநத்துக் குடலாகவேணும். "எப்போதும் கைகழலா நேமியான் நம்மேல்வினைகடிவான்" என்னக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிற விஷயத்தை ஒருகாலும் நினையாதிருக்கைக்கு மேற்பட்ட நெஞ்சில்வன்மையுண்டோ. நெஞ்சில்வலிமைதான்-தானாக நினையாத வளவன்றிக்கே, ஹிதபரரானவர்கள் 'ஸதாத்யேய விஷயங்காண், ஒருகாலாகிலும் நினைக்கமாட்டாயோ' என்றால், "எனக்கு நினைக்கைக்கு வேறேவிஷயமுண்டுகாண்" என்று உதறிவிடும்படியாயிறே யிருப்பது. பூமிபாரங்கள். இப்படி பகவத்ஸ்மரண கந்தரஹிதராகையாலே விச்வம்பரையான பூமியாலும் பரிக்கவொண்ணாத பாரமாயிருந்துள்ள பாபிகளானவர்கள். தாங்களறியாதேயிருக்கச்செய்தேயும் தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாகத் தங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு திரியும் ஈச்வர விஷயத்தில் க்ர்தக்நரானவர்களையிறே – பூமிபார மென்கிறது. உண்ணும் சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத் திணிமினே. "மநுஷ்யயோநியிலே பிறந்துவைத்தே அறிவிலிகளாகையாலே அந்த ஜந்மபலமில்லாத உங்களுக்கு மநுஷ்யர் ஜீவிக்கிற ஜீவநமேதுக்கு?" என்று பறித்து, அறிவில்லாத பசுக்கள் தின்கிற ஜீவநமான புல்லைக் கொண்டு வந்து திணியுங்கோள். ஆஹார நித்ராதி சதுஷ்டயமும் பசுக்களுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கும் ஸமாநமாயிருக்க, ஜ்ஞாநமிறே பசுக்களிற்காட்டில் இவர்களுக்கு அதிகமான விஷயம்; அந்த ஜ்ஞாநமில்லாதார் பசுஸமரிறே; அத்தைப்பற்ற, மநுஷ்யர் ஜீவிக்கிற சோற்றைத் தின்னாதபடிவாங்கி பசுக்கள் தின்கிற புல்லைத் திணியுங்கோளென்கிறார். "மிண்டர் பாய்ந்துண்ணும் சோற்றை விலக்கி நாய்க்கிடுமினீரே" என்று தங்கள் திறத்தில் அவன் செய்த உபகாரத்தை யறிந்து அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தேசத்தை வாய்புலத்த வேண்டியிருக்க, அது செய்யாதே க்ர்தக்நராய் மிண்டடித்து பலத்தாலே ஜிவித்துத் திரிகிறவர்கள் ஜீவிக்கிறசோற்றை விலக்கி, ஒருநாள் ஒருபிடிசோறிட்டவன் வாசலைப்பற்றிக்கிடக்கும் க்ர்தஜ்ஞமான நாய்க்கிடுங்கோள் நீங்கள் என்றாரிறே - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார். இவர்கள் இப்படி "திணிமின்" "இடுமின்" என்கிறது ஆரைக்குறித்தென்னில்; விசேஷஜ்ஞராய் இது செய்கைக்கீடான சக்திமான்களா யிருப்பவரைக் குறித்திறே; இப்படி இவர்கள் தாமருளிச்செய்கிறது இது தன்னைக் கேட்டாகிலும் லஜ்ஜாபயங்களுண்டாய் பகவத்விஷயத்தில் நெஞ்சுபுரிவர்களோ என்னும் க்ர்பையாலேயிறே. (5)

ஆரும்பாட்டு. கீழ் ஐந்துபாட்டாலும் - அவைஷ்ணவர்களுடைய ஹேயதைசொல்லிற்று; இப்பாட்டுத்தொடங்கி மேலைந்துபாட்டாலும் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஏற்றம் சொல்லுகிறது.

பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து புலன்களைந்துபொறிகளால் *
ஏதமொன்றுமிலாத வண்கையினர்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர் *
நாதனைநரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய *
பாததூளிபடுதலால் இவ்வுலகம்பாக்கியஞ்செய்ததே. (6)

பூதமைந்தொடு. இத்தால் - பஞ்சபூதாரப்தமான தேஹத்தைச் சொல்லுகிறது. * மண்ணும் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவு மாகாசமுமாம் புண்ணாராக்கையிறே. இத்தோடே வேள்வியைந்து. பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள். புலன்களைந்து. சப்தாதிகளான விஷயங்களைந்து. "புலன்" என்று - புலப்படும் விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது. "பொறிகள்" என்று - ச்ரோத்ராதிகளான இந்த்ரியங்களைந்தையும் சொல்லுகிறது. இவற்றை "பொறி" என்கிறது இவனை சப்தாதிகளிலே கொடுபோய் விழவிட்டு முடிக்குமதாகையாலே. "புலனைந்துமேயும் பொறியைந்து" என்னக்கடவதிறே. இவற்றால் ஏதமொன்றுமிலாத. இவற்றோடே கூடியிருக்கச்செய்தே தோஷமின்றிக்கே யிருக்கை. பூதமைந்து மேதமொன்றுமிலாத. தேஹத்தைத் தனக்கு என்றிருக்கை - ஏதம்; ஈச்வரனுக்கு என்றிருக்கை - ஏதமின்றிக்கே யிருக்கை; ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு என்றிருக்கை - ஏதமொன்று மின்றிக்கே யிருக்கையாவது. வேள்வியைந்துமேத மொன்றுமிலாத. ஸ்வர்க்காதி ஸாதநமாக அநுஷ்டிக்கை - ஏதம்; மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கை ஏதமின்றிக்கே யிருக்கை; பகவத்பாகவதப்ரீதி என்றிருக்கை-ஏதமொன்று மின்றிக்கே யிருக்கையாவது. புலன்களைந்து மேதமொன்றுமிலாத. சப்தஸ்பர்சரூப ரஸகந்தங்களைத் தனக்கு என்றிருக்கை - ஏதம்; இவற்றை பகவத்விஷயத்துக் கென்றிருக்கை ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பாகவதவிஷயத்துக் கென்றிருக்கை — ஏதமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கையாவது. பொறிகளைந்து மேதமொன்றுமிலாத. இந்த்ரியங்களை இதரவிஷயங்களில் மூட்டுகை - ஏதம்; பகவத்விஷயத்திலே மூட்டுகை ஏதமின்றிக்கே யிருக்கை; பாகவதவிஷயத்துக் கென்றிருக்கை - ஏதமொன்று மின்றிக்கே யிருக்கையாவது. வண்கையினர்கள். அதாவது - ஔதார்யம். அதாவது - "பூமிபாரங்களுண்ணும் சோற்றினைவாங்கி" என்கிறபடியே அப்பதார்த்தங்கள் நசியாதபடியாக வாங்குகையும் இவற்றை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குக் கொடுக்கையும், ஈச்வரனையுமுட்படப் பறித்திறே பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணிற்று - திருமங்கையாழ்வார்; அதுக்கு உபாயமாகவிறே ஈச்வரன் திருமந்த்ரத்தை யுபதேசித்தது. "துன்னுசகடத்தாற்புக்க பெருஞ்சோற்றை - தான்துற்றிய தெற்றனவும்" என்று-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கிடாதே தானே யுண்டானென்றிறே ஆழ்வார் கர்ஹித்தது. "பொதுவாக வுண்பதனைப் புக்குநீயுண்டக்கால் சிதையாரோ உன்னோடு" என்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானையு முட்பட கர்ஹித்தாளிறே பெண்மகள்; அவ்வளவுமன்றிக்கே, "சாதுகோட்டி யுட்கொள்ளப்படுவாரே" என்கிறபடியே – தங்கள்திரளில் கூட்டாதே * பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனோடே கூட்டிவிட்டது. அவதாரத்திலுண்டானவிழவு தீரவிறே அர்ச்சாவதாரத்தில் அமுதுசெய்தாற்போலே குறையாமல் கொடுக்கிறது. வாழ். கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றவர்கள். திருக்கோட்டியூர்நாதனை. 'ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்' 'திருப்பாற்கடல்நாதன்' என்பதிலும், "திருக்கோட்டியூர்நாதன்" என்பதிறேயேற்றம், நாதனையென்றது - சொக்க

நாராயணரை. நரசிங்கனை. என்றது - தெக்காழ்வாரை. நரசிங்கனை நவின்றேத்து வார்கள். * மார்விரண்டு கூறுகக்கீறிய கோளரியை வேருகவேத்தி யிருக்குமவர் களிறே இவர்கள். ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானை "திருநாமம் சொல்ல வொட்டேன்" என்ற வாயைத் தகர்த்திறே மார்வை இடந்தது. உழக்கியபாததூளி படுதலால். அநுபவஜநிதப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டு ஸஞ்சரிக்கிற தூளிபடுதலால். இவ்வுலகம். நினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடைப்பூமிபாரங்கள் வர்த்திக்கிற இந்தலோகம். பாக்கியம் செய்ததே. திருவுலகளந்த திருவடிகளின் தூளிபட்டதன்று பாக்யம், ஸ்ரீவைஷ்ண வர்கள் ஸ்ரீபாததூளிபட்டது பாக்யம். கல்லைப் பெண்ணாக்கி சரீரத்தைப் பூண்கட் டிற்றித்தனை-அவன் திருவடிகள்; *கடல்வண்ணன் பூதங்கள் ஸ்ரீபாததூளிபட்டால். போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்" என்று ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிவரும் விரோதிகளும் போமிறே. * பேர்த்தகரம் நான்குடையான் திருவடிகள் படுவதிலும் * பேரோதும் சீர்த்தகரர் ஸ்ரீபாததூளி படுகையிறே பாக்யம். .... (6)

குருந்தமொன்றொசித்தானொடுஞ்சென்று கூடியாடிவிழாச்செய்து *
திருந்துநான்மறையோரிராப்பகல் ஏத்திவாழ்திருக்கோட்டியூர் *
கருந்தடமுகில்வண்ணனைக் கடைக்கொண்டுகைதொழும்பத்தர்கள் *
இருந்தவூரிலிருக்கும்மானிடர் எத்தவங்கள்செய்தார்கொலோ. (7)

ஏழாம்பாட்டு. குருந்தமொன்று. அத்விதீயமான குருந்தம். பூ முட்டாக் கிட்டாற்போலே யிருக்கையாலே க்ர்ஷ்ணன் விரும்பியிருக்கும். "பூங்குருந்தேறி இராதே" என்னக்கடவதிறே. "இதில் க்ர்ஷ்ணன்வந்து ஏறக்கூடும், பின்னை நலிகிறோம்" என்றிறே - அஸுரன் ப்ரவேசித்தது. ஒசித்தான். விரோதி நிரஸநம்பண்ணினான். ஒசித்தானொடுஞ் சென்று கூடியாடி விழாச்செய்து. விரோதி நிரஸந சீலனைச்சென்று கிட்டி இருவர்நினைவு மொன்றாய் அவன்குணங்களிலே அவகாஹித்து, அநந்தரம் இவர்களுக்கு விக்ரஹாநுபவத்தைக் கொடுக்கும். அங்கும் *ஸதாபச்யந்தியிறே. திருந்துநான்மறையோர். வேதத்துக்குத் திருத்தமாவது – பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கை. இதில் இவர் கள் செய்வது குணவிக்ரஹாநுபவத்துக்கு ஏகாந்தமான ப்ரதேசங்களில் சொல்லு கிறபடியே அநுஷ்டிக்கை. இராப்பகலேத்தி. வேறு அந்யபரதை யில்லாமையாலே இதுமாறுமல் நடக்கும். வாழ். அநந்யப்ரயோஜநராகையாலே இதுதானே பலமா யிருக்கும். திருக்கோட்டியூர். அவர்கள் வர்த்திக்கிற தேசம். கருந்தடமுகில் வண்ணனை. கறுத்துப் பெருத்திருக்கிற முகில்போலே யிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனை. கடைக்கொண்டு கைதொழும். தங்கள் நைச்யத்தை முன்னிட்டுத் தொழுமவர்கள். அன்றிக்கே, உத்க்ர்ஷ்டன்பக்கல் அபக்ர்ஷ்டன் செய்யுந்தொழில் என்னவுமாம். அன்றிக்கே, "கடை" என்று – முடிவாய் மேல் "விற்கவும் பெறுவார் கள்" என்கையாலும் "ததீயசேஷத்வமே தங்களுக்கு ஸ்வரூபம்" என்றுகொண்டு அவர்களுக்கு உகப்பாக பகவத் விஷயத்தைத் தொழுமவரென்னவுமாம். பத்தர்கள். வைதமாகவன்றிக்கே, ராகப்ராப்தமாகத் தொழுமவர்கள். இருந்த வூரிலிருக்கும் மானிடர் என்கையாலே மநுஷ்ய ஜந்மத்துக்கு ப்ரயோஜநம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களி ருந்த வூரிலிருக்கையென்னுமிடம் காட்டுகிறது. அங்குப்போகிறதும் "வான

வர் நாடு" என்றிறே. "சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்கை யாலே – அவர்களில் இவர்களுக்கு வாசியுண்டானாப் போலே, தேசத்துக்கும் வாசி யுண்டு. "இருந்த வூரிலிருக்கும் மானிடர்" என்கையாலே அவர்களல்லர் உத் தேச்யர், அவர்களிருந்த தேசம். "வைகுந்தமாகும் தம்மூரெல்லாம்."

ஆழ்வானுக்கு, "ஒரு வைஷ்ணவர் திருவடிச்சார்ந்தார்" என்று விண்ணப்பம் செய்ய; "பாகவதகைங்கர்யமே யாத்ரையாய்ப் போந்தவரை அப்படி சொல்ல லாகாது, 'திருநாட்டுக்குப்போனார்' என்று சொல்லவேணுங்காணும்" என்றருளிச் செய்தாராம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை "நீராட" என்றும், ஆசார்யனை "திருமஞ்சனம் பண்ண" என்றும் சொல்லுகிறது – உத்தேச்ய தாரதம்யத்தை யிட்டிறே. "வடுக நம்பி திருநாட்டுக்குப் போனார்" என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; சிறிதுபோது மோஹித்துக்கிடந்து உணர்ந்தருளி, அவரைப்பார்த்து "திருநாட்டுக்குப்போனார்" என்னலாகாது காணும், 'உடையவர் ஸ்ரீபாதத்துக்குப்போனார்' என்னவேணுங்காணும்" என்றரு ளிச்செய்தாராம். ஸ்ரீசபரியும் பெருமாள் திருவடிகளிலே ப்ரார்த்தித்தது இது விறே. ஆழ்வான், ஸம்ஸாரத்தில் ஆர்த்தியின் கனத்தாலே கலங்கி, பெருமாள் திருவடிகளிலே, "அடியேனைத் திருநாடேறப் போம்படி திருவுள்ளமாகவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; பெருமாள் திருவுள்ளமாய், ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்கிறவளவிலே, இத்தை உடையவர் கேட்டருளி பஞ்சுக்கொட்டன் திருவாசலளவாகவெழுந்தருளி, "பெரு மாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தால் விண்ணப்பம் செய்தது பெருமாளும் செய்தருளு வர், நாமடியாகப்பெருமாள் இரண்டுவார்த்தை யருளிச்செய்தாராக வொண்ணாது" என்று, மீண்டும் ஆழ்வானிருக்கிற விடத்தேற வெழுந்தருளி "ஏன் ஆழ்வான்!" என்ன; "அடியேன் மறந்தேன்" என்று விண்ணப்பம் செய்தார். மறக்கைக்கடி ஸம்ஸாரத்தில் ஆர்த்தியின் கனம்.

எத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ. "அருளார் திருச்சக்கரத்தால் அகல்விசும் பும் நிலனும் இருளார் வினைகெடச்செங்கோல் நடாவுதிர் - இவற்றின் புறத்தா ளென்றெண்ணே" என்கிறபடியே அவன் காவலுக்குள்ளே கிடக்கிறது தானேயிறே தவமாவது. "நீர் நிலைநின்ற தவமிதுகொல்" என்று பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டு கைக்குத் தவம் ஒன்று; பாகவதவிஷயத்தைக் கிட்டுகைக்கு அநேகம் தபஸ்ஸு வேணுமிறே. கொலோ. பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்கு தபஸ்ஸு அறிவர்; பாகவதவிஷயத்தைக்கிட்டும் தபஸ்ஸுக்களிறே இவர்க்கு அறியப்போகா திருப்பது. ... ... (7)

நளிர்ந்தசீலன்நயாசலன் அபிமானதுங்கனைநாடொறும் *
தெளிந்தசெல்வனைச்சேவகங்கொண்ட செங்கண்மால்திருக்கோட்டியூர் *
குளிர்ந்துறைகின்றகோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள் *
விளைந்ததானியமுமிராக்கதர் மீதுகொள்ளகிலார்களே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. நளிர்ந்தசீலன். குளிர்ந்த சீலத்தையுடைய செல்வநம்பி. ...ச்வரன்சீலம் கொதித்திருக்கும். அதுக்கடி, "வாள்கொள் நீள்மழுவாளியுன்னைக் ...தான்" என்றும், "ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள்" என்றும் - துர்மாநியான ...த்ரனும். சாவாமைக்கு மருந்துதின்னும் தேவஜாதியுமிறே இவனுக்கடிமை செய்வது. "அக்கும்புலியினதளுமுடையா ரவரொருவர் பக்கம்நிற்கநின்ற பண் ...ருர்" என்றும் "தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும் சூழரவும் பொன்னுணும் தோன்றுமால்" என்றும் - இரண்டுருவு மொன்றாயிசைந்து தோற்றுகையாலே, "ஏறுரு மிறையோனும் திசைமுகனும் திருமகளும் கூறுளும் தனியுடம்பன்" என்று - இவனுடம்பு தேவதாந்தரமும் திருவிடையாட்டமுமாயிறே இருப்பது. இப்படியன்றியே, "காணிலுமுருப்பொலார் செவிக்கினாதகீர்த்தியார்" என்றாயிற்று இவரிருப்பது. நயாசலன். நயமென்று - நீதியைச் சொல்லுகிறது. அங்கும், "நீதிவானவன்" என்னக்கடவதிறே. அசலன். நீதிக்குக் குலைதலில்லா ...வன். சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தம், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயும்" என்கிற படியே அடைவுபட்டிறே அங்கிருப்பது; இங்கு மனையடைவே "யானே யென்ற ...னதே" என்று - அடைவுகெட்டிருக்கும். உக்ரஸேநனை முடியைச்சூட்டி ஆஸநத் திலே உயரவைத்து, தான் திருக்கையாலே வெண்சாமர மிடுமிடமிறே இவ்விடம். "விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வாரையும் செறுமைம்புலன்" என்று - "உயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவரும் அதிசங்கை பண்ணவேண்டுமிடமிறே யிது. இந்நிலத்திலே குறையாதிருக்கை, பாபம்மாண்டால் பண்ணும் க்ர்பையிறே பாபம் வந்தவாறேகுலைவது, பாபம் கிடக்கப்பண்ணும் க்ர்பையாகையாலே குலையாது. அபிமானதுங்கன். "என்னில் மிகு புகழார்யாவரே" "மாறுளதோ விம்மண்ணின் ...சையே" "யாவர்நிகரகல்வானத்தே." "யான்பெரியன் நீபெரியையென்பதனை ...யாரறிவார்" என்று - பகவதநுபவத்தால்வந்த செருக்கும் கர்வமுமிறே அபிமான மென்கிறது. [புவியுமிருவிசும்பும் நின்னகத்த] இதுவன்றோ உன்படி. [நீ] சேதநாசேதநங்களை உன் திருவயிற்றிலேவைத்த நீ. [என்செவியின் வழிபுகுந் தென்னுள்ளாய்] என்று - தத்வத்ரயத்தையும் அணுபரிமாணனை என்னுடைய நெஞ்சுக்குள்ளே யடக்கின நானோ நீயோ பெரியாரென்னு மிடத்தை, உனக்கு ...ஷபாதியுமாய்க் கையாளுமாய்க்கைப் பட்டவனோடே விசாரி. "சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் மூவுலகும் தன்நெறியா வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தார்" என்னக் கடவதிறே. "நளிர்ந்தசீலன்" என்று - குணம். "நயாசலன்" என்று - அநுஷ்டாநம். "அபிமானதுங்கன்" என்று - இவற்றால்வந்தசெருக்குக்கடி ஞாநகார்யமென்கிறது. நாடொறும்தெளிந்த. என்று-இச்செருக்கோடேவிபரீதச் செருக்கு ஒருநாளும் கலசாதென்கிறது. "கலக்கமில்லா நற்றவமுனிவர்' என்று ...லங்காதிருக்கைதான் அரிதாயிறேயிருப்பது. "தெளிவுற்று வீவின்றி நின்ற ...வர்" என்கிறபடியே - இத்தெளிவுதான் குலையாதிருக்கைதான் ஏற்றமாயிறே இருப்பது. அன்றிக்கே, நாடொறும் தெளிந்து வாராநிற்குமவர்க்கு. செல்வனை "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்றும் "அந்தரிக்ஷகத: ஸ்ரீமாந்" என்றும், "ஸ து நாக ...வர: ஸ்ரீமாந்" என்றும் சொல்லுகிற மூன்று ஸ்ரீயுமிவர்க்குண்டு. "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி

[illegible]" என்று - பெருமாள் ராஜ்யத்தை இழந்தார்; இவர் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்ருர். * சுற்றமெல்லாம் பின்தொடர எல்லாவடிமையும் பெற்ருர். "ஸம்பந்ந:" என்கையாலே பாகவதகைங்கர்யபர்யந்தமாகையிறே பூர்த்தி. பகவத்கைங்கர்யம் செய்தது தம்முடைய ஸத்தை பெறுகைக்காக; அந்தஸத்தையை யழியமாறியிறே பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணிற்று. ["[illegible]"] பிராட்டியையும் பெருமாளையும் கண்டன்றிறே இவர்படைவீடுவிட்டுப் புறப்பட்டது; ஆகாசமிறே இவர்க்குள்ளது. இளையபெருமாளும் ஸ்ரீ விபீஷணுழ்வானும் படைவீட்டை விட்டபின்பிறே ஸ்ரீமான்களாய்த்து. பிராட்டி லங்கைக்குள்ளே எழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தேயும் ஸஹவாஸதோஷத்தாலே பிராட்டிகடாக்ஷம் பெற்றதில்லை; லங்கையைவிட்டுக் கிளம்பின பின்பிறே "ஸ்ரீமாந்" என்றது. ["[illegible]"] என்று ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வான் ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வவ்யாபாரத்தைப் பொகட்டபின்பிறே ஸ்ரீமானுய்த்து. முதலையல்ல விரோதி, அஹங்காரம். இவற்ருல் பலித்தது - ப்ராப்யத்தை லபித்தபடியும், ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ர்த்தமானபடியும், ப்ராபகவிரோதி நிவ்ர்த்தமானபடியும் சொல்லிற்று. சேவகங்கொண்ட. இவன்செய்தான் என்ருல் இவனுக்கு உகப்பாம்; "கொண்ட" என்கையாலே ஈச்வரன் உகப்பனென்கிறது. சேவகங்கொண்டது ஸ்வரூபத்தைக் காட்டியோவென்னில்; அன்று; கண்ணழகைக்காட்டி யென்கிறது. செங்கண்மால். "சேவியேனுன்னையல்லாற் சிக்கனச் செங்கண்மாலே" என்னக்கடவதிறே. திருக்கோட்டியூர் குளிர்ந்துறைகின்ற. பரமபதத்தில் ஸம்ஸாரிகளிழவிலே திருவுள்ளம் குடிபோய் உள்ளுக்கொதித்திருக்கும்; அவ்விருப்பு நித்யமானாலும்; இருந்தாலும் முள்மேலிருப்பு" என்னக் கடவதிறே; ப்ரீதியோடே பொருந்தி வர்த்திப்பதிங்கேயிறே. "அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னுவி சேரம்மானுக்கு" என்று காட்டுத்தீயிலே அகப்பட்டவன் தடாகத்திலேவந்து விழுமாபோலேயிறே வந்து விழுந்தது. "வெள்ளத்தினுள்ளானும் வேங்கடத்துமேயானு, முள்ளத்தினுள்ளான்" என்னக்கடவதிறே. "பள்ளிகொள்ளும் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்னக்கடவதிறே. கோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள் "செங்கண்மால்" என்று வாத்ஸல்யம்; "சேவகங்கொண்ட" என்று - ஸௌசீல்யம்; "கோவிந்தன்" என்று - ஸௌலப்யம்; "அவதாரம் பரத்வம்" என்னும்படியிறே - அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யம். இதுக்கு ஏகாந்தமான குணங்களை ஸ்நேஹத்தோடே சொல்லுவாருள்ள நாட்டினுள். அவர்களளவல்ல, அவர்கள் ஸம்பந்தமுடையாரளவல்ல, அவர்களிருந்த வூரளவல்ல, அவ்வூரோடே சேர்ந்தநாட்டினுள், விளைந்ததானியமும் இராக்கதர் மீதுகொள்ளகிலார்களே. தனக்கும் தன்பந்துக்களுக்குமென்னிலிறே அவர்கள் கொள்ளுவது; பகவத்பாகவத விஷயங்களுக்கென்ருல் அவர்களுக்குக் கொள்ள சக்தியில்லை. "புனத்தினைக்கிள்ளிப் புதுவவிக்காட்டி உன் பொன்னடி வாழ்க" என்றிறே இவர்களிருப்பது. .... (8)

கொம்பினுர்பொழில்வாய்க் குயிலினங்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர் *
செம்பொனுர்மதிள்சூழ் செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர் *
நம்பனைநரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களைக்கண்டக்கால் *
எம்பிரான்றனசின்னங்கள் இவரிவரென்ருசைகள்தீர்வனே. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. கொம்பினூரித்யாதி. பணைகளாலே நெருங்கின சோலை யிடத்துக்குயில்கள். "குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ்." கோவிந்தன்குணம்பாடுங் குயிலினங்களானவை, "தாழ்ந்த குலத்திலேயவதரித்துத் தாழ்ந்தார்கார்யம் செய்வதே!" என்று அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்து, ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடாநிற்கும். "கூட்டிலிருந்து கிளியெப்போதும் கோவிந்தா கோவிந்தா என்று சொல்லுவது - சிலர் பயிற்றுவித்தாலிறே; அங்ஙனன்றிக்கே இவை தானேபாடாநிற்கும். "நாராயணனை வரக்கூவாயேலிங்குத்துநின்றும் துரப்பன்" என்னும்படி - இதுவொழிந்த நாமாந்தரங்கள் சொல்லுவதில் இங்கு நின்றும் போகவமையும் என்னும்படியிறே இவற்றின்படி. "இன்னடிசிலொடு பாலமுதூட்டி யெடுத்தவென் கோலக்கிளியை, உன்னொடு தோழமைக்கொள் ளுவன் குயிலே" என்று கைக்கூலிபெற்றாலிறே கூவுவது; இவை அப்படியன்று. சீர்ச்செம்பொனூர்மதிள்சூழ் செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர். ச்லாக்யமாய்ச் சிவந்த பொன்னாலே சமைந்த திருமதிள்களும், அழகிய கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோட்டியூர் உள்ளுப்புக்கனுபவிக்கவேண்டாதபடி கொம்புகளாலே ஆர்ந்த சோலையும், குயில்கள் பாடுகையும் சிவந்த பொன்னாலே சமைந்த திருமதில்களும் அழகிய கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோட்டியூர்க்கட்டளையும் கண்டனுபவிக்க வேண்டும்படி நிரதிசயபோக்யமாயிருந்துள்ள தேசம். நம்பனை. விச்வஸநீயனை. நரசிங்கனை. விச்வாஸத்துக்கடி இந்த அபதாநம். "அடுத்ததோருருவாயின்று நீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமர்" எனக்கடவதிறே. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவி னது ஸம்ஸாரிகள் விச்வஸிக்கைக்குடல். ஆழ்வார்க்குதவினதிறே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு விச்வஸநீயம். அங்கப்பொழுதே யவன் வீயத்தோன்றிய என் சிங்கப்பிரான்" என்று ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு விச்வஸிக்கைக்கிறே தோன்றிற்று.

எம்பாரருளிச்செய்யும் வார்த்தை:—"ஈச்வரனுக்கு மூன்று ஆபத்து வந்து கழிந்தது" என்றருளிச்செய்வர். அதாவது - த்ரௌபதிக்கும் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வா னுக்கும் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கும் உதவிற்றிலனாகில், ஸம்ஸாரிகள் "ஈச்வரதத்வ மில்லை" என்று எழுதி எழுத்திடுவர்களிறே. ஆழ்வாரும் "எங்ஙனந்தேறுவருமர்" என்று தம்முடைய இழவிலும் "ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அத்யவஸாயம்குலைகிறதோ" என்றிறே அஞ்சுகிறது. "பிழைக்கின்றதருள்" என்றிறே அஞ்சுகிறது. "பிழைக் கின்றதருளென்று பேதுறுவன்" என்றுதம்முடைய இழவுக்கு நோகையன்றியிலே, ஈச்வரனருளின் பிழைக்கிறே இவர்நோவது. நவின்றேத்துவார்களைக்கண்டக்கால். ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச் சொல்லுவார்களைக்கண்டக்கால், கண்படைத்த ப்ரயோ ஜநம் பெறலாம். "ஈட்டங்கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணும் கண்பயனாவது" என் னக்கடவதிறே. எம்பிரான்றனசின்னங்களிவரிவரென்று. சிந்நமென்று அவனுடைய அடையாளம். இவர்களைக் கண்டக்கால் "அவன் ஸாத்த்விகஸேவ்யன்" என்று தோன்றும். "அவிநீத ப்ர்த்யவர்க்கன்" என்றிறே அவனைக்கழித்தது. "கூரா ராழிவெண்சங்கேந்தி வாராய்" என்று அவற்றோடு வாராதபோது "போகாய்" என்றிறே இவரிருப்பது. "என்னாவிசேரம்மானுக்கு அந்தாமவாண்முடிசங்காழி நூலாரமுள" என்னக்கடவதிறே. ஆசைகள்தீர்வனே. "ஆசைகள்" என்று-காண

என்றும், கிட்ட என்றும் கூடவிருக்க என்றுமிறே இவருடைய ஆசைகள். "அவனைக் காணவேணும்" என்கிற ஆசைகள் தீரும் உகந்தருளின நிலங்களை அநுபவித்தால். "அடியார்கள் குழாங்களை-உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்கிற இழவுகள் தீரும் இங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளைக் கண்டால். "கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர்காதல்" என்கிறபடியே கண்டவாறே ஆசைகள்தீருமிறே. ஈச்வரனைக் கண்டால் ஆசைகள் தீராது, இவர்களைக்கண்டால் ஆசைகள்தீரும். ["கடிவார் தண்ணந் துழாய்க்கண்ணன்" இத்யாதி.] "அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே" என்று-பூர்ணநுபவம் பண்ணினபின்பிறே "அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்று கொலோ" என்று பாரித்தது. "தேர்கடவிய பெருமான் கனைகழல்காண்பதென்று கொல்கண்களே" என்று ஆசைகள் தீர்ந்தது * பயிலுஞ் சுடரொளியிலேயிறே. "திருநாவாயவையுள் புகலாவதோர்நாள்" என்று அத்திரளிறே உத்தேச்யம். "ஓணவிழவிலொலியதிரப் பேணிவரு வேங்கடவாவென்னுள்ளம் புகுந்தாய்" என்று அவன் வருமிடத்திலே அவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு கூடவந்து புகுவர்கள். .... (9)

காசின்வாய்க்கரம்விற்கிலும் கரவாதுமாற்றிலிசோறிட்டு *
தேசவார்த்தைபடைக்கும் வண்கையினார்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர் *
கேசவாபுருடோத்தமா கிளர்சோதியாய்குறளாவென்று *
பேசுவாரடியார்கள் எந்தம்மைவிற்கவும்பெறுவார்களே. (10)

பத்தாம்பாட்டு. காசின்வாய்க் கரம்விற்கிலும். * ஓரிடங்காசுக்கு ஒருபிடிநெல் விற்கும்காலத்திலும். ஸுபிக்ஷமான காலத்தில் அதிதிஸத்காரம் பண்ணிப்போருமதுஒரேற்றமன்றிறே; துர்ப்பிக்ஷகாலத்திலும் தனக்குள்ள அம்சத்தை அதிதிகள் விஷயத்திலே ஸமர்ப்பிக்குமதிறே-ஏற்றமாவது. *காசின்வாய் கரம் விற்கிறதுக்கு மேற்பட்டதொரு துர்ப்பிக்ஷமில்லையிறே; அத்தைப்பற்ற இப்படி யருளிச்செய்கிறார். கரவாது. தந்தாமுக்குள்ள தநதாந்யங்களை "பின்புத்தைக்கு நமக்குவேணும்" என்னும் நினைவாலே மறைத்துவைய்யாதே. "இக்காலத்துக்கு இவ்விஷயங்களிலே விநியோகப்படுகைக்கன்றோ அவைகண்டது" என்று வெளியிட்டுக்கொண்டிருந்து. மாற்றிலிசோறிட்டு. ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷமாகச் சோற்றையிட்டு. அதாவது அதிதி ஸத்காரந்தான் விஹிதமாகையாலும், பகவத் விபூதிபூதரன்றோ வென்னும் ப்ரதிபத்தியாலும் எதிர்த்தலையில் தைந்யதர்சநத்தால் வந்த க்ர்பையாலும் இடுகை. ஸர்வாதித்த்யம் பண்ணுமவர்களுக்கு விஷயவிபாகம் பண்ணவொண்ணாதிறே. ஆகையால் லுப்தர்க்கும் தரித்ரர்க்கும் பசியர்க்கு மெல்லாமிடவேணுமிறே. இவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு ப்ரத்யுபகாரத்தைக் கடாக்ஷித்தன்றிறே யிடுவது. ஆகையால் "மாற்றிலிசோறிட்டு" என்கிறது. "நாடொறும் விருந்தோம்புவார்" என்றாற்போலே இத்தையும் விசேஷ விஷயமாக்கினாலோ வென்னில்; "சோறு" என்றும், "இட" என்றும் சொல்லுகையாலே, இத்தை வைஷ்ணவ விஷயங்களிலாக்கப்போகாது; ஆனபின்பு, இது ஸாமாந்ய விஷயமாமித்தனை. இதுதானும் சாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே தேசத்துக்கு ஒருவளப்பம் சொல்லுகையிறே இப்போது இவர்க்கு அபேக்ஷிதம். தேசவார்த்தைபடைக்கும். யசஸ்கரமான வார்த்

தைகளைப் படைக்கும். அதாவது - இருந்தாரிருந்த விடங்களிலே தங்களுடைய ஔதார்யம் க்ர்பைமுதலான குணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டாடும்படியாகை. இவர்கள், புகழை நச்சிச் செய்யாதிருந்தாலும் தன்னடையே வந்துண்டாமிறே இது. வண்மையினார்கள். உதாரமானகொடையை யுடையவர்கள். அதாவது - உள்ளதெல்லாம் பரார்த்தமாகவே விநியோகிக்கவேணும்'' என்னுமௌதார்ய முடையவர்களென்கை. வாழ்திருக்கோட்டியூர். இப்படியிருந்துள்ளவர்கள் இத்தேசவாஸமே தங்களுக்கு வாழ்வாகக்கொண்டு வர்த்திக்கிற திருக்கோட்டியூர்.

கேசவா. அழகிய திருக்குழற்கற்றையையுடையவனே. புருடோத்தமா. அவ்வழகை ஆச்ரிதர்க்கு எப்போது மநுபவிக்கக் கொடுக்கும் ஔதார்யத்தை யுடையவனே கிளர்சோதியாய். "அது தன்பேறு'' என்னுமிடம்தோற்றும்படியான மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடையவனே. குறளா. உன்னுடைமை பெறுகைக்கு நீ இரப்பாளனுமவனே. என்று பேசுவாரடியார்கள். என்று இப்படி அவன் ஸ்வபாவங்களுக்குத் தோற்றுப் பேசுமவர்களுக்கு அடியாரானவர்கள். இப்படி பேசுமவர்களேயன்று நமக்கு உத்தேச்யர்; இவர்கள் இவ்வாசியறிந்து பேசுவதே! என்று அவர்கள் ஸ்வபாவத்துக்குத்தோற்று அடிமையா யிருக்குமவர்களே நமக்கு உத்தேச்யரென்கை. இவர்களுக்கு உத்தேச்யராவது எவ்வளவென்னில், எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்கள் என்கிறார்; - இவர்களுக்கு சேஷமாகையே புருஷார்த்தமென்றிருக்கும் எங்களை, தங்களுக்கு இஷ்ட விநியோகத்துக் குறுப்பாக விற்றுக்கொள்ளவும் உரியவர்கள். "தஸ்மிந் நஸ்வஸம்க்ரயவிக்ரயார்ஹ:'' என்னக்கடவதிறே. .... (10)

நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்—

சீதநீர்புடைசூழ் செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர் *
ஆதியானடியாரையும் அடிமையின்றித்திரிவாரையும் *
கோதில்பட்டர்பிரான் குளிர்புதுவைமன்விட்டுசித்தன்சொல் *
ஏதமின்றியுரைப்பவர் இருடீகேசனுக்காளரே. (11)

சீதநீர்த்யாதி. அகாதமாய் வாதாதப ப்ரவேசத்தால் வரும் உஷ்ணம் தட்டாமையாலே எப்போதுமொக்கக் குளிர்த்தி மாறாத ஜலத்தாலே சுற்றும் சூழப்பட்டிருப்பதாய். அழகிய கழனிகளையு முடைத்தாயிருக்கிற திருக்கோட்டியூரிலே. பார்த்த பார்த்த விடமெங்கும் ஜலஸம்ர்த்தியும் விளைகழனியுமாய்க் கிடக்குமாய்த்து. ஆதியானடியாரையு மடிமையின்றித் திரிவாரையும். கரணகளேபரங்களையிழந்து அசிதவிசேஷிதமாய்க்கிடக்கிற தசையிலே தயமாந மநாவாய்க்கொண்டு, 'விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா'' என்கிறபடியே தன்னை ஆச்ரயிக்கைக் குறுப்பான கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்தருளி, ஆச்ரயணீயத்வே ஸுலபனாய்க் கொண்டு ஸந்நிஹிதனாய் நிற்கிற காரணபூதனானவனுக்கு, அவன் கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே சேஷபூதராய் அடிமைசெய்து வர்த்திக்கிறவர்களையும், "முதல்வனைச் சிந்தியாதவப் பாவகாரிகள்'' என்கிறபடியே அவன் பண்ணின

உபகாரத்தையறிந்து அநுஸந்தியாதே பாபகர்மாக்களாய் அவன்திருவடிகளி லடிமையில் அந்வயமற்று கரணத்ரயத்தையும் அந்ய பரமாக்கிக்கொண்டு திரிகிற வர்களேயும். கோதிலித்யாதி. கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு தலையையும் ச்லாகித்தும் நிந்தித்தும்சொன்ன விதுக்கு அநுரூபமான நிஷ்ட்டை யில்லாமையாகிற குற்ற மின்றிக்கே யிருப்பாராய், வைதிகோபகாரகராய், ஸாம்ஸாரிக ஸகல தாபஹரமான குளிர்த்தியையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த இப்பத்துப்பாட்டையும். ஏதமின்றியுரைப்பவர். நிர்த்தோஷமாகச் சொல்லு மவர்கள். அதாவது-இவர் திருவுள்ளக்கருத்தையறிந்து அதில் பழுதறச்சொல் லுகை. இருடீகேசனுக்காளரே. இந்த்ரியங்களை அந்யபரமாகாதபடி நியமித்து அடிமைகொள்ள வல்லவனுக்கு அடிமை செய்யுமாளாகப் பெறுவர். ..... (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானுர் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

17-X-90 இரவலி-

நான்காம்பத்து – ஐந்தாந்திருமொழி – ஆசைவாய், ப்ரவேசம்.

கீழிற்றிருமொழியிலே - "ஆதியானடியாரையும் அடிமையின்றித் திரிவாரை யும்" என்று ஸம்ஸாரிகள் பொல்லாங்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களேற்றமுமிறே சொல்லிற்று; ஸம்ஸாரிகளுக்கும் பகவத்ஸம்பந்த மொத்திருக்க, அவர்களைக்கழிக் கைக்கடி ஸம்பந்தஜ்ஞாநமில்லாமையிறே. "வணக்கொடுமாள்வது வலமே" என்று சரமஸமயத்திலே பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணுகை ச்ரேஷ்டமாகையாலே ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து ஹிதோபதேசம் பண்ணியருளுகிருர் இத்திருமொழியில்.*

முதற்பாட்டு. திருநாமங்களைச் சொல்லுமவர்கள் பெறும்பேறு என்னல் சொல்லப்போகாதென்கிருர்.

> ஆசைவாய்ச்சென்றசிந்தையராகி அன்னையத்தனென்புத்திரர்பூமி *
> வாசவார்குழலாளென்றுமயங்கி மாளுமெல்லைக்கண்வாய்திறவாதே *
> கேசவாபுருடோத்தமாவென்றுங் கேழலாகியகேடிலீயென்றும் *
> பேசுவாரவரெய்தும்பெருமை பேசுவான்புகில்நம்பரமன்றே. (1)

ஆசையித்யாதி. ஸ்நேஹமிருந்தவிடத்திலே கைகழிந்த மநஸ்ஸையுடைய ராய். * அன்னையென்று தொடங்கி, * வாசவார்குழலாளளவும் ஆசையிருக்கு மிடம். மயங்கி. இவர்கள் பேரும் சொல்லமாட்டாதே மயங்கி. மாளுமெல்லைக் கண். "வைத்தநாள் வரை எல்லை குறுகி" என்கிறபடியே சரமகாலத்திலே. வாய்திறவாதே. அவ்வளவிலே கீழ்ச்சொன்னவர்கள் பேரைச் சொல்லி அழையாதே, அவர்கள்பேர் சொல்ல வொண்ணுதாகில் பின்னை யார்பேரைச் சொல்லுவதென்னில்; கேசவா. உங்கள் மரணவேதனை போகவேணுமாகில் "கேஶவ: க்லேஶ நாஶந:" என்னப்பாருங்கோள். "கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவா வென்ன" என்று சொல்லக்கடவதிறே. புருடோத்தமா. ஔதார்யம், அதாவது அநிஷ்ட நிவ்ர்த்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகை. கேழலாகியகேடிலீயென்றும்.

இவர்கள்கேடு போனால் தன்கேடு போச்சுதாக நினைத்திருக்கை. பேசுவாரவ ெய்தும் பெருமை. அவர்களேற்றத்துக்குப் பாசுரமிடப்போகாது; "அவர்" என்னு த்தனையிறே. அவர்கள் பெறும்பேற்றை நம்மால் பேசப்போகாது. பேசுவான் கில். பேசப்புக்கோமாகில். நம்பரமன்றே. நம்மால் பேசித்தலைக்கட்டப்போகாது. கொடுக்கிறவன்றான் றியுமித்தனை. அதாவது - இதரஸங்கம் குலையப்பெறுவதாம்; சரமகாலத்தில் அவர்களை அழையாதொழியப் பெறுவதாம்; நம்முடைய பேர் களைச் சொல்லப்பெறுவதாம்; "இதென்னவேற்றம்! இதென்னவேற்றம்!" என்று இதின் ஏற்றமறிந்து ஈடுபடுவானவனிறே, ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. திருநாமஞ்சொன்னவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெறுவர் களென்கிறார்.

சீயினாற்செறிந்தேறியபுண்மேல் செற்றலேறிக்குழம்பிருந்தெங்கும் *
ஈயினாலரிப்புண்டுமயங்கி யெல்லைவாய்ச்சென்றுசேர்வதன்முன்னம் *
வாயினால்நமோநாரணாவென்று மத்தகத்திடைக்கைகளைக்கூப்பி *
போயினாற்பின்னையித்திசைக்கென்றும் புணைக்கொடுக்கிலும்போகவொட்டாரே. (2)

சீயினாற்சிறந்தேறியபுண்மேல். சீயானது விஞ்சிப்புடைபட்டபுண்ணின்மேலே செற்றலேறி. ஈயிருந்து முட்டையிட்டு. குழம்பிருந்து. அவைபுழுத்து நீராய்ப் பாயுமளவிலே. ஈயினாலரிப்புண்டு மயங்கி. ஈயினாலே அரிப்புண்டு, அதுபொறுக்க மாட்டாமல் மூர்ச்சித்து. எல்லைவரய்ச்சென்று சேர்வதன்முன்னம். சரமகாலத்தைச் சென்று கிட்டுவதுக்குமுன்னே.

வாயினால் நமோநாரணாவென்று. வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி. "எனக்கு நானுரியேனல்லேன், உனக்குரியேன்" என்று சொல்லுகையிறே வாய்படைத்ததுக்குப்ரயோஜநம். மத்தகத்திடைக் கைகளைக்கூப்பி. தலைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்று. போயினால். இப்படி செய்துபோனால். போயினாலென்றது- வழிப்போக்குத்தானே ப்ரயோஜநமென்கை. இவன் ஒருகால் தொழுதால், இதுக்கு பலம்-வழிப்போக்கில், "மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய்" என்றும், "தொழுதனருலகர்கள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவன்பார்த்த பார்த்த விடமெல்லாம் அஞ்ஜலிக்காடாயிறே யிருப்பது. அங்கு புக்காலும் "[illegible]" என்றதிறே பலம். இவன் ஒருக்கால் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ண, "ஆண்மின்கள் வானகமாழியான்றமர்" என்று த்ரிபாத்விபூதியாக ஸமர்ப்பிப்பர்கள். ஒருக்கால் 'நம:' என்ன, காலதத்வ முள்ளதனையும் 'நமோநாராயணா'வென்று சூழ்ந்திருந்தேத்துகையிறே பலம். பின்னையித் திசைக்கென்றும் புணைக்கொடுக்கிலும் பொகவொட்டாரே. நித்யமுக்தரைப் பிணையிடி லும் போகவொட்டார்கள். அதுக்கடி-*விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வா ரையும் செறும்தேசமாகையாலே. அவன்றானும் * ஏற்றிவைத்தேணிவாங்குமவ னிறே. இத்தால் கர்மமடியாக மீட்சியில்லையென்றபடி. ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு. ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணினார்க்கு யமவச்யதை யில் லை யென்கிறார்.

சோர்விஞற்பொருள்வைத்ததுண்டாகில் சொல்லுசொல்லென்றுசுற்றுமிருந்து *
ஆர்வினவிலும்வாய்திறவாதே அந்தகாலமடைவதன்முன்னம் *
மார்வமென்பதோர்கோயிலமைத்து மாதவனென்னுந்தெய்வத்தைநாட்டி *
ஆர்வமென்பதோர்பூவிடவல்லார்க்கு அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே. (3)

சோர்விஞல் பொருள்வைத்த துண்டாகில். முன்பு இவன்கையில் கண்டவை யடைய "அட்டைகள்போல் சுவைப்பர்" என்கிறபடியே இவன்கையிலுள்ளவை நிச்சேஷமாக வாங்கிக்கொள்ளுவர்கள். இவர்களைக்காணுமல் வைத்ததுண்டாகில். சொல்லு சொல்லென்று. ஒருகாற் சொன்ஞற்போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லி. சுற்றுமிருந்து "இவன் ஒருத்தரை ஒருத்தரறியாமல் கொடுக்கிற்செய்வதென்" என்று விடாதே சுற்றுமிருப்பர்கள். ஆத்மபந்துக்களாகிலிறே—"திருமாலைப்பாடக் கேட்டு வளர்த்ததனுல் பயன்பெற்றேன்" என்பது, ['துஞ்சும்போதழைமின்" இத்யாதி. ஆர்வினவிலும் வாய்திறவாதே. பகவத் பாகவத விஷயங்களையும் ஆசார்யனையும் ப்ரக்ர்திபந்துக்களையும் மறைத்துவைத்த அர்த்தங்கொடுத்து வேட்ட இளையாள் வினவிலும் வாய்திறவாதே. இவர்களுக்கும் இவளுக்கும் "இவனையிழக்கப் புகுகிருேமென்கிற பயமன்று, இவன்வைத்த அர்த்தம் ஒருவரு மறியாமல் மண்தின்றுபோகிற் செய்வதென்" என்கிறபயம். இவ்வர்த்தத்தை நச்சிவரும்போதும் அக்காலத்திலே "அவன் முகத்திலே விழிக்கவருகிருேம்" என் றிறேவருவது. அந்தகால மடைவதன்முன்னம். சரமகாலம் வருவதுக்குமுன்னே.

மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்து. ஹ்ர்தயமென்று ப்ரஸித்தமாய் அத்வி தீயமான ஸ்த்தாநத்தையுண்டாக்கி. மாதவனென்னும் தெய்வத்தைநாட்டி. ச்ரிய:பதியென்று ப்ரஸித்தமாய் அத்விதீயமான வஸ்துவை ப்ரதிஷ்ட்டிப்பித்து. "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென் னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்" என்று - இவர் தாம் அஹ்ர்தயமாகச் சொன்னத்தை ஸஹ்ர்தயமாகக் கொண்டுவந்து புகுந்தான். இவர் இப்போதே "அஹ்ர்தயமாகச் சொன்னேன்" என்னவும்வல்லர், அதுக்கு முன்னே இவர்நெஞ்சில் இடமறப்புகுந்துகொள்ளுங் கிடீரென்று பிராட்டியுங் கூடக்கொண்டுபுகுந்தான். இவர்நெஞ்சு திருந்துவதுக்கு முன்பிறே - அல்லாதவிடங்களில் நிற்பது; [நின்றதெந்தையூரகத்து" இத்யாதி.] உகந்தருளின நிலங்களில் கண்டநுபவிக்குமாபோலே இவர் திருவுள்ளத்திலிருப் பதும் கண்டநுபவிக்கலாம்படி யிருக்குமிவர்க்கு. "சலசயனத்துள்ளு மெனதுள் ளத்துள்ளு முறைவாரை" என்னக்கடவதிறே "வந்தாயென்மனம் புகுந்தாய்" என்றேபுகுந்தது. "வந்துவந்தென்மனத்திருந்து" என்கிறபடியே இவர் இசை யாமல் தட்டினநாளுக்கு ஓர் அவதியில்லையிறே. "அடியார்மனத்தாயோ" "வெள் ளத்தான் வேங்கடத்தானேலும் கலிகன்றி உள்ளத்தினுள்ளேயுளன்'; என்று. உகந்தருளின நிலங்களோடொக்குமிறே - இவர் திருவுள்ளமும். ஆர்வமென்ப தோர் பூவிடவல்லார்க்கு. "சோர்விஞல்பொருள் வைத்ததுண்டாகில்" என்று. தேஹபந்துக்களையும் ஆத்மபந்துக்களையும் மறைத்து வைத்தபொருளையிட்டுக் கோயில்சமைத்துத் திருநந்தவநத்தையு முண்டாக்கித் திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் தேடு என்று இவனை அரியதேவைகளையிடானிறே. * நாடாதமலர்நாடி நாடோ

றும் நாரணன்றன் வாடாதமலரடிக் கீழ்வைக்கவிறே - இவனை அடியிலே ஸ்ருஷ்டித்தது. இப்படி பூவோடே பூவைச் சேர்க்கவல்லார்க்கு. அரவதண்டத்திலித்யாதி. யமபடரால் வரும் க்லேசம். அதாவது - "வெஞ்சொலாளர்கள் நமன்றமர்கடியர் கொடியசெய்வனவுள" என்னக்கடவதிறே * நெடுஞ்சொலால் மறுத்ததுக்கு பலம் கடுஞ்சொல்கேட்கையிறே. உய்யலுமாம். ப்ராப்யத்திலும் இதுபோகையிறே ப்ரதாநமென்கிறார். .... (3)

நான்காம்பாட்டு. ப்ரணவார்த்தம் நெஞ்சில்பட்டவர்கள் * அடியார்கள் குழாங்கடன் கூடுவரென்கிறார்.

மேலெழுந்ததோர்வாயுக்கிளர்ந்து மேல்மிடற்றினையுள்ளெழவாங்கி *
காலுங்கையும்விதிர்விதிர்த்தேறிக் கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம் *
மூலமாகியவொற்றையெழுத்தை மூன்றுமாத்திரையுள்ளெழவாங்கி *
வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில் விண்ணகத்தினில்மேவலுமாமே. (4)

மேலெழுந்ததோர் வாயுக்கிளர்ந்து. மேல்மூச்செறிந்து. மேல்மிடற்றினையுள்ளெழவாங்கி. நெஞ்சு கீழேயிடியவிழுந்து. காலும்கையும் விதிர்விதிர்த்தேறி. ப்ராணவாயு மேல் நோக்கினவாறே காலும்கையும் பதைக்கத் தொடங்கிற்று, கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம். தீர்க்க நித்ரைகொள்ளுவதற்குமுன்னே, மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை. ஸகல வேதங்களுக்கும் காரணமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதம பதத்தை உச்சாரணக்ரமம் தப்பாமல் உச்சரித்து. வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில். ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனைக் கிட்டவல்லிகோளாகில். விண்ணகத்தினில் மேவலுமாமே. அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடலாமென்கிறார். .... (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. விரோதிநிரஸநசீலனை யேத்துவார்க்கு முன்பு க்லேசப்பட்டுப் போனவழி இனிப்போக வேண்டாவென்கிறார்.

மடிவழிவந்துநீர்ப்புலன்சோர வாயிலட்டியகஞ்சியும்மீண்டே *
கடைவழிவாரக்கண்டமடைப்பக் கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம் *
துடைவழியும்மைநாய்கள்கவரா சூலத்தாலும்மைப்பாய்வதுஞ்செய்யார் *
இடைவழியில்நீர்கூறையுமிழவீர் இருடீகேசனென்றேத்தவல்லீரே. (5)

மடிவழிவந்து நீர்ப்புலன்சோர. யமபடரைக்கண்ட பயத்தாலே ஓர் இந்த்ரிய விசேஷத்தாலே ஜலம்ப்ரவஹிக்க. வாயிலட்டியகஞ்சியும் மீண்டே கடைவழிவாரக் கண்டமடைப்ப. பொரிக்கஞ்சியைக் கொடுத்தால், கண்டமடைக்கையாலே உள்ளுப்புகாதே மீண்டும் கடைவழியாலே வழியாநிற்கும். கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம். தீர்க்க நித்ரை கொள்ளுவதற்கு முன்னே.

துடைவழியும்மை நாய்கள்கவரா. "நாயினத்தொடும் திளைத்திட்டு ஓடியுமுழன்றும்" என்றதுக்கு பலம். சூலத்தாலும்மைப்பாய்வதுஞ்செய்யார். "உயிர்களே கொன்றேன்" என்று ஆயுதத்தாலே நலிந்ததுக்கு பலம். இடைவழியில் நீர்கூறையுமிழவீர். வழியில் நின்று சீரையுரிந்ததுக்கு பலம். என்று என்று சொல்லியிறே

அவர்கள் வழியில் நலிவது. இது தப்பவேண்டியிருந்திகோளாகில் இருடிகேச னென்றேத்தவல்லீரே. இந்த்ரியங்களை நியமிக்குமவனென்று ப்ரீதியோடேகூட ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் இவைவாரா, யமவச்யத்தைக்கடி இந்த்ரியவச்யதை யிறே. இதுக்குஸாதநமாகவிறே பரஹிம்ஸாதிகள் பண்ணுவது. அத்தைக் குலைக்குமவனென்கிறார். ... . (5)

ஆறும்பாட்டு. அங்கமித்யாதி, இப்பாட்டில், ஒருக்கால் உபாயவரணம் பண்ணினார்க்கு *ஸதாபச்யந்தி பண்ணலாமென்கிறார்.

அங்கம்விட்டவையைந்துமகற்றி ஆவிமூக்கினிற்சோதித்தபின்னை *
சங்கம்விட்டவர்கையைமறித்துப் பையவேதலைசாய்ப்பதன்முன்னம் *
வங்கம்விட்டுலவுங்கடற்பள்ளிமாயனை மதுசூதனைமார்பில்
தங்கவிட்டுவைத்து * ஆவதோர்கருமஞ்சாதிப்பார்க்கு என்றுஞ்சாதிக்கலாமே. (6)

அங்கம்விட்டவையைந்துமகற்றி. பஞ்சவ்ர்த்திப்ராணன் சரீரத்தை விட்ட கன்று. ஆவிமூக்கினில் சோதித்தபின்னை. இவனுக்கு ப்ராணனில்லையென்று அறிந்த பின்பு. சங்கம்விட்டு. இனி இவன்பிழைக்குமென்கிற ஆசையைவிட்டு. "சங்கம் விட்டு" என்று - *சொல்லுசொல்லென்று சுற்றுமிருக்கிற திரள்குலைந்தென்னுதல். அன்றிக்கே, இவன்பக்கல் சிலகிடைக்குமென்கிற ஆசையை விட்டென்னுதல். கையைமறித்து. அங்கிருந்தவர்களை, "அவன்செய்ததென்" என்று வந்தவர்கள் கேட்க; கையைமறித்து. பையவேதலை சாய்ப்பதன் முன்னம். மெள்ள இவனருகு நின்று மெழுந்திருந்துவிடப்போய். இவனை இழந்த இழவுதோற்றக் கவிழ்தலை யிட்டிருப்பர்களாய்த்து. வங்கம்விட்டுலவும் கடல்பள்ளிமாயனை. மரக்கலமுலாவா நின்றுள்ள கடலில்கண்வளர்ந்தருளுகிறவாச்சர்யபூதனை. அன்றிக்கே, "மாயனை" என்றது - ஜ்ஞாநமாய், தன்னிச்சையாலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. "குரைகடல்மேல் அரவணைமேல் குலவரைபோல் பள்ளிகொண்டு" என்னக் கடவதிறே. மதுசூதனை. மதுவைநிரஸித்தாப்போலே ஆச்ரிதவிரோதியைப் போக்குமவனை. "வெள்ளை நீர்வெள்ளத்தணைந்த வரவணைமேல், துள்ளுநீர் மெள்ளத் துயின்றபெருமானே, வள்ளலே உன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர் போல்" என்னக்கடவதிறே. மார்வில்தங்கவிட்டுவைத்து. தங்கவிடுகையாவது - ஓரிடத்திலேயிருத்துகை. ஆவதோர்கருமம். ஸுகரமுமாய் ப்ராப்தமுமான ஆத்ம ஸமர்ப்பணம், "நமவென்னலாங்கடமை" என்னக்கடவதிறே. சாதிப்பார்க்கென் றும் சாதிக்கலாமே. உபாயம் ஸக்ர்த்கர்த்தவ்யம்; உபேயம் ஸதா ப்ராப்தவ்யம். "ஆவத்தநம்" என்று - ஸக்ர்த்; "சேவித்திருக்கும்" என்று - ஸதா. .... (6)

ஏழாம்பாட்டு. தென்னவனித்யாதி. இப்பாட்டில், விரோதிநிரஸநசீலனை அநுஸந்திப்பார் நித்யஸூரிகள் கார்யத்துக்கும் ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதனோடே மன்றாடுவர்களென்கிறார்.

தென்னவன்றமர்செப்பமிலாதார் சேவதக்குவார்போலப்புகுந்து *
பின்னும்வன்கயிற்றாற்பிணித்தெற்றிப் பின்முன்னாகவிழுப்பதன்முன்னம் *
இன்னவனினையானென்றுசொல்லி யெண்ணியுள்ளத்திருளறநோக்கி *
மன்னவன்மதுசூதனனென்பார் வானகத்துமன்றாடிகள்தாமே. (7)

தென்னவன்தமர். தெற்குத்திக்குக் கடவனான யமனுடைய சேஷபூதர். செப்பமிலாதார். செவ்வையில்லாதார். கரணத்ரயமும் அடைவு கெட்டிருக்குமவர்கள். சேவதக்குவார் போலப்புகுந்து. எருதுகள் தங்கள்வசப் படுகைக்கு இவற்றின் செருக்கைக் குலைக்கும் நீசஜாதிகளைப்போலே புகுந்து து:காநுபவம் பண்ணுவிக்கை. பின்னும் வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றி. சேவதக்குவார் அதக்கும் ப்ரகாரம். து:காநுபவத்துக்குத் தங்கள் தர்சநமாத்ரமே யமைந்திருக்க, பின்னையும் யமபடர், பாசங்களாலே, சூரியிலே வரிவாரைப்போலே வரிந்து எற்றி. "நமன்றமர் செய்யும்வேதனை" என்கிறபடியே எற்றி. பின்முன்னாக இழுப்பதன்முன்னம். மூக்கும் முகமும் உதடும் பல்லும் தகரும்படி முகம் கீழ்ப்பட யமபுரத்தளவும் இழுப்பதற்கு முன்னே. இன்னவனினையானென்று சொல்லியெண்ணி. அவன் இன்னானென்னுமதுக்கு ஏகாந்தமானகுணங்களையு மநுஸந்தித்து, நெஞ்சில் அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போகப்பார்த்து. மன்னவன். தென்னவனுக்கும் மன்னவனானவன். மதுசூதனனென்பார். ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் போக்குமவன் என்று சொல்லுமவர்கள். வானகத்து மன்றாடிகள்தாமே. பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகள் கார்யத்துக்கும் ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனோடே மன்றாடுவா ரிவர்களிறே. தாமே. வேறு ஸஹகாரிகளில்லை. ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு. கூடியித்யாதி. இப்பாட்டால் - மூன்றெழுத்தை உச்சரிப்பார் ஸ்ரீ கௌஸ்துபத்தோபாதி அவனுக்கு ஆதரணீயரென்கிறார்.

> கூடிக்கூடியுற்றார்களிருந்து குற்றம்நிற்கநற்றங்கள்பறைந்து *
> பாடிப்பாடியோர்பாடையிலிட்டு நரிப்படைக்கொருபாகுடம்போலே *
> கோடிமூடியெடுப்பதன்முன்னங் கௌத்துவமுடைக்கோவிந்தனோடு *
> கூடியாடியவுள்ளத்தானால் குறிப்பிடங்கடந்துய்யலுமாமே. (8)

கூடிக்கூடி யுற்றார்களிருந்து. இவனுக்கு சரமகாலம் வந்தவாறே, பந்துக்களெல்லாரும் திரண்டு திரள்திரளாக இருந்து. குற்றம் நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து. இவன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யம் கிடக்க, அல்பாநுகூல்யங்களுள்ளவற்றைச் சொல்லா நிற்பர்கள். மஹாராஜர், வாலி பட்டவளவிலே. அவன் முன்பு பண்ணின ப்ராதிகூல்யங்களை மறந்து, "நான் முற்பட அகப்பட்டபோதே என்னைக் கொல்லலாயிருக்கக் கொல்லாதே விட்டவனையிறே நான் கொல்லுவித்தேன்" என்று அழுதானிறே; அத்தைக்கண்டு பெருமாளும் சோகித்தாரிறே. பெருமாள், ராவணன் பூசல்தலையில் நிராயுதனாய் நின்றபடியைக்கண்டு கொல்லாதே "இன்றுபோய் நாளைவா" என்றாரிறே. க்ர்ஷ்ணன், கம்ஸனை நிரஸித்தவநந்தரம் அவன் ஸ்த்ரீகள் படுகிற க்லேசத்தைக்கண்டு, "நான் என்ன கார்யம் செய்தேன்!" என்று வெறுத்தானிறே. இப்படி எல்லாருக்கும் க்ர்பை ஜநிக்கும்படியாயிறே அத்தசை யிருப்பது. பாடிப்பாடி. இவர்கள் ப்ரலாபிக்கும்போது, ஒரு ப்ரபந்தம் பாடினாற்போலேயாய்த் திருப்பது. ஓர் பாடையிலிட்டு. ஓர் ஆசந்தியிலே இவனை இட்டு. நரிப்படைக்கொரு பாகுடம்போலே. நரிப்படை—நரிக்கூட்டம். பாகுடம்—பாகுக்குடம். கோடிமூடியெடுப்பதன் முன்னம். கோடிப்புடவையையிட்டு மூடியெடுத்தென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஆசந்தியைக்கோடித்தென்னுதல்

இப்படி செய்வதற்கு முன்னே. கௌஸ்துபமுடைக் கோவித்தனோடு. இவ்வாத்ம வர்க்கத்தை தரித்தது நிரூபகமாக வுடையனுமாய் ஸர்வஸுலபனுமான க்ர்ஷ்ணனோடே. கூடியாடிய உள்ளத்தரானால். ஈச்வரனும் சேதநனும் ஒரு நினைவாய் அவன் குணங்களிலே அவகாஹித்த நெஞ்சை யுடையரானால். குறிப்பிடங்கடந் துய்யலுமாமே. "[illegible]" என்கிறபடியே அநுபவ விநாச்யமான தேசத்தைக்கடந்து. உய்யலுமாமே. "உயிரும் தருமனையே நோக்கும்" என்கிற தேசத்தைவிட்டு தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கும் என்கிற தேசத் தேறப் போகப் பெறுவர்களென்கிறார். 'ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்பக்கண்டசதிர்'' என்னக்கடவதிறே. .... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. வாயித்யாதி இப்பாட்டில் ஸர்வவித பந்துவாக அவனைப்பற்றினால், பின்னை யமவச்யதை இல்லையென்கிறார்.

வாயொருபக்கம்வாங்கிவலிப்ப வார்ந்தநீர்க்குழிக்கண்கள்மிழற்ற *
தாயொருபக்கந்தந்தையொருபக்கம் தாரமுமொருபக்கமலற்ற *
தீயொருபக்கஞ்சேர்வதன்முன்னஞ் செங்கண்மாலொடுஞ்சிக்கனச்சுற்ற
மாய் * ஒருபக்கம்நிற்கவல்லாருக்கு அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே. (9)

வாயொருபக்கம் வாங்கிவலிப்ப. வாதவிகாரத்தாலேவாயானது ஒருக்கடுத்து வலிக்க. வார்ந்த நீர்க்குழிக்கண்கள் மிழற்ற. "பந்துக்களைவிட்டுப் போகிறேன்" என்று இவர்கள் பக்கல் ஸங்கத்தாலே அழுகிற வளவிலே. யமபடரைக்கண்ட வாறே பயத்தின் கனத்தாலே கண் உள்ளே இடிய இழிந்து அலமரா நிற்கும்.

தாயொருபக்க மித்யாதி. தன்னை உண்டாக்கினாரும், தானுண்டாக்கினவர் களும், ஓரோரருகே யிருந்து கதற அநந்தரம், தீயொருபக்கம் சேர்வதன் முன்னம். ஸம்ஸ்கரிப்பதற்கு முன்னே. செங்கண்மாலொடும். வாத்ஸல்யத்தையும் வ்யாமோஹத்தையுமுடைய ஸர்வேச்வரனை. சிக்கனச்சுற்றமாய். நிருபாதிக ஸர்வவித பந்துவுமாகப் பற்ற வல்லாருமாய். ஒரு பக்கம் நிற்கவல்லார்க்கு. ஸம்ஸாரிகளோடுள்ள உறவைக் கலசாதே அவனேயாகப் பற்றி நிற்கவல்லார்க்கு. அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே. யமபடரையும் அவர்கள் க்ரூரமான தண்டங்களையும் தப்பி உஜ்ஜீவித்துப் போகலாம். "மாதாவினைப் பிதுவைத் திருமாலை வணங்குவன்" என்றும் "சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ் செல்வமும் நன்மக்களும், மேலாத்தாய் தந்தையுமவரே'' என்றும் பற்றுவர்ர்க்கு உஜ்ஜீவித்துப்போகலா மென்கிறார். (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி அப்யஸித்தவர்கள், ஸ்ரிய:பதிபக்கலிலே பெரியாழ்வார் தாம் பெற்ற வரிசைகளைப் பெறுவரென்கிறார்.

செத்துப்போவதோர்போதுநினைந்து செய்யுஞ்செய்கைகள்தேவபிரான்மேல் *
பத்தராயிறந்தார்பெறும்பேற்றைப் பாழித்தோள்விட்டுசித்தன்புத்தூர்க்கோன் *
சித்தம்நன்கொருங்கித்திருமாலைச் செய்தமாலையிவைபத்தும்வல்லார் *
சித்தம்நன்கொருங்கித்திருமால்மேல் சென்றசிந்தைபெறுவர்தாமே. (10)

செத்துப்போவதோர்போது - செய்யும் செய்கைகள் - நினைந்து. சரீராவஸாநஸமயத்தில் யமபடர் செய்யும் செயல்களை நினைத்து. **தேவபிரான்மேல் பத்தராய்** அயர்வறுமமரர்களதிபதிபக்கலிலே ப்ரேமத்தைப்பண்ணி. **இறந்தார் பெறும் பேற்றை.** பக்தராய், பின்பு இறந்தார் பெறும்பேற்றை. **பாழித்தோள் விட்டுசித்தன்** ஸம்ஸாரத்தைவென்ற மிடுக்கையுடைய தோள்களையுடைய ஆழ்வார். **புத்தூர்க்கோன்.** சரமகாலத்திலே இவர்களைப்போலே பக்தியுண்டாகை யன்றிக்கே, ஸதாமநோரதம் பண்ணும் நித்யஸூரிகளைப்போலே யிருக்கிற ஆழ்வாரை ஸ்வாமியாகப்பற்றி யிருக்கும் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரையு முடையரானவர். **சித்தம் நன்கித்யாதி.** "ஆசைவாய்ச்சென்ற சிந்தையராகி" என்கிறபடியே கரணத்ரயமும் புறம்புபோதல் கலந்திருத்தல் செய்யாதே ஸ்ரீய:பதிவிஷயமாகச் செய்த இப்பத்துப்பாட்டும் அப்யஸித்தவர்கள். **சித்தம் நன்கொருங்கித்திருமால்மேல் சென்ற சிந்தை பெறுவர்தாமே.** ஆழ்வாரைப்போலே கரணத்ரயமும் ஒரு படிப்பட உடையராய், ஸ்ரீய:பதிபக்கலிலே சென்ற மநஸ்ஸை யுடையராவர்கள். ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து - ஆருந்திருமொழி - காசுங்கரையுடை, ப்ரவேசம்.

* நாவகாரியத்திலே, பகவத்விமுகராய்த் தம்மாலே நிந்திதரானவர்களையும் விடமாட்டாத பரமக்ருபையாலே அவர்களைக் குறித்து ஹிதத்தை உபதேசிப்போமென்று பார்த்து, "மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவலம்" என்கிறபடியே-சரமதசையிலேயாகிலும் பகவத்ஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணினால் தப்பாமல் உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே, இந்தவாசியை அவர்களுக்கறிவித்தால், சேதநராகையாலே பகவத்ஸமாச்ரயணத்திலே யிழிவர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ராக்ருதவிஷயங்களிலுண்டான ஆசையாலே அவற்றின் பக்கலிலேசென்ற நெஞ்சையுடையராய் அவற்றின் பேரைச்சொல்லி, பின்னை அதுதானும்மாட்டாதே கலங்கி முடிந்து போங்காலத்திலே அவற்றின் பேர்களைச்சொல்லாமல் பகவந்நாமத்தைப் பேசுமவர்கள்பெறும் பேற்றின்கநம் நம்மால்சொல்லித் தலைக்கட்டப்போகாது என்று தொடங்கி, அந்திமதசையில்வரும் க்லேசபரம்பரைகளையும், அத்தசைவருவதற்குமுன்னே ஏதேனுமொருவழியாலேயாகிலும் பகவத்ஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி சரீரத்தைவிட்டால் அதிக்ரூரமாக யமபடர்பண்ணும் தண்டங்களையும் தப்பி அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலேபோய் பகவதநுபவத்தைப் பண்ணி புநராவ்ருத்தியின்றிக்கே காலதத்த்வமுள்ளதனையும் நித்யஸூரிகள் திரளிலே கூடியிருந்து வாழலாம் என்னுமிடத்தை அவர்கள் நெஞ்சிலே படும்படியாகவூன்ற உபதேசித்தார் - கீழ்திருமொழியில்; இப்படி இதர விஷய ஸங்கமற்று பகவத்ப்ரேமபூர்வகமாக அவன் திருநாமங்களைப் பேசத்தக்க பரிபாகமில்லாதாரையும் ஒருவழியால் அவன் திருநாமத்திலே அந்வயிப்பித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, த்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களை நச்சி, பெற்ற பிள்ளைக்கு ப்ராக்ருதவிஷயங்களின்பேரை யிடுமவர்களைக்குறித்து, நீங்கள் இப்படி ப்ராக்ருத

விஷயங்களின்பேரிட்டால் இம்மையில் நீங்களாசைப்படுகிற க்ஷுத்ரப்ரயோஜநங்கள்தானும் ஸித்திப்பதுபணியில்லை; மறுமைக்குத்தானே யொன்றுக்குமுறுப்பன்று, ஆனபின்பு அத்தைவிட்டு பிக்ஷையைப்புகுந்தாகிலும் ஜீவித்துத் தன் திருநாமத்திலே அந்வயித்தாருடைய ஸகலக்லேசங்களையும் போக்கும் ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தை, நீங்கள்பெற்றபிள்ளைக்கிட்டு வாயாரவாழ்த்தி ப்ரீதராயிருங்கோள்; இவ்வளவேபற்றாசாக அந்தப்பிள்ளையுடைய மாதாவானவள் "[illegible]" என்கிறபடியே நரகத்திற் புகாமல் உஜ்ஜீவித்துப்போமென்று ஒருகாற்போலே ஒன்பதின்காலுபதேசித்து, பகவந்நாமங்களை யிடும்படியாக அவர்கள் நெஞ்சைத்தெளிவிக்கிறார் - இத் திருமொழியில். ... ... (*)

காசுங்கறையுடைக்கூறைக்கும் அங்கோர் கற்றைக்கு
மாசையினால் * அங்கவத்தப் பேரிடும்ஆதர்காள் *
கேசவன்பேரிட்டு நீங்கள்தேனித்திருமினோ *
நாயகன்நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (1)

முதற்பாட்டு. காசித்யாதி. பிறர்பேரிடுகிறது - அவர்களுக்கு உத்தேச்யராய், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவன்றே; அத்ர்ஷ்டப்ரயோஜநத்துக்காகவுமன்றே: த்ர்ஷ்டப்ரயோஜநங்களில் சிலவற்றை நச்சியிறே. ஆகையால், நாலிரண்டு காசு கிடைக்கும் என்றும், தலைகளில் கரையையுடைத்தாயிருப்பதொரு சீரைகிடைக்குமென்றும், அங்கே ஒருகட்டுக்கற்றை கிடைக்குமென்றுமுண்டான ஆசையாலே. உங்களுடைய ஆசையொழிய அதுதான் ஸித்திக்கிலுமாம், ஸித்தியாதொழியிலுமாம் என்னும்படியிறே அவர்கள் லுப்ததையிருக்கும்படி. அங்கவத்தப்பேரிடும் ஆதர்காள். ப்ராக்ர்தரான இவர்கள்பக்கலுண்டான ஹேயமான நாமங்களையிடும் அறிவுகேடர்காள். "அங்கு" என்று இவர்கள் உபகாரமாக நினைத்திருக்கும் விஷயங்களினுடைய க்ஷுத்ரதையைச் சொல்லுகிறது. அவர்கள் க்ஷுத்ரரானாலும் நாமந்தான் நன்றாயிருக்கையன்றிக்கே, அதுவும் தீயதாயிருக்குமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது – "அவத்தப்பேர்" என்று. ஆதர் – குருடரும், அறிவிலோரும். கேசவன்பேரிட்டு. "[illegible]" என்கிறபடியே-ஸர்வகாரண பூதனாய், "[illegible]" என்கிறபடியே - ச்லேசநாசகனா யிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு "கேசவா" என்றழைத்து. நீங்கள் தேனித்திருமினோ. நீங்கள் அந்தப் பிள்ளையளவிலே ஸ்நேஹித்து ஸந்தோஷத்தோடே யிருங்கள்; தேனித்திருக்கையாவது - இனியாாயிருக்கை. நாயகன் நாரணன். "நாயகன்" என்றது-ஸர்வசேஷி யென்றபடி. "நாரணன்" என்றது - ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனென்றபடி. இத்தால் - ஆச்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்கீடான ப்ராப்தியையும் குணயோகத்தையு முடையவனென்கை. தம்மன்னை. தாயாரானவள். "தமப்பன்" என்னுமாபோலே, "தம்மன்னை" என்கிறது. நரகம்புகாள். பிள்ளைக்கு "நாராயணன்" என்றுபேரானால் அவனைப் பெற்றவளுக்கு எங்ஙனே யமவச்யதை கூடுவது. பிள்ளைபெற்று "நாராயணன்" என்று பேரிட்டது யமவச்யதை கூடுகைக்கோ. பெற்ற வருத்தமும் பிள்ளையளவில் ஸ்நேஹம் மிக்கிருப்பதும் மாதா

புக்காகையாலே - இவளை ப்ரதாநையாகச் சொல்லுகிறது. இப்படி பேரிட்டழைத்த பிள்ளையளவிலே ஸ்நேஹித்துப் போரும் பித்ராதிகளுக்கும் இப்பேறு க்குமிறே. ... ... (1)

அங்கொருகூறை அரைக்குடுப்பதனுசையால் *
மங்கியமானிடசாதிப் பேரிடுமாதர்காள் *
செங்கணெடுமால் சிரீதராவென்றழைத்தக்கால் *
நங்கைகாள்நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (2)

இரண்டாம்பாட்டு. அங்கொருகூறை அரைக்குடுப்பத னுசையால். அங்கே பெற்று ஒருபுடைவை அரைக்கு உடுக்கவேணுமென்னும் ஆசையாலே. இவ்விடத்திலும் "அங்கு" என்று உபகாரவிஷயத்தினுடைய க்ஷுத்ரதையைச் சொல்லுகிறது. "ஒரு கூறை" என்றும், "அரைக்குடும்பது" என்றும் சொல்லுகையாலே, உடுக்கும் சீரைக்கு இணைச்சீரை வேறே தேடவேணுமென்கை. "ஆசையால்" என்கையாலே - அதுதானும் உங்களாசையேயுள்ளது, கிடைக்கிலுமாம், கிடையாதொழியிலுமாமென்கை. மங்கியமானிடசாதிப்பேரிடும் ஆதர்காள். "அஸந்நேவ" என்கிறபடியே அழிந்துகிடக்கிற மநுஷ்யஜாதியுடைய பேரையிடாநிற்கும் அறிவுகேடர்காள். "ஆன்விடை யேழன்றடர்த்தாற் காளானாரல்லாதார் மானிடவரல்லர்" என்னும்படியானவர்கள் பேரையிறே யிடுகிறது. த்ர்ஷ்டத்துக்கும் அத்ர்ஷ்டத்துக்கும் உறுப்பன்றிக்கே யிருக்கிறவர்கள்பேரை யிடுகிறது உங்களறிவுகேடிறே. செங்கண் நெடுமால் சிரீதராவென்றழைத்தக்கால். வகுத்த சேஷியானவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, 'செங்கணெடுமாலே!' 'சிரீதரனே!' யென்று அழைத்தால். "செங்கணெடுமால்" என்றது - வாத்ஸல்யப்ரகாசகமான திருக்கண்களையும், ஆச்ரிதவிஷயத்தில் மிக்க வ்யாமோஹத்தையு முடையவனென்கை. அன்றிக்கே, "மால்" என்றது-பெரியோனென்றபடியாய், *நெடுமையால்-ஸர்வாதிகத்வம் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அப்போதைக்கு, "செங்கண்" என்றது-ஐச்வர்யஸூசகம். "சிரீதரன்" என்றது-கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு யோஜனைக்கும் பொது. நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கு முடலாயிறே லக்ஷ்மீஸம்பந்தந்தானிருப்பது. நங்கைகாள். சொன்னவை யறியத்தக்க பூர்த்தியை யுடையவர்களே. **நாரணன்றம்மன்னை நரகம்புகாள்.** பூர்வவத். ... ... (2)

உச்சியிலெண்ணெயுஞ் சுட்டியும்வளையுமுகந்து *
எச்சம்பொலிந்தீர்காள் என்செய்வான்பிறர்பேரிட்டீர் *
பிச்சைபுக்காகிலும் எம்பிரான்திருநாமமே
நச்சுமின் * நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (3)

மூன்றாம்பாட்டு. உச்சியிலெண்ணெயும் சுட்டியும் வளையும். பிள்ளைக்கு உச்சியிலே தடவத்தக்க எண்ணெயையும், நெற்றியிலே அலங்காரமாகத் தூங்கும்படி கட்டத்தக்க சுட்டியையும், கைக்கு அலங்காரமாக இடத்தக்க வளையையும். இத்தால்-பிள்ளை தலைகாயாமல் அப்புகைக்கு எண்ணெய் பெறலாம், பிள்ளைப் பணிகளானவை பெற்றுப் பூட்டலாமென்றுய்த்து-பிறர்பேரிடுகையிலிழிகிறது. உகந்து. இவற்றை யாசைப்பட்டு. இவர்களாசையேயொழிய இதுதானும்

மறுமை — அத்ருஷ்டம்.
இம்மை — த்ருஷ்டம்.

கிடையாதபடியிறே எதிர்த்தலையில் லுப்ததை பார்த்தாலிருப்பது. எச்சம் பொலிந்தீர்காள். பிள்ளைபெற்று அபிவர்த்தரானவர்களே !. எச்சம்—ஸந்தாநம். என் செய்வான் பிறர்பேரிட்டீர். இந்தப் பிள்ளையை முழுக்க ரக்ஷித்துத் தலைக்கட்ட வல்லரென்றோ; உங்கள் மிடிதீர்க்க வல்லரென்றோ; அத்ர்ஷ்டத்துக்குத்தான் உறுப்பாவரென்றோ; ஏதுக்காகப் பிறர்பேரிட்டீர். பிச்சைபுக்காகிலும். நாடு பரப்புண்டே, அதிலே பிக்ஷையைப் புகுந்து ஜீவித்தாகிலும். எம்பிரான்திருநாமமே நச்சுமின். எனக்கு ஸ்வாமியானவனுடைய திருநாமத்தையே விருப்பத்தோடே சாத்தியழையுங்கோள். "ஒரு ப்ராஹ்மணன், தன் பிள்ளையைப் பேரிடுகிற ஸமயத்திலே, 'ஐச்வர்யம் தரவல்லானொருவன் பேரிடவேணும்' என்ன; 'வைச்ரவணன் பேரையிடு' என்ற வளவிலே, 'ஜளிபிளி' என்று இட்டு அழைத்து ஜீவிப்பதில் 'நாராயணன்' என்கிற திருநாமத்தைச் சாத்தி, பிக்ஷைபுக்கு ஜீவிக்கவமையுமென்றான்" என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்ததாகப் பிள்ளை யருளிச் செய்வர். இத்தால்-பிக்ஷையைப் புகுந்தாகிலும் என்னுடைய நாதனானவனுடைய திருநாமத்தையே நான் சொன்னபடியே உங்கள் பிள்ளைக்கு விரும்பியிடுங்கோள்; பிக்ஷைபுகவேண்டாதபடி த்ர்ஷ்டமும் அவன் ப்ரஸாதத்தாலே தன்னடையே ஸித்திக்கு மென்று கருத்து. நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். ஆகையாலே அத்ர்ஷ்டத்தில் தானே குறையில்லையென்கை. ... ... (3)

மானிடசாதியில்தோன்றிற்றோர் மானிடசாதியை *
மானிடசாதியின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை *
வானுடைமாதவா கோவிந்தாவென்றழைத்தக்கால் *
நானுடைநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (4)

நான்காம்பாட்டு. மானிடசாதியில் தோன்றிற்றோர் மானிடசாதியை. மநுஷ்ய ஜாதியில் உத்பந்நமானதொரு மநுஷ்ய ஜந்துவை. ஆத்மா கர்மாநுகுணமாக தேவாதியோநிகள் தோறும் பிறக்கக்கடவதாகையாலே, புண்யபாபங்க ளிரண்டையும் அநுபவிக்கைக்கும் ஆர்ஜிக்கைக்கு முறுப்பாகவாய்த்து மநுஷ்யயோநியிலே பிறந்தது. ஆகையால் இப்படியிருக்கிற மநுஷ்ய ஜாதியிலே உத்பந்நமானதொரு ஜந்துவை. மானிடசாதியின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை. த்ர்ஷ்ட ப்ரயோஜநத்தைநச்சி, கர்மவச்யமான மநுஷ்ய ஜாதியிலே ஒன்றின் பேரிட்டால் ஐஹிகத்தில் சில ப்ரயோஜநம் ஸித்திக்கிலும் மறுமைக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமில்லை. மறுமையாவது—அத்ர்ஷ்டம். வானுடையித்யாதி. தன்னோடு ஸம்பந்தித்தாரை உத்தரிப்பிக்கும் ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, 'நித்ய விபூதியையுடைய ஸ்ரீமானே !, லீலாவிபூதியைவிரும்பி ரக்ஷிக்கிற கோவிந்தா!' என்று அழைத்தால். நானுடை நாரணன். என்னுடைய நாராயணன். "மானிடசாதி" என்று எடுத்தவதுக்கு நாலாமடியாகையாலே "என்னுடை" என்கிற ஸ்தாநத்திலே, "நானுடை" என்கிறது; "ஊனுடைச் சுவர்வைத்து" என்கிற பாட்டிலே, "நானுடை" என்னுமாபோலே. பகவந்நாமமிட்ட பிள்ளையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கச்செய்தே, "நாயகன் நாரணன்" என்றும் "நானுடை நாரணன்" என்றுமருளிச்செய்கிறது. பகவத் விஷயத்தில் தமக்குண்டான ப்ரேமாதிசயத்தாலே. தம்மன்னை நரகம்புகாள். ... ... (4)

மலமுடையூத்தையில்தோன்றிற்ருேர் மலவூத்தையை *
மலமுடையூத்தையின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லே *
குலமுடைக்கோவிந்தா கோவிந்தாவென்றழைத்தக்கால் *
நலமுடைநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. மலமுடையூத்தையில் தோன்றிற்ருேர் மலவூத்தையை. ...வருக்குயவிணுத்ரு ...ஹதள! செஹெ'' என்கிறபடியே ...ம்ஸாஸ்ர்காதி மலயுக்தமாய் ஹேயமாயிருக்கிற சரீரத்திலே தோன்றின ...தோன்ருய், தானும் அப்படியான சரீரத்தோடே கூடியிருக்கிற ஐந்துவை. ...ரணுநுகுணமாயிறே கார்யமிருப்பது. உத்பாதகரான மாதாபிதாக்களுடைய ...க்ல சோணிதங்களாலே பரிணதமான தாகையாலே, உத்பந்நமான ஜந்துவினு ...டைய சரீரமும தத்ஸ்வரூபமாயிருக்குமிறே; அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து ...இப்படியருளிச் செய்தது. மலமுடையூத்தையின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லே. கீழ்ச் ...சொன்னபடியே மலத்தையுடைத்தாய் ஹேயமாயிருந்துள்ள சரீரத்தைப் பரிக்ர ...ஹித்துக் கொண்டிருக்கிறதொரு கர்மவச்ய ஜந்துவின் பேரிட்டால், இம்மையில் ...சில ப்ரயோஜநங்களுண்டாய்த்ததாகிலும், மறுமையாகிற அத்ர்ஷ்டத்துக்கு ஒரு ...ப்ரயோஜநமில்லே. குலமுடையித்யாதி. ஹேயப்ரதிபடனுனவனுடைய திரு ...நாமத்தைையிட்டு, கோபகுலத்திலே பிறந்து கோவிந்தாபிஷேகம் செய்த ...கோவிந்தா! கோவிந்தா!! வென்றழைத்தக்கால். நலமுடை நாரணன். திருநாமம் ...சொன்னுரை உத்தரிப்பிக்கும் நன்மையுடையனுன நாராயணன். அன்றிக்கே, ...இப்படி கோவிந்தா கோவிந்தாவென்றழைக்கும் ஸ்நேஹத்தையுடைய திரு ...வுடையளான—நாராயணன் தம்மன்னை என்று மேலே கூட்டவுமாம். .... (5)

நாடுநகருமறிய மானிடப்பேரிட்டு *
கூடியழுங்கிக் குழியில்வீழ்ந்துவழுக்காதே *
சாடிறப்பாய்ந்ததலேவா தாமோதராவென்று
நாடுமின் * நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (6)

ஆரும்பாட்டு. நாடித்யாதி. நாட்டிலுள்ளாரோடு நகரத்திலுள்ளாரோடு ...வாசியற எல்லாரும் "இவன் அஸாதாரணன்" என்று அறியும்படி க்ஷுத்ரமநுஷ் ...யர்பேரையிட்டு, அவர்களோடேகூடி அவர்கள் பக்கலிலே கால்தாழ்ந்து அவர்கள் ...விழுந்த குழியிலே விழுந்து தவற வர்த்தியாதே, சாடிறவித்யாதி. ஸர்வேச்வர ...னுடைய திருநாமத்தையிட்டு, சகடாஸுரனை முறியப் பாய்ந்த தலேவனே! ...தாமோதரனே! என்று வாயார வாழ்த்திக் கொண்டு திரியுங்கோள். நாரணன் ...தம்மன்னை. நாராயணனுனவனுடைய மாதாவானவள் நரகம்புகாள். .... (6)

மண்ணிற்பிறந்துமண்ணுகும் மானிடப்பேரிட்டு * அங்
கெண்ணமொன்றின்றியிருக்கும் ஏழைமனிசர்காள் *
கண்ணுக்கினிய கருமுகில்வண்ணன்நாமமே
நண்ணுமின் * நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (7)

ஏழாம்பாட்டு. மண்ணிற்பிறந்து. "மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகா சமுமாம் புண்ணராக்கை" என்கிறபடியே தேஹோபாதாநம் பூதபஞ்சகமே யாகிலும் ப்ரசுரமாயுள்ளது ப்ர்திவீத்ரவ்யமாகையாலே அதில் நின்றும் தேஹத் துக்கு உத்பத்தியாக அருளிச் செய்கிறார். மண்ணாகும். தேஹந்தான் உருக் குலைந்தால், கார்யத்துக்குக் காரணத்திலே லயமாகையாலே, மீளவும் மண்ணாய்ப் போகக் கடவதிறே; அத்தைப்பற்ற அருளிச் செய்கிறார். மானிடப்பேரிட்டு. ஆக இப்படி மண்ணிலே பிறந்து மண்ணாய்ப் போகாநிற்கும் க்ஷுத்ரமநுஷ்யருடைய பேரையிட்டு. இத்தால் அவர்கள் பரிக்ரஹித்திருக்கிற சரீரத்தினுடைய பொல் லாங்கையும் அஸ்த்திரதையையும் க்ஷுத்ரதையையும் சொல்லி, இப்படியிருக்கிற வர்கள் பேரையிடுவதே! என்கிறார். அங்கெண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேழைமனிசர் காள். அவ்விஷயத்திலே ஒரு விசாரமற்றிருக்கிற அறிவிலி மநுஷ்யர்காள். அதாவது—முன்பு அப்படி செய்தால், பின்பு தத்விஷயமாக ஒரு விசாரமுண்டாய் "என்ன கார்யம் செய்தோம்" என்று அநுதபிக்கலாமிறே. அதின்றிக்கே நிர்ப்பர ராயிருக்கிறது உங்களறிவுகேடிறே யென்கை. கண்ணுக்கித்யாதி, வைத்தகண் வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கும்படி த்ர்ஷ்டிப்ரியமான காளமேகம் போன்ற வடிவையுடையனா யிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தை நண்ணுங்கோள். அதாவது- அவன் திருநாமத்தை உங்கள் பிள்ளைக்கு இட்டு அழையாநின்று கொண்டு, அத் திருநாமத்தில் செறிவுடையராய்ப் போருங்கோளென்கை. அந்த நாரணன் தம் மன்னை நரகம்புகாள். .... — (7)

எட்டாம்பாட்டு. நம்பியித்யாதி. லோகத்தில் இன்னநம்பி இன்னநம்பி என்று ஒரு க்ராமத்துக்கும் ஜநபதத்துக்கும் ப்ரதாநராய் ப்ரஸித்தராயிருக்குமவர் களுடைய நாமங்களை, த்ர்ஷ்டப்ரயோஜநங்களை நச்சி, பிள்ளைகளுக்கு இட்டுத் திரியுமவர்களைப் பார்த்தருளிச் செய்கிறார்.

நம்பிபிம்பியென்று நாட்டுமானிடப்பேரிட்டால் *
நம்பும்பிம்புமெல்லாம் நாலுநாளிலழுங்கிப்போம் *
செம்பெருந்தாமரைக்கண்ணன் பேரிட்டழைத்தக்கால் *
நம்பிகாள்நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (8)

நம்பிபிம்பியென்று நாட்டுமானிடப்பேரிட்டால். பிம்பிக்கு ஒரு பொருண்டா கிலாய்த்து—நீங்கள் சொல்லுகிற நம்பிக்கும் ஒரு பொருளுண்டாவது! என்று க்ஷேபித்து, நம்பிக்கு எதிர்த்தட்டாக ஒரு பிம்பியை யருளிச் செய்கிறார். இப்படி சில நாட்டிலுண்டான க்ஷுத்ரமநுஷ்யருடைய பேரையிட்டால். நம்பும் பிம்பு மெல்லாம் நாலுநாளிலழுங்கிப்போம். 'நம்பி, பிம்பி' என்கிற பேருக்கடியான முதன்மையெல்லாம் நாலுபோதில் நசித்துப்போம். அதாவது கர்மநிபந்தநமாக வந்ததாகையாலே, "வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தே நிற்ப ரென்பதில்லை" என்கிற படியே அழிந்துபோம். பின்னை யார்பக்கலிலே நாங்கள் ஜீவநம் பெற்று ஜீவிப்ப தென்ன; செம்பெருமித்யாதி. சிவந்து பெருத்த தாமரை போலே யிருக்கிற திருக் கண்களையுடையவனுடைய திருநாமத்தை யிட்டு அழைத்தக்கால். அதாவது திருநாமம் சொன்னவர்களுக்கு ஸகல ஸம்பத்துக்களுமுண்டாம்படி கடாக்ஷிக்கும்

திருக்கண்களையுடையவன் திருநாமத்தை உங்கள் பிள்ளைக்கிட்டு ஆதரம் தோற்ற அழைத்தக்காலென்கை. நம்பிகாள். * அறிவினல் குறைவில்லாத பூர்ணர்காள். நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (8)

ஊத்தைக்குழியில் அமுதம்பாய்வதுபோல் * உங்கள்
மூத்திரப்பிள்ளையை யென்முகில்வண்ணன்பேரிட்டு *
கோத்துக்குழைத்துக் குணலமாடித்திரிமினே *
நாத்தகுநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. ஊத்தைக்குழியில் அமுதம் பாய்வதுபோல். அசுத்தமாய் யோக்யர்க்கு ஸ்பர்சிக்கைக்கு அர்ஹமல்லாதபடி யிருக்கும் ஊத்தைக்குழியிலே, பரிசுத்தமாய் யோக்யர்க்கு போக்யமாயிக்கும் அம்ர்தமானது பாய்ந்தாற்போலே. உங்கள் மூத்திரப் பிள்ளையை. உங்களுடைய சுக்லசோணித பரிணமரூபனை பிள்ளையை. என்முகில் வண்ணன் பேரிட்டு. எனக்கு பவ்யனுய் காளமேக நிபச் யாமமான வடிவையுடையவனவனுடைய விலக்ஷண போக்யமான திரு நாமத்தையிட்டு. இத்தால் அத்திருநாமமிடுகிற விஷயத்தினுடைய வைபவ மருளிச் செய்தாராய்த்து. ஊத்தைக்குழியிலே அம்ர்தம் பாய்ந்தால், தானும் அசுத்தமாய் யோக்யர்க்கு போக்யமாகாதபடியாய்ப்போம்; இங்கு அத்திருநாமம் ஸ்பர்சவேதியாகையாலே, தனக்கு ஒரு ஸ்பர்சதோஷமின்றிக்கே: தான் புக்க விடத்தைப் பரிசுத்தமாக்கி, விலக்ஷணபரிக்ராஹ்யமாம்படி பண்ணும். இதில், த்ர்ஷ்டாந்தமான அம்ர்தத்திற்காட்டில் தார்ஷ்டாந்திகமான திருநாமத்துக்குள்ள வாசி. கோத்துக் குழைத்துக் குணலமாடித்திரிமினே. ஸர்வேச்வரனேடே ஒரு கோவையாகக் கூடிக் குணலையிட்டுத் திரியுங்கோள். அதாவது பிள்ளை பெற்றுத் திருநாமமிட்ட போதே நீங்கள் பகவத் பரிக்ரஹமாய் விடுகையாலே, அந்த ஸம்பந்த மடியாக அவனேடே கூடிக்கலந்து களித்துத் திரியுங்கோளென்கை. நாத்தகும். பிள்ளைக்குத் திருநாமத்தையிட்டு அத்தைப் பலகாலும் சொல்லுகை யாகிறவிது உங்கள் நாவுக்குச் சேரும். திருநாமம் சொல்லுகைக்கிறே நாக் கண்டது. அன்றிக்கே, ''நாத்தகுநாரணன்'' என்று மேலே கூட்டி ''ஸாஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி'' என்கிறபடியே-நாவுக்கு அநுரூபவிஷயம் நாராயணனென்னவுமாம். நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (9)

நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைகட்டுகிருர்.

சீரணிமால் திருநாமமேயிடத்தேற்றிய *
வீரணிதொல்புகழ் விட்டுசித்தன்விரித்த *
ஓரணியொண்டமிழ் ஒன்பதோடொன்றும்வல்லவர் *
பேரணிவைகுந்தத்து என்றும்பேணியிருப்பரே, (10)

சீரணிமால். குணங்களை ஆபரணமாக வுடையனுய் ஆச்ரித வ்யாமுக்தனை வனுடைய. ''சீரணி'' என்றது-குணங்களினுடைய திரளை யுடையவனென்ருய், அக்குணங்கள் புறம்பொரு வ்யக்தியில் கிடவாமையாலே, கல்யாண குணங்களுக்

கெல்லாம் ஆச்ரயமானவ னென்னவுமாம். "[illegible]" என்னக் கடவதிறே. மால்—பெரியவன்; ஸர்வேச்வர னென்னவுமாம். திருநாமமேயிடத்தேற்றிய. இதர நாமங்களை மாற்றி * நாரணன்றன் நாமங்களே தாந்தாம் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குச் சாத்தும்படியாகப் பல ஹேதுக்களாலும் தெளிவித்த. வீரணிதொல்புகழ் விட்டுசித்தன் விரித்த. ஜிதேந்த்ரியத்வமாகிற வீரப்பாட்டை ஆபரணமாக வுடையராய், ஸூரிகளைப் போலே அநாதிஸித்த மங்களாசாஸநப்புகழை யுடையரான பெரியாழ்வார் பரப்பின. ஓரணியித்யாதி. அப்யஸித்தார்க்கு அத்விதீயமான ஆபரணமாய், அர்த்தப்ரகாசகமாய், ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடரூபமாயிருந்துள்ள இப்பத்துப் பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். பேரணி வைகுந்தத்து. பெரிய அழகையுடைய ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே. அதாவது-பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கு அநுரூபமாகையாலே மிகவும் விலக்ஷணமான தேசத்திலே யென்கை. என்றும் பேணியிருப்பரே. ஸர்வகாலமும் ஆதரத்தோடே வர்த்திக்கப் பெறுவர். அதவா, பேணுகையாவது-ஈச்வரனைப் பேணுகையாய், மங்களாசாஸநபரராய் வர்த்திக்கப் பெறுவரென்னவுமாம். (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—ஏழாந்திருமொழி—தங்கையைமூக்கும், ப்ரவேசம்:

பகவத்வைமுக்க்யாதி தோஷமடியாகத் தம்மாலே நிந்திதரான ஸம்ஸாரி சேதநரையும் விடமாட்டாத தம்முடைய பரம க்ர்பையாலே, அவர்களைத் திருத்தியாகிலும் உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவர்கள் திருந்துகைக் குறுப்பான ஹிதத்தை உபதேசித்தருளினர்—கீழிரண்டு திருமொழியாலே; அது செய்து தலைக்கட்டின வநந்தரம், 'முன்பு திருமலை திருக்கோட்டியூரில் அநுபவித்தாப்போலே இன்னமும் அவன் உகந்தருளின நிலங்களிலே எழுந்தருளி நிற்கிற நிலையை அநுபவிக்கவேணும்" என்னுமாசை கிளர்ந்து "வடதிசை மதுரை சாளக் கிராமம்" இத்யாதிப்படியே தமக்கு அபிமதமான தேசங்கள் பலவற்றிலுமுள்ள விருப்பத்தை எல்லாவற்றையும் ஒருமடை கொள்ளப் பண்ணி வர்த்திக்கிற ஸ்த்தலமாய், திருவுலகளந்தருளுகிறபோது தன் திருவடிகளில் பிறந்த ஏற்றத்தாலே ஸகல லோகபாவந பூதையாய்க் கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவஹியா நிற்கிற கங்கையினுடைய கரையிலேயுள்ளதான திருக்கண்டங்கடி நகரிலே அநேகாவதார குணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி எழுந்தருளி நிற்கிற புருஷோத்தம சப்தவாச்யனை ஸர்வேச்வரனை அநுபவியா நின்று கொண்டு, அவனிலுங்காட்டில் அவன் வர்த்திக்கிற தேசமே ப்ராப்யத்தில் சரமாவதியாகையாலே அத்தேசத்தினுடைய வைபவத்தையும் பஹுமுகமாகப் பேசியநுபவிக்கிறார்-இத்திருமொழியில். ....

*

தங்கையைமூக்குந்தமையனைத்தலையுந் தடிந்தவெந்தாசரதிபோய் *
எங்குந்தன்புகழாவிருந்தரசாண்ட எம்புருடோத்தமனிருக்கை *
கங்கைகங்கையென்றவாசகத்தாலே கடுவினைகளைந்திடகிற்கும் *
கங்கையின்கரைமேற்கைதொழநின்ற கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (1)

முதற்பாட்டு. தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையுந்தடிந்த. தங்கையான சூர்ப்பணகையுடைய மூக்கையும், தமையனான ராவணனுடைய தலையையுமறுத்த. "வாளரக்கன் முடியும் தங்கை பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்தான் பொருந்தும் மலை" என்று திருமலையில் நிற்கிற நிலையில் கண்டநுபவித்த ராமாவதார குணத்தை, திருக்கண்டங்கடி நகரில் நிற்கிற நிலையிலும் கண்டநுபவிக்கிறார். "[illegible]" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் மாதாவும் பிதாவுமாய்க் கொண்டிருக்கும் மிதுநத்தை முறையிலே விரும்பாமல் முறைகெட விரும்புவார் பெறும்பேறு இது என்னுமிடம் தோற்றவிறே 'தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்தது. அதாவது-முக்ய விசேஷண பூதையான பிராட்டியை உபேக்ஷித்து விசேஷ்ய பூதரான பெருமாளை விரும்பின சூர்ப்பணகைக்கு முக்யாங்கஹாநியே பலமாய்த்து; அவளுக்கு விசேஷ்ய பூதராய்க் கொண்டு ஸர்வர்க்கும் ப்ராணனாயிருக்கிற பெருமாளை உபேக்ஷித்து, விசேஷணபூதையான பிராட்டியை, விபரீத புத்த்யாவிரும்பின ராவணனுக்கு ப்ராண ஹாநியே பலமாய்விட்டதென்கை. இவ்வர்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக வாய்த்து—இவர் பலவிடங்களிலுமருளிச் செய்தது. எம்தாசரதி. "எம்" என்று ஆச்ரிதரெல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு அருளிச் செய்கிறார். இவ்வர்த்தத்தை வெளியிட்டருளினது ஆச்ரிதரெல்லார்க்கு மொக்குமிறே. "தாசரதி" என்றது ராவணவதாநந்தரம் ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள் வந்து "[illegible]" என்றது அஸஹ்யமாய், "[illegible]" என்று நின்ற நீர்மையை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக. போயெங்கும் தன்புகழா இருந்தரசாண்ட. ராவணவதாநந்தரம் லங்கையில் நின்றும் மீண்டு திருவயோத்யையிலே எழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் பண்ணியருளி "[illegible]" என்கிறபடியே நாடடங்கத் தன்னையே வாய்புலத்தி ராமாத்மை தமாம்படி பண்ணுகையாலே எல்லாவிடத்திலும் தன்னுடைய கீர்த்தியேயாம்படி பதினோராயிரம் ஸம்வத்ஸரமிருந்து ராஜ்யம் பண்ணியருளின. எம்புருடோத்தமனிருக்கை. "எம்" என்று ஆச்ரிதரெல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச் செய்கிறார். "புருடோத்தமன்" என்றது ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றபடி. "[illegible]" என்றருளிச் செய்தானிறே தானே. தாசரதியான புருஷோத்தமனென்கையாலே மநுஷ்யத்வேபரத்வம் சொல்லுகிறது. "இருக்கை" என்றது—வாஸஸ்த்தல மென்றபடி.

கங்கையித்யாதி. ஏதேனுமோரிடத்திலே ஸ்நாநம்பண்ணுமவர்கள் அவகாஹிக்கிற ஜலத்தை கங்கையாக நினைத்து, "கங்கை கங்கை" என்கிற சப்தத்தைச் சொல்ல, இந்த வாசகத்தாலே, அவர்களுடைய *அவச்யமநுபோக்தவ்யமான பாபத்தைப் போக்கவல்ல. கங்கையின் கரைமேல் கைதொழ நின்ற. இப்படியிருந்துள்ள கங்கையினுடைய கரையிலே விசேஷஜ்ஞரெல்லாரும் கையெடுத்துத் தொழும்படியாய் நின்ற. கண்டமென்னும் கடிநகரே. கண்டமென்கிற சிறப்பையுடைத்தான நகரம். கடி-சிறப்பு. இத்தால்—ப்ராப்யபூதனான

புருஷோத்தமனிலுங்காட்டில் அவன் வர்த்திக்கிற தேசமே சரமாவதியாகை யாலே, அத்தேசத்தை வர்ணித்துக் கொண்டநுபவிக்கிருர். ... (1)

சலம்பொதியுடம்பில்தழலுமிழ்பேழ்வாய்ச் சந்திரன்வெங்கதிரஞ்ச *
மலர்ந்தெழுந்தணவுமணிவண்ணவுருவின் மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *
நலந்திகழ்சடையான் முடிக்கொன்றை மலரும் நாரணன்பாதத்துழாயும் *
கலந்திழிபுனலாற்புகர்படுகங்கைக் கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (2)

இரண்டாம்பாட்டு. சலமித்யாதி. அம்ர்தகிரணனுகையாலே ஜலத்தைப் பொதிந்து கொண்டிருக்கிற வடிவையுடைய சந்த்ரனும், உஷ்ண கிரணனுகை யாலே அக்நியை உமிழாநின்ற பெரிய கிரணங்களையுடையனுய் வெம்மையையே ஸ்வபாவமாகவுடைய ஆதித்யனும், திருவுல களந்தருளுகிறபோது அத்ர்ஷ்ட பூர்வமாய் அநேக புஜாயுதமாய் அதிசீக்ரமாக வளருகிறபடியைக் கண்டு "என்னு கிறதோ!" என்று அஞ்சும்படியாக. மலர்ந்தெழுந்தணவு மணிவண்ண வுருவின். "எண்டிசையும் பேர்த்தகர நான்குடையான்" என்கிறபடியே-அதிவிஸ்த்ர்தமாய்க் கொண்டு கிளர்ந்து அவர்களிருப்பிடங்களைச் சென்று கிட்டின நீலரத்நத்தின் நிறத்தையுடைத்தான வடிவையுடையனுய். மால். "ஒண் மிதியில் புனலுருவி ஒருகால்நிற்ப" என்கிறபடியே—கீழ்மிதித்த திருவடிகளாலே பூமி முதலாகக் கீழுள்ள லோகங்களெல்லாவற்றையும், [ஒருகாலுமித்யாதி.] அப்படி மேலெடுத்த திருவடியாலே ஊர்த்வலோகங்க ளெல்லாவற்றையும் பெருப்பேறு பெற்றுப் போலே பதறி யளந்துகொண்ட வ்யாமோஹத்தை யுடையனுன. புருடோத்தமன் வாழ்வு. இந்த வ்ர்த்தாந்தத்தாலே-எல்லாருடைய அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வா தந்த்ர்யங்களைப் போக்கி எல்லா ஜகத்துக்கும் தானே சேஷியென்னுமிடம் தோற்ற நின்ற ஸர்வாதிகனுன புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யமானதேசம்.

நலந்திகழ்சடையான் முடிக்கொன்றைமலரும். "[illegible] ஜடாதரோ [illegible]" என்கிறபடியே திருவடி விளக்கின தீர்த்தத்தை தரித்துக் கொண்டிருக்கிற நன்மை விளங்காநின்ற ஜடையையுடையனுன ருத்ரனுடைய சிரஸ்ஸில் கொன்றைப்பூவும். நாரணன்பாதத்துழாயும். அவனுக்கு சேஷியும் சரீரியு மான நாராயணனுடைய திருவடிகளில் திருத்துழாயும். கலந்திழி புனலால். சிவந்த நிறத்தையும் பசுத்தநிறத்தையு முடைத்தான அவை யிரண்டோடும் கலந்து ஆகாசத்தில் நின்றும் பூமியிலே யிழிந்து ப்ரவஹிக்கிற ஜலத்தாலே. புகர்படு கங்கை. ஒளியையுடைத்தா யிருந்துள்ள கங்கையினுடைய கரையில். கண்ட மென்னுங்கடிநகரே. "கண்டம்" என்று-தேசத்துக்குத் திருநாமம். கடி - பெருமை. நகரென்கிறது – புருஷோத்தமனும் ததீயரும் வர்த்திக்கிறதேச மாகையாலே. "அரங்கமாநகர்" என்னுமாபோலே. ... . (2)

அதிர்முகமுடையவலம்புரிகுமிழ்த்தி அழலுமிழாழிகொண்டெறிந்து* அங் கெதிர்முகவசுரர்தலைகளையிடறும் எம்புருடோத்தமனிருக்கை *
சதுமுகன்கையிற்சதுப்புயன்றாளில் சங்கரன் சடையினில்தங்கி *
கதிர்முகமணிகொண்டிழிபுனற்கங்கைக் கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (3)

மூன்ரும்பாட்டு. அதிர்முகமுடைய. திருவுலகளந் தருளுகிறபோது நமுசி ப்ரப்ர்திகளான அஸுரர்கள் ப்ரதிபந்திக்கையாலே த்வநியா நின்றுள்ள முகத்தை யுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி, நெருப்பை உமிழா நின்றுள்ள திருவாழியைக் கொண்டெறிந்து, அவ்விடத்திலே யுத்தோத் யுக்தராய்க்கொண்டு எதிர்ந்த முகத்தையுடையரான அஸுரர்களுடைய தலைகளை யுருட்டினவனுய், ஆச்ரிதரான நமக்கு ப்ராப்யபூதனை புருஷோத்தமனுடைய வாஸஸ்த்தாநம்.

சதுமுகனித்யாதி. "ஞூஹீக்வா யச்வாநீயம் வாசம் நாயஸ்த்தஷெ ஷாதி ஸவயாஹக்தா வாசத்ராவ ஷாதி ஷி ஈ தி தழ॥" என்கிறபடியே—திருவடிகள் விளக்கு கிறபோது, அது சதுர்முகனை ப்ரஹ்மாவின் கையிலும், அநந்தரம் விளக்கப் பட்டது சதுர்ப்புஜனை ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலும், அநந்தரம் "தசபைவதி ஸஷ்ரஷா உயா ஈ பபா ஈ ஸா ஹா ஈ:" என்கிறபடியே திருவடிகளினின்றும் விழுகிற வித்தை சிரஸ்ஸாலே தரித்த ருத்ரனுடைய ஜடையிலும் தங்கி. கதிரித்யாதி. ஒளியையுடைத்தாய் ச்ரேஷ்டமா யிருக்கிற ரத்நங்களைக் கொழித்துக்கொண்டு இழிகிற புனலை யுடைத்தான கங்கையினுடைய கரையிலே. கண்டமென்னுங்கடி நகரே. ... ... (3)

இமையவரிறுமாந்திருந்தரசாள ஏற்றுவந்தெதிர்பொருசேனை *
நமபுரம்நணுகநாந்தகம்விசிறு நம்புருடோத்தமன் நகர்தான் *
இமவந்தந்தொடங்கியிருங்கடலளவும் இருகரையுலகிரைத்தாட *
கமையுடைப்பெருமைக்கங்கையின் கரைமேல்கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (4)

நான்காம்பாட்டு. இமையவ ரிறுமாந்திருந்தரசாள. இந்த்ராதி தேவர்கள் ப்ரதிபக்ஷபயமற்று மாலையிட்டு மார்வுந்தோளும் பார்த்து கர்வோத்தரராயிருந்து ராஜ்யம் பண்ணும்படியாக. ஏற்றுவந்தித்யாதி. அவர்கள் ஜீவிக்கிறதுகண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் அழியச் செய்வதாக ஏன்றுகொண்டுவந்து, அவர்கள் மேலும் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனை தன்மேலும் எதிர்ந்து பொருகிற அஸுரராக்ஷஸ ஸேனை யானது. நமபுரம்நணுக நாந்தகம் விசிறும். யமபுரத்தை ப்ராபிக்கும்படியாக ஸ்ரீநந்தகமென்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தான * கொற்ற வொள்வாளைவீசும். நம்புருடோத்தமன் நகர்தான். இப்படி ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணும்ஸ்வபாவனை நம்முடைய புருஷோத்தமனுடைய நகர்தான்.

இமவந்தம் இத்யாதி. ஹிமவானுடைய உச்சிதொடங்கி பெரிய கடலளவும். இரண்டு கரையிலுள்ள லோகத்தாரும் ஆரவாரித்துக்கொண்டு தீர்த்தமாட. கமையுடைப்பெருமைக்கங்கையின் கரைமேல். க்ஷமாவத்தையால் வந்த பெருமையை யுடைத்தான கங்காதீரத்தில். அதாவது ஸர்வலோகரும் பாபக்ஷயார்த்தமாக வந்து தன்னுடைய ஜலத்திலே அவகாஹித்தால் அவையெல்லாவற்றையும் பொறுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தராக்கிவிடும் பெருமையைச் சொல்லுகிறது. கண்டமென்னும் கடிநகரே. ... ... (4

உழுவதோர்படையுமுலக்கையும் வில்லும் ஒண்சுடராழியுஞ்சங்கும் *
மழுவொடுவாளும்படைக்கலமுடைய மால்புருடோத்தமன் வாழ்வு *
எழுமையுங்கூடியீண்டியபாவம் இறைப்பொழுதளவினிலெல்லாம் *
கழுவிடும்பெருமைக்கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. உழுவதோர்படையும். கலப்பையும். உலக்கையும். முஸலமும். வில்லும. ஸ்ரீசார்ங்கமும். ஒண்சுடராழியும். அழகிய தேஜஸ்ஸையுடைத்தான திருவாழியும். சங்கும். ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். மழுவொடுவாளும். பரசுவும், நந்தகமும். படைக்கலமுடைய. இவற்றை ஆயுதமாகவுடைய. மால்புருடோத்தமன் வாழ்வு. ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநஸாதநங்களான இவற்றையுடையனை தானே தனக்குப் பெருமையாயிருக்கும் புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யமான ஸ்த்தலம்.

எழுமையுங்கூடியீண்டியபாவம்-எல்லாம். அநேகஜந்மங்கூடித்திரண்ட பாபங்களெல்லாவற்றையும். இறைப்பொழுதளவினில் கழுவிடும்பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல். தன்னுடைய ஜலத்திலே அவகாஹித்தவர்களுக்கு க்ஷணகாலமாத்ரத்திலே கழுவி விடாநிற்கும் பெருமையையுடைத்தான கங்கையினுடைய கரையின்மேல். கண்டமென்னும் கடிநகரே. ... . (5)

தலைப்பெய்துகுமுறிச்சலம் பொதிமேகஞ் சலசலபொழிந்திடக்கண்டு *
மலைப்பெருங்குடையால் மறுத்தவன்மதுரைமால் புருடோத்தமன்வாழ்வு *
அலைப்புடைத்திரைவாயருந்தவமுனிவர் அவபிரதங்குடைந்தாட *
கலப்பைகள் கொழிக்குங்கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (6)

ஆறும்பாட்டு தலைப்பெய்தித்யாதி. சலம்பொதிமேகம்-தலைப்பெய்து குமுறி. இந்த்ரன் ஏவற்படியே ஸமுத்ரம் தரையாம்படி ஜலத்தையெல்லாம் தன்பக்கலிலே பொதிந்துகொண்ட மேகங்களானவை திருவாய்ப்பாடியிலே வந்து கிட்டி, கேட்டவர்கள் குடல் குழம்பும்படி யிடித்து முழங்கி. தலைப்பெய்கை-கிட்டுகை. சலசல பொழிந்திட. சலசலவென, குடமிட்டுச் சொரிந்தாற்போலே வர்ஷிக்க. சலசல வென்கிறது – அநுகாரத்வநி. கண்டு. மேகங்களினுடைய பகைப்பையும், திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் எளிமையையுங்கண்டு. மலைப்பெருங்குடையால் ம(று)றைத்தவன். மலையாகிற பெரிய குடையாலே. ஒருதுளி ஒருகல் ஒருஇடி என்கிற விவை ஒருவர்மேலேவிழாதபடி ம(று)றைத்தவன். மதுரைமால். விரோதியான கம்ஸனை யழியச்செய்து மாதாபிதாக்கள்சிறையையும்விடுத்து உக்ரஸேநனை அபிஷேகம் பண்ணி அங்குவர்த்தமாநரானவர்களெல்லாரையும்வாழ்வித்து நோக்கிக்கொண்டு போரும்படி திருவவதரித்ததேசமான ஸ்ரீமதுரையில் வ்யாமோஹத்தையுடையவன். புருடோத்தமன் வாழ்வு. இப்படி தான்வளர்ந்தவிடத்தோடு பிறந்தவிடத்தோடு வாசியற இரண்டிடத்திலுள்ளாரையும் ரக்ஷித்தருளின ஏற்றத்தையுடையனை புருஷோத்தமனுக்கு நிரதிசயபோக்யமான தேசம்.

அலைப்புடைத்திரைவாய். அலைக்கிற திரையிடத்திலே. அருந்தவ முனிவர். அரியதபஸ்ஸுக்களையுடையராய் பகவந்மநநசீலராயிருக்குமவர்கள். அவபிரதம்

துடைந்தார். பகவத்ஸமாராதநரூபங்களான யாகங்களை அவிகலமாக அநுஷ்டித்து, அதினுடைய சரமதிவஸத்திலே அவப்ர்தஸ்நாநஞ்செய்ய. கலப்பைகள் கொழிக்கும். அநந்தரம் பெருக்காறாய் யாகபூமியிலுண்டான கலப்பை முதலான உபகரணங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துத் தள்ளிக்கொண்டுபோகாநிற்கிற. கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென்னும் கடிநகரே. .... (6)

விற்பிடித்திறுத்து வேழத்தைமுறுக்கி மேலிருந்தவன்தலைசாடி *
மற்பொருதெழப்பாய்ந்தரையனையுதைத்த மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *
அற்புதமுடையவைராவதமதமும் அவரிளம்படியரொண்சாந்தும் *
கற்பகமலருங்கலந்திழிகங்கைக் கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. விற்பிடித்திறுத்து. கம்ஸன் "வில்விழவுக்கு" என்று உறவிலே அழைத்துவிட, தானும் அதுக்கென்னப்போகிறானாய் மதுரையிலே சென்று அவனுடைய ஆயுதசாலையிலே புக்கு அவனுக்கு அபிமதமான வில்லைப்பிடித்து முறித்து. வேழத்தைமுறுக்கி. அநந்தரம் "புகுவாய்நின்ற போதகம்" என்கிறபடியே. அவனுடைய க்ர்ஹத்வாரத்திலே நின்று தன்மேலே யடர்த்துவந்த மத்தகஜமான குவலயாபீடத்தை ச்ர்ங்கபங்கம் பண்ணி. மேலிருந்தவன் தலைசாடி. கொம்பு முறிந்து தளர்ந்து விழுந்தத்தை சிக்ஷாபலத்தாலே எழுப்பி அதின்மேலேயிருந்து நடத்திக்கொண்டுவந்த பாகனுடைய தலையை அந்த ஆனைக்கொம்பாலே சிதற வடித்து. மற்பொருது. ஆனையின் கொம்பையும் கையிலே கொண்டு உள்ளே புகுந்தவளவிலே அந்த செருக்குப்பொறாமல் வந்தெதிர்ந்த சாணூரமுஷ்டிகரான மல்லருடல்கள் நெரிந்துவிழும்படியாக அவர்களோடே பொருது. எழப்பாய்ந்து அரையனை யுதைத்த. அநந்தரம், கம்ஸனிருக்கிற மஞ்சத்தின் முற்றவெளியிலேசென்று 'தாஜூஹூவவ்ருவலூவிதஃ' என்கிறபடியே உயர்ந்தமஞ்சத்திலே யிருக்கிறவனைக்கண்டு அவனிருக்கிறவிடத்திலே கிளரக்குதித்து. ராஜாவாய்க்கொண்டு அபிஷேகமும் தானுமாயிருக்கிறவனை, "கெஶெஷாகூஷ்ஷவிஶலெ திரீடெவநீ தநெ । ஸகம்ஸவாத பாதாஸ தநெதாவரி வவா தஃ" என்கிறபடியே அபிஷேகத்தைத்தட்டிப் பொகட்டு மயிரைப்பிடித்திழுத்து மஞ்சத்துக்குக் கீழேதள்ளி அவன்மேலே குதித்துத் திருவடிகளாலே உதைத்த. மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு. இப்படி ஆஸுரப்ரக்ர்தியான கம்ஸனை நிரஸித்த பெருமையையுடையனான புருஷோத்தமனுக்கு அபிமதமான தேசம்.

அற்புதமுடைய ஐராவதமதமும். ஆச்சர்யமான ரூபசேஷ்டிதாதிகளையுடைய ஐராவதத்தினுடைய மதஜலமும். அவரிளம்படியரொண்சாந்தும். ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவர்களுக்கு அபிமதைகளாய், அந்தப்பதமுள்ளவளவும் யௌவநம் குலையாத வடிவையுடையரான தேவஸ்த்ரீகள் தங்களுக்கு அலங்காரமாகவணிந்த சாந்தும். கற்பகமலரும்: அவர்கள் குழலில் சொருகின கற்பகப் பூக்களும். கலந்திழிகங்கை. இவற்றை யெல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு இழியாநிற்கிற கங்கையினுடைய கரைமேல். கண்டமென்னும் கடிநகரே. .... (7)

திரைபொருகடல்சூழ்திண்மதிள்துவரை வேந்துதன்மைத்துனன்மார்க்காய்*
அரசனையவியவரசினையருளும் அரிபுருடோத்தமனமர்வு *
நிரைநிரையாகநெடியனயூபம் நிரந்தரமொழுக்குவிட்டு * இரண்டு
கரைபுரைவேள்விப்புகைகமழ்கங்கைக் கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. திரைபொருகடல்சூழ் திண்மதிள் துவரைவேந்து. கடலைச் செறுத்துப் படைவீடு செய்ததாகையாலே *திரைபொரு கடலாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய், திண்ணியதான மதிளையுடைத்தாயிருக்கிற ஸ்ரீமத் த்வாரகைக்கு ராஜாவானவன். *வண்டுவராபதி மன்னனிறே. தன்மைத்துனன்மார்க்காய். "க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவா:" என்கிறபடியே தன்னையே தங்களுக்கு ஆச்ரயமும் பலமும் நாதனுமாகப் பற்றியிருக்கிற தன் மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுக்கு பக்ஷபாதியாய் நின்று. அரசனையவிய அரசினையருளும். *பொய்ச் சூதிலே அவர்களைத் தோற்பித்து அவர்கள் ராஜ்யத்தைத் தாங்கள் பறித்துக் கொண்டு. பத்தூர் ஒரூர் கொடுக்கச் சொன்னவிடத்திலும் கொடோமென்று தாங்களே அடையபுஜிப்பதாகவிருந்த துர்யோதநாதி ராஜாக்கள் விளக்குப் பிணம்போலே விழுந்து போகப்பண்ணி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்தருளின. அரிபுருடோத்தமன் அமர்வு. "உஹ த்யாவதி ஸம்ப்ராப்தே ...யோஹமவாப ஹரி:" என்று ஆபத்தசையிலே ஸ்மரிக்கப்படுமவனாக ஸ்ரீவஸிஷ்ட பகவானாலே த்ரௌபதிக்குச் சொல்லப்பட்டவனாய், "ஹரிர்ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத:" என்கிறபடியே ஸ்மரித்தவர்களுடைய ஸகல பாபங்களையும் போக்குமவனான புருஷோத்தமன் பொருந்தி வர்த்திக்கிற ஸ்த்தலம்.

நிரைநிரையாக நெடியனயூபம். ஒரோ ரொழுங்காய்க் கொண்டு நெடியதாயிருந்துள்ள, பசுக்கள் பந்திக்கிற யூபங்களானவை. நிரந்தரமொழுக்குவிட்டு. இடைவிடாமல் நெடுகச் சென்றிருப்பதாய். இரண்டுகரைபுரை வேள்விப்புகைகமழ் கங்கை. இருகரையு மொத்து யாக தூமம் கந்தியாநிற்கிற கங்கையினுடைய கரையில். கண்டமென்னுங்கடிநகரே. ... ... (8)

வடதிசைமதுரைசாளக்கிராமம் வைகுந்தந்துவரையயோத்தி *
இடமுடைவதரியிடவகையுடைய எம்புருடோத்தமனிருக்கை *
தடவரையதிரத்தரணிவிண்டிடியத் தலைப்பற்றிக்கரைமரஞ்சாடி *
கடலினைக்கலங்கக்கடுத்திழிகங்கைக் கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. வடதிசைமதுரை, வடக்குதிக்கில் மதுரை. தென்திசை மதுரையுமுண்டாகையாலே விசேஷிக்கிறது. சாளக் கிராமம். புண்யக்ஷேத்ரங்களில் ப்ரதாநமாக எண்ணப்படும் ஸ்ரீஸாளக்ராமம். வைகுந்தம். அப்ராக்ர்தமாய் நித்யவாஸஸ்த்தலமான ஸ்ரீமத் வைகுண்டம். துவரை. *பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார் பணி செய்ய மணவாளராய் வீற்றிருந்த ஸ்ரீமத் த்வாரகை. அயோத்தி. "அயோத்தி நகர்க் கதிபதி" என்கிறபடியே ராமாவதாரஸ்தலமாய் அத்யந்தமபிமதமாயிருந்துள்ள திரு அயோத்யை. இடமுடைவதரி. நாராயண ரூபியாய்க் கொண்டு திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளி உகப்புடனே யெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்த்தலமாய்,

இடமுடைத்தா யிருந்துள்ள ஸ்ரீபதரி. இடவகையுடைய. இவற்றை வாஸஸ்த் தானமாக வுடையனான். எம்புருடோத்தமனிருக்கை. ஆச்ரிதரான நமக்கு இனிய னான புருஷோத்தமனுடைய இருப்பிடம்,

தடவரையித்யாதி. பகீரதன் தபோபலத்தாலே இறக்கிக்கொடுவருகிற போது வந்திழிகிற வேகத்தைச் சொல்லுகிறது.

தடவரையதிர. உயர்ந்த நிலத்தில் நின்றும் வந்திழிகிற வேகத்தாலே மந்தராதிகளான பெரிய மலைகள் சலிக்கும்படியாக. தரணிவிண்டிடிய. பர்வதத் தில் நின்றும் பூமியிலே குதிக்கிற வளவில் பூமி விண்டு இடிந்துவிழ. தலைப்பற்றிக் கரைமரஞ்சாடி. வ்ர்க்ஷங்களினுடைய தலையளவும் செல்லக் கிளம்பி, கரையில் நிற்கிற மரங்களை மோதி முறித்து. கடலினைக் கலங்கக்கடுத்திழி கங்கைக் கண்ட மென்னும் கடிநகரே. ஒன்றாலும் கலங்காத கடலும் கலங்கும்படி வேகித்துக் கொண்டு இழியா நின்ற கங்கையினுடைய கரை மேலே, கண்டமென்னும் கடிநகரே. ... ... (9)

மூன்றெழுத்ததனைமூன்றெழுத்ததனால் மூன்றெழுத்தாக்கி * மூன்றெழுத்தை
ஏன்றுகொண்டிருப்பார்க்கிரக்கநன்குடைய எம்புருடோத்தமனிருக்கை *
மூன்றடிநிமிர்த்துமூன்றினில்தோன்றி மூன்றினில்மூன்றுருவானான் *
கான்தடம்பொழில்சூழ்கங்கையின்கரைமேல் கண்டமென்னுங்கடிநகரே. (10)

பத்தாம்பாட்டு. மூன்றெழுத்ததனை. "[illegible]" இத்யாதிப் படியே வேதத்ரயத்தினின்றும் வ்யாஹ்ர்தித்ரயத்தையும் தோன்றுவித்து, பரி சுத்தமான வ்யாஹ்ர்தித்ரயத்தையும் ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே பொன் ஓடவைக்குமா போலே ஓடவைத்து, அந்த வ்யாஹ்ர்தி த்ரயத்தினின்றும் அகார உகார மகாரங் களாகிற அக்ஷரத்ரயத்தையும் ஸம்ஹிதாகாரத்தாலே "ஓம்" என்று ஏகாக்ஷர மாக்கப்பட்டதாகையாலே அக்ஷரத்ரயாத்மகமா யிருக்கிற அந்த ப்ரணவத்தை. "அதனை" என்றது அதினுடைய கௌரவத்தைப்பற்ற. "[illegible]" என்னும்படியிறே இதினுடைய வைபவம். மூன்றெழுத்ததனால். பதஸமதிகமஹேது வாய் "நிருக்தம்" என்றுமூன்றுஅக்ஷரமான பேரையுடைத்தாயிருக்கிறவதினாலே. மூன்றெழுத்தாக்கி. ப்ரக்ரியைபண்ணும் க்ரமத்தாலே ப்ரக்ரியைபண்ணி, மூன்று பதமாய் மூன்றர்த்தத்துக்கு வாசகமாயிருக்கும் மூன்றெழுத்தாகப்பிரித்து. ப்ரண வந்தான் அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே மூன்றக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாய் மூன்றர்த்த ப்ரதிபாதகமாயிறே யிருப்பது. மூன்றெழுத்தை யேன்றுகொண்டிருப்பார்க்கு. அந்த மூன்றெழுத்தையும், 'நமக்குத் தஞ்சமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற தாகை யாலே நமக்கு உத்தேச்யம்' என்று தங்கள் நெஞ்சிலே தரிக்குமவர்களுக்கு. அதாவது அகாரமானது ஸ்வரூபேணவும் தாதுநிஷ்பந்நரூபேணவும் ப்ரத்யயவே ஷேணவும் ஈச்வரனுடைய காரணத்வ ரக்ஷகத்வ சேஷித்வங்களையும், அர்த்த பலத் தாலே ஸ்ரிய:பதித்வத்தையும் ஏவம்பூதனான ஈச்வர விஷயத்தில் சேதநனுடைய சேஷத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலும், உகாரமானது அவதாரணவாசகமாய்க்

கொண்டு அந்த சேஷித்வத்தினுடைய அநந்யார்ஹதையை ப்ரதிபாதிக்கை யாலும், மகாரமானது "ம ந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமாய்க்கொண்டு ஜ்ஞாநவாசியுமாய், அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்துக்கு ஆச்ரயமான ஆத்மாவினுடைய தேஹாதிரிக்தத்வாதிகளை ப்ரதிபாதிக்கையாலும், அக்ஷரத்ரயமும் நமக்குத் தஞ்சமான அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதென்று தங்கள் நெஞ்சில் எப்போதும் அநுஸந்தித்திருக்கை. இரக்கம் நன்குடையவெம்புருடோத்தமனிருக்கை. இவர்க ளளவிலே தன்பேருக க்ர்பை பண்ணுமவனாய் எனக்கு ஸ்வாமியான புருஷோத்த மனுடைய வாஸஸ்த்தாநம்.

மூன்றடி நிமிர்த்து. இந்தப்ரணவந்தான் "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்" என்கிற படியே பதத்ரயாத்மகமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமாகையாலே இத்தோடே கூட மேலிரண்டு பதத்தையுங் கூட்டி மூன்று பதமாக வளர்த்து. மூன்றினிற்றோன்றி. அந்த மூன்றுபதத்திலும் ஆத்மாவினுடைய அநந்யார்ஹசேஷத்வம் அநந்யசர ணத்வம் அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகார த்ரயத்தையும் தோன்றுவித்து. "தோன்றி" என்றது - தோன்றுவித்து என்றபடி. மூன்றினில் மூன்றுருவானான். பதத்ரய ப்ரதிபாத்யனான சேதநனுடைய ஆகாரத்ரயமும் விஷயமாக தத்ப்ரதிஸம் பந்திதயா, தானும் சேஷித்வ சரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயத் தையு முடையனானவன். இம்மந்த்ரத்தை பதத்ரயாத்மகமாய் சேதநனுடைய ஆகாரத்ரயத்தையும் தன்னுடைய ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கும்படி அவன் அடியிலே உண்டாக்கி வைத்தான். ஈச்வரனாகையாலே இவை யெல்லாவற்றை யும் அவன் செயலாக வருளிச்செய்கிறார். கான் தடம்பொழில்சூழ் கங்கையின் கரை மேல். "கான்" என்று நாற்றம். தடம் என்று-பெருமை. நறுநாற்றத்தையுடைய பெரிய பொழில்களாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய், கங்கையினுடைய கரையிலேயான. கண்டமென்னுங்கடிநகரே. ... . (10)

பொங்கொலிகங்கைக்கரைமலிகண்டத்து உறைபுருடோத்தமனடிமேல் *
வெங்கலிநலியாவில்லிபுத்தூர்க்கோன் விட்டுசித்தன்விருப்புற்று *
தங்கியவன்பால்செய்தமிழ்மாலை தங்கியநாவுடையார்க்கு *
கங்கையில்திருமால்கழலிணைக்கீழே குளித்திருந்தகணக்காமே. (11)

பொங்கித்யாதி. ஜலத்தினுடைய கொழிப்பால் வந்த கிளர்த்தியையும் கோஷத்தையு முடைத்தான கங்கையினுடைய கரையிலேயாய், ஸர்வ ப்ரகாரத் தாலுமுண்டான ஏற்றத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற திருக்கண்டங் கடிநகரிலே நித்ய வாஸம் பண்ணுகிற புருஷோத்தமனுடைய திருவடிகளிலே. வெங்கலி நலியா வில்லிபுத்தூர்க்கோன் விட்டுசித்தன் விருப்புற்று. விபரீதஜ்ஞாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கும் க்ரூரமான கலியுகத்தால் வந்த நலிவென்ப தொன்றில்லாத ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார் ஆசைப்பட்டு. தங்கிய வன்பால்செய் தமிழ்மாலை. நிலைநின்ற ப்ரேமத்தாலே செய்த தமிழ்த்தொடையானவிது. தங்கிய நாவுடை யார்க்கு. ஒருகாலும் நீங்காதே வர்த்திக்கும்படியான நாவை யுடையவர்களுக்கு. அதாவது - எப்போதும் இத்தையே சொல்லிக்கொண்டு திரியுமவர்களுக்கென்கை.

ங்கையிலித்யாதி. கங்கையில் - குளித்து - திருமால் கழலிணைக்கீழே - இருந்த கணக்
ாமே. அதாவது - இத்திருமொழி தங்கின நாவுடையவர்களுக்கு ஏதேனுமோர்
டத்தில் இருந்தாலும், ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளில் பிறப்பால்வந்த ஏற்றத்தை
டைய கங்கையிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, திருக்கண்டங்கடி நகரிலே எழுந்தருளி
ருக்கிற ஸ்ரீய:பதியானவன் திருவடிகளின் கீழே நிரந்தர ஸேவை பண்ணி
ருந்ததோடு ப்ரயோஜந மொக்குமென்கை. பகவத் ப்ரீதியிறே அதுக்கு
ரயோஜநம்; அது இவர்களுக்கு மொக்குமென்றதாய்த்து. ... ... (11)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து - எட்டாந்திருமொழி - மாதவத்தோன், ப்ரவேசம்.

"போகத்தில்வழுவாத புதுவையர்கோன்" என்கிறபடியே திருவவதார
ஸமயமே தொடங்கி க்ர்ஷ்ணாவதார குணசேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் முற்றூட்டாக
வநுபவித்துக்கொண்டு வந்த விவர், என்னுதன் தேவியிலே அந்த க்ர்ஷ்ணாவதார
சேஷ்டிதங்களோடே ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அநுபவிக்கையி லுண்
டானவாசையாலே இரண்டையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகிப் பேசி நின்று அநு
பவித்து, பின்பு கதிராயிர மிரவியிலே ராம க்ர்ஷ்ணாவதார குணசேஷ்டிதங்களையும்
அவதாராந்தர குணசேஷ்டிதங்களையும் கலப்பிலே அநுபவித்தவநந்தரம் இவ்வவ
தாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்குபடி உகந்தருளின நிலங்களிலே
எழுந்தருளி நிற்கிற நிலைகளை யநுபவிக்கவேணு மென்னுமாசை பிறந்து ப்ரதமம்,
ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி திருமலை
யிலே யெழுந்தருளி நிற்கிற அழகரையும், அவரிலுங்காட்டில் ப்ராப்யத்தில் சரமா
வதியான திருமலை யாழ்வாரையு மநுபவித்து, பின்பு திருக்கோட்டியூரிலே நிற்கிற
நிலையையும் அநுபவிக்கையிலே ப்ரவ்ர்த்தரான விவர்; அங்கெழுந்தருளி நிற்கிற
நிலையில் தங்களுக்கு ஆதரணீயரன்றிக்கே அந்யபரராய்த்திரிகிற ஸம்ஸாரிகளை
நிந்தித்தும், அந்நிலையின் வாசியறிந்து ப்ரவணரா யநுபவிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
களை ச்லாகித்தும், இப்படி யிருந்துள்ள செருக்கோடே கூடியநுபவித்து, தாம்
நிந்தித்தவர்களையும் விடமாட்டாத பரமக்ர்பையாலே அவர்களைக்குறித்து இரண்டு
திருமொழியாலே பரோபதேசத்தைப்பண்ணி, மீளவும் உகந்தருளின நிலங்க
ளிலே நிற்கிற நிலையை யநுபவிக்கையிலுள்ள வாசையாலே "வடதிசை மதுரை"
இத்யாதிப்படியே அநேக தேசத்திலுண்டான விருப்பத்தை யெல்லாம் பண்ணிக்
கொண்டு திருக்கண்டங்கடி நகரிலே அவதாரகுண சேஷ்டிதங்கள் எல்லாம் ப்ரகா
சிக்கும்படி எழுந்தருளி நிற்கிறபடியையும், அத்தேச வைபவந்தன்னையும் அநுப
வித்து இனியராய் நின்றுர் - கீழ்; அவையெல்லாம் போலன்றிக்கே, "வடிவுடை
வானோர் தலைவனே" என்றும், "கடலிடங்கொண்ட கடல்வண்ணா" என்றும்,
"கட்கிலீ" என்றும், "காகுத்தா கண்ணனே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே-பரத்
வாதிகளிலுண்டான குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி வர்த்திக்கிற ஸ்த்தல
மாய், "பொங்கோதஞ் சூழ்ந்தபுவனியும்" இத்யாதிப்படியே உபயவிபூதியையும்

தனிக்கோல் செலுத்துகிறதும் இங்கேயிருந்தே என்று தோற்றும்படி யிருப்பதாய் "மாலிருஞ்சோலை மணாளர் பள்ளிகொள்ளுமிடம்" என்றும், "பொன்னிசூழரங்க நகருள் முனைவன்—திருமாலிருஞ்சோலை நின்றான்" என்றும், "பயின்றதரங்கம் திருக்கோட்டி" "தேனார் திருவரங்கம் தென்கோட்டி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே முன்பு அனுபவித்த திருமலை திருக்கோட்டியூரில் நிலைகளுக்கு வேர்ப்பற்றான விடமுமாய், "ஆராமஞ்சூழ்ந்தவரங்கம்" என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலங்களெல்லாம் பகலிருக்கை என்னும்படி ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்கு ஏகாந்தமான விடமென்று நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்த்தலமான திருவரங்கந் திருப்பதியிலே; "வன்பெருவானகம்" இத்யாதிப்படியே ஸகல தேசத்திலுள்ளாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகவும் "தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற" என்றும், "யாவரும் வந்தடிவணங்க" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகல தேசத்திலும் ருசிபிறந்தவர்களெல்லாரும் வந்து அநுபவிக்கும்படியாகவும் ஆச்ரயிக்கும்படியாகவும், "அன்பொடு தென்திசை நோக்கி" என்கிறபடியே மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசை நோக்கி மலர்கண் வைந்து, "திருவாளனினிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ற" என்கிறபடியே ஸ்ரிய:பதியாகையால் வந்த பெருமை தோற்றத் திருவுள்ளத்திலுகப்புடனே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள் பக்களிலே, விசேஷித்து க்ர்ஷ்ணவதார குணசேஷ்டிதங்களும் ராமாவதார குணசேஷ்டிதங்களும் அவதாரந்தரகுண சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் ஒருமடை கொள்ள ப்ரகாசிக்கிறபடிகளை திருவேங்கடமதனைச் சென்று அநுபவியா நின்றுகொண்டு, அவர் தம்மிலுங் காட்டில் அவர் விரும்பிக் கண்வளர்ந்தருளுகிற தேசமே பரமப்ராப்யமாகையாலே அத்தேசத்தினுடைய வைபவத்தையும் பஹுமுகமாகப்பேசி அநுபவித்து ப்ரீதராகிறார்—இத்திருமொழியில் ....

முதற்பாட்டு. ஸாந்தீபிநிபுத்ரா நயநம் பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

> மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய்மாண்டானை *
> ஓதுவித்ததக்கணையா உருவுருவேகொடுத்தானூர் *
> தோதவத்தித்தூய்மறையோர் துறைபடியத்துளும்பியெங்கும் *
> போதில்வைத்ததேன்சொரியும் புனலரங்கமென்பதுவே. (1)

மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை. மஹாதபஸ்ஸையுடையனான ஸாந்தீபிநிபுத்ரன், நெடுங்காலத்திலே, திரைமறிகிற கடலிடத்திலே புகுந்து மடிந்தவனை. ஓதுவித்த தக்கணையா. அத்யயநம் பண்ணின வநந்தரம் குருதக்ஷிணை கொடுக்கத் தேடுகிறவளவிலே, இவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களை அறிந்தவனாகையாலே "காதலென்மகன் புகலிடம் காணேன் கண்டு நீ தருவாயெனக்கு" என்று முன்பே ஸமுத்ரத்தில் ம்ர்தனான என் புத்ரனைக் கொண்டு வந்து தரவேணும் என்று அபேக்ஷிக்க, "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று, அவன் அத்யயநம் பண்ணுவித்ததுக்கு தக்ஷிணையாக. உருவுருவே கொடுத்தானூர். "தம் பாலம் யாதநாஸம்ஸ்தம் யதாபூர்வ சரீரிணம் । விதேஹூத்வா

ஷ:" என்கிறபடியே பூர்வதேஹத்தில் ஒன்றும் விசேஷமறக் கொடுவந்து கொடுத்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்,

தோதவத்தித் தூய்மறையோர். ஸதாசாரபரராகையாலே, பரிசுத்தமாகத் தோய்த்து உலர்த்தின வஸ்த்ரங்களை தரித்துக் கொண்டிருப்பாராய், தூய்தான மறையையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையராயிருக்குமவர்கள். மறைக்குத் தூய்மையாவது–அபௌருஷேயமாய், நித்ய நிர்த்தோஷமாயிருக்கையாலே ஸர்வ ப்ரமாண விலக்ஷணமாய், பகவத் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கவற்றாயிருக்கை. இத்தை இவர்கள் நிரூபகமாகவுடையராயிருக்கையாவது "ஸ்வாத்யாயோऽத்யேதவ்ய:" என்கிற விதிப்ரகாரம் தப்பாமல் அத்யயநம்பண்ணி, அதில் அர்த்தஜ்ஞாநத்தையும் அதுக்கு அநுரூபமான அநுஷ்ட்டாநத்தையுமுடையராயிருக்கையாலே வைதிகர் என்றே நிரூபகமாம்படியிருக்கை. துறைபடிய. "கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி" என்கிறபடியே *கலந்திழி புனலான கங்கை மிலுங்காட்டில் பரிசுத்தமான காவேரியிலே. பெரிய பெருமாளுடைய திருக்கண் நோக்கான திருமுகத்துறை முதலான துறைகளிலே, திரள்திரளாக அவகாஹித்து ஸ்நாநம்பண்ண. துளும்பியித்யாதி அப்படி அவர்கள் திரள்திரளாகப் புகுந்து ஸ்நாநம் பண்ணுகையாலே எங்கும் அலையெறிந்து, ஆஸந்நமான புஷ்பங்களின் நாளங்களையலைக்க, அந்தப் பூக்களில் வைத்ததேனானது சொரியும்படியான புனலையுடைத்தாய், திருவரங்கம் என்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற திவ்யநகரி. "க்ஷீராப்தேர் மண்டலாத் பாநோ: யோகிநாம் ஹ்ருதயாதபி। ரதிம் கதோ ஹரிர்யத்ர தத் ரங்கம் முநயோ விது:" என்கிற ஏற்றத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலே "அரங்க மென்பதுவே" என்று ப்ரஸித்திதோற்றவருளிச்செய்கிறார். (1)

இரண்டாம்பாட்டு. வைதிகபுத்ராநயநம் பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

> பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும் *
> இறைப்பொழுதிற்கொணர்ந்துகொடுத்து ஒருப்படுத்தவுறைப்பனூர் *
> மறைப்பெருந்தீவளர்த்திருப்பார் வருவிருந்தையளித்திருப்பார் *
> சிறப்புடையமறையவர்வாழ் திருவரங்கமென்பதுவே. (2)

பிறப்பித்யாதி. "ஒருப்ராஹ்மணனுக்கு முன்பே மூன்றுபிள்ளைகள், பிறந்தபோதே காணவொண்ணாதபடி போய்விடுகையாலே, நாலாம்பிள்ளையை ஸ்த்ரீ ப்ரஸவிக்கத்தேடுகிறவளவிலே, க்ர்ஷ்ணன்பக்கலிலே வந்து, 'இந்தவொரு பிள்ளையையும் தேவரீர் ரக்ஷித்துத்தந்தருளவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க; க்ர்ஷ்ணனும், 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று அநுமதிசெய்த வநந்தரம், ஏகாஹதீக்ஷையான க்ரதுவிலே தீக்ஷிதராயிருக்கிறவிவர் எழுந்தருளவொண்ணாதுஎன்னு மத்தைப் பற்ற, 'நான்போய் ரக்ஷிக்கிறேன்' என்று அர்ஜுநன் ஏன்றுகொண்டு ப்ராஹ்மணனையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஸூதிகாக்ர்ஹத்தைச்சுற்றும் காற்றுமுட்படப்ரவேசிக்கவொண்ணாதபடி சரக்கூடமாகக் கட்டிக் காத்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தே, அந்தப்பிள்ளை பிறந்தவளவிலே பழையபடியே காணவொண்ணாதபடி போய்விட்டவளவிலே, ப்ராஹ்மணன்வந்து அர்ஜுநனை 'க்ஷத்ரியாதமா! உன்னு

லேயன்றோ பிள்ளைபோகவேண்டிற்று, க்ர்ஷ்ணனெழுந்தருளி ரக்ஷிக்கிறவித்தை நீயன்றோ கெடுத்தாய்'என்று பர்த்ஸித்து, க்ர்ஷ்ணன்பக்கலிலே தள்ளிக்கொண்டு வர; க்ர்ஷ்ணன் இத்தைக்கண்டு மந்தஸ்மிதம் பண்ணி, 'அவனை விடு, உனக்குப் பிள்ளை நாம்கொண்டுவந்து தருகிறோம்' என்று ப்ராஹ்மணனுக்கு அருளிச்செய்து, போனபிள்ளைகளை மீளக்கொண்டுவந்து கொடுத்தான்" என்கிற கதையை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும். "என்னுடைமனைவி காதல்மக்களைப் பயத்தலுங்காணாள்" என்கிறபடியே பெற்றவளுமுட்பட முகத்தில் விழிக்கப்பெறுதபடி ஸூதிகாக்ர்ஹத்திலே, "இன்னவிடத்திலே போய்த்து" என்று தெரியாதபடி மாண்டுபோய்விட்ட நாலுபிள்ளைகளையும். இறைப்பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்து. தீக்ஷிதனாய்நிற்கிற காலமாகையாலே ப்ராதஸ்ஸவநம் தலைக்கட்டிமாத்யந்திநஸவநத்துக்குமுன்னே அல்பகாலத்திலே"எல்லா வுலகுங் கழியப் படர் புகழ்ப்பார்த்தனும் வைதிகனுமுடனேறத் திண்டேர்கடவி" என்கிறபடி ப்ராஹ்மணனையும் அர்ஜுநனையுங்கூடத் தேரிலே கொண்டேறி, அர்ஜுநனைத் தேரை நடத்தச்சொல்லி, அண்டத்துக்குள்ளுண்டான லோகங்களும் ஆவரணங்களுமாகிற எல்லாவற்றுக்கும் அவ்வருகு படும்படியாக, கார்யரூபமானதேர் காரணரூபமான தத்வங்களுக்குள்ளே போகிறவிடத்தில் உருக்குலையாமல் தேருக்குத் திண்மையைக்கொடுத்து நடத்திக்கொண்டுபோய், தமஸ்ஸளவில் சென்றவாறே தேரையும் இவர்களையும் நிறுத்தி, "சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதி" என்கிறபடியே ஜலத்திலே மத்ஸ்யமுலாவுமாபோலே நைசிகரே ஸஞ்சரிக்க வேண்டும்படி நிரவதிகதேஜோரூபமான பரமபதத்திலே, தன்னிலமாகையாலே தானேபோய்ப்புக்கு, நாய்ச்சிமார், தங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யம்காட்டுகைக்காக அங்கே வந்து அழைப்பித்திட்டுவைத்த அந்தப்பிள்ளைகளை அங்குநின்றுமெடுத்துக் கொண்டு மாதாபிதாக்கள் கையிலேகொடுத்து. ஒருப்படுத்த உறைப்பனூர். "தாயொடு கூட்டிய" என்கிறபடியே பூர்வரூபத்தில் ஒன்றும் குலையாமல். "என்னுடைய பிள்ளைகள்" என்று தாயார் எடுத்தணைத்து உச்சிமோந்துகொள்ளும்படி சேர்த்துவிட்ட சக்திமானானவன் வர்த்திக்கிற தேசம்.

மறைப்பெருந்தீ வளர்த்திருப்பார். வேதோக்தமான மஹாக்நிகளைப் பலஸாதநமாகவன்றிக்கே பகவத்ஸமாராதநபுத்தியாலே அவிச்சிந்நமாக வளர்த்துக்கொண்டிருக்குமவர்கள். வருவிருந்தை யளித்திருப்பார். வரும்விருந்தினரை ரக்ஷித்துக் கொண்டிருப்பார், அதாவது தந்தாம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை. ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஆதரித்து அமுது செய்யப்பண்ணுகை. சிறப்புடையமறையவர்வாழ். இப்படி வைதிககர்மாநுஷ்டாநத்தையும் பகவத்ஸமாராதநத்தையும் அநந்யப்ரயோஜநமாகச் செய்கையாகிற நன்மையையுடையராய், இதுக்கு உடலாக வேததாத்பர்யத்தை யறிந்திருக்குமவர்கள், பெருமாளையநுபவித்துக்கொண்டு வாழாநிற்கிற திருவரங்கமென்பதுவே. ... . (2)

மூன்றும்பாட்டு. கரிக்கட்டையைப் பிள்ளையாக்கியும், பாண்டவர்களுடைய தேஹம் பாரதயுத்தத்தில் அழியாதபடி நோக்கியும் செய்தவன்வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

மருமகன்றன்சந்ததியை உயிர்மீட்டுமைத்துனன்மார் *
உருமகத்தேவீழாமே குருமுகமாய்க்காத்தானூர் *
திருமுகமாய்ச்செங்கமலம் திருநிறமாய்க்கருங்குவளை *
பொருமுகமாய்நின்றலரும் புனலரங்கமென்பதுவே. (3)

மருமகனித்யாதி. மருமகனை அபிமந்யுவினுடைய புத்ரனை பரிக்ஷித்தின் ப்ராணனை மீட்டு. அதாவது - கரிக்கட்டையாய்ப்போனவனை "[illegible] திஷ்டதி । [illegible] தேந ஜீவது [illegible]" என்றருளிச்செய்து, "[illegible] । [illegible] குவாடி [illegible]" என்கிறபடியே திருவடிகளாலே சரீரத்தை எங்குமொக்க ஸ்பர்சித்து, மீளவும் உயிர் பெறுத்துகை. மைத்துனன்மாருருமகத்தே வீழாமே. மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுடைய தேஹம் பாரதயுத்தமாகிற நரமேதயஜ்ஞத்திலே விழுந்து நசித்துப்போகாமே. மகம்–யஜ்ஞம். குருமுகமாய்க்காத்தான். குருமுகமாய்நின்று ஹிதோபதேசாதிகளைப் பண்ணி ரக்ஷித்தவன். இத்தால்- "எல்லாச்சேனையு மிருநிலத்தவித்த" என்கிறபடியே உபயஸேநையிலும் பூபாரமானவர்களை எல்லாம் நசிப்பிப்பதாக ப்ரவர்த்திக்கப்பட்டதாய், *மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தவனுடைய திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பாகவிருக்குமதாகையாலே பாரதயுத்தத்தை நரமேதயஜ்ஞமாக அருளிச்செய்தது. இதில் இவர்கள்விழுந்து நசியாமலிருந்தது அடியேபிடித்து இவர்களை அபிமானித்துக்கொண்டு குருமுகமாய் நின்று, வநஸ்த்தரானகாலத்தோடு புரஸ்த்தரான காலத்தோடு வாசியற ஹிதத்தையே உபதேசித்துக்கொண்டு தீயவழிகளிலே போகாமல் விலக்கி நல்லவழிகளிலேநடத்தி இப்படி அபிமாநியாய் நின்று ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகையாலே என்னு மிவ்வர்த்தத்தை வெளியிட்டருளினராய்த்து. ஊர். இப்படி குருமுகமாய் நின்று பாண்டவர்களை ரக்ஷித்தவன், தன்னபிமானத்திலே ஒதுங்கினவர்களெல்லாரையும் தீயவழிபோய் நசியாமல் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

திருமுகமாய்ச் செங்கமலம். செங்கமலமானது, பெரிய பெருமாளுடைய திருமுகத்துக்குப் போலியாய். திருநிறமாய்க்கருங்குவளை. கருங்குவளையானது அவருடைய திருநிறத்துக்குப் போலியாய். பொருமுகமாய் நின்றலரும் புனலரங்கமென்பதுவே. பரபாகத்தாலே ஒன்றுக்கொன்று எதிர்பொருகிற முகத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டு விகஸிக்கும்படியான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய அரங்கமென்பதுவே (3)

நான்காம்பாட்டு. கைகேயிவசநமடியாக நாட்டைவிட்டுக் காட்டிலேபோய் கண்டகரான ராக்ஷஸரை நிரஸித்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

கூன்தொழுத்தைசிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய்க்கடியசொற்கேட்டு *
ஈன்றெடுத்ததாயரையும் இராச்சியமுமாங்கொழிய *
கான்தொடுத்தநெறிபோகிக் கண்டகரைக்களைந்தானூர் *
தேன்தொடுத்தமலர்ச்சோலைத் திருவரங்கமென்பதுவே. (4)

கூன்தொழுத்தை சிதகுரைப்ப. கூனியாகிற அடியாட்டியானவள் திருவபிஷேக மஹோத்ஸவத்துக்கு அழிவான துருக்திகளைச்சொல்ல. அதாவது "ஜ்ஞாதிதாஸீ யதோ ஜாதா கைகேய்யாஸ்து ஸஹோஷிதா । ப்ராஸாதம் சந்த்ரஸங்காஸம் ஆருரோஹ யத்ருச்சயா" என்கிறபடியே ஜ்ஞாதிதாஸியானவிவள் யாத்ர்ச்சிகமாக மாளிகை தளத்தின்மேல் ஏறிப்பார்த்தவாறே, பெருமாளுடைய திருவபிஷேகத்துக்குத் திருப்படைவீடெல்லாம் கோடித்துக்கிடக்கிற படியையும், "[illegible]" என்கிறபடியே திரள் திரளாக வந்துகிடக்கிற ஜநஸம்மர்த்தத்தையும் மங்கள வாத்ய கோஷங்களையுமெல்லாங் கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே தளத்தினின்றுமிறங்கிவந்து கைகேயியை பர்த்ஸித்து, "உன்மாற்றாட்டிமகன் அபிஷேகம் செய்யத்தேடுகிறான், உன்மகன் அவனுக்கு இனி இழிதொழில் செய்திருக்கு மித்தனையிறே. இத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நீ யிருக்கிறதேது, அவனுடைய அபிஷேகத்தைக் குலைத்து உன்மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கும்படி ராஜாவோடே சொல்லு; அதுக்கு உபாயம், முன்பே உனக்குத் தந்திருப்பது இரண்டுவரமுண்டே. அவை இரண்டையும் உன் மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கையும், ராமனைக் காடேறப்போக விடுகையும், என்று வேண்டிக்கொள்; ஸத்ய தர்மபரரான ராஜாவால் செய்யாதொழியப்போகாதுகாண்" என்று திருவபிஷேகத்துக்கு விக்நமான துருக்திகளைச் சொன்னாளிறே; கொடியவள்வாய்க் கடியசொல்கேட்டு. இப்படி குப்ஜை சொன்ன வார்த்தையாலே கலங்கி, பின்பு ராஜாவுடனே "முன்புசொன்ன விரண்டுவரமும் எனக்கு இப்போது தரவேணும்; அதாவது என் மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கையும், ராமனைப் பதினாலு ஸம்வத்ஸரம் வநவாஸார்த்தமாகப் போகவிடுகையும்" என்ன; இதைக்கேட்டு ராஜா இதுக்கு இசையாமை தோற்றவிருக்க, "அறுபதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம் ஸத்யதர்மத்தைத்தப்பாமல் போந்தவன் இப்போது ஸத்யத்தை அதிக்ரமிக்கிறான், ஸகல தேவதைகளும் இத்தை அறியுங்கோள்" என்று இவள் கூப்பிட்டவாறே; அவன் செய்யலாவதற்று அநுமதிபண்ண; அவ்வளவிலே, அவள் ஸுமந்த்ரனைப் போகவிட்டு பெருமாளை அழைத்துவிட, அவர் எழுந்தருளிவந்து, ராஜா கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக் கண்டு, "இதுக்கடியென்?" என்று இவளைக்கேட்க, இச்செய்திகளை யெல்லாம் சொல்லி, "உம்மைக்காடேறப் போகவிடுவதாக அழைத்துவிட்டார், உம்மைக் கண்டவாறே சொல்லமாட்டாமல் கிடக்கிறாரித்தனை; உங்கள் ஐயர் ஸத்யதர்மத்தை நோக்கவும் நீர் அவர்க்கு ப்ரியம் செய்யவும் வேண்டியிருந்தீராகில் அவர் நினைவு நான் சொல்லுகிறேன், நீர் கடுகக் காடேறப்போம்" என்று சொன்ன கொடுமையையுடையளான கைகேயி வாயில் இந்த வெட்டிய சொல்லைக்கேட்டு. ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமு மாங்கொழிய. "ஏகபுத்ரையான நான் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன், கூடப்போரு மித்தனை" என்று பின்றொடர்ந்த பெற்ற தாயாரான கௌஸலையாரையும், ஸ்தாவரங்களோடு ஜங்கமங்களோடு வாசியறத் தன் குணங்களிலே யீடுபட்டு, பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி யிருக்கிற ராஜ்யத்தையும் கைவிட்டு. கான்தொடுத்த நெறிபோகி. "[illegible]" என்கிறபடியே காட்டோடுகாடு தொடுத்துக்கிடக்கிறவழியே, "நெய்வாயவேல் நெடுங் கண்நேரிழையு மிளங்கோவும் பின்புபோக" என்கிறபடியே பிராட்டியும் இளையபெருமாளும் பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டுவர ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்திலே எழுந்

தருளி. கண்டகரைக் களைந்தான். "ஸஹிவஸ்ரூஸீராணி" என்கிறபடியே ராக்ஷஸர் தின்ற உடம்பைக் காட்டி வந்து நின்ற தண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகளுக்காக, அவர்களை நித்யபீடை செய்துபோந்த கண்டகராய் ஜநஸ்த்தாநவாஸிகளான ராக்ஷஸர் முதலானாரை நிரஸித்தருளினவன். ஊர். ஏவம் பூதனானவன் இங்ஙனொத்த விரோதிகளை நிரஸித்து ஆச்ரித ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

தேனித்யாதி. தேன் மாறாத மலர்களை யுடைத்தான சோலை. அன்றிக்கே, "தேன்" என்று–வண்டாய், வண்டுகள் மாறாமல் படிந்து கிடக்கிற புஷ்பங்களையுடைத்தான சோலை என்னுதல்; "கோல்தேன் பாய்ந்தொழுகும்" என்கிறபடியே-கொம்புகளில் தேன் வைக்கப்பட்டிருப்பதாய்ப் பூமாறாத சோலை யென்னுதல். இப்படியிருந்துள்ள சோலைகளையுடைய திருவரங்கமென்னும் திருநாமத்தை யுடையவதுவே. ... ... (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. ராவணவதம் பண்ணி, இந்த லோகத்தை ரக்ஷித்தருளினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

> பெருவரங்களவைபற்றிப் பிழக்குடையவிராவணனை *
> உருவரங்கப்பொருதழித்து இவ்வுலகினைக்கண் பெறுத்தானூர் *
> குரவரும்பக்கோங்கலரக் குயில்கூவுங்குளிர்பொழில்சூழ் *
> திருவரங்கமென்பதுவே யென்திருமால்சேர்விடமே. (5)

பெருவரங்களவைபற்றி. ப்ரஹ்மாதிகள் கொடுத்த பெரிய வரங்களானவற்றைத் தனக்கு பலமாகக் கொண்டு. இந்த வரபலமாய்த்து இவன் அடித்து அழிவு செய்து திரிகைக்குஹேது, பிழக்குடைய விராவணனை. "இவ்வரமுள்ளளவும் நமக்கு ஓரழிவு வாராது" என்று நினைத்து தேவதைகள் ரிஷிகள் முதலானாரெல்லாரளவிலும் செய்து திரிந்த பிழைகளை யுடையனான ராவணனை. பிழக்கு—பிழை. "ராவணோ லோகராவண:" என்கிறபடியே லோகத்தையெல்லாம் பட அடித்துக் கிடந்து கூப்பிடும்படி பண்ணியிறே இவன் திரிவது. உருவரங்கப் பொருதழித்து. இப்படியிருக்கிறவனை அழியச்செய்யு மிடத்தில், "தோள்கள் தலை துணிசெய்தான்" என்கிறபடியே– 'அகப்படாதவன் அகப்பட்டான், தப்பாமல் கொன்றுவிடுவோம்" என்று பாராதே, தோள்களைக் கழித்தும் தலையைச் சிதைத்தும் போதுபோக்காக நின்று கொல்லுகையாலே ரூபமானது அவயவங்கள் சிந்நம் பிந்தமாம்படி பொருது, பின்பு ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே ப்ராணபர்யந்தமாக அழித்து. இவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தான். இந்த லோகத்தைக் கண் பெறுவித்தவன். "கண்" என்று–நிர்வாஹக வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. இத்தால்–விரோதியான ராவணனை நிரஸித்து, அவனாலே நெருக்குண்ட ப்ராணிகளையெல்லாம் ரக்ஷிக்கையாலே. இந்த லோகத்துக்குத் தானே ரக்ஷகனென்னுமிடத்தை யறிவித்தவனென்கை.

குரவித்யாதி. குரவுகளானவை அரும்பிச் செல்லவும், கோங்குகளானவை அலர்ந்து செல்லவும், குயில்களானவை ஹர்ஷத்தாலேயிருந்து கூவும்படியான

குளிர்ந்த சோலைகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற. திருவரங்க மென்பதுவே, திருவரங்க மென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற வதுவே. இத்தால்—அநேக புராண ப்ரசஸ்த மாகையாலும் ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒரு மிடறாக அருளிச் செய்கையாலு முண்டான ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. என் திருமால் சேர்விடமே. ராவண வதாநந்தரம் "திருமகளோடு இனிதமர்ந்த" என்கிறபடியே—பிராட்டியோடே கூடி ரஸோத்தரனாயிருந்த என்னுடைய ஸ்ரீய:பதியானவன் பரமபதாதிகளெல்லா வற்றிலுங்காட்டில் விரும்பி, விடாயர் மடுவிலே சேருமாபோலே சேர்ந்திருக்கிற ஸ்த்தலம்.

"இவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தவனை என் திருமால் சேர்விடமான ஊர் திருவரங்க மென்பதுவே" என்று அந்வயம். .... (5)

ஆரும்பாட்டு. பாதாளவாஸிகளான அஸுரர்களை, தேவர்களுக்காகத் திருவாழியை யேவி, கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டவன் வர்த்திக்கிற தேச மிது வென்கிறார்.

கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்துகிளராமே *
ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பனூர் *
தாழைமடலூடுரிஞ்சித் தவளவண்ணப்பொடியணிந்து *
யாழினிசைவண்டினங்கள் ஆளம்வைக்குமரங்கமே. (6)

கீழுலகிலசுரர்களை. பாதாளலோக வாஸிகளான அஸுரர்களை. பாம்புக்குப் புற்றுப்போலே, என்றுமொக்க அஸுரர்களுக்கு வாஸஸ்த்தாநமாயிறே பாதாளந் தானிருப்பது. இப்படியிங்கே யிருந்துவந்து தேவர்களோடே யுத்தம் செய்யா நிற்பர்களாய்த்து. அப்படி அவர்கள் வந்து தேவர்களை அடர்க்குங்காலத்தில், தேவர்களுக்காக நின்று அவர்களை அழியச்செய்யக் கடவனாயிறே ஸர்வேச்வரன் தானிருப்பது. இப்படி பலகாலும் வர, அழியவிடச் செய்தேயும், பின்னையும் அடிக்கெடாமல் கிளர்ந்து வரப்புக்கவாறே. கிழங்கிருந்துகிளராமே. அப்படி அடிக் கிடந்து கிளராதபடியாக. ஆழிவிடுத்து அவருடைய கருவழித்தவழிப்பன். *கருது மிடம் பொரும் திருவாழியாழ்வானை யேவிவிட்டு, அவர்களுடைய கருவள்வாக அழித்துப் பொகட்ட ப்ரதிபக்ஷ நிரஸந ஸ்வபாவன். ஊர். பின்பும் அங்ஙனொத்த விரோதிகளை நிரஸிக்கைக்காக நித்யவாஸம் செய்கிற தேசம்.

தாழைமடலூடுரிஞ்சி. மலரத்தொடங்குகிற தாழம்பூமடலினுள்ளே பரிமளத் தில் லோபத்தாலே உடம்பை உரோசிக்கொண்டு புகுந்து. தவளவண்ணப் பொடி யணிந்து. அதினுள்ளிலுண்டான வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தான சுண்ணத்தை உடம்பெங்கும் அணிந்து கொண்டு. யாழினிசை வண்டினங்கள் ஆளம் வைக்கும். அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே, யாழோசைபோலே யிருக்கிற இனிய இசையை யுடைய வண்டினுடைய திரள்களானவை பாடுகைக்கு அடிக்கொண்டு "தென, தென" என்று ஆளத்தி வையா நிற்கு மரங்கமே. .... (6)

ஏழாம்பாட்டு. லோகபீடைபண்ணித்திரியும் பாபரான அஸுரர்களை நசிப் பித்துப் பொகட்டவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

கொழுப்புடையசெழுங்குருதி கொழித்திழிந்துகுமிழ்த்தெறிய*
பிழக்குடையவசுரர்களைப் பிணம்படுத்தபெருமானூர்*
தழுப்பரியசந்தனங்கள் தடவரைவாயீர்த்துக்கொண்டு*
தெழிப்புடையகாவிரிவந்து அடிதொழுஞ்சீரரங்கமே. (7)

கொழுப்புடைய செழுங்குருதி. ஊட்டுப்பன்றிபோலே நிணம் கொழுக்கும்படி போஷகபதார்த்தங்களை ஜீவித்து உடம்பை வளர்த்துக்கொண்டு திரிகையாலே, ரக்தமும் கொழுப்புடைத்தாய் அழகிதாயிருக்குமிறே; அத்தைப்பற்ற "கொழுப்புடைய செழுங்குருதி" என்று அருளிச்செய்கிறார். **கொழித்திழிந்து குமிழ்த்தெறிய.** இப்படி யிருந்துள்ள ரக்தமானது ஊற்று மாறாமல் கிளர்ந்து அருவி குதித்தாற்போலே நிலத்திலே யிழிந்து குமிழி கிளம்பி அலையெறியும்படியாக. **பிழக்குடைய வசுரர்களை.** லோகத்தை படைய பீடித்துக்கொண்டு திரியும் பிழைகளை யுடையரான அஸுரர்களை, இத்தால்— அஸுரயோநியில் பிறந்தாரெல்லாரையும் நிரஸிக்கவேணுமென்னும் நிர்ப்பந்தமில்லையிறே; அவர்கள் செய்த பிழைகளைக் கணக்கிட்டே நிரஸிக்குமென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. **பிணம்படுத்த பெருமானூர்.** இப்படியிருக்கிறவர்களை நிரஸிக்கிற விடத்தில், அங்கவை கல்யங்களைப் பண்ணிவிடுதல், குற்றுயிராக்கி விடுதல் செய்கையன்றிக்கே, நிரந்வய விநாசமாக்கிவிட்ட ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

தழுப்பரிய சந்தனங்கள் தடவரைவாயீர்த்துக்கொண்டு. பெரிய மலையிடத்திலே வளர்ந்து, ஒருவரிருவரால் தழுவ அரிதாம்படியிருக்கிற சந்தந மரங்களை வேரோடே அகழ்ந்து இழுத்துக்கொண்டு, **தெழிப்புடைய காவிரிவந்தடிதொழும்.** "இத்தைக் கைக்கொண்டருளவேணும்" என்னுமாபோலேயிருக்கிற முழங்கின த்வநியையுடைய காவேரியானது, ஆதரத்தோடே வந்து, தான் கொண்டுவந்த சாத்துப்படியையும் பெரிய பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் திருவடிகளைத் தொழாநிற்கும். **சீரரங்கமே.** இப்படியிருந்துள்ள சிறப்பையுடைத்தான அரங்கமே. ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு. ஸ்ரீவராஹமும் ஸ்ரீநரஸிம்ஹமுமாய் பூம்யுத்தரணமும் ஹிரண்ய விதாரணமும் பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வல்லெயிற்றுக்கேழலுமாய் வாளெயிற்றுச்சீயமுமாய்*
எல்லையில்லாத்தரணியையும் அவுணனையுமிடந்தானூர்*
எல்லியம்போதிருஞ்சிறைவண்டு எம்பெருமான்குணம்பாடி*
மல்லிகைவெண்சங்கூதும் மதிளரங்கமென்பதுவே. (8)

வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய். வலிதான எயிறுகளையுடைய வராஹமுமாய், *எயிற்றுக்கு வன்மையாவது—"ஊன்றியிடந்து எயிற்றிற்கொண்ட" என்கிறபடியே அண்டபித்தியிலே ஒட்டின பூமியை மறுபாடுருவக்குத்தியிடந்தெடுத்து, தன் பக்கலிலே தரிக்கத்தக்க பலம். *கேழலாகவேண்டிற்று, ப்ரளயங்கதையான பூமியையெடுக்கும் போது நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறுயாதவடிவுகொண்டு எடுக்கவேண்டுகையாலே, நீரும் சேறும் காணப் பணைக்கும்படியிறே வராஹஜாதியிருப்பது. "ஆய்" என்றது—

அவ்வவதாரத்தில் புரையற்றிருக்கை. மாயாம்ருகத்தை மோந்து பார்த்து "ராக்ஷஸ கந்தமுண்டு" என்று வெருவியோடிப் போயிற்றினவிறே மற்றுண்டான ம்ருகங்கள்; அப்படியன்றிக்கே, ஸஜாதீயங்கள் மோந்து பார்த்து "தன்னினம்" என்று விச்வஸிக்கும்படியிருக்கை. மநுஷ்யயோநியிலே அவதரித்தவிடத்தில் ஈச்வரத்வாபிமாந கந்தமற்று, "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே" என்றிருந்தாப்போலேயாய்த்து திர்யக்யோநியிலே அவதரித்தாலுமிருக்கும்படி. "மானமிலாப்பன்றியாம்" என்றாரிறே-இவர் திருமகளார். *மானமிலாமையாவது-ஈச்வரத்வாபிமாநம் மறந்தும் இல்லாதபடியிருக்கை. "வராஹ கல்பம் வாசியாகிற்கச்செய்தே, 'ஸ்ரீவராஹநாயனார்க்கு முத்தக்காசையமுதுசெய்விப்பது' என்று கிடந்ததாய், 'இதென்ன மெய்ப்பாடுதான்!' என்று நஞ்சீயர் வித்தராயருளுவர்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. வாளெயிற்றுச் சீயமுமாய். ஒளியையுடைத்தான எயிறுகளையுடைய ஸிம்ஹமுமாய். கீழ், "வல்லெயிறு" என்றார்-பூமியை யெடுக்கத்தக்க பலம் சொல்லுகைக்காக; இங்கு, "வாளெயிறு" என்றார்-அழகுக்கடலாகையாலே. "அலைத்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய்" "ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய்" என்று இவ்வவதாரத்துக்கு எயிறு சொல்லுமிடமெல்லாம் அழகுக்குடலாகவிறே சொல்லுவது. "சீயம்" என்றது-நரஸிம்ஹமென்றபடி. "தேவாதி சதுர்வித ஜாதியில் ஒன்றாலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று அவன் கொண்ட வரத்துக்கு விரோதமற அழியச்செய்கைக்காகவிறே இவ்வவதாரமாகவேண்டிற்று. "நரஸ்யார்த்த தநும் க்ர்த்வா ஸிம்ஹஸ்யார்த்ததநும் ததா." என்னும்படியிறே அப்போது அவதரித்தது, ஆகையாலே கேவலம் ஸிம்ஹமென்றாலும் நரஸிம்ஹமென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தமாய் வரும். "ஆய்" என்கிறவிது-இப்படி இரண்டு வடிவையும் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தவிடத்தில் சேராச்சேர்த்தியாயிருக்கையன்றிக்கே, சேர்ப்பாலும் கண்டசர்க்கரையும் சேர்ந்தாற்போலே ஒன்றுக்கொன்று ரஸாவஹமாய்ச் சேர்ந்து, அநுபவிப்பார்க்கு அத்யந்த போக்யமாயிருக்கையாலே. "அழகியான்தானேயரியுருவன்றானே" என்றாரிறே திருமழிசையாழ்வார். அங்காந்தவாயும் மொறாந்த முகமும் நா மடிக்கொண்டவுதடும் குத்தமுறுக்கினகையும் அதிர்ந்த அட்ட ஹாஸமுமாயிருக்கிற விருப்பிறே இவர்க்கு அழகிதாய்த் தோற்றுகிறது. ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தமமாகக்கொண்ட வடிவாகையாலே, அவ்வடிவும் அதிலுண்டான வ்யாபாரங்களுமெல்லாம், பகவத் குணஜ்ஞாநமுடையவர்களுக்கு அழகுக்குடலாய்த் தோற்றுமிறே. எல்லையில்லாத்தரணியையு மவுணனையும். எல்லையில்லாத பரப்பையுடைய பூமியையும், எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தையுடையனை ஹிரண்யாஸுரனையும். பூமிக்கு எல்லையில்லாமையாவது-த்வீபங்களும் ஸமுத்ரங்களும் போலன்றிக்கே, எல்லாம் தன்னுள்ளேயாம்படி பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணையாயிருக்கை. ஹிரண்யனுடைய தபஸ்ஸுக்கு எல்லையில்லாமையாவது இவன் கொண்ட வரம் ஒரொன்றே அவதி காணவொண்ணாதபடியிருக்கை. இடந்தான். திருவெயிற்றாலும் திருவுகிராலும் இடந்தவன். திருவெயிற்றாலே பூமியையிடக்கையாவது-அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டு விடுவித்தெடுக்கை. திருவுகிராலே ஹிரண்யனையிடக்கையாவது-"பொன்னன் பைம்பூண்நெஞ்சிடந்து" என்கிறபடியே-தேவர்களுடைய வரபலத்தாலே பூண்கட்டியிருக்கிற மார்வை, அகவாயில் ரக்தம் குதிகொண்டு "இவ்வையமூடு பெருநீரில் மும்மைபெரிது" என்கிறபடியே எங்கும் பெருகும்படியாக "பிளவெழவிட்ட குட்டம்" என்னும்படி இருபிளவாக்குகை. ஆக, ஹிரண்யாக்ஷனாலும் ஹிரண்யனாலும்

ப்ரணயிநியான பூமிப்பிராட்டிக்கும் பக்தனான ப்ரஹ்லாதனுக்கும் வந்த ஆபத்துக்களை, இரண்டவதாரமாய் வந்து போக்கினபடி சொல்லிற்று. ஸ்ரீவராஹமாய் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்குப் பண்ணின ரக்ஷணம், அல்லாத ரக்ஷணங்கள் போலன்றிக்கே முக்யமான ரக்ஷணமிறே எல்லார்க்குமேல, ஸ்ரீநர்ஸிம்ஹமாய் ப்ரஹ்லாதனுக்குப் பண்ணின ரக்ஷணமும், எல்லார்க்கும் கண்டு தெளியலாம்படியிருக்குமிறே. **ஊர்.** இப்படி ஆச்ரிதையான பிராட்டியோடு இன்று ஆச்ரயித்த ப்ரஹ்லாதனோடு வாசியற தன்னை அழியமாறிவந்து ரக்ஷித்தவன், பின்புள்ளாரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவந்து வாஸம்பண்ணுகிற தேசம்.

எல்லியம்போதிருஞ் சிறைவண்டு எம்பெருமான் குணம்பாடி. "அறுகால்வரி வண்டுகளாயிரநாமஞ்சொல்லி, சிறுகாலைப்பாடும்" என்றாரே அங்கே; இங்கே இப்படி யருளிச்செய்கிறார். இத்தால்-திவ்யதேசங்களில் வர்த்திக்கும் வண்டுகளானவை, காலாநுகுணமாக, பண்களிலே, பகவத்குணங்களை, நியமேந பாடும்படி சொல்லுகிறது. **எல்லியம்போது**—அந்தியம்போதிலே. **இருஞ்சிறைவண்டு**—பெரியசிறகையுடைத்தான வண்டுகளானவை. பகவத்ப்ரவணமான விஷயங்களினுடைய ரூபகுணங்களும் உத்தேச்யமென்று இருக்குமவராகையாலேயிறே இவற்றினுடைய சிறகை வர்ணித்துக் கொண்டருளிச்செய்கிறார். **எம்பெருமான் குணம்பாடி.** ஸர்வஸ்வாமியான பெரிய பெருமாளுடைய, கீழ்ச்சொன்ன ஆச்ரிதரக்ஷணங்களாலுண்டான திவ்ய குணங்களை ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே பாடி. **மல்லிகை வெண்சங்கூதும்.** மல்லிகைப்பூவாகிற வெள்ளிய சங்கை ஊதாநிற்கும். அதாவது-ஸாயங்கால புஷ்பமான மல்லிகையினுடைய பூவை அது இருந்து ஊதும்போது, அந்தப்பூவானது அலருவதுக்கு முன்பு தலைகுவிந்து மேல்பருத்து காம்படிநேர்ந்து வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தாய் சங்குபோலேயிருக்கை யாலே வெள்ளிய சங்கை இருந்து ஊதுமாபோலேயிருக்குமாய்த்து. அத்தைப்பற்ற இப்படியருளிச்செய்கிறார். **மதிளரங்க மென்பதுவே.** இப்படியிருந்துள்ள சோலைச் சிறப்பையுடைத்தாய் அரணாகப் போரும்படியான திருமதிளையுடைத்தாயிருக்கிற திருவரங்கமென்பதுவே. ... ... (8)

ஒன்பதாம் பாட்டு. அநேக த்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லவேண்டும்படியான விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையுடையனாய் ஆச்ரித வ்யாமுக்தனானவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

குன்றாடுகொழுமுகில்போல் குவளைகள்போல்குரைகடல்போல்*
நின்றாடுகணமயில்போல் நிறமுடையநெடுமாலூர்*
குன்றூடுபொழில்நுழைந்து கொடியிடையார்முலையணவி*
மன்றூடுதென்றலுலாம் மதிளரங்கமென்பதுவே: (9)

குன்றாடு கொழுமுகில்போல். கழுத்தே கட்டளையாக நீரை முகந்து, போக மாட்டாதே மலையின் உச்சியிலேசார்ந்தமேகம்போலேயும், **குவளைகள்போல்.** கண்ணாலே முகந்தநுபவிக்கும் குவளைகள்போலேயும், **குரைகடல்போல்.** அநுபவித்து முடிக்க வொண்ணாமைக்கு கோஷிக்கிற கடல்போலவும். **நின்றாடுகணமயில்போல்.** வைத்தகண் வாங்கவொண்ணாமைக்கு ஹர்ஷத்தாலே நின்று ஆடாநின்றுள்ள மயில்திரள்போலேயும்.

நிறமுடைய. வடிவழகையுடைய. **நிறம்-அழகு.** அன்றிக்கே, திருமேனிநிறந்தன்னையே சொல்லிற்றனபோது, கண்டகண் மயிர்க்குச்சிவிடும்படியான குளிர்த்திக்கு-நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்தின் நிறத்தையும், நெய்ப்புக்கு-குவளைப்பூவின் நிறத்தையும், இருட்சிக்கு-கடலின் நிறத்தையும், புகர்ப்புக்கு-மயில் கழுத்தின் நிறத்தையும் த்ர்ஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறதென்று நியமித்துக்கொள்ளவேணும். ஒன்றே உபமாநமாகப் போருவதல்லாமையாலே அங்கும் இங்கும் கதிர்பொறுக்கிச் சொல்லுகிறார். நெடுமாலூர். "பக்தாநாம்" என்கிறபடியே-இவ்வடிவழகை ஆச்ரிதர்க்கு முற்றூட்டாகக்கொடுக்கும் நிரதிசய வ்யாமோஹத்தையுடையவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறதேசம்.

குன்றித்யாதி. "தென்னன் பொதியில் செழும் சந்தின்தாதளைந்து" என்கிறபடியே மலயபர்வதத்தில் சந்தந வ்ர்க்ஷங்களையுடைய பொழில்களூடே நுழைந்து அங்குண்டான பூக்களின் தாதுகளை அளைந்து அரிமிதியான பரிமளத்தைக் கொய்து கொண்டுபோந்து. **கொடியிடையார் முலையணவி.** நேர்மைக்கும் நுடங்குதலுக்கும் கொடி போலேயிருக்கும் இடையையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய சந்தந குங்குமாத்யலங்கார யுக்தமான முலைகளை ஸ்பர்சித்து அங்குண்டான பரிமளத்தையும் அளைந்துகொண்டு போந்து. **மன்றூடுதென்றலுலாம்.** அது கைபுகுந்த கர்வத்தாலே வெளிநிலத்திலே புறப்பட்டு மன்றுகளினூடே தென்றலானது உலாவா நிற்கும். **மதிளரங்கமென்பதுவே.** இப்படி தென்றலுலாவுவதுமாய் அரணுகப் போரும் மதிளையுடைத்தானதுமான அரங்கமென்பதுவே. ... ... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழியைக்கொண்டு பெரிய பெருமாளை யேத்துமவர்கள் விஷயத்தில் தமக்குண்டான சேஷத்வப்ரதிபத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

> **பருவரங்களவைபற்றிப் படையாலித்தெழுந்தானை***
> **செருவரங்கப்பொருதழித்த திருவாளன்திருப்பதிமேல்***
> **திருவரங்கத்தமிழ்மாலை விட்டுசித்தன்விரித்தனகொண்டு***
> **இருவரங்கமெரித்தானை யேத்தவல்லாரடியோமே.** (10)

வ்யா. பருவரங்களவைபற்றி. ப்ரஹ்மாதிகள் பக்கலிலே பெற்ற பெரிய வரங்களானவற்றைத் தனக்கு பலமாகப்பிடித்து. **படையாலித்தெழுந்தானை.** "தான் போலுமென்றெழுந்தான்' இத்யாதிப்படியே தன்னைப்போரப்பொலிய நினைத்து, யுத்த விஷயமாக கர்வித்துக்கிளர்ந்து வந்த ராவணனை. **செருவரங்கப் பொருதழித்த.** யுத்தத்திலே அவனுடைய அபிமானமெல்லாமழியும்படி பொருது முடித்துப் பொகட்ட. **திருவாளன் திருப்பதிமேல்.** . வீர ஸ்ரீயையுடையவன் திருப்பதி விஷயமாக. தேசிகரான பெருமாளைச் சொன்னதெல்லாம் உபஸர்ஜநகோடியிலேயாய், அத்தேசமேயாய்த்து இத்திருமொழிக்கு விஷயம். **திருவரங்கத் தமிழ் மாலையித்யாதி.** பாட்டுத்தோறும் திருவரங்கமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தான தமிழ்த் தொடையாக, பெரியாழ்வார் விஸ்தரேண வருளிச்செய்த இப்பத்தையுங்கொண்டு. **இருவரங்க மெரித்தானை.** மதுகைடபர்களாகிற இருவருடைய சரீரத்தையும் திருவனந்தாழ்வானுடை ச்வாஸோஷ்ணத்தாலே தக்தமாக்கிப் பொகட்டவனை. "காய்ந்திருளைமாற்றிக் கதிரிலகுமா

மணிகள், ஏய்ந்த பணக்கதிர்மேல் வெவ்வுயிர்ப்ப, வாய்ந்த, மதுகைடபரும் வயிறுருகி மாண்டார்'' என்னக்கடவதிறே. **ஏத்தவல்லாரடியோமே.** இத்திருமொழியைக்கொண்டு, இப்படி விரோதிநிரஸநசீலரான பெரியபெருமாளை, வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி ஏத்தவல்லவர்களுக்கு அடியராயுள்ளவர்கள் நாங்களென்று தம்முடைய ஸம்பந்திகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார். இத்தால் இத்திருமொழியைக்கொண்டு பெரிய பெருமாளையேத்துமவர்கள் விஷயத்தில் தமக்குண்டான ப்ரதிபத்தி விசேஷத்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து. ... ... (10)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—ஒன்பதாந்திருமொழி—மரவடியை

கீழில் திருமொழியிலே க்ர்ஷ்ணாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களும் ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களும் அவதாராந்தர குணசேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் பெரிய பெருமாள் பக்கலிலே ப்ரகாசிக்கையாலே அவற்றையடையத் தனித்தனியே பேசி யநுபவியாநின்று கொண்டு, தத்விஷயத்திலும் ததீயவிஷயமே உத்தேச்யமென்னும் ப்ரதிபத்தியாலே அவர் விரும்பி வர்த்திக்கிற திவ்ய தேசமான திருவரங்கம் திருப்பதியினுடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப் பேசி யநுபவித்தார்; இப்படி யநுபவித்திருக்கச்செய்தேயும் இவ்வளவில் தமக்கு பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மீளவும் ததுபயவிஷயாநுபவதத்பரராய், முன்பு அநுபவித்தப்ரகாரமன்றியே முகபேதேந பெரிய பெருமாளுடைய திவ்யசேஷ்டித ரஸவிசேஷங்களை அத்யாதரேண அநுபவித்து வித்தராகாநின்றுகொண்டு தத்ஸம்பந்திதயா பரமப்ராப்யமான திருவரங்கம் திருப்பதியினுடைய வைபவ விசேஷங்களையும், முன்பு உக்தமான ப்ரகாரமன்றிக்கே ப்ரகாராந்தரேண பேசி யநுபவித்து ப்ரீதராய்ச் செல்லுகிறார் இத்திருமொழியில். ... ... *

முதற்பாட்டு. மீண்டு எழுந்தருளுமதுக்கு விச்வாஸமாக ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் திருவடிநிலைகளைக் கொடுத்துப்போய், தேவர்களுக்கு விரோதியான ராவணாதிகளை நிரஸித்து மீண்டுவந்து லோகத்தையாண்டருளினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணயம்வைத்துப்போய்வானோர்வாழ*
செருவுடையதிசைக்கருமம் திருத்திவந்துலகாண்டதிருமால்கோயில்*
திருவடிதன்திருவுருவும் திருமங்கைமலர்கண்ணுங்காட்டிநின்று*
உருவுடையமலர்நீலங் காற்றாட்டவோசலிக்குமொளியரங்கமே. (1)

வ்யா. மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணயம் வைத்துப்போய். கைகேயி, ராஜன் என்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஆரோபித்துவார்த்தை சொன்னபோதே பிடித்து தக்த சித்தனாயிருந்து, சக்ரவர்த்திக்கு சாஸ்த்ரார்த்தங்களைப் பண்ணிவிட்ட வநந்தரம் தன்னை அபிஷேகம் செய்வதாக உத்யோகித்துக்கொண்டிருந்த ராஜலோகத்திலுள்ளாரும் பௌர ஜாநபதங்களுமாயுள்ள ஸபாமத்யத்திலேவந்து, தன்னுடைய ஆற்றாமைதோற்ற ப்ரலாபித்து, புரோஹிதனான ஸ்ரீவஸிஷ்ட்ட பகவானையும் கர்ஹித்து, "பெருமாளுக்கு சேஷபூதனான நான் முடிசூடி ராஜ்யம்பண்ணுகைக்கு அர்ஹனல்லேன்'' என்னுமிடத்தை

யறிவித்து, பின்பு எல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு திருச்சித்திர கூடத்திலே வந்து தன்னுடைய ஆர்த்திதோற்றத் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புகுந்து, தான் விண்ணப்பம்செய்தது மாறாமல் செய்கைக்கீடான ப்ராப்திகளையெல்லாம் புரஸ்கரித்து, "தேவரீர் மீண்டெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம்பண்ணியருளவேண்டும்" என்று கண்ணும் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு ப்ரார்த்தித்த தம்பியான ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு; "பிள்ளாய்! நீ நம்மை நிர்ப்பந்திக்கக் கடவையல்லை, உன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக்கி வார்த்தைசொன்னு ரெதிரே உன் ஸ்வரூபாநுரூபமான பாரதந்த்ர்யத்தைப்பெற்று நீபோ, நாம் பதினாலு ஸம்வத்ஸரமும் கழிந்தாலொழிய மீளுவதில்லை" என்று ஒருபடிப்பட அருளிச்செய்கை யாலே: "திருவுள்ளக்கருத்து இது, ஆனபின்பு நாம் இனி நிர்ப்பந்திக்கக் கடவோ மல்லோம்" என்று மநஸ்ஸாமீண்டு, "அடியேனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ர்த்திக்கும், தேவரீர் மீண்டெழுந்தருளுவீரென்னும் விச்வாஸத்துக்கும் ஹேதுவானதுதானேது" என்ன; "இரண்டுக்குமாக இத்தைக்கொண்டுபோ" என்று திருவடிநிலைகளைக் கொடுத்து. "பாதுகே சாஸ்ய ராஜ்யாய ந்யாஸம் தத்வா புந:புந:-நிவர்த்தயாமாஸ ததோ பரதம் பரதாக்ரஜ:." என்கிறபடியே இத்தைப் பலகாலுமருளிச்செய்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை உகப்பித்து மீளவிட்டு எழுந்தருளுகையாலே "மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணயம் வைத்துப்போய்" என்கிறார். பணயமாவது-விச்வாஸ ஹேதுவாயுள்ளது. "வான் பணயம்" என்கையாலே-மஹா விச்வாஸ ஹேதுவாயுள்ள தென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. "வான்" என்று-வலியாதல்; பெருமையாதல், போய் அவனை மீளவிட்டபின்பு திருச் சித்திர கூடத்தினின்றும் அவ்வருகேயெழுந்தருளினபடியைச் சொல்லுகிறது. இத்தால்-தண்டகாரண்யத்திலே யெழுந்தருளினது முதலாக லங்காபர்யந்தமாக எழுந்தருளின தூரமெல்லாம் சொல்லுகிறது.

வானோர்வாழ. "ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி:- அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந:." என்கிறபடியே-ராவணனாலே பீடிதராய் தந்நிரஸநார்த்திகளாய்ச் சரணம்புகுந்து அவதரிப்பித்த தேவர்களானவர்கள் தந்தாம் பதங்களிலே அலைச்சலற்றிருந்து வாழும்படியாக. **செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்தி.** "செரு" என்று–யுத்தம். "செருவுடைய திசை" என்று-தக்ஷிண திக்கைச் சொல்லுகிறது. இத்திக்கிலேயிறே-ராவணனுமி ராக்ஷஸரெல்லாருங் கூடிக்கொண்டிருந்தது. இந்தத் திசைக்கருமம் திருத்துகையாவது-"நாட்டை நலியுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு" என்கிற படியே-தன்னுடைய அபிமாநாந்தர்ப் பூதமான நாட்டை நலிந்து திரிகிற ராக்ஷஸரான வர்களை, இருந்த விருந்தவிடங்களிலே தேடிச்சென்று கொன்று, ஜநஸ்தாநத்திலிருந்த ராக்ஷஸரை முதலறமுடித்த விசேஷத்தைக்கேட்டு, ராவணன் வந்து, தண்டகாரண்யத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே பிராட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டுபோக, அது நிமித்தமாக, "கரிஷ்யே மைதிலீஹேதோரபிசாசமராக்ஷஸம்." என்று ஸங்கல்பித்து அவர்களைத் தேடித்திரியச்செய்தே, ராஜ்யதாரங்களையிழந்து சுரமடைந்துகிடந்த மஹாராஜரைக் கண்டு அவரோடே உறவுகொண்டு அவருக்கு சத்ருவான வாலியை நிரஸித்து அவரை ராஜ்யதாரங்களோடே கூட்டி, பின்பு அவரையும் அவருடைய பரிகரத்தையும் துணையாகக் கொண்டு கடலையணைசெய்து, "மறுகரையையதனாலேறி" என்கிறபடியே-அவ்வழியாலே லங்கையிலே போய்ப்புக்கு, "எரிநடுவே லரக்கரொடு மிலங்கைவேந்தனின்னுயிர் கொண்டு" என்கிறபடியே-*இலங்கை பாழாளாம்படி, ராவணனுடைய பரிகரமான

ராக்ஷஸரையடையக் கொன்று, பின்பு ராவணன்றன்னையும் முடித்து, லங்கைக்கு ராஜாவாக விபீஷணுழ்வானை அபிஷேகம் பண்ணிவைக்கை.

வந்து. ராவணவதாநந்தரம் பிராட்டியோடே கூடி இருந்து, "சதுர்த்தசே ஹி ஸம்பூர்ணே வர்ஷேஹநி ரகூத்வஹம்-நத்ரக்ஷ்யாமி யதித்வாந்து ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஹுதாசநம்." என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிப்போன ஸ்ரீபரதாழ்வானை அழியக் கொடுக்க வொண்ணுது என்று புஷ்பகவிமாநத்திலேயேறி பெரிய த்வரையோடே மீண்டு திருவயோத்யையிலே யெழுந்தருளி. **உலகாண்ட.** எழுந்தருளினப்போலே திருவபிஷேகம் பண்ணியருளி பதினாலாண்டு பிரிந்து உருவிக்கிடந்த திருவயோத்யையிலும் கோஸல ஜநபதத்திலுமுள்ள ப்ராணிகளானவை வாழும்படியாகவும், "ராமமேவாநு பச்யந்தோ நாப்யஹிம்ஸந் பரஸ்பரம்." என்கிறபடியே-சிறியத்தைப் பெரியது நலியாதபடியாகவும், "ராமோராமோராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா:" என்கிறபடியே-நாடடங்கத் தன்னுடைய குணஜிதராய்த் திருநாமமே சொல்லி வாய்புலத்தும்படியாகவும், "தசவர்ஷஸஹஸ்ராணி தசவர்ஷசதாநிச-ராமோராஜ்ய முபாஸித்வா" என்கிறபடியே-பதினோராயிரம் ஸம்வத்ஸரமிருந்து லோகத்தை ஸவிநயமாக ஆண்டருளின. **திருமால்கோயில்.** இப்படி ராஜ்யத்தை நிர்வஹிக்கிறவளவில், பிராட்டியைப் பிரிந்து நெடுங்காலமிருந்த இழவுதீர "திருமால்" என்னும்படி பின்பு அவளோடே கூடினவன், ஆச்ரித ஜநங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில்.

திருவடியித்யாதி. ஸர்வஸ்வாமியான பெரிய பெருமாளுடைய அழகிய திருமேனி நிறத்தையும், பெரிய பிராட்டியாருடைய விகஸிதமான திருக்கண்களின் நிறத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்து நின்று அழகையுடைத்தான நீலமலரானது, காற்று அசைக்க அசையா நிற்கும் ஒளியையுடைத்தான திருவரங்கம். "ஓ சலிக்கும்" என்கிறவிடத்தில், ஓகாரம்—சிறப்பிலேயாதல்; அவ்யயமாதல். "அரங்கமே" என்கிறவிடத்தில், ஏகாரம்-அவதாரண வாசகமாய், ஸ்த்தலாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறதாதல்; ஈற்றசையாதல். ... (1)

இரண்டாம் பாட்டு. புருஷகாரபூதையான பிராட்டிதானே சிதகுரைக்கிலும் அவளோடே மறுதலைத்து நின்று ஆச்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் பெரிய பெருமாள் குணத்தை யருளிச்செய்து, இப்படியிருக்கிற இவர்க்கொழிய வேறொருவர்க்காளாவரோ வென்கிருர்.

> தன்னடியார்திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலுஞ்சிதகுரைக்குமேல்*
> என்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேல்நன்றுசெய்தாரென்பர்போலும்*
> மன்னுடையவிபீடணற்கா மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கிமலர்கண்வைத்த*
> என்னுடையதிருவரங்கற்கன்றியும் மற்றொருவர்க்காளாவரே. (2)

தன்னடியாரித்யாதி. †பிராட்டி சிதகுரைத்தாலும் "குணத்தை தோஷமாக ப்ரமித்தாயோ" என்றிறே அவன் பாசுரம். பெரிய பெருமாளுடைய ஆச்ரித பக்ஷபாதாதிசயஞ் சொல்லுகிறது. இருவரும் ‡இசலி ஆச்ரிதரை நோக்கும்படி சொல்லுகிறது. "என்னடியா ரது செய்யார்" என்பதிலும், "சிதகுரைக்கும்" என்கிறதிறே உத்தேச்யம்;—கைக்கொள்ளுகைக்குச் சொல்லும் வார்த்தைபோலன்றிறே கைவிடாமைக்குச் சொல்லும்

† இப்பாட்டை *சென்னியோங்கு வ்யாக்யாநத்திலே பெரிய வாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யாநித்த ப்ரக்ரியைக்கிணங்க வ்யாக்யாநித்தருளுகிருரென்று கண்டுகொள்வது.

‡ இசலி ஸ்பர்த்தித்து.

வார்த்தை. "அடியார்" என்று-ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தி; "தன்னடியார்" என்று-அந்ய சேஷத்வ நிவ்ருத்தி. "அடியார்" என்பது-சேஷியும் உபாயமும் உபேயமும் தானாகப் பற்றினவர்களை. "அடியார்" என்று நிரூபகம்-இவர்களுக்கு; குல சரண கோத்ராதிகள் நிரூபகம் மற்றையார்க்கு. ஔபாதிகமுமாய் அநித்யமுமாயிருக்கும் அது, நிருபாதிகமுமாய் நித்யமுமாயிருக்கும் இது; "பலசதுப்பேதிமார்" என்று நிரூபகம் அவர்களுக்கு; "திருநாரணன் தொண்டர்" என்றிறே இவர்களுக்கு நிரூபகம். ஒரு மிதுநம் சேஷியானால் "தம்மடியார்" என்னவேண்டாவோவென்னில்; "தன்" என்கிறதுக்குள்ளே, தானும் அந்தர்ப்பூதையாகையாலே, அவன் ஸ்வரூபரூப குணவிபூதியித்தனையும் இவள் தோயல் வாசியிறேயென்னுதல்; "அடியார்" என்பதுக்குள்ளே அடிமையில் அந்தர்ப்பாவம் தனக்கு முண்டாகையாலே யென்னுதல்; இத்தால்-நாரகோடி கடிதையென்கை. "மித்ரபாவேந." என்று "உகந்ததோழன்" என்றும் அவன் நினைவாகையாலே அவன் முன்னே "நம்மடியார்" என்னமாட்டாளே, தானும் "மித்ரமௌபயிகம்." என்றாளே, அத்தாலேயென்னுதல். "அடியார்" என்கிற பஹுவசநம்-ஊர் இரண்டிட்டவாறே அடியாருமிரண்டிட்டதே. "மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்" என்று-இந்நிலத்தேவர் விஷயமாகவிறே சிதகுரைப்பது. *அருள்புரிந்த சிந்தை அடியார்மேல்வைத்துப் பொருள் தெரிந்து காண்குற்றவப்போது இருள் இரிந்துநோக்கின அடியார் விஷயமிறே இது. திறத்தகத்து-அவர் விஷயமாக. தாமரையாளாகிலும்-பெரிய பிராட்டியாரேயாகிலும். அபிசப்தம்-ஆச்ரிதவிச்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாத மார்த்தவபரம்; "தன்னடியார்" என்னும்படி சாட்டிக்கொடுக்கையாலும் சொல்லக்கூடாது. வெந்நீரைக் குளிர் நீராக்குமத்தனையல்லது தான் சுடக்கூடாதிறே: அப்படியே இவள் சிதகுரைக்கக்கூடுமோ. "தன்னுகத்திருமங்கை தங்கிய சீர்மார்வன்" என்று-தான் ஸத்தைபெறவிறே அவளநுபவிப்பது; இப்படி ஸத்தைபெறும்படியான போகத்திலே புருஷகாரமாம்போது தெளிவுண்டாகவேணும்; அப்போது ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமிறே. ஆனால் புருஷகாரமும் போகமும் சேரும்படியென்னென்னில்; இவளைப்போலே அவன்றானும் "பித்தர் பனிமலர்மேற்பாவைக்கு" என்று-இவள் விஷயத்தில் ப்ரேமம்கனத்திருக்கும். இருவர்க்குமுண்டான ப்ரேமம் இவர்கள் பாசுரத்திலே தெரியுமிறே. "நஜீவேயம் க்ஷணமபி" என்னும் ஒருதலை; "இறையும்-அகலகில்லேன்" என்னும் ஒருதலை. அவன் வைச்வரூப்யமெல்லாங்கொண்டு இவளையநுபவிக்க விழிந்தாலும், தன் குணரூப சேஷ்டிதங்களாலே குமிழிநீருண்ணப்பண்ணும்; இவ்வநுபவ ஜநிதப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாக உனக்கென்செய்கேன் என்று ஒன்று கொடுத்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவளவிலே, நாம் இவன் பக்கவிலே ஒன்று கொள்ளாதபோது இவன் முடியும் என்று பார்த்து, அவன் உனக்குவேண்டுவதென்? என்றவளவிலே, சேதநாபராதத்தைப் பொறுக்கவேணும் என்ன; தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் இவர்கள் அபராதத்தையும் சாஸ்த்ர மர்யாதையையும் மறந்து பொறுத்தேன் என்ன; இவன் பொறுத்தது நமக்காகவோ, இவர்களுக்காகவோ; தன் போகத்துக்காகவோ என்று ஆராய்கைக்காகச் சிதகுரைக்கத் தொடங்கினாளாகில்; என்னடியாரதுசெய்யார் என்னும் அவன்; நீ சிதகுரைக்கக் கூடாதாப்போல அவர்கள் செய்யவுங்கூடாது, ஸாக்ஷியுண்டு என்னிலும் அவர்கள் செய்யக்கூடாது, உன் ப்ரமாமித்தன்னை. **என்னடியாரதுசெய்யார்.** ஸ்வதந்த்ரரும் அந்யசேஷபூதரும் செய்யுமத்தை என்னடியாரும் செய்வார்களோ. செய்தார்கள் என்று நிர்ப்பந்தித்தாயாகில்,

அவர்கள் என்னடியாராகிறார், உன்னடியாரன்றோ, நீ செல்லநில்லு **அதுசெய்யார்.** ஆச்ரயணத்துக்கு முன்பு இவள் மன்றாடும், பின்பு அவன் மன்றாடும். அன்றின்னாதனசெய் சிசுபாலன் என்றாற்போலேயும், இவள் சிதகுரைக்கும் என்றாற்போலேயும், ஈச்வரனும் அதுசெய்யார் என்று அதின் பேர்சொல்லக் கூசினபடி. **செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்.** ஈமுண்டு என்றும், ஒரு ப்ரமாணமுண்டு என்றும், நாம் பொறுப்போம் என்றும் நினைத்துச் செய்தார்களாகில் அழகிதாகச் செய்தார்கள். ஒரு தர்மாதர்மமும் பரலோக முமில்லை என்று செய்தார்களன்றோ. ப்ராமாதிகத்துக்கு நாமுளோம் என்றன்றோ செய்தது. அதாவது-மடலெடுக்கையும் காமன் காலிலே விழுகையும். [செய்யுங் கிரிசைகள் இத்யாதி.] என்பர். நாம் நெஞ்சாலே பொறுத்து இவளுக்கு முகம் கொடுத்துக்கேட்கில் இவள் இன்னமும் குறை சொல்லக்கூடும் என்று, வாய்திறந்தருளிச் செய்வர். **போலும்.** ஓங்காண், போம் என்றாற்போலே உதாஸீநோக்தி.

மன்னுடைய விபீடணர்க்காய். கீழ் அருளிச்செய்த அர்த்தத்தை மூதலிக்கிறார். ஐச்வர்யம்மாறாத விபீஷணர்க்காக பிராட்டியையும் விட்டுப் பற்றவேண்டும்படியான மஹாராஜரையும் விட்டு, விபீடணற்கு வேறாக நல்லானை என்னும்படியிறே விபீஷண பக்ஷபாதம். ஆகையாலே சேர்க்கைக்கீடான பாசுரங்கேட்குமித்தனையொழிய பிரிப்பார் பாசுரங்கேளானென்கிறது. குற்றமுண்டு என்ற மஹாராஜரையும் குற்றமில்லை என்ற திருவடி இளைய பெருமாளையும் பூர்வபக்ஷமாக்கி, குற்றமுண்டு, நான்கைக்கொள்ளக் கடவேன் என்றாரிறே பெருமாள். சிதகுரைக்கும் என்றது மஹாராஜர் கோடி; என்னடியார் அதுசெய்யார் என்றது திருவடி இளைய பெருமாள்கோடி. சிதகுரைக்கை புருஷகாரக்ர்த்யம்; அடியார் அதுசெய்யார் என்றது சரணாகத க்ர்த்யம்; நன்று செய்தார் என்றது சரண்ய க்ர்த்யம். **மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி.** விபீஷணனையும் லங்கை யையும் மதிளையும் அத்திக்கையும் நோக்கியிறே கண்வளர்ந்தருளுகிறது. **மலர்க்கண்.** பெரிய பெருமாள் திருக்கண்கள் ஆச்ரிதரைக்கண்டவாறே மலர்ந்தபடி. **மலர்க்கண்.** *கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டதிறே திருப்பாணாழ்வாரைக் கண்டவாறே. **என்னுடைய திருவரங்கர்க்கு.** இச்செயலுக்குத் தோற்று அடிமைபுக்கு எழுதிக்கொடுக்கிறார், **மற்றொருவர்க்காளாவரே.** "மற்றொன்றினைக்காணா" என்கிற படியே பெரியபெருமாளையொழிய வேறொருத்தர்க்கு ஆளாவரோ. ஆகையாலே, சிதகுரைத்தார் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரும் "நன்று செய்தார்" என்று மன்றாடினார் பெரியபெரு மாளாயுமிருந்ததிறே. *அன்றோ தந்தையும் தாயுமாவார்-திருவரங்கத்துள்ளோங்கு மொளியுளார்தாமேயிறே. **ஆளாவரே.** "ஆட்கொள்வானமரும்மூரணியரங்கம்" என்று ஆட்கொள்வார் பெரியபெருமாளிறே. "அணியார்பொழில்சூழ் அரங்க நகரப்பா."

மூன்றாம் பாட்டு. விரோதிநிரஸநசீலனாய், அடியாரானவர்களை புநராவ்ர்த்தி யில்லாதபடி பரமபதத்திலே கொடுபோய் வைத்து அடிமைகொள்ளுமவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

கருளுடையபொழில்மருதுங் கதக்களிறும் பிலம்பனையுங்கடியமாவும்*
உருளுடையசகடினையும் மல்லரையுமுடையவிட்டோசைகேட்டான்*
இருளகற்றுமெறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி*
அருள்கொடுத்திட்டடியவரை ஆட்கொள்வானமருமூரணியரங்கமே. (3)

கருளுடைய பொழில் மருதும். "கருள்" என்று—கறுப்பாய், அத்தாலே சீற்றத்தைச் சொல்லுகிறது. "கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருளன" என்னக் கடவதிறே. அகவாயில் "இவனை நலியவேணும்" என்னும் சீற்றத்தையுடைத்தாய், புறம்பு ஆகர்ஷகமாம்படி சோலைசெய்துநின்ற யமளார்ஜுநங்களையும். கதக்களிறும். மதகரமான த்ரவ்யங்களைத் தீற்றிப்பிச்சேற்றி நிறுத்துகையாலே அதிகுபிதமாய்வந்த குவலயாபீடத்தையும். பிலம்பனையும். நம்பிமூத்தபிரானும்தானும் இடைப் பிள்ளைகளோடேகூடி விளையாடாநிற்கச்செய்தே அவர்களுக்குள்ளே ஒருவனாய்க் கலந்துவந்து தன்னோடொக்க விளையாடி நலியநினைத்த ப்ரலம்பாஸுரனையும். கடியமாவும். "வ்யாதிதாஸ்யோ மஹாரௌத்ர:" என்கிறபடியே ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்துக்குப் போகிற வழியிலே நலிகைக்காக அதிக்ரூரமாய் அங்காந்துகொண்டுவந்த கேசியாகிற அஸுரனையும். உருளுடைய சகடினையும். கண்வளராநிற்கச்செய்தே நலிவதாக உருண்டுவந்த சகடாஸுரனையும். மல்லரையும். குவலயாபீடத்தினுடைய ச்ருங்கபங்கத்தைப்பண்ணி, ரங்கமத்யத்திலே வந்துபுகுந்த செருக்குக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் மேலிட்டுவந்த மல்லரையும். உடையவிட்டு. சிதிலராக்கி. நிரஸநப்ரகார பேதமுண்டானாலும் நிரஸநமொத்திருக்கையாலே "உடையவிட்டு" என்று ஒருசொல்லாலே யருளிச்செய்கிறார். "உடையவிட்டு" என்கையாலே-பசுங்கலமுடைத்தாற்போலே நிரஸித்த அநாயாஸத்தைச் சொல்லுகிறது, ஓசைகேட்டான். இவற்றை நிரஸித்த ப்ரகாரங்களைச்சொல்லி, விசேஷஜ்ஞர் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற ப்ரஸித்தியைக் கேட்டான் என்கை.

மேலே - மோக்ஷப்ரதத்வமிறே சொல்லுகிறது. அதுதான் விரோதி நிரஸந பூர்வகமாயிறேயிருப்பது. "அவித்யா கர்மவாஸநா ருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்கள்" என்று விரோதிகள்தான் அநேகமிறே. "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவற்றையெல்லாம் ஏகோத்யோகேந நிரஸித்துப் பொகட்டிறே கொடுபோவது. ஆகையால் கீழ்ச்சொன்ன ¶ விரோதிநிரஸநமதுக்கு ஸூசகம். இருளகற்று மெறிகதிரோன மண்டலத்தூடேற்றி. திமிரஹரமாய்க்கொண்டு வீசுகிற கிரணங்களை யுடையனான ஆதித்யனுடைய மண்டலத்தூடே கொடுபோய் பரமபதத்திலேயேற்றி. ஆதித்ய மண்டலத்தூடே கொடுபோய் என்றவிது - "அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே கொடுபோம்" என்னுமதுக்கு உபலக்ஷணம். "போம்வழியைத்தரும்" என்கிறபடியே - அங்குப்போய் அநுபவிக்குமநுபவம் பரிச்சிந்நமென்னும்படியிறே அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் அநுபவஸுகம். ஆகையாலே முந்துற இந்த ரஸத்தை அநுபவிப்பித்துக் கொண்டாய்த்து ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்தில் ஏற்றுவது. வைத்து. "மாமணிமண்டபத் தந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" என்கிறபடியே ஆநந்தமயமான திருமாமணி மண்டபத்திலே நிரதிசய ஆநந்தயுக்தராய்க் கொண்டு நித்யஸூரிகளோடே கூடியிருக்கும்படிவைத்து. ஏணிவாங்கி. ஏணியாவது – ஏறுகைக்கு ஸாதநமாயுள்ளதிறே; அத்தை வாங்குகையாவது - இவர்கள் விஷயத்தில் தன்னுடைய உபாயபாவத்தை நிவர்த்திப்பிக்கை. ப்ராப்தியளவுமிறே உபாயமாகவேண்டுவது; மேல் உபேயமாயிருந்தே அநுபவிப்பிக்கு மித்தனையிறே. அருள் கொடுத்திட்டு. புநராவ்ருத்த்யபாவத்துக்கும், நித்யகைங்கர்யலாபத்துக்கு முடலான தன்னுடைய ப்ரஸாதத்தை இவர்களுக்குக் கொடுத்து. அடியவரை. சேஷத்வமே

¶ (பா) "விரோதி நிரஸநத்துக்கு."

நிரூபகமாகவிருக்கிற இவர்களை. ஔபாதிகமான நிரூபகங்களெல்லாம் ஸம்ஸார தசையில்வந்து கழிந்துபோமவையிறே. ஆவிர்ப் பூதஸ்வரூபனுனால் சேஷத்வமே நிரூபகமாகவிறேயிருப்பது. **ஆட்கொள்வான்.** ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ர்த்தி விசேஷத்தைக் கொள்ளுமவன். "அடியவரை யாட்கொள்வான்" என்கையாலே-ராஜபுத்ரன் தலையிலே முடியைவைக்குமாபோலே, சேஷபூதரான இவர்களுக்கு கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கும்படி சொல்லுகிறது. அவன்றனக்கும் ஸ்வரூபஸித்தி-ஆட்கொள்ளுகை பாலேயிறே. இவன், அடிமை செய்து ஸ்வரூபம் பெறும்; அவன், அடிமைகொண்டு ஸ்வரூபம் பெறும். சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபஸித்தி கிஞ்சித்காரத்தாலே யானுப்போலே, சேஷிக்கு ஸ்வரூபஸித்தி கிஞ்சித்கார ப்ரதிஸம்பந்திதையாலேயிறே. **அமருமூர்.** அப்படி செய்யுமவன், அதுக்கு உறுப்பாக சேதநரைத் திருத்தும்படி நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவூர். **அணியரங்கமே.** "அணி" என்று-ஆபரணமாய், ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான தேசமென்கை. அன்றிக்கே, "அணி" என்று-அழகாய், மாடங்களும் மாளிகைகளும் திருமதிள்களும் திருக்கோபுரங்களும் திருச்சோலைகளும் முதலானவற்றோடேகூடி தர்சநீயமாயிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

"பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணாநிற்க பின்னே ஸேவித்துக் கொண்டு போனேன்; அல்லாதாரெல்லாரும் கடுங்குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள் திருக்கோபுரங்களையும் திருமாளிகைகளையும், கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்து மகிழ்ந்துகொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு, 'அல்லாதார்க்கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்க இவர்களான வாசிதோற்ற விருந்தபடியென்! என்று இருந்தேன் காணும்' என்று நஞ்சீயர் நம்பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்தார்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. ப்ராப்யபூமியி லுள்ளவையெல்லாம் விசேஷஜ்ஞரானவர்களுக்கு போக்யமாயிறேயிருப்பது. ... (3)

நான்காம்பாட்டு. ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே *பதினாறுமாயிரவர்தேவிமார் பணி செய்யவிருந்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

> பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்பணிசெய்யத்துவரையென்னு
> மதில்*நாயகராகிவீற்றிருந்த மணவாளர்மன்னுகோயில்*
> புதுநாண்மலர்க்கமலம் எம்பெருமான்பொன்வயிற்றிற்பூவேபோல்வான்*
> பொதுநாயகம்பாவித்திறுமாந்து பொற்சாய்க்கும்புனலரங்கமே. (4)

வ்யா. **பதினாறுமாயிரவர்தேவிமார் பணிசெய்ய.** நரகாஸுரன் திரட்டிவைத்த ராஜகந்யகைகளாய், அவனை நிரஸித்தவநந்தரம் அங்கு நின்றும் கொண்டுவந்து திருமணம் புணர்ந்தருளின பதினாறாயிரந் தேவிமாரானவர்கள் தங்களுடைய ப்ரேமாநுகுணமாகவும் ப்ராப்யாநுகுணமாகவும் நித்யபரிசர்யை பண்ண. **துவரையென்னுமதில்.** ஸ்ரீமதுரையிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே இங்குள்ளாரெல்லாரையும் அங்கே கொடுபோய்வைக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி, ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே உண்டாக்கினதாகையாலே அத்யந்த விலக்ஷணமாய், ஸ்ரீமத்த்வாரகையென்று ப்ரஸித்தமாயிருந்துள்ள திருப்படை வீட்டிலே. **நாயகராகிவீற்றிருந்தமணவாளர்.** அவர்களுக்குத்தனித்தனியே "என்னையொழியவறியார், என்னையொழியவறியார்" என்னும்படி நாயகராய்க்கொண்டு, தம்முடைய வ்யாவர்த்தி

தோற்ற எழுந்தருளியிருந்த மணவாளரானவர். **மன்னுகோயில்.** *எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருக்கும் மங்களஸூத்ரத்தை தரித்து, தமக்கு அநந்யார்ஹராம் அநந்ய போகராயிருக்குமவர்களோடே கலந்து அடிமை கொள்ளுகைக்காக அழகிய மணவாளப் பெருமாளாய்க்கொண்டு, அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

புதுநாண்மலர்க்கமலம். அப்போதலர்ந்த செவ்வித் தாமரைப் பூவானது. **எம்பெருமான் பொன்வயிற்றில் பூவேபோல்வான்.** ஜகத்காரண பூதனை ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ப்ர்ஹணீயமான திருவயிற்றில் பூவையொப்பான். பூவையேபோல்வதாக வென்றபடி. **பொதுநாயகம் பாவித்து.** ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தை பாவித்து. அதாவது ஜகத்காரணதயா ஸர்வநிர்வாஹகமாயிருக்கிற விருப்பைத் தானுமுடையதாக பாவித்தென்கை. **இறுமாந்து.** இந்த நினைவாலே கர்வித்து. **பொன்சாய்க்கும்.** மற்றுண்டான தாமரைகளினுடைய அழகைத்தள்ளிவிடாநிற்கும். **புனலரங்கமே.** இப்படியிருந்துள்ள ஜலஸம்ர்த்தியையுடைத்தாயிருந்துள்ள திருவரங்கமே. ... ... (4)

ஐந்தாம் பாட்டு. ஸ்ரீநாரத பகவானுக்குத் தன் வைபவத்தை ப்ரகாசிப்பித்த ஸர்வேச்வரன், அவன் தன் பக்கலிலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணி வணங்க, கண்வளர்ந்த தேசமிதுவென்கிறார்.

ஆமையாய்க்கங்கையாய் ஆழ்கடலாயவனியாயருவரைகளாய்*
நான்முகனாய்நான்மறையாய் வேள்வியாய்த்தக்கணையாய்த்தானுமானான்*
சேமமுடைநாரதனார் சென்றுசென்றுதுதித்திறைஞ்சக்கிடந்தான்கோயில்*
பூமருவிப்புள்ளினங்கள்புள்ளரையன் புகழ்குழறும்புனலரங்கமே. (5)

வ்யா. துர்யோதநாதிகளுடைய யாகத்தில் வந்த ராஜாக்களெல்லாரும், ஸ்ரீமத் த்வாரகையாகிற திருப்படை வீட்டிலுண்டான அரணும் அதிலுண்டான ஸம்ர்த்தியும் அங்கு க்ர்ஷ்ணனெழுந்தருளியிருக்கிற மதிப்புமெல்லாம் துர்யோதநாதிகள் சொல்லக் கேட்டு, "க்ர்ஷ்ணனோடே நாம் உறவு செய்துகொண்டு இருக்கவேணும்" என்னுமத்தைப்பற்ற, துர்யோதநாதிகளும் பாண்டவர்களும் தாங்களுமெல்லாரும் தந்தாமுடைய பரிவாரங்களோடே கூடவந்து "ரைவதம்" என்கிறபர்வதத்தைச் சூழவிட்டிருந்து, தாங்கள் ஸேவார்த்தமாக வந்த செய்தியை க்ர்ஷ்ணனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து போகவிட; க்ர்ஷ்ணனும், "இவர்கள் ஸபரிகரராய்த் திரள வருகைக்குஹேதுவென்" என்று சிந்தித்து, நம்பிமூத்தபிரான், ஸாத்யகியாழ்வான், இவர்கள் முன்னாக, ஸபரிகரராய் ஸாயுதராய்க்கொண்டு இவர்களிருக்கிற விடத்திலே எழுந்தருளி எல்லாரையும் குசலப்ரச்நம்பண்ணி, அவர்களுடைய வயஸ்ஸூக்களுக்கும் பலங்களுக்கும் மதிப்புக்களுக்கநுகுணமாக ஆஸநமிட வேண்டுவார்க்கெல்லாமாஸநமிடுவித்து, தாமும் தமக்கநுகுணமானதொரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிராநிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீநாரத பகவான் வந்து ஸேவித்து, "ஆச்சர்ய: கலுதேவாநா மேகஸ்த்வம் புருஷோத்தம- தந்யச்சாஸி மஹாபாஹோ லோகேநாந்யோஸ்தி கச்சந" என்று விண்ணப்பம் செய்ய, "ஏவமுக்த ஸ்ஸ்மிதம்க்ர்த்வா ப்ரத்யுவாச முநிம்ப்ரபு:-ஆச்சர்யச்சைவ தந்யச்ச தக்ஷிணா

பிஸ் ஸஹோரித:" என்று இப்படி மஹர்ஷி சொன்னதைக் கேட்டு ஸ்மிதம் பண்ணி, மஹர்ஷியைப் பார்த்து "தக்ஷிணைகளோடேகூட, நான் அச்சர்யனாகவும் தந்யனாகவும் சொல்லப்பட்டவன்" என்று அருளிச்செய்ய; இத்தைக்கேட்டு ஸந்தோஷித்து, "ஏவமுக்தோ முநிச்ரேஷ்ட்ட:ப்ராஹமத்யே மஹீக்ஷிதாம்-க்ர்ஷ்ணபர்யாப்த வாக்யோஸ்மி கமிஷ்யாமி யதாகதம்" என்று-"இருக்கிற ராஜாக்களுடைய மத்யத்திலே தேவரீரருளிச்செய்த வாக்யத்தினாலே நான் பர்யாப்தனாகா நின்றேன், இனி வந்த வழியே போகிறேன்" என்று விண்ணப்பம் செய்து போகப்புக; இப்படி போகத்தேடுகிற நாரதபகவானைக் கண்டு, அவராலே சொல்லப்பட்ட இந்த ரஹஸ்யத்தைத் தாங்களறியாமைலே, க்ர்ருஷ்ணனுடைய திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்து, "ஆச்சர்யராகாநின்றீர் தந்யராகாநின்றீர்' என்று மஹர்ஷி சொன்னவளவிலே 'தக்ஷிணைகளோடேகூட, இப்படியே' என்று தேவரீரருளிச்செய்த இந்த மஹாரஹஸ்யமெங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லை, இத்தையருளிச்செய்ய வேணும்" என்ன; 'மஹர்ஷிதன்னைக் கேளுங்கோள், அவர் உங்களுக்குச் சொல்லக்கடவர்' என்று அருளிச்செய்து, அவரையும் 'நீர் இவர்களுக்குச் சொல்லும்' என்ன; அவரும் இவர்களைப் பார்த்து, "ஆனால் கேட்கலாகாதோ?" என்று சொல்லி "அஹம்கதாசித் கங்காயா ஸ்தீரேத்ரிஷவணாதிபி:" என்று தொடங்கி, நான் ஒருகால் கங்கைக்கரையிலே த்ரிஷவண ஸ்நாநாதிகளைப்பண்ணி வர்த்தியாநிற்கச் செய்தே, ஒரு நாள் ராத்ரிபோய், ஆதித்யனுதித்தவளவிலே, கூப்பீடுவழியகலமும் அதிலிரட்டி நீளமுமாய் நீருக்குள்ளே நனைந்து உடம்பெங்கும் பாசிபற்றி. கண்ணுக்கு ப்ரியமாயிருப்பதொரு கூர்மத்தைக்கண்டு "த்வமாச்சர்ய சரீரோஸி கூர்ம! தந்யோஸி மேமத:-யஸ்த்வமேவ மஹோ த்வாப்யாம் கபாலாப்யாம் ஸமாவ்ர்த:" என்று-அந்தக் கூர்மத்தைப்பார்த்து, "யாதொரு நீ இப்படி கபாலத்வய ஸமாவ்ர்தனாய்க்கொண்டு இந்த ஜலத்துக்குள்ளே ஒன்றையும் சிந்தியாமல் நிச்சங்கனாய்க்கொண்டு ஸஞ்சரியாநின்றாய்; இப்படியிருக்கிற நீ ஆச்சர்யமான சரீரத்தை யுடையனாகாநின்றாய், தந்யனாகாநின்றாய் என்று எனக்கு மதம்" என்று நான் சொல்ல; அந்தக்கூர்மந்தான், என்னைப்பார்த்து, ஒரு மநுஷ்யன் சொல்லுமா போலே, ":வாராய் மஹர்ஷியே! என்பக்கல் ஆச்சர்யமேது? நான் எங்ஙனே தந்யனாகா நின்றேன், யாதொன்றிலே என்னைப்போலே பதினாயிரம் ஸத்வங்களெல்லாம் ஸஞ்சரியா நின்றன, அப்படியிருக்கிற கங்கையாகிற நதியன்றோ ஆச்சர்யையும் தந்யையும்" என்று சொல்ல; அந்த கங்கையைக்குறித்து, நான் "ஆச்சர்யையாகா நின்றாய், தந்யையாகா நின்றாய்" என்று சொல்ல; அந்த கங்கையானது ஒரு வடிவுகொண்டு நின்று, "நான் ஆச்சர்யையுமல்ல, தந்யையுமல்ல; யாதொன்றிலே என்னைப்போலே அநேகமாயிருந்துள்ள நதிகளெல்லாம் சென்று புகுராநின்றன, அப்படியிருந்துள்ள ஸமுத்ரமன்றோ ஆச்சர்யமும் தந்யமும்" என்று சொல்ல; அநந்தரம், நான் அந்த ஸமுத்ரத்தைப்பார்த்து, "லோகத்தில் வைத்துக்கொண்டு நீ ஆச்சர்யமாகாநின்றாய், தந்யமாகாநின்றாய்" என்று சொன்னவாறே; அந்த ஸ்முத்ரம் என்னைப்பார்த்து, "நீசொன்ன ஆச்சர்யமும் தந்யதையும் எனக்கில்லை; நானான் யாதொன்றின்மேலே வஸியாநின்றேன், அப்படியிருக்கிற பூமிக்கன்றோ" அவையிரண்டு முள்ளது' என்ன; அநந்தரம், நான் பூமியைப்பார்த்து ஸ்துதித்துக்கொண்டு, "ஆச்சர்யையாகாநின்றாய், தந்யையாகாநின்றாய்" என்ன; நான் சொன்ன ஸ்தோத்ர வசநத்தாலே லஜ்ஜித்து, பூமியானது என்னைப்பார்த்து, 'நான் ஆச்சர்யையுமன்று, தந்யையுமன்று; எனக்கு ஆதாரங்களாயிருந்துள்ள பர்வதங்களுக்கன்றோ அவையிரண்டு

முள்ளது" என்ன; அநந்தரம், நான் அந்த பர்வதங்களைக்கிட்டி, "லோகங்களில் வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் ஆச்சர்யங்களும் தந்யங்களுமாகாநின்றிகோள்" என்ன; அந்த பர்வதங்கள், என்னைப்பார்த்து, "நாங்கள் தந்யங்களுமன்று, ஆச்சர்யங்களுமன்று; ப்ரஜாபதியான ப்ரஹ்மாவானவன் இவையிரண்டு முடையனுகா நின்றான்" என்ன; அநந்தரம் ப்ரஹ்மாவைச் சென்றுகிட்டி அநுவர்த்திக்கும் க்ரமத்திலே அநுவர்த்தித்து ஸர்வஸ்ரஷ்டாவான அவனுடைய வைபவத்தையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு, "ஆச்சர்யனும் தந்யனுமாகா நின்றாய், உன்னையொப்பார் லோகத்தில் ஒருவருமில்லை" என்ன; அந்த லோகபிதாமஹனான ப்ரஹ்மாவானவன், என்னைப்பார்த்து, "ஆச்சர்யனென்றும் தந்யனென்றும் என்னை ஸ்துதிக்கிறதென்; ரிக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வண ரூபங்களாய், தத்வார்த்த ப்ரதர்சகங்களாய், லோகங்களையும் என்னையும் தரியாநின்றன-யாவை சில வேதங்கள், அவற்றுக்கன்றோ யிவையிரண்டு முள்ளது" என்ன; அநந்தரம், நான் வேதங்களைக்கிட்டி, அவற்றினுடைய வைபவத்தைச்சொல்லி ஸ்துதித்துக்கொண்டு, "நீங்களன்றோ தந்யரும் ஆச்சர்யபூதரும்" என்ன; அந்த வேதங்கள், என்னைப்பார்த்து, "நாங்கள் யஜ்ஞார்த்தமாக ஸ்ர்ஷ்டங்களென்பது யாதொன்று, ஆகையாலே அஸ்மத் பராயணங்களாயிருக்கிற யஜ்ஞங்களுக்கன்றோ அவையிரண்டு முள்ளது" என்ன; அநந்தரம், நான் அந்த யஜ்ஞங்களைப்பார்த்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டு, லோகத்தில் உங்களிற்காட்டில் தந்யங்களுமில்லை; ஆச்சர்யங்களுமில்லை என்ன; அந்த யஜ்ஞங்கள், என்னைப்பார்த்து, "ஆச்சர்யசப்தோ நாஸ்மாஸு தந்யசப்தோபிவாமுநே-ஆச்சர்யம்பரமம் விஷ்ணு ஸ்ஸஹ்யஸ்மாகம் பராகதி: ॥ யதாஜ்யம் வயமச்நீமோ ஹுதமக்நிஷு பாவநம்-தத்ஸர்வம் புண்டரீகாக்ஷோ லோகமூர்த்தி:ப்ரயச்சதி" என்று—"ஆச்சர்யசப்தமும் தந்யசப்தமும் எங்கள் பக்கலில்லை, விஷ்ணுவாயிருக்கும் பரமமான ஆச்சர்யம்; அவனே யாயிருக்கும் எங்களுக்கு பரையான கதி; அக்நிகளில் ஹுதமாயிருந்துள்ள யாதொரு ஆஜ்யத்தை நாங்கள் புஜியாநின்றோம், அதினுடை பரத்தையெல்லாவற்றையும், புண்டரீகாக்ஷனாய் லோகமூர்த்தியான வவனன்றோ கொடுக்கிறான்" என்ன; இத்தைக்கேட்டு, நான் பூமியிலே வந்து, உங்கள் திரளுக்கு நடுவேயிருக்கிற க்ர்ஷ்ணனைக்கண்டு ஸேவித்து, நீர் ஆச்சர்யருமாகாநின்றீர், தந்யருமாகாநின்றீர் என்றுகொண்டு என்னாலே விண்ணப்பம் செய்யப்பட்ட வார்த்தை யாதொன்று, அதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாக; 'தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேரித:' என்றுகொண்டு, க்ர்ஷ்ணனருளிச்செய்தவார்த்தை எனக்கு பர்யாப்தமான வசநம்.

எங்ஙனே யென்னில்; "யஜ்ஞாநாம்ஹி கதிர்விஷ்ணு ஸ்ஸர்வேஷாஞ்ச ஸதக்ஷிண:-தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேத்யேவம் ப்ரச்நோமம ஸமாப்தவாந்" என்று எல்லா யஜ்ஞங்களுக்கும் தக்ஷிணைகளோடேகூடியிருந்துள்ள ஸர்வேச்வரன் கதியாகையாலே, "தக்ஷிணாபிஸ்ஸ ஹேத்யேவம்" என்கிற இதினாலே என்னுடைய ப்ரச்நமானது பரிஸமாப்தமாய்த்ததென்று சொல்லி; "கூர்மேணாபிஹிதம்பூர்வம் பாரம்பர்யாதிஹாகதம்-ஸதக்ஷிணேஸ்மிந் புருஷே தத்வாக்யம்ப்ரதிபாதிதம்" என்று கூர்மத்தாலே, "யந்மாம்பவந்த:ப்ர்ச்சந்தி வாக்யஸ் யாஸ்யச நிர்ணயம்-ததேதத் ஸர்வமாக்யாதம் ஸாதயாமி யதாகதம்" என்று இந்த வாக்யத்தினுடைய யாதொரு நிர்ணயத்தை நீங்கள் ப்ரச்நம்பண்ணினிகோள், அதெல்லாம் என்னாலே சொல்லப்பட்டது; இனி நான் வந்த வழியே போகிறேன் என்று ஸ்ரீநாரத

பகவான் சொன்னதாக, ஸ்ரீஹரிவம்சத்திலே நூற்றைம்பத்தொன்பதா மத்யாயத்திலே சொல்லப்பட்ட கதையை இப்பாட்டிலே இவர் ஸங்க்ரஹேண வருளிச் செய்கிறார்.

ஆமையித்யாதி. ஸ்ரீநாரத பகவானுக்குத் தன்னுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, ப்ரதமம் கங்காஜலத்துக்குள்ளே ப்ர்ஹத்ரூபமாய் ப்ரியகரமாய் ஆச்சர்யமாயிருப்பதோ ராமையாய்; அநந்தரம், அந்த ஆமைக்கும் அநேகமாயிரம் ஸத்வங்களுக்கும் வாஸஸ்த்தலமாம்படியான பெருமையையுடைய கங்கையாய்; அந்த கங்கைக்கும் மற்றும் அநேகமாயிருந்துள்ள நதிகளுக்கும் புகலிடமாய்க்கொண்டு, அகாதமாயிருக்கும் பெருமையையுடைய ஸமுத்ரமாய்; அநந்தரம், அந்த ஸமுத்ரந் தனக்கும் தன்னுள்ளே வாஸஸ்த்தாநமாம்படியான பெருமையையுடைய பூமியாய்; அநந்தரம், அந்த பூமிக்கும் ஆதாரங்களான பெருமையயுடைய பர்வதங்களாய்; அநந்தரம், சதுர்த்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவான பெருமையையுடைய சதுர்முகனாய்; அநந்தரம், அவன் தனக்கும் அந்த பதஸித்தி முதலானவற்றுக்கடியான பெருமையையுடைய சதுர்வேதங்களாய்; அநந்தரம், அந்த வேதங்களும் தன்னைப்பற்றவே ஸ்ர்ஷ்டங்களாய்த்தின என்னும்படியாய், ஸகலர்க்கும் பலஸாதநமான பெருமையையுடைய யாகங்களாய்; அநந்தரம், அவற்றுக்கும் வீர்யத்தைக் கொடுக்கும் பெருமையையுடைய தக்ஷிணையாய்; அநந்தரம், அந்த தக்ஷிணைகளுடைய த்வாரா, ஸர்வர்க்கும் தத்ததபேக்ஷாநு குணமாக ஸர்வாபீஷ்டங்களையும்கொடுக்கும் பெருமையையுடையனாய் அஸாதாரண விக்ரஹவிசிஷ்டனான தானுமானவன். இதில் ப்ரதமோக்தமான கூர்மம், இவன்றன்னுடைய ஆவிர்ப்பாவ விசேஷமாகையாலே, இவன்றானாகச் சொல்லிற்று. நடுவே சொன்னவை யெல்லாவற்றுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாகச் சொன்ன மாஹாத்ம்யம் இவனுடை புத்த்யதீநமாகையால், தந்நிர்வாஹ்ய நிர்வாஹக பாவ ஸம்பந்த நிபந்தநமான ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அவற்றை யெல்லாம் இவனாகச் சொல்லிக்கொடு போந்தது.

சேமமுடை நாரதனார் சென்றுசென்று துதித்திறைஞ்ச. இது கீழோடும் மேலோடும் அந்வயித்துக்கிடக்கிறது. **சேமம**-ரக்ஷை. சேமமுடையனாகையாவது-கர்மபாவனையன்றிக்கே, ப்ரஹ்மபாவநா நிஷ்ட்டனாயிருக்கை. "நாரதனார்" என்றது "ஸர்வஸம்சயநிர்முக்தோ நாரதஸ்ஸர்வதர்மவித்" என்கிற ஜ்ஞாநாதிக்யத்தாலும், பகவத் ஸந்நிதியிலே வந்தவாறே ஆடுவது பாடுவதாகாநிற்கும் ப்ரேமாதிசயத்தாலு முண்டான கௌரவாதிசயத்தாலே. "சென்றுசென்று துதித்திறைஞ்ச என்றது-கீழோடே அந்விதமானபோது, கூர்மாதிகளான வ்யக்திகள்தோறும் சென்று அவற்றினுடைய ஆச்சர்ய தங்யதைகளைச்சொல்லி ஸ்துதித்தநுபவித்துக்கொண்டு போந்தபடி சொல்லுகிறது; மேலோடே அந்வயித்தபோது, சென்றுசென்று என்கிற வீப்ஸை பலகாலும் வந்து ஸேவிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. *இன்பத்தும்புருவும் நாரதனும் இறைஞ்சியேத்த* என்றும், *தும்புருநாரதர் புகுந்தனர்* என்றும் இந்த ஸ்தலத்திலே பலகாலும் வந்து ஸேவிக்கும்படியைச் சொல்லிற்றிறே. துதிக்கையாவது-வீணாபாணியாய்க்கொண்டு ஸந்நிதியிலே வந்து காநமுகேந ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகை. இறைஞ்சுகையாவது-தன்னுடைய சேஷத்வத்துக்கும் எதிர்த்தலையில் சேஷித்வத்துக்கும் அநுகுணமாகத் திருவடிகளிலே ப்ரணாமாதிகளைப் பண்ணுகை. **கிடந்தான் கோயில்.** இப்படி ஸ்ரீநாரத

பகவான் ஸேவிக்கும்படியாகவும், ருசியுடையாரெல்லார்க்கும் கண்ணாலே கண்டு ஆச்ரயிக்கைக்கும் அநுபவிக்கைக்கு முடலாகவும், கிடந்ததோர்கிடக்கை என்கிறபடியே கிடையழகால்வந்த மினுக்கம் தோற்றும்படியாகக் கண்வளர்ந்தருளினவனுடைய தேசம்.

பூமருவிப்புள்ளினங்கள். *நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ என்கிற பூக்களின் குளிர்த்தியாலும் மார்த்தவத்தாலும் பரிமளத்தாலும் மதுவாலுமுண்டான போக்யதையாலே விடமாட்டாதே பொருந்தி, அன்னங்கள் வண்டுகள் முதலான பக்ஷிஸமூஹங்களானவை தங்களுடைய ஜாதிக்கு ராஜாவான பெரிய திருவடியுடைய புகழை, அநக்ஷரரஸமாகப் பேசாநிற்கும்படியாய், அவற்றுக்கு போக்யமான புஷ்பங்கள் மிகவுமுண்டாகைக்கடியான ஜலஸம்ர்த்தியை யுடைத்தாயிருக்கிற திருவரங்கமே. கீழ்ச் சொன்னபடியே ஸ்ரீநாரத பகவானுக்குத் தன்னுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, கூர்மாதிகளான வ்யக்திகள்தோறும் அவன் வந்து ஸ்துதித்திறைஞ்ச பாரம்பர்யேணவந்து தானுமானவனும், பின்பு அவனுக்கும் பலகாலும் ஸேவ்யனாய்க் கொண்டு கண்வளர்ந்தருளினவனுடைய கோயில்-திருவரங்கம் என்றந்வயம். ... (5)

ஆறும் பாட்டு. த்ரௌபதியைக் குழல் முடிப்பித்து, பாண்டவர்களையே ராஜாக்களாக்கி, உத்தராதநயனையும் உஜ்ஜீவிப்பித்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசமிதுவென்கிறார்.

மைந்துனன்மார்காதலியை மயிர்முடிப்பித்தவர்களையேமன்னராக்கி*
உத்தரைதன்சிறுவனையும் உய்யக்கொண்ட வுயிராளனுறையுங்கோயில்*
பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய்முனிவர்களும்பரந்தநாடும்*
சித்தர்களுந்தொழுதிறைஞ்சத் திசைவிளக்காய்நிற்கின்றதிருவரங்கமே. (6)

வ்யா. மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்து. மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுக்கு அபிமதையான த்ரௌபதியைக் குழல் முடிப்பித்து. "ஸாஹம்கேசக்ரஹம்ப்ராப்தா பரிக்லிஷ்டாஸபாகதா" என்கிறபடியே துச்சாஸநன் வந்து மயிரைப் பிடித்திழுக்க, அன்று முதலாக "என்னையிது செய்தவனையும் இதுக்கு ப்ரவர்த்தகரானவர்களையும் கொன்று களப்படுத்தினாலொழிய குழல் முடியேன்" என்றிறேயிவளிருந்தது. பதினாலு ஸம்வத்ஸரம் காட்டிலே திரிந்த காலத்தோடு மீண்டு நாட்டிலே வந்த காலத்தோடு வாசியற, இவள், விரித்ததலையுந் தானுமாய்த் திரிகிறபடியைக்கண்டு, இவள் ஸங்கல்பத்தின்படியே கார்யம் செய்துகொடுத்து இவள் குழல் முடித்தவன்றிறே நாம் சரணாகதரக்ஷகனென்னும் பேர்படைப்பது என்றிறே க்ர்ஷ்ணன் திருவுள்ளமிருந்தது. தூதுபோனதும், ஸாரத்யம் பண்ணிற்றும், பரமரஹஸ்யமான ப்ரபத்தியை உபதேசித்ததுமெல்லாம் இதுக்காகவிறே. எங்ஙனேயென்னில்;-தூதுபோனது, *பொய்ச்சுற்றம் பேசிச்சென்று பேதஞ்செய்தெங்கும் பிணம்படுத்துகைக்காக. ஸாரத்யம் பண்ணிற்று, "ஆயுத மெடுக்க வொண்ணாது" என்கையாலே, *கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து எல்லாச்சேனையு மிருநிலத்து அவிக்கைக்காக. ப்ரபத்த்யுபதேசம் பண்ணிற்று, "அஸ்தாநஸ்நேஹகாருண்ய தர்மாதர்ம தியாகுலனாய், "நகாங்க்ஷேவிஜயம்க்ர்ஷ்ண" என்று காண்டீவத்தையும் பொகட்டு யுத்தாந் நிவர்த்தனனவனை, "கரிஷ்யேவசநந்தவ" என்று யுத்தே

ப்ரவர்த்தனும்படி பண்ணுகைக்காக. ஆகையால் இவையெல்லாம் இவள் குழலை முடிப்பிக்கைக்காகச் செய்தவையென்னக் குறையில்லை. "இதந்து தே குஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாமி" என்றவோபாதி, "இதந்தே நாதபஸ்காய" என்கிறவிதுவும் முன்னே சொல்லிக்கொள்ளவிறே யடுப்பது; அங்ஙன் செய்யாதே, முந்துற, அர்த்தத்தை யருளிச் செய்துவைத்து, பின்னை இத்தை யருளிச்செய்வானென்? என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; த்ரௌபதி குழல் விரித்துக்கிடக்கையாலே செய்வதறியாமல், மூலையில் கிடந்தாரை முற்றத்திலே யிடுவாரைப்போலே, பரமரஹஸ்யமானத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு நின்றான்; பின்னை அர்த்தத்தின் சீர்மையை $அநுஸந்தியா, 'கைப்பட்ட மாணிக்கத்தைக் கடலிலே போகட்டோம்!' என்று பதண் பதணென்றான்காணும்" என்றிறே யருளிச் செய்தது.

அவர்களையே மன்னராக்கி. கீழே, "மைத்துனன்மார்" என்கையாலே, "அவர்களையே" என்று பராமர்சிக்கிறார். "நாடுடைமன்னர்" என்கிறபடியே—ராஜ்ய ப்ராப்தரிவர்களாயிருக்க, *பொய்ச்சூதிலே தோற்பித்து, இவர்கள் ராஜ்யத்தைத் தாங்களே வாங்கிக்கொண்டு, இவர்களைக் காட்டிலே தள்ளிவிட்டு, மீண்டு நாட்டிலே வந்த விடத்திலும், "இவர்களுக்கு ஒரு கோல்குத்து நிலமும் கொடோம்" என்று தாங்களே எல்லாம் ஆளுவதாக இருந்த துர்யோதநாதிகளைக் கிழங்கெடுத்துப் போகட்டு, ராஜ்யத்துக்குப்ராப்தரான விவர்களையே ராஜாக்களாக்கி. **உத்தரைதன் சிறுவனையு முய்யக்கொண்ட.** கீழ்—"மருமகன்றன் சந்ததி" என்றார்; இங்கு—"உத்தரைதன் சிறுவன்" என்கிறார். அங்கு—பித்ர்ஸம்பந்தத்தையிட்டுச் சொன்னார்; இங்கு—மாத்ர் ஸம்பந்தத்தையிட்டுச் சொல்லுகிறார். பிதாவான அபிமந்யு யுத்தத்திலே பட்டுப் போகையாலே, "இவனையிழந்தோம்" என்னும் க்லேசம் அவனுக்கு இல்லையிறே; மாதாவிறே இருந்து க்லேசப்படுகிறவள்; இப்ப்ரஜை பிழைத்தால் உள்ளப்ரியமும் அவளுக்கேயிறே; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. **உய்யக்கொண்ட.** கரிக்கட்டையாய்ப் போனவனையும், ஸத்ய வசநத்தாலும். திருவடிகளினுடைய ஸ்பர்சத்தாலும், போனவுயிரை மீட்டு எழுந்திருக்கப்பண்ணின. **உயிராளன்.** ஸர்வாத்ம ஸாதாரண நாதனானவன். **உறையும்கோயில்.** அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

பத்தர்களும். "மாலையுற்றெழுந் தாடிப்பாடித்திரிந்தரங்க னெம்மானுக்கே, மாலையுற்றிடும் தொண்டர்" என்கிற பக்தர்களும். **பகவர்களும்.** "சிற்றெயிற்று முற்றல் மூங்கில் மூன்று தண்டரொன்றின ரற்றபற்றர்" என்கிற ஸந்ந்யாஸிகளும். **பழமொழிவாய் முனிவர்களும்.** அபௌருஷேயமாய் நித்யமாயிருக்கையாலே பழமொழி யாயிருந்துள்ள வேதத்தை எப்போதுமொக்க வாக்கிலே யுடையராயிருக்கும் ரிஷிகளும். **பரந்தநாடும்.** "தென்னாடும் வடநாடும்" என்னும்படி விஸ்தீர்ணமான நாட்டிலுள்ளாரும். **சித்தர்களும்.** நித்ய விபூதியிலே ஆநந்த நிர்ப்பரராயிருக்கும் நித்ய முக்தரும். **தொழுதிறைஞ்ச.** அஞ்ஜலிப்ரணாமாதிகளைப் பண்ணும்படியாக. **திசைவிளக்காய் நிற்கின்ற.** ஸர்வதிக்குக்களுக்கும் ப்ரகாசகமாய்க்கொண்டு நிற்கிற. ஏகேனு மோரிடத்திலே இருந்தாலும் அத்திக்கைநோக்கி வணங்கும்படியிறே இதினுடைய

$அநுஸந்தியா—அநுஸந்தித்து என்படி.

ப்ரகாசமிருப்பது. "தேசாந்தரகதோ வாபி த்வீபாந்தரகதோ பிவா—ஸ்ரீரங்காபிமுகோ பூத்வா ப்ரணிபத்ய ந ஸீததி" என்னக்கடவதிறே. திருவரங்கமே. இப்படியிருந்துள்ள திருவரங்கமே—உயிராளனுறையுங் கோயில். ... ... (6)

ஏழாம் பாட்டு. ஸ்ரீவாமநனுய் மாவலியைக்குறும்பதக்கி ராஜ்யத்தை வாங்கி அவனைப் பாதாளத்திலே வைத்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிருர்.

குறட்பிரமசாரியாய் மாவலியைக்குறும்பதக்கியரசுவாங்கி*
இறைப்பொழுதிற்பாதாளங் கலவிருக்கைகொடுத்துகந்தவெம்மான்கோயில்*
எறிப்புடையமணிவரைமேல் இளஞாயிறெழுந்தாற்போலரவணையின்வாய்*
சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச் செழுமணிகள்விட்டெறிக்குந்திருவரங்கமே. (7)

குறட்பிரமசாரியாய். வாமநப்ரஹ்மசாரியாய். **குறள்.** கோடியைக் காணியாக்கினுற்போலே, பெரியவடிவைக் கண்ணாலே முகந்து அநுபவிக்கலாம்படி சுருக்கினபடி. சேர்ப்பால் சுருங்கினதனையும் ரஸிக்குமாபோலே, வடிவும் சுருங்கினதனையும் ரஸாவஹமாயிருக்குமாய்த்து. "புலங்கொள்மாணுய்" என்ருரிறே ஆழ்வார். இவ்வடிவழகாலேயிறே மஹாபலியை வசீகரித்தது. **பிரமசாரியாய்.** அதுக்குமேலே ஒரு வசீகார ஸாதநமிறேயிது. "பொங்கிலங்கு புரிநூலும் தோலுந்தாழ" என்கிறபடியே—யஜ்ஞோபவீதமும் க்ர்ஷ்ணாஜிநமும் முஞ்ஜியுமான விநீதவேஷம். இந்த்ரன், என்னுடைய ராஜ்யத்தையிழந்தேன், அதை மீட்டுத் தரவேணும் என்று கண்ணும் கண்ணீருமாய் வந்து சரணம் புகுந்து நின்ருன்; ப்ரபலனுயிருப்பானெருவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பறித்துக்கொண்டான், ராவணாதிகளைப்போலே அழியச்செய்யப் போகாதாய்த்து ஔதார்ய மென்ரெரு குணலேசத்தை யேறிட்டுக்கொண்டிருக்கையாலே; இனி இரண்டுக்கும் அவிருத்தமாகச் செய்வதென் என்று பார்த்து, அவன் கொடுக்க உகந்திருக்குமாகில் நாம் சென்று இரக்கக்கடவோம் என்றிறே இரப்பில் தகணேறின ப்ரஹ்மசாரியாய்த்து. **மாவலியை.** "கோவாகியமாவலியை" என்கிறபடியே-ஸர்வேச்வரன் இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்த த்ரைலோக்யைச்வர்யத்தை பலத்தாலே பறித்துக்கொண்டு, ஒருத்தர் கீழடங்காமல் தன்னரசாயிருந்த மஹாபலியை. **குறும்பதக்கி.** கள்ளர், பள்ளிகள், ஸாதுக்களுடைய ஸ்வத்தை அடித்துத் தங்களை தாக்கிக்கொண்டு ஒருத்தர் கீழடங்காதேயிருக்குமாபோலே, பரஸ்வாபஹாரத்தைப்பண்ணி அதில் ஒரு பயமற்று, தன்னுடைமையைத் தான் ஜீவிக்குமாபோலே ஜீவித்திருந்த, குறும்பையடக்கி-செருக்கை வாட்டி. **அரசுவாங்கி.** கீழ்ச்சொன்ன வடிவழகையும் விநீதவேஷத்தையும் முன்னிட்டுக் கொடு சென்று அவனை சித்தாபஹாரம்பண்ணி, "கொள்வன், நான், மாவலி, மூவடி, தா" என்று சில அநந்வித பாஷணங்களைப்பண்ணி, இந்த மௌக்த்யத்தாலும் அவன் நெஞ்சை இளகப்பண்ணி, சுக்ராதிகள், இவன் தேவகார்யம் செய்யவந்தான், உன் ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்க வந்தான் என்று சொல்லுகிற வார்த்தையும் அவன் செவியில் படாமல் உதகம் பண்ணித் தரும்படியாக்கி, "பொற்கையில் நீரேற்று" என்கிறபடியே கொடுத்து வளர்ந்த பொலிவையுடைத்தான கையிலே உதகத்தையேற்று, இந்த்ரன் தன் ராஜ்யத்தை அவன் பக்கல் நின்றும் வாங்கி. **இறைப்பொழுதில்.** இதுதான் செய்கிறவளவில், காலதைர்க்ய மன்றிக்கே, அல்பகாலத்திலேசெய்து. **பாதாளம் கலவிருக்கை கொடுத்து.** 'மூன்றடி"

என்று வாங்கி, இரண்டடியாலே ஸர்வலோகத்தையுமளந்து, "ஒன்றும் தருகவென மாவலியைச் சிறையில் வைத்த" என்கிறபடியே மற்ற ஓரடியும் தருமளவும், சிறை வைப்பாரைப்போலே, பாதாளத்தை அவனுக்கு இருப்பிடமாக்கி. பாதாளத்தே தள்ளி. "கலவிருக்கைகொடுத்து" என்றது–அவ்விருப்பு சிறையிருப்பாகவன்றிக்கே போக பூமியாகக் கொடுத்தபடியைப்பற்ற. கலவிருக்கையாவது—நெஞ்சு கலந்திருக்கும் இருப்பிறே. கலவிருக்கையாகக் கொடுத்தென்றபடி. **உகந்த.** இவனுக்கு இவ்விருப்பைக் கொடுத்து, இந்த்ரனுக்கு அவனிழந்த ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து, சரணாகதனானவனிழவு தீரப்பெற்றோம் என்று ப்ரீதனானவன். **எம்மான் கோயில்.** என்னுடைய ஸ்வாமி யானவன் அநந்யப்ரயோஜநரானவர்களுக்குத் தன்னைக்கொடுக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

எறிப்புடைய மணிவரைமேல். அதிப்ரகாசமாயிருப்பதொரு நீலரத்ந பர்வதத்தின் மேல். **இளநாயிறெழுந்தாற்போல்.** பாலாதித்யர்கள் உதித்தாற்போலே. **அரவணையின் வாய் சிறப்புடைய பணங்கள் மிசைச் செழுமணிகள் விட்டெறிக்கும்.** திருவனந்தாழ் வானிடத்தில் அழகிய பணங்களின்மேலுண்டான பெரிய ரத்நங்களானவை மிகவும் ப்ரகாசியாநிற்கும். இத்தால்—திருவரவணையின்மேலே, *பச்சைமாமலைபோலேயிருக்கும் திருமேனியோடே பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரிய பெருமாளை யநுபவிப்பார்க்கு அத்திருவனந்தாழ்வானுடைய ஒளிதானே ப்ரகாசமாயிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. **திருவரங்கமே.** கீழ்ச்சொன்ன விதுவேயாய்த்து இத்தேசத்துக்குச் சிறப்பு. ... (7)

எட்டாம் பாட்டு. அதிக்ரூரனான ஹிரண்யனை யடர்த்துப் பிடித்து நிரஸித்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

> **உரம்பற்றியிரணியனை உகிர்நுதியாலொள்ளியமார்புறைக்கவூன்றி***
> **சிரம்பற்றிமுடியிடியக்கண்பிதுங்க வாயலறத்தெழித்தான்கோயில்***
> **உரம்பெற்றமலர்க்கமலம் உலகளந்தசேவடிபோலுயர்ந்துகாட்ட***
> **வரம்புற்றகதிர்ச்செந்நெல் தாள்சாய்த்துத்தலைவணக்குந்தண்ணரங்கமே.** (8)

உரம்பற்றியிரணியனை. தேவர்கள் தொடுத்த வர பலங்களையும் தன்னுடைய புஜபலத்தையும் நினைத்து, ஒருவராலுமோரழிவில்லை என்று, வரங்கொடுத்த தேவர்களோடு அல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாரையும் நெருக்கித்தன் கீழேயாக்கி, "தன்னுடைய நாமமேயொழிய பகவந்நாமம் அத்தேசத்தில் நடக்கவொண்ணாது" என்று விலக்கி, திருநாமம் சொன்னதுவே ஹேதுவாக, *பள்ளியிலோதி வந்த தன் சிறுவனான ப்ரஹ்லாதனை வாசாமகோசரமான பீடைகளைப் பண்ணின ஹிரண்யன், "பிள்ளாய், நீ சொல்லுகிறவன் எங்கேயுளன்?" என்று கேட்டபோது, "எங்குமுளன்" என்று ப்ரஹ்லாதன் சொல்ல, "இங்குமுளனே" என்று *தாளைந்திட்ட தூணிலேயடிக்க, "ஆங்கேவளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச்சிங்கவுருவாய்" என்கிறபடியே—தேவர்கள் கொடுத்த வரத்தில் அகப்படாததொரு வடிவைக்கொண்டு, அத்தூணைப் பிளந்துகொண்டு புறப்பட்டு, "அடித்தகை பிடித்த பெருமாள்" என்னும்படி அத்தூணில் அடித்தகை வாங்குவதற்கு முன்னே பலத்தாலே வந்து அமுக்கிப் பிடித்து. **உகிர் நுதியால்.**

'அஸ்த்ர சஸ்த்ரங்களொன்றாலும் படக்கடவேனல்லேன்' என்று வரங்கொள்ளுகையாலே, அவற்றால் நிரஸிக்கப் போகாமையால் திருவாழி தொடக்கமானவையும் அழகுக் குடலாயிருந்துவிட, திருவுகிரை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதினுடைய கூர்மையாலே. ஒள்ளிய மார்புறைக்கவூன்றி. ஆபரணங்கராகாதிகளாலே அலங்கரித்து, அவன் பலகாலும் பார்த்து அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த அழகிய மார்விலே மறுபாடுருவும் படியாகவூன்றி. சிரமித்யாதி. அபிஷேகமானது பொடிபடும்படியாகவும், கண்கள் பிதுங்கும்படியாகவும், வேதனைகள் பொறுமல் வாய் அலறும்படியாகவும், தலையைப் பிடித்து நெரித்து, "ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதி போகப்பெற்றோம்" என்னும் ப்ரீதியாலே ‡ ஆர்ப்பரவம் செய்தவன் இங்ஙனேத்த விரோதிகளைப்போக்கி ஆச்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

உரம்பெற்ற வித்யாதி. சேற்றுவாய்ப்பாலே உரம்பெற்றிருக்கிற தாமரைப் பூவானது திருவுலகளந்தருளினபோது மேலெடுத்த திருவடிகளைப்போலே கிளரவளர்ந்து ப்ரகாசியாநிற்க. வரம்புற்ற வித்யாதி. அப்போது "ஸங்கைஸ்ஸுராணாம்" என்கிற படியே தேவர்கள் முதலானவர்கள் திரண்டு காலை நீட்டித் தலையை வணங்கித் தண்டனிட்டுக் கிடந்தாற்போலே, வரம்பு சேர்ந்து விளைந்து நிற்கிற செந்நெற்களானவை தாள்களை நீட்டித் தலையை வணங்கும் சிறப்பையும், ஸர்வர்க்கும் தாபஹரமான குளிர்த்தியையு முடைத்தான திருவரங்கமே. ... ... (8)

ஒன்பதாம் பாட்டு. தசாவதாரமாய்க்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணுமவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசமிதுவென்கிறார்.

> தேவுடையமீனமாயாமையாயேனமாய் அரியாய்க்குறளாய்*
> மூவுருவினிராமனாய்க் கண்ணனாய்க்கற்கியாய்முடிப்பான்கோயில்*
> சேவலொடுபெடையன்னஞ் செங்கமலமலரேறியூசலாடி*
> பூவணைமேல்துதைந்தெழு செம்பொடியாடிவிளையாடும்புனலரங்கமே. (9)

தேவுடைய. தேஜஸ்ஸையுடைய. இது, ஸகலாவதார விசேஷணம். சேதநருடைய ஜந்மம், கர்மநிபந்தநமாய் ஸ்வார்த்தமாயிருக்கையாலே பிறக்கப்பிறக்க ஒளிமழுங்கி வாராநிற்கும்; ஈச்வரனுடைய ஜந்மம் இச்சையாய் பரார்த்தமாயிருக்கையாலே பிறக்கப்பிறக்க ஒளிபெற்று வாராநிற்கும். "பலபிறப்பாய் ஒளிவரும்" என்றருளிச் செய்தாரிறே. 'ஸ உ ச்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந:' என்னக்கடவதிறே. உகாரம் அவதாரண வாசகமாய், 'ஸ ஏவ ச்ரேயாந்' என்றபடி. அதாவது—அவனே ஜாயமாநனாய்க்கொண்டு ச்ரேயானாகா நின்றவனென்கை. அவதாரணத்தாலே சேதநனை வ்யாவர்த்திக்கிறது. மீனமாய். *வானோரளவும் முதுமுந்நீர் வளர்ந்த காலம் வந்துய்யக்கொண்ட மத்ஸ்யா வதாரமாய். ஆமையாய். தேவகார்யார்த்தமாக அம்ருதமதநம் பண்ணுகிறபோது மந்தாநமான மந்தரத்துக்கு ஆதாரமான கூர்மாவதாரமாய். ஏனமாய். ப்ரளயங்கதையாய் அண்டபித்தியிலே சேர்ந்த பூமியை உத்தரிக்கைக்கீடான வராஹாவதாரமாய். அரியாய். தேவாதி யோநிகளொன்றாலும் படக்கடவேனல்லேன் என்று வரங்கொண்ட ஹிரண்யனை

‡ ஆர்ப்பரவம்—ஆரவாரம்.

நிரஸிக்கைக்கீடான நரஸிம்ஹாவதாரமாய். **குறளாய்.** மஹாபலியாலே அபஹ்ர்தமான ராஜ்யத்தை இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கைக்கீடாக வாமநாவதாரமாய், **மூவுருவிலி ராமனாய்.** அதாவது—துஷ்டக்ஷத்ரிய நிரஸநார்த்தமாக பரசுராமாவதாரமாய், ராவண வதார்த்தமாக தசரதாத்மஜ ராமாவதாரமாய், ஆஸுரப்ரக்ர்திகளான க்ஷத்ரியாதிகளை நிரஸிக்கைக்காக பலபத்ர ராமாவதாரமாய். இதில் நடுச்சொன்ன ராமாவதாரம் முக்யம்—ஸ்வரூபேணுவதரித்ததாகையாலே. பூர்வோத்தரங்களிரண்டும் கௌணம்—ஆவேசாவதாரங்களாகையாலே. ஆனால் இவை தன்னை முக்யாவதாரங்களோடேகூட பரிகணிப்பானென்னென்னில்; ஸ்வரூபாவேசமாகையால் வந்த உத்கர்ஷத்தாலே; இவற்றில் பரசுராமாவதாரம், அஹங்கார யுக்தஜீவனை அதிஷ்ட்டித்து நிற்கிறதாகையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யம்; பலபத்ர ராமாவதாரம், அஹங்கார கந்தரஹிதமாய் ஈச்வரனுக்கு அத்யந்தாபிமத விஷயமாயிருக்கையாலே, முக்யாவதாரங்களோ பாதி உபாதேயம். அநுபாஸ்யமான அவதாரந்தன்னை இவரருளிச்செய்வானென்னென்னில்; தசாவதாரமு மருளிச்செய்கிறவராகையாலும், அவ்வவதாரத்தில் பண்ணின விரோதி நிரஸநம் தமக்கு அபிமதமாயிருக்கையாலு மருளிச்செய்தார். "மன்னடங்க மழுவலங்கைக் கொண்ட விராமநம்பி" என்றிறே மேலும் இவரருளிச்செய்தது. **கண்ணனாய்.** பூபார நிரஸநார்த்தமாக க்ர்ஷ்ணனாய். **கற்கியாய்.** கலிகல்கதூஷிதரான துஷ்டரை நிரஸிக்கைக்காக கல்க்யவதாரமாய். **முடிப்பான்.** இப்படி இவ்வவதாரங்களாய்க் கொண்டு துஷ்க்ர்த்துக்களை முடிக்குமவன். **கோயில்.** அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடரானவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

சேவலித்யாதி. அபிமத விஷயமான சேவலோடேகூட அது தனக்கு அபிமதமாயிருந்துள்ள பெடையன்னமானது, சிவந்த தாமரைப் பூவின்மேலே ஏறியிருந்து, ஸ்வவ்யாபாரங்களாலே முழுகி, அத்தை யசைத்து ஊசலாடி. **பூவணையித்யாதி.** பூப்படுக்கையின் மேலே பரஸ்பர ஸம்ச்லேஷ கார்யரூபமான உழறுதலைச்செய்து, அத்தாலே அதினின்றும் கிளர்ந்த சுண்ணமாகிற சிவந்த பொடியிலே முழுகி, இப்படியிருந்துள்ள லீலாவ்யாபாரங்களைப் பண்ணும்படியான ஜலஸம்ர்த்தியையுடைய திருவரங்கமே. ... ... (9)

பத்தாம் பாட்டு. ஸர்வநிர்வாஹகனாய் ஸ்ரீய:பதியானவன் ஸரஸமாகக் கண் வளர்ந்தருளுகிற தேசமிதுவென்கிறார்.

> செருவாளும்புள்ளாளன்மண்ணாளன் செருச்செய்யுநாந்தகமென்னு
> மொருவாளன் *மறையாளனோடாதபடையாளன் விழுக்கையாளன்*
> இரவாளன்பகலாளனென்னையாளன் ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன்*
> திருவாளனினிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவரங்கமே. (10)

செருவாளும் புள்ளாளன். யுத்தத்தை ஸ்வயமேவ நிர்வஹியாநிற்கும் பெரிய திருவடியை ஆளுகிறவன். ஆச்ரித விரோதிகளான அஸுரராக்ஷஸரோடே யுத்தம் பண்ணுமிடத்தில், அந்த யுத்தத்தைப் பெரிய திருவடிதானே நடத்த, இவன் காணவந்த சோழரோபாதி அத்தைக் கண்டுகொண்டு அவன் தோளிலே இருக்குமத்தனை

யாய்த்து. "பாறிப்பாறி அசுரர்தம் பல் குழாங்கள் நீறெழப் பாய் பறவையொன்றேறி வீற்றிருந்தாய்" என்றுரிறே ஆழ்வார். அதாவது—அஸுரவர்க்கத்தினுடைய பலவகைப் பட்ட குழாங்களானவை, பாறிப்பாறி நீறெழுந்து போம்படியாக, ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே பாயாநின்றுள்ள அத்விதீயமான பெரிய திருவடியை மேற்கொண்டு தன்னுடைய வ்யாவர்த்திதோற்ற விருந்தவனென்றபடி. "புகழ்கின்ற புள்ளூர்தி" என்று விரோதி நிரஸநத்தால் வந்த புகழடங்கலும் கிடப்பது அவன் பக்கலிலே. அவனை வாஹந மாகவுடையனென்கிறதே அவனுக்கேற்றம் என்றருளிச்செய்தாரிறே.

மண்ணுளன். நித்யஸூரிகளில் தலையான பெரிய திருவடியை வாஹநமாகவுடைய னென்கையாலே நித்ய விபூதியையாளுமவனென்னுமிடம் சொல்லிற்று, இத்தால் லீலாவிபூதியை ஆளும்படி சொல்லுகிறது. ஆச்ரிதாநாச்ரித விபாகமற மண்ணிலுள்ளா ரெல்லாரையும் ஆளுகிறவன். ஆச்ரிதரை, "நம்மோட்டை ஸம்பந்தமறிந்தவர்கள்" என்று ஆளும்; ஆநாச்ரிதரை, தானறிந்த ஸம்பந்தத்தாலே ஆளும். பூமியைச்சொன்னவிது அல்லாத லோகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். **செருச்செய்யும் நாந்தகமெனுமொருவாளன்.** கீழ், "புள்ளாளன்" என்று—ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்குடலான வாஹநத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு, ஆயுதத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆச்ரித விரோதிகள்மேலே பூசலைச்செய்யா நிற்பதாய், நந்தகமென்னும் திருநாமத்தையுடைத்தாய், அத்விதீயமாயிருந்துள்ள கொற்ற வொள்வாளையுடையவன். திவ்யாயுதங்கள் தான் ஸர்வஜ்ஞமாய், நினைவறிந்து கார்யம் செய்யுமவையாயிறேயிருப்பது.

மறையாளன். இப்படி ஆயுதத்தாலே அழியச்செய்யவொண்ணாத பாஹ்ய குத்ர்ஷ்டி மதங்களையழியச்செய்கைக்கு பரிகரமான வேதத்தை ஆளுகிறவன். சஸ்த்ரத் தாலும் சாஸ்த்ரத்தாலுமிறே ப்ரதிபக்ஷநிரஸநம் பண்ணுவது. சஸ்த்ரத்தாலே நிரஸிக்கு மளவில், சரீரவிநாசபர்யந்தமாம்; சாஸ்த்ரத்தாலே நிரஸிக்குமளவில், அவர்களுடைய விபரீத ஜ்ஞாநாதிகள்போய், இச்சரீரந்தன்னோடேயிருக்கச்செய்தே திருந்தி உஜ்ஜீ விக்கைக்கு உறுப்பாம். இது இரண்டுக்கும் விசேஷம். **ஓடாதபடையாளன்.** யுத்தத்தில் புகுந்தால் பிற்காலியாதபடியான பரிகரத்தையுடையவன். அன்றிக்கே, "அஸங்க்யேய நித்யநிரவத்ய நிரதிசய கல்யாண திவ்யாயுத" என்கிறபடியே லோகத்தில் வழங்காத ஆயுத விசேஷங்களையுடையவனென்னவுமாம். **விழுக்கையாளன்.** "பரிஜநபரிபர்ஹா பூஷணாநி" இத்யாதிப்படியே ஆத்மாத்மீயங்களடைய ஆச்ரிதார்த்தமாக்கிவைக்கும் சீர்மையையுடையவன். **விழுக்கை**—சீர்மை. அன்றிக்கே, விழுப்பத்தையுடைத்தான கையையுடையவன்—சீர்மையோடே கூடின கொடையை யுடையவனென்றபடி. "ஸ ஸர்வாநர்த்திநோ த்ர்ஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்ய ச" என்னக்கடவதிறே.

இரவாளன் பகலாளன். திவாராத்ர ரூபமான காலத்துக்கு நிர்வாஹகனானவன். இத்தால் சேதநர்க்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவாயும் ஜ்ஞாநவிகாஸஹேதுவாயுமிருந்துள்ள காலங்களை ஸ்வாதீநமாக உடையவனென்கை. **என்னையாளன்.** "எயிற்றிடை மண்கொண்ட வெந்தை யிராப்பகலோது வித்தென்னைப் பயிற்றிப் பணிசெய்யக் கொண்டான்" என்கிறபடியே தானே திருத்தி, திவாராத்ரவிபாகமற என்னையாளுகிறவன், **ஏழுலகப் பெரும் புரவாளன்.** ஸமஸ்தலோகங்களுமாகிற பெரிய புரவை ஆளுகிறவன்.

புரவு—ஸ்வக்ஷேத்ரம். இத்தால் ஸமஸ்தலோகங்களையும் ஆளுமிடத்தில், அல்பக்ஷேத்ர வானவன் இரவு பகல் நோக்கி ஆளுமாபோலே ஆண்டுகொண்டு போருமவனென்கை. "பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகு மங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற" என்னக்கடவதிறே.

திருவாளன். பெரிய பிராட்டியாரை திவ்யமஹிஷியாக உடையவன். கீழ்ச் சொன்ன லோகத்தை யெல்லாமாளுவது இருவருமான சேர்த்தியிலேயாய்த்து. இனிதாகத் **திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவரங்கமே.** "க்ஷீராப்தி தொடக்கமான ஸ்த்தலங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில் அபிமதஸித்திக்குடலான தேசம் என்று திருவுள்ளத்திலுகப்போடேகூடக் கண் வளர்ந்தருளுகிற கோயில், திருவரங்கமே. "க்ஷீராப்தேர் மண்டலாத்பாநோர்யோகிநாம் ஹ்ர்தயாதபி—ரதிம் கதோ ஹரிர்யத்ர" என்னக்கடவதிறே. ... ... (10)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்க்கு பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறூர்.

கைந்நாகத்திடர்கடிந்த கனலாழிப்படையுடையான்கருதுங்கோயில்*
தென்னாடும்வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கத்திருப்பதியின்மேல்*
மெய்ந்நாவன் மெய்யடியான்விட்டுசித்தன் விரித்ததமிழுரைக்கவல்லார்*
எஞ்ஞான்றுமெம பெருமானிணையடிக்கீழ் இணைபிரியாதிருப்பர்தாமே. (11)

கைந்நாகத்திடர் கடிந்த. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய து:க்கத்தைப் போக்கின. "ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்க வாதம்" என்னுமாபோலே வடிவின் கநத்துக்குத் தக்க படியிறே து:க்கத்தின் கநமிருப்பது. "ஆனையின் துயரம்" என்றூரிறே. ஆனைக்கு வாசகமான சப்தங்கள் பலவுமுண்டாயிருக்க, "கைந்நாகத்திடர்" என்றது—"கைம்மா துன்பம்" என்கிறபடியே துதிக்கையை முழுத்தின ஆபத்தென்று தோற்றுகைக்காக. அதாவது—நெடுங்காலம் வர்ஷாபாவத்தாலே வரண்டு, லோகத்தில் ஒரு பூக்காணக் கிடையாதபடியாகையாலே, "எங்கேயொரு திருப்பள்ளித்தாமம் கிடைக்குமோ" என்று தடுமாறூநிற்க, "மொய்ம்மாம் பூம்பொழிற் பொய்கை" என்கிறபடியே—தூரத்திலே குளிர்ந்த சோலையும் பூத்த பொய்கையுமாய்த் தோற்றக்கண்டு, பெரிய அபிநிவேசத்தோடே ஓடிச்சென்று. "உள்ளே துஷ்டஸத்த்வங்கிடக்கிறது" என்றறியாமல் பொய்கையிலே பிழிந்து பூவை வாரிப்பறித்துக் கரையிலேயேறத் தேடுகிற வளவிலே, முதலை வந்து காலைப்பிடிக்க; "ஒரு நீர்ப்புழு நிமித்தமாக ஈச்வரனை யழைக்கவேணுமா, நாமே தள்ளிப் போகிறோம்" என்று போகப்பார்த்த வளவில்; பிடித்த முதலை ப்ரபலமாகையாலே "கஜ ஆகர்ஷதே தீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே" என்கிறபடியே இங்ஙனே ஆயிரம் தேவஸம்வத்ஸரம் சென்றவளவில்; முதலைக்கு தன்னிலமாகையாலும் அபிமதலா பத்தாலும் "முழுவலி முதலை" என்கிறபடியே பலம் அபிவ்ர்த்தமாய், ஆனைக்கு தன்னில மல்லாமையாலும் அபிமதாலாபத்தாலும் பலம் க்ஷீணமாகையாலே துதிக்கை முழுத்தும் படியாய்த்ததிறே; இப்படியானவாறே தன்னுற்செயலற்று, "மநஸாசிந்தயத்தரிம்" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனையே ரக்ஷகனுக வநுஸந்தித்து, 'நாராயணு ஓஒ மணிவண்ணு நாகணையாய் வாராய்' என்ன; இந்த ஆர்த்தத்வநி செவிப்பட்டவாறே, "அதந்த்ரித

ஸமூபதிப்ரஹிதஹஸ்தம்'' இத்யாதிப்படியே, ''பகவதஸ்த்வராயைநம:'' என்று—அறிவுடையார் ஈடுபடும்படி பெரியத்வரையோடே மடுவின் கரையிலே வந்து, ஆனையை ஒரு கையாலும் முதலையை ஒரு கையாலுமாக எடுத்தணைத்துக்கொண்டு கரையிலேறி, கையில் திருவாழியாலே முதலையின் வாயைப் பிளந்து விடுவித்து, சாத்தியருளின திருப்பரியட்டத் தலையைச் சுருட்டித் திருப்பவளத்திலேவைத்து அதினுடைய புண்வாயை வெதுகொண்டு, நெடுநாள்பட்ட க்லேசமெல்லாம் தீரும்படி திருக்கையாலே குளிர ஸ்பர்சித்துத் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து, அதின் கையில் பூவைத்திருவடிகளிலே யிடுவித்துக்கொண்டு அதினுடைய துக்கத்தைப் போக்கினபடியைச் சொல்லுகிறது—''இடர் கடிந்த'' என்று. **கனலாழிப் படையுடையான்**. ஜ்வலியா நின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவன்.

''இடர்கடிந்த கனலாழிப்படையுடையான்'' என்கையாலே—கையும் திருவாழியுமாய்க்கொண்டுவந்து தோற்றியாய்த்து முதலையை விடுவித்ததும் ஆனையை ரக்ஷித்ததும். ''தொழுங்காதல் களிறளிப்பான்—மழுங்காதவைநுதிய சக்கர நல் வலத்தையாய்—தோன்றினையே'' என்று அறிவுடையார் ஈடுபடும்படியிறே அப்போது வந்து தோன்றின படி. **கருதுங்கோயில்**. பரமபதம் க்ஷீராப்தி தொடக்கமான ஸ்த்தலங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில், ஆச்ரிதரை அநுபவிப்பிக்கைக்கும் ரக்ஷிக்கைக்குமுடலான ஸ்த்தலம் என்று விரும்பி வர்த்திக்கும் கோயில். **தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற**. த்ராவிட பாஷாப்ரதாநமான தென்னாடும், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷாப்ரதாநமான வடநாடும், இருந்ததே குடியாகத் தொழும்படிநின்ற. **திருவரங்கத் திருப்பதியின்மேல்**. திருவரங்கமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தான திருப்பதி விஷயமாக.

மெய்ந்நாவன். மெய்யே சொல்லும் நாவையுடையவன். அஸத்ய மென்பது ஒன்றும் கலசாத நாவையுடையவனென்கை; ''பொய்ம்மொழி யொன்றில்லாத மெய்ம்மை யாளன்'' என்னுமாபோலே. இத்தால்—பகவத்வைபவம் தேசவைபவம் இவற்றின் செய்தவற்றில் ஒன்றிலும் ஒரு பொய்யில்லாமை சொல்லுகிறது. **மெய்யடியான்**. அநந்யப்ரயோஜநனான வடியான். ''அடியான்'' என்று பேரிட்டு ப்ரயோஜநத்துக்கு மடியேற்குமவர்கள் பொய்யடியாரிறே; சேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால் சேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைக்குமதொழிய, ஸ்வாதிசயந்தேடுகை சேராதிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, சேஷிக்கு மங்களத்தை ஆசாஸித்துக்கொண்டு திரியும் ஸ்வபாவராகையாலே, தம்மை மெய்யடியான் என்கிறார். இவையிரண்டும்—தாமருளிச்செய்த வசநங்களை அப்யஸிப்பார்க்கு ஆப்திக் குடலாக வருளிச்செய்தாராய்த்து. **விட்டுசித்தன்**. *அரவத்தமளிப்படியே—ஸர்வேச்வரனைத் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர். **விரித்த தமிழுரைக்கவல்லார்**. விஸ்தரேண ப்ரதிபாதித்த த்ராவிட ரூபமான இத்திருமொழியைச் சொல்ல வல்லவர்கள். **எஞ்ஞான்று** மித்யாதி. எல்லாக் காலத்திலும், எனக்கு சேஷியான ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனுடைய, ஒன்றுக்கொன்றேற்பான திருவடிகளின் கீழே விச்லேஷரஹிதராய், *அடியார்கள் குழாங்களோடே தாங்களிருக்கப்பெறுவர். ... ... (11)

நான்காம்பத்து—பத்தாந்திருமொழி—துப்புடையாரை

(அவ) கீழ் இரண்டு திருமொழியிலே—பெரிய பெருமாளுடைய திவ்ய வைபவத்தையும், பெரிய கோயிலான திருவரங்கத் திருப்பதியினுடைய வைபவத்தையும், பெரிய அபிநிவேசத்தோடே பேசி யநுபவித்து ப்ரீதரானார்; "தன்னடியார்" இத்யாதியில் சொன்னபடியே—புருஷகார பூதையான பிராட்டிதானே சிதகுரைக்கிலும் அவளோடே மறுதலைத்து ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணும் வாத்ஸல்யாதிசய யுக்தராய், "இருளகற்றுமெறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி" இத்யாதிப்படியே—அநந்யப்ரயோஜநராய், திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்களை அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அபுநராவர்த்திலக்ஷணமான பரமபதத்திலே கொடுபோய் *அருள் கொடுத்திட்டு அடிமைகொள்ளும் ஸ்வபாவரான பெரிய பெருமாளுடைய திவ்ய குணத்தை யநுஸந்தித்தவராகையாலே, அவர்க்கும் திருந்தின சேதநரை இங்கு நின்றும் கொடுபோய் அடிமைகொள்ளுகை திருவுள்ளமாகையாலே, "நாம் இனி அங்கேபோய் அடிமைசெய்யவேணும்" என்னும் அபேக்ஷை பிறந்து, அதுக்கு தேஹஸம்பந்தமற்றுப் போகவேண்டும்படியை அநுஸந்தித்து, இந்த ப்ரஸங்கத்திலே சரீர விச்லேஷஸமயத்தில் ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கெல்லாம் யமபடரால் வரும் நலிவை நினைத்து, "அது நமக்கு வாராதொழியும்போது ஸர்வேச்வரனானவனே போக்கித் தந்தருளவேணும்" என்று அத்யவஸித்து, "அது தன்னை ஏற்கவே அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து அர்த்தித்துச் செய்வித்துக்கொள்வோம் என்று ஒருப்பட்டு, சரமதசையில் கர்மாநுகுணமாக யமபடர் வந்து என்னை நலியும்போது, அந்த க்லேசத்தாலே தேவரீருடைய திருவடிகளை ஒருபடியாலும் நினைக்கவும் ஒன்று சொல்லவும் க்ஷமனல்லேன் என்னுமத்தைப்பற்ற அப்போதைக்கு இப்போதே செல்லி வைத்தேன்; ஆனபின்பு, அக்காலத்தில் அவர்கள் என்னை நலியாதபடி தேவரீர் ரக்ஷித்தருளவேணும் என்று பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு விண்ணப்பம் செய்து செல்லுகிறார்—இத்திருமொழியில்.

இது தானிருந்தபடியென்?;—"நகலு பாகவதா யமவிஷயம் கச்சந்தி" என்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலும், வேண்டாமைநமன்றமரென்றமரை வினவப்பெறுவாரலர் என்கிற பகவதுக்தியாலும், "உன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர் கள்ளர்போல்" என்று அபியுக்தர் சொல்லுகையாலும், "பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந்" என்று யமன்றானே சொல்லுகையாலும், பாகவதரானவர்களுக்கு யமவச்யதை வரக்கூடாதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமாயிருக்க, "சரம தசையிலே யமபடர் வந்து நலிவர்கள்" என்று பயப்பட்டுத் திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்து "அத்தசையிலே என்னை ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்று இவர் அர்த்திக்கிறவிது, கீழ்ச்சொன்ன வசநங்களோடு விருத்தமன்றோ வென்னில்; ஆழ்வார்கள் தாங்கள், *மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்று அவனை உள்ளபடியறிந்து அநுபவியா நிற்கச்செய்தே ஒரோ தசைகளிலே வந்தவாறே, அநாதிகாலம் ஸம்ஸரண ஹேதுவாய்க்கொண்டு போந்த கர்ம பலத்தையும், அந்த கர்மாநு குணமாகவே நிர்வஹித்துக்கொண்டு போந்தவனாய் பந்த மோக்ஷாபய நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ஈச்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய பலத்தையு மநுஸந்தித்து, "நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனானவன் இன்னம் நம்மை ஸம்ஸரிப்பிக்கில் செய்வதென்" என்று, மக்கள் தோற்றக்குழி

தோற்றுவிப்பாய் கொல் என்றும், 'இன்னம் ஆற்றங்கரை வாழ்மரம்போலஞ்சுகின்றேன்' என்றும், "வைத்த சிந்தை வாங்குவித்து நீங்குவிக்க நீயின்னம் மெய்த்தன்வல்லை-உய்த்து நின்மயக்கினில் மயக்கலென்னைமாயனே என்றும் அவனைக்குறித்து விண்ணப்பம் செய்யும் ப்ரகாரத்திலே; இவரும், ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், அநாதிகாலம் அவன் திருவடிகளைக் கிட்டாதபடி அகலவடித்த கர்ம பலத்தையும் அநுஸந்தித்து, "ஸ்வதந்த்ரனானவன் நம்முடைய கர்மாநுகுணமாக விட்டு உபேக்ஷித்திருக்குமாகில், முன்புபோலே யமபடரால் வரும் நலிவு நமக்குவரில் செய்வதென்" என்று அஞ்சி, அவன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்து, அத்தசையில் என்னை ரக்ஷித்தருளவேணும் என்று அர்த்திக்கிறார். ஆகையால், இந்த பயமும் ப்ரார்த்தனையும் இவருடைய அதிசங்காமூலமான கலக்கமடியாக வந்த தாகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன வசநங்களோடு விரோதமில்லை. ... ... *

துப்புடையாரையடைவதெல்லாம் சோர்விடத்துத்துணையாவரென்றே
ஒப்பிலேனாகிலும் நின்னடைந்தேன் ஆனைக்குநீயருள்செய்தமையால்*
எய்ப்பென்னைவந்துநலியும்போது அங்கேதுநானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்*
அப்போதைக்கிப்போதேசொல்லிவைத்தேன் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (1)

முதற்பாட்டு. **துப்புடையாரை யடைவது.** துப்பு—ஸாமர்த்த்யம். ரக்ஷண ஸாமர்த்யமுடையாரை ஆச்ரயிப்பது. இது முன்னிலைப் படர்க்கையாய், ஈச்வரன்றன்னையே சொல்லுகிறது. பஹுவசநம்-பூஜாவாசி. ரக்ஷண ஸாமர்த்த்யந்தான் வ்யக்த்யந்தரத்திலே இல்லையிறே; "நஸம்பதாம் ஸமாஹாரே விபதாம்விநிவர்த்தநே—ஸமர்த்தோ த்ருச்யதே கச்சித் தம் விநா புருஷோத்தமம்" "நஹிபாலநஸாமர்த்த்ய ம்ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம்—ஸ்த்திதௌஸ்த்திதம்மஹாத்மாநம் பவத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித்" என்கிறபடியே. **எல்லாம் சோர்விடத்து.** இந்த்ரியங்களுடைய அழிந்து மநஸ்ஸும் அழிந்தவிடத்து. அந்திம தசையைச் சொன்னபடி. **துணையாவரென்றே.** *காஷ்ட்டபாஷாண ஸந்நிபமாய்க் கிடக்கிற தசையில் "அஹம் ஸ்மராமி" என்கிறபடியே துணையாவரென்றே. அது நாம் செய்வது, தங்களுடைய இழவு பேறுகள் நம்மதாம்படியிருக்கும் நம்மோட்டை ஸம்பந்தத்தையறிந்து நம்பக்கலிலே ஸ்மர்த்தா என்கிறபடியே ஸக்ருத்கரண ப்ரபத்தியைப் பண்ணினவர்களுக்கன்றோ, நீர் அவர்களுக்கு ஒப்போவென்ன; **ஒப்பிலேனாகிலும் நின்னடைந்தேன.** அவர்களுக்கு ஸத்ருசனல்லேனாகிலும், என்னுடைய து:க்காதி சயத்தாலே, அந்த து:க்கநிவர்த்திக் குறுப்பாக, எதிர்த்தலையில் யோக்யதை பாராதே ரக்ஷிக்கும் உன்னை சரணமாக அடைந்தேன். நாம் இப்படி யாரை ரக்ஷித்ததுகண்டு நீர் நம்மை யடைந்ததென்ன; **ஆனைக்கு நீயருள் செய்தமையால்.** ஆர்த்தியும் அநந்ய கதித்வமு மொழிய வேறொரு யோக்யதையுமின்றிக்கேயிருக்கிற ஆனைக்கு நீயருள் பண்ணினபடியினாலே. ஆனால் அவ்வானையோபாதி, நீரும் உமக்குத் தளர்த்திவந்தபோது நினையும், அப்போது வந்து ரக்ஷிக்கிறோம் என்ன; **எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போது அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்.** வாத பித்த ச்லேஷ்ம தோஷத்ரயமும் ஒக்க உல்பணித்து நெருக்குகையாலுண்டான இளைப்பானது என்னை வந்து நலியும் காலத்தில், அவ்வவஸ்த்தையில் ஏகதேசமும் நான் உன்னை நினைக்க மாட்டேன். ஆனால் செய்யவடுப்பதென்? என்ன; **அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்.**

அக்காலத்துக்கு உடலாக, கரணகளேபரங்கள் இளைப்பற்றுத் தெளிந்திருக்கிற இப்போதே சொல்லிவைத்தேன். இப்படி நீர் சொல்லிவைத்தால் இத்தை நினைத்திருந்து உம்மை ரக்ஷிக்கவேண்டும் நிர்ப்பந்தமேது நமக்கு என்ன; **அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே.** இப்படி ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ, தேசவிப்ரக்ர்ஷ்டமான க்ஷீராப்தியைப்போலன்றிக்கே, கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்படுக்கையின்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறது. அந்த யோகநித்ரைபோலேயோ இந்த யோகநித்ரை; தாழ்ந்தாரை ரக்ஷிக்கைக்கன்றோ. (1)

சாமிடத்தென்னைக்குறிக்கொள்கண்டாய் சங்கொடுசக்கரமேந்தினனே*
நாமடித்தென்னையனேகதண்டஞ் செய்வதாநிற்பர்நமன்றமர்கள்*
போமிடத்துன்திறத்தெத்தனையும் புகாவண்ணம்நிற்பதோர்மாயைவல்லை*
ஆமிடத்தேயுன்னைச்சொல்லிவைத்தேன் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (2)

இரண்டாம் பாட்டு. **சாமிடத்து.** சரீரவிச்லேஷ ஸமயத்திலே. கீழ் "எல்லாம் சோர்விடம்" என்றத்தை இங்கே ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறார். **என்னை.** தோஷத்ர பௌல்பண்யத்தாலே கலங்கி, உன்னை நினைக்க க்ஷமனன்றிக்கேயிருக்கிற என்னை. **குறிக்கொள் கண்டாய்.** நான் கலங்கிக் கிடந்தேன் என்று நீ உபேக்ஷித்திராதே திருவுள்ளம்பற்றி யருள்கிடாய். அன்றிக்கே, யமபடரால் வந்த நலிவுக்கு அஞ்சி, திருவடிகளிலே இப்போது சரணம் புகுந்த வென்னை, அப்போது திருவுள்ளம்பற்றி யருள்கிடாயென்னவுமாம். **சங்கொடு சக்கர மேந்தினனே.** ஆச்ரித ரக்ஷணத்தில் விளம்பாஸஹத்வத்தாலே அநவரதம் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையும் திருவாழியையும் திருக்கையிலே ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனே. ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவத்தைமாறாடி, அவனுக்குத் தாம் மங்களாசாஸநம் பண்ணும் ஸ்வபாவராய், திவ்யாயுதங்களையும் அழகுக்குடலாக நினைத்து அவற்றுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர், இப்போது, ரக்ஷகனாகவும் திவ்யாயுதங்களை ரக்ஷண பரிகரமாகவும் அநுஸந்திக்கும்படியாய்த்துச் செல்லுகிற பயம். பயஹேதுதன்னை யருளிச்செய்கிறார் **நாமடித்தித்யாதி.** க்ரோதாதிசயத்தாலே நாவை மடித்துக்கொண்டு, என்னை கர்மாநுகுணமாக அநேக தண்டங்களைச் செய்யக்கடவதாக நில்லாநிற்பர் யமபடரானவர்கள். சரீர விச்லேஷ ஸமயத்தில் வேறொருவர்க்குத் தோற்றாமல் இச்சேதநனொருவனுக்குமே தோன்றும்படி இப்படி வந்து புகுந்து நில்லாநிற்பர்களாய்த்து.

போமிடத்து. அவர்கள் இழுத்துக்கொண்டு போமளவில். **உன்திறத் தெத்தனையும் புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயைவல்லை.** இவ்வாத்மாவினுடைய மநஸ்ஸு உன் விஷயத்தில் ஏகதேசமும் உள்புகுராதபடி உன்னைக்கொண்டு மறைய நிற்பதொரு வஞ்சநத்தைவல்லை. **ஆமிடத்தே யுன்னைச் சொல்லிவைத்தேன்.** அனபின்பு, கரணங்கள் என்வசமாய்ச்செல்லலான தசையிலே, "சாமிடத்தென்னைக் குறிக்கொள் கண்டாய்" என்று உன்னைக்குறித்துச் சொல்லிவைத்தேன். **அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே.** இவ்வாத்மாக்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக முற்கோலி வந்து, இவற்றினுடைய ரக்ஷண சிந்தையைப் பண்ணிக்கொண்டு, திருவரங்கத்திருப்பதியிலே திருவரவணையின் மேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறவனே. ... ... (2)

எல்லையில்வாசல்குறுகச்சென்றால் எற்றிநமன்றமர்பற்றும்போது*
நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை நேமியுஞ்சங்கமுமேந்தினனே*
சொல்லலாம்போதேயுன் நாமமெல்லாம் சொல்லினேனென்னைக்குறிக்கொண்டென்றும்*
அல்லல்படாவண்ணங்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (3)

மூன்றாம் பாட்டு. **எல்லையில்.** ஆயுஸ்ஸினுடைய எல்லையானமரண தசையில். **வாசல் குறுகச் சென்றால்.** வாசல்—வழி. யாம்யமார்க்ககதி இனி ஆஸந்நம் என்னுமளவாகச் சென்றால். **எற்றி நமன்றமர் பற்றும்போது.** யமபடரானவர்கள் பிடிப்பதற்கு முன்னே மதிமயங்க எற்றிவந்து பிடிக்கும்போது. பிடித்தல்ல அடிப்பது, அடித்தாய்த்துப் பிடிப்பது. இப்படி யமபடர் வந்து கொடுபோவதாகப் பிடிக்குங் காலத்தில். **நில்லுமினென்ன வுபாயமில்லை.** "நில்லுமின்" என்று அவர்களைத் தகைகைக்குத்தக்க உபாயமொன்றும் என் கையிலில்லை. இத்தால் தம்முடைய ஸர்வோபாய சூந்யதையைச் சொல்லுகிறார். **நேமியும் சங்கமுமேந்தினனே.** விரோதி நிரஸநபரிகரமான திவ்யாயுதங்களை ஸர்வ காலமும் திருக்கையிலே ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனே. இப்படியிருக்கையாலே, *பற்றிலார்பற்ற நின்றானையிருக்கிற தேவரீரையொழிய எனக்கொரு ரக்ஷகரில்லை யென்கை. கீழே—"சங்கொடு சக்கர மேந்தினனே" என்றார்; இங்கே—"நேமியும் சங்கமு மேந்தினனே" என்கிறார். இது வாய்த்து இவர் கைகண்டிருக்குமுபாயம். "எப்போதும் கைகழலாநேமியான்" என்றிறே இவர்களிருப்பது. "நில்லுமினென் னுமுபாயமில்லை" என்பானென், நம்முடைய நாமங்களை எப்போதும் சொல்லா நின்றீரே, அதுதான் உபாயமானாலோவென்ன; அது நான் ஸாதநமாகச் சொன்னேனோ? **சொல்லலாம்போதே யுன்னாமமெல்லாம் சொல்லினேன்.** கரணங்கள் வசவர்த்தியாயிருக்கிறபோதே உன் திருநாமங்களையெல்லாம் ப்ராப்யமாக வநுஸந்தித்த வித்தனையன்றே, மங்களாசாஸந பரனாய் உன்னுடைய ஸம்ருத்தியை ஆசாஸித்துக்கொண்டு திரியும் நான் என்னுடைய ஸம்ருத்திக்கு உறுப்பாக ஏதேனுமொன்று செய்கைக்கு யோக்யதையுண்டோ, நீயறிய உன்னை ரக்ஷகனாக அநுஸந்தித்திருக்கிற விதுதானும் என்னுடைய செயலறுதியாலே இப்போது செய்கிற வித்தனையன்றோ. **என்னைக்குறிக்கொண்டென்றும்.** இப்படியிருக்கும் ஸ்வபாவனான என்னை, ஸர்வ காலமும் திருவுள்ளம்பற்றி. **அல்லல் படாவண்ணம் காக்க வேண்டும்.** என்னுடைய புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியான யமபடரால் வரும் நலிவிலே அகப்பட்டு து:க்கப்படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். **அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே.** இதுக்காகவன்றோ தேவரீர் அணித்தாக வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. ... ... (3)

ஒற்றைவிடையனும்நான்முகனும் உன்னையறியாப்பெருமையோனே*
முற்றவுலகெல்லாம்நீயேயாகி மூன்றெழுத்தாயமுதல்வனேயோ*
அற்றதுவாணாளிவற்கென்றெண்ணி அஞ்சநமன்றமர்பற்றலுற்ற*
அற்றைக்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (4)

நான்காம் பாட்டு. **ஒற்றைவிடையனும்.** "நுண்ணுணர்வின் நீலார் கண்டத்தம்மானும்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்தபோது, அல்லாதாரைப் போலன்றிக்கே, தத்வத்தை யதாவாக தர்சிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்ம ஜ்ஞாநத்தையுடையனான

அத்விதீய ரிஷபவாஹநனும். "ஒற்றைவிடையனும்" என்றது—லோகவ்யாவர்த்தமாகை யாலே அத்விதீயமாய் அவனுக்கு அபிமதமாயிருக்குமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக. இத்தையிறே, அவன் தனக்கு பெருத்தவுடைமையாக நினைத்திருப்பது. நான் முகனும். "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்கிற படியே அவ்யவதாநேந திருநாபீகமலத்திலே பிறந்து, பிதாவான தேவரீர் தம்மாலே கொடுக்கப்பட்ட நாலு வேதங்களையு முடையனாய், 'அமரர்க்குப் பிரியந்து' என்கிறபடியே இவ்வருகுள்ளார்க்கெல்லாம் ஜ்ஞாநப்ரதனுமாயிருக்கு மேற்றத்தையுடைய சதுர்முகனும். டன்னையறியாப் பெருமையோனே. ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வசேஷியாய் ஸர்வசரீரி யாயிருக்கு முன்னை, உள்ளபடி யறியவொண்ணாதிருக்கும் பெருமையையுடையவனே. "யந்நதேவா நமுநயோ நசாஹம் நச சங்கர:—ஜாநந்தி பரமேசஸ்ய தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்" என்று விஷ்ணுவினுடைய பரமமான ஸ்வரூபத்தைத் தானும் ருத்ரனும் மற்று முண்டான தேவர்களும் ரிஷிகளும் அறியார்களென்னுமிடம் ப்ரஹ்மா தானே சொன்னானிறே. "கார் செறிந்த கண்டத்தான் எண் கண்ணான் காணான் அவன் வைத்த பண்டைத் தானத்தின்பதி" என்று—அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற தேசத்தையுமுட்பட அவர்களறிய மாட்டார்களென்றிறே திருமழிசைப்பிரானருளிச்செய்தது.

முற்றவுலகெல்லாம் நீயேயாகி. ஸ்வ வ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் ப்ரகார மாகத் தான் ப்ரகாரியாயிருக்கையாலே, ஒன்றொழியாதபடி ஸகலலோகங்களும் நீயேயாய். "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" "புருஷஏவேதம் ஸர்வம்" என்னக்கடவதிறே. மூன்றெழுத் தாய முதல்வனே. அக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்துக்கு வாச்யனாய்க்கொண்டு ஸர்வகாரணபூதனாயிருக்கிறவனே. "மூன்றெழுத்தாய" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம், வாச்யவாசக பாவஸம்பந்த நிபந்தநம். ப்ரணவந்தான் சப்தப்ராதாந்யத்தாலே ஜீவபரமாய் அர்த்தப்ராதாந்யத்தாலே பகவத்பரமாயிறேயிருப்பது. "ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணு:" என்றும், "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந் மா மநுஸ்மரந்" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ப்ரக்ர்த்யர்த்தமிறே ஸர்வகாரணத்வம். ஓ. இப்படி நீயே நிர்வாஹகன் என்று இருப்பாரிடத்தில் யமபடரால்வரும் நலிவு வரக்கடவதோ! என்று விஷண்ணராகிறார். அற்றது வாழ்நாளிவற்கென்றெண்ணி ஜ்விக்குங் கால மெல்லாம் போகட்டிருந்து இவனுக்கு ஆயுஸ்ஸு அற்றதென்றெண்ணி. அஞ்ச நமன்றமர் பற்றலுற்றவற்றைக்கு. மேல் ஒரு வேதனை செய்வதுக்கு முன்னே பிடிக்கிற பிடியிலே அஞ்சும்படியாக யமபடரானவர்கள் வந்து, பிடிக்கையிலே ஒருப்பட்ட வன்றைக்கு. நீ யென்னைக் காக்கவேண்டும். ஸர்வாதிகனாய் சரணாகதரக்ஷகனான நீ, உனக்குப் பரிந்தன்றியுளேனாகாதபடியிருக்கும் என்னை அவர்கள் கையிலே காட்டிக் கொடாதே ரக்ஷித்தருளவேணும். அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே. ஆச்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ அணித்தாக வந்து கோயிலிலே சாய்ந்தருளிற்று. ... (4)

பையரவினணைப்பாற்கடலுள் பள்ளிகொள்கின்றபரமமூர்த்தீ*
உய்யவுலகுபடைக்கவேண்டி உந்தியில்தோற்றினாய்நான்முகனை*
வையமனிசரைப்பொய்யென்றெண்ணிக் காலனையுமுடனேபடைத்தாய்*
ஐயவினியென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (5)

ஐந்தாம்பாட்டு. **பையரவினணைப் பாற்கடலுள் பள்ளிகொள்கின்ற பரமமூர்த்தி.** திருப்பாற்கடலிலே ஸ்வஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடையனாய், மென்மை குளிர்த்தி நாற்றங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடையனான திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின் மேலே. "உள்ளப் பல்யோகு செய்தி" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரிகளான ஆத்மாக்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக் கீடான பல உபாயங்களையும் திருவுள்ளத்திலே சிந்தித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளாநின்ற பரம சேஷியானவனே. மூர்த்தி சப்தம்—ஐச்வர்யத்துக்கும் விக்ரஹத்துக்கும் வாசகமாகையாலே, இவ்விடத்தில் ஐச்வர்யவாசகமாய்க்கொண்டு சேஷித்வத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் இவை அறியாதிருக்க, தான் அறிந்ததாக இவற்றினுடைய ரக்ஷணோபாயசிந்தை பண்ணுகைக்கடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. இப்படி ஸ்ர்ஷ்டமான ஜகத்துக்கு ரக்ஷணார்த்தமாகவந்து கண்வளர்ந்தருளின வளவன்றிக்கே, ஜகத்துக்கு, தன்னை முதலிலே ஸ்ர்ஷ்டித்தருளின உபகாரந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார். **உய்யவித்யாதி.** கரண களேபர விதுரராய் போகமோக்ஷசூந்யராய் *அசிதவிசேஷிதராய்க் கிடக்கிற ஆத்மாக்கள் கரணகளேபரங்களைப்பெற்று, திருவடிகளை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்குறுப்பாக லோகத்தை ஸ்ர்ஷ்டிக்கையிலே விருப்பத்தை யுடையனாய், வ்யஷ்டி ஸ்ர்ஷ்டிக்கு கர்த்தாவான சதுர்முகனைத் திருநாபீகமலத்திலே தோற்றுவித்தவனே.

வையமித்யாதி. ஜகத்ஸ்ர்ஷ்டி பண்ணுகிறபோதே, "பூமியிலுண்டான மனுஷ்யர் நம்முடைய ஆஜ்ஞாரூபமான சாஸ்த்ரமர்யாதையில் நிற்பார்சிலரல்லர், க்ர்த்ரிமமாய் விபரீதப்ரவர்த்தராமவர்கள்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, அப்படி அதிப்ரவர்த்தரான தசையில் அதுக்கீடாக சிக்ஷித்தாகிலும் ரக்ஷிக்கவேணும்" என்று காலனையுமுடனே ஸ்ர்ஷ்டித்தவனே. "பொய்யர்" என்கிறவித்தை, "பொய்" என்று குறைத்துக் கிடக்கிறது. **ஐய.** ஐயனே!;—பரமபந்துவானவனே. இத்தால்—ரக்ஷிக்கைக்கீடான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. **இனியென்னைக் காக்கவேண்டும்.** அந்த வையத்திலுள்ளார் படியன்றிக்கே, உன்னுடைய அங்கீகார விசேஷத்தாலே வ்யாவ்ர்த்தனாய் உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணியன்றி தரியாதபடியான பின்பு, இப்படியிருக்கிற, என்னுடைய புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியான யமபடரால்வரும் நலிவில் அந்வயமில்லாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். **அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே.** ஜகத்ஸ்ர்ஷ்டியைப் பண்ணி, ஸ்ர்ஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே கண் வளர்ந்தருளின வளவன்றிக்கே, இங்கு வந்து சாய்ந்தருளிற்று—அநந்யகதிகளாய் ஆர்த்தராய்த் திருவடிகளிலே வந்து விழுந்தாரை ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ. ... (5)

> தண்ணனவில்லைநமன்றமர்கள் சாலக்கொடுமைகள்செய்யாநிற்பர்*
> மண்ணொடுநீருமெரியுங்காலும் மற்றுமாகாசமுமாகிநின்றாய்*
> என்னலாப்போதேயுன்நாமமெல்லாம் எண்ணினேனென்னைக்குறிக்கொண்டென்றும்*
> அண்ணலேநீயென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (6)

ஆறும் பாட்டு. **தண்ணனவில்லை.** மெத்தனவில்லை. உக்தி வ்ர்த்திகளெல்லாம் கடினமாயாய்த்திருப்பது. "கடுஞ்சொலார் கடியார்" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, தண்ணனவாவது—தணிதலாய், அது இல்லையென்கையாலே—நலிகையில் ஒவுதலில்

லாமையைச் சொல்லுகிறது. ஒருகால்விட்டுப் பற்றுவதில்லையென்கை. **நமன்றமர்கள்.** ப்ரதாநனான யமன்றானாகில் கண்குழிவுகண்டவாறே ஒருக்காலாக விட்டிருக்கவுங்கூடும்; இவர்கள் அவனுடைய படராகையாலே "அவன் சொன்னதில் ஒன்றும் தப்பாதே செய்யவேணும்" என்னும் நினைவாலே கண்பாராதே க்ரூரமாக நலியாநிற்பர்களாய்து. **சாலக்கொடுமைகள் செய்யாநிற்பர்.** மிகவும் கொடிதான தண்டனைகள் பண்ணாநிற்பர்கள். அதாவது—இந்த தேஹவிச்லேஷத்துக்குமுன்னே, சிவந்த மயிரும் எரிந்த விழியும் பொறிபறக்கிற முகமும் நாமடிக்கொண்ட உதடுமான உக்ரவேஷத்தோடே, *சேவதக்குவாரைப்போலே, கையும் சூலமும் பாசமும் முதலானவற்றோடே வந்துநிற்கும் நிலை தன்னாலே வயிறு எரிகொளுந்தும்படி பண்ணுகையும், "நமன்றமர் பாசம்விட்டால் அலைப்பூணுண்ணும்" என்னும்படி இந்த சரீரந்தன்னை விடுவிக்கிறஸமயத்தில் அலைச்சல்படுகையும், பின்பு யாதநாசரீரத்திலே புகுரச்சொல்லி மோதுகையும், 'பின்னும் வன்கயிற்றால் காலிலேகட்டித் தியங்கவடித்து, தலைபின்னும் கால்முன்னுமாக யாம்யமார்க்கத்தாலேயிழுத்துக்கொண்டு போகையும், நாய்களையேவித்துடைவழி கவருவிக்கையும், சூலத்தாலே பாய்கையும், முதலாகச்செய்யுங் கொடுமைகளுக்கு ஒரு முடிவில்லையிறே. "செய்யாநிற்பர்" என்கிற வர்த்தமாநத்தாலே உத்தரோத்தரம் செய்யும் கொடுமைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறது.

மண்ணித்யாதி. பூமியோடே ஜலமும் அக்நியும் வாயுவும் ஆகாசமுமாகிற ஜகத்காரணமான பூதபஞ்சகமுமாய், மற்றும் கார்யரூபமான ஜகத்துத்தானும் "நீ" என்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி உனக்கு ப்ரகாரமாக இவற்றுக்கு ப்ரகாரியாய்க்கொண்டு நின்றவனே. இத்தால் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வப்ரகாரியாயிருக்கையாலே உனக்கு விதேயமல்லாததொன்று இல்லையிறே. ஆனபின்பு இந்த யமபடரால்வரும் நலிவை நீயே மாற்றவேணும். **எண்ணலாம்போதே யுன்னாமமெல்லா மெண்ணினேன்.** இத்தால் தம்முடைய ப்ராப்யநிஷ்டையைச் சொல்லுகிறார். கரணங்கள் விதேயமாய் அநுஸந்திக்கலானபோதே, உன்னுடைய திருநாமமெல்லாம் எனக்கு தாரகமாகவும் போக்யமாகவும் அநுஸந்தித்தேன். நாராயணசப்தத்துக்குள்ளே ஸகல நாமங்களும் மந்தர்ப்பூதமாகையாலே, அதொன்றையும் சொல்லவே எல்லா நாமங்களையும் சொன்னாராவரிறே. இவர் தாம் அதொழிய வேறொன்றறியாரிறே. "நன்மை தீமைகளொன்று மறியேன் நாரணனென்னு மித்தனையல்லால்" என்றும், 'ஓவாதே நமோநாரணா வென்பன்' என்றுமிறே இவரிருப்பது. மங்களாசாஸநத்துக்கும் இதுதானேயிறே இவர்க்கு வாசகம். "நமோநாராயணாயவென்று - பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து பல்லாண்டு—ஏத்துவர்" என்றாரிறே. ஆகையால். இத்திருநாமமொழிய ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டார். "உண்ணா நாள் பசியாவதொன்றில்லை—நமோநாரணாவென்றெண்ணா நாள்—எனக்கு—பட்டினி நாள்" என்னுமவரிறே. ஆக இப்படி உன்னாமமெல்லா மெண்ணினேன்.

என்னைக் குறிக்கொண்டு. இப்படி உன் திருநாமத்தைச் சொல்லி உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணாதபோது க்ஷணகாலமும் தரிக்கமாட்டாதவென்னைத் திருவுள்ளம்பற்றி. **என்றும்.** ஸர்வகாலத்திலும். இந்நிலைதான் இவர்க்கு காதாசித்கமன்றே. **அண்ணலே.** ஸர்வஸ்வாமியானவனே. இத்தலையிழவுபேறுகள் உன்னதாம்படியன்றோ

குடற்றுடக்கிருப்பது. **நீ என்னைக் காக்கவேண்டும்.** இப்படியிருந்துள்ள நீ, கீழ்ச் சொன்ன புருஷார்த்தநிஷ்ட்டையை யுடையேனான வென்னை, இப்புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியாக யமபடரால் வரும் நலிவில் அகப்படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். **அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே.** இதுதான் நான் இன்று விண்ணப்பம் செய்யவேணுமோ, இதுக்கு முற்கோலிவந்தன்றோ தேவரீரிங்கே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. ... (6)

செஞ்சொல்மறைப்பொருளாகிநின்ற தேவர்கள்நாயகனேயெம்மானே*
எஞ்சலிலென்னுடையின்னமுதே யேழுலகுமுடையாயென்னப்பா*
வஞ்சவுருவின்நமன்றமர்கள் வலிந்துநலிந்தென்னைப்பற்றும்போது*
அஞ்சலமென்றென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (7)

ஏழாம்பாட்டு. **செஞ்சொல் மறைப் பொருளாகிநின்ற.** செவ்விய சொல்லை யுடைத்தான வேதத்தினுடைய அர்த்தபூதனாய்நின்ற. சொல்லுக்குச் செவ்வையாவது—யதாபூதவாதித்வம். நாஸ்திகராயிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்தத்தை மறைக்கையாலே, இத்தை "மறை" என்கிறது. இதுதான் பூர்வபாகமென்றும் உத்தரபாகமென்றும் இரண்டுகூறாய், அதில் பூர்வபாகம் கர்மப்ரதிபாதகமாய், உத்தரபாகம் ப்ரஹ்ம ப்ரதிபாதகமாயிருந்ததே யாகிலும், ஆராதந ஸ்வரூபத்தையும் ஆராத்யஸ்வரூபத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே, "வேதைச்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய:" என்கிறபடியே எல்லா வேதங்களுக்கும் இவனே ப்ரதிபாத்யன் என்னத்தட்டில்லையிறே. "ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி" என்னக்கடவதிறே. பூர்வபாகத்தில், இவனை ஸத்வாரகமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கும்; அத்தைப்பற்றவிறே "ச்ருதிசிரஸி விதீப்தே" என்றருளிச்செய்தது. **தேவர்கள்நாயகனே.** "யத்ர பூர்வேஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:" என்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாவது—அஹ்ர்த ஸஹஜ தாஸ்யராகையாலே தன்னுடைய அநுபவ கைங்கர்யங்களையொழிய அரைக்ஷணமும் செல்லாதபடியாய், *அஸ்த்தாநே பயசங்கிகளாய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநபரராய்ப் போருகிறவர்களுடைய ப்ரக்ர்தியறிந்து விநியோகங்கொண்டு போருகை. **எம்மானே.** அவர்களைப்போலே என்னையும் உன் திருவடிகளுக்குப் பரிவனாக்கி அடிமைகொண்டு போருகிறவனே. **எஞ்சலி லென்னுடை யின்னமுதே.** ப்ராக்ர்தமான அம்ர்தத்தில் வ்யாவ்ர்த்தி. எஞ்சல்—சுருங்கல், "இல்" என்பது இல்லாமை. அதாவது—தேசகாலங்களால் வரும் ஸங்கோசரஹிதமாயிருக்கை. அது எல்லா தேசத்திலு மின்றிக்கே எல்லாக் காலத்திலும் புஜிக்கவொண்ணாதபடியா யிருக்குமிறே. "என்னுடையமுது" என்கையாலே—புஜித்தார்க்கு, உடம்பைப் பூண் கட்டுமது போலன்றிக்கே. உயிரைப் பூண்கட்டுமதாயிருக்கை. "இன்னமுது" என் கையாலே—புஜித்தார்க்கு, த்ர்ப்தியைப் பிறப்பிக்குமதுபோலன்றிக்கே, "அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்கிறபடியே-புஜிக்கபுஜிக்க மேன்மேலன த்ர்ஷ்ணையை விளைக்குமதாயிருக்கை. கீழ்ச்சொன்ன நித்யஸூரிகளும், "அப்பால் முதலாய் நின்ற அளப்பரியவாரமுது" என்று—இவ்வம்ர்தத்தையிறே புஜிப்பது. அவ்வம்ர்தந்தான் "அரங்கமேய வந்தணன்" என்னும்படி ஆஸந்நமாய்த்தே இவர்க்கு. **எழுலகுமுடையாய்.** இத்தால்—லீலாவிபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறது. "பதிம் விச்வஸ்ய." என்கிறபடியே-ஸமஸ்த லோகங்களுக்கும் கடவனான ஸ்வாமியானவனே. **என்னப்பா.** இங்கும் ஒரு

கூறுண்டே இவர்க்கு. ஆந்தராளிகராகையாலே இரண்டிடத்திலு மந்வய முண்டிறே. *பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்குகையாலே எனக்கு ஸத்தாகாரணமானவனே. **வஞ்சவுருவின் நமன்றமர்கள்.** தங்கள் வரவு ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி ரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு வரும் யமபடரானவர்கள். **வலிந்து நலிந்தென்னைப் பற்றும்போது.** பலாத்கரித்துப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து என்னைப் பிடிக்கும்போது. **அஞ்சலமென்றென்னைக் காக்கவேண்டும்.** 'அஞ்சாதேகொள்' என்று உன் திருமிடற்றோசை கேட்கும்படி யருளிச்செய்து, கீழ்ச்சொன்னபடியே உன்னை யநுபவித்து உன்னை மங்களாசாஸநம் பண்ணுதபோது தரிக்கமாட்டாத வென்னை, இப்புருஷார்த்தத்தைக் கலக்கும் யமபடரால்வரும் பாதையில் அந்வயியாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். **அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே.** இப்படி ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு விபூதியிலும் வ்யாவ்ர்த்தமாய்க்கொண்டு த்ர்தீயவிபூதியான திருவரங்கத் திருப்பதியிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. ... ... (7)

நானேதுமுன்மாயமொன்றறியேன் நமன்றமர்பற்றிநலிந்திட்டு* இந்த
ஊனேபுகேயென்றுமோதும்போது அங்குன்னைநானென்றுநினைக்கமாட்டேன்*
வானேய்வானவர்தங்களீசா மதுரைப்பிறந்தமாமாயனே* என்
ஆனாய்நீயென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (8)

எட்டாம்பாட்டு. **நானித்யாதி.** அதீதாநாகதங்களில் ஒன்றுமறியாத நான் ஸர்வசக்தியான உன்னுடைய மாயைகளில் ஏதேனுமொன்று மறியேன். இப்போது இவர் "உன்மாயம்" என்கிறது, "போமிடத்துன் திறத்தெத்தனையும் புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயைவல்லை" என்று சொன்னதுபோலேயிருக்குமவற்றையிறே. அதாவது—கர்மாநுகுணமாக இச்சேதநர் விஷயத்தில் அவன் பண்ணிவைக்கும் வஞ்சநங்கள் அநேகங்களிறே; அவையெல்லாம் அவன்றானறியு மத்தனையொழிய, எதிர்த்தலைக்குத் தெரியாதபடியிறேயிருப்பது; அத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார். **நமன்றமர்பற்றி நலிந்திட்டு.** கர்மங்களைப் பத்தும்பத்தாகக் கணக்கிட்டு நலியக்கடவ யமபடரானவர்கள், வந்து பிடிக்கிறபோதே எல்லாது:க்கங்களும் விளையும்படி வந்து பிடித்து, வாசாமகோசரமாம்படி, இந்த சரீரத்தோடே நலியத்தக்கதெல்லாம் நலிந்து. **இந்தவூனேபுகேயென்று மோதும்போது.** அநந்தரம் யாதநாசரீரத்தைக்காட்டி "இந்த சரீரத்திலேபுகு" என்பர்களாய்த்து. "இந்தவூன்" என்று—விட்ட சரீரத்திற்காட்டில் ப்ரவேசிக்கிற சரீரத்தினுடைய கொடுமையைச் சொல்லுகிறது. அதாவது—ச்சேதநபேதநாதிகளிலும் விடக்கடவதன்றிக்கே அத்யந்தது:க்காவஹமாயிருக்குமிறே; அத்தைப்பற்றவிறே யாதநாசரீரம் என்று பேராய்த்து. "யாதநா தீவ்ரவேதநா" என்னக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிற சரீரத்தைக்காட்டி இதிலேபுகு என்றால், இவன் வெருவிப் பிற்காலியா நிற்குமிறே. இதிலேபுகு என்று கண்பாராதே மோதாநிற்பர்களாய்த்து. அதிலே ப்ரவேசிப்பிக்க வேணுமேயவர்களுக்கு, மேலுண்டான து:க்கங்களையெல்லாம் இவனை யநுபவிப்பிக்க, இப்படி இதிலேபுகு என்று அவர்கள் மோதுங்காலத்தில். **அங்குன்னை நானென்றும் நினைக்கமாட்டேன்.** அவ்விடத்தில், ஆபத்விமோசகனான உன்னை நான் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனாக நினைக்கமாட்டேன். "அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்" என்று

பாடமானபோது—அவ்விடத்தில் ஏகதேசமும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேனென்று பொருளாகக்கடவது. அவர்கள் நலிகிறநலிவிலே அகப்பட்டு மநஸ்ஸு கலங்குகிற தசையிலே தேவரீரை நினைக்கப்போமோ. வானேய்வானவர் தங்களீசா. பரமபதத்திலே பொருந்தி வர்த்திக்கிற நித்யமுக்தர்க்கு, ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமைகொள்ளும் நியந்தாவானவனே. ஏய்கை—பொருந்துகை. மதுரைப்பிறந்தமாமாயனே. அப்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்துவைத்து இங்குள்ளாரை ஆட்கொள்ளுகைக்காக ஸ்ரீமதுரையிலே இதரஸஜாதீயனாய் வந்தவதரித்த ஆச்சர்யபூதனே. அங்கு நியந்தாவாய் நின்று ஆட்கொள்ளும்; இங்கு நியாம்யனாயிருந்து ஆட்கொள்ளும். "ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய ஆயர்தம்கோ" என்றாரிறே. என்னுனுய். தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான பலத்தால் வந்த பெருமதிப்பைப் பாராதே, அல்பபலவிசிஷ்டனான பாகன்கையிலே வசீக்ர்தமான மத்தகஜம்போலே, மங்களாசாஸநபரனான வெனக்கு வசீக்ர்தனானவனே. நீ யென்னைக் காக்கவேண்டும். ஸர்வரக்ஷகனான நீ, உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணும்போது க்ஷணகாலமும் தரிக்கமாட்டாத வென்னை, இதுக்கு விக்நமாக யமபடர்பண்ணும் நலிவால்வந்த கலக்கத்தில் அந்வயியாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே. பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக் கிடக்குமாபோலே, பரமபதாதிகளைவிட்டு கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந் தருளுகிறது, அபிமாநாந்தர்ப் பூதரானவர்களை அழிவற நோக்குகைக்காகவன்றே. ... ... (8)

குன்றெடுத்தாநிரைகாத்தவாயா கோநிரைமேய்த்தவனேயெம்மானே*
அன்றுமுதலின்றறுதியா ஆதியஞ்சோதிமறந்தறியேன்*
நன்றுங்கொடியநமன்றமர்கள் நலிந்துவலிந்தென்னைப்பற்றும்போது*
அன்றங்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (9)

ஒன்பதாம்பாட்டு. குன்றித்யாதி. இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே கல்வர்ஷத்தை வர்ஷித்தபோது, நின்றதொருமலையைக் குடையாகவெடுத்து, அந்த வர்ஷாபத்தில் $ஈடுபடாதபடி பசுநிரையை ரக்ஷித்த ஆயனானவனே. இதுதான், கோபகோபீஜநங்களை ரக்ஷித்ததுக்கு முபலக்ஷணம். ஆனால் அவர்கள் தன்னைச் சொல்லாதே, "ஆநிரைகாத்த ஆயா" என்று இத்தைச்சொல்லுவா னென்னென்னில்; எல்லாவற்றிலும் ப்ரதாந ரக்ஷ்ய வர்க்கம் இவையேயாகத் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கையாலே. ஆயா. *ஆயனாயன்றுகுன்ற மொன்றெடுத்தான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானிறே. கோநிரைமேய்த்தவனே. ஆபத்தசையில் ரக்ஷித்தவளவன்றிக்கே, அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டுக்கீடாக அல்லாத இடையரோபாதி கையிலே கோலெடுத்துப் பசுநிரைமேய்த்தவனே. "திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி" என்று பரமபதத்திலிருப்பிலுங்காட்டில் பசுநிரைமேய்க்க உகந்திறேயவதரித்தது. எம்மானே. இந்த குணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை எழுதிக்கொண்டவனே. அம்மானே என்று பாடமாகில், ஸர்வஸ்வாமியானவனே என்று பொருளாகக்கடாவது. அப்போது, கீழ்ச்சொன்ன ரக்ஷணத்துக்கடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. அன்றுமுதல். *கருவரங்கத்துள் கிடந்தவன்றுமுதலென்னுதல்; திருப்பல்லாண்டுபாட நீவிஷயீகரித்த வன்றுமுதலென்னுதல். இன்றறுதியா. இன்றளவாக. ஆதியஞ்சோதி மறந்தறியேன். ஸர்வகாரணமாய் விலக்ஷணதேஜோரூபமான உன்னுடைய விக்ரஹத்தை மறந்தறியே

$ ஈடுபடாதபடி – துவளாதபடி.

னென்னுதல்; ஸர்வகாரணபூதனுன உன்னுடைய, விலக்ஷணமான தேஜஸ்ஸையுடைய விக்ரஹத்தை மறந்தறியேனென்னுதல். **நன்றுங்கொடிய நமன்றமர்கள்.** மிகவும் கொடிய யமபடரானவர்கள். "நன்றும்" என்றது – மிகவும் என்றபடி. **நலிந்துவலிந் தென்னைப் பற்றும்போது.** நலிந்துகொண்டு பலாத்கரித்து என்னைப் பிடிக்கும்போது. **அன்றங்குநீ என்னைக் காக்கவேண்டும்.** அவர்கள் நலியுங்காலத்திலே, அவ்விடத்திலே சேஷியாய் ரக்ஷகனுன நீ; உன்பக்கல் விஸ்ம்ர்தியின்றிக்கே, மங்களாசாஸநபரனுய்க் கொண்டு போருமென்னை, இப்புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியானவர்கள் நலிவில் அகப் படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். **அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே** "அரவணைமேல் பேராயற்காட்பட்டார்பேர்—நமன்றமராலாராயப்பட்டறியார்" என்னும்படி நமன்றம ரென்றமரை வினவப்பெறுவாரலர் என்று அபிமாநித்து நோக்கிக்கொண்டுபோரும் தேவரீருடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு இதுதான் வருகைக்கு ப்ரஸங்க முண்டோ. என்னுடைய அதிசங்காமூலமான கலக்கத்தால்வந்த பயத்தாலே அடியேன் விண்ணப்பம்செய்த வித்தனையன்றே. ... ... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்ருர்க்கு பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறுர்.

மாயவனைமதுசூதனனை மாதவனைமறையோர்களேத்தும்*
ஆயர்களேற்றினையச்சுதனை அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானை*
வேயர்புகழ்வில்லிபுத்தூர்மன் விட்டுசித்தன்சொன்னமாலைபத்தும்*
தூயமனத்தனராகிவல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளர்தாமே. (10)

மாயவனை. ஆச்சர்யரூபகுண சேஷ்டிதங்களையுடையவனை. இத்தால் விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களாலும், ஆத்மகுணமான வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதிகளாலும் ஆச்ரிதரக்ஷணுர்த்தமான மநோஹாரி சேஷ்டிதங்களாலும் அநுபவிதாக்களான ப்ரேமயுக்தர்க்கு அநவரதமங்களாசாஸநம் பண்ணவேண்டும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனென்கை. **மதுசூதனனை.** அநுபவிப்பார்க்கு வரும் விரோதிகளை, மதுவை நிரஸித்தாற்போலே நிரஸித்துக்கொடுக்குமவனை. இத்தால் அநுபவவிரோதியான யமவச்யதைக்கு அஞ்சவேண்டாதபடியான விஷயமென்கை. "பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந்" என்று யமன்ருனும் நடுங்கும்படியான விஷயமிறே. **மாதவனை.** ஆச்ரிதரானவர்களுக்கு உபாயதசையில் புருஷகாரபூதையாய், உபேயதசையில் ப்ராப்ய பூதையாயிருக்கும் பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனுனவனை. இத்தால் அச்சேர்த்திக்கு என்வருகிறதோ! என்று ஸர்வகாலமும் "வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு" என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணவேண்டும்படி யிருக்குமவனென்கை.

மறையோர்களேத்து மாயர்களேற்றினை. அபௌருஷேயமாய் நித்ய நிர்த் தோஷமாய் பகவத்வைபவயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள வேதத்தினுடைய தாத்பர்யத்தை யறிந்திருக்குமவர்கள், பரத்வத்திலுங் காட்டில் நீர்மையிலேயீடுபட்டு அநவரதம் ஸ்துதிக்கும்படி ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனுய்க்கொண்டு, கோபர்க்கெல்லாம் தலைவனுகையால்வந்த மேனுணிப்பை யுடையவனை. மேன்மைக்கு "அமரரேறு"

என்னுமாபோலேயிறே, நீர்மைக்கு "ஆயர்களேறு" என்கிறவிது. பெரிய பெருமாளை க்ர்ஷ்ணாவதாரமாகவிறே நம் பூர்வாசார்யர்கள் அநுஸந்திப்பது. *கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன் என்னுள்ளங் கவர்ந்தானை* என்றாரிறே திருப்பாணாழ்வார். திருப்பவளத்தை மோந்து பார்த்தால் இப்போதும் வெண்ணெய் மணக்கு மாய்த்து. "கூர்மவ்யாக்ரீநகபரிமிளத்பஞ்சஹேதி யசோதாநத்தா மௌக்த்யா பரணமதிகம் நஸ்ஸமாதிம் திநோதி" என்று—"யசோதைப்பிராட்டி பிள்ளைப்பணியாகச் சாத்தின திருவாபரணம் இப்போதும் பெரிய பெருமாள் திருக்கழுத்திலே கிடக்கிறது" என்று கண்டநுபவித்தாரிறே பட்டர். ஆகையால் இவ்விடத்தில் "மறையோர்கள்" என்கிறது—திருப்பாணாழ்வார், பட்டர் போல்வாரானவர்களை. **அச்சுதனை.** ஆச்ரிதரை ஒருகாலும் நழுவவிடாதவனை. "பச்சைமாமலைபோல்மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கணச்சுதா" என்றாரிறே தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார். "அச்சுதா" என்ற வநந்தரம், "ஆயர்தங்கொழுந்தே" என்று மருளிச்செய்தாரிறே. **அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானை.** உகந்தருளின நிலங்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாய், பெரியபிராட்டியார்க்கு ந்ர்த்த ஸ்த்தாநமாகையாலே "ரங்கம்" என்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற கோயிலிலே, மென்மை குளிர்த்தி நாற்றங்களை ப்ரக்ர்தியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே, கீழ்ச்சொன்ன குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி பள்ளிகொண்டருளு கிறவனை. **வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர்மன் விட்டுசித்தன்.** தாம் திருவவதரித்த குடியிலுள்ளாரெல்லாரும், தம்முடைய வைபவத்தைச்சொல்லிப் புகழும்படியாயிருப் பாராய், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய், ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேச்வரனை, *அரவத்தமளிப்படியே தந்திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, *உறகலுறகல்படியே மங்களாசாஸநம் பண்ணும் பெரியாழ்வார். **சொன்னமாலைபத்தும்.** அநுபவத்துக்கும் மங்களாசாஸநத்துக்கும் விரோதியானவற்றைப் போக்கிக் கொள்ளுகைக்காக அருளிச் செய்த சப்தஸந்தர்ப்ப ரூபமான இப்பத்துப் பாட்டையும். **தூயமனத்தனராகிவல்லார்:** ப்ராப்யாந்தரத்திலும் ப்ராபகாந்தரத்திலும் அந்வயமில்லாமையாலே நிர்த்தோஷாந்த: கரணராய், இவரபிமாநத்திலே யொதுங்கி அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். **தூமணிவண்ணனுக் காளர்தாமே.** பழிப்பற்ற நீலமணிபோலேயிருக்கிற வடிவழகை யுடையவனுக்கு, "மணிவண்ணாவுன் சேவடிசெவ்விதிருக்காப்பு" என்று ஸர்வகாலமும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்கள் தாங்களாவார். இங்கிருந்த நாளும் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, சரீராவஸாநத்தில் பரமபதத்திலேபோய் நித்யஸூரிகள் திரளிலே புகுந்து "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டு" என்கிறபடியே அங்கே யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பை யநுபவித்து, காலதத்வ முள்ளதனையும் மங்களாசஸநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கப் பெறுவரென்கை. 10

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி வியாக்கியானத்தில் நான்காம்பத்து முற்றிற்று.

21-X-90

ஐந்தாம்பத்து—முதல்திருமொழி—வாக்குத்தூய்மை

கீழில் திருமொழியிலே—'சொல்லலாம்போதே யுன்னாமமெல்லாம் சொல்லினேன்' என்று திருநாமத்தின் போக்யதையை யநுபவித்து, "இத்தை அநாதிகாலம் இழக்கைக்கடியென்" என்று நிரூபித்தவாறே, அதுக்குஹேது, "இதரவிஷயங்களிலே 'ஆவியே யமுதே' என்று திரிகையாலேயிழந்தது" என்று வெறுத்து, இப்போது "ஆவியையரங்க மாலை" என்றும், "ஆவியேயமுதே யென்றனுருயிரனைய வெந்தாய்" என்றும், தப்பைப் பொறுத்தருளவேணும் என்று, பெரிய பெருமாள் போக்யதையிலே தம்முடைய கரண த்ரயமும் மேல்விழுகிறபடியைச் சொல்லுகிறது. ... ...

வாக்குத்தூய்மையிலாமையினாலே மாதவாவுன்னைவாய்க்கொள்ளமாட்டேன்*
நாக்குநின்னையல்லாலறியாது நானதஞ்சுவனென்வசமன்று*
மூர்க்குப்பேசுகின்றானிவனென்று முனிவாயேலுமென்நாவினுக்காற்றேன்*
காக்கைவாயிலுங்கட்டுரைகொள்வர் காரணாகருளக்கொடியானே. (1)

முதற்பாட்டு. **வாக்கித்யாதி.** வாக்குக்கு அசுத்தியாவது—பகவத்ஸந்நிதியிலே அஸத்யம் சொல்லுகையும், ப்ரயோஜநத்தைக் ‡கணிசிக்கையும், பரஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையும். "பாவியேன் பிழைத்தவாறு", **வாக்கு** சொலவு. **மாதவாவுன்னை வாய்க்கொள்ளமாட்டேன்.** திருநாமம் சொல்லுகைக்கு முடிந்தவதிகாரிகள் பிராட்டியும் நித்யஸூரிகளுமிறே. ["பரதனுந்தம்பி" இத்யாதி.] உன்போக்யதைக்குத்தோற்று பெரிய பிராட்டியார் தொடக்கமானார் சொல்லும் பாசுரத்தை, இதர விஷயங்களின் போக்யதைக்குத்தோற்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணின நாக்காலே சொல்லமாட்டேன். "மாட்டீராகில் தவிரும்" என்ன; **நாக்குநின்னையல்லாலறியாது.** ரஸமறிந்தநாக்கு. *ஸர்வரஸனை நின்னையல்லாலறியாது. "அத்தால் வரும் குற்றமும் உம்மதன்றோ" என்ன: அது விஷய தோஷம். அகலகில்லேன் என்றது மார்விின் குற்றமானாற்போலே. "ஆனால் நீரும் நாக்கோடே கூடிச்சொல்லும்" என்ன, **நானதஞ்சுவன்.** நாக்கின்தோஷத்தை யநுஸந்தித்து நான் அஞ்சாநின்றேன். அது ரஸஜ்ஞமாகையாலே மேல்விழாநின்றது, கரணமான உம்முடைய வசமாக்கிறைலோவென்ன: **அது என்வசமன்று.** உன்வசம். "நாக்கு நின்னையல்லாலறியாது" என்பது, "நானதஞ்சுவன்" என்பதாகாநின்றீர், இது மூர்க்கர் சொல்லும் பாசுரமாயிராநின்றதீ! என்ன: **மூர்க்குப்பேசுகின்றானிவனென்று முனிவாயேலும்.** என்பாசுரத்தைப் பார்த்தால் மூர்க்கர்சொல்லும் பாசுரம்போலே, தோற்றி, முனிகைக்கு யோக்யதையுண்டு; ஆகிலும் **என்னாவினுக்காற்றேன்.** உன்முனிவுக்கு ஆற்றலாம், என்னாவுக்கு ஆற்றப்போகாது. ஆனால் அது நமக்கு அவத்யமாகாதோவென்ன: **காக்கைவாயிலும் கட்டுரைகொள்வர்.** அறிவுடையார், குற்றமாகாதவளவன்றிக்கே குணமாகவும் கொள்ளுவர்கள். அது ஓரிடத்தேயிருந்து கனக்க வேண்டினது பிதற்றிப் போகவும், அத்தை அறிவுடையார், "நமக்கு நன்மை சொல்லுகிறது" என்று கொள்ளுவர்களிறே. **கட்டுரை**-நற்சொல்லு. அப்படியே நான்வேண்டிற்றுச் சொன்னத்தையும் குணமாக்கிக்கொள்ளவேணுமென்ன: "நான் கைக்கொள்ளவேண்டுகிறதென்"

‡ இனிமேல்தொடங்கிப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்.

என்ன; நீ ஸாபேக்ஷனுகையாலே யென்கிறார். மேல்-**காரணா கருளக்கொடியானே.** ஜகத்தையுண்டாக்கிற்று அவர்கள் பக்கலிலே ஒருகார்யங் கொள்ளுகைக்கிறே. [“விசித்ராதேஹஸம்பத்தி:” “வாழ்த்துவார்பலராக” இத்யாதி.] ரக்ஷகத்வத்துக்குக் கொடிகட்டியன்றோ கிடக்கிறதென்கிறார் - **காரணாகருளக்கொடியானே.** உடையவனுகையாலே எல்லாம் பொறுக்கவேணும். ... ... (1)

சழக்குநாக்கொடுபுன்கவிசொன்னேன் சங்குசக்கரமேந்துகையானே*
பிழைப்பாகிலும்தம்மடியார்சொல்பொறுப்பது பெரியோர்கடனன்றே*
விழிக்குங்கண்ணிலேன் நின்கண்மற்றல்லால் வேறொருவரோடென்மனம்பற்றாது*
உழைக்கோர்புள்ளிமிகையன்றுகண்டாய் ஊழியேழுலகுண்டுமிழ்ந்தானே. (2)

இரண்டாம் பாட்டு. **சழக்கு.** பொல்லாங்கு. நாக்குக்கு தோஷமாவது— ஸ்வோத்கர்ஷம் சொல்லுகையும், பகவத்பாகவத ஸந்நிதியிலே அஸத்யஞ் சொல்லுகையும், நரஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையும். **புன்கவி சொன்னேன்.** கவிக்குக் குற்றமில்லை, நான் சொல்லுகையாலே குற்றம். **சொன்னேன்.** நெஞ்சாலே நினைக்கையேபிடித்து அவத்யமாயிருக்க; சொல்லுவதுஞ் செய்தேன். **சங்கு சக்கர மேந்துகையானே.** இப்படி அநுதபிக்கைக்கடி—உன் ஸர்வாதிகத்வம்; அதுக்கு அடையாளமிறே— கையிலேந்தின ஆழ்வார்கள். **பிழைப்பாகிலுமித்யாதி.** நம் பெருமையையும் உம்முடைய சிறுமையையும் பார்த்தால், பின்னைச்சொல்லப் பெறுவீரோ வென்ன, **பிழைப்பராகிலும்.** தப்பச்செய்தார்களேயாகிலும். **தம்மடியார் சொல்..** அநந்யார்ஹசேஷபூதர் சொன்ன சொல்லாகையாலே பெரியோர்க்குப் பொறுக்கை உசிதம், அடியாராகையாலும் பொறுக்கவேணும், பெருமையாலும் பொறுக்கவேணும், நாம் பொறுக்கிறோம், நம்மையொழிய ரக்ஷகர் உமக்குப் புறம்பு அற்றிருந்ததோவென்ன; **விழிக்குங்கண்ணிலேன் நின்கண்மற்றல்லால்.** உன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய வேறு நோக்குகைக்கு ஒரு மறுவிழியுடையேனல்லேன்; உன்னையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரையுடையேனல்லேன். நம்மைப்போலே ரக்ஷகருமாய் போக்யருமாயிருப்பாருண்டானால் பற்றக்குறையில்லையே என்ன; **வேறொருவரோடென்மனம் பற்றாது.** குணக்ருததாஸ்யமன்றிக்கே ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான தாஸ்யமாகையாலே, புறம்புபோகாது. உமக்குப் புறம்புபோக்கில்லையாகில், உம்மைக் கைக்கொண்டவாறே நமக்கு அவத்யமாகாதோ வென்ன; **உழைக்கோர்பள்ளி மிகையன்று கண்டாய்.** புள்ளிமானுக்கு, ஒரு புள்ளி ஏறியென், குறைந்தென்; ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் அபராதங்களைப் பொறுக்கிறவுனக்கு என்னுடைய அபராதம் பொறுக்கை அவத்யமாகப் புகுகிறதோ. குற்றவாளரை அங்கீகரிக்கையன்றோ உனக்கு நிரூபகம். “நாம் அப்படி அங்கீகரித்ததுண்டோ” என்ன; உண்டென்கிறார்—**ஊழியேழுலகுண்டு உமிழ்ந்தானே.** ஸம்ஸாரிகளில் உனக்கு அபராதம் பண்ணாதிருப்பாரொருவருண்டோ, அவர்களபராதங்களைப் பாராதேயன்றோ அவர்களை வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தது; அப்படியே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.(2)

மூன்றாம் பாட்டு. **நன்மை தீமையித்யாதி.** “காரணா” என்று—நம்முடைய ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் ‘வாழ்த்துவார் பலராக’ என்றீர், அதுவும் மாசூணும்படியன்றோ

நம்முடைய படியென்ன; அது ஒக்கும்; அப்படியன்றே நான், **கோயிலில் வாழும்** வைட்டணவன் என்னும் வன்மைகண்டாயென்கிறார்.

நன்மைதீமைகளொன்றுமறியேன் நாரணனென்னுமித்தனையல்லால்*
புன்மையாலுன்னைப்புள்ளுவம்பேசிப் புகழ்வானன்றுகண்டாய்திருமாலே*
உன்னுமாறுன்னையொன்றுமறியேன் ஓவாதேநமோநாரணனென்பன்*
வன்மையாவதுன்கோயிலில்வாழும் வைட்டணவனென்னும்வன்மைகண்டாயே. (3)

நன்மையித்யாதி. நான் திருநாமம் சொல்லுகை அத்தலைக்கு நன்மையாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ, தீமையாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ, அறிகிறிலேன். இவனைப்பார்த்தால் தோஷமாய், அவனைப்பார்த்தால் குணமாயிருக்கும்; இத்தலையைப்பார்த்தால் அபராதமாய், அத்தலையைப் பார்த்தால் அபராதஸஹமாருயிக்கும். **நாரணனென்னு மித்தனையல்லால்.** "நல்கத்தானாகாதோ நாரணனைக் கண்டக்கால்" என்று—அபராத ஸஹத்வத்தைக் காட்டும் திருநாமமிறே. ஸம்ஸாரிகள் குற்றங்களைப் பொறுத்து, விடமாட்டாதே நிற்கிறவிடமிறே. **புன்மையால்.** தண்மையாலே. **உன்னை.** ஸர்வாதிகனானவுன்னை. **புள்ளுவம்பேசி.** க்ர்த்ரிமம் சொல்லி. *என்கொள்வனுன்னைவிட்டென்னும் வாசகங்கள் சொல்லுகிறேனல்லேன். **புன்மை**—ப்ரயோஜநத்தை ஆசைப்படுகை; **நன்மை**—மோக்ஷத்தை ஆசைப்படுகை. "பெருமக்கள்" என்று—*பேராளன் பேரோதும் பெரியோரிறே. "மாகூண வான்கோலத்தமரர்கோன்." **திருமாலே** "மைதிலியும் துதிசெய்ய நின்ற" என்று—ஸ்தோத்ரத்துக்கு அதிகாரி பிராட்டியிறே, ப்ரீதிக்குத் தோற்றுச் சொல்லுமவளிறே. "தன்னாகத்திருமங்கை" என்று—அவளுக்கு அநுபவம் ஸத்தாஸித்தியானாப்போலே, எனக்கும் திருநாமஞ்சொல்லுகை ஸத்தாஸித்தி. அன்றிக்கே, ஸர்வாதிகத்வம்; "வானவர்சிந்தையுள் வைத்துச்சொல்லும் செல்வன்." ப்ரயோஜநத்தோடே சொல்லில் பகவந்மந்த்ரங்களும் கழியுண்கிறதிறே, இதர பலங்களைவிட்டு மோக்ஷத்துக் குறுப்பாகச் சொல்லப்பாரும் என்ன; **உன்னுமாறுன்னை யொன்றுமறியேன்.** சாஸ்த்ரோக்தமான நிரந்தர ஸ்ம்ர்திபண்ணவறியேன். **ஓவாதே நமோநாரணவென்பன்.** ப்ரயோஜநம் பெற்றவாறே குலையும் ஐச்வர்யகாமர்க்கு; அங்கிகைப்பட்டவாறே குலையும் உபாஸகர்க்கு; இதுதானே ப்ரயோஜநமாகையாலே, ப்ரபந்நர்க்குக் குலையாது. **ஓவாதே.** இதுமாறினால் எனக்கு ஸத்தை குலையும். சொல்லாதபோது ஸத்தை குலையுமென்பது, சொல்லில் உனக்கு அவத்யம் என்பதாகாநின்றீர், நல்லவன்மையாயிருந்ததி! என்ன; அவ்வன்மைக்குக் குறையென் என்கிறார்மேல் —**உன்கோயிலி**லித்யாதி. **வன்மை**—மிடுக்கு. "கோயிலில் வாழும்" என்று—புறம்புள்ள அபிமாநம் குலைகையாலும், தாம் அநந்ய ப்ரயோஜநராகையாலும், இவருடைய ராஜகுலமிருக்கிறபடி. **கோயிலில் வாழும்.** "பவத்விஷயவாஸிந:" *இவற்றின் புறத்தாளென்றெணணேல்* என்று—பகவதபிமாநமுள்ள தேசத்தே கிடக்கையிறே தங்களுக்குப் பேறாக நினைத்திருப்பது. ¶உன்னல்-நினைத்தல்.(3)

நான்காம் பாட்டு. **நெடுமை.** கீழ்ப்பாட்டிலே "புன்மையாலுன்னைப் புள்ளுவம் பேசிப் புகழ்வானன்று கண்டாய்" என்ற தம்முடைய அநந்யப்ரயோஜநத்வத்தை மேலிரண்டு பாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார். கீழே—ப்ராப்தியையும் ரக்ஷகத்வத்தையுஞ் சொல்லிற்று; இப்பாட்டில்— அநந்யப்ரயோஜநத்வம் சொல்லுகிறது.

¶ "உன்னுமாறு" என்கிறவிடத்தில்.

நெடுமையாலுலகேழுமளந்தாய் நின்மலாநெடியாயடியேனை*
குடிமைகொள்வதற்கையுறவேண்டா கூறைசோறிவைவேண்டுவதில்லை*
அடிமையென்னுமக்கோயின்மையாலே அங்கங்கேயவைபோதருங்கண்டாய்*
கொடுமைக்கஞ்சனைக்கொன்றுநின்தாதை கோத்தவன்தளைகோள்விடுத்தானே. (4)

நெடுமையா லுலகேழுமளந்தாய். அபேக்ஷிக்கைக்குச் சிறியனுனப்போலே, அளக்கைக்கு நெடியனுனபடி. ["ஓங்கியுலகளந்த" இத்யாதி.] ஏகரூபமான வடிவையிறே பரிணமிக்கப்பண்ணிற்றும், கொடுக்கும் கையைக்கொண்டு ஏற்றதுவும். நெடுமையான திருவடிகளைக் கொண்டல்லகாணும் அளந்தது, நெடுமையால். **நின்மலா.** பரப்ரயோஜநமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன விரண்டுதோஷமுமில்லை. **நெடியாய்.** இந்நிலையிலே அநாச்ரிதர்க்குக் கிட்டவொண்ணுதே ஆச்ரிதர்க்குக் கிட்டலாயிருக்கும். [அமரர்க்கரியானைத் தமர்கட்கெளியானை] ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு அரியனும் அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு எளியனுயிருக்கும். **அடியேனை.** மஹாபலியைப்போலே ஔதார்ய மாசைப்பட்டவனல்ல, இந்த்ரனைப் போலே த்ரைலோக்யமாசைப்பட்டவனல்ல, என்ஸ்வரூபம் ஸபலமாக்கவனையும். **குடிமை.** அடிமைகொள்வதற்கு. என் ஸ்வரூபாநுரூபமான சேஷவ்ர்த்தியைக் கைக்கொண்டருளவேணும். கொள்ளுமிடத்தில் **ஐயுறவேண்டா.** ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வப்ரயோஜநமு முண்டென்று ஸந்தேஹிக்கவேண்டா, நான் அநந்யப்ரயோஜநன் என்ன; நீர் அநந்யப்ரயோஜநரானபடியென்? உமக்கு தேஹம் கிடந்ததாகில், அந்நபாநாதிகள் தாரகமாயிரா நின்றதாகிலென்ன; **கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை.** நான் ராஜகுலம் புகுகையாலே, எனக்கு, அவ்வைகைங்கர்ய ரஸத்துக்குள்ளே எல்லா ரஸங்களுமுண்டு:—தன் ஸ்வரூபத்தை யாதொன்றாக நினைத்தான், அதுக்கீடாகவிறே தாரக போஷகாதிகளிருப்பது. தேஹாதிவிலக்ஷணனுகையாலே சப்தாதிகள் புருஷார்த்தமாகமாட்டாது, பரதந்த்ரனுகையாலே ஸ்வாநுபவம் புருஷார்த்தமாகமாட்டாது, ஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபவிச்சேதம் புருஷார்த்தமாகமாட்டாது, நித்யஜ்ஞாந குணகனுகையாலே குணநாசம் புருஷார்த்தமாகமாட்டாது. இனி சேஷபூதனுக்கு சேஷவ்ர்த்தியே புருஷார்த்தமென்கிறார். ஆனால் நாம் உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென் என்ன; அவற்றின் ஸங்கங்களையும் அதுக்கடியான கர்மங்களையும் போக்கவேணுமென்கிறார் மேல். இரண்டுக்கும் இரண்டு த்ர்ஷ்டாந்தம். **கொடுமைக் கஞ்சனைக்கொன்று.** *மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோதின க்ரூராத்மாவைக் கொன்றாப்போலே அவற்றின் ஸங்கங்களைப் போக்கவேணும். நின் **தாதை.** *தந்தைகாலில் விலங்கறவந்து தோன்றினப்போலே, அதுக்கடியான கர்மங்களையும் போக்கியருளவேணும். இவ்விடத்தில், கர்மங்களாவன— அவித்யா கர்ம வாஸநாருசிகளாலே கட்டுண்டிறே ப்ரக்ர்தி கிடக்கிறது, அத்தை விடுவித்துத் தந்தருளவேணுமென்கிறார். **கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை.** ஆசைப்படுவதில்லை யென்னுதல்; உன்னை அபேக்ஷிப்பதில்லை யென்னுதல் நீர் ஆசைப்படுவதும் அபேக்ஷிப்பதுமேதென்னில்; *அடிமையென்னுமக் கோயின்மையே ஆசைப்படுவதும் அபேக்ஷிப்பதுமென்னுதல். **கோயின்மை** - வேண்டப்பாடு; புருஷார்த்தம். **அங்கங்கே - கூறைசோறிவை - போதரும். அங்கங்கே.** எங்கேயிருக்கிலென்; தேவமநுஷ்யாதி ஜந்மந்தோறுமென்றுமாம். "அடிமை - போதரும்" என்று - யதாந்வயந்தானே பொருளாகவுமாம். "நின்னையேதான் வேண்டி" இத்யாதி. ... ... (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. **தோட்டமித்யாதி.** கீழிற்பாட்டில் - "கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை" என்று - தாரகபதார்த்தம் கைங்கர்ய ரஸத்துக்குள்ளே உண்டென்றார்: இப்பாட்டில்-போஷக போக்யங்களும் உன் திருவடிகளை அநுபவிக்கிற ரஸத்துக்குள்ளே உண்டென்கிறார்.

தோட்டமில்லவளாத்தொழுவோடை துடவையுங்கிணறுமிவையெல்லாம்*
வாட்டமின்றியுன்பொன்னடிக்கீழே வளைப்பகம்வகுத்துக்கொண்டிருந்தேன்*
நாட்டுமானிடத்தோடெனக்கரிது நச்சுவார்பலர்கேழலொன்றாகி*
கோட்டுமண்கொண்டகொள்கையினானே குஞ்சரம்வீழக்கொம்பொசித்தானே. (5)

தோட்டம். கார்ஹஸ்த்யதர்ம மநுஷ்ட்டிக்கைக்காக க்ர்ஷிபண்ணுந் தோட்டம். **இல்லவள்.** க்ர்ஹிணி. **ஆ.** பசு. **தொழு.** பசு நிற்கிற ப்ரதேசம். **ஓடை.** குளம். **துடவை.** விளை நிலம். விளைநிலத்துக்கு ஹேதுவிறே குளம். **கிணறும்.** தோட்டத்துக் குறுப்பாகக் கிணறும். **இவையெல்லாம வாட்டமின்றி.** இவற்றிலொன்றும் குறையாமல். **உன் பொன்னடிக்கீழே.** நிரதிசயபோக்யமான உன் திருவடிகளிலே, இவற்றிலொன்றும் குறையாமல் திரள, வகுத்துக்கொண்டிருந்தேன்—என்னெஞ்சாலே வளைத்துக்கொண்டிருந்தேன். **அகம்**—நான். **வகுத்து**—பிரித்து. இனி உமக்கொரு குறையில்லையேயென்ன; ஒரு குறையுண்டு—**நாட்டுமானிடத்தோடு எனக்கரிது.** உன்னை யொழியப் புறம்பே தாரகபோஷக போக்யங்களாயிருப்பாரோட்டை ஸஹவாஸம் எனக்கு துஸ்ஸஹம்; இத்தை ஆசைப்படுவார் பலர். **கேழலொன்றாகிக் கோட்டுமண்கொண்ட.** ஸர்வ லோகங்களும் ப்ரளயத்திலே அகப்பட *ஊன்றியிடந்தெடுத்து "தானத்தே வைத்தானால்" என்கிறபடியே ஸ்வஸ்தாநத்திலே வைத்தானென்கை. **கொள்கையினான்.** இதுதானே ஸ்வபாவமானவனென்கை. **குஞ்சரமித்யாதி.** குவலயா பீடத்தை நிரஸ்தமாம்படி கொம்பை யொசித்தவனே. இத்தால் பலித்தது—ஸம்ஸாரிகள் பக்கல் நின்றுமெடுத்து, ஸ்வஸ்தாநமான உன் திருவடிகளிலே வைத்து, அதுக்கு விரோதியான கர்மங்களையுங் கழித்துத் தரவேணுமென்கை. ... ... (5)

ஆறாம் பாட்டு. **கண்ணாவித்யாதி.** கீழிற்பாட்டில்—தாரகாதிகளெல்லாம் அவன் திருவடிகளே என்றார்; ப்ரக்ருதி கிடக்க அது செய்யப்போமோவென்ன; அதில் தமக்கு அந்வயமில்லாதபடியை இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணாநான்முகனைப்படைத்தானே காரணாகரியாயடியேன்நான்*
உண்ணாநாள்பசியாவதொன்றில்லை ஓவாதேநமோநாரணாவென்று*
எண்ணாநாளுமிருக்கெசுச்சாமவேத நாண்மலர்கொண்டுனபாதம்
நண்ணாநாள்* அவைதத்துறுமாகில் அன்றெனக்கவைபட்டினிநாளே. (6)

கண்ணா. 'க்ர்ஷ்ணனாய் வந்தவதரித்துத் தண்ணியரோடே நின்றான்' என்னும்படி ஸுலபனானவனே. **நான்முகனைப் படைத்தானே.** இப்படி ஸுலபனானவன்தானாரென்னில்; ப்ரஹ்மாவைத் திருவுந்தியிலே ஸ்ர்ஷ்டித்தவன். **காரணா.** ப்ரஹ்மாவுக்கு முன்புண்டான ப்ராக்ர்த ஸ்ர்ஷ்டியைப் பண்ணினவனே. **கரியாய்.** காரணத்வமும்

ஸௌலப்யமு மன்றிக்கே, துர்லபனானாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு. “காரணா—நான்முகனைப் படைத்தானே—கண்ணா—கரியாய்” என்றந்வயம். இது என்ஸ்வரூபம், உம்முடைய ஸ்வரூபமிருந்தபடி யென்னென்ன; **அடியேன்நான்.** உனக்கு அநந்யார்ஹ சேஷபூதனானநான். ஆனாலும் தேஹங்கிடக்கையினாலே இதுக்கு தாரகமென்னென்னில்; **உண்ணாநாள்பசியாவதொன்றில்லை.** பசிப்பதெப்போதோவென்னில்; **ஓவாதே.** மாறாதே. **நமோநாரணா வென்றெண்ணாநாளும்.** “நமோநாரணா” என்கையாலே—தேஹாத்மாபிமாநத்தையுங் குலைத்துக்கொண்டு திருநாமத்தை யநுஸந்திக்கிறார். **இருக்கெசுர்ச் சாமவேத நாண்மலர்கொண்டு,** “நமோநாரணா” என்றது போராமே, பெருந்திருப்பாவாடையிலே மண்டுகிறார். திருமந்த்ரம் ஸங்க்ரஹமும், வேதம் விவரணமுமாயிறே யிருப்பது. “மாதவன்பேர் சொல்லுவதே ஒத்தின் சுருக்கு.” “அவைதத்துறுமாகில்” என்கையாலே அவை கூடாது. உண்ணாநாள் பசியாவதொன்றில்லை என்கையாலும், ஓவாதே நமோநாரணா என்கையாலும் கூடாது; கூடில், நாளும் அது, பட்டினியும் அது. நாண்மலர்கொண்டு நண்ணுகைக்கு ப்ரமாணம்—வேதம். “நாடாதமலர்நாடி” த்ர்ஷ்டாத்ர்ஷ்ட மிரண்டும் புறம்பே—ஸம்ஸாரிகளுக்கு; உபாயோபேய மிரண்டும் புறம்பே—ஸம்ஸாரிகளுக்கு; உபாஸகர்க்கு உபாயம் தங்கள் கையிலே; உபேயம் ஈச்வரன் உண்ணாநாள், உனபாதம் நண்ணாநாள்;—உண்ணும் நாள், உனபாதம் நண்ணும் நாள். **பசிஆவது.** பசிப்பதென்றபடி; ஓவாதேநண்ணும்நாள் பசிகெடுவது. ஓவாதேயெண்ணாநாள் இருக்கெசுர்ச்சாமவேத நாண்மலர் கொள்ளாநாள், அவன் கொள்ளாநாள்.

அவைதத்துறுமாகில் அன்றெனக்கவை பட்டினிநாளே. தத்துறுகை—தட்டுப்படுகை. இத்தால்—மாறுமாகிலென்றபடி. தத்துறுமாகில்—மாறுபட்டப்படுமாகிலென்னவுமாம். மாறுபட்டப்படுகையாவது—அநந்யப்ரயோஜநமாகையன்றிக்கே, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கணிசிக்கை. ... ... (6)

ஏழாம் பாட்டு. **வெள்ளைவெள்ளம்.** கீழிற்பாட்டில் உண்ணாநாள் பசியாவதொன்றில்லை என்றார்; இப்பாட்டில்—துயிலணைகொள்ளேன் என்கையாலே உறக்கமுந்தானில்லை யென்கிறார்.

> **வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேலொருபாம்பை மெத்தையாகவிரித்ததன்மேலே***
> **கள்ளநித்திரைகொள்கின்றமார்க்கங் காணலாங்கொலென்றாசையினாலே***
> **உள்ளஞ்சோரவுகந்தெதிர்விம்மி உரோமகூபங்களாய்க்கண்ணநீர்கள்***
> **துள்ளஞ்சோரத்துயிலணைகொள்ளேன் சொல்லாயானுன்னைத்தத்துறுமாறே.** (7)

வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேல். நிர்மலமான ஜலத்தின்மேலே. **ஒரு பாம்பை.** நாற்றம் மென்மை குளிர்த்தி தொடக்கமான குணங்களுக்கு ஆச்ரயமாகையாலே அத்விதீயமான பாம்பைப் படுக்கையாக விரித்து. **அதன்மேலே.** ப்ரஹ்மருத்ராதிகள், படுக்கைவாய்ப்பாலே யுறங்குகிறான் என்னும்படியாய், உலகெல்லாம் நன்கொடுங்கயோகணைவான் என்னும்படி-**கள்ளநித்திரைகொள்கின்ற.** கண்வளராநின்ற, **மார்க்கம்**-வழி. அதாகிறது-இன்னது என்று அறிகிற ஜ்ஞாநம். **காணலாங்கொலென்றாசையினாலே.** காணவேணுமென்கிற ஸ்நேஹத்தினாலே. **உள்ளஞ்சோர.** நெஞ்சழிய. பாலாழி நீகிடக்கும் பண்பை யாங் கேட்டேயுங் காலாழும் நெஞ்சழியும். **உகந்தெதிர்விம்மி.**

ப்ரீத்யதிசயத்தாலே வார்த்தை சொல்லவொண்ணுதபடி எதிரே விம்மி. **உரோம கூபங்களாய்.** உடம்பெல்லாம் மயிர்க் குழியெறிந்து இவ்வநுஸந்தாநம் ப்ரத்யக்ஷம் போலே ப்ரகாசித்து, கையை நீட்டியணைக்கத்தேடிக் காணுமையால் வந்த இழவாலே கண்ணீர் துளிசோர்ந்து. **துயிலணைகொள்ளேன்.** படுக்கைச்சேர்த்தியை யநுஸந்தித்தேன், படுக்கையிலெனக்குப் பொருந்துகிறதில்லை. **சொல்லாய் யானுன்னைத் தத்துறுமாறே.** தத்துறுமாறு—கிட்டும்வழி. "கண்ணநீர்கள் துள்ளஞ்சோர என்று அழுகைபோவது, அநுபவத்தாலே; அநுபவிப்பது கிட்டினுல். கிட்டுகைக்கு உபாயம் சிந்திக்கிற நீ, நான் கிட்டுகைக்கு சிந்திக்கிற உபாயம் சொல்லாய். நான் விமுகனுனதசையிலும் என்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்கு உபாயம் சிந்திக்கிற நீ, நான் அபிமுகனுன இத்தசையில் உன்னைக் கிட்டும் விரகு சொல்லலாகாதோ. "பாற்கடல்யோக நித்திரை சிந்தைசெய்த வெந்தாய் உன்னைச் சிந்தைசெய்துசெய்தே" என்று இவர் நினைவுக்கு அவன் நினைவிறே. (7)

எட்டாம் பாட்டு. **வண்ணமால்வரையே.** கீழிற்பாட்டிலே—கிட்டும்ப்ரகாரஞ் சொல்லாயென்ருர்; இப்பாட்டில்-கிட்டுந்தனையும் ஸ்தோத்ரம் மாருதபடி பண்ண அருள வேணுமென்கிருர்.

வண்ணமால்வரையேகுடையாக மாரிகாத்தவனேமதுசூதா*
கண்ணனேகரிகோள்விடுத்தானே காரணுகளிறட்டபிரானே*
எண்ணுவாரிடரைக்களைவானே யேத்தரும்பெருங்கீர்த்தியினுனே*
நண்ணிநானுன்னைநாடொறுமேத்தும் நன்மையேயருள்செய்யெம்பிரானே. (8)

வண்ணமால்வரையே. நாநாவர்ணமான தாதுக்களையுடைத்தான பெரிய மலையே உபாயமாக. *ஆயரொருப்படுத்த வடிசிலுண்டு ரக்ஷகமென்று நினைத்த மலையே குடையாகக் கல்வர்ஷத்தைக் காத்தவனே. **மதுசூதா.** முதல்களையான மதுவை நிரஸித்தவனே. **கண்ணனே.** ஸர்வஸுலபனே. **கரிகோள்விடுத்தானே.** ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுபத்தைப் போக்கினவனே. **காரணு.** ஜகத்தை ஸ்ர்ஷ்டித்திறே வந்தவதரிப்பது. [இருவரவர் முதலும் தானே இத்யாதி] **களிறட்டபிரானே.** குவலயா பீடத்தை நிரஸித்தவனே. **எண்ணுவாரிடரைக்களைவானே.** அநுஸந்தாந விரோதியைப் போக்கு கிறவனே. பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்த்யாதிகளை இவன் வேணுமென்று எண்ணின போதே இவற்றுக்கு. விரோதியானவற்றைப் போக்குமவனே. **ஏத்தரும் பெருங் கீர்த்தியினுனே.** அபரிச்சேத்யமாய் நிரதிசய போக்யமான குணங்களையுடையவனே. **நண்ணியித்யாதி.** உன்னைக் கிட்டினவன்ருேடு கிட்டாதவன்ருேடுவாசியற ஏத்தும்படிக் கீடான அருளைத் தந்தருளவேணும்.

"காரணு—எண்ணுவாரிடரைக் களைவானே—மதுசூதா—கரிகோள்விடுத்தானே—கண்ணனே—வண்ணமால்வரையே குடையாக மாரிகாத்தவனே—களிறட்டபிரானே—ஏத்தரும் பெருங்கீர்த்தியினுனே, நண்ணிநானுன்னை நாடொறுமேத்தும் நன்மையேயருள் செய் எம்பிரானே" என்று அந்வயம். ஆக, இப்பாட்டால்—அஸாதாரணரக்ஷகத்வமும் ஸர்வஸுலபத்வமும் ப்ராப்யத்வமும் சொல்லிற்ருய்த்து. ... ... (8)

ஒன்பதாம் பாட்டு. **நம்பனே.** கீழ்ப்பாட்டிலே—ஸாதாரண ரக்ஷகத்வமும் அஸாதாரண ரக்ஷகத்வமும் சொன்னுர்; இப்பாட்டில் சரமகாலத்திலே திருநாமஞ்

சொல்லவல்லேனும்படி பண்ணி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்; விச்வஸநீயனானநீ ரக்ஷிக்க வேணுமென்கிறார்.

நம்பனேநவின்றேத்தவல்லார்கள் நாதனேநரசிங்கமதானாய்*
உம்பர்கோனுலகேழுமளந்தாய் ஊழியாயினாயாழிமுனேந்தீ*
கம்பமாகரிகோள்விடுத்தானே காரணாகடலைக்கடைந்தானே*
எம்பிரானென்னையாளுடைத்தேனே யேழையேனிடரைக்களையாயே. (9)

நம்பனே. விச்வஸநீயனே. தனக்கு தானும் ரக்ஷகனன்று, பிறரும் ரக்ஷகரன்று. தான் "நன்மை" என்று ப்ரமித்துப் பண்ணும் நன்மை, தீமையாய்த் தலைக்கட்டும். பிறர் தந்தாமுக்கு நன்மை தேடிவருமித்தனையல்லது இவனுக்கு நன்மைதேடார்கள். **நவின்றேத்தவல்லார்கள் நாதனே.** ஸ்நேஹபூர்வகமாக ஏத்தவல்லவர்களுக்கு ஸ்வாமியானவனே. தன்னுடைமையாகையாலே அவர்களை நழுவவிடாதவனே. **நரசிங்க மதானாய்.** ஈச்வரனையொழிய, பிதாவாகிலும் ரக்ஷகனாகை நம்பப்போகாதென்கிறது. விச்வஸநீயனுமாய் ஸ்தோத்ரங்களினாலே நெருங்க ஏத்துவதுக்கு ப்ராப்தமாத்ய ஸ்வாமியுமாய் ஸர்வகாரணமுமானவனைப் பேர்சொல்லப் பொறுத்திலனிறே ஹிரண்யன். **நவின்றேத்த வல்லார்கள் நாதனே நரசிங்கமதானாய்.** "நம்பனை நரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால் எம்பிரான்றன சின்னங்கள்" என்றும், *நாதனை நரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய பாததூளிபடுதலால் பாக்கியம் பண்ணப்பெற்றோம் என்றும் கொண்டாடவேண்டின விஷயத்திலேயிறே ஹிரண்யன் அபராதம்பண்ணிற்று. **உம்பர்கோன்.** இங்குள்ளார் ஸ்வரூபத்துக்கு அஞ்சியும் தண்டத்துக்கு அஞ்சியுமிறே ஏத்துவது. பரவி வானவரேத்த நின்ற பரமனை என்று—ராகப்ராப்தமாக ஏத்துவார் அங்குள்ளாரிறே. **உலகேழு மளந்தாய்.** ஏத்த வேழுலகுங்கொண்ட. **உம்பர்கோனுலகேழு மளந்தாய்.** இந்த்ரனுக்காக உலகேழுமளந்தாயென்னுதல்; நான்முகனார் பெற்றநாடு என்கிறபடியே—ப்ரஹ்மாவதான சதுர்த்தச புவநத்தையு மளந்தாயென்னுதல். **ஊழியாயினாய்.** ஊழி—காலம். ஸ்ர்ஷ்டி. [வாழ்த்துவார் பலராக இத்யாதி.] **ஆழிமுன்னேந்தி.** விரோதி வருவதற்கேற்கவே திருவாழியைதரித்து. **கம்பமாகரிகோள் விடுத்தானே.** *கோள்முதலை துஞ்சக் குறித்தெறிந்த சக்கரத்தான்* என்கிறபடியே திருவாழியைக்கொண்டு கார்யங்கொண்டபடி. கம்பம்-நடுக்கம். நடுங்காநின்றவர்களை யென்னுதல்; அசையாநின்றவர்களை யென்னுதல். முதலை நீரிலேயிழுக்க, ஆனை கரையிலேயிழுக்கப்பட்ட அசையென்னுதல். மா—பெருமை. து:க்கம் பாடாற்றமாட்டாமைக்கு விரோதியைப் போக்கினவனே. தடமலர்ப்பொய்கைபுக்கு நாகத்தின் நடுக்கம் தீர்த்தாய், என்னுடரைநீக்காய். கோள்—சிறை. கோள்விட்டது என்னக்கடவதிறே. காரணா. மூன்றுருபத்திலே ஒன்றிறே இது. இப்போது காரணத்வம்—ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானைப் பெற்றதும்; ஈச்வரத்வம் நிலைநின்றதும் இப்போதென்கை.

கடலைக்கடைந்தானே. அமரர்கள் தொழுதெழ அலைகடல் கடைந்த என்கிறபடியே ஸ்துத்யனாய்க்கொண்டுநின்று கடைந்தபடி. **எம்பிரான்.** அச்செயலாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவனே. **என்னையாளுடை.** என்னை இவ்வளவு புகுரநிறுத்தினவனே. **தேனே.** எனக்குத் தேன்போல நிரதிசயபோக்யனானவனே. **என்னையாளுடைத் தேனே.** போக்யதைக்குத் தோற்றபடி. தேட்டருந்திறல் தேனினை. **ஏழையேன்.** சபலன்.

இதுக்கு முன்பு விஷயங்களில் சபலன்; இப்போது போகரூபமான திருநாமங்களிலே சபலன். **இடரைக்களையாயே.** இவர்க்கு இடராவது—சரமகாலத்தில் திருநாமஞ் சொல்லமாட்டாதிருக்கையிறே. இதுக்கு அஞ்சியிறே *அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்* என்றும் *ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல் எய்யாதேத்த* என்றும் ப்ரார்த்தித்து வைப்பது. இவர்க்கு க்லேசம்-அப்போதை வேதனையன்று, திருநாமஞ் சொல்லப்போகாதிருக்கில் செய்வதென் என்கிற பயமிறே திருவுள்ளத்திற் செல்லுகிறது. ... ... (9)

நிகமத்தில், இப்பத்தை அப்யஸித்தவர்கள், இவரைப்போலே சரமகாலத்திலே திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்று கரையவேண்டா, இப்பாசுரமாத்ரமே யமையுமென்கிறார். இத்திருமொழிதான், மாதவா, நாரணா இத்யாதியாலே திருநாமமிறே சொல்லிற்று.

காமர்தாதைகருதலர்சிங்கங் காணவினியகருங்குழற்குட்டன்*
வாமனனென்மரதகவண்ணன் மாதவன்மதுசூதனன்றன்னை*
சேமநன்கமருர்புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்வியன்தமிழ்பத்தும்*
நாமமென்றுநவின்றுரைப்பார்கள் நண்ணுவாரொல்லைநாரணனுலகே. (10)

காமர்தாதை. இவரகப்பட்ட துறையிருக்கிறபடி. **கருதலர்சிங்கம்.** இவ்வடிவு காணவேண்டாதார் சத்ருக்களிறே. *அலைவலைமைதவிர்த்தவழகன்* என்று—ப்ரதிகூலனையும் அநுகூலனாக்கிச் சேர்த்துக்கொண்ட வழகிறே. **காணவினியகருங்குழற்குட்டன். காணவினிய.** ராவணாதிகளுக்குமகப்பட, "ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:" என்று கண்டபோதே ரஸிக்கை. "கண்ணுக்கினியான்" "மனத்துக்கினியான்" என்றும்—உட்கண்ணுக்கும் புறக்கண்ணுக்கும் இனியவிஷயமிறே. **கருங்குழற்குட்டன்.** அழகுக்கு முற்படவெடுப்பது "குழலழகர்" என்றிறே. **குட்டன்.** அவ்வடிவை அமைத்துக் கொடுத்து அனுபவிக்கும்படி பண்ணுகை. காணவினியகருங்குழல் என்று—குழலுக்கே விசேஷணமாகவுமாம். **வாமனன்.** "கரியகுழல்செய்ய வாய்முகத்து—வாமனனம்பீ வருக" என்னக்கடவதிறே. **என்மரதகவண்ணன்.** குளிர்ந்த திருமேனியையுடையவன். *உலகளந்தமாணிக்கமே யென்மரதகமே* என்னக்கடவதிறே. **மாதவன்.** இவ்வடிவைத் தலைநீர்ப்பாட்டிலே அநுபவிப்பாள் பிராட்டியிறே. *வடிக்கோல வாணெடுங்கண் மாமலராள் செவ்விப் படிக்கோலங் கண்டகலாள்* என்னக்கடவதிறே. **மதுசூதனன்றன்னை.** அநுபவ விரோதியைப் போக்கினபடி. *வானார்சோதிமணிவண்ணா மதுசூதா நீயருளாய்* என்னக்கடவதிறே.

சேமநன்கமரும் புதுவையர்கோன். ரக்ஷைபொருந்தின ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரார்க்கு நிர்வாஹகாரன ஆழ்வாரருளிச்செய்த பத்தும். **நாமமென்று.** திருநாமமென்று. நாமமாயிரம் என்றாற்போலே. **நவின்றுரைப்பார்கள்.** ஸ்நேஹத்தோடே ஸ்தோத்ரம் பண்ண வல்லவர்கள். அதாவது—ஈச்வரனுக்குப் பரிவராய்ப் போருகை. சேமநன் கமரும் என்று சொல்லிற்றும் இவ்வர்த்தத்தையிறே. சேமத்துக்கு நன்மையாவது—அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையிறே. இவ்வர்த்தம் இவ்வூரிலே நடக்கை, *பொன்றிகழ்மாடம் பொலிந்துதோன்றும் புதுவை* என்று—பொன்னுலகோடொக்கத்

திருப்பல்லாண்டு பாடுகையிறே. "ஒல்லை' என்றது—"ஓவாதேநமோநாரணா" என்று சொல்லுகையாலே ஒருக்காற்சொல்லி அநந்தரம்சொல்லுகைக்கு உதவ அங்கேயாம்படி வைக்கை. நாரணனுலகே. இங்கிருந்தநாள் *நாரணாவென்னு மித்தனையல்லால் வழிப் போக்கிலும் "பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ர்தம்" வழியிலுள்ளார்கண்டு உகப்பதும் "நாரணன்றமர்" என்றிறே; அங்குப்புக்காலும் *நமோநாராயணாயவென்று சூழ்ந்திருந்திறே யேத்துவது. இங்கிருந்தநாளொடு வழிப்போக்கோடு திவ்யதேசப்ராப்தி யோடு வாசியற இதுவேயிறே பலம். வியன்தமிழ்—விஸ்மயநீயமானதமிழ். வியந்தமிழ் என்றபோது, அமரர்க்குமறிவியந்து என்னுமாபோலே, ஈந்ததமிழென்னவுமாம். ... (10)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஐந்தாம்பத்து—இரண்டாந்திருமொழி—நெய்க்குடத்தை

(அவ.) கீழே, அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லிவைத்தேன் என்று—அந்திம காலத்திலே யமபடர் நலியும்போது ஸ்தோத்ரம் பண்ணவொண்ணாதென்று ஏற்கவே சொல்லி வைத்தேன் என்ற இவர், சழக்குநாக்கொடு புன்கவிசொன்னேன் என்று—தம்முடைய அயோக்யதையை அநுஸந்தித்தகல, அவர் கரணங்கள் மேல்விழுந்தபடி கண்டு க்ஷமைகொள்ள, இவர் தோஷம்பார்த்து க்ஷமைகொள்ளவேண்டுவது நாம் கடக்க நிற்கிலன்றோ என்று தான் மேல்விழுந்து வந்து புகுந்து கிடந்தபடி சொல்லுகிறார்— இத்திருமொழியில். ... ... (*)

முதற்பாட்டு. அப்போதென்றும் இப்போதென்றும் உமக்கிரண்டு காலமுண்டோ என்று அவன்வந்து கைக்கொண்ட பின்பு, அவித்யையையும் கர்மத்தையும் வ்யாதிகளையும் இந்த்ரியங்களையும் யமபடரையும் பார்த்து, பண்டை தேஹமும் ஆத்மாவும் என்றிருக்க வேண்டா, அவன் உகந்தருளின நிலங்களில் பண்ணும் விருப்பத்தை யெல்லாம் என் தேஹத்திலும் ஆத்மாவிலும் பண்ணிக்கொடுவந்து புகுந்தான். நீங்கள் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டி யிருந்தீராகில் போகப்பாருங்கோளென்கிறார்.

நெய்க்குடத்தைப்பற்றி யேறுமெறும்புகள்போல்நிரந்து* எங்குங்
கைக்கொண்டுநிற்கின்றநோய்காள் காலப்பெறவுய்யப்போமின்*
மெய்க்கொண்டுவந்துபுகுந்து வேதப்பிரானார்கிடந்தார்*
பைக்கொண்டபாம்பணையோடும் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (1)

நெய்க்குடத்தைப்பற்றி யேறுமெறும்புகள்போல். அக்நிஹோத்ர ஸமாராதந யோக்யமாய் போக்யமுமான பதார்த்தமிருக்கிற கடத்தை ஸ்பர்சித்துக்கொண்டேறுகிற க்ஷுத்ர ஜந்துக்களைப்போலே. நிரந்து. பரந்து. இடைவிடாதே. எங்கும். தர்ம பூதஜ்ஞாநமுள்ள விடமெங்கும் "பாதே மே வேதநா சிரஸி மே ஸுகம்" கைக்கொண்டு. உடன்வந்திபோலே; கைக்கூட்ட மிட்டாற்போலே யென்னவுமாம். நிற்கின்ற. போக்கு வரவின்றியிலே; அவஸரப்ரதீக்ஷமாய்க்கொண்டு நிற்கிறவென்னவுமாம். நோய்காள். த்ர்ஷ்டாந்தத்தில் ஏறுமெறும்புகள்போலே நோய்களும் பலவிறே. கைக்கொண்டு

நிற்கின்ற நோய்காள் என்று-பகவதாஜ்ஞையாலே உள்ளுப்புகப்பெறாதே நின்றாலும் வேதனை ஸ்வரூபஸ்பர்சியிறே. விசிஷ்ட வேஷத்தில் த்ர்ஷ்டாந்தத்தில் எறும்பால் கடத்துக்கு வருவதொரு து:க்கமில்லை. *மொய்த்தவல்வினை* என்கிறபடியே. காலம்பெற. சடக்கெனப்போமின். அநாதிகாலம் வாஸனை பண்ணின நாங்கள் போகிறதென் என்ன; உங்களுக்கு உஜ்ஜீவனார்த்தமாகப் போங்கோளென்ன; ஆனால் மெள்ளப் போகிறோமென்ன; காலம்பெற. கடுகப்போங்கோள். *மடியடக்கி நிற்பதனில்—ஈண்டடியெடுப்பதன்றோவழகு* என்கிறார். "உபதிஷ்ட்டந்து மாம் ஸர்வே வ்யாதய: பூர்வஸஞ்சிதா:—அந்ருணோ கந்துமிச்சாமி" என்று-இவர்க்கு ரிணமில்லையிறே. வேங்கடத்துறைவார்க்குநமவென்றபோதே கடங்கள் வெந்ததிறே. போங்கோளென்னவும்வேண்டா; இவர், பிணமெழுந்து கடிக்கிறதோ என்னு மதிசங்கையாலும் பூர்வவாஸனையாலும் பயப்பட்டுச் சொல்லுகிறாரித்தனை. இப்போது நாங்கள் போகிறது என் என்ன; ஹேதுசொல்லுகிறார் மேல்;—**மெய்க்கொண்டுவந்துபுகுந்து**. என்னுடைய தேஹத்தை போக்யமாகக்கொண்டு. அதுக்குமேலே வந்து, அதுக்குமேலே புகுந்து, அதுக்குமேலே கிடந்தார். கிடந்தவர்தாம் ஆரென்னில்; வேதப்பிரானார். வேதத்திலேகேட்டுப் போகிற தன்னை நான் கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கலாம்படி தன்னை உபகரித்தவன். *வந்தாய், அதுக்குமேலே நின்றாய், அதுக்குமேலே மன்னிநின்றாய், அதுக்குமேலே என்மனம் புகுந்தாய். அதுக்குமேலே போயறியாய்! என்றிறே இவர்களீடுபடுவது. பிரான் என்று—உபகாரகத்வம். அதாவது—ப்ரமாண ப்ரமேயங்களை உபகரிக்கையாலே. பைக்கொண்டபாம்பணையோடும். பகவதநுபவத்தால் வந்த விகாஸமன்றிக்கே, ஆழ்வாரை அங்கீகரித்த ப்ரீதியால்வந்த விகாஸம். பாம்பணையோடும். அந்த:புரபரிகரத்தோடும். *திருமாற்கரவிறே. பண்டன்று. பழையதேஹமும் பழைய ஆத்மாவுமென்று நினையாதேயென்ன; அதுக்கடியென் என்ன. பட்டினங்காப்பே. பட்டினம் என்கிறது-பத்தநமென்றபடி. அதாவது-நிதிகிடக்குமிடம்; ராஜதாநி. இங்கு, ஈச்வரனுக்கு நிதியாவது—ஆத்மாவிறே. காப்பே. ஆளிட்டுக் காவாதே தானே காத்துக்கொண்டு கிடக்கையாலே பண்டன்று. அவன் இவரைக் காத்துக்கொண்டு கிடக்கையாலே பண்டன்று. அவன் இவரைக் காத்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே இவரும் *வைத்தமா நிதியையிறே காப்பது. ... ... (1)

இரண்டாம் பாட்டு. கீழே நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை என்று அஞ்சினவர் உபாயமறிந்து அச்சம்கெட்ட படியைச் சொல்லுகிறது இப்பாட்டில்.

சித்திரகுத்தனெழுத்தால் தென்புலக்கோன்பொறியொற்றி*
வைத்தவிலச்சினைமாற்றித் தூதுவரோடியொளித்தார்*
முத்துத்திரைக்கடற்சேர்ப்பன் மூதறிவாளர்முதல்வன்*
பத்தர்க்கமுதனடியேன் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (2)

சித்திரகுத்தனெழுத்தால். ஸர்வாத்மாக்களும் பண்ணும் புண்யபாபங்கள், பதினாலுபேர் ஸாக்ஷியாக, யமனுடையகணக்கன் பட்டோலைபட்டிறே கிடப்பது. தென்புலக்கோன் பொறியொற்றி. தெற்குத்திக்கிலேயான யமபுரத்துக்கு ஸ்வாமியான யமன் இவனெழுதின பட்டோலைக்கு மேலெழுத்திட்டபடி. வைத்தவிலச்சினைமாற்றித் தூதுவரோடியொளித்தார். அநாதிகாலார்ஜிதங்களான புண்யபாபங்களை யெழுதின கணக்குச் சுருணையை இலச்சினையோடே சுட்டு ஓடியொளித்தார்கள். *வள்ளலே

யுன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர்போல்* என்னக்கடவதிறே. *நமன்மறராலாராயப் பட்டறியார்கண்டீர்* என்கிறபடியே இவன்பட்டோலை புரட்டிப் பாராதவளவன்றிக்கே சுட்டுப் போனார்களாய்த்து. *உயிருந்தருமனையே நோக்கும்* என்கிறபடியே பருப்பருத்த ப்ரஹ்மாதிகளையொழிய ஸர்வாத்மாக்களும் யமவச்யராயிறேயிருப்பது. இந்தயமவச்யதை குலைவது பின்னை ஆர்க்கென்னில்; *நமன்றமரென்றமரை வினவப்பெறுவாரலர்* என்று அவன் அபிமானித்தார்க்கிறே. **முத்துத்திரைக்கடல்சேர்ப்பன்.** முத்துக்களைத் திரையானது கொண்டுவந்து கரையிலே சேராநின்றுள்ள கடலிலே கண்வளர்ந் தருளுகிறவன். *வெள்ளைநீர் வெள்ளத்தணைந்து *கள்ளநித்திரைகொள்கின்ற மார்க்கங்காண்கையிறே இவர்க்குமநோரதம். மூதறிவாளர்முதல்வன். *அயர்வறுமமரர்களதிபதி. பத்தர்க்கமுதன். ஆச்ரிதர்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவன். அடியேன்மேவி யமர்கின்றவமுதே. அடியேன். மூதறிவாளர் முதல்வன் என்று—நித்யவிபூதியோகஞ் சொல்லி, முத்துத்திரைக்கடற் சேர்ப்பன் என்று—லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லி, "அடியேன்" என்று—உபயவிபூதி நாதனுடைய போக்யதையிலே தோற்ற வடியேன் என்கையாலே பண்டன்று. யமவச்யதை குலைகையாலே, பண்டைதேஹமும் ஆத்மாவுமல்ல. பட்டினங்காப்பே. ஆத்மாவுக்கும் தேஹத்துக்கும் ரக்ஷையுண்டாய்த்து. இனி நீங்கள் போகப் பாருங்கோ ளென்கிறார். ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு. **வயிற்றில்தொழுவையித்யாதி.** கீழ்ப்பாட்டிலே யமவச்யதை யில்லையென்றார்; இப்பாட்டிலே - அதுக்கடியான தேஹாந்வயமும் இல்லை யென்கிறார். அதவா, "மூதறிவாளர் முதல்வன்" என்றார்—கீழ்; இதில்-தமக்கு அறிவைப்பிறப்பித்தபடி சொல்லுகிறாரென்றுமாம். "அடியேன்" என்றார்—கீழ்; இதில் - அடிமைகொண்டபடி சொல்லுகிறாரென்றுமாம்.

வயிற்றில்தொழுவைப்பிரித்து வன்புலச்சேவையதக்கி*
கயிற்றுமக்காணிகழித்துக் காலிடைப்பாசங்கழற்றி*
எயிற்றிடைமண்கொண்டவெந்தை யிராப்பகலோதுவித்து* என்னைப்
பயிற்றிப்பணிசெய்யக்கொண்டான் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (3)

வயிற்றில்தொழுவைப்பிரித்து. கர்ப்பவாஸமாகிற சிறைக்கூடத்தைக்கழித்து. தொழு - விலங்கு. விலங்கிலே ஒருவிசேஷமிறே தொழுவிலே யடைக்கையும். **வன்புலச் சேவையதக்கி.** இந்த்ரியங்களாகிற வலியசேக்களை, அதக்கி - நெருக்கி. "சேவதக்குவார் போல" என்னக்கடவதிறே. "காவலில் புலனைவைத்து." **கயிற்றுமக்காணிகழித்து.** நரம்பும் எலும்புமான சரீரத்தில் நசையறும்படி பண்ணி. அக்கு - எலும்பு. **காலிடைப் பாசம்கழற்றி.** யமபடர் கையும்பாசமுமாய்வந்துபுகுந்து, இவன்காலிலே துவக்கி முகம் கீழ்பட விழாதபடி பண்ணி. "பின்முன்னாக விழுப்பதன்முன்னம்" என்னக்கடவதிறே; அன்றிக்கே, "காலிடைப்பாசம்கழற்றி" என்றது, "கால்" என்று—காற்றாய், "பாசம்" என்றது— ஆத்மாவை வரிந்துகொண்டிருக்கிற ஸூக்ஷ்மசரீரமாய், இச்சரீரம் பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணனாலே ப்ரேரிதமாயிருக்கும். "அக்காணி" என்றது —ஸ்தூலசரீரம்; "காலிடைப் பாசம்" என்றது—ஸூக்ஷ்மசரீரம். ஆக, "ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்கிற படியே உபயசரீரப்ராப்தியுமறும்படிபண்ணி. "காலிடைப்பாசம்" என்று-காற்கட்டான

ஸ்நேஹமென்னவுமாம். அன்றிக்கே, “காலிடைப்பாசம்” என்று—*ஹரிணீகுரமாத்ரமான சர்ம விசேஷவிஷய ஸ்நேஹமென்னவுமாம். எயிற்றிடைமண்கொண்ட வெந்தை. ப்ரளயார்ணவத்திலே யகப்பட்டுக்கிடக்கிற பூமியை யெடுத்தாற்போலே, சரீரவச்யனான வென்னை யெடுத்த ஸ்வாமி. இராப்பகலோதுவித்து. திவாராத்ரவிபாகமற ஸர்வகாலமு மென்றபடி. ஓதுவித்து. சிக்ஷித்து. அதாவது கர்ப்பவாஸமும், இந்த்ரியவச்யத்வமும், கர்மவச்யத்வமும், யமவச்யத்வமும் த்யாஜ்யமென்னுமத்தை யறிவித்து. கீழிற்பாட்டிற் சொன்ன தன்னுடைய ஸர்வசேஷித்வத்தையும், நிரதிசயபோக்யதையையும், தமக்கு சேஷத்வம் ஸ்வரூபம் என்னுமிடத்தையுமாய்த்து ஓதுவித்தது. பயிற்றி. இத்தை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கி. [“செய்யேல் தீவினையென்று” இத்யாதி.] பணிசெய்யக் கொண்டான். ஓதுவித்த ப்ரயோஜநம் பெற்றபடி. “நித்யகைங்கர்யங் கொள்ளக் கடவோம்” என்று திருவுள்ளத்தாலே அறுதியிட்டு, கொண்டபடி. பண்டன்று. இந்த்ரியங்களுக்கு சேஷவ்ர்த்தி பண்ணிப்போந்த பண்டுபோலன்று. “என்னையாளும் வன்கோ” என்னக்கடவதிறே. பட்டினங்காப்பே. இன்று ரக்ஷையுண்டாகையாலே. “என்கோலாடி குறுகப்பெறா” என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. “இராப்பகல்” என்று-மூதறிவாளர் படியாய், திவாராத்ர விபாகமற்றபடியால் அகாலகால்யமான தேசம்போலே யென்றபடி.(3)

நான்காம்பாட்டு. மங்கிய. நீங்கள், ஹிரண்யன்பட்டது படாதே போகப் பாருங்கோளென்கிறார்.

மங்கியவல்வினைநோய்காள் உமக்குமோர்வல்வினைகண்டீர்*
இங்குப்புகேன்மின்புகேன்மின் எளிதன்றுகண்டீர்புகேன்மின்*
சிங்கப்பிரானவனெம்மான் சேருந்திருக்கோயில்கண்டீர்*
பங்கப்படாதுய்யப்போமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (4)

மங்கியவல்வினைநோய்காள். தெரியாதபடி மங்கிக்கிடக்கிற வலியபாபங்களால் பலிதமான நோய்காள். விபஜிக்கவொண்ணாதபடி மங்கிக்கிடக்கை. “சார்ந்தவிரு வல்வினைகள்” என்னுமாபோலே. “இங்குப்புகேல்மின் புகேல்மின்” என்று ப்ரதிவிஷயங் காட்டுகிறார். ஆத்மாவை மங்கப்பண்ணுமதாய், இவனால் கழித்துக்கொள்ள வொண்ணாததுமாய், அவனே கழிக்கவேண்டும்படியான நோய்காள். உமக்குமோர் வல்வினைகண்டீர். ம்ர்த்யுவுக்கும் ம்ர்த்யுவென்கிறார். இங்குப்புகேல்மின் புகேல்மின். இவற்றின் நெஞ்சிலே படுகைக்காகப் பலகாற்சொல்லுகிறார். இங்கு. “‘இங்கு’ என்று—திருப்பல்லாண்டோடே அந்வயமுடையாரெல்லாரையும் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார்” என்று பட்டர். எளிதன்று. உங்களுக்குப் பண்டுபோலெளிதன்று. ‘ஆவதென்’ என்ன; கண்டீர். ஹிரண்யன் பட்டபடி கண்டிகோளே. புகேல்மின். நில்லுங்கோள். புகுராமையென்னென்ன—சிங்கப்பிரானவனெம்மான் சேருந்திருக்கோயில்கண்டீர். ஸிம்ஹங்கிடந்த முழஞ்சிலே புகுவாருண்டோ. “ப்ரஹ்லாதன் விரோதியைப் போக்கினதும் தமக்கு” என்றிருக்கிறார். ஹிரண்யன் பட்டது படாதே போகப்பாருங்கோள். பங்கம். பரிபவம். பிழைத்துப்போங்கோள். பண்டுபோல் உங்களுக்கு எளிதன்று, உறைப்பான காவலுண்டாய்த்து. ... (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. **மாணிக்குறளுருவாய.** தேவகார்யம் செய்யவந்தாற்போலே என்கார்யம் செய்யவந்தான்; நமுசிசுக்ராதிகள்பட்டது படாதேபோங்கோளென்று இந்த்ரி

யங்களுக்குச் சொல்லுகிறார். கீழிற்பாட்டில்—"புண்ணிரந்த" என்றார்; இப்பாட்டில்—மண்ணிரந்தவனைச் சொல்லுகிறார்.

மாணிக்குறளுருவாய மாயனையென்மனத்துள்ளே*
பேணிக்கொணர்ந்துபுகுதவைத்துக்கொண்டேன் பிறிதின்றி*
மாணிக்கப்பண்டாரங்கண்டீர் வலிவன்குறும்பர்களுள்ளீர்*
பாணிக்கவேண்டாநடமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (5)

மாணிக்குறளுருவாய மாயனை. இரப்பிலேதகணேறி, நிரதிசயபோக்யனுமாய் தன்னுடைய தேஹகுணங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் அவனை வசீகரித்தபடி. மாணி-அழகு. குறள் - சேர்ப்பால்போலே. உருவாயமாயனை. மாயந்தான் ஒரு வடிவுகொண்டாற் போலேயிருக்கை. அழகுதான் ஒரு வடிவுகொண்டு உலாவுமாப்போலே யிருக்கை. உரு - வடிவு. பேணி. ஸ்நேஹத்தோடே, கொடுவந்து என்னெஞ்சுக்குள்ளே வைத்துக் கொண்டேன். பேணி - ஆசைப்பட்டு; ஆதரித்தென்னவுமாம். பிறிதின்றி. திருவுலகளந் தருளினவன்று அவன் ஸாபேக்ஷனாய் நான் நிரபேக்ஷனாகையாலே பிரிவுண்டாய்த்து; இன்று இருவரும் ஸாபேக்ஷராகையாலே பிறிதின்றி. இரண்டின்றி. மாணிக்கப்பண்டாரங் கண்டீர். மாணிக்குறளுருவாயமாயன் - மாணிக்கப்பண்டாரம். "உலகளந்தமாணிக்கம்" என்னக்கடவதிறே. வலிவன்குறும்பர்களுள்ளீர். மிகவும் வலிதாய் மூலையடியே நடந்து திரிகிற குறும்பர்களாயுள்ளீர். குறும்பர்கள் - இந்த்ரியங்கள். வலி - பலம்; வன்மை - தொன்மைக்கேடு. "வன்கையர்" என்னக்கடவதிறே. குறும்பர்கள் - கள்ளர்கள். "ஏஷ இந்த்ரியகஸ்யூநாம்" "கோவாயைவரென் மெய்குடியேறி" என்று இவர்களதிறே குடியிருப்பு. இவர் குடிமைசெய்திறே போந்தது. உள்ளீர். உண்டாகில். பாணிக்க வேண்டா. விளம்பிக்கவேண்டா. நடமின் - கால்வாங்கிப் போகப்பாருங்கோள். "ஈண்டடியெடுப்பதன்றோ வழக்கு." அதுக்கடியென் என்ன; பண்டன்று. நீங்கள் மெய்குடியேறின காலமன்று, இன்று வ்யாவ்ருத்தியுண்டென்கிறார். ... (5)

உற்றவுறுபிணிநோய்காள் உமக்கொன்றுசொல்லுகேன்கேண்மின்*
பெற்றங்கள்மேய்க்கும்பிரானார் பேணுந்திருக்கோயில்கண்டீர்*
அற்றமுரைக்கின்றேன் இன்னமாழ்வினைகாள்* உமக்கிங்கோர்
பற்றில்லைகண்டீர்நடமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (6)

உற்றவுறுபிணிநோய்காள். அநாதிகாலமே பிடித்து என்னைவிடாதே நலிவு செய்கிற நோய்காள். உற்ற - நோய்காள், உறுபிணிகாள். அஸாதாரண மென்னும்படி யான நோய், மறுபாடுருவக்கொண்டபிணி. உங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன், புத்தி பண்ணிக்கேளுங்கோள். அதென்னென்ன; பெற்றங்கள்மேய்க்கும் பிரானார்பேணும் திருக்கோயில்கண்டீர். யசோதைப்பிராட்டிக்கு பவ்யனாய்வந்தவதரித்தாப்போலே எனக்கு பவ்யனாய் வந்து உபகரித்தபடி. பேணுந்திருக்கோயில். தம்முடைய திருமேனியை விரும்பிவந்து புகுருகையாலே, உகந்தருளின நிலங்களோடொக்க அருளிச்செய்கிறார். கண்டீர். இது ப்ரத்யக்ஷமன்றோ. இன்னம் - அற்றமுரைக்கின்றேன். இன்னம்-மீண்டும், உங்களுக்கு அறுதி சொல்லுகிறேன். ஆழ்வினைகாள். அநாதிகாலம் ஈச்வரனைவிட்டுத்

தறைப்பட்டுப்போம்படி பண்ணினவர்களே. ஆழ்வினை. துரவகாஹமான வினையென்றுமாம். உமக்கிங்கொரு ப்ரயோஜநமில்லை கண்டீர். பெற்றங்கள் மேய்க்கிறவரைக் கண்டிகோளே. தாம் கண்டவாறே இவையும் கண்டதாக நினைத்திருக்கிறார். நடமின். போகப்பாருங்கோள். பண்டன்று. *மாயன்படைத்த மயக்கிலே அகப்பட்ட பண்டு போலன்று. "மாசுச:" என்கிறவின்று, ஸர்வபாபங்களும் *மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்தது. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. **கொங்கைச்சிறுவரையித்யாதி.** யமவச்யத்தைக்கடி இந்த்ரியவச்யதையென்கிறார்.

> **கொங்கைச்சிறுவரையென்னும் பொதும்பினில்வீழ்ந்துவழுக்கி***
> **அங்கோர்முழையினிற்புக்கிட்டு அழுந்திக்கிடந்துழல்வேனை***
> **வங்கக்கடல்வண்ணனம்மான் வல்வினையாயினமாற்றி***
> **பங்கப்படாவண்ணஞ்செய்தான் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (7)**

கொங்கைச்சிறுவரையென்றும். கனித்வம்தோற்ற முலைமலை என்கிறார். "முலைமலைமேல்நின்றும் ஆறுகளாய்" என்னக்கடவதிறே. **பொதும்பினில் வீழ்ந்துவழுக்கி.** குழியிலே வழுக்கிவிழுந்து. குழியென்றது - இவனை ஆழப்பண்ணுமது. இவன் தானாக விழுந்திலன், அதுதான் விழப்பண்ணிற்று. **அங்கோர்முழையினில் புக்கிட்டு.** சாஸ்த்ரஞ்சொல்லும் ஸ்த்தாநத்திலேபுக்கு. **அழுந்திக்கிடந்துழல்வேனை.** அதிலேகிடந்து க்லேசிக்கிற வென்னை. அங்கு, ஓர் என்றது - அத்விதீயம். இவன்தப்பிலும் தப்பவொண்ணாதபடி தன்வசத்திலே இழுத்துக்கொள்ளுகை. அதவா, கொங்கை - முலை; சிறு அரை-சிற்றிடை; பொதும்பு: (அ)க்ராம்யமான அந்தஸ்த்தாநத்தைச் சொல்லுகிறார். "என்றும்" என்று - முலையிருக்கும்படியே! இடையிருக்கும்படியே! என்று முந்துற இவற்றையிறே கொண்டாடுவது. பொதும்பு - விஷயப்ராவண்யஸ்த்தாநம். **அங்கோர்முழை.** பின்னை அதொருமுழஞ்சிறே. "முழை" என்று - நரகம். விஷயப்ராவண்யத்தால் பலிப்பது நரகமிறே. **அழுந்திக்கிடந்துழல்வேனை.** பின்னை, கர்ப்பவாஸத்தோடு யமகர்த்தமத்தோடு ஸஞ்சரியாநிற்கு மத்தனையிறே. **வங்கமித்யாதி.** *தெரிவை மாருருவமேமருவி* அவரவர் பணைமுலையைத் துணையென்றிருந்தவிவரை யெடுத்தது வடிவழகாலேயிறே. **அம்மான்.** அதுக்கடி உடையவனுகையிறே. வங்கத்தையுடைத்தான கடலின் நிறம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடைய ஸர்வேச்வரன். 'வங்கமாமுந்நீர்' என்னக்கடவதிறே. **வல்வினையாயினமாற்றி.** இதுக்கடியான கர்மங்களைப் போக்கி. **பங்கப்படாவண்ணஞ்செய்தான்.** என்னை எளிவரவுபடாதபடி பண்ணினான். பங்கம் - பரிபவம். கடலுக்கு வங்கம் போலே இவன்வடிவழகை அநுபவிப்பார்க்கு திவ்யாயுதங்களிலேநின்று அநுபவிக்கைக்கு ஒரு த்ருஷ்டாந்தம்.

அதவா, **கொங்கையித்யாதி.** இதுதன்னை கர்ப்பவாஸமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். "அங்கோர்" என்று கர்ப்பவாஸம். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு. **ஏதம்.** கீழிற்பாட்டிலே - * மாதரார் கயற்கணென்னும் வலையில்பட்ட விவரை மீட்டது வடிவழகென்றார்; இப்பாட்டில் - *ஐயப்பாடறுத்ததும்

அழகென்கிறார். அன்றிக்கே, கீழே "இராப்பகலோதுவித்து" என்றது சாஸ்த்ரமுகத் தாலேயோ, ஈச்வரமுகத்தாலேயோ, ஆசார்யமுகத்தாலேயோ வென்னில்; ஆசார்யமுகத் தாலே யென்கிறது - இப்பாட்டில்.

ஏதங்களாயினவெல்லாம் இறங்கலிடுவித்து* என்னுள்ளே
பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து*
போதிற்கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்துமென்சென்னித்திடரில்*
பாதவிலச்சினைவைத்தார் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (8)

ஏதங்கள். ஏதம் - குற்றம் ஏதங்களானவையெல்லாம். தேஹாத்மாபிமாநமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யசேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணமும், ஸ்வப்ரயோஜநமும். பூர்வாகமும், உத்தராகமும், ப்ராரப்தமுமென்னவுமாம். நிஷ்க்ருதியில்லாதவையும் நிஷ்க்ருதியுள்ளவையு மென்றுமாம். "கோக்நேசைவ ஸபாபேச" ஆர்த்ரமானவையும் சுஷ்கமானவையு மென்றுமாம். இறங்கலிடுவித்து. இவை போம்படிபண்ணி. என்னெஞ்சுக்குள்ளே. பீதகவாடைப்பிரானார். ஸர்வேச்வரத்வ சிஹ்நமுமாய் புருஷோத்தமத்வ லக்ஷணமுமா யிருக்கும் திருப்பீதாம்பரத்தையுடைய ஸர்வேச்வரன். பிரமகுருவாகிவந்து. ப்ரஹ்மத்தை யுபதேசிக்கிறவன். "உத்பாதகப்ரஹ்மபித்ரோர் கரீயாந் ப்ரஹ்மத:" என்னக்கடவதிறே. ப்ரஹ்மசப்தம் ஜ்ஞாநவாசி. ஈச்வரத்வப் பிடார்கொண்டு திருத்தவொண்ணாமல் ஆசார்யனாயிறே திருத்துவது. போதில்கமலவன்னெஞ்சம்புகுந்தும். போது - அறிவு. இல் - இருப்பிடம். "கமலம்" என்று - ஹ்ர்தயகமலம். வன்மை - அந்தர்யாமியையும் அறியவொட்டாதவலிமை. ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமான நெஞ்சை யிருப்பிடமாகவுடைய கமலம். புகுந்தும். இப்படிக்கொத்த நெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்து திருத்தினபடி. பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து போதில்கமல வன்னெஞ்சம்புகுந்து - ஏதங்க ளாயினவெல்லா மிறங்கலிடுவித்து. "ஏதங்கள்" என்றது - மகாரத்தாலே - தேஹாத்மாபி மாநத்தைக்கழித்து, சதுர்த்தியாலே - ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கழித்து, உகாரத்தாலே - அந்யசேஷத்வத்தைக் கழித்து, நமஸ்ஸாலே - ஸ்வயத்நத்தைக் கழித்து, நாராயண பதத்தாலே - ஸ்வப்ரயோஜநத்தைக் கழித்தபடி. ஈச்வரனுக்குப் பிரிவின்றிக்கேயிருக்க, "பிரிந்தான்" என்கைக்கடி அந்த ஜ்ஞாநமில்லாமையிறே. ஜ்ஞாநமில்லாதபோது "அஸந்நேவ" என்றும், ஜ்ஞாநமுண்டானவாறே "ஸந்தமேநம்" என்னவுங்கடவதிறே. ஈச்வரனைச்செய்யுமதன்று, ஆசார்யனாய்வந்து செய்யவேணும். இவனுக்குத் திருத்த லாவது - இவன்பண்ணும் கர்த்யங்கள் ஒரொன்றே ஸத்தையை நசிப்பிக்கப் போந்திருக்க, அத்தைப்பொறுத்து ஸத்தையை நோக்கிப் போருகையாலேயிறே இன்று இவனுக்கு உபதேசிக்கலாகிறது. "ஒத்தார்மிக்காரை யிலையாயமாமாயா" என்று படாததெல்லாம் பட்டாலும் *அறியாதன வறிவித்திறே திருத்துவது. ஸாபேக்ஷனல்லாதவன் நாலுவகைப் பட்ட ஜந்மத்திலே வந்தவதரித்து ஸத்தையைநோக்கி, உபதேசத்துக்கு யோக்யமான கரணப்ரதாநத்தையும் பண்ணி, அதுக்கு யோக்யமான சரீரத்தையும் உண்டாக்கி, மாதா பிதாக்களுக்கு அந்தர்யாமியாய்நின்றும் ஆசார்யனாய்நின்றும் உபதேசித்த உபகாரத்தை நினைத்து "பீதகவாடைப்பிரானார்" என்கிறார். என்சென்னித்திடரில். என் உத்தமாங் கத்திலே. திருவடிகளாகிற இரண்டுகாலும் ஏறிப்பாயாதமேட்டிலே. "நீள்கழல் சென்னி

பொருமே" என்று பூசல்பொருதிறே *பாதவிலச்சினை வைத்தது. தோளுக்குத் திருவாழி போலே தலைக்குத் திருவடிநிலை. "கதாபுநச்சங்கரதாங்க" இத்யாதி. பண்டன்று. இந்த்ரியங்களுக்குப் பொதுவான பழையகாலம்போலன்று. திருவாழிக்கல் நாட்டித் திருவிடையாட்டமாய்த்து. "ஒருகாலிற் சங்கொருகாலிற் சக்கரமுள்ளடி பொறித்து" என்னக்கடவதிறே: காவலும் படைத்தது. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. கீழ் - ஈச்வரன் தமக்குக் காவலானபடி சொன்னார்; இப்பாட்டில் - தாம் அவனுக்குக் காவலானபடி யருளிச்செய்கிறார்.

> உறகலுறகலுறகல் ஒண்சுடராழியேசங்கே*
> அறவெறிநாந்தகவாளே அழகியசார்ங்கமேதண்டே*
> இறவுபடாமலிருந்த எண்மருலோகபாலீர்காள்*
> பறவையரையாவுறகல் பள்ளியறைகுறிக்கொண்மின். (9)

உறகலுறகலுறகல். அவர்கள் புத்திபண்ணி நோக்குகைக்காகப் பலகாலுமருளிச் செய்கிறார். ஆரைத்தான் உறங்காதிருக்கச் சொல்லுகிறதென்னில், அநிமிஷரையாய்த்து. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான மஹாராஜருமகப்படப் பரியும்விஷயத்துக்கு நித்யர்பரியக் கேட்க வேண்டாவிறே. அவர்களையுமகப்பட, உறங்காதே கொள்ளுங்கோள் என்னும்படியிறே இவர்பரிவு. இவர்களுக்கு உறக்கமாவது—குணவித்தராய் நஞ்சுண்டாரைப்போலே தந்தாமையறியாதிருத்தல்; அநுபவத்திலேயிழிந்து கைங்கர்யபரராயிருத்தல். ஒண்சுடராழியேசங்கே. அழகிதான நிறத்தையும் ஒளியையும் அநுபவத்துக் குறுப்பாக்காதே, ரக்ஷைக்கு உறுப்பாக்கப் பாருங்கோள். அறவெறிநாந்தகவாளே. சத்ருக்கள் சரீர மறும்படியாக எறிகிற, நாந்தகம்—நந்தகமென்கிற திருநாமமவன்வாளுக்கு அழகியசார்ங்கமே. அழகாவது—ஈச்வரன் ஒருகால்நோக்கினால், பின்பு "சார்ங்கமுதைத்தசரமழை" என்னும்படி சரவர்ஷமாகச் சொரியும். தண்டே. விரோதிவர்க்கத்திலே எப்போதும் ஓங்கினபடியேயிருக்கும். நித்யவிபூதியிலுள்ளாரைக் காவலடைத்து, லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக் காவலடைக்கிறார்மேல் இறவுபடாமலிருந்த எண்மருலோக பாலீர்காள். இறவுபடாமல்—தப்பாமல், ஈச்வரன் வைக்கவிருந்த எட்டுத்திக்குக்குங் காவலான லோகபாலகர்காள். பாலநஸாமர்த்யத்தை நிரூபகமாகவுடைய நீங்கள், உங்கள் பெருமைக்கீடாகக் காக்கவேணும். பறவையரையா. இவர்களெல்லாம் தாம்தாம் நின்றநின்றவிடங்கள் குலையாதே நின்றிறே காப்பது. ஓரிடத்தில் நில்லாதே எங்கும் வ்யாபரித்து நோக்கும் பெரியதிருவடியை, உறங்காதேகொள் என்கிறார். *நீண்டவசுரருயிரெல்லாந் தகர்த்துண்டுழலும் புள்ளிறே. பள்ளியறைகுறிக்கொள்மின். தம்முடைய திருமேனியைக் குறிக்கொண்டு நோக்குங்கோளென்கிறார். ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. தம்முடைய திருமேனி திருப்பள்ளி யறையானபடி சொல்லுகிறார்—இப்பாட்டில்.

> அரவத்தமளியினோடும் அழகியபாற்கடலோடும்*
> அரவிந்தப்பாவையுந்தானும் அகம்படிவந்துபுகுந்து*
> பரவைத்திரைபலமோதப் பள்ளிகொள்கின்றபிரானை*
> பரவுகின்றான்விட்டுசித்தன் பட்டினங்காவற்பொருட்டே. (10)

அரவத்தமளியினோடும். திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையோடும், திருப்பாற் கடலோடும், நிரதிசயபோக்யதையையுடையளாய் நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுமுடையளான பிராட்டியோடும். தானும். உபயவிபூதி விசிஷ்டனான தானும். அகம்படி வந்து புகுந்து. *அடியார்கள் குழாங்களோடே வந்துபுகுந்து. பாவையித்யாதி. தான், இவர் திருவுள்ளத்திலே கண்வளர்ந்தருளாகிறபடிக்கு ஸ்மாரகமாக, அலைகேட்கும்படி கண்வளர்ந் தருளுகிற உபகாரத்துக்குத் தோற்று, பரவுகின்றான் விட்டுசித்தன். தம் ஸத்தைக்காகப் போற்றுகையன்றிக்கே, காவலுக்குறுப்பாகப் போற்றுகிறார். பட்டினங்காவல் பொருட்டே—ரக்ஷையின் பொருட்டு.

ஆக இத்திருமொழியால்—திருப்பல்லாண்டிலர்த்தத்தை நிகமிக்கிறார். "சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு" என்றவர்த்தம், *உறகலுறகலிலே நிகமித்தார், "அடியோமோடும் நின்னோடும்" என்கிற பாட்டினர்த்தத்தை *அரவத்தமளியிலே நிகமித்தார். ... (10)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து—மூன்றாந்திருமொழி—துக்கச்சுழலை

கீழிற்றிருமொழியிலே—¶*திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலும் *சூழ்விசும்பணிமுகிலி லும் சொன்ன அர்த்தத்தைச் சொல்லிற்று; இத்திருமொழியிலே *முனியேநான்முகனில் ஒன்பதுபாட்டிற் சொல்லுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது; *சென்னியோங்கில்—பத்தாம்பாட்டிலர்த்தத்தைச் சொல்லும். "பரவுகின்றான் விட்டுசித்தன்" என்று—ஸத்தைக்கும் போகத்துக்குமன்றிக்கே ரக்ஷைக்கு உறுப்பாகச்சொல்லுகை பலம் என்றீர்; "அரவத்தமளியினோடும்" என்று நாம் உம்முடைய உடம்பிலேபுகுந்து அநுபவித்தோ மாகில் இனிப் போகவமையாதோவென்ன; இனிப்போகவொட்டேனென்கிறார். கீழில் திருமொழியிலே "நெய்க்குடத்தைப்பற்றி" என்று தொடங்கி, "நோய்காள்" என்று அநிஷ்டநிவர்த்தியைச் சொல்லி, இதில் இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணித் தரவேணுமென்று திருவாணையிட்டுத் தடுக்கிறாரென்றுமாம். ... ... *

துக்கச்சுழலையைச்சூழ்ந்துகிடந்த வலையையறப்பறித்து*
புக்கினிற்புக்குன்னைக்கண்டுகொண்டேன் இனிப்போகவிடுவதுண்டே*
மக்களறுவரைக்கல்லிடைமோத இழந்தவள்தன்வயிற்றில்*
சிக்கனவந்துபிறந்துநின்றாய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (1)

முதற்பாட்டு. **துக்கச்சுழலையை.** வ்யாதிகளுக்கெல்லாம் கொள்கலமான சரீரம். வ்யாதிகள்கிடப்பது சரீரத்தைப்பற்றியிறே. "நோயெலாம் பெய்ததோராக்கை" என்னக் கடவதிறே. சுழலாறுபோலே வளையவளைய வருகிற து:க்கத்தை. "ஆஸ்தே கார்ப்பாஸ பீஜவத்" "மொய்த்தவல்வினை" என்கிறபடியே இவனைச்சுற்றிக்கிடக்கிற து:க்கங்களை யென்னவுமாம். "தாயே-நோயே, தந்தையே-நோயே, தாரமே-நோயே, கிளையே-நோயே, மக்களே-நோயே" என்னக்கடவதிறே. சூழ்ந்துகிடந்தவலையை. து:க்கத்தைத் தப்ப

¶ "திருமாலிருஞ்சோலைமலை யென்றேனென்ன" என்கிற திருவாய்மொழியிலுமென்றபடி.

வொண்ணாதபடி வீசிக்கிடக்கிற சரீரத்தை. "வலை" என்கிறது தப்பவொண்ணாமையைப் பற்ற. வலையாவது-கயிறுமணியுமா யிருப்பதொன்று; இதுவும் நரம்புமெலும்புமாயிருப்ப தொன்று. அதவா, ஆத்மாவைச் சுற்றிக்கொண்டுகிடக்கிற அவித்யாகர்ம வாஸநாருசிக ளென்னவுமாம். இவற்றை "வலை" என்கிறது-ஒன்றுக்கொன்று காரணமுமாய் கார்யமுமா யிருக்கையாலே. அறப்பறித்து. ருசிவாஸனைகளோடேகூடப் போம்படி பண்ணி. புக்கினில் புக்குன்னைக் கண்டுகொண்டேன். புக்கவிடமெல்லாம் புக்கு உன்னைக் கண்டு கொண்டேன். அந்தர்யாமித்வம் பரத்வம் வ்யூஹம் விபவம் அர்ச்சாவதாரமளவாக. "அறப்பறித்து" என்று அநிஷ்டநிவர்த்தியும், "கண்டுகொண்டேன்" என்று இஷ்ட ப்ராப்தியும் பண்ணித்தந்தோமாகில், இனிப்போய் வரவமையாதோவென்ன; இனிப்போக விடுவதுண்டே. இனிப்போகவிடுவதுண்டோ. "அறப்பறித்து" என்றும் "கண்டு கொண்டேன்" என்றும் தாம்செய்தாராகைக்கடி-பிதா தேடின அர்த்தத்தை "தன்னது" என்னும் புத்ரனைப்போலே இனிப்போய் வரவமையாதோவென்ன; இனிப்போகவிடுவ துண்டே. விரோதியிலே சிறிது கிடத்தல், காட்சியிலே சிறிது கிடத்தல், இவையிரண் டுக்கும் மூலமான ஸுக்ர்தம் என்கையிலே கிடத்தல் செய்யிலன்றோ நான்போகவிடுவது. உன்னாலே பெற்றநான் என்னாலே இழப்பேனோ; பேறு உன்னாலே, இழவு இவனாலே; அவன்பெறுகைக்கு க்ர்ஷிபண்ணும். இவனுடைய அநுமதி பேற்றுக்கு ஹேதுவல்லாதாப் போலே அவனுடைய அநுமதியும் இழவுக்கு ஹேதுவன்று. போகவிடுவதுண்டே. "இனி நான் போகலொட்டேன்" என்று—போக்குமுண்டாய், "ஒட்டேன்" என்கை யன்றிக்கே, போகவென்று ஒரு பொருளுண்டோவென்கிறார். உண்டே. உனக்குத் தெரியாதோ போகைக்கு ஹேது உண்டாகில் என்று அவனைக் கேட்கிறாராகவுமாம். போகாதபடி பெற்றுத் தம்மிழவு தீர்ந்தமையை அருளிச்செய்கிறார். மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோத இழந்தவள் தன்வயிற்றிற் சிக்கனவந்து பிறந்து. இழந்தவளிழவு தீர்த்தாப் போலே என்னுடைய இழவு தீர்க்கவேணுமென்கிறார். தேவகிப்பிராட்டிக்கு அஷ்டம கர்ப்பமிறே க்ர்ஷ்ணன். காலநேமியோடே ஸம்பந்தமுடையராய், ஹிரண்யசாபத்தாலே பாதாளத்திலே வர்த்திப்பார் ஆறுராக்ஷஸரை யோகநித்ரையாலே ப்ரவேசிப்பிக்க, தேவகியார்வயிற்றிலே பிறந்த ஆறு ராக்ஷஸரை. கல்லிடைமோத. கம்ஸனாலே நிரஸிக்கப்பட, ஏழாம் கர்ப்பமான நம்பி மூத்தபிரானை ரோஹிணியார் வயிற்றிலே அவதரிப்பித்து, தான் எட்டாம் கர்ப்பமாயிறே வந்தவதரித்தது. இழந்தவள்தன்வயிற்றில். அவள் முன்பு இழந்த இழவுதீரவந்து சிக்கனவந்து பிறந்து நின்றாய். திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய். அங்கு-ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யம்; இங்கு-ஸ்வாமித்வம். தேவகிப்பிராட்டியார் வயிற்றில் க்ர்ஷ்ணனெழுந்தருளியிருந்த இருப்புப் போலேயிறே *பேடுறைகோயிலில் அழகரெழுந்தருளியிருந்த விருப்பும் இவர்க்கு. .... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. வலைத்துவைத்தேன். கீழ்ப்பாட்டிலே - உன் ஸ்வரூபம் பெறவேண்டியிருந்தாயாகில் என்கார்யம் செய்யவேணுமென்றார்; இப்பாட்டில்-உன் ப்ரணயித்வ குணம்பெறவேண்டி யிருந்தாயாகில் என்கார்யஞ் செய்யவேணுமென்கிறார்.

வலைத்துவைத்தேனினிப்போகலொட்டேன் உன்றனிந்த்ரஞாலங்களால்*
ஒளித்திடில்நின் திருவாணைகண்டாய் நீயொருவர்க்கும் மெய்யனல்லை*
அளித்தெங்கும்நாடுநகரமும் தம்முடைத்தீவினைதீர்க்கலுற்று*
தெளிந்துவலஞ்செய்யுந்தீர்த்தமுடைத் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (2)

வளைத்துவைத்தேன். உதாரர்வாசலிலே தரித்ரருமாய் அந்தருமாயிருப்பார், பெற்றன்றிப்போகோம் என்று கிடக்குமாபோலே, வளைத்துக்கிடக்கிறார். ஸ்ரீபரதாழ்வான் பர்ணசாலைவாசலிலே வளைத்துக்கிடந்தானிறே. இனிப்போகலொட்டேன். உன்சுவடறிந்த பின்பு போகவிடுவனோ. **உன்றனிந்திரஞாலங்களா லொளித்திடில்.** அதாவது பொய்யை மெய்யென்னும்படி ப்ரமிப்பிக்கை; அபோக்யங்களை போக்யமாக்குகை. *மம மாயா துரத்யயா.* **ஒளித்திடில்.** *அற்பசாரங்களவை சுவைத்தல் மறக்கப்பண்ணுகை. அகற்ற நீவைத்த மாயவல்லைம்புலன்களாமவை என்னக்கடவதிறே. அவைதான் *இன்னமுதென்ன விறே தோற்றுவது. அகற்றுகையாவது-பகவத்ஸம்பந்தத்தையுங் குலைத்து, கர்ப்பவாஸத்தையும் விளைத்திறேயிருப்பது. **ஒளித்திடில்.** நீமறையநிற்கில். **நின்றிருவாணைகண்டாய்.** உனக்கு அநந்யார்ஹசேஷபூதையுமாய் நிரதிசயபோக்யபூதையுமாயிருக்கிற பெரிய பிராட்டியாராணைகிடாய். [மாயஞ்செய்யேல் இத்யாதி.] நீர், வளைப்பது, திருவாணையிடுவது, ஒளித்திடில் என்பதாகிறதென் என்ன; நீ பொய்யனுகையாலே என்ன; நாம் ஆரளவிலே பொய்செய்தோமென்ன; நீயொருவர்க்கும் மெய்யனல்லை. [கருமலர்க் கூந்தல் இத்யாதி.] அளித்தித்யாதி. அஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரோடு அநுகூலரோடு ப்ரதிகூலரோடு வாசியற ரக்ஷித்து. **தம்முடைத்தீவினை தீர்க்கலுற்று.** தந்தாமாலே பண்ணப்பட்ட துஷ்கர்மங்களைப் போக்குகையிலே ஒருப்பட்டிருக்கிற தீர்த்தங்களை. **தெளித்துவலஞ் செய்யும்.** அவர்களுக்குத் தீர்க்கலுற்ற தீர்த்தங்களையுடைத்து உன்றிருமலை. அதிலே வர்த்திக்கிற நீ என்கார்யஞ் செய்யவேணுமென்கிறார். ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு. ஸ்வரூபம் பெறவேண்டியிருந்தாயாகில் ரக்ஷியென்றார் முதற் பாட்டில்; இரண்டாம்பாட்டில்—ப்ரணயித்வம்; இப்பாட்டில் உனக்கு தேஜோஹாநி வாராமல் ரக்ஷியென்கிறார்.

> **உனக்குப்பணிசெய்திருக்குந்தவமுடையேன் இனிப்போயொருவன்**
> **தனக்குப்பணிந்து* கடைத்தலைநிற்கை நின்சாயையழிவுகண்டாய்***
> **புனத்தினைக்கிள்ளிப்புதுவவிக்காட்டி உன்பொன்னடிவாழ்கவென்று***
> **இனக்குறவர்புதியதுண்ணும் எழின்மாலிருஞ்சோலையெந்தாய்.** (3)

உனக்குப் பணிசெய்திருக்குந் தவமுடையேன். முதலில் சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து, பின்பு சேஷவ்ருத்தியிலே ஆசைபிறந்து, கைங்கர்யமே யாத்ரையாய், அது செய்யாதபோது ஸத்தைகுலையும்படியாயிருக்கும்; இவை நாலும் ஸம்ஸாரிகளுக்கில்லை. நமக்கு உபாயமநுஷ்டித்து உபேயத்திலாசையுமேயுள்ளது. ஆழ்வார்களுக்கு இவை நாலுமுண்டு. **தவமுடையேன்.** உன் ப்ரஸாதமுடையேன். **இனிப்போய்.** இந்நாலு தசையும் பிறந்த பின்பு இவற்றைப்பொகட்டுப் புறம்பேபோய். போகையாவது-இந்திர ஞாலங்கள் காட்டிப் புறம்பே தள்ளிறுயாகிலும். **ஒருவன்றனக்குப்பணிந்து.** ப்ரஹ்மா முதலாக பிபீலிகாந்தமாக அதிக்ஷுத்ரரிறே; அவர்களிலே ஒருத்தனுக்கு. **கடைத்தலை நிற்கை.** *உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்* என்கிற செயலை அங்கே செய்கை எனக்கு அவத்யமன்றே. **நின்சாயையழிவுகண்டாய்.** உனக்கு தேஜோஹாநியிறே. எனக்கு இது புதுமையன்று புனத்தினையித்யாதி. புனத்தில் புதுத்தினையைமுறித்து ஹவிஸ்ஸாக் காட்டிப் புதியது அமுதுசெய்யப்பண்ணி. இப்படி அமுதுசெய்யப்பண்ணினல் வேண்டிக் கொள்ளும்படியேதென்னில்; உன்பொன்னடி வாழ்கவென்று. இந்ததேசந்தான், அமுது

செய்திடப்பெறில் பின்னுமாளுஞ்செய்வன்'' என்னும் தேசமிறே. இப்படி சொல்லுகிறரா ரென்னில்; இனக்குறவர். புருஷர்களோடு ஸ்த்ரீகளோடு வ்ர்த்தர்களோடு வாசியற எல்லாரும் *பல்லாண்டொலி செல்லாநிற்கும். *குறமாதர்கள்பண்குறிஞ்சிப் பாவொலி பாடும் தேசமிறே. புதியதுண்ணும். பிதாவுக்குப் பொருந்தும்நாள் பார்த்திறே புத்ரன் புதியதுண்பது. எழில் மாலிருஞ்சோலை. எழில் - அழகு. திவ்யதேசங்களுக்கு அழகா கிறது அநந்யப்ரயோஜநராய் அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்கள் வர்த்திக்கை. எந்தாய், புத்ரஸம்பந்தமிருக்கிறபடி. [ஒண்டொடியாள் இத்யாதி.] *நின்னலா லறிகின்றிலேன், உனக்குப் பணிசெய்திருக்கும்.* ... ... (3)

நான்காம்பாட்டு. காதப்பலவும். *இனிப்போ யொருவன்றனக்குப் பணிந்து நிற்கைக்கும் போகைக்குமிடமுண்டோ உன் திருவடிகளை யொழியவென்கிறார்.

காதப்பலவுந்திரிந்துழன்றேற்கு அங்கோர்நிழலில்லைநீரில்லை*உன்
பாதநிழலல்லால்மற்றோருயிர்ப்பிடம் நானெங்குங்காண்கின்றிலேன்*
தூதுசென்றாய்குருபாண்டவர்க்காய் அங்கோர்பொய்ச்சுற்றம்பேசிச்சென்று*
பேதஞ்செய்தெங்கும்பிணம்படுத்தாய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (4)

காதமபலவும் திரிந்துழன்றேற்கு. நெஞ்சுக்கும் கண்ணுக்குமெட்டின விடமெல்லாம் அலமந்து திரிந்தவிடத்து. ஸம்ஸாரத்துக்குள், அலமாவாத இடமில்லை-படாத க்லேசமில்லை. அவ்விடத்தில் ஒருநிழலாதல், துளிநீராதல் கண்டிலேன். உண்டாகில் உள்ளது மரீசிகாஜலமிறே. நிழலும், விஷவ்ர்க்ஷநிழலிறே. உன்பாதமித்யாதி. ''அவனடி நிழல்தடம்'' என்னக்கடவதிறே. *வாஸுதேவ தருச்சாயையொழிய வேறு நிழலுண்டோ: மூச்சுவிடுகைக்கு ஓரிடங்காண்கிறிலேன் உன்திருவடிகளையொழிய. தூதுசென்றாய்குருபாண்டவர்க்காய். திருவடிகளைப் பற்றினார்க்குக் கார்யஞ்செய்தபடி சொல்லுகிறது. குருவம்சத்தில் பிறந்த பாண்டவர்களுக்காகக் கார்யம் செய்ததில்லையோ. பொய்ச்சுற்றம். பொய்யுறவு சொல்லுகை. பேதஞ்செய்து. ஆச்ரிதரென்றும் அநாச்ரித ரென்றும் இரண்டிட்டு. ''எங்களுக்குப்பிணங்காதொழியப்பெறில் ஒரூரமையும்'' என்றவர்களை, ''பத்தூர் பெறாது'' என்னும்படி பண்ணி அவர்களுறவைக்குலைத்து *எல்லாச்சேனையு மிருநிலத்தவித்தவெந்தைவர்த்திக்கிறதேசம் திருமலை. ... (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. காலுமெழா. திருவடிகளையொழிய புகலில்லையென்றார் - கீழ்ப் பாட்டில்; இப்பாட்டில்-தாம்பெற்ற பேற்றை யருளிச்செய்கிறார். பெற்ற அம்சத்தில் க்ர்தஜ்ஞதை வேணுமிறே மேலும் கார்யம்செய்கைக்கு.

காலுமெழாகண்ணநீரும்நில்லா உடல்சோர்ந்துநடுங்கி*குரல்
மேலுமெழாமயிர்க்கூச்சுமறா எனதோள்களும்வீழ்வொழியா*
மாலுகளாநிற்குமென்மனமே உன்னைவாழத்தலைப்பெய்திட்டேன்*
சேலுகளாநிற்கும்நீள்சுனைசூழ் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (5)

காலுமெழா. ''காலாழும்'' என்று - பரவசமானபடி. கண்ணநீரும்நில்லா. *கண்சுழலும்* என்றபடி. உடல்சோர்ந்து. சரீரமானது பரவசமாய். நடுங்கி. தடுமாறி. குரல்மேலுமெழா. *நெஞ்சழியும்* என்கிறபடியே கூப்பிடுகைக்கும் க்ஷமமல்ல. மயிர்

கூச்சுமரு. மயிர்க்குழிகளெறிந்து புளகித காத்ரமாயிருக்கும். எனதோள்களும் வீழ்வொழியா. நிர்விகாரமாய். மால்உகளாநிற்கு மென்மனமே. என்மநஸ்ஸானது உன்னுபகாரத்தை நினைத்து மேன்மேலும் பித்தேறுகின்றது; உன்னை யநுபவித்து வாழுகை யிலே மூர்த்தாபிஷிக்தனுனேன். இவர்க்கு வாழ்ச்சியாவது இவ்வவஸ்த்தைகள் பிறக்கை. *உன்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியென்கிறதும் இத்தையிறே. சேலுகளாநிற்கும். சேல் உகளும்படி பரப்பையுடைத்தாயிருக்கும் தடாகங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற திருமலையிலே வர்த்திக்கிற. இத்தால்-ஜலத்தைப்பிரிந்த மத்ஸ்யம்போலே உன்னைப்பிரிந்து ஆற்றமாட்டே னென்கிருர். ... ... (5)

ஆரும்பாட்டு. எருத்துக்கொடியுடையானும். கீழிற்பாட்டில் - *உன்பாத நிழலல்லால் மற்ருேரிடம் மூச்சுவிட இல்லையென்ருர்; ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளோவென்ன; அவர்களுடைய அசக்தியைச் சொல்லுகிருர். அதவா, "உன்னைவாழத் தலைப்பெய்திட் டேன் - என்மனம் - மால் உகளாநிற்கும் என்ருர்; அது ஸம்ஸாரத்திலிருப்பிலே பிறந்த தொன்ருகையாலே அத்தையும் அதிசங்கைபண்ணி, அதுக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்தை யறுத்து *உன்கடைத் தலையிருந்து வாழப் பண்ணவேணு மென்கிருராகவுமாம்.

எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் *மற்று
மொருத்தருமிப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை*
மருத்துவனுய்நின்ற மாமணிவண்ணு மறுபிறவிதவிரத்
திருத்தி*உன்கோயில்கடைப்புகப்பெய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (6)

எருத்துக்கொடியுடையானும். அறிவுசேட்டுக்கு எல்லைநிலமான ரிஷபத்தை த்வஜமாகவுடையருத்ரனும். [காரணு கருளக் கொடியானே] ஸம்ஸார காரணமான அவித்யையைப் போக்குகையிலே கொடிகட்டினுனென்கையாலே, இவன்கொடி ஜ்ஞாநஹீநமான கொடியாகையாலே-தாமஸதேவதையென்கிறது. பிரமனும். அவனுக்கும் பிதாவாய், "அமரர்க்குமறிவியந்து" என்கிறபடியே—ஜ்ஞாநமுடைய ப்ரஹ்மாவும். இந்திரனும். த்ரைலோக்யத்துக்கு ராஜாவான இந்த்ரனும். மற்றும். முமுக்ஷுக்களாக பாவித்திருக்கிற தேவஜாதியும். ஒருத்தரும். ஒருசேதநரும், இஜ்ஜந்மமாகிற வ்யாதிக்கு ஔஷதமறிவாரில்லை. ஸம்ஸாரத்துக்கு மருந்தறியுமித்தனை. அத்தை வெளியிடுகைக் காகவாய்த்து—கைலாஸயாத்ரையிலே கண்டாகர்ணனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்து, ருத்ரன்பக்கலிலே பிள்ளைவேண்டிச் சென்றது. ஆகையாலே, ஸம்ஸாரவர்த்தகர். பின்னை *உருவுருவே கொடுத்தவனைப்போலே கொடுக்கப் பெற்றதில்லையே; அங்கஹீந மாகவிறே கொடுத்தது. ஸம்ஸாரத்துக்கு மருந்தாவது—ஸர்வேச்வரனை உள்ளபடி அறிகையிறே. இவர்கள் அவனை அறியார்களென்றபடி. *கடிக்கமலத் துள்ளிருந்தும் கண்ணனடிக் கமலந்தன்னைக் கண்டிலனென்றபடி. *கார்செறிந்த* நீருடிதான் வணங்கும் பேரளவிறே சொல்லுவது. மருத்துவனுய்நின்ற மாமணிவண்ணு. மருந்தா யிருக்கையன்றிக்கே மருந்து அறிவதுஞ்செய்யும். இதுதான் *மலைமேல் மருந்துமாய் ஏகமூலிகையுமாய் ஸக்ருத்ஸேவ்யமுமாய். பலியாதமருந்து பலகால் ஸேவித்தாலும் பலியாதே. இவ்வௌஷதந்தான் வேறெரு ஔஷதத்தைப் பொருதவளவன்றிக்கே, மீண்டு தன்னையும் பொருது. மருத்துவன் என்று ஆசார்யன். ஆய் என்று—ஏறிட்டுக்

கொண்டானென்றது. ஆகையாலிறே *பீதகவாடைப் பிரானும்வந்து இவரை இராப்பகலோதுவித்தது. மாமணிவண்ணா. மருந்திருக்கிறபடி. "மணிமந்த்ரௌஷதம்" என்னக்கடவதிறே. மணியும் மந்த்ரமும் ஔஷதமும் நாட்டுக்கு வெவ்வேறிறே. இங்கு, எல்லாம் ஒரு தலைத்த விஷயம். அந்தணர்மாட்டந்திவைத்த மந்திரம் என்று-நெஞ்சுக்கு இனியமந்த்ரமும் *மறவாத மந்திரமும்* *வாழும் மந்திரமும் இதுவிறே. *அச்சுதனமலனிறே *நச்சுமாமருந்தம். நழுவவிடாததுமாய் ஹேயத்தைக் கழிக்குமதுவாய் ஆசைப்படும் மருந்திறே. வைப்பாம்மருந்தாம் என்று-இரண்டும் ஒன்றானமருந்திறே. மருந்தும்பொருளு மமுதமும்தானே என்று—மூன்றும் ஒன்றான மருந்திறே. [பொருள்] உபாயம். ஸமஸ்தவஸ்துஹீநோபி-அம்ர்தம் ப்ராப்யம் [மருந்து] விரோதிநிவர்த்தகம். பந்தமறுப்பதோர்மருந்து என்னக்கடவதிறே. என்றும் ஒன்றான மருந்திறே. [தீர்மருந் தில்லா வைந்துநோய்க்கு ஆர்மருந்தாகுவார்] மருந்து என்று அஞ்சவேண்டாதபடி தீர்மருந்தான மருந்திறே. [தீர்க்கும்மருந்து] ஊருகிறபாம்புக்குத் தடையிடுமாபோலே, வருகிற நரகத்தைத் தீர்க்தம் மருந்து. அற்றவர்கட்கருமருந்து என்னக்கடவதிறே. ஆனை தன்பலமறியாதாப்போலே; *அருமருந்தாவதறியாய் என்னக்கடவதிறே. ஆர்க்கு மறியவொண்ணாத ப்ரேமவ்யாதியுமகப்படத் தீருமென்னும்படி கைகண்டமருந்திறே. போகமகிழ்ச்சிக்கு மருந்து என்று—ஒரு விபூதியாகக் கொண்டாடும் மருந்திறே. மறு பிறவி தீர்க்கும் மருந்து. மருத்துவனைச்சொல்லி, மருந்துசெய்யுங் கார்யஞ்சொல்லுகிறது மேல். வருகிற ஜந்மங்களைப் போக்கித் தவிர்க்கையாவது-வீடாறுக்கை. *மறுமைக்கு மருந்தினை* என்று சொல்லக்கடவதிறே. மனம்வைக்கத்திருத்தி என்னுமாபோலே திருத்துகை உபாயக்ர்த்யம். உன்கோயில் கடைப்புகப்பெய். *கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரங்குறுகினர்* என்னக்கடவதிறே. *உன் கடைத்தலையிருந்து வாழுமதுதானேயிறே ப்ரயோஜநம். *உன்கோயிலில்வாழும் வைட்டணவன்* என்னக்கடவதிறே. திருமாலிருஞ் சோலையெந்தாய். *மங்கவொட்டு இத்யாதி. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. அக்கரை. ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தாற்போலே ப்ராப்தியையும் பண்ணித் தரவேணுமென்கிறார்.

அக்கரையென்னுமனத்தக்கடலுளழுந்தி உன்பேரருளால்*
இக்கரையேறியிளைத்திருந்தேனை அஞ்சேலென்றுகைகவியாய்*
சச்கரமுந்தடக்கைகளும் கண்களும்பீதகவாடையொடும்*
செக்கர்நிறத்துச்சிவப்புடையாய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (7)

அக்கரை. ஸம்ஸாரத்திலே யிருக்கச்செய்தே ஜ்ஞாநம்பிறந்தபோது அது தூரமானபடி. விபீஷணனுக்கு அக்கரை இக்கரை யாய்த்திறே. ஸம்ஸாரம் அநர்த்த மென்னும் ப்ரஸித்தி. *விஷயாக்ராந்தசேதஸாம்.* அழுந்தி. தறைப்பட்டு. *பீமபவார்ண வோதரே-பதிதம். *உன்பேரருளால். *விஷ்ணுபோதமிறே.இரண்டுகரையுமொத்திருக்கும். இக்கரை. என்றது-தமக்கணித்தானபடி. இளைத்திருந்தேனை. மாஸோபவாஸி சோற்றை விரும்புமாபோலே, ப்ராப்தி கிடையாதவிளைப்பு. சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தால் சேஷி செய்தபடி கண்டிருக்கவொட்டாதே பதறப்பண்ணுகிறது. தானடியாக பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்ததாகிலிறே ஆறியிருக்கலாவது. ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பண்ணித் தந்தாப்போலே

ப்ராப்தியையும் பண்ணித் தரவேணுமென்கிறார். உபாயத்துக்கு *மாசுச:* என்றாப்போலே, உபேயத்துக்கும் மாசுச: என்னவேணும் ஸம்ஸாரமாகிற கடலிலே விழுந்தாரை யெடுப்பது-திவ்யாயுதங்களாலும் வடிவழகாலுமிறே [ஆவாரார்துணை இத்யாதி.] *அங்கைத்தலத்திடை யாழிகொண்டான். வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்க வேண்டும் படியிறே திருக்கையிலழகு; அதிலே ஆழ்வார்களுமாறுல் சொல்ல வேண்டாவிறே. *அஞ்சுடராழியுன் கையகத்தேந்துமழகா* என்னக்கடவதிறே. க்ருபைக்கு நிரூபகமான திருக்கண்களும், பெருக்காற்றிலே தெப்பத்தைப்பறிப்பாரைப்போலே அநுபவபரிசரமான நெஞ்சைப் பறித்துக்கொள்ளுந் திருப்பீதாம்பரமும்; [அரைச்சிவந்தவாடை.] செக்கர் நிறத்துச் சிவப்புடையாய். திருவாழியில் சிவப்பும், திருமேனியில் நிறமும், கை வாய் கண் அவயவங்களில் சிவப்பும், *ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதமான ஆகாசம்போலே திருநிறத்தை யுடையையாய்க்கொண்டு திருமலையிலே நிற்கிறவேற்றம். முடிச்சோதி கலந்துமணி யிமைக்குங்கண்ணு. திருமாலிருஞ்சோலை. அழகருடைய வடிவழகுக்கு ப்ரகாசகமான திருமலை. எந்தாய். விரோதியில் அருசியும், உபாயமும், ஜ்ஞாநமும், ப்ராப்தியில் ஆர்த்தியும், ப்ராப்யத்தில் போக்யதையும் த்வரையும் விளைப்பித்தவனே. ... (7)

எட்டாம்பாட்டு. எத்தனை. *அனத்தக்கடலுளழுந்திக்கிடந்த காலத்தின் பெருமை யைச் சொல்லுகிறார். கடந்தகாலத்துக்கொரு முடிவுண்டோவென்கை.

எத்தனை காலமுமெத்தனையூழியும் இன்றொடுநாளையென்றே*
இத்தனை காலமும்போய்க்கிறிப்பட்டேன் இனியுன்னைப்போகலொட்டேன்*
மைத்துனன்மார்களைவாழ்வித்து மாற்றலர் நூற்றுவரைக்கெடுத்தாய்*
சித்தம்நின்பாலதறிதியன்றே திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (8)

எத்தனைகாலமுமித்யாதி. இன்றென்றும், நாளையென்றும், நேற்றென்றுமாய்க் கழிந்தகாலம், எத்தனைகாலமும், எத்தனையூழியும். இத்தனைகாலமும்போய். ஒருநாளாய், ஒருபக்ஷமாய், ஒருமாஸமாய், ஒருஸம்வத்ஸரமாய், இப்படி கல்பம் கல்பமாகக் கழிந்ததுக் கொரு முடிவில்லை. போய். காலத்துக்கு முடிவில்லாதாப்போலே போனவிடத்துக்கும் முடிவில்லை. கிறிப்பட்டேன். கிறியாவது-விரகு. அதாவது - யந்த்ரம். ஸர்வபூதங்களும் ப்ரமிக்கும்படி ரூடமாயிருப்பதொரு யந்த்ரம். அஜ்ஞாநாவர்த்தமா யிருப்பதொன்று. பட்டேன். *அஸந்நேவ.* என்னும்படி அகப்பட்டேன். நசித்தேனென்னவுமாம். [தெரிந்துணர் வொன்றின்மையால் *பழுதே பலபகலும் இத்யாதி.] இனி. கரணகளேபரங் களைத் தந்து, அஜ்ஞாதஸுக்ருதத்தைப் பிறப்பித்து, இதரவிஷயத்தில் ருசியைக் குலைப் பித்து, உன்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்து, அபிமதமும் நீயே யென்னுமிடமும் பிறப்பித்த பின்பு. இனி. *நானேது முன்மாயமொன்றறியேன்; இது உன்மாயமென் றறிந்தபின்பு. உன்னை. ரக்ஷகனுமாய், உபாயபூதனுமாய், ப்ராப்யபூதனுமாயிருக்கிற வுன்னை. போகலொட்டேன். *பெற்றினிப் போக்குவனோ வுன்னை* என்கிறபடியே-உபாயாந்தரத் திலே அந்வயமுண்டாதல், ப்ராப்யாந்தரத்திலே அந்வயமுண்டாதல், இரண்டும் நீயாறுல் பெற்றபோது பெறுகிறோம் என்றுறியிருத்தல் செய்யிலிறே உன்னைப் போக ஸம்வதிப்பது.

இப்படி போகவொட்டேனென்கிறது என்கொண்டென்ன; மைத்துனன்மாரி த்யாதி. நீ ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷைக ஸ்வபாவனுகையாலே என்கிறார். மாற்றலர். சத்ருக்கள்.

த்விஷதந்நம். ஸம்ப்ரீதிபோஜ்யாந்யந்நாநி. *கெடுத்தாய். கொத்துத்தலைவன் குடிகெடத் தோன்றிய, *சிஷ்யஸ்தேஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்.* என்று அவன்றானுஞ் சொல்லி, *ய இமம் பரமம் குஹ்யம் மத்பக்தேஷு. என்று தாமும் சொல்லும்படி காணென்று. *தாழ்ந்த தநஞ்சயனைப்போலே உமக்கு நம்பக்கலிலே அந்தரங்கமாக வொன்றுண்டோவென்ன; சித்தம்நின்பாலது. அவனைப்போலேயோ நான்? அவன், கைகோத்து, ஒக்கவுண்டு, ஒருபடுக்கையிலே கிடந்து கைகழன்றுபோனான்; நான், என் நெஞ்சுக்கு ஒத்துக் கலந்துண்ணுதல், *ஸோச்நுதே.* என்று ஒக்கவுண்ணுதல், உனக்குப் பூவிடுதல், முடித்தபூவை முடித்தல், முடித்துக்கொடுத்தல், பல்லாண்டிசைத்தல், அடி கொட்டுதல்,மாறியிட்ட அடிக்குத்தோற்று எழுதிக்கொடுத்தல் செய்யும்படி உன்பக்கலிலே ப்ரவணசித்தனன்றோ? மைத்துனன்மாரென்றது–தோற்புரையிலே ஒருஸம்பந்தமன்றோ உள்ளது. *திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்* என்று—*ஒழிக்கவொழியாதபடி மஜ்ஜாவிலே தட்டினவுறவன்றோவிது. நீ சொன்ன மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை கேட்டும் கேளாதானாய்ப்போனானவன், கேட்டு விச்வஸித்திருந்தேன் நானன்றோ? என்ன: உம்முடைய விச்வாஸத்தை நாமறியும்படியென்? என்ன [அறிதியன்றே.] ஸர்வஜ்ஞனான நீதானே யறியாயோ? *விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்கொண்ட கோவலனான உனக்குத் தெரியாதோ. [விட்டுசித்தன்மனம்] உன்னுடைய வ்யாப்தி, விபூதியளவிலே; என்னுடைய மநோவ்யாப்தி, உன் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளிலே. [அரவத்தமளி.] இவ்வளவும் பண்ணின ஸுக்ர்தம், மேலும் உமக்கு எல்லாம் பண்ணித்தாராதோ? என்ன: அந்த ஸுக்ர்தமும் நீயென்கிறார். திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். ரக்ஷகாந்தரமும், உபாயாந்தரமும், உபேயாந்தரமும் என்னெஞ்சைவிட்டு, இவை மூன்றும் நீயே என்னுந்தெளிவைப் பிறப்பித்தது இந்நிலையன்றோ என்கிறார். எந்தாய். இவற்றுக்கடியான பந்தமிருக்கிறபடி. [சதிரிளமடவார் இத்யாதி.] திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். *வெற்பென்றிருஞ்சோலை இத்யாதி. *திருமாலிருஞ்சோலை இத்யாதி. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. அன்றுவயிற்றில். எத்தனைகாலமும் எத்தனையூழியும் என்ற காலவிசேஷத்திலே ஈச்வரன் பண்ணிவைத்ததோர் காலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

> அன்றுவயிற்றிற்கிடந்திருந்தே அடிமைசெய்யலுற்றிருப்பன்*
> இன்றுவந்திங்குன்னைக்கண்டுகொண்டே னினிப்போகவிடுவதுண்டே*
> சென்றங்குவாணனையாயிரந்தோளுந் திருச்சக்கரமதனால்
> தென்றி* திசைதிசைவீழச்செற்றாய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (9)

அன்றுவயிற்றில். கர்ப்பத்திலே கிடக்கிற காலத்திலே, அடிமைசெய்கையே புருஷார்த்தம் என்று துணிந்திருப்பன். இன்றுவந்திங்குன்னைக் கண்டுகொண்டேன். அன்றுநான் ப்ரார்த்தித்தபடியே திருமலையிலேவந்து, என்விரோதியைப் போக்கி ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்த வுன்னைவந்து கண்டுகொண்டேன். [புக்கினில் புக்கு.] இனிப்போக விடுவதுண்டே. கர்ப்பத்திலே க்லேசப்படுகிறவன்று, அடிமையிலே உற்றிருந்த நான், அடிமை கொள்ளுகைக்கு ஸுலபனானவின்று போகவிடுவனோ. ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், அந்யசேஷத்வத்தையுங் கழித்துக் கொண்டபடியை மூதலிக்கிறார். சென்றங் கித்யாதி. சோணிதபுரத்திலே, ஸ்ரீமத் த்வாரகையில் நின்றுஞ் சென்றுபுக்கு, வாண

னுடைய புஜவநத்தைத் திக்குக்கள்தோறும் விழும்படி யறுத்தாய்; அந்தச்ரமம் தீரவந்து நிற்கிறவிடம் திருமலையாய்த்து. ... ... (9)

நிகமத்தில், இத்திருமொழியை அப்யஸித்தவர்கள் அவனுக்கு சேஷபூதராவரென்கிறார்.

> சென்றுலகங்குடைந்தாடுஞ்சுனைத் திருமாலிருஞ்சோலைதன்னுள்
> நின்றபிரான்* அடிமேலடிமைத்திறம் நேர்படவிண்ணப்பஞ்செய்*
> பொன்திகழ்மாடம்பொலிந்துதோன்றும் புதுவைக்கோன்விட்டுசித்தன்*
> ஒன்றினோடொன்பதும்பாடவல்லார் உலகமளந்தான்தமரே. (10)

சென்றுலகம் குடைந்தாடுஞ்சுனை. லோகத்தில் அஜ்ஞரோடு, விசேஷஜ்ஞரோடு, அநுகூலரோடு, ப்ரதிகூலரோடு வாசியறச் சென்று, ஆழ இழிந்து அவகாஹிக்குஞ் சுனைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே ஸந்நிதிபண்ணின உபகாரகன். [மறுவில்வண்சுனை சூழ்மாலிருஞ்சோலை] ஸம்ஸாரிகள் மறுப்போனால் தனக்குப் போய்த்ததாக நினைத்திருக்கையும், அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கையு முடைத்தான அவனைப் போலேயாய்த்து இச்சுனைகளும். நின்றபிரானடிமேல். அவன்றிருவடிகளிலே. அடிமைத்திறம். அடிமை விஷயமாக. இவருடைய தீர்த்தம் இவரிருந்தவிடத்தேவரும். [காலநன்ஞானத்துறை படிந்தாடி] *அப்பன்திருவருளிறே மூழ்குவது. இவர்க்குப் புறம்பு நிழலுமில்லை, நீருமில்லை. *அவனடிநிழற்றடம் என்னக்கடவதிறே. அடிமைத்திறம். அடிமைவிஷயமாக. நேர்பட. வாய்க்க. விண்ணப்பஞ்செய். ஆழ்வாரருளிச்செய்த.

பொன்திகழித்யாதி. பொன்னாலே திகழப்பெற்ற மாடங்களாலே நிறைபட்டுத் தோற்றுகிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த. பொன்னுலகு என்று சொல்லுகிற பரமபதம்போலேயிறே ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருக்கிற தேசம். *வைகுந்தமாகும்தம்மூர்* என்னக்கடவதிறே. ஒன்றினோடொன்பதும். *ஒளித்திடில் நின்திருவாணை என்றத்தோடே மற்றை யொன்பதையும். இதொன்றுமிறே ப்ரதாநம், மற்றையொன்பதும் ஈச்வரன் பெருவாணையென்ன; அன்றென்று ஸாதித்தவையிறேயிவை. சொல்லவல்லார் என்கிற ஸ்தாநத்திலே, பாடவல்லார் என்கிறது. *பாட்டேயே கேயேச மதுரம்* பலம்–ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யசேஷத்வமும் குலையுமென்கிறார். இவை யிரண்டையுங்குலைத்த அபதாநமிறே திருவுலகளந்தருளினவிடம். [சதுமுகன்கையில் இத்யாதி.] ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்கள் மூன்றும் இத்திருவடிகளிறே. [உலகளந்த பொன்னடியே என்றும், விண்மண்ணளந்த-பொன்னங்கழல் என்றும், பொதுநின்ற பொன்னங்கழல் இத்யாதி.]

பொன்திகழ்மாடம் பொலிந்து தோன்றும் புதுவைக்கோன் விட்டுசித்தன்–சென்றுலகங் குடைந்தாடுஞ்சுனைத் திருமாலிருஞ்சோலை தன்னுள்நின்ற பிரானடிமேலடிமைத்திறம் நேர்பட விண்ணப்பஞ்செய்-ஒன்றினோடொன்பதும் பாடவல்லாருலக மளந்தான்தமரே என்றந்வயம். ... ... (10)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து—நான்காந்திருமொழி—சென்னியோங்கு.

பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரங்களான விடங்களிலெழுந்தருளிநின்றது—சேதநரைத் திருத்துகைக்கும், திருந்ினாரை அடிமைகொள்ளுகைக்குமிறே; அது பூர்ணமாகக் காணலாவது, திருமலையிலெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையிலேயிறே. ப்ரதமஸுக்ர்தமுமிவர்க்குத்தானேயிறே. "திருமாலிருஞ்சோலைமலை யென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென் னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தான்" என்றாப்போலே, "வெற்பென்று வேங்கடம் பாடினேன் வீடாக்கி நிற்கின்றேன்" என்று இவர் அஹ்ர்தயமாகச் சொல்லிலும், "ஸஹ்ர்தயமாக விவர்சொன்னார்" என்றிறே அவன் புகுந்தது. ["வெற்பென்றிருஞ்சோலை வேங்கடமென் றிவ்விரண்டும்" இத்யாதி] ஆகையால், ஈச்வரன், ஸௌஹார்த்தம் முதலான ஆத்மகுணங்களைப் பிறப்பித்து ஆசார்யனோடே சேர்த்து விரோதியில் அருசியையும், ப்ராப்யத்தில் ருசியையும் பிறப்பித்துக் கார்யஞ்செய்யும்; ஆழ்வார்களுக்கு, ப்ரதமகாலத்திலேயிவை யித்தனையும் பிறப்பித்துக் கார்யஞ்செய்யும். இவர்கள் பின்பு இருக்கிறது பகவதிச்சையாலேயிறே. நமக்கு சரீராவஸாநத்திலே இவை யித்தனையும் பிறப்பித்துக் கார்யஞ் செய்யும்; எல்லார்க்கும், பிறக்கும் க்ரமமொழியப் பிறப்பியான். "ஊரவர்" இத்யாதி. [ஊரவர்] நித்யஸூரிகள். [கவ்வையெருவிட்டு] அவர்கள் கவ்வி மேல்விழுந்து அநுபவிக்கிற அநுபவமாகிற எருவையிட்டு, ஆசார்யோபதேசஜ்ஞாநமாகிற நீரைத்தேக்கி, ஸங்கமாகிற நெல்லை வித்தியிறே பிறப்பிப்பது. இப்படி திருந்தின விவரைக்கண்டு அவனுகக்க, அவனுகப்பைக் கண்டு இவருகக்க, "இவ்வுகப்புக்குமேல் இனிவேறொரு பேறுமில்லை" என்று இவரிருக்க, "இவர்கார்யத்திலே நாம் முதலடியிட்டிலோம்" என்று அவன் பதறுகிற பதற்றத்தைக் கண்டு, "விரோதிகளடையப் போச்சுதாகில், அபேக்ஷிதங்களில் பெறவேண்டு மம்சங்களடையப் பெற்றதாகில், இனி தேவர் பதறுகிறதென்?" என்று அவன் பதற்றத்தை அமைக்கிறார். ... ... *

சென்னியோங்கு தண்திருவேங்கடமுடையாய்* உலகு
தன்னைவாழநின்றநம்பீ தாமோதராசதிரா*
என்னையுமென்னுடைமையையும் உன்சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொண்டு*
நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன் இனியென்திருக்குறிப்பே. (1)

முதற்பாட்டு. **சென்னியோங்கு.** திருமலையில் கொடுமுடிகள் ஆகாசத்திலே முட்டிநிற்கும். இத்தால்-உபயவிபூதிக்கும் முகங்காட்டுகைக்காக நிற்கிறநிலையிறே தோற்றுகிறது. உதயகிரியிலே ஆதித்யன் கிளம்பினால் எல்லார்க்கும் ப்ரகாசிக்குமாபோலே, திருமலையில் நிற்கிறநிலை உபயவிபூதியுங்கண்டு வாழுகைக்கிறே. "வேங்கடம் கோயில்கொண்டதனோடும் - அருக்கன்மேவி நிற்பார்க்கு" என்னக்கடவதிறே. "வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பு." *மண்ணோர்க்கும் விண்ணோர்க்கும்-என்றும்-கண்ணாவான் - தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பனிறே; அங்குள்ளார், திருமலையில் கொடுமுடியிலே வந்து இளைப்பாறுவர்கள்; இங்குள்ளார் *மொய்த்தசோலையிலும் மொய்பூந்தடந்தாழ்வரையிலும் இளைப்பாறுவர்கள். *பூவியல்பொழிலுந் தடமுமவன்கோயிலுங் கண்டிறே *உள்ளுளாவி யுலர்ந்துலர்ந்து *ஆவியுள்குளிருவது. தண்திருவேங்கடம். தட்பத்தை யுடைத்தான வேங்கடம். "குளிரருவி வேங்கடம்." இருவர் விடாயையுந்

தீர்க்கும். ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷ்யத்தைப் பெறாதவிடாயும், ரக்ஷ்யத்துக்கு ரக்ஷகனைப் பெறாத விடாயும். *எந்நாளே நாம்மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கு* என்று சீலாதி குணங்களை யநுபவிக்கப்பெறாத நித்யஸூரிகள் விடாயையுந் தீர்க்கும். திருவேங்கட முடையாய். நிதியுடையாய். ஸ்ரீகௌஸ்துபமுடையாய் என்னுமாபோலே.

உலகுதன்னைவாழநின்றநம்பீ. *அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தடியீர்வாழ்மி னென்றென்றருள்கொடுக்கும், *கானமும் வானரமும் வேடுமுடைவேங்கடம்* என்கிறபடியே ஸர்வரையும் வாழ்விக்கும்படி. நம்பி. குணபூர்த்தி. *நிகரில்புகழாய்* என்று வாத்ஸல்யம்; *உலக மூன்றுடையாய்* என்று ஸ்வாமித்வம்; *என்னையாள்வானே* என்று ஸௌசீல்யம்; *திருவேங்கடத்தானே* என்று ஸௌலப்யம். இது இங்குள்ளார்க்கு முகங்கொடுத்தபடி. [நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்] நீசனேன்-அநாத்மகுணபரிபூர்ணன்: நிறைவொன்றுமிலேன்—ஆத்மகுணகந்தரஹிதன். *நிகரிலமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்பும்* என்று அங்குள்ளார்க்குமிங்குள்ளார்க்கும் முகங்கொடுத்தபடி. தாமோதரா. 'நம்பீ' என்று-பூர்த்தி கீழ்: அக்குணங்களும் க்ரயம் சென்றபடி இந்த பூர்த்தி. வெண்ணெய் களவுகாண்கையாலே அபூர்த்தி; கட்டுண்கையாலே அசக்தி; தப்ப விரகறியாமையாலே அஜ்ஞதை. சதிரா. ஆச்ரித தோஷங் காணாதசதிர். *தமக்கடிமைவேண்டுவார் தாமோதரனாரிறே. சூழ்ந்தடியார் வேண்டினக்கால் இத்யாதி.

$ ... ...

என்னையு மென்னுடைமையையும். ஆத்மாவையும், சரீரத்தையுந் திருவிலச்சினை சாத்தி. ஆத்மாவுக்குச் சாத்துகையாவது - அநந்யார்ஹ சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறப்பிக்கை: அதுபிறந்தமை தோற்றவிறே தோளுக்குத் திருவிலச்சினையிடுவது. நின்னருளே. இவரடியாகிலிறே புதைத்துவார்ப்பது; அவனடியாகவ்ரில் "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்" என்னும்படியிறே பெருகுவது. புரிந்து. ['எத்தனையும் வான்மறந்த காலத்தும்' இத்யாதி] இருந்தேன். உபாயாந்தரமும், உபேயாந்தரமுங் குலைகை, அநந்யார்ஹ சேஷத்வஜ்ஞாநமும் பிறந்து, விரோதிநிவ்ர்த்தியும்பிறந்து, அபேக்ஷிதமும் பெற்றதாகில் இனிப்பதறுகிறதென். இனியென் திருக்குறிப்பே. 'என்கொலம்மான் திருவருள்கள்.' திருக்குறிப்பு. திருவுள்ளத்தில் நினைவு. ... ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. பறவை. கீழிற்பாட்டிலே, "இனியென்திருக்குறிப்பே" என்று எனக்குச் செய்யவேண்டுவதெல்லாஞ் செய்திருக்க, இனிப்பதறுகிற தென்னென்ன; நீர் எல்லாம் பெற்றீரோ, உம்மை நெடுநாள் பற்றிப்போந்த கர்மங்கிடந்தது. மேலே ப்ராப்திக்கடியான பரமபக்தி பிறந்ததில்லையே, அர்ச்சிராதிமூலமாக மேல்செய்யவேண்டும் அம்சங்கள் பிறந்ததில்லையே என்ன: தமக்கு இவையித்தனையும் பிறந்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

$ இவ்விடத்தில் "தன்னடியார் திறத்தகத்து" என்கிற பாசுரத்துக்குப் பூரணமான வ்யாக்யாநம் சில ஸ்ரீகோசங்களில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. சில ஸ்ரீதாளகோசங்களிலும் காண்கிறது. இந்தப் பாசுரம், நான்காம்பத்து, ஒன்பதாந்திருமொழியில் இரண்டாம் பாட்டர்கையால் கீழே வ்யாக்யாநிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விடத்தில் ஆநுபூர்விக்கும் இவ்விடத்தில் ஆநுபூர்விக்கும் எள்ளத்தனையும் மாறுபாடின்றி யிருத்தலால், அதை மறுபடியுமிங்கு அச்சிடவில்லை. சில ஸ்ரீகோசங்களில் காணாமையும் இதற்கொரு காரணம்.

பறவையேறுபரம்புருடா நீயென்னைக்கைக்கொண்டபின்*
பிறவியென்னுங்கடலும்வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால்*
இறவுசெய்யும்பாவக்காடு தீக்கொளீஇவேகின்றதால்*
அறிவையென்னுமமுதவாறு தலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே. (2)

பறவையேறுபரம்புருடா. பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய புருஷோத்தமனே; திருவேங்கடமுடையான் பெரியதிருவடிமேலே யெழுந்தருளிவந்து இவரை பரமபதத்துக்குக் கொடுபோகையிலே த்வரிக்கிறபடி. விரோதி நிவர்த்தியைப் பிறப்பித்ததும் திருவேங்கடமுடையான் பெரியதிருவடியின்மேலே வந்திறே. "நங்கள் வரிவளை" "இலங்கைப்பதி" "பாடுங்குயில்காள்." நீ. ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷைக ஸ்வபாவனான நீ என்னை. "விழிக்குங் கண்ணிலேன் நின்கண்மற்றல்லால்" என்றும், "உனக்குப் பணிசெய்திருக்குந் தவமுடையேன்" என்றும், "அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை" என்றும் அநந்யகதியுமாய், அநந்யோபாயனுமாய், அநந்யபோகனுமானவென்னை. கைக்கொண்டபின். அங்கீகரித்த பின்பு. நானுன்னைப் பற்றும்போதிறே, *ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரங்களிலே தபோஜ்ஞாந ஸமாதிருபேண பிறப்பது; *நீ யென்னைக் கைக்கொண்டபின் எல்லாம் ஏககாலத்திலே பிறக்குமிறே. *அடியானிவனென் றெனக்காரருள் செய்யும் நெடியானை நிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின் கொடியானிறே. *கைக்கொண்டபின் பிறந்த விசேஷஞ் சொல்லுகிறார்மேல் பிறவியென்னும் கடலும்வற்றி. ஸம்ஸாரமாகிற பெரியகடலும் சுவறி. பெரும்பதமாகின்றதால். பெரியதரம்பெற்றபடி. மேல்சாத்தும் பரியட்டமும்பெற்று, *திருப்பொலிந்த சேவடி யென் சென்னியின்மேல் பொறிக்கப்பெற்றுத் திருப்பல்லாண்டு பாடினபடி. ["உடுத்துக்களைந்த" இத்யாதி.] ஆகின்றதால். இது மேன்மேலன வளர்ந்து வருகிறபடி. ["எத்திறத்து மின்பம்," "எங்குந் திருவருள்பெற்று."] இழவுக்கு ஸம்ஸாரமும், அதுக்கடியான கர்மமும்போலே, மோக்ஷத்துக்கு ஜ்ஞாநமும் பக்தியும்.

"பிறவியென்னுங் கடலும்வற்றி" என்று—ஸம்ஸாரம்போனபடி சொன்னார்; இனி அதுக்கடியான கர்மம்போனபடி யருளிச்செய்கிறார் இறவுசெய்யுமித்யாதி. இவ்வாத்மாவை முடிக்கிற கர்மஸந்தாநம் பெருநெருப்புக் கொளுத்தி வெந்திட்டதால். ஆழ்வாரும் ஈச்வரனும் ஸம்ச்லேஷித்தவளவிலே, அநுமதிவேண்டாதே வெந்ததாய்த்து; காண்டாவநம் வெந்தாப்போலே. அறிவையித்யாதி. அமுதம்-ஜலம்; ஜ்ஞாநாம்ர்தமாகிற ஆறுபெருகி, வாயளவாய்த் தலைக்குமேலே போகாநின்றது. "அதனில்பெரிய வென்னவா" என்றபடி. நீயென்னைக் கைக்கொண்டவென்றது—"என்தலைமிசையாய் வந்திட்டு" என்றபடி. அநுகூலஜ்ஞாநமாகிற பெருக்காறு. தலைப்பற்றி. சேதநகதமாகவந்த ஜ்ஞாநமாகிலிறே பின்பு வற்றிவருவது; ஸஹ்யம்பற்றி வருகிற ஆறிறே. திருமலையிறே ஸஹ்யம்; வர்ஷிக்கிறது ஒருகாளமேகமிறே. *கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்வெற்பன் என்னமுதமிறே. ["பற்பநாபன்" இத்யாதி.] வாய்க்கொண்டதே. எல்லாம் மேன்மேலே ஒருமுகமாய்ப் பெருக்கிடா நின்றது. ... ... (2)

மூன்றும்பாட்டு. எம்மனா. கீழிற்பாட்டில், "பிறவியென்னுங் கடலும்வற்றி" என்றும், "இறவுசெய்யும் பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்" என்றும்-உம்முடைய அபேக்ஷிதம் பெற்றீராகச் சொன்னீர், ஒருத்தனுக்குப் பேறுகிறது—தன்விரோதி

போகையன்றிக்கே தன்னோடு ஸம்பந்தமுடையார்க்கும் விரோதி போகையாய்த்து; அப்படி நீர்பெற்றதுண்டோ? என்ன; என்னளவன்றிக்கே, என்ஸம்பந்திகளளவன்றிக்கே, அவர்கள் நாட்டிலுள்ளார் பாவமும் போய்த்தென்கிறார்.

எம்மனாவென்குலதெய்வமே யென்னுடை நாயகனே*
நின்னுளேனாய்ப்பெற்றநன்மை யிவ்வுலகினிலார்பெறுவார்*
நம்மன்போலேவீழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ளபாவமெல்லாம்*
சும்மெனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தனவே. (3)

எம்மனா. "எம் அனாய்" என்று-தாயாரைச் சொன்னபடி. எனக்குத் தாய்போலே பரிவனானவனே. என் அபிமதப்ரதனே. தாய்முலைப்பால்போலே, எனக்கு ஜ்ஞாநப்ரதனானவனே. அன்றிக்கே, "எம் மனா" என்று—ராஜாவாய், ஈரரசுதவிர்த்தவனே யென்றுமாம். என்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் குலைத்தவனே. துராத்மாவான வெனக்கு சாஸ்தாவானவனே. "ராஜா சாஸ்தா துராத்மநாம்." என்குலதெய்வமே. என்குலத்துக்கு பரதேவதையானவனே. இவர்குலத்தை யிட்டிறே இவரை விஷயீகரித்தது. "ஏழாட்காலும்பழிப்பிலோம் நாங்கள்" என்றாரிறே. "குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து" என்னக் கடவதிறே. "எந்தைதந்தை தந்தைதந்தை தம்மூத்தப்பன்." என்னுடைநாயகனே. "குலதொலடியேன்" என்கிற ஸம்பந்தத்துக்குமேலே இவர்க்கு அவனால்வந்த தன்னேற்றம். அவர்களுக்கும் இவராலே பேறும்படியிறே இவர் திருந்தினபடி. ஆக, "எம்மனா, என்குலதெய்வமே, என்னுடைநாயகனே என்கிற இம்மூன்றாலும்—ஜ்ஞாநவிரோதியும், ஆச்ரயணவிரோதியும், மோக்ஷவிரோதியும் போனபடி" என்று ஆளவந்தார். "தேஹாத்மாபிமாநமும், அந்யசேஷத்வமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுங் கழிந்தபடி" என்று உடையவர். உபேயமும், உபாயமும், பரதேவதையும் என்றுமாம். நின்னுளேனாய். உன்னபிமாநத்திலே அந்தர்ப்பூதனாய். பெற்றநன்மை. பெற்ற ப்ரயோஜநம். இவ்வுலகினில். இஸ்ஸம்ஸாரத்தில். ஆர்பெறுவார். நித்யர்க்குங் கிடைக்குமோவிது. ["விண்ணுளார் பெருமான்" இத்யாதி.] அவன்றனக்கும் கிடைக்குமோ!

நம்மன்போல வீழ்த்தமுக்கும் நாட்டுளபாவமெலாம். இவனுக்குத் தோற்றாதபடி வந்து, இவனைப் போகவுந் திரியவுமொட்டாதபடி அமுக்கும் பூதப்ரேத பிசாசங்கள் போலேயாய்த்து கர்மங்கள் இவனை அபிபவிப்பது. *இன்னமுதெனத்தோன்றி முடிக்கும் விஷயங்கள். இவை சில பாபவிசேஷங்கள், தோன்றாமல்வந்து விழவிட்டுப் பாரமேற்றினாற்போலே அமுக்குமாய்த்து. நாட்டுளபாவமெலாம். லோகத்திலுள்ள பாபங்களெல்லாம். சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற பாபங்களெல்லாம். "நநிந்திதம் கர்ம ததஸ்தி லோகே" இத்யாதி. சும்மெனாதே. மூச்சுவிடாதே, போகத்தொடங்கிற்று. "வஞ்சித்துத் தடுமாற்றற்ற." கைவிட்டு. சிறைவெட்டிவிட்ட தென்பாரைப்போலே. ஓடி. "கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்காள்-உய்யப்போமின்" என்னவும் வேண்டிற்றில்லை; யுத்தத்திலே கெட்டவன் கொலைக்கஞ்சி ஓடுமாப்போலே. தூறுகள்பாய்ந்தனவே. "கானேவொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்." "தூறு என்கிறது —ஸம்ஸாரிகளை" என்று திருக்கோட்டியூர் நம்பி அருளிச்செய்வர். *பாரிலோர்பற்றையிறே. தூறென்பது

செடியாய், ஸம்ஸாரத்தைச் சொல்லுகிறது. "முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்" என்னக்கடவதிறே. "கொடுவினைத்தூறு." ... ... (3)

நான்காம்பாட்டு. **கடல்.** "இறவுசெய்யும் பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்" என்று-தம்முடைய பாபம்போனபடி சொன்னார்; "நாட்டுள பாவமெலாம்" என்று-தாமிருந்த தேசத்திலுள்ளார் பாபங்களும் போனபடி சொன்னார். தமக்கு யமவச்யதையும் போனபடி சொன்னார். இதில்-தம்முடைய ஆஜ்ஞை நடக்குமிடமெல்லாம் யமவச்யதை புகுரப்பெறுதென்கிறார்.

கடல்கடைந்தமுதங்கொண்டு கலசத்தைநிறைத்தாப்போல்*
உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்துன்னைநிறைத்துக்கொண்டேன்*
கொடுமைசெய்யுங்கூற்றமும் என்கோலாடிகுறுகப்பெறு*
தடவரைத்தோட்சக்கரபாணீ சார்ங்கவிற்சேவகனே. (4)

கடல்கடைந்தமுதங்கொண்டு கலசத்தைநிறைத்தாற்போல். மஹத்தானகடல் க்ஷுப்தமாம்படிபண்ணி, அதில் ஸாரமான அம்ர்தத்தைவாங்கிக் கலசத்திலே நிறைத்தாற் போலே. கடலினுடையஸ்தாநே ஸம்ஸாரம்; கலசத்தின்ஸ்தாநே சேதநன். "குடம் நிறைக்கும்" என்றும், "ஏற்றகலங்கள்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. அம்ர்தத்தின் ஸ்தாநே ஈச்வரன். அசேதநமான இத்தோடே சேதநரான தம்மை த்ர்ஷ்டாந்தமிடுவா னென்னென்னில்; உபாயதசையில் அப்படியாய்க்கிடக்கவும், உபேயதசையில் *பவளவாய் காணவும் வல்லனுயிறேயிருப்பது. உபாயதசையில் பாரதந்த்ர்யமும், உபேயதசையில் ஜ்ஞாத்ர்த்வமும் வேணுமிறே.

உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்துன்னைநிறைத்துக்கொண்டேன். "கலசம்" என்று அசித்ப்ராயமாகச் சொன்னார்—அங்கு; இங்கு சைதந்யகார்யஞ் சொல்லுகிறார். சைதந்யம் ஈச்வரன் செய்தவளவறிகைக்கும், நினைவறிந்து பரிமாறுகைக்குமிறே. சந்தந குஸுமாதிகள் போலே மிக்க அம்சம் கழிக்கவேணும். ["தனக்கேயாக."] ஆத்மா பகவதநுபவாதிசயத் தாலே வெள்ளக்கேடாகாதபடி யிட்ட கரையிறே சரீரம். "நினைதொறுஞ் சொல்லுந் தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" என்று அமூர்த்தமான நெஞ்சு உருகுகிறபடி கண்டால், இத்தனை தண்டையுடையவுடல் உருகச்சொல்லவேணுமோ. "ஆராவமுதே" இத்யாதி.

வாய்திறந்து. வாய்திறவாதே மௌநியாய் புஜிக்கும் அம்ர்தமுமுண்டுபோலே காணும். மடுத்து. பெருவிடாய்ப்பட்டவன் இரண்டுகையையும் மடுக்குமாய்த்து. உன்னை. நிரதிசயபோக்யனான உன்னை. நிறைத்துக்கொண்டேன். தேக்கிக்கொண்டேன். "கடிவார் தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன் விண்ணவர் பெருமான்" இத்யாதி. "அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே." ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வசக்தியாயிருக்குமவனிறே கடல்கடைவான், "நெஞ்சிடிந்துகும் என்று, நெஞ்சுமழிந்து, உடலுமுருகுமென்று-இட்டகரையுமழிந்து ஸ்வரூபமு மளவுபட்டிருக்க, இவர் தேக்கிக்கொண்டபடி எங்ஙனே?" என்று ஜீயர் பட்டரைக் கேட்க, *விட்டுசித்தன்மனம்* என்று அவ்வம்ர்தம் வ்யாபித்தவிடமெல்லாம் திருவுள்ளம் வ்யாபிக்கும் என்று அருளிச்செய்தார். அவன் கொடுத்தது பரமபக்தியிறே.

அறிவையென்னு மமுதவாறு என்று பரமபக்தி பிறந்தபடி சொன்னார்; இங்கு, பிறப்பித்த க்ரமம் சொல்லுகிறார்—உன்னைநிறைத்துக்கொண்டேன் என்று.

கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமும். உக்ரதண்டங்களை மாறுமே புஜிப்பிக்கும் யமனும். அக்நி ருத்ரன் யமன் என்னும் மூவரிறே ஸம்ஹாரகர்த்தாக்கள். *ருத்ரோவா ஏஷ யதக்நி:* என்னக்கடவதிறே. யமனையொழிந்த மற்றை இருவர்க்கும் காதாசித்கமிறே ஹிம்ஸை; யமனுக்கு நித்யம். 'பாதிக்கைக்கு சக்தனிவன்' என்றிறே இவனையிட்டது: *வையத்தையும், மனிசரையும் பொய்யென்றிறே காலனையுமுடனே படைத்தது. வையமும் மனிசரும் பொய்யாகில் இவனே மெய்யனாயிருக்கிறான் என்னில்; [உடனே படைத்தாய்] இவற்றுடனே அவனையும் நசிப்பிக்குமென்று தோற்றுகிறது. அவனைப்பொய்யனும்படி பண்ணிற்று இவன் பாபவிசேஷமிறே. சிறைக்கூடத்திலே பிறந்து சாவாரைப்போலே; ஸர்ஷ்டி தொடங்கி ஸம்ஹாரமறுதியாக நரகாநுபவமிறே பண்ணுவது. என்கோலாடி குறுகப்பெறா. என்னுடைய ஆஜ்ஞை நடக்குமிடமெல்லாம் புகுரப்பெறாது. குறுகப்பெறா. புகுந்துபோகையன்றிக்கே, அருகும் வரப்பெறாது

காதாசித்கமாகப் புகுந்ததாகில் செய்வதென்னென்ன; அது என்னையோ கேட்பது உன்கையிலே ஆயுதமிருக்க? தடவரையித்யாதி. தூரஸ்தரை நெட்டம்பாலே யுருட்டும்; கிட்ட நின்றவர்களைக் கையில் திருவாழியாலே கொல்லும். ஆழ்வானையேவியும், அம்பையேவியுமிறே முடிப்பது. தடவரைத்தோள். பெரிய மலைபோலேயுள்ள தோள். மலைபோலே பெரியதோளென்னவுமாம். தடம்-பெருமை. தடம்போலேயும், வரைபோலேயுமென்னவுமாம். தடம் - ஸமுத்ரம். ... ... (4)

ஐந்தாம்பாட்டு. **பொன்.** கீழே-அம்ர்த த்ர்ஷ்டாந்தமிட்டார்; இதிலே பொன்னை த்ர்ஷ்டாந்தமாக இடுகிறார். கீழிற்பாட்டிலே போக்யதை சொன்னார்; இதிலே பாவநத்வஞ் சொல்லுகிறார். "மடுத்துன்னை நிறைத்துக்கொண்டேன்" என்று அதினுடைய ச்லாக்யதையைச் சொல்லுகிறார். *அக்ஷோப்யமுமாய், அகாதமுமானகடலில் அம்ர்தத்ர்ஷ்டாந்தமிட்டார். *வாக்குத்தூய்மையிற்படியே அயோக்யதாநுஸந்தாநம்பண்ணி இவர் அகலப்புக; "நாமிருவரும் ஏகதத்வம் என்னும்படி கலந்தபின்பு அதுவென்?" என்று ஈச்வரன் ஸமாதாநம் பண்ண; ஸமாஹிதராய், செய்த உபகாரத்துக்குத் தோற்று ஸ்தோத்ர ரூபத்தாலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறார்.

பொன்னைக்கொண்டுரைகல்மீதே நிறமெழவுரைத்தாற்போல்*
உன்னைக்கொண்டென்னாவகம்பால் மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்டேன்*
உன்னைக்கொண்டென்னுள்வைத்தேன் என்னையுமுன்னிலிட்டேன்*
என்னப்பாவென்னிருடீகேசா என்னுயிர்காவலனே. (5)

பொன்னித்யாதி. பொன்னை நிறம்பார்க்க உரைகல்லிலே உரைக்குமாபோலே. நிறமெழ. நிறமறிய. பொல்லாப்பொன்னை உரைகல்லிலேயுரைத்தபோதாக நல்லநிறமுண்டாகிறதன்றே; உள்ளமாற்றிறே காட்டுவது. நல்லபொன்னையும் பொல்லாப் பொன்னையும் உரைகல்லிலே நிறம்பார்க்க வுரைக்கக்கடவதிறே: அப்படியே. உன்னைக்

கொண்டு. வேதங்களாகிற வுரைகல்லிலே யுரைத்தாலும் "நிறமுயர்கோலமும்" என்கிற படியே அவ்வருகானவுன்னை. என்நாவகம்பால். *அற்பசாரங்களிலே மண்டினவென் நாக்கிலே. *அஸத்கீர்த்தந காந்தாரத்திலே புக்கு அலமந்தவென்நாக்கிலே. திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி இவ்வளவும் வர க்ர்ஷ்ணுநுபவம் பண்ணினத்தையுமறிகிறிலர். பூர்வவர்த்தத்தைப்பார்த்து *வாடினேன்வாடிதொடங்கி திருப்பதிகளிலே மண்டி அநுபவித்த திருமங்கையாழ்வாரும், *மாற்றமுளவிலே அஞ்சினுரிறே. என்நாவகம்பால். என்நாக்குள்ளே. அகம்-உள். மாற்றின்றி யுரைத்துக்கொண்டேன். மாற்றழியும்படி பேசிக்கொடு நின்றேன். நல்லபொன்னை நல்ல கல்லிலே உரைத்தாலிறே அறியலாவது. தரமல்லாத கல்லிலே யுரைப்பாரைப்போலே. உன்னை யென்நாக்காலே தூஷித்தேன். "பொன்" என்கிறது-ஈச்வரனை; "கல்" என்கிறது-நாக்கை. மாற்றின்றியுரைத்துக் கொண்டேன். ஒன்றுந் தப்பாதபடி சொன்னேனென்னவுமாம்.

உன்னையித்யாதி. வாரீர் ஆழ்வீர்! நீரிப்படி சொல்லக்கடவீரோ; *உம்மை இராப்பகலோதுவித்து, சொல்பயிற்றிப் பணிசெய்யும்படி பண்ணி, "வயிற்றில் தொழுவைப் பிரித்து" என்று-விரோதிகளையும் போக்கி, *சேருந்திருக்கோயிலாம்படி பண்ணி, *அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமாய் *அரவத்தமளியுள்ளிட்ட அகம்படியோடே புகுந்த நம்மைக் கண்டு களித்துக் காப்பிட்டு, "உறகல்" என்று-நித்யரையும் அதிசங்கை பண்ணும்படியான ப்ரேமம் விளையும்படி பண்ணின நம்முன்பே க்ர்தக்நரைப்போலே சொல்லுவீரோவென்ன; பயப்பட்டு உன்னைக்கொண் டென்னுள்வைத்தேன் என்கிறுர். உன்னைக்கொண்டு. நிரதிசய போக்யபூதனுய், ஸ்பர்ஹணீயனுன வுன்னுடைய அங்கீகாரங் கொண்டு. என்னுள்வைத்தேன். "விட்டுசித்தன்மனத்தே கோயில்கொண்ட" என்னும்படி, என்னுடைய அநுபவத்துக்கு விஷயமாக்கினேன். என்னையும். நீ இப்படி மேல்விழுந்து ஆதரிக்கைக்கு யோக்யனுனவென்னையும். உன்னிலிட்டேன். உன்திருவடிகளிலே ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணினேனென்று ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறுர். "நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ர்ஷ்டா நம இத்யேவ வாதிந:" என்று, அநுபவஜநிதப்ரீதி தலைமண்டையிட்டால் பண்ணுமதிறே. "உண்டுகளித்து" இத்யாதி.

என்னப்பா, மாற்றின்றி-கலப்பின்றி, பொன்னை நிறமெழவுருக்கி பரீக்ஷார்த்தமாக உரைகல்லிலே உரைக்குமாபோலே, மாற்றின்றி யுரைத்துக்கொண்டேன்-கலப்புப் படாதபடி யுருக்கி என் நாக்காகிற உரைகல்லிலே உரைத்துக் கொண்டேன். அவன் பண்ணினவுபகார பரம்பரைகளைச் சொல்லுகிறுர் என்னப்பா. எனக்கு ஜநக்னுனவனே. என்னிருடீகேசா. என் இந்த்ரியங்களுக்கு நீயே விஷயபூதனுனவனே. *நாக்கு நின்னையல்லா லறியாது* என்றும், *கண்டுநானுன்னையுகக்க* என்றும், *வேறொருவரோ டென்மனம் பற்றுது* என்றும், *மற்றோருயிர்ப்பிடம் நானெங்குங் காண்கின்றிலேன்* என்றும், *உண்ணுநாள் பசியாவதொன்றில்லை* என்றுமித்யாதி. *இருடீகேசனெம்பிரான்* என்னக்கடவதிறே.

என்னுயிர் காவலனே. மாலருளால் என்று-மீண்டும் அவன் ப்ரஸாதத்தாலே தாமுளரான நம்மாழ்வாரைப்போலே, அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே அகன்று முடியாதபடி பண்ணினவனே என்கிறுர். அங்ஙனன்றிக்கே, *கருவிருந்தநாள் முதலாக்

காப்பு* என்கிறபடியே, யோக்யதையில்லாத காலத்திலும் ஸத்தையை நோக்கினவனே என்றுமாம்.

அதவா, பொன்னித்யாதி. நிறமுண்டான பொன்னை உரைகல்லிலே உரைத்தாற் போலே, *பொன்னிவர்* என்றும், *செம்பொனே திகழும் திருமூர்த்தி* என்றும் சொல்லுகிற வுன்னை என்நாக்காலே உரைத்து, *மாற்றுமுரையுமுற்ற நல்லபொன்போலே நானுமானேன்* என்று ஸாம்யாபத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (5)

ஆறும் பாட்டு. உன்னுடையவித்யாதி. கீழிற்பாட்டில் - *உன்னைக்கொண் டென்னுள் வைத்தேன்* என்றார்; வைத்த ப்ரகாரம் சொல்லுகிறது—இப்பாட்டில்.

உன்னுடையவிக்கிரமம் ஒன்றொழியாமலெல்லாம்*
என்னுடையநெஞ்சகம்பால் சுவர்வழியெழுதிக்கொண்டேன்*
மன்னடங்கமழுவலங்கைக்கொண்ட இராமநம்பி*
என்னிடைவந்தெம்பெருமான் இனியெங்குப்போகின்றதே. (6)

உன்னித்யாதி. உன்னுடைய திவ்யாபதாநங்கள் ஒன்றொழியாமலெல்லாவற்றையும், சுவரிலே சித்ரமெழுதினால் அது கண்ணுக்குத் தோற்றுமாபோலே, என்னுடைய நெஞ்சிலே யிவையெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டேன். உன்னுடைய ஸ்வரூபரூப குணங்களையன்று, உன்னுடைய அபதாநங்களையிறே. எல்லாம் என்னு நிற்க, ஒன்றொழியாமல் என்றது - வ்யாஸ வால்மீகிகளுக்கு ப்ரகாசியாதவையு மிவர்க்கு ப்ரகாசிக்கையாலே. [சீமாலிகன், மல்லிகைமாமாலை.] ப்ரகாசியாமைக்கடி ஸத்வதாரதம்யம்; அதுக்கடி-ப்ரஸாததாரதம்யம். கர்மவச்யருமாய், அசுத்த க்ஷேத்ரஜ்ஞருமான ப்ரஹ்மாதி களுடைய ப்ரஸாதமிறே-அவர்களுக்கு; இவர்க்கு, *திருமாலால், *திருமாமகளால்; *பீதகவாடைப் பிரானாருடைய ப்ரஸாதத்தாலேயிறே. ஸர்வஜ்ஞனுக்கும் *உனக்கொன் றுணர்த்துவன் நான்* என்றும், *அவனெனக்கு நேரான்* என்றும், *என்மதிக்கு விண்ணெல்லா முண்டோ விலை* என்றும் இவர்கள் சொல்லும்படியிறே ஸத்வ தேவதை யான ஸர்வேச்வரனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பெற்ற ஜ்ஞாநம்.

உன்னுடைய விக்கிரமமித்யாதி. *மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா* என்று தொடங்கி இவ்வளவாக அநுபவித்த அபதாநங்களை அருளிச்செய்கிறார்; *கோவை வாயாளிலும் *குரவையாய்ச்சியரிலும் தன்னுடைய ப்ரணயித்வ குணத்தைக்காட்டி நம்மாழ்வாரை யனுபவிப்பித்தாப்போலே. ரிஷிகளுக்குப்போலே புண்யமென்றொரு கையாலே புதைத்துவிடுகிற ஜ்ஞாநமல்லாமையாலே இவர்க்கு முற்றூட்டாக்கிக் கொடுக்குமிறே. ஸகலார்த்தங்களும் பகவத் ப்ரேமமுடையார்க்கிறே ப்ரகாசிப்பது. ரிஷிகளைப்போலே கேவலஜ்ஞாநமேயன்றிக்கே ப்ரேம தசையிலேயிறே இவர்களிருப்பது. இதுதான் அவன் கொடுத்த ப்ரேமமிறே. மதியோபாதி நலத்தையுமருளினனிறே. முற்பட்ட ப்ரேமம் அவனது; இது கண்டுகந்த ப்ரேமம் இவரது. *கிடந்திருந்து நின்றளந்து* ஆனை யுயன் மீனோடேனமுந் தானானன்* என்கிறபடியே, அவன் அவ்வபதாநங்களை ப்ரகாசிப் பிக்கைக்கடி யென்னென்னில்; *என்னில்தானாயசங்கே* என்றருளிச் செய்தாரிறே.

மன்னடங்க. நம்முடைய அபதாநங்கள் இப்படி ப்ரகாசித்தவளவில் உம்முடைய விரோதி செய்த தென்னென்ன; என்னளவன்றிக்கே *எந்தை தந்தையிற்படியே மூவேழிருபத்தொரு படிகால், *குலம்விஷ்ணு பரிக்ரஹம், *குலம்பவித்ரம் ஜநநீ க்ர்தார்த்தா விற்படியே ஆச்சுதென்கைக்கு த்ர்ஷ்டாந்தம் மன்னடங்க என்று. அஹங்கார க்ரஸ்தரான ராஜாக்களை நிரஸிக்கைக்கடியான வேஷத்தையும் ஆயுதத்தையும், அநுக்கடியான ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணங்களால்வந்த பரிபூர்த்தியையுமுடையவனே. மழுவலங்கைக் கொண்ட. மழுப்பிடித்த பிடியிலே விரோதிகள் முடிந்தபடி; வ்யாபரிக்க வேண்டிற்றில்லை. [வற்புடையவரை நெடுந்தோள் இத்யாதி.] அநேகாயுததரராய்க்கொண்டு எதிர்த்த அநேக ராஜாக்களை ஓராயுதங்கொண்டிறே நிரஸித்தது.

என்னித்யாதி. என் சேஷத்வத்தையும், உன் சேஷித்வத்தையும் உதறிப்படுத்த பின்பு உனக்குப்போக்கு இனியெவ்விடத்திலே?; என் ஸ்வயத்நத்தாலே வந்ததாகிலிறே உனக்குப் போகலாவது; உன்னருளாலே புகுந்த நீ போகக்கடவையோ. இராமன்நம்பீ- எங்குப்போகின்றதே. *மன்னஞ்ச வாயிரந்தோள் மழுவில் துணித்தமைந்தா, என்னெஞ்சத்துள்ளிருத்திங் கினிப்போய்ப் பிறரொருவர், வன்னெஞ்சம்புக்கிருக்க வொட்டேன் வளைத்துவைத்தேன்* என்று- அவருமொருவர் வளைத்தாரிறே. போனால் என்செய்வீரென்ன; இதேதேனும் தன்னரசுநாடோ, பெண்ணரசுநாடோ. [நன்னெஞ்சவன்னம் மன்னும் இத்யாதி.] *மழுவினால் மன்னராருயிர் வவ்வியமைந்தனும் வாரானால்* என்று-*உன் வரவு பார்த்திருந்த நான் போக ஸம்வதிப்பனோ. வென்றிநீள்மழுவா வியன்ஞாலமுன் படைத்தாய், வடிவாயமழுவேந்தியுலகமாண்டு இருநிலமன்னர் தம்மை யிருநாலுமெட்டும்- மழுவாளில் வென்றதிறலோன்-பெருநிலமுண்டுமிழ்ந்த பெருவாயர் என்று-யோக்யதையில்லாத காலத்திலே ஸ்ர்ஷ்டித்தும் ரக்ஷித்தும், ஆபத்தசையிலே வயிற்றிலேவைத்து நோக்கியும் போருமவனல்லையோ நீ.

எம்பெருமான். உன் ஸ்வாமித்வத்துக்குப் போருமோ. இனி. உன் க்ர்ஷிபலித்துத் திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி இவ்வளவும் வந்தபின்பு போக்குவரத்துண்டாம்படியோ நாமிருவருங் கலந்தபடி. [உன்னைக்கொண்டென்னுள் வைத்தேன் இத்யாதி.] கொண்ட தாளுறி கோலக்கொடுமழு என்று இடையர்க்கும் மழு ஆயுதம்; ஆயுதஸாம்யத்தாலே இவனையும் க்ர்ஷ்ணனோடொக்க அங்கீகரிக்கிறார். [தெவ்வாய மறமன்னர் இத்யாதி.] *திருக்குலத்தி லிறந்தோர்க்கோ த்ர்ப்திபண்ணலாவது, எங்களுக்கு த்ர்ப்திபண்ணலாகாதோ?

ஆக, இப்பாட்டால் அவன் வந்து புகுந்த ப்ரகாரத்தையும், அவன்போனால் தாம் முடியும்படியான அவஸ்த்தை பிறந்தபடியையும், அவனுக்குப் போக்கின்றிக்கே நிற்கிற நிலையையும், நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்த ப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகிறது. ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. **பருப்பதத்துக் கயல்பொறித்த.** கீழிற்பாட்டிலே, என்நாவகம்பால் மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்டேன் என்றது அவன் நிர்ஹேதுக க்ர்பையாலே என்னுமிடத்தை இப்பாட்டிலே அருளிச்செய்கிறார்.

பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல்*
திருப்பொலிந்தசேவடி யென்சென்னியின்மேற்பொறித்தாய்*
மருப்பொசித்தாய்மல்லடர்த்தாய் என்றென்றுன்வாசகமே*
உருப்பொலிந்தநாவினேனை உனக்குரித்தாக்கினையே. (7)

பருப்பதமித்யாதி. பாண்ட்யவம்சத்துக்கு நிர்வாஹகனாயிருப்பானொரு ராஜா தானிருந்த தேசத்தில்நின்றும் மஹாமேருவளவும் வழியிலுள்ள காடுசீய்த்து வன்னிய மறுத்துத் தனக்கும் தன்பரிகரத்துக்கும் போகலாம்படி பெருவழியாக்கிக்கொண்டு சென்று, மஹாமேருவிலே தன்வெற்றியெல்லாந் தோற்றும்படி தன்னடையாளத்தையுமிட்டுப் போந்தான். "புரூரவஸஃதச்ஸ்ரீமாந் இந்த்ரத்யும்நோமஹாபல:| தஸ்ய புத்ரோ மஹாபாகோ மலயாசலகேதுமாந். ஸவிஜித்யந்ர்பாந் ஸர்வாந்மேரோர் தக்ஷிணபார்ச்வகாந்| மேரௌ ஸ்வநாமசிஹ்நௌசலிகித்வாந்ர்பஸத்தம:" என்னக்கடவதிறே. அப்படியே, பரமபதம் கலவிருக்கையான ஈச்வரன் இங்குநின்று மிவர் பக்கலிலே வருமளவுமுண்டான *பாவக் காட்டையும் சீய்த்து இவர் வன்னியத்தையுமறுத்து இவர் *சென்னித்திடரிலே பாத விலச்சினை வைத்தபடிக்கு த்ர்ஷ்டாந்தமாகிறது. இவர் வருதல் இருவரும் பாதிபாதி வழிவருதல் செய்கையன்றிக்கே, அவன்தானே வந்தானாய்த்து. மலைக்குள்ளது விலக்காமை யிறே. அப்படியே, வருவானும், வழியிலுள்ள விரோதிகளைப் போக்குவானும், தன் விஜயத்துக்கு அடையாளமிடுவானும் தானேயிறே. இவர்க்கும் ஏதங்களாயினவெல்லா மிறங்கலிடுவித்துப் பாதவிலச்சினை வைத்தான். தான் பரமபதத்தில் நின்று மிவர்பக்கல் வந்த ப்ரகாரமிருக்கிறபடி. விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில் வேங்கடவன்-நீண்மதி ளரங்கத்தம்மான் திருக்கமலபாதம்வந்தென் கண்ணினுள்ளன என்னக்கடவதிறே.

திருப்பொலிந்தசேவடி. அழகு விஞ்சியிருப்பதாய் ருஜுவான திருவடிகள். ஆர்ஜவ குணமிருக்கிறபடி. இவன் செவ்வைக்கேட்டே தனக்குச் செவ்வையாகை. ஐச்வர்யசிஹ்நங்களை யுடைத்தான திருவடிகள். *கதாபுநவில் சொல்லுகிறபடியே *பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாங்விதமான திருவடிகள். என்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய். அநாதி காலம் அப்ராப்தவிஷயங்களின் காற்கடையிலே துவண்டவென் தலையின்மேலே, அமரர்சென்னிப்பூ என்றும் வானவருச்சிவைத்த பெருமணி என்றும் நித்யஸூரிகளுக்குத் தலையலங்காரமான பொன்னும் பூவுமான உன் திருவடிகளை என்தலையிலே அலங்கரித்தாய். [நீள்கழல்சென்னிபொருமே] பொருமே-பொருந்துமே; கொக்கிவாயும் படுகண்ணியும் போலே. தன்வெற்றிக்கும் என்தோல்விக்கு மடையாளம்-ஸ்வாதந்த்ர்யம் போகையும், சேஷத்வம்பெறுகையும் இவர்க்குகப்பிறே; *ராஜந்* என்றது போகையும் சேஷத்வம் பெறுகையும் ஸ்ரீ பரதாழ்வானுக்கு உகப்பிறே. இதுதான் தானுமவனு மறிந்தவளவு போராது: மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன் என்று அவனும் தானுமறி யில் ஸ்வரூபஹாநி யில்லையென்றிருக்கிலும் பிறர்சொல்லில் ஸ்வரூபஹாநியாளுப்போலே, புறம்புள்ளாருமறிய சேஷபூதனாகவேணும். பெருமாளும், ஸ்ரீ பரதாழ்வானைப்பார்த்து நம்மை மீட்டுக்கொண்டு போகையிலும், உன்னை 'ஸ்வதந்த்ரன்' என்றவர்கள்முன்னே உன்பாரதந்த்ர்யத்தைப் பெற்றுப்போகப்பார் என்று திருவடிநிலைகளைக் கொடுத்தாரிறே. என்தலைமிசையாய் என்கிறதசை. பொறித்தாய். கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால் பொறித்த பொறி போலன்றே ஈச்வர பாரதந்த்ர்யமாகப் பொறித்த பொறி.

மருப்பொசித்தாய். தோற்றாரிறே வென்றாரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவார். *ஏத்துகின்றோம் நாத்தழும்பவிராமன் திருநாமம்* என்னக்கடவதிறே. இவரும் அவனுடைய வீரவாதங்களைச் சொல்லி, ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறார். தானேசென்று விரோதி நிரஸநம் பண்ணினபடி. மருப்பொசித்தாய் மல்லடர்த்தா யென்றென்று. மருப்பொசித்தாயென்றும், மல்லடர்த்தாயென்றும், உன் குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைப் பலகால்சொல்லி. உருப்பொலிந்த நாவினேனை. செவ்வாய்க்கிழமையை "மங்களவாரம்" என்னுமாபோலே, விபரீத லக்ஷணை. இதர விஷயங்களிலேயிறே என்னாக்கு உருப்பொலிந்தது. உருப்பொலிகை-தழும்பேறுகை. *நாத்தழும்பெழ நாரணாவென்றழைத்து* என்னக்கடவதிறே. உனக்குரித்தாக்கினையே. இப்படி செய்தாயே!; நான்சொன்னபடியாகவோ நீ விஷயீகரித்தது; அன்றிக்கே, நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்தாயென்கிறார். (7)

எட்டாம்பாட்டு. அனந்தன்பாலும். அத்வேஷந்தொடங்கி பரபக்தியளவாக இடையிலுள்ள ஆத்மகுணங்களைப் பிறப்பித்து, அநந்தரம் பரஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, விரோதியை அசல்பிளந்தேறிட்டு மாநஸ ஸம்ச்லேஷமாத்ரமன்றிக்கே பாஹ்யஸம்ச்லேஷமாம்படி பண்ணினானென்றார்-கீழ்; ஸத்தையே பிடித்து பகவதநுபவமே யாத்ரையாய்ப் போந்தவர்களன்றோ என்றும், இவர் அநாதிகாலமே பிடித்து நித்யஸம்ஸாரியாய் இதர விஷயங்களோடே கலந்து பரிமாறிப் போந்தவரன்றோ என்றும், அவர்களேற்றமும், இவர் தண்மையும் இவர் நெஞ்சில் படாதபடி அவன் அநுபவித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார்—இப்பாட்டில்.

அனந்தன்பாலுங்கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாகவைத்து*என்
மனந்தனுள்ளேவந்துவைகி வாழச்செய்தாயெம்பிரான்*
நினைந்தெனுள்ளேநின்றுநெக்குக் கண்களசும்பொழுக*
நினைந்திருந்தேசிரமந்தீர்த்தேன் நேமிநெடியவனே. (8)

அனந்தனித்யாதி. த்ரிபாத்விபூதியிலுள்ளாரெல்லாரு மொத்திருக்கச்செய்தே இவர்களுக்கோரேற்றம் ஸர்வகாலமும் திருமேனியோடே ஸ்பர்சிக்கையும், தர்சநீயத்தினினிமையாலே மோம்பழம்போலே முன்னே வைத்துக்கொண்டிருக்கையுமிறே; இப்படிக்கொத்தவிவர்கள் பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தை அத்யல்பமாக வைத்து. இவ்வளவுதான் வைக்கிறது, இவர்பக்கல் வரும்போதைக்கு *சென்றால் குடையாய், இருந்தால் சிங்காசனமாய், நின்றால் மரவடியாகைக்கும், மணிவிளக்காகைக்கும், பூம்பட்டாகைக்கும், *பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறி இவர்பக்கல் வரும்போதைக்கு வாஹநமாகைக்கும், சேரவிடுகைக்குப் பெரியபிராட்டியாரும் வேணுமிறே; அதுக்குறுப்பாக வாய்த்து அவர்களை விஷயீகரித்தது. இவர்களை விஷயீகரித்ததுதானிவர்க்குறுப்பானால் மற்றுள்ளாரைச் சொல்லவேண்டாவே.

என்மனந்தனுள்ளே. அநாதிகாலம் இதர விஷயத்திலே மண்டினவென்மநஸ்ஸிலே. வந்து. அஹேதுகமாக வந்து. வைகி. அவஸரித்து; பொருந்தி யென்னவுமாம். "வந்தாயென்மனம்புகுந்தாய் மன்னிநின்றாய்" "போயறியாய்" என்றிறே ஈடுபடுவது. வாழ. "அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாகவைத்து" என்றது ப்ரதம விவாஹத்

துக்குச் செங்கற் சீரைகட்டிக் கூப்பிடாமைக்குச் சோறு வைப்பாரைப்போலே; த்விதீய விவாஹத்திலேயிறே போக்யதையுள்ளது. வாழச்செய்தா யெம்பிரான். என்னையன் செய்தபடியென்! எம்பிரான். இவர் தண்மைபாராதே உபகரித்தவுபகாரமிருக்கிறபடி. த்ரிபாத்விபூதியிலுள்ளாரெல்லாரோடும் பரிமாறும் பரிமாற்றமெல்லாம் இவரொருவரோடும் பரிமாறின உபகாரம். "கருளப்புட்கொடிசக்கரம்-அடிமைகொண்டாய்" என்று நித்யஸூரிகளைவிட்டு நித்யஸம்ஸாரிகளுக்குப் புறம்பான தம்மை அடிமைகொண்ட உபகாரம்.

நினைந்தென்னுள்ளே நின்று. இவர் ப்ராயச்சித்த குடிபோலே, அவர்களேற்றத்தையும், தம்முடைய தன்மையையும் நினைத்துக் கூசாதபடி பண்ணினபடியும், இவர்கள் பக்கல் ஆதரம் குளப்படி யென்னும்படி தம்பக்கல் கடல்போலே அவன் பண்ணின ஆதராதிசயத்தையும், இவர் தண்மை பாராதே இவர்நெஞ்சில் புகுந்தபடியையும் நினைத்து, என்னிலே நினைத்துநின்று. நெக்கு. "நினைதொறும் - நெஞ்சிடிந்துகும்" என்கிறபடியே, நெஞ்சு சிதிலமாய். கண்கள் அசும்பொழுக. உள்ளுருகினது புறவெள்ளமிட்டபடி. அசும்பு ஒழுக - அசறுபாய.

நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன். நீ பண்ணினவுபகார பரம்பரைகளை அநுஸந்தித்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன். ஓடியாடின இளைப்பெல்லாம் இருந்தவிடத்தேயிருந்து ஆறினேன். சிரமம்-ச்ரமம்; இளைப்பு. ஸம்ஸாரிகள் பக்கலுபகார பரம்பரைகளைப் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க, காதாசித்கமாக உபகாரத்திலே ஒன்று குறைதல் ஒரு உபகாரம் புகுருதல் செய்தால், முன்புபண்ணின உபகாரங்களையும் மறந்து இதொன்றையுமே நினைத்துக்கொண்டிருப்பர்கள்; அநாதிகாலமே பிடித்து இவர்கள்பண்ணும் ப்ராதிகூல்ய பரம்பரைகளொன்றையும் பாராதே, ஓரவகாசத்திலே அபுத்திபூர்வகமான ஓராநுகூல்யைகதேசத்தைக்கொண்டு, முன்பு பண்ணினவற்றைப் பொறுத்துரக்ஷிக்கும் ஈச்வரன் என்றநுஸந்தித்து, அவ்விழவு தீர்ந்தேன்-நெஞ்சாறல் கெட்டேன். நேமிநெடியவனே. இவர்தாம்பற்றிற்று நிர்விசேஷ வஸ்துவையன்றே. நெடியவனே. கையும் திருவாழியுமானவழகுக்கு எல்லைகாண வொண்ணாதவனே. *நிமிர் சுடராழி நெடுமாலிறே-*அமுதிலுமாற்றவினியன். விரோதியற்ற பின்பு அழகுக்குடலிறே திருவாழி. நெடியவன். ஆழ்வார் பக்கல் ப்ரேமம் விளைந்தபடி யென்றுமாம். ... ... (8)

ஒன்பதாம் பாட்டு. **பனிக்கடலித்யாதி.** கீழிற்பாட்டில் - "அனந்தன்பாலுங் கருடன்பாலும்" என்று - தன்னை புஜிக்கைக்கு போக்தாக்கள் ஒரு விபூதியாக வுண்டாயிருக்கக் கிடீர் அவர்களைவிட்டு என்னை விரும்பிற்றென்றார்; இப்பாட்டில் - போகஸ்தாநங்கள் பலவுமுண்டாயிருக்கக் கிடீர் அவற்றை உபேக்ஷித்து என்நெஞ்சை போகஸ்தாநமாகக் கொண்டபடி யென்கிறார்.

பனிக்கடலிற்பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடிவந்து*என்
மனக்கடலில்வாழவல்ல மாயமணாளநம்பீ*
தனிக்கடலேதனிச்சுடரே தனியுலகேயென்றென்று*
உனக்கிடமாயிருக்க என்னையுனக்குரித்தாக்கினையே. (9)

பனிக்கடலில் பள்ளிகோளை. ஸகலதாபஹரமான கடல். ஸம்ஸாரத்தில் தாபத்ரய தப்தரானவர்களுக்குத் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந் தருளுகிறபடியை அநுஸந்திக்கப் போமென்கை. சீதளஸ்வபாவமானகடல். "பாற்கடல் பாம்பணைமேல் பள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனே" என்று - அவனுடைய ஸ்வபாவம் இதுக்குண்டா யிருக்கிறபடி. ஸம்பந்தமடியான வாத்ஸல்யம். பள்ளிகோளை. பள்ளிகொண்டபடி யென்னுமித்தனை, பாசுரமிடப் போகாது. "கிடந்ததோர் கிடக்கை" என்றும், "ஏரார் கோலந் திகழக்கிடந்தாய்" என்றும் சொல்லுமித்தனையிறே. "நாளும் வாய்க்க" என்கிற பாட்டில் ஒரு போலிசொல்லு மித்தனையிறே. இவர்தாமும் "வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேல்" என்று-ஆசைப்பட்டபடியே வந்து புகுந்தாளுய்த்து. பழகவிட்டு. அங்குண்டான ஆசையை நேராக மறந்துவிட்டு.

ஓடிவந்து. காதக்குதிரை கட்டியாய்த்து வந்தது. என்மனக்கடலில் வாழவல்ல. அது பனிக்கடலாகையாலே குளிர்ந்திருக்கும்; இது மனக்கடலாகையாலே குளிர் கெட்டிருக்கும். அது ஊற்று மாறிலும் இது ஊற்று மாறாது பனிக்கடலையும் தனக் குள்ளே அடக்குங்கடலிறே. [பரவைத்திரை பலமோத" இத்யாதி.] இக்கடலைக் கண்டவாறே பனிக்கடல் காட்டுத்தீயோடொத்தது. வாழவல்ல. செருக்கரான ராஜாக்கள் பழைய படைவீட்டைவிட்டு, தாங்களே காடுசீய்த்துச் சமைத்த படைவீட்டிலேயிறே ஆதரத்தோடேயிருப்பது. ஸாதந தசைபோலன்றிறே போகதசை. பனிக்கடலையும் விரும்புகைக்கடி, இவரைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்கு *யோகநித்திரை சிந்தை செய்கைக் கிறே. மனக்கடலில் வாழவல்ல "வாழவல்ல வாசுதேவா." அக்கடலிடமெங்கும் வாழ்ச்சியிறே. கீழிற்பாட்டிலே, வாழச்செய்தாய்" என்று - ஆழ்வாரை வாழ்வித்து அவ்வாழ்வுகண்டு தான் வாழுகிறபடி. மாயமணாளநம்பீ. இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்த பின்பிறே, குணங்களும், திருமேனியில் செவ்வியும் பூர்த்திபெற்றது.

தனிக்கடலே. அத்விதீயமான கடலே. *குறைவில் தடங்கடலிறே. பெரிய பிராட்டியாருக்குப் பிறந்தகமான விடமிறே. *உலகெல்லாம் நன்கொடுங்க யோகணையுங் கடலிறே. தனிச்சுடரே. "வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி" என்று இவன் திருவவதாரம் பண்ணுகைக்கீடான குலகுருவாகையாலே வந்த அத்விதீயத்வம். தனியுலகே. "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே" என்று-ஒரு நாடாக ஒரு மிதுநத் துக்கு சேஷமாகையால் வந்த அத்விதீயத்வம். "நலமந்தமில்லதோர் நாடு." என்றென் றுனக்கிடமாயிருக்க. இப்படிக்கொத்த திருநாமங்களையுடைய தேசங்கள் உனக்கு இருப்பிடமாயிருக்க. என்னை. என்னையுமறியாதே உன்னையுமறியாதேயிருந்த வென்னை. "அமர்யாத:". உனக்கு. அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுன வுனக்கு. உரித்தாக்கினையே. ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே, என்னெஞ்சை உனக்கு வாஸஸ்த்தாநமாகப் பண்ணிக் கொண்டாயே. இவ்வுபகாரத்துக்குத் தோற்று அடிமைப்படுகிறார் - உனக்குரித் தாக்கினையே என்று. ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. **தடவரையித்யாதி.** கீழிற்பாட்டில் - உகந்தருளின நிலங்களோ டொக்கத் தம் திருமேனியை விரும்பினனென்றார்; இப்பாட்டில் - அவற்றைவிட்டுத் தம்மையே விரும்பினபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

தடவரைவாய்மிளிர்ந்துமின்னுந் தவளநெடுங்கொடிப்போல்*
சுடரொளியாய்நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென்சோதிநம்பீ*
வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராவதியும்*
இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு என்பாலிடவகைகொண்டனையே. (10)

தடவரைவாய்மிளிர்ந்து மின்னும் தவளநெடுங்கொடிப்போல். பரப்பையுடைத்தான மலையிலே ப்ரகாசமுமாய், தேஜஸ்ஸாலே விளங்காநிற்பதுமாய், பரிசுத்தமுமான பெரியகொடி எல்லார்க்கும் காணலாயிருக்குமாபோலே, பெரிய பர்வத சிகரத்திலே அதிதவளமாய் மிளிருகிற பெரிய கொடிபோலே. மிளிருகை-திகழுகை. சுடரொளியாய். நிரவதிக தேஜஸ்ஸாய். நெஞ்சினுள்ளே தோன்றும். ஹ்ர்தயகமலத்தினுள்ளே தோன்றாநிற்கும். சோதிநம்பீ. தேஜஸ்ஸால் பூர்ணனானவனே. சுடர் - திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம். ஒளி- திவ்யமங்கள விக்ரஹம். சோதி-குணங்கள். நம்பீ, குறைவற்றிருக்கிறபடி. "என்" என்று-இவையெல்லாம் தமக்கு ப்ரகாசித்தபடி. தம்முடைய திருவுள்ளத்தே திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடே ப்ரகாசித்தபடி. இவர் திருவுள்ளத்தே புகுந்தபின்பு திருமேனியிலே புகருண்டாய், பூர்த்தியுமுண்டானபடி. ["சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும்" இத்யாதி] இவர் சரமத்திலே இப்படி அருளிச் செய்கையாலே அநுபவித்த க்ர்ஷ்ணவிஷயம் உள்ளே பூரித்தபடி.

வடதடமுமித்யாதி. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிற திருப்பாற்கடலும், *"ஸதாபச்யந்தி"யிற்படியே-நித்யஸூரிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிற பரமபதமும், ப்ரணயிநிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிற ஸ்ரீமத்த்வாரகையும். இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு. இப்படிக் கொத்தவிடங்களையெல்லாம், "கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும் புல்" என்கிறபடியே உபேக்ஷித்து. என்பாலிடவகை கொண்டனையே. இவற்றில் பண்ணும் ஆதரங்களெல்லாவற்றையும் என்பக்கலிலே பண்ணினாயே! "உனக்குரித்தாக்கினையே" "என்பாலிடவகை கொண்டனையே" என்று இப்படி செய்தாயே என்று அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து கூப்பிட, இவரையெடுத்து மடியிலேவைத்துத் தானும் ஆச்வஸ்தனானபடியைக் கண்டு ப்ரீதராய்த் தலைக்கட்டுகிறார். "அதனில் பெரியவென்னவா" என்று, நம்மாழ்வாருக்கு பகவத் விஷயத்தில் பிறந்த அபிநிவேசமெல்லாம், இப்பெரியாழ்வார் பக்கலிலே ஈச்வரனுக்குப் பிறந்தபடி இத்திருமொழி. தனிக்கடலே. ஈச்வரனுடைய *முனியே நான்முகன். "வடதடமும்" இத்யாதி. ... ... (10)

வேயர்தங்கல் குலத்துதித்த. நிகமத்தில், இத்திருமொழியை அதிகரித்தார்க்கு பலம், தம்மைப்போலே அநந்யார்ஹ சேஷபூதராகப் பெறுவர்களென்கிறார்.

வேயர்தங்கள்குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்மனத்தே*
கோயில்கொண்டகோவலனைக் கொழுங்குளிர்முகில்வண்ணனை*
ஆயரேற்றையமரர்கோவை அந்தணர்தமமுதத்தினை*
சாயைபோலப்பாடவல்லார்தாமும் அணுக்கர்களே. (11)

பெரியாழ்வார் திருமொழி முற்றிற்று.

வேயர்தங்கள். உதயகிரியிலே ஆதித்யனுதித்தாற்போலே யாய்த்து இக்குடியிலே இவர் வந்தவதரித்தபடி. அவன் கேவலம் அந்தகாரத்தையிறே போக்குவது; "தனிச் சுடரே" என்று அவ்வாதித்யனுமிங்கேயாகையாலே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி, ஹ்ர்தயகமலத்தை அலர்த்தும் ஆதித்யனுய்த்து இவர். விட்டுசித்தன் மனத்தே. விஷ்ணு சித்தரென்று திருநாமம். மனத்தே. ஹ்ர்தயத்திலே. விஷ்ணுசித்தர் என்று நிரூபகமாய், அவனை விடாமை அநுஷ்டாந பர்யந்தமானபடி. கோயில்கொண்ட கோவலனை. திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி இவ்வளவும் இவர் திருவுள்ளத்திலேயிருக்கிற க்ர்ஷ்ணன், தான் பிறந்தபடியையும் வளர்ந்தபடியையும் இவரைக்கொண்டு கேட்டபடி. வால்மீகி பகவான் பாட்டு, குசலவர்களைக்கொண்டு கேட்ட சக்ரவர்த்தி திருமகனைப்போலன்றே ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகன் கேட்டபடி. "வைகுந்தங் கோயில்கொண்ட குடக்கூத்தன்" என்னுமாபோலே யன்று இவர் திருவுள்ளத்திலே கோயில்கொண்டபடி:—

"திருமாலிருஞ் சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்தலையே, திருமால் வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே யெனதுடலே" என்றும், *திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச் சிந்தையும்* என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலங்களோடொக்கவிறே ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தை ஆதரித்தது. நன்கென்னுடலங்கைவிடான் நங்கள் குன்றங் கைவிடான்; ஏதுக்காக?; *நண்ணுவசுரர் நலிகைக்காக. உடலங் கைவிடாதது ஏதுக்காக?; திருவாய்மொழி பாடுகைக்காக. அப்படியன்றிக்கே, *இடவகைக ளிகழ்ந்திட்டு* என்கிற படியே, அவற்றை உபேக்ஷித்திறே இவர் திருவுள்ளத்தை இடவகையாகக்கொண்டது. க்ர்ஷ்ணன்கோயில் பெரியாழ்வார் திருவுள்ளமாய்த்து. ஆகையாலிறே *மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்* என்றது. உள்ளிருப்பார் சொல்லும் வார்த்தை உடனிருப்பார்க்குத் தெரியுமிறே.

கோவலனை. தாழ்ந்த குலத்திலே வந்தவதரித்து அவர்களுக்கு ஸுலபனுனைப் போலே யாய்த்து இவர்க்கு ஸுலபனானபடி. கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணனை. இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்தபின் பாய்த்து குளிர்ந்து செவ்வியுண்டாய்த் தன் நிறம்பெற்றது திருமேனி. முகில்வண்ணனை. இவர்க்குப் பண்ணின ஔதார்ய மென்னவுமாம். இவரீடு பட்ட வடிவழகென்னவுமாம். ஆயரேற்றை. இடையரோடே கலந்து பரிமாறப் பெற்றோம் என்கிற திருவுள்ளத்தில் ப்ரீதியால்வந்த செருக்கோடே யிருக்குமாபோலே யாய்த்து இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுரப்பெற்ற ப்ரீதியால்வந்த செருக்கும். [செங்கனிவா யெங்களாயர் தேவே.] அமரர்கோவை. அநுபவம் மாறில் முடியும்படியான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவனை. அயர்வறுமமரர்களதிபதி. அந்தணர்தமமுதத்தினை. *தெளி விசும்பிலே நடக்கிறவநுபவம் இவ்விபூதியிலே நடக்கும்படியிருக்கிற ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிசயபோக்யனு யிருக்கிறவனை. *பாற்கடல் பாம்பணைமேல் பள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்* என்னக்கடவதிறே. [வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை.]

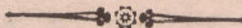
சாயைபோலப்பாடவல்லார் தாமுமணுக்கர்களே. எம்பாரைச் சிலர், இப்பதத்துக்குப் பொருளென்? என்று கேட்க; நான் உடையவர் ஸ்ரீ பாதத்திலே இது கேட்டிலேன்; ஆகிலும், நீங்கள்கேட்டவர்த்தம் போராதென்ன வொண்ணுது.

இப்போதே கேட்டு உங்களுக்குச் சொல்லவொண்ணாதபடி உடையவரும் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேற வெழுந்தருளினார்; ஆகிலும் உங்களுக்கு இப்போதே சொன்னேனாகவேணும் என்று உடையவர் திருவடிநிலைகளை யெடுத்துத் தம் திருமுடியிலே வைத்துக்கொண்டு, இப்போது உடையவர் எனக்கருளிச்செய்தார், கேட்கலாகாதோ என்று, பாடவல்லார்-சாயைபோல-தாமுமணுக்கர்களே என்றருளிச்செய்தார்.

தாமும் என்கைக்கடி-அவர்களேற்றத்தை நினைத்து. அதாவது ப்ரயோஜநாந்தரங்களையும், உபாயாந்தரங்களையும் கணிசித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையன்றிக்கே, தத்காலத்துக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையுமன்றிக்கே, கழிந்தகாலத்துக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையிறே ஏற்றம், இப்படிக்கொத்த தண்மை தம்முடைய வம்சத்தில் ஏழுபடிகாலில்லை யென்னுமிடத்தை *ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம்* என்றருளிச்செய்தாரிறே. பாடுகையாவது *உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு* என்கை. சாயைபோலவென்றது-புருஷனுடைய சாயை அவன்புக்கவிடத்தே புக்குப் புறப்பட்டவிடத்தே புறப்பட்டு ப்ரவ்ர்த்தி நிவ்ர்த்தி அவனிட்ட வழக்காமாப்போலே, இத்திருமொழி கற்றார்க்கும் தங்களுக்கென்ன ஒரு ப்ரவ்ர்த்தி நிவ்ர்த்திகளின்றிக்கே ஈச்வரனுக்கு அந்தரங்கராகப் பெறுவர்கள். செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு என்று பாடவல்லார், *நிழலுமடிதாறுமாகப் பெறுவர்கள். அடிதாறு-திருவடிகளில் ரேகைகள். சாயைபோலப் பாடவல்லார்-நிழலுண்டாகப் பாடவல்லார். நிழலாவது-குளிர்த்தி. குளிரப்பாடவல்லார் என்றுஞ் சொல்லுவர்கள். ... ... (11)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

நாற்பது பாசுரங்களுக்குப்
பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த
வியாக்கியானம் முற்றிற்று.